

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی چوارده بہ م
تہ فسیری سوورہ تی الإسراء

عہ لی باہیر

منتدی اقرأ الشافی

www.iqra-ahlamontada.com

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈپ بېرىشى

(مىنىستىر ئىقتىسادى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى بەھرىمەن كۆرۈشۈپ:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى بەھرىمەن كۆرۈشۈپ:

<http://iqra.ahlamontada.com>

تہ فسیری سوورہ تی

الاشراء

ته فسیری سوورپه تی

الإسراء

نووسینی: عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۱ز - ۲۰۲۰ک

۵۴۳ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ئایینی

له به ریوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہفسیری سوورہتی

الاسراء

نووسینی: علی باپیر

پیش‌ه‌کی نه‌م تفسیره به‌گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۱۲) ﴿آل عمران﴾

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) ﴿النساء﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) ﴿الأحزاب﴾

أما بعد: فإنَّ أصدقَ الحديثِ كلامُ اللهِ، وخَيْرُ الهِدي هِديُّ مُحَمَّدٍ ﷺ، وشَرُّ الأُمُورِ مُخَدَّنَاتُهَا، وَكُلُّ مُخَدَّنَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینره به‌ریزو خوشه‌ویسته‌کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروقی پروادار - که نه‌و ته‌مه‌نه‌ی له خزمه‌ت دوایین کتیبی خوا (قورئان) دا به‌سه‌رده‌بری، جا به‌ه‌ر شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی له خزمه‌ت‌دابووندا بی؛ خویندنه‌وه، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کاریتکردن ... هتد، به‌باشترین جیگرتن جیگا ده‌گری و ، خاوه‌نه‌که‌ی له دنیاو دواوژدا لیتی به‌هره‌مه‌نده.

منیش که - وه‌ک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدت بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردوته‌وه، خوا‌ی به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بی وینه‌ی خو‌یه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالیی یه‌وه هیدایه‌تی داوم،

(۱) نه‌وه پتی ده‌گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغهمبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی به‌ریزی فیرده‌کرد، پیش‌ه‌هر قسه‌یه‌کی گرنک، بیلتین، وه‌ک وتاری جومعه‌و داخواز بیکردن (خطبة) و... هتدو، نه‌م وتاره ، هه‌رکام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، طبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه‌و (مسلم) یش به‌شیکی هیناوه.

که قورئانی به پزیزو پیز له بهر بکه م و، سه رقالی خوئندنه وهی تهفسیره کانی قورئان و تیه پامانی ئایه ته پر به ره که ته کانی و، لیورد بوونه وهیان بم.

هه ر بویه ش تیکرای کتیب و نامیلکه و وتارو ده رسه کانم، که م و زور له بهر رۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره هه ر ئه مه ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخه ر ئایا ئیسلام بیجگه له قورئان پاشان سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، که ئه ویش هه ر روونکردنه وهی قورئان و چۆنیه تی جیه جیکردن و کارپیکردنیه تی، شتیکی دیکه یه؟! بیگومان نه خیر.

ئجلا له میژ سالی ش بوو، که براو خوشکانیکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داویان لیده کردم که ده ست بکه م به دانانی تهفسیره لیکدانه وهیه کی قورئان، هه تا له رهمه زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته دلمه وه، که ناوی خوای لیبه تهم و ده ست به و کاره گه وه رو گرنگه بکه م، به لکو ورده ورده به پیی بوارو ده رفه ت، هه رساله هه ندیکی لی ئه نجام بده م، له گه ل سه رقالی زورو جوراو جوریشدا، هه تا ده رفه تیکی وام بو ده ره خستی که بتوانم خیرایی تیدا بکه م و خومی بو یه کلایی (متفرغ) بکه مه وه و، خوا پشتیوان بی ته واوی بکه م، ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه مابن.

سه رچاوه ی دانانی ئه م تهفسیره لیکدانه وهیه شم، ویرای سه رنجدانی زوربه ی ئه و تهفسیره نه ی که باون و، ده ستم پیمان گه یشتوه، بریتیه له وردبوونه وه و تیه پامانی خوم له خودی قورئان، چونکه بیگومان قورئان: هه ندیکی هه ندیکی روون ده کاته وه: (القرآن یفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ، چونکه پیغه مبه ری خواش روونکه ره وه (مبین) ی قورئانه، وه ک خوا ﷺ فه رموویه تی:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾﴾ النحل.

واته: زیکرمان بو لای تو ناردۆته خوار، تاکو ئه وهی بو خه لکی نیراوه ته خوار، بویان روون بکه یه وه و به لکو خۆشیان بیربکه نه وه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه تی خوای به خشه ر ﷻ - شایسته یی ئه وه م هه بی تهفسیره لیکدانه وهیه کی وا بو قورئان پیشکه ش به مسولمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شپته وه و، مایه ی به ره و سوودی خوئنه ران بی، به تاییه تیش که زیاتر له سی (٣٠) ساله له گه ل قورئانی به رزو مه زن و تهفسیره کانی و کتیه کانی سوننه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره می جوراو جورم له زوربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پیشکه ش کردوون.

شایانی باسیشه که ئەو بیست و دوو مانگ زیندانیی کرانەم لەلایەن ئەمریکاو- لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تاکو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتییکی گەورەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەوهی کتیبی خوا (تبارک و تعالی)، وه بۆ پەیدا بوونی تێگەیشتنی تایبەت لەبارە ی زۆرێک لە ئایەتەکانی یهوه، ئەم راستییەش لە مەوسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درهوشاوه تەوه^(١)، بەلام هەلبەتە نالێم و هیچکەشیش بۆی نیە بلی: که ئەم تەفسیرە ی من تێرۆتەواوه، چونکە وێرای سنوورداریبوونی تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە هەموو روویکەوه رەها (مطلق) و بێسنوور (لا محدود) ی خوادا، نەشموستوه که زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نێو هەندێک وردەکاریهوه، که یان من تێیدا پسپۆرو شارەزا نیم، یان خوێنەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیهوی لە قورئان تیبگات و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرمووه؟!

ئجا هەر لێرەشەوه بە پێویستی دەزانم پر بە دل سوپاسی ئەو برا گەنجە رووح سووک و گورج و گۆل و دلسوۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، که هەلسا بە نووسینەوهو هێتانه سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەوهو هەلەگیری، سەرجهەم ئەم زنجیرە دەرسە، که لە ئەسڵدا لە شیۆه ی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەر وهه هەلسا بە (تخریج) ی سەرجهەم دەقه کانی سوننەت، لە سەرچاوه متمانه پێکراوه کانهوهو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرجهەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرە کیشاوه، خوا بە باشترین شیۆه پاداشتی بداتەوهو، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەر بەرزبێ^(٢) لە خوای بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانه لە کوران و کچان، لە نێو گەله که ماندا، زۆر بکات .

(١) ئەو مەوسووعەیه که تێستا چاپ کراوهو، که وتۆتە بەر دەستی خوێنەران و، سەرجهەم هەشت بەرگ و دەوری سێ هەزارو پینج سەد (٣٥٠٠) لاپەرپه یه، هەولمداوه بەگشتی تێیدا باسی سەرجهەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوه شم قورئان بووه، وێرای دەقه کانی سوننەت، که لە هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ئەو مەوسووعەیه لە چاپی دووهمی دا، کراوه بە دوازدە (١٢) کتیبی سەر بەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بینرانی .

(٢) ئەو برا دلسوۆزە تێستاش شینگیرانه لەسەر کاره که ی خوێ بەر دەوامه و، عەزمیشی جەزم کردوه، که ئەگەر تەمەغان بەر دەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کاره که ی بێ .

شایانی باسیشه که ئیمه لهم تەفسیره ماندا باسی بهش (جزء) هکانی قورئان و دابه شکردنه کانی دیکه ی وهک: - (حزب) - ناکهین، چونکه هەر سووره تیک بوخووی شتیکی سهر به خویره و، سه رجه م ئایه ته کانی وهک ئالقه کانی زنجیریک پیکه وه په یوه ستن و، ئاشکراشه که دابه شکرانی سه رجه م قورئان بو سی (۳۰) بهش (جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتیکه له لایهن زانیانه وه کراوه، بو ئاسانکاری خویندن قورئان، دیاره ئیمه له دابه شکردنی بهرگه کانی ئهم تەفسیره شدا، دیسان حیسان بو به شه کان (أجزاء) ی ناکهین و، به گویره ی سووره ته کان، بهرگه کانی دیاری ده کهن.

دوا قسه شم ئه وه یه که:

ئهم تەفسیره - وهک پیشتر گوتمان - له ئه سلدا به شیوه ی دهرس و وتار پیشکەش کراوه، به لام دواتر خوم دوو جار به وردی پیدای چوومه وه و، به پی پیویست ده ستکارییم کردوه، دیاره هه موو دهرسیکیش به ناوی خواو ستایشی خوا ﷻ ده ستی پیکردوه، به لام ئیمه له سه ره تای دهرسه کانه وه، ئه وانهمان لابردوه، بو زور دوو باره نه بوونه وه و، ئه و (خطبة الحاجة) یه له سه ره تای ئهم پیشه که یه وه هاتوه، له جیاتی سه ره تای سه رجه م دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولیتر

بەرچاوا روونییەکی گرنگ لەبارەى ئەم تەفسیرەو

خوێنەری بەرێز !

هەرچەندە لە (پێشەکی گشتیی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە، کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەى دەستم پێیان گەشتووە، بەهەرەمەندبووم، هەرۆهە لە کۆتایی هەر بەرگیکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەى کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیوە، بەلام لێرەش وەك جەختکردنەوێ زیاتر بەرچاواروونیی باشتەر بۆ ئێوێ بەرێز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاغان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تیگەیشتی و بیروکەیهک، کە زۆربەى تەفسیرەکان لەبارەى ئایەتیکەو، یان پرستەو برگەیهکی ئایەتیکەو، دەپێنین، ئێمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە پێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیروکەو تیگەیشتیکی تایبەتی یەکیک لە تەفسیرەکان هەبن و بکەوێتە بەرچاوم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ رەفزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانی، بە تایبەت ئاماژەى پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گشتیی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگیک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمیة) دەخەفێم و مەبەستمە رەچاوی بکەم، چونکە ئەمینی و ئەمانەت پارێزی، رەوشتیکی گەورەو بەرزى مسولمانەتییه .

شایانی باسیشە جارى وا هەیه بیروکەو تیگەیشتیکی تایبەتی خۆم دەربارەى کۆمەلە ئایەتیک یان ئایەتیک یان پرستەو برگەیهکی ئایەتیک، بۆ دروست دەبن، وەك تیگەیشتی و بۆچوونی خۆم دەینووسم، کەچی رەنگە لە تەفسیرەکانی دیکەش - یەکیکیان یان زیاتر - دا هەبن، ئەویش بەهۆی ئەووەیه کە من ئەو تەفسیرەم نەکەوتۆتە بەر دیدە، یان دیتووومەو لەیادم نەماوە.

پێویستە ئەوێش بگوترێ کە بۆ شیکردنەوێ وشەکان، بە پلەى یەکەم پشتم بە کتیبە ناودارەکەى (راغب الأصفهانی) (مفردات ألفاظ القرآن) بەستووە، بەلام هەندیک

جاریش دەگەریمەوہ بوّ ھەندیك سەرچاوەی دیکە بەتایبەت: (مختار الصّحاح)ی (الرازی) و (المعجم الوسیط) و (صفوة البیان لمعانی القرآن)ی (حسنین محمد مخلوف).

روونکردنەوہیەک لە بارەئە سی (۳۰) بەش (جُزء)ەکەئە قورئانەوہ

قورئان ھەمووی لە لایەن زانایانەوہ دابەش کراوە، بوّ سی (۳۰) بەش (جزء) ھەلبەتە لە دابەشکردنی قورئاندا بوّ (۳۰) بەش، پەچاوی قەبارەئە بەشەکان کراوە و ھەولداراوە یەکسان بن، لە پرووی قەبارەیانەوہ، ھەلبەتە، جاری وایە بەشیک قەبارەئە لە بەشیک دیکە زیاترە، بەلام ھەولیان داوە قەبارەیان لە یەکدی نزیك بی.

شایانی باسە: ئیمە لەم تەفسیرەماندا نەمانکردووە بە عادیەت کە باسی سەرەتاو کۆتایی بەشەکان (أجزاء)ی قورئان بکەین، کە وەك گوتمان: ھەموو قورئان بوّ سی (۳۰) بەش، دابەشکراوە، ھەر بەشیکیش بوّ دوو حیزب، {حیزییش ھەر واتە: بەش} دابەش کراوە، کە ئەمە زانایان وایان کردووە، بوّ چۆنیەتی خویندنی قورئان، تاکو بوّیان ئاسان بی، لە کوێوہ تا کوئی، بخوینن، کە زۆریك لە زانایان ھەولیان داوە بەلای کەمەوہ مانگی جاریك ھەموو قورئان بخوینن، ئنجا کردوویانە بە سی (۳۰) بەش و ھەر پۆژە، یان ھەر شەوہ، یان ھەر شەوو پۆژە، بەشیکیان خویندووە، بەلام کەسیك نەیتوانی بیت شەوو پۆژ جۆزئیک بخوینن، لە دوو مانگدا خویندوویەتی و ئەو کاتە ھەر شەوو پۆژە، نیو بەش واتە: یەك حیزب خویندووە، یانی: ئەو دابەشکردنەئە قورئان، ھیچ پەیوہندی بە خوای پەرورەدگارو، بە پیغەمبەریشەوہ ﷺ نیە، بەو واتایە کە ئەوان دایانابن، واتە: شتیک (توقیفی)ی نیە، بەلکو شتیک ئیجتیھادیی و (توقیفی)یەو زانایان کردوویانە، ئەویش بوّ چۆنیەتی مامەلەکردن لەگەل قورئاندا، لە بواری خویندنی و دابەش کردنیدا بەسەر شەوو پۆژەکانی مانگ و سالد.

بوّیە ئیمە لەم تەفسیرەماندا خۆمان پەیوہست نەکردووە بە بەشەکانەوہ، ئەو پروون کردنەوہیەشم بوّ ئەوہبوو کە چەند جاریك گوئی بیستبوومەوہ، گوتراوە: بوّچی باسی سەرەتاو کۆتایی بەشەکانی قورئان ناکرئ؟! لەبەر ئەو ھۆکارەئە باسم کرد، من دەمەوئی لەم تەفسیرەدا باسی نیوہرۆکی قورئان و مانا و مەبەستەکانی ئایەتەکان بکەم، ئنجا ئەوہ

که زانایان بهو شیوهیه دابهشیان کردوه، باسکردنی هیچ تیشک ناخاته سەر نیوهپۆکی واتاو چه مکی ئایهت و سوورەته کان.

هه لبه ته بو ههر که سیکیش تۆزیک شاره زای قورئان بن ههر دیاره و، ده زانی: هه رکام له به شه کان ده سیتک و کو تایی کوئییه؟ به لام ئه وه ی گرنکه بزانی ئه وه یه: که ههر سوورەتیک بو خو ی یه که یه کی بابەتیی (وَحَدَّةٌ مَوْضُوعِيَّةٌ) ی هه یه، ههر سوورەتیک ئایه ته کان وه ک نالقه کان زنجیریک پیکه وه په یوه ستن، ئنجا هه ندیک له زانایان که ته فسیره کانیا ن به پیی جوزنه کان دابه شکردوه، که زۆربه یان وایان کردوه، له بهر قه باره ی بهرگی ته فسیره کان بووه، ئه گه رنا له پرووی نیوه پۆکه وه: جاری وا هه یه که دوو به ش (جزء) له نیوه پراستی سوورەتیکدا دین و، سه ره نجام بابەتیک که له و سوورەته دا هاتوه، ده بیته دوو به شه وه و به شیکه ده که ویته ئه و بهرگه و، به شیکه یی ده که ویته ئه و بهرگه وه، بۆیه من وام نه کردوه، به لکو من هه تا ئیستا و له داها تووشدا ئه گه ر خوا ته مه مان بدات، هیچ سوورەتیک ناکه مه دوو به شه وه به پیی به شه کان، به لکو وه ک عاده قی خو مان که تا ئیستا هینا ومانه ئه و سوورەتانه ی که گه وره ن و، قه باره ی ته فسیره که یان گه وره ده بن، ده یانکه ینه بهرگیک، ئه وانه ی دیکه ش دوو دوو، سنی سنی، یا خود زیاتر، ده که ینه بهرگیک.

پېنشەكى ئەم بەرگە

خوئىنەرە بەرپىز و خوشەويستەكانم!

ئەم بەرگى چواردەيەمەمان تەرخانكردوه بۆ تەفسىركردنى ئايەتە بەپىزەكانى سوورەتى (الإسراء)، كە وئىراى تەفسىر كردنى ئايەتەكانى و شىكردنەوهى واتا و مەبەستەكانيان، بە حەوت ھەنگاو و قۇناغ، وەك عادەتى خۇمان لەم تەفسىرەدا و ھەر لەسەرەتاوہ، پازدە (۱۵) كورته باسى گەورەو گرنگيشمان تيدا كرددوون:

- ۱- كورته و باسئىك دەربارەى شەو و رۆو بەرزبوونەوہ (الإسراء والمعراج) ەوہ.
- ۲- كورته باسئىك دەربارەى دوو كەرەت خراپەكارىي بەنو ئىسپرائىل و سزادانى خوا بۆيان.
- ۳- كورته باسئىك دەربارەى شەوگار و رۆژگارو، پەيوەندى ئىوان زەوى و مانگ.
- ۴- كورته باسئىك دەربارەى چوار راستى گەورە و گرنگ.
- ۵- كورته باسئىك دەربارەى دەستبلاوىي (تبدىر) و زىدەپروئىي (إسراف).
- ۶- كورته باسئىك دەربارەى بەپاكگرتن و ستايشكردنى خواوہ، لەلايەن سەرجمە دروستكراوہكانىەوہ.
- ۷- كورته باسئىك دەربارەى رىزگرتنى خوا بۆ مروؤف.
- ۸- كورته باسئىك لە پىنج سەرنجدا دەربارەى ئايەتەكانى ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ .
- ۹- كورته باسئىك دەربارەى گرنگىي و پىويستى خوا پەرستىي بۆ خۇپراگرىي لە بەردەم ئاستەنگ و كىشە و گرتەكاندا.
- ۱۰- كورته باسئىك دەربارەى دىارىيەكردنى كاتى پىنج نوئزە فەرزەكان.
- ۱۱- كورته باسئىك دەربارەى گرنگىي و گەورەيى نوئزى بەيانى و شەونوئز.
- ۱۲- كورته باسئىك دەربارەى پىنگەي ستايشكراو (المقام المحمود).
- ۱۳- كورته باسئىك دەربارەى شىفابوونى قورئانەوہ.
- ۱۴- كورته باسئىك دەربارەى رووح.

۱۵- كورته باسك دەربارهى مروقبوونى پىغەمبەران.

بۆيە دەتوانىن بلىين: ئەم بەرگى چواردەيەمە يەككە لەو بەرگانەى زۆرتىن
كورته باسيان گرتوونەتە خويان و، كورته باسە كانىش، زۆر جورا و جورن و گەلىك بواريان
گرتوونەو.

شايانى باسيشە - خوا پشتىوان بى - بىر پارمان داوہ و عەزمان جەزم كردوہ، كە لەمەو
دوا زياتر دەست لەم تەفسىرە بجوولتىن، ھەم لە تۆمار كردن و نووسىنەوہ و ئامادە كردنى
بۆ چاپ و، ھەم لە چاپكردنىشى و، شايانى باسە لە تۆماركردنى دا، گەيشتووينە جوژنى
بيست و ھەشت (۲۸).

۲۲ / شەعبان / ۱۴۴۱ ك

۱۵ / نىسان / ۲۰۲۰ ز

ھەولتەر

تہ فیسیری سوورہ تی

الاسراء

دەستبېك

بەرئىزان!

خوایىش پشٹیوان بى، ئەمرو کە (۷) ى مانگی شەووالی سالی (۱۴۳۸) ى کۆچى، بەرانبەر: (۷) ى تەمموزى (۲۰۱۷) ى زاینییه، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الإسراء)، ئنجا ئیمە ئەم دەرسەمان تەرخان دەکەین بۆ پیناسەکردن و، خستنه پرووی نیوهرۆکی سوورەتی (الإسراء)، ئەویش لە هەوت (۷) برگەدا.

پیناسە و نیوهرۆکی ئەم سوورەتە

یەكەم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە لەلای زۆربەى زاناىان سوورەتیکى مەككەییە و، ژمارەى ئایەتەکانى بەپێى سەرژمێرى ژماردن (أهل الكوفة) بریتیه له (۱۱۱) ئایەت، بەلام (أهل المدينة، وأهل الشام، وأهل البصرة، وأهل مكة) ژمارەى ئایەتەکانیان بە (۱۱۰) ئایەت داناوه، بەلام هەندى له زاناىان رایان وایه كە (۲) یان (۴) یان (۵) یان (۸) ئایەتی ئەم سوورەتە، مەدینەیین.

ئنجا هەندىکیان دەلین: ئەو ئایەتەتەش، ئنجا (۲) یان (۴) یان (۵) یان (۸) ن، لیرهوه دەست پێدەكەن، (واته: له دواى ئەم ئایەتەوه، ئایەتە مەدینەییەکان دەست پێدەكەن): ﴿وَأَن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِنَفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرَهُ...﴾ (۷۳) ﴿الإسراء﴾، لهوێوه تاكو (۸) ئایەت، یاخود تاكو (۲) یان (۴)، یان (۵) بژمیره.

هەندىكیشیان رایان وایه كە نهخبر ئایەتە مەدینەییەکان لیرهوه دەست پێدەكەن: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ...﴾ (۳۳) ﴿الإسراء﴾، لهوێوه تاكو ئەوهنده ئایەتە، بەپێى جیاوازیی بۆچوونهکان، (۲، ۴، ۵، ۸) .

بەلام ئەوهى كە من لێى حالیی بووم، دواى ئەوهى ورد سەرەنجى سروشتی سوورەتەكەم داوه، هەر وهها پێكهوه په یوهست بوونی ئایەتەکان، ئەوهیه كە سوورەتەكە

هه مووی مه ککه ییه، هه لبه ته ده شگونجی - وه ک نه وه هه یه له هه ندی سووره ته کاندای -
 نایه تیک له مه دینه دا هاتبته خوار، دواپی خرابته نیو سووره تیک که پیشتر له مه ککه دا
 هاتوته خوار، واته: ده گونجی هه ندیک سووره تی مه ککه یی، به چند نایه تیک که له
 مه دینه دا هاتونه ته خوار، ته واو کرابن، به لام به سه ره نجدانی من هم سووره ته وا
 پیناچی هیچ نایه تیکی وای تیدا بن، که ناچارمان بکات بلین: نه وه له مه دینه دا هاتوته
 خوار و هیچ به لگه یه کی دنیا که ره وه ش له وباره وه نیه.

ده قیک له باره ی نه م سووره ته موباره که وه:

{أَخْرَجَ النَّحَّاسَ وَابْنُ مُرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 فِي مَكَّةَ، وَأَخْرَجَ ابْنُ مُرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، (عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ الزُّبَيْرِ) مِثْلَهُ.}

واته: نه ححاس و ئینو مورده وه یه له عه بدوللای کوری عه ببا سه وه (خوا له خو ی و
 بابی رازی بن) گپرا و یانه ته وه که گوتوویه تی: سووره تی به نی ئیسرا ئیل له مه ککه هاتوته
 خوار، هه روه ها (ابن مُردَوَیْه) له عه بدوللای کوری زوبه یریشه وه هه مان ده قی هینا وه.

نهمه له زوربه ی ته فسیره کاندای هاتوه، بو وینه:

۱- (فتح القدیر) ی (الشوکانی)،

۲- (التحریر والتنویر) ی (محمد الطاهر بن عاشور)،

۳- (جامع البیان) ی (الطبري).

دوهم: ناوی نه م سووره ته:

نه م سووره ته دوو ناوی سه ره کیی هه ن:

۱- (سورة الإسراء)، له بهر نه وه ی سه ره تاکه ی ناوا ده ست پیده کات: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى
 بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ﴾. که له
 زوربه ی موضه فه کاندای هه روا نووسرا وه: (سورة الإسراء).

۲- (سورة بني إسرائيل)، که له سه رده می ها وه لاندای (خوا لیان رازی بن)، هه ر زیاتر نه و ناوه باو
 بووه، واته: (سورة بني إسرائيل) باو بووه بو نه م سووره ته، با ته ماشای نه م ده قه بکه ین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ كُلَّ لَيْلَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ} (أَخْرَجَهُ الترمذي:
 ۲۹۲۰، قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى: ۱۱۴۴۴، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واتە: دایکمان عائیشە (خوایلی رازی بئی)، دەلنی: پیغمبەری خوا ﷺ عادی و ابوو هەموو شەویک سوورەتی بەنی ئیسرائیل و سوورەتی (الزمر) دەخویند.

دیاره که فەرمووێهتی: هەموو شەویک، مەرجیش نیە، هیچ شەوی نەبواردین! بەلام وایدەچن ئەو کاتە دایکمان عائیشە زۆرجار پیغمبەری خوا بنبینی ﷺ که ئەو دوو سوورەتە ی خویندوون، ئنجا ئایا هەر لەبەر خۆیەوه خویندوونی، بەبئی نوێژ؟ یان لە نوێژدا خویندوونی؟ ئەوهی روون نەکردۆتەوه، بەلام هەردوو ئەگەرە، هەن:

أ- وهك ويردیک خویندبئی.

ب- یاخود لە شەو نوێژدا خویندبئی، یان لە نوێژی بەیانی، یان لە خەوتاندا.

۲- دەقیکی دیکە لەو بارەوه که ئەم سوورەتی (الإسراء) لە سەردەمی هاوێلاندا سوورەتی بەنی ئیسرائیلیان پین گوتوه: {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: فِي بَيْتِ إِسْرَائِيلَ وَالْكَهْفِ وَمَرْيَمَ، إِنَّ هُنَّ مِنَ الْعِتَاقِ الْأُولِ، وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي} (۱).

واتە: عەبدوڵلای کوری مەسعوود (خوایلی رازی بئی)، دەربارە ی سوورەتی بەنی ئیسرائیل و کەهف و مەریەم گوتووێهتی: ئەم سئ سوورەتە لە ماله زۆر بە نرخەکە ی سەرەتان و، لەو سوورەتانەن که لە سەرەتاوه من لە بەرم کردوون.

وشە ی: (الْعِتَاقِ) دەلنی: (عِتَاقِ: عِتَقَ الشَّيْءُ يَعْتِقُ عِتْقًا وَعِتْقًا: قَدَمَ فَهُوَ عَاتِقٌ وَعَيْتِقُ، وَالْعِتَاقُ مِنَ الطَّيْرِ الْجَوَارِحِ، وَمِنَ الْخَيْلِ: النَّجَائِبِ، وَالْعَيْتِقُ: الْكَرِيمُ، وَتَوْبُ عَيْتِقُ: حَيْدُ الْحَيَاكَةِ، وَالْبَيْتُ الْعَيْتِقُ: الْكُعْبَةُ، وَالْجَمْعُ: عُنُقٌ وَعِتَاقٌ) (۲).

واتە: (عِتَاقِ: عِتَقَ الشَّيْءُ يَعْتِقُ عِتْقًا وَعِتْقًا: قَدَمَ)، واتە: ئەو شتە لە مێژینەیه، دێرینە، ئنجا ناوێکە ی (عَاتِقُ، وَعَيْتِقُ) ی بۆ بەکار دێن و، (عِتَاقِ) لە بآندان، واتە: ئەو بآندانە ی که گوشت خۆرن و، لە وڵاخە بەرزان (عِتَاقِ) واتە: وڵاخێ نە جیب {النَّجَائِبِ}، که کۆ ی (نَجِيبة) یه، واتە: ئەسپی رەسەن؛ هەر وهە ی (عَيْتِقُ)، واتە: بەرێز، (تَوْبُ عَيْتِقُ) واتە: پۆشاکێک باش چنرابن، (الْبَيْتُ الْعَيْتِقُ) که عەبە یه، کۆ ی (عَيْتِقُ) یش بریتیه لە: (عُنُقُ وَعِتَاقِ)، که واتە: که گوتووێهتی: {إِنَّ هُنَّ مِنَ الْعِتَاقِ الْأُولِ}، واتە: لەو سوورەتە دێرین و زۆر بە پین و بە هیزانەن، که لە سەرەتاوه عەبدوڵلای کوری مەسعوود لەبەری کردوون.

(۱) فَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوْكَانِي: ج ۳، ص ۲۴۷

(۲) الْمُعْجَمُ الْوَسِيطُ، ص ۵۸۲.

وشەى (تِلاد): دەلّی: (تَلَدَ: الشَّيْءُ يَتَلَدُ وَيَتَلَدُ: قَدَمٌ، وَالتَّلَادُ: الْمَالُ الْأَصْلِيُّ الْقَدِيمُ)، (وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي: أَي: مِنْ أَوَّلِ مَا تَعَلَّمَ مِنَ الْقُرْآنِ وَكَسَبَهُنَّ عِلْمًا) ^(١).

(تَلَدَ يَتَلَدُ، وَتَلَدَ يَتَلَدُ: قَدَمٌ)، ئەو شتە قەدیم بوو، دێرین بوو، (تِلاد): مائیکى رەسەنى دێرینه، که ئینسان هەبیبی و زۆر خۆشبیوی، که عەبدوڵلای کوری مەسعوود (خوا لیبی رازی بێ) دەلّی: (وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي)، لەو سوورەتانەن که لە سەرەتاوە من لەبەرم کردوون و، دەستم هیناون وهك گەنجینهیهك (گەنجینهیهکی مەعنەوی).

٣- لەوبارەوه ئەم دەقەش هەبە: که سوورەتی (الإِسْرَاءُ) لە سەر دەمی هاووەلاندنا سوورەتی بەنی ئیسرائیلی بێ گوتراوه: (أَخْرَجَ بَنُو إِسْرَائِيلَ عَنْ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِي، قَالَ: صَلَّى بِنَا عَبْدُ اللَّهِ الْفَجْرَ، فَقَرَأَ السُّورَتَيْنِ الْأَخْرَجَهُ مِنْهُمَا: بَنُو إِسْرَائِيلَ).

واتە: ئینبو ئەبى شەببە لە باوکی عەمرى شەببانییەوه هیناویەتی، دەلّی: عەبدوڵلا (عەبدوڵلای کوری مەسعوود) نوێژی بەیانی پیکردین، دوو سوورەتی خوێندن، هەى دوو مەیان سوورەتی بەنو ئیسرائیل بوو.

سببەم: ریزبەندیی ئەم سوورەتە:

بە نەسبەت ریزبەندیی ئەم سوورەتە موبارەکەوه، لە (مصحف) دا، ژمارە: (١٧) یەو، لە ریزبەندیی دابەزین (تَرْتِيبُ التُّرُوكِ) دا زۆربەى زانایان بە ژمارە (٥٠) یان داناوو، و گوتووینە: پێش سوورەتی (یونس) و لە دوایی سوورەتی (القَصَص) هاتۆتە خوارى، بەلام بەشیکیشیان بە کەمتر لە (٥٠) شیان داناو، بۆ وینە گوتووینە: ریزبەندیی دابەزینی، بریتیه لە (٤٧) یان (٤٨) یان (٤٩)، ئنجا بەپیتی ئەو ریزبەندییە دەبێ ئەم سوورەتە لە نیووەراستی قۆناغی مەککە، یان زووتریش دابەزینی، که ئەوەش لە گەل ئەو رایە دا گونجاوه که دەلّی: سەفەری شەرووی و بەرزبوونەوه (الإِسْرَاءُ وَالمَعْرَاج) لە کۆتایی قۆناغی مەککە (سالانی: ١٠ - ١٢) دا نەبووه، بەلکو زۆر زووتر بووه، یان پێغەمبەری خوا ﷺ زیاتر لە سەفەریکی لەو جۆرەى بووه، وهك خوا پشتیوان بێ لە کاتی تەفسیرکردنی سەرەتای سوورەتی (النجم) دا پێدەگەین.

(الأصْحٰهُ أَنَّهُ كَانَ قَبْلَ الْهِجْرَةِ بِنَحْوِ سَنَةٍ وَخَمْسَةِ أَشْهُرٍ)^(۱)، واتە: قسەى راي راستر ئەو ەيە كە شەورۆى پىغەمبەر ﷺ لە مەككەو ە بوۆ فەلەستىن (بوۆ قودس)، پىش كۆچكردنى بوو ە بوۆ شارى يە ئىرب، بە دەورى سالىك و پىنج مانگ، يانى: سآل و نيويك، يان ئەو دەوروبەرە.

چوارەم: نيۆەرۆكى ئەم سوورەتە:

نيۆەرۆكى ئەم سوورەتەش وەك ەى سەرجم قورئانى مەككەيى دەچى، كە ئىمە لە سەرەتاي تەفسىرى سوورەتى (الأنعام) دا بە درىزى لەو بارەو ە قسەمان كردو ە، دەربارەى سروشتى قورئانى مەككەيى، لەبەر ئەو ە كە يەكەم سوورەتى مەككەيى بوو، ئىمە لە رىزبەندىي موصحەفدا لە تەفسىر كردماندا پىي بگەين، بەو قەبارەيە، ئەگەرنا سوورەتى (الفاتحة) ەش زۆرىك لە زانايان ەر بە سوورەتتىكى مەككەييان داناو ە، ئنجا ئەو بابەتانهى كە لە قورئانى مەككەيى دا جەختيان لەسەر كراو ەتەو ە - كە ئەم سوورەتى (الإسراء) ەش يەككە لەوان - بابەتى بووناسىي، ئيمان و ەقىدە، خواپەرسىي، رەوشت و ئاكار، بەسەرەتاي پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، ئنجا كە دەشلىين: ئيمان و ەقىدە، واتە: باسى خوا ﷻ: سيفەتەكانى و، ناوەكانى و، بەدپهينەرايەتىي خواو، پەرورەدگاريتىي خواو، تەنيا پەرستراويتىي خوا، پاشان باسى فرىشتهكان، ئنجا باسى رۆزى دوايى: ئاخىر زەمان، قيامەت، بەهەشت، دۆزەخ، ەروەها باسى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و، كىتبهكان كە خوا بوۆ پىغەمبەرانى ناردوون، ئەو بابەتانه نيۆەرۆكىي قورئانى مەككەيى پىك دىنن، كە وەك گوتمان: ئەم سوورەتى (الإسراء) يش، ەر يەككە لەوان، بەلام لەم سوورەتەدا بە شىو ەيەكى تايەت جەخت لەسەر ەردوو بابەتى: سەلماندى پىغەمبەرايەتىي موحەممەد ﷺ، سەلماندى ئەو ە كە قورئان وەحىي خوايە: (إِبْرٰتٌ نَّبُوَّةٍ مُحَمَّدٍ، وَإِبْرٰتٌ أَنَّ الْقُرْآنَ وَخِي مِنَ اللَّهِ)، ئەم دوو بابەتە زۆر جەختيان لەسەر كراو ەتەو ە، پانتايەكى زۆر لەم سوورەتەدا، بوۆ ئەو دوو بابەتە تەرخانكراو ە.

ەروەها ئەم سوورەتە تاكە سوورەتتىكى مەككەيى، كە پانتايى ەژدە (۱۸) ئايەت بەسەر يەكەو ە تىيدا تەرخانكراون، بوۆ باسى رەوشت و ئاكار، ەم رەوشتە پەسند و جوانەكان، ەم خوو خدە خراپ و پەستەكان، كە ئەوانيش ئايەتەكانى (۲۲ - ۳۹) ن، كە ئىمە لە دەرسى سىيەمى ئەم تەفسىرەماندا شىيان دەكەينەو ە.

پینجه م: تایه تمه نندیه کانی ئەم سوورته:

ئەم سوورته ته چه ند شتیکی تایه تی تیدا هاتوون، که پی م وایه تایه تن به م سوورته وه، ئەوانیش:

۱- باسی شه ورۆویی (سه فه ری شه وی) پیغه مبه ری خوا ﷺ له مه ککه وه بو شام، ته نیا له م سوورته ده تا باسکراوه، به لئ له سوورته تی (النجم) دا له ئایه تی: (۱۲ - ۱۸)، له ویدا باسکراوه، به لام هئ ئەوی باسی به رزبوونه وه ی پیغه مبه ره ﷺ و باسی شه ورۆ، ته نیا له م سوورته ده تا هاتوه.

۲- ته نیا له م سوورته ده تا باسی دوو جار تیکدان و خراپه کاری جووله که و، سزادانیشیان کراوه.

۳- ته نیا له م سوورته ده تا به سه ریه که وه، خوا باسی بیست و چوار (۲۴) ره وشت و ئاکار ده کات، که (۱۸) ئایه تیان بو ته رخا ن ده کات، ئایه ته کانی: (۲۲ - ۳۹)، که (۱۲) یان ره وشت و ئاکاری په سندن و (۱۲) شیان ره وشت و ئاکاری ناپه سندن، که له ته فسیره کاندا نه مبینیوه به و شیوه یه دابه شکرابن، به لام من به زور لیوردبوونه وه و سه رنجاندا ن بو م ده رکه وتوه، که ژماره یان (۲۴) ه (۱۲) به (۱۲) ه ن، به په سند و ناپه سنده وه، ئنجا ئەو ره وشت و ئاکاره په سندا نه و خو پێ رازاننده وه یان و، ره وشته ناپه سندا و خراپه کان و، خو لئ دوورخستیان و، خو لیئزار کردیان، به حیکمه ت ناوه یئراوه.

۴- باسی ئەوه که هیچ شتیکی نیه ته سیح و ته حمیدی خوا نه کات، (واته: خوا به پاک نه گری و ستایشی نه کات)، به لام تیمه تیی ناگه ین، ئەویش ته نیا له م سوورته ده تا هاتوه، له ئایه تی ژماره (۴۴) دا هاتوه: ﴿نَسِجْ لَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسِجْ بِحَدِيدٍ وَلَكِنْ لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾ (۱۱) الإسراء، ئەگه رنا له زور سوورته تاندا خوا ﷺ باسی ئەوه ی کردوه که ئاسمانه کان و زهوی خوا به پاک ده گرن و ستایشی ده که ن، به لام ئەوه که هه موو شتیکی خوا به پاک بگری و ستایشی بکات و تیمه ش تیی نه گه ین، ته نیا له م سوورته ده تا هاتوه.

۵- ته نیا له م سوورته ده تا باسی ریزگرتنی خوا له مرو ف کراوه، به بیژه ی (تکریم) که له ئایه تی ژماره (۷۰) دا هاتوه: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ...﴾ (۷۰) الإسراء، به و بیژه یه ته نیا لی ره دا هاتوه، ئەگه رنا له سوورته تی (التین) دا: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۴) التین، واته: به دلنیا یی مرو فمان له باشترین شیوه دا دروست کرده.. ههروه ها له کو تایی سوورته تی (الأحزاب) دا: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (۷۲) الأحزاب، واته: ئەمانه تمان رانواند له سه ر ئاسمانه کان و زهوی و چیاکان، نه یانتوانی هه لی بگرن و لئی ترسان، به لام ئینسان هه لی گرت، ههروه ها له سوورته تی (البقرة) و له

چەند شوئیتیکی دیکەدا، باسی ئەووە کراوە، بە مەرووف جینشینى خوايه، بەلام وشەى ریزمان لیگرتوہ (کرمنا) تەنیا لەم ئایەتی ژمارە (۷۰) ی سوورەتی (الإسراء) دا ھاتوہ.

۶- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی پایەى ستایشکراو (المقام المحمود) ی پیغەمبەر ﷺ کراوە: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (۷۹) الإسراء، واتە: لە شەویدا بیدار بە وشە و نوێژ بکە ئەووە زێدەیه (لە فەرزەکان) بو تۆ، نیزیکی کە پەروەردگارت تۆ زیندوو بکاتوہ و پایەى ستایشکراوت پێیدا.

۷- تاییەتەندییەکی دیکەى ئەم سوورەتە ئەووەیه، کە تەنیا لەم سوورەتەدا باسی رووح کراوە، ھەلبەتە وشەى رووح لە قورئاندا زۆر جار ھاتوہ، بەلام رووح کە لە بارەبەوہ پرسیار لە پیغەمبەر ﷺ کرابى و مەبەستیش پێى گیان (روح) ی مەرووف بى و، خواى پەروەردگار وەلامەکەى فیر بکات، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوہ، کە دەفەرموی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵) الإسراء، واتە: لە بارەى رووحوہ پرسیارت لێدەکەن، بلئى: رووح لە کارى پەروەردگارمە و، ئەندازەبەکی کەمیش نەبى زانیاریتان پێنەدراوہ {یانى: بەو ئەندازە کەمە زانیارییەش دەرکی چییەتی رووح ناکەن}.

۸- لەم سوورەتەدا لە بیانووەکانى کافرەکان بەسەر یەکەوہ نو (۹) بیانوو ھاتوون، ئەوانەیان کردۆتە پاساو و بیانوو کە ئەوہ داواکارییانەیان بو جییەجى بکات، ئنجا ئیمان بە پیغەمبەر ﷺ بینن و بروا بە قورئان بینن، لە ئایەتەکانى: (۸۹ - ۹۴) دا.

۹- تاییەتەندییەکی دیکەى ئەم سوورەتە ئەووەیه، کە تەنیا لەم سوورەتەدا باسی چۆنیەتی نوێژ و پارانەوہ کراوە، لە رووی دەنگ ھەلھێنان و دەنگ کپ کردنەوہوہ، خوا ﷻ ئامۆژگاری پیغەمبەر ﷺ دەکات: ﴿وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱۰) الإسراء، (صلاة) دەگونجى مەبەست پێى نوێژ بىت و، دەشگونجى مەبەست پێى مۆتلەقى پارانەوہ و راز و نیاز بى لەگەل خوادا، دەفەرموی: نە دەنگت بە (صلاة) بەرز بکەوہو، نە دەنگیش کپ و نزم بکەوہ، ﴿وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، لەو نێواندا {لە نێوان دەنگەلێتان و دەنگ کپ کردن دا} رییەکی میانجی بگرە، واتە: ھالەتییى میانجی بەخۆوہ بگرە.

ئەمە پێناسە و خستەرووی بابەت و نێوہرۆکیى سوورەتی موبارەکی (الإسراء) بوو، خوا پشتیوان بى لە داھاتوودا دەچینە سەر دەرسى یەکەم و، روونکردنەوہ و شیکردنەوہى مانا و نێوہرۆکی ھەشت (۸) ئایەتی سەرھتای ئەم سوورەتە موبارەکە، کە وەك گوتم: وەك پێشەکیى وان بو کۆى بابەتەکانى.

شەشەم: دابەشكردنى بابەتەكانى ئەم سۈرەتە بۇ يازدە دەرس:

وہك عادەتى خۆم لە تەفسىر كردنى ھەموو سۈرەتەكاندا، پېشى باش باش سەرنجى ئايەتەكان دەدەم و تېيانەو ھە رادەمىنم: داخۆ چەند ئايەت زياتر پېكەو ھە پەيوەستن، ئەگەرنا وەك لە سەرەتاي تەفسىرى سۈرەتى (الأنعام) دا باسەم كەردو، بە تايەت سۈرەتە مەككەيەكان، (ماشاء اللہ) وەك دەريا چۆن شەپۆل دەدات، شەپۆل لە دواى شەپۆل دى و بۆت لە يەك جيا ناكړتتەو ھە ھەموو پېكەو ھە پەيوەستە، زۆر جار سۈرەتە مەككەيەكانىش بەو شېوہەن، سۈرەتە مەدینەيەكان جار جار بەپى باس و بابەتەكان، دەتوانى لېكيان جيا بکەيەو.

بەلام بەھەر حال، پېموايە سۈرەتە مەككەيەكانىش خواى كارزان و زاناو شارەزا و مېھرەبان، واى داناون {وہك تاكو ئىستا ھەروام ھېناو} كە ھەر كۆمەلە ئايەت، كۆمەلە ئايەت، جۆرئەك لە پەيوەستى تايەتايان پېكەو ھەيە، كە دەتوانى بيانكەي بە دەرسئەك، لە كۆرئەكدا، لە وتارئەكدا، ئەوانە بەيەكەو تەفسىر بکەي، ئەو ھەش بەكېكى دېكەيە لە پووەكانى ئىعجازى قورئان! ئنجا من ئەم سۈرەتە موبارەكە كە ئايەتەكانى: سەدو يازدە (۱۱۱)ن، كەردوومن بە يازدە (۱۱) دەرس:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۸)، واتە: (۸) ئايەت، كە وەك پېشەكېي وايە، بۇ سەرجمە بابەتەكانى دېكەو، باسى شەپۆل پېغەمبەرى خوا ﷺ دەكات، لە مزگەوتى ھەرپامەو ھە لە مەككە بۇ مزگەوتى ئەقصاب لە شام، ھەرۈھە باسى رووداويكى گرنكى گەلى جوولەكە دەكات، كە برىتتە لەو ھى دوو جارار خرابەكارى و تېكدان دەكەن لە زەويىداو، ھەردووك جارەكەش خوا ﷺ كە ساتىكيان بۇ دەپرەخستىنى كە سزايان بەدەن و، لەسەر ئەو تەمبىيان بکەن.

دەرسى دووھەم: ئايەتەكانى: (۹ - ۲۱)، واتە: (۱۳) ئايەت، كە لەو (۱۳) ئايەتەدا خوا ﷺ وپراى پېناسەيەكى ناوازە قورئان، كە باشتىن پېنمايە، باسى چەند مەسەلەيەكى دېكەي جۆراو جۆرىشى كەردو، كە ھەموويان لە بازنەي خستەنە رووى ياساكانى خوا (سُنُّ اللّٰهِ) دا خويان دەيىننەو، كە وەك دواتر قسەيان لەسەر دەكەين، خوا ﷺ لەو چەند ئايەتەدا، كۆمەلئەك ياساى خۆى (ياساى گەردوونى) كە لە ژيانى بەشەردا داياناون، خستوونى پو.

دەرسى سېئەم: ئايەتەكانى: (۲۹ - ۳۹)، واتە: (۱۸) ئايەت، كە باسى بېست و چوار (۲۴) پەوشت و ئاكاريان تېدا كراو، دەشگونجى بلىين: (۲۵) يان زياترىش، (۱۲) ي پەسندو، (۱۲) ي ناپەسند، كە

(۱۲) پەسندەكان بە بە تەنیا پەرستنی خوا (التوحید) دەستیان پیکراوه، هەر بەویش کۆتایان پێ هێناوه، ئنجا تیکهه لکیش له گەڵ تەنیا پەرستنی خوا، وهك ئاکاریکی زۆر ناپەسندیش باسی هاوبەش بۆ خوا دانان کراوه، هەم له سەرەتاوه هەم له کۆتاییهوه، هەروەها پێناسەی حکمەت کراوه بە: وه دەستپێنانی خۆ رازاندتوه به سیفەته بەرزو پەسندەكان و، له خۆ دارنن و خۆ پاککردنوه له سیفەته نزم و پەستەكان، واتە: (التَّحْلِيَةُ بِالْفَضَائِلِ، وَالتَّخْلِيَةُ مِنَ الرَّدَائِلِ).

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۴۰ - ۵۲)، واتە: (۱۳) ئایەت دەگرتهوه، که تێیاندا کۆمه لیک راستی گەورهو گرنگ له بارە: خوا بەیە کگرتن و، پۆژی دوایی و قورئانەوه، خراونه روو، له میان ئەوهشدا ئاماژە بە ژمارەیهک بێرۆکهو هەلۆیستی پووچ و نەفامانەیی بێپروایان کراوه و ئەگەر بە پێویست زانرابن، ئەو بێرۆکانە بەرپەرچیش دراونهوه، جاری واش هەیه بێرۆکهیهک که هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان (کافرهکان) خستووایانەته روو، خوا ﷻ باسی دەکات، هەر بە باس کردنی ئیکتیفا دەکات، چونکه هێندە پووچە! پێویستی بە دەرخستنی پووچەلییهکهی ناکات.

دەرسی پینجەم: ئایەتەکانی: (۵۳ - ۶۰)، واتە: (۸) ئایەت، لەم (۸) ئایەتەشدا چەند رێنماییهکی گرنگ ئاراستەیی پێغەمبەر ﷺ و مسولمانان کراون، له بواری هەلسوکەوت له گەڵ نەیارانیان دا، هەروەها باسی پایەیی بەرزو بێ وینەیی خوا کراوه، که پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و بەندە بۆ خوا سولحاهوکان، چۆن مامەلەیی له گەڵدا دەکەن و، چۆن هەموو هەول و کوششیان ئەوهیه که زیاتر له خوا نيزیک بیننوه، هەروەها باسی چەند یاسایهکی خوای کارزان کراوه، له ژبانی بەشەردا.

دەرسی شەشەم: ئایەتەکانی: (۶۱ - ۶۵)، واتە: (۵) ئایەت، تێیاندا باسی بەسەرھاتی ئادەم ﷻ، و ئیبلیسی نەفرین لیکراو، کراوه، که چۆن لەبەر حەسەد و خۆ بەزلگری، کپنووشی ریزگرتنی بۆ ئادەم نەبردوه و، هەرپەشەیی سەختیشی لهوهچەکهی کردوه، که هەموویان گومرا بکات، خوای بالا دەستیش بێ منەتی کردوه و، پێشی راگەیانندوه: که ناتوانن بەندە چاک و ساغەکانی خوا، بخاتە ژیر رکیفی خۆیهوه.

دەرسی حەوتەم: ئایەتەکانی: (۶۶ - ۷۲)، واتە: (۷) ئایەت دەگرتهوه، که لەم حەوت ئایەتەشدا خوا ﷻ باسی بەخشش و کەرەمی بێ سنووری خۆی له گەڵ بەندەکانیدا دەکات، هەم له بواری نێعمەتەکانیدا، وهك ملکه چکردنی دەریاو وشکانیی، بۆیان، هەم له بواری دەرباز کردنی مرۆفەکاندا له کارەسات و بەلایەکان، پاشان باسی ریزگرتنی خوا له مرۆفەکان و، دابینکردنی پێداویستییهکانی ژبان و گوزەرانیان کراوه، له کۆتاییشدا باسی سەرەنجامی پر خیر و فەری برواداران بەرچاو پۆشن کراوه، بە پێچەوانەشەوه: سەرەنجامی شووم و نەگبەتی بێپروایانی دل کۆر له قیامەتدا، خراوهته روو.

دەرسی هەشتەم: ئایەتەکانی: (۷۳ - ۸۱)، واتە: (۸) ئایەت دەگرتهوه، لەم دەرسەدا تەوهری سەرەکیی بریتیه له ئامۆژگاریی و رێنمایی کردنی خوا بۆ پێغەمبەر ﷻ و له پشت ئەویشەوه

بۇ ئۆممەتە كەي و شوئىنكە وتووانى، كە وریای فرت و فیل و پیلان و گوشاری بیپروایان بن: له راسته پى لایان نه دهن، ههروهها باسی ههولئى كافرهكان كراوه بۇ دهره به دهركردن و شار به دهركردنى پیغه مبهه ﷺ له مه ككه كراوه، پاشان خوا رینمایى پیغه مبهه كەي خوئى كردوه، كه نوئزه فهرزه كان و شهو نوئزیش بكات و، له خواش بپارێتهوه كه چونه ژوور و چونه دهري، باش و راست و ريك بن و رايیگه يه نئى: كه هه ق هات و باتیل پووچه ل بۆوه.

دهرسى نۆيه م: ئايه ته كانى: (۸۲ - ۹۶)، واته: (۱۵) ئايه ت ده گرێته وه، كه ته وه رى سه ره كىي ئه م پازده ئايه ته ش دوو با به تن:

با به تى به كه م: باسى قورئانه، هه رچه نده هه ندیک مه سه له ي دیکه شى له گه ل ئیواخن كراون، به لام چه قه كه هه ر باسى قورئانه.

با به تى دووهم: كه ته وه رى دووهم پیکدی نئى، باسى بیانوو گرتنى كافره كانه، كه پيشنیاری سه یرو سه مه ره یان بۆ پیغه مبهه رى خوا كردوه ﷺ تاكو بروای پيشنن، خواش وه لامى ددانشكینى قسه كانیانی فیری پیغه مبهه كەي كردوه ﷺ و، ئیره تاكه شوئىنكە كه كۆمه لئىك بیانوو به سه ر يه كه وه له لایه ن كافره كانه وه بۆ پیغه مبهه رى خاتهم ﷺ خراونه روو، كه ئه و شتانه مان بۆ جیبه جى بکه، ئنجا ئیمه بروات پى دینن.

دهرسى ده یه م: ئايه ته كانى: (۹۷ - ۱۰۴)، واته: (۸) ئايه ت، له م (۸) ئايه ته شدا، سه ره تا له چوار ئايه تى يه كه مدا چه ند مه سه له يه كى جوراوجور خراونه روو، كه ته وه رى سه ره كىيان به ربه رچه دانه وه ي قسه و قالى كافره كان و ده رخستنى سه ره نجامى شووميانه له رۆزى دوایى دا، ههروهها باسى توانایى خوا ﷺ به سه ر زیندووو كردنه وه ي مردوووندا و، باسى چرووكیى كافره كان و ده ول مه ندیى و بن نیازیى خوا كراوه،

پاشان له چوار ئايه تى دووهم دا، پیکه وه باسى رووبه روو بوونه وه ي مووسا ﷺ و، فیرعه ون كراوه و هه ركام له: وتووئزى ئیوانیان و، سه ره نجام و ئاكامى بن مرادانه ي فیرعه ون و شوئىنكە وتووانى و، ئاكامى به خته وه رانه ي مووسا و گه له كه ي (بنو إسرائيل)، خراوته روو.

دهرسى یازده یه م و كۆتایى: ئايه ته كانى: (۱۰۵ - ۱۱۱)، واته: (۷) ئايه ت ده گرێته خوئى، ته وه رى سه ره كىي ئه م حه وت ئايه ته ش، هه ر باسى قورئان و پیغه مبهه رى كۆتاییه ﷺ، پاشان باسى يه كتایى خوا له هه ر سى بواره كانى: (ناوو سیفه ته كان، پهروه رده گاریتییى، په رسته راوتیى) دا، ههروهها نامۆزگاریى خوا ﷺ بۆ پیغه مبهه ر ﷺ له بواری چۆنیه تى نوئز و پارانه وه ي دا، به نسه ت ده نگ به رز و نزم كردنه وه، ئه وه ش خراوته روو، كه هه ولبدات به شیوه يه كى میانجیى نزاو پارانه وه كان، یاخود نوئز و تاعه ته كه ي ئه نجام بدات، واته: نه ده نگ زور هه لئىنئى، نه ده نگ زوریش كپ بكات.

✱ درسی یه گام ✱

پنجاهوی نهم دهرسه

لهم دهرسه ماندا ههشت (۸) نایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الإسراء) شی ده‌که‌ینه‌وه، نایه‌تی: (۱ - ۸)، که وه‌ک پیشتر باسمان کرد: نهم (۸) نایه‌ته بو کوی باس و بابه‌ته‌کانی نهم سووره‌ته، وه‌ک پیشه‌کیی وان و، دوو بابه‌تی گه‌وره‌و گرنگیان تیدا خراونه‌ پروو:

یه‌که‌م: سه‌فه‌ری شه‌و، شه‌ورپویی کردنی خوای به‌رز و مه‌زن به پیغهمبه‌ر ﷺ له مزگه‌وتی چه‌پامه‌وه له مه‌ککه، بو مزگه‌وتی نه‌قضا له شام (فه‌له‌ستین) له به‌شیک‌ی شه‌ویکدا، که نه‌وه به پروای من، پاش پیغهمبه‌رایه‌تی و وه‌حیی بو ناردنی خوا بو پیغهمبه‌ری خاتم ﷺ گه‌وره‌ترین و گرنگ‌ترین ریز لینیانی خوای کارزانه، بو پیغهمبه‌ری خاتم ﷺ.

دووهم: هه‌والدان به: دوو جار هه‌لسانی جووله‌که به تیکدان و خرابه‌کاری و، سته‌م و ده‌ستدریژی له زه‌ویدا، له شوینه‌ی که خویان ده‌سه‌لاتیان تیدا ده‌بی له شام، دواپی ره‌خساندنن که‌سانیک له لایه‌ن خواوه (ره‌خساندنن کومه‌له به‌نده‌یه‌ک)، بو ته‌مب‌ن کردنی جووله‌که‌کان و لووت شکاندنیان، بابه‌تی یه‌که‌م له نایه‌تی یه‌که‌مدا، خراوه‌ته‌ پروو، بابه‌تی دووهمیش له نایه‌ته‌کانی: (۴ - ۸) دا خراوه‌ته‌ پروو، له نایه‌تی: (۲ و ۳) شدا بابه‌تیک‌ی دیکه نیواخن کراوه، که باسی نووحه ﷺ و باسی نه‌وه‌یه که خوا ﷺ کتیبی به مووسا داوه، بیته‌ رینمایی بو گه‌لی ئیسرائیل.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ الْإِنبَاءِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ① وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلاً ② ذُرِّيَّةً مِّن حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ③ وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ④ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ⑤ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْسُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلَوْا تَبِيرًا ﴿٧﴾ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده . نهو کهسه (نهو زاته) پاک و بن خهوشه که (له بهشیکی) شهویکدا شهوروی به بندهکهی خوی کرد، له مزگهوتی چهرامهوه (له شاری مهککه) بو مزگهوتی دوورتر {نهقضا، له شاری قودس}، که پیت و پیزمان خستوته دهور وبهری، (بویهش نهو سهفه ر و شهوروییهمان پیکرد)، تاکو له نیشانهکانی خومانی پیشان بدهین، بیگومان نهو (خوا) بیسهری بینره ﴿١﴾ ههروهها کتیبیشمان به مووسا داو، کردمانه رینمایی بو بهنی ئیسپرائیل (پیشمان گوتن): که جگه له من سهرپهرشتیاریکی دیکه مهگرن ﴿٢﴾ نهی وهچهی نهوانهی که له گه ل نوح دا (له کهشتیه کهیدا) هه لمانگرتن! به دنیایی نهو بهندهیه کی سوپاسگوزار بوو (بو خوا) ﴿٣﴾ له کتیبی (تهورات) یشدا بریارمان له سه ر بهنی ئیسپرائیل داو، پیمان راگه یاندن که: به دنیایی ئیوه دوو که پرهتان خراپه کاری و تیکدان له زهویدا ده کهن و، به سته م و خو سه پاندنیکی گه وره بالاده ست ده بن ﴿٤﴾ نجا که (کاتی) به ئینی که رته تی به که میان هات (و خراپه کاریتان کرد)، چهند بهندهیه کی جهنگاوه ری زه بر دهستی خومانمان ده نیرینه سه رتان، که که لین و کونی خانوه کان (لیمان) ده پشکنن، (بو سوراغ کردنتان و گرتن و کوشنتان)، نه وهش گفتیکه نه نجام دراوه (بریاری کو تایی له باره وه دراوه) ﴿٥﴾ دوایی نوره ی زالبوون بو ئیوه ده گیرینه وهو، سامان و کورانتان بو ده ره خستین و ژماره ی که سه کانی ئیوه (که سه جهنگاوه ره کان) زیاتر ده که یین (له وان) ﴿٦﴾ نه گهر چاکه بکه ن! چاکه له گه ل خوتان ده کهن و، نه گهر خراپه ش بکه ن! هه ر به خوتانی ده کهن، نجا که (کاتی) به ئینی نهوی دیکه (دووه م) هات، (سته م و خراپه کاریتان کرده وه له زه ویدا، ئیمه دووباره بهنده جهنگاوه ره زه بر دهسته کائمانتان ده نیرینه وه سه رتان)، تاکو پرووه کانتان (به هو ی مهینه تی و گرفتارییه وه) خه مبار بن، ههروهها تاکو (دوژمنه کانتان) بچنه وه نیو

مزگه و ته كه وه، وهك چوَن يه كه مجار چوون و، بوَ نه وهی هه رچی مله و وری و خو سه پینیی کردوو یانه، به ویران کردن ویرانی بکه ن ﴿۷﴾ نیزیکه پهروه ردگارتان به زه بیتان له گه لدا بنوینن، (نه گهر بگه پینه وه سه ر پاسته ری)، نه گهر بشگه پینه وه (سه ر سته م و خراپه کاری)، ئیمه ش ده گه پینه وه سه ر سزادانتان، دۆزه خیشمان کردۆته سجنی بیروایان ﴿۸﴾.

نشیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(سُبْحَانَ): (السُّبْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، وَالتَّسْبِيحُ تَنْزِيهُ اللَّهِ تَعَالَى، وَسُبْحَانَ أَضْلُهُ مَصْدَرٌ نَحْوُ غُفْرَانَ).

وشه ی (سُبْحَانَ) له (سَبْح) هوه هاتوه، كه به رویشتنی خیرا ده گوتری: له ناو، یا خود له هه وادا، [مه له کردن]، (تَسْبِيح) یش بریتیه له به پاکگرتنی خوای بهرز، (سُبْحَانَ) نه صلّه كه ی چا وگه، یانی: (أَسْبَحُ: سُبْحَانَ)، یان: (سَبَّحْتُ اللَّهَ تَسْبِيحًا) أَيْ (نَزَّهْتُ اللَّهَ تَنْزِيهًا) یانی: خوام به پاکگرت به پاکگرتن.

(أَسْرَى): (الْأَسْرَى: سَيْرُ اللَّيْلِ يُقَالُ: أَسْرَى يُسْرِي، وَسَرَى يَسْرِي)، (سَرَى): بریتیه له شه و وری (سه فهری شهو)، ئنجا به دوو شیوه هاتوه: ۱- (أَسْرَى يُسْرِي)، ۲- (سَرَى يَسْرِي)، هه ردووکیان به مانای: سه فهری شهوی کرد، دین.

(وَكَيْلًا): (التَّوَكُّلُ: أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ، وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ، وَالْوَكِيلُ فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ ﴿۸۱﴾ النساء، أَيْ: اِكْتَفَى بِهِ أَنْ يَتَوَلَّى أَمْرَكَ، وَشَهَى (تَوَكَّلَ) نه وه یه كه تو پشت به غهیری خو ت ببهستی و، بیکه یه بریکاری خو ت، وشه ی (وَكَيْلًا) (فَعِيلٌ) ه، به لام به مانای (مَفْعُولٌ) ه، (وَكَيْلًا)، واته: (مَوَكُّولٌ)، یانی: (مَوَكُّولٌ إِلَيْهِ)، کار پی سپێردراو، كه ده فهرمووی: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ ﴿۸۱﴾ النساء، واته: ئیکتیفا بکه به وهی خوا کاروبارت بو به پیره به ری.

(وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكَنْبِ): (الْقَضَاءُ: فَضْلُ الْأَمْرِ قَوْلًا كَانَ أَوْ فِعْلًا)، (قَضَاءُ): بریتیه له یه کلایی کردنه وهی کاریک، ئنجا به قسه، یان به کرده وه، نه گهر به قسه بن، واته: بریاری کو تایی، نه گهر به کرده وه بن، واته: به کرده وه نهو شته لیک جیا

بكه يه وه، (وَفَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ)، واته: له كتييدا كه مه به ست پيى ته و پراته، يا خود كتيبه كان ديكه، وهك دوايى باسى ده كه ين، نهو برياره مان بو به ني ئيسراييل داو، پيشمان راگه ياندن.

(وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا): ههروهها خوتان بهرز ده كه نه وه و بالا ده ست ده بن به بالا ده ست بوونتيكي گه و ره، (عَلَا يَغْلُو عُلُوًّا وَهُوَ عَالٍ، وَعَلِي يَغْلَى عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ، وَالْعُلُوُّ: الإِرْتِفَاعُ)، (عَلَا، يَغْلُو، عُلُوًّا، وَهُوَ عَالٍ)، واته: بهرز بوو، بهرز ده بيته وه، بهرز بوونه وه، نهو به رزه، ههروهها (عَلِيٌّ، يَغْلَى، عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ)، نهو يش به هه مان شتوه، بهرز بووه، بهرز ده بيته وه، بهرز بوونه وه، نهو به رزه، كه واته: (عَالٍ) و (عَلِيٌّ)، ههردوو كيان به ماناي بهرز دين، نجا يه كيان له (عَلَاء) وه هاتوه، يه كيان له (عَلِيٌّ) يه وه هاتوه، (عُلُوٌّ) يش، واته: بهرز بوونه وه، كه به ته نكيد مه به ست پيى بالا ده ستيى و ده سلات رانان و خه لك خسته زير ركيفى خويه.

(أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ): (البأس والبأساء: الشدة في النكابة)، وشه ي (بأس) و (بأساء)، نه وه يه كه ئينسان له جهنگدا سهخت بي و توند و بههيز بي، (أُولَى): ياني (أصحاب)، (أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ): ياني: خاوه ناني هيزيكي زور له جهنگدا، (أَي ذَوِي قُوَّةٍ شَدِيدَةٍ)، ياني: خاوه ناني هيزيكي زور، واته: زه بر ده ست و، زه بروه شين.

(فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ)، (أَي: تَوَسَّطُوهَا وَتَرَدَّدُوا بَيْنَهَا، وَقِيلَ: الْجَوْسُ: طَلَبُ ذَلِكَ الشَّيْءِ بِاسْتِقْضَاءِ)، (فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ)، واته: نهو دوژمانه كه به سه رتاندا ده دن، به نيو كو لان و كووجه كاندا ده گه رين، واته: پييدا دين و ده چن، ياني: هه مووي ده خه نه زير ركيفى خويان، هه نديكيش گوتوويانه: وشه ي (جوس)، برتبه له داوا كردني شتيك به پشكنين و سو راغ كردن و ليگه راني، واته: هه موو كون و قوژبنانتان لي ده گه رين.

(الْكِرَّةُ): (الْكِرَّةُ: العطف على الشيء بالذات أو بالفعل)، (كِرٌّ) برتبه له وه ي شتيك بگيپردرته وه بو شتيك، بابدريته وه بو لاي، نجا خودي شته كه بگيپردرته وه، يا خود، كرده وه كه ي بو بگيپردرته وه، (الْكِرَّةُ: الرُّجْعَةُ وَزناً وَمَعْنَى، كِرَّةٌ) به ماناي (رجعة) دي، واته: يهك جار گه رانه وه، په نكه (كه رت) ي كورديش هه ر له وه وه هاتبي.

(نَفِيرًا): (نَفَرُوا إِلَى الشَّيْءِ: أَسْرَعُوا إِلَيْهِ، وَيُقَالُ لِلْقَوْمِ النَّافِرِينَ لِحَرْبٍ، أَوْ غَيْرَهَا: نَفِيرًا، تَسْمِيَةً بِالْمَصْدَرِ)، (نَفَرًا)، واته: بو شونه كه چوو به خيرا يي، (نَفَرُوا)، واته: به خيرا يي بو ي چوون،

خەلکێک کە بۆ جەنگ، یان بۆ شوونێک دەچن بە خێرای، پێیان دەگوتری: (تَفِیر)، واتە: کەسانێک کە بە خێرای بەرەو ئەو شوونە دەچن، بە تایبەتی بۆ جەنگ، کە دیارە (تَفِیر) چاوگە، بەلام وەک ناویش بەکار هاتووە بۆ کۆمەڵە کەسێک کە بە خێرای بەرەو جەنگ، یان بەرەو مەترسییەک، یان بەرەو شوونێک دەچن.

(لِیَسْتَوُوا وُجُوْهُکُمْ): بۆ ئەوەی رووتان خراب بکەن، (السَّيِّئُ: خِلَافُ الْحَسَنِ، وَهُوَ اسْمٌ فَاعِلٍ، مِنْ سَاءَ یَسُوْءُ: إِذَا قُبِحَ...، (سَیِّئٌ) پێچەوانەی (حَسَن)ە، (حَسَن) یانی: باش، بەلام (سَیِّئٌ) یانی خراب، ئنجا (سَیِّئٌ) (اسْمِ الْفَاعِلِ)ە، لە (سَاءَ یَسُوْءُ فَهُوَ سَیِّئٌ)، (سَاءَ) خراب بوو، (یَسُوْءُ) خراب دەبێ، (سَیِّئٌ) یانی: خراب، هەلبەتە (لِیَسْتَوُوا وُجُوْهُکُمْ): بۆ ئەوەی رووتان ناشیرین بکەن، رووتان تلخ و دزیو بکەن، ئینسان کە گرفت و مەینەتییهکی بوو، بە رووی، بە دەم و چاویدا دەر دەکەوی، خەفەتبار دەبێ، دەم و چاوی رەش و تلخ دەبێ.

(وَلِیَسْتَبْرُوا مَا عَلَوْا تَنْبِیْراً): (تَبْرٌ یَتَبَّرُ وَیَتَّبِرُ: هَلْکٌ، وَیَتَّعَدَى بِالتَّضْعِیفِ: تَبْرُهُ وَالْإِسْمُ التَّبَارُ)، (تَبْرٌ یَتَبَّرُ وَیَتَّبِرُ)، (تَبْرٌ: هَلْکٌ) فەوتا. (تَبْرٌ)، (لازم)ەو پێویستی بە (مَفْعُولٌ بِهِ) ناکات، (تَبْرٌ زَیْدٌ) واتە: لەبەین چوو، بەلام ئەگەر بتهوی پێویستی بە (مَفْعُول) بکات، دەلیی: (تَبْرٌ)، وەک: (تَبْرٌ زَیْدٌ فُلَاناً) یانی: لەبەینی برد، (تَبْرُهُ) یانی: لەبەینی بردو فەوتانیدی، ناوی فەوتاندنیش بریتیه لە (تَبَارُ)، ﴿وَلَا تُزِدُ الظَّالِمِینَ إِلَّا نَبَاراً﴾ ٢٨ نووح واتە: ستمکارەکان تەنیا فەوتانیان بۆ زیاد بکە، وەک نووح **عَلَّیْهِ** لە سوورەتی نووح دا فەرموویەتی.

(حَصِیراً): (الْحَصِیرُ: الْحَبْسُ)، (حَصِیر) بەمانای سجن (زیندان) دی، (الْحَصْرُ: التَّضِیْقُ، حَصِیراً حَاسِباً وَمَهَاداً)، دیارە (حَصْر) بەمانای تەنگ پێهەلچینی شتێک دی، (حَصِیر) بەمانای (حەپسکەر) و (سجنکەر) دی، شتێک کە هێلی بروت، هەرۆک (حَصِیر) بەمانای رایەخ و شتیکیش دی کە رادەخری، بۆ ئەوەی خەلک لەسەری دابنیشی.

ماناي گىشتى ئايەتەكان

لەبەر ئەوھى ئىمە دواتر باسىكى تايەت دەكەين، دەربارەى شەورپۇبى پىغەمبەر ﷺ لە مەككەوھە بۆ شام، پاشان باسىكى تايەتەش دەكەين، دەربارەى ئەو دوو تىكدانەى جوولەكەكان، ئەو دوو ئازاۋەگىپىسى و تىكدان و خراپەكارىيەى كە دەيانكەن. ھەرۋەھا ئەو دوو جوۋرە سزادانەى كە بەسەرياندا سەپىتراون، ئنجا ئەم (۸) ئايەتەش زياتر باسى ئەو دوو بابەتەن، بۆيە ئىمە لە مانا گىشتىيەكەدا بە خىرايى بەسەرياندا دەپرۆين، چونكە دوايى لە مەسەلە گرنگەكاندا، دوو باسى تايەت لەو بارەوھە دەكەين.

خوا ﷻ سەرەتا دەفەرموئى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناۋى خواى بە بەزەيى بەخشنە، واتە: بە ناۋى خواى بە بەزەيى بەخشنە ئەم كارە دەست پىدەكەم، دەست پىكردنى ئەم كارەم بە ناۋى خواى بە بەزەيى بەخشنە، كە ئەویش وەك زۆر جارى دىكە گوتوومانە واتە:

ئەم كارە بەناۋى خواۋە دەكەم.

ئەم كارە بۆ خوا دەكەم.

ئەم كارە بەپىشى شەرىعەت و بەرنامەى خوا دەكەم.

ئەم كارە بە پشتىۋانىيى و ھىزو پىزىك كە خوا پىم دەدات، ئەنجامى دەدەم.

ھەموو ئەو واتاپانە دەبى لە دل بگرى، كە دەلىيى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾.

دەفەرموئى: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، پاكىيى بۆ ئەو كەسەى، پاكىيى بۆ ئەو زاتەى، بى خەۋشىيى بۆ ئەو زاتەى، كە شەورپۇبى بە بەندەكەى كرد، ﴿سُبْحَانَ﴾، چاۋگە، ھەندىكىش دەلىن: ناۋە، بەلام ئەوۋە زياتر پىدەچى كە چاۋگ (مصدر) بى، واتە: (أَسْبَحُ تَسْبِيحًا)، يان (سَبَّحْتُ تَسْبِيحًا)، بە پاكىم گرت بە بە پاكىرتن، يانى: خوا ﷻ، خوام بە پاكى گرت، بە بە پاكىرتن واتە: دوورخستەنەۋەى خوا لە ھەلەو كەم و كورپى و عەيب و ناتەواۋىيى، خواش بۆ خۆى ھەر دوورە لە ھەلەو كەم و كورپى و عەيب و ناتەواۋىيى، بەلام واتە: تۆ لە قەناعەت و مېشىكى خۆتدا، خوا دوور دەخەيەوھە، ئەگەرنا خوا لە واقىعدا ھىچ ھەلەو كەم و كورپى و ناتەواۋىيەكى نى، بەلام گرنگ ئەوھە تۆ

قهناعه ته که ت و ای لیبی، ئنجا نه وه به نسبت ستایشی خواوه ههروایه، به نسبت به گه وره گرتنی خواوه ههروایه، به نسبت به بهرز گرتنی خواوه ههروایه، خوا هه بهرز و هه گه وره یه و هه موو گه وره یی و به رزی و مه زنی و پاکیی و چاکیی و ستایشیک هه ر هی خوایه، نه گه ر هیچ که سیش ستایشی نه کات، و که سیش به گه وره و به به رزی نه گرتی، خوا ههروایه، به لام لی ره دا مه به ست نه وه یه که نه وه که سه ده لئی: من خوم قهناعه ته که ت و ای لئی ده که م، گرنگ نه وه یه تو خوت وای، نه گه رنا خوا ی به رز و مه زن بو خوی ههروایه، ﴿أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، شه ورۆی به بنده که ی خوی کرد، به دنیایی مه به ست له بنده که ی (محمد) پیغه مبه ره ﴿لَيْلًا﴾.

ئنجا هه لبه ته: خودی ﴿أَسْرَىٰ﴾، یانی: شه ورۆی پیکرد و سه فه ری شه وی پیکرد، به لام نه مه لی ره دا بو زیاتر جه ختکردنه وه یه که سه فه ره که به شه و بووه، یا خود بو نه وه یه که هه موو شه وه که شی دانه گرتوه، به لکو له به شیک له شه وینکا نه وه شه ورۆیی و سه فه ره ی پیغه مبه ری خوا ﴿لَيْلًا﴾ نه نجم دراوه، ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، له مزگه وتی حه رامه وه، نه وه مزگه وته ی که قه ده غه کراوه، له و شتانه ی که شایسته ی نین، تیدا نه نجم بدرین، یان له که سائیک که شایسته ی نین توخنی بکه ون، یان قه ده غه کراوه له وه که دوژمان زه فه ری پیه رن، ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، به ره و مزگه وتی دوورتر، (مزگه وتی دوورتر) به نسبت مه ککه وه، دیاره نه وه کاته مزگه وتیک که له قودس بووه، دوورتر بووه، ئنجا مزگه وتی نه قضا به وه پیناسه ده کات: ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، که پیت و پیزمان خستبووه ده وره ره که ی، ئنجا پیت و پیزمان خستبووه ده وره ره که ی، وه ک دواتر باسی ده که یین، ده گونجی مه به ست پیتی پیت و پیزی مه عنه ویی بی و، ده شگونجی مه به ست پیتی پیت و پیزی ماددی بی، یا خود هه ردووکیان بیت پیکه وه، هه م به ره که تی ماددی، هه م به ره که تی مه عنه ویی، ﴿حَوْلَهُ﴾، یانی: نه ک هه ر شاره که، به لکو کوی شام، شام له چه ند شوینیکدا خوا له قورئاندا به: ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا...﴾ ﴿٧١﴾ ﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾، به و ناوه پیناسه ی کردوه، له به ر نه وه ی شام:

۱- له رووی مه عنه و ییه وه: شوینی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بووه، به لای که مه وه جگه له پیغه مبه ری خومان که سه فه ری پیدا کردوه بو ئاسمانه کان، جگه له و، هه ر کام له ئیبراهیم عليه السلام و ئیسحاق و یه عقووب و یوسووف و کوره کانیشی که م و زور په یوه ندیان به ویوه هه بووه، پاشان مووسا عليه السلام و پیغه مبه رانی دیکه، داوود و سوله یمان، ئنجا زه که ربیا و یه حیا و عیسا، نه وانه هه موویان له شام بوون.

۲- له پرووی ماددیشه وه: ئەو شوئنه شوئنیکی به بهر هکەت و به پێزه، له پرووی کشتوکال و، نازە لداریی دەرامەت و، له پرووی کەش و هەواو، له پرووی ئاوی سازگار و... هتدەوه، ﴿لَرِيهٖ مِنْ ءَايِنِنَا﴾، خوا دەفەر موی: بۆیه ئەو شەور و پۆیه مان به پێغه مبه ر کرد ﷺ، به و به نده یه ی خۆمان که موحه ممه ده، تاکو له نیشانه کانی خۆمانی پێشان بدهین، چ له شام دا، چ له کاتی به رزبوونه وه ی دا بۆ ئاسمانه کان، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، به دلنایایی ئەو بیسه ری بینره، واته: خوا ﷻ هه موو شتیك ده بیستی و هه موو شتیك ده بینتی.

﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، ههروه ها کتیبمان به مووسا داو، گێرامان به پێنماییی بۆ به نی ئیسرا ئیل، (بنی) واته: وه چه، کوپان، یاخود: پۆله کان، (اسرا ئیل) یش نازناوی یه عقووبه ﷻ، له بهر ئەوه ی ئەو هۆزه هه موویان له یه عقووبه وه په یدا بوون، یه عقووبیش کوپری ئیسحاقه، ئیسحاقیش کوپری ئیبرا هیم (خَلِيلُ اللَّهِ) یه، سه لات و سه لامی خوا له سه ر هه موویان بی، ﴿أَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلاً﴾، پێشمان راگه یانندن که جگه له من بریکاریکی دیکه، کار پی سپێردراویکی دیکه، مه گرن، واته: ته نیا کاره کانی خۆتان به من بسپێرن، ته نیا پشت به من به ستن، ته نیا به ندا به تیی بۆ من بکه ن، ته نیا چاوه روا نیستان له من هه بی، بۆ ئەو شتانه ی که ته نیا به خوا ده کریتن.

﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾، ئە ی وه چه ی ئەوانه ی که له گه ل نووحدا هه لمانگرتن! (له که شتیبه که ی نووحدا)، بیگومان ئەو به نده یه کی سوپاسگوزار بوو، واته: ئیوه ئە ی به نی ئیسرا ئیل! وه چه ی ئەوانه ن که له که شتیبه که ی نووحدا هه لمانگرتن و ده ربازمان کردن، که نووحیش به نده یه کی سوپاسگوزار بوو بۆ خوا، که واته: ئیوه ش:

أ - هه م له بهر ئەو نیعمه ته ی که خوا ئیوه ی ده رباز کردو، له فه وتاوه کانی گه لی نووح نه بوون، به لکو له ده ربازکراوه کان بوون، ئەگه رنا ئیوه په یدا نه ده بوون.

ب - هه م له بهر ئەو هه موو چاکه و نیعمه تانه ش که پێمداون، ئیوه ش وه ک باپیره تان نووح ﷻ به نده ی سوپاسگوزاری خوا بن.

ئجنا دێته سه ر با به تی دووه م: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾، ههروه ها له کتیبدا بریارمان بۆ به نی ئیسرا ئیل داو، پێشمان راگه یانندن، چونکه: (قضى) واته: بریارماندا، یان ئەنجامماندا، (القضاء: الفصلُ قولاً وفعلاً)، که لیره دا مه به ست پیی بریاردانه، بریاری

(تکوینی) ی و (قدری) خوا، بەلام بۆچی بە ﴿إِلَى﴾، تەعەددای کردوہ؟ دەیتوانی بفرموی: (قَضَى)، بەبئ پیتی (الی) وہك: ﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ...﴾ (۱۲) ﴿فصلت، بەلام بۆچی دەفرموی: ﴿إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾؟ ئەمە یانی: بریارمان بۆ دان و پیشمان راگەیاندن: ﴿قَضَيْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَبْلَغْنَاهُ إِلَيْهِمْ﴾.

کہ دەفرموی: (في الكتاب) لە کتیبدا، کتیب، یان مەبەستی پئ تەوہراتە، یاخود کتیبەکانی دیکەیانە، ﴿لِنُفِذَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِنَ﴾، کہ بە دنیایی ئیوہ دوو کەرەتان لە زویدا خراپەکاریی دەکەن، ﴿وَلَنَعْلَنَ عَلْوًا كَبِيرًا﴾، بە خو بە زلگرتن و خو سەپاندنێکی گەورەش خوێتان دەسەپینن، واتە: دەستەلات پەیدا دەکەن و بالادەست دەبن.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ أُولَاهُمَا﴾، ئنجا هەرکات بەئینی یەکەمیان هات، واتە: کاتی تیکدانی یەکەمیان هات، لەو دووجارە کہ خراپەکاریی دەکەن، (إِذَا جَاءَ وَعَدُ الْإِفْسَادِ الْأُولَى)، بەکەمجار هەلسان بەتیکدان و خراپەکاریی و خو فەرزکردن، ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، چەند بەندەییەکی خویمان کہ خاوەن هیز و توانایەکی زۆری جەنگین، بوێتان دەنیرین و دەنیرینە سەرتان، ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾، هەموو کون و قوژبنی ماله کانتان لئ دەپشکنن، بە دوواتاندا دەگەڕین، لیتان دەخەفتین، سۆراغتان دەکەن، بۆ گرتن و کوشتنتان، ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾، ئەوہش بەئینیکی جیبەجئ کراوہ، واتە: هیچ گومانان تیبدا نەبئ، ئا ئەو هەوالە کہ خوا پیتان دەدات، ئەوہ بریارێکی قەدەریی هەلبراو (محسوم) ی خواپە ﴿يَا﴾، ئەگەر ئیوہ خراپەکاریی بکەن! دوا یەکەم خراپەکارییتان، خوا کۆمەئیک لە مروڤه کان کہ بەندە ی خوینی، دەنیریتە سەرتان، کہ خاوەن هیزێکی زۆرن و، هەموو کون و کەلینانتان لئ دەپشکنن و، سۆراغتان دەکەن، بۆ گرتن و کوشتنتان.

﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، دواپس ئەوجار نۆرە ی بالادەستی بۆ ئیوہ دەگیرینەوہ بەسەر ئەواندا، ﴿وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾، هەرۆهەها واکاریتان دەکەین بە سامان و بە کوران، واتە: وەچەتان زۆر دەکەین، ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، کەسە جەنگاوەرەکانی ئیوہش زیاتر دەکەین، کە دەئئ: زیاتر دەکەین، واتە: زیاتریان دەکەین لە جاری پیشیتان، یاخود زیاتریان دەکەین لە بەرانبەرە کانتان، هەردوو واتاکە ی هەن.

ئنجا پیش ئەوہ ی باسی تیکدان و خراپەکاریی جاری دووہم بکات، دەفرموی: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ﴾، ئەگەر چاکە بکەن، بۆ خوێتان چاکە دەکەن، ﴿وَإِنْ﴾

أَسَأْتُمْ فَلَهَا ﴿۱﴾، ئەگەر خرابەش بکەن، ھەر بۆ خۆتانی دەكەن، واتە: ئەگەر چاکە بکەن بە قازانجى خۆتانەو، ئەگەر خرابەش بکەن، ھەر بە زىانى خۆتانە، چاکەو خرابەكە، ھەر ئەستۆى خۆتان دەگریتەو، دەچیتە گىرفانى خۆتانەو.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَ﴾، ئنجا كاتىك بەئىنى كەرەق تىكدانى دووھىيان ھات، بەئىنى دواجارىيان ھات (دواجار لە دووھەكان)، ﴿لِئَسْتَفْتُوا وَجُوهُكُمْ﴾، واتە: ھەركات بۆ جارى دووھم ئىوھ خرابەكارىيتان كردو، خۆتان فەرزكرد بەسەر خەلكدا، ستەمكارىيتان كرد و خۆسەپاندنتان كرد، ئىمەش لەسەر بەئىنى خۆمان: كۆمەلىك لە بەندەكانى خۆمان دەئىرىن بۆ سزادانتان، ئنجا كە سزايان دان و دەستيان كرد بە گرتن و كوشتنتان، ﴿لِئَسْتَفْتُوا وَجُوهُكُمْ﴾، سەرەنجام دەم و چاوتان خراب دەبى، واتە: دەم و چاوتان خەفەتبار دەبى، رووتان تەمى خەمى لى دەنیشى، چونكە ئىنسان كە تووشى گرفتارى و مەينەتسى و ناپەرەتسى، لە دەم و چاويدا دەردەكەوى، ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾، ھەرورەھا بۆ ئەوھى {وئىرەى سزادانتىك كە ھۆكارى ئەوھ بى رووتان رەشھەنگەرى و بارى خەمى لى بنیشى} بچنەوھ ئىو مزگەوتەكەشەوھ، ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، وەك چۆن جارى يەكەمىش چوبوونە ئىوى، چوبوونە ئىو مزگەوتەكە، كە بە تەئكىد مەبەست: (مزگەوتى ئەقصابە)، چونكە ئەو مزگەوتەھى كە خوا ﷻ لىرەدا باسى كردوھ، مزگەوتى ئەقصابوھ، كە پەرستگای جوولەكەكان بووھ، كە وەك دوايى باسى دەكەين: پىشى ئىبراھىم عليه السلام بنىاى ناوھ، دوايى داوود چادەرەكەھى لەو شوئىنە ھەلداوھ، دوايى سولەيمان لەسەر وەصىھەتى بابى لەوئى ئەو پەرستگايەھى دروستكردوھ، كە ناوى لىناوھ: (ھىكل سُلَيْمَانَ)، پەرستگاكانىش بە پىتى ژىنگەو بارودۆخەكان و بە پىتى لەھجەو زمانەكان، ناوھكەيان گۆراوھ، لە سەردەمى ئىبراھىم دا، لە پەيمانى كۆندا بە سەرىپگە (مَذْبَح) ناوى ھاتوھ، لەبەر ئەوھى قوربانىيان لەوئى سەر برىون، دوايى بە ھەيكەل ناوى ھاتوھ، بەلام لە ئىسلامدا بە (مَسْجِد) شوئىنى كرىنووش بۆ خوا بردن، ناوى ھاتوھ: ﴿وَلِيُسْتَبْرُوا مَا عَلَوْا تَبِيرًا﴾، ئەوھەيان بەسەردى، تاكو: ھەرچى خۆ فەرز كردن و خۆسەپاندنى كە ئەنجاميان داوھ، ھەمووى تەخت بکەن، واتە: ئەو دەسەلات و خۆبەرزكردنەوھىيە كە جوولەكەكان كرىدوويانە، لەبەينى بەرن، ئەوھ واتايەك، ياخود: ﴿وَلِيُسْتَبْرُوا مَا عَلَوْا تَبِيرًا﴾، ھەتا ئەو كاتەھى ئەو جەنگاوەرانە دەسەلاتيان ھەيە، ھەموو ئەوھى كە جوولەكەكان وەسەرىكيان ناوھ لە سەلتەنەت و دەسەلات و دەستەلاترانان، ھەمووى تەخت بکەن و لەبەينى بەرن.

له كۆتایی دا: خوا ﷻ هەر روو به جووله كه كان (به نی ئیسرائیل) و له پشت
 ئەوانیشەوه روو له هەموو مەرقەهە كان و بەندە كانی دیکە ی دە کات و، دە فەرموی: ﴿عَسَىٰ
 رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمۡ﴾، نزیکە پەروەردگارتان بەزەیی پیتاندا بێت، ئەگەر ئێوە خۆتان وا لێ
 بکەن، که شایستە ی بەزەیی خوا بن، بێگومان بەزەیی خوا لێتانەوه نزیکە، ﴿وَلَٰن
 عُدْتُمْ عَدْنَا﴾، ئەگەر ئێوە بگەرێنەوه، ئێمەش دەگەرێنەوه، واتە: ئەگەر ئێوە بگەرێنەوه
 بو تێکدان و خرابە کاری، ئێمەش دەگەرێنەوه بو سزادانتان، ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾، دۆزەخیشمان کردوه بە سجن بو بێ پروایان، یاخود بو مان کردوون بە رایەخ و،
 له دۆزە خدا ئەگەر شویتێک هەبێ بێتە نشینگە و شوینی نیشته جێ بوون و، تیدا
 پشوودانیان، دۆزەخ و ناگری دۆزەخە، خوا پەناماندات، بە لام زیاتر ئەو مانایە بەهێزتره
 که ﴿حَصِيرًا﴾، واتە: (حَصِيرًا أَي: حَاسِبًا)، واتە: ئابلووقە دەرهو سجنکەرەو زیندانتان
 دە کات و ناهێلێ بە ولوو لادا بچن، بە لکو حەصرتان دە کات و تەنگتان پێ هەلده چن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

پاکیی و بئ خەوشیی بۆ خوا بەک، کە لە بەشیکی شەوێکدا، شەوڕۆیی بە بەندە کە ی خۆی (موحەممەد) کرد، لە مزگەوتی حەرامەووە بۆ مزگەوتی ئەقصا، کە پێت و پێزی خستۆتە دەوڕوبەری، تا کۆ لە نیشانەکانی خۆی پێشانی بدات:

خوا دەفەر مۆی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

شیکردنەو هی ئەم ئایەتە، لە شەش بەرگەدا:

١- ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ پاک و بئ خەوشیی بۆ ئەو زاتە ی کە شەوڕۆیی بە بەندە کە ی خۆی کرد.

وشە ی: ﴿سُبْحَانَ﴾ زانایان دەلین: بە پاک گرتنی خوا کاتیک دەبیتە دەستپێکی قسە، ئەو دەگە یەنن کە لە دوای ئەو وە هەواییکی سەیر و سەر سوڕهینەردن، چونکە: (سُبْحَانَ اللَّهِ) زیاتر بۆ حالەتی سەر سوڕمان بە کاردن، وە ک هەر لەم سوورەتی (الإسراء) دا هاتووە: ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ (١٣) واتە: بئ ی: پاکیی بۆ بەروەردگارم، ئایا من جگە لە مەوقیکی رەوانە کراو، چی دیکەم؟

وشە ی: ﴿سُبْحَانَ﴾ لیرەدا (إِسْمٌ مَّصْدَرٍ لِـ (سَبَّحَ) مَنْصُوبٌ بِفِعْلِ مُضْمَرٍ تَقْدِيرُهُ: سَبَّحْتُ اللَّهَ سُبْحَانًا، أَي: تَسْبِيحًا مَعْنَى: نَزَّهْتُهُ تَنْزِيهًا وَبَاعَدْتُهُ تَبْعِيدًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ، وَفِيهِ: مَعْنَى التَّعْجِبِ مِنْ بَاهِرِ قُدْرَتِهِ فِي إِسْرَائِهِ بِعَبْدِهِ).

﴿سُبْحَانَ﴾ لیرەدا: وە ک چۆن بە کە سێک دەلێی: (شُكْرًا)، (شُكْرًا نَابَ مَنَابِ فَعْلٍ: أَشْكُرُكَ)، لە جیاتی بئ یی: (أَشْكُرُكَ) سوپاست دەکەم، دەلێی: (شُكْرًا)، سوپاس، ﴿سُبْحَانَ﴾ ش، ناوی چاوگە بۆ (سَبَّحَ) یانی: بە پاک گرت، مەنصوب بوو بە کردارێکی شێردراو، بە مجۆرە: (سَبَّحْتُ اللَّهَ سُبْحَانًا أَي: تَسْبِيحًا)، خوام بە پاک گرت

به به پاکگرتن، واته: دوورمخستهوه و به پاکم گرت و به بی خهوشم ته ماشا کرد له هه شتیکی خراب که شایستهی خوا نیه، ههروهها مانای سه رسوورمانیشی تیدایه که خوا ﷻ به دهسته لاتی بن سنووری خوئی ئه و سه فهره سه رسووریهینه ره ی شهوی به بنده که ی خوئی کردوه، {که موحه ممه ده ﷻ و هیچ گومان له وه دا نیه که مه به ست له (عبدِه) موحه ممه ده ﷻ} خوا ﷻ نازناوی عه بدی بو پیغه مبه ر ﷻ به کارهیناوه، له و مه قامه به رزه دا که مه قامیکی زور موشه رریفه، ئه مه ش ئه وه ی لیوه رده گیری که به نده ی خوا بوونی مروّف، باشترین حاله تی مروّفه و، به رزترین پیگه و مه قامه که مروّف پیی بگات، چونکه ئه وه تا خوا ﷻ له کاتیکدا باسی شه ورویی پیغه مبه ر ده کات ﷻ، باسی ئه و سه فهره سه رسووریهینه ره ی ده کات، به (عبدِه) ناوی دینن، نا فهرموئی: (بنیئه)، یان (بِرْسُوْلِه)، چونکه له راستیدا: باش به نده ی خوا بوونی پیغه مبه ره ﷻ، وای کردوه شایسته ی ئه وه بن خوا بیکاته پیغه مبه ر و ره وانه کراوی خوئی، (أَسْرَى بِهِ)، واته: سه فهری شهوی پیکرد، به لام ﷻ (لَيْلًا)، بویه به (نکره) هاتوه (أَي: فِي جُزْءٍ قَلِيلٍ مِنَ اللَّيْلِ)، له ماوه یه کی که می شه ودا، یانی: هه موو شه وه که شی نه گرتوته وه.

ئجنا ﷻ (أَسْرَى) و (سَرَى): (أَي: سَارَ لَيْلًا، مِثْلُ: بَانَ وَأَبَانَ)، واته: ئه گه ر خوا فهرموو باشی: (سَرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا)، ههروه ک: ﷻ (أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا) ﷻ، وه ک چون (بان) و (أَبَانَ) هه ردووکیان یانی: ده رکه وت، به لام (أَبَانَ) ویرای مانای (لازم) مانای (مَتَعَدِّي) یشی هه یه یانی: ده ریخست، ئجنا لیته دا: (أَسْرَى وَسَرَى)، وه ک: (بان و أَبَانَ) هه ردووکیان حاله تی لازیمیان هه یه، واته: سه فهری شهوی کرد، به لام به هوی (ب) هه یه که وه، ﷻ (أَسْرَى بِعَبْدِهِ) ﷻ، مانای حاله تی (مَتَعَدِّي) یان په یدا ده بی، واته: خوا سه فهری شهوی پیکرد، ئه گه رنا: ﷻ (أَسْرَى) ﷻ، واته: سه فهری شهوی کرد و (سَرَى)، یانی: سه فهری شهوی کرد.

دوایی خوا ﷻ باسی سه ره تاو کوتایی شوینی سه فهره که ده کات و ده فهرموئی.

(۲) - ﷻ (مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا) ﷻ له مزگه وتی چه رامه وه به ره و مزگه وتی ئه قضا، مزگه وتی چه رام، ده لی: (هُوَ الْكَعْبَةُ وَالْقَضَاءُ الْمُحِيطُ بِهَا الْمَتَّخَذُ لِلْعِبَادَةِ الْمُتَعَلِّقَةَ بِالْكَعْبَةِ، مِنْ طَوَافٍ بِهَا وَاعْتِكَافٍ عِنْدَهَا، وَصَلَاةٍ قُرْبَهَا، وَالْمَسْجِدُ)، مَكَانُ السُّجُودِ، وَالْحَرَامُ: الْأَمْرُ الْمَمْنُوعُ مُشْتَقٌّ مِنَ الْحَرَمِ وَهُوَ الْمَنْعُ).

واتە: مەبەست لە مزگەوتی حەرام: کەعبەیهو، ئەو حەوشەیی که دەوری داوه، که بۆ خواپەرستی دانراوه، ئەو خوا پەرستیانیە که پەیوەستن بە کەعبەوه، وهك طه واف کردن به دەوری کەعبەدا (سوورانهوه) و مانهوه له لای کەعبه و نوێژ کردن له وێ.

مەبەست له (مَسْجِد) یش، واتە: شوینی کپنووش لێ بردن.

(حَرَام) یش، واتە: شتیکی قەدەغەکراو له (حَرَم) هوه هاتوه، یانی: (منع)، ئنجا مزگەوتی کەعبه بۆیه پیتی گوتراوه: مزگەوتی حەرام (کەعبه و دەوروبهری)، له بهرئەوهی خوا نه پەشتوه ئەهلی زولم و کوفر دەستیان بیگاتی، یاخود له بهر ئەوه که ئەو شتانهی له شوینهکانی دیکه رهوان، له وێ قەدەغەن.

(فَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ: هُوَ الْمَكَانُ الْمُعَدُّ لِلْسُجُودِ أَي: لِلصَّلَاةِ وَهُوَ الْكَعْبَةُ وَالْفَنَاءُ الْمَجْعُولُ حَرَمًا لَهَا، وَهُوَ يَخْتَلِفُ سَعَةً وَضِيقًا بِاخْتِلَافِ الْعُضُورِ مِنْ كَثَرَةِ النَّاسِ فِيهِ لِلطَّوَافِ وَالْإِعْتِكَافِ وَالصَّلَاةِ، وَأَوَّلُ مَنْ جَعَلَ لِلْمَسْجِدِ الْحَرَامِ جِدَارًا يُحْفَظُ بِهِ، هُوَ عُمَرُ ابْنُ خَطَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَنَةَ سَبْعِ عَشْرَةَ (١٧) لِلْهِجْرَةِ)^(١)

واتە: مزگەوتی حەرام ئەو شوینهیه که دانراوه بۆ کپنووش تیدا بردن، یانی: نوێژ تیدا کردن، که بریتیه له کەعبه و ئەو حەوشەیهی به دەوریه وهیهتی، که بۆی کراوه به حەرهه، که ئەویش فراوانیی و تهسکییه کهی به پیتی جیاوازیی چاخ و سهردهمه کان گوپراوه، ئەگەر خەلک زیاتر بووبن بۆ طه واف و ئیعتیکاف و نوێژ، ئەوهش که به دەوری کەعبه وهیه بازنه و شوینه کهی فراوانتر بووهو، ئەگەر خەلکه که که متر بووبن، ئەویش تهسکتر بۆتهوه، یه کهم که سیش که دیواری کرد بۆ ئەو مزگهوته، (که به دەوری کەعبه وهیه) عومهري کورپی خهتتاب بوو له سالی (١٧) ی کۆچیدا.

ئەگەرنا پێشئ دیواریکی نه بوو، یه کسهه دوای کەعبه به تالایی و بۆشایی بوو، یه کسهه دوایی دهگه یشته ماله کان، ئەو خانووانه ی که به دەوریه وه بوون، به لام عومهه خوا لیتی رازی بن دیواریکی بۆ کرد، بۆ ئەوهی سنوره کهی دیاریی بکات، ئیدی ئەوه ئیستاش ههروهک ده بینین: ههه ماوه ماوه، ئەو سنوره (سنووری ئەو مزگهوته) فراوانتر ده کری و دووکان و خانووه کان ده رووختیین، وهك چهند جارێك تا ئیستا ئەوه کراوه، به ئەندازهی ئەوه که خەلک زۆر ده بن، ده بن ئەو حەوشه و ئەو شوینهه فراوان بکری، بۆ ئەوهی جیی خەلکه که بێته وه.

(٣) - ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، بەرەو مزگەوتی دوورتر، (أقصى)، یانی: دوورتر، لەبەر ئەوەی که لە مەككەوێ دوور بوو، (محمد الطاهر بن عاشور) گوتوویەتی: (هُوَ الْمَسْجِدُ الْمَعْرُوفُ بِبَيْتِ الْمَقْدِسِ، الْكَائِنِ بِ (إِيلْيَاء) وَهُوَ الْمَسْجِدُ الَّذِي بَنَاهُ سُلَيْمَانُ، وَالْأَقْصَى: الْأَبْعَدُ، وَالْمُرَادُ بَعْدَهُ عَنِ مَكَّةَ، بِقَرِينَةِ جَعَلِهِ نِهَآيَةَ الْإِسْرَاءِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)^(١).

واتە: ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، ئەو مزگەوتە یە که ئیستا ناسراوێ بە (بَيْتِ الْمَقْدِسِ)، که ئیستا لە شوێنیکە کاتی خۆی پێی گوتراوێ: (إِيلْيَاء) ئەویش ئەو مزگەوتە یە که سولهیمان دروستی کردو، {هەلبەتە پێش سولهیمانیش داوود چادری لەوێ هەلداو، پێش ئەویش ئیبراهیم عليه السلام وەك دوایی باسی دەکەین و یەكەم کەس ئیبراهیم دروستی کردو، بەلام دوایی سولهیمان لەو شوێنە که داوود بوێ دیاریی کردو، شوێنیک بوو که ئیبراهیم عليه السلام کاتی خۆی مزگەوتی لێ دروستکردو، لەوێ ئەو مزگەوتە ی خۆی دروستکردو که ناوی لێناو: (هَيْكَلُ سُلَيْمَانَ)، یەیکەری سولهیمان، (الأقصى) ش واتە: دوورتر، که مەبەست پێی: دوورترە لە مەككەوێ، بە نیشانە ی ئەوێ که کراوێ بە کۆتایی شەوڕۆی پێغەمبەر ﷺ لە مزگەوتی حەرامەوێ بەرەو ئەوێ.

(٤) - ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، خوا پێناسە ی مزگەوتی ئەقصا ئاوا دەکات، دەفەرموێ: ئەو مزگەوتە ی که پیت و پێزمان خستۆتە دەورووبەری، دەلێ: (الْبَرَكَةُ: مَاءُ الْخَيْرِ وَالْفَضْلُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)، (بَرَكَه) یانی: پیت و پێزو بەرهم و چاکە و خێر و خۆشی، چ بە نسبەت دونیاو، چ بە نسبەت دواڕۆژەو.

هەلبەتە دەگونجێ مەبەست لەو بەرەكەت و پێزە، بەرەكەت و پێزی مەعنەوی و ماددی بێ:

أ- پیت و پێزە مەعنەویەكە:

یەكەم: ئیبراهیم عليه السلام ئەو مزگەوتە ی بنیات ناو، یەكەمجار.

دووهم: پێغەمبەرانیکی زۆر کردوویانە بە رووگە (قبلة) وەك داوود و سولهیمان، هەر وەها پێغەمبەرانی دیکە ی بەنی ئیسرائیلیش هەر روویان لەوێ کردو وەك قبیلە، پێغەمبەری خۆشمان ﷺ ماوێ شازدە (١٦) مانگ، دوا ی ئەوێ که نوێژی لەسەر فەرز بوو، دوا ی ئەو شەوڕۆ و سەفەری شەو، هەر رووی دەکردە ئەوێ، واتە: سالتیک و چوار مانگ لە مەدینەش، هەر ئەوێ رووگە ی بوو، ئنجا دوایی رووی پێ وەرسوو پێنرایەوێ بەرەو کەعبە که لە مەككەوێ.

سینه‌م: عیسا عليه السلام بانگه‌وازی خوئی له‌ووئی له‌و شوینه‌و له‌و ده‌ور و به‌ره راگه‌یاندوه.

چواره‌م: ده‌رکه‌وتوه که گوژی هه‌ر کام له‌ داوود و سوله‌یمان له‌ ده‌ور و به‌ری مزگه‌وتی ته‌قسان.

پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ری خاتمه عليه السلام ئه‌و سه‌فه‌ره سه‌رسوره‌ینه‌ر و یاسا‌د‌ره‌ی پی‌کراوه بو‌ ئه‌ووئی و، له‌ویدا نوژی به‌ پیغه‌مبه‌ران کرده، پیش نوژی بو‌ کرده‌ون.

ئه‌مه‌ پیت و پیزه مه‌عنه‌ویه‌که، که ده‌گونج شتی دیکه‌ش باس بکری.

ب - پیت و پیزه ماددییه‌که:

مه‌به‌ست له‌ پیت و پیزی ماددی، ئه‌و رووبار و به‌روبووم و کشتوکال و دار و دره‌خت و که‌ش و، هه‌وای گونجاو و ... هته‌دیه، که له‌ شام هه‌ن.

دوایش باس ده‌که‌ین: بوچی خوا عليه السلام به‌ نسبت مزگه‌وتی ته‌قساوه پیناسه‌ی کرده که به‌ره‌که‌تی خستوته ده‌ور و به‌ری، به‌لام بو‌ مزگه‌تی چه‌رام، باسی نه‌کرده؟!

(۵) - ﴿لِرَبِّهِ، مِنْ آيَاتِنَا﴾، بو‌ ئه‌وه‌ی له‌ نیشانه‌کانی خو‌مانی پیشان بده‌ین.

لیره‌دا خوا عليه السلام حکمه‌تی ئه‌و شه‌ورویه‌ باس ده‌کات، (تَعْلِيلُ الْإِسْرَاءِ بِإِزَاءَةِ آيَاتِ الرِّبَانِيَّةِ)، خوا عليه السلام به‌وه حکمه‌ته‌که‌ی به‌یان ده‌کات، که بو‌یه ئه‌و شه‌ورویه‌ی پی‌کرده، چونکه خوا و یستوویه‌تی نیشانه‌کانی خوئی پیشان‌بده‌ت، نیشانه‌کانی خوئی چ به‌ نسبت شه‌و رویه‌که‌وه، که له‌ ماوه‌یه‌کی که‌می شه‌ودا، کرده‌ویه‌تی و، سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌ران (عليه الصلاة والسلام) له‌ووئی پیش نوژی بو‌ کرده‌ون، چ به‌نسبه‌ت به‌رز بو‌ونه‌وه‌که‌ی و ئه‌و شتانه‌وه که بینوئی. که دوایی باسیان ده‌که‌ین.

(۶) - ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بیگومان خوا بیسه‌ری بینه‌ره، ئاشکرایه ئه‌و راناوه: ﴿إِنَّهُ﴾، (ئه‌و به‌ دنیایی) بو‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌چیته‌وه، به‌لام (محمد الطاهر بن عاشور)^(۱)، ده‌لن:

راناوه‌کان بو‌ پیغه‌مبه‌ر عليه السلام ده‌چنه‌وه، واته: پیغه‌مبه‌ر عليه السلام بیسه‌ر و بینه‌ره، یانی: ئه‌و شتانه‌ی چاک بیست که پی گوتران له‌و شه‌ورویه‌داو، هه‌روه‌ها ئه‌وشتانه‌ی پیشانی دران، چاک دیت.

به‌لام من ئه‌وه به‌ دوور ده‌زانم و، وا ری‌کتر دیته‌وه، که خوا عليه السلام خوئی به‌و دوو وه‌سفه پیناسه بکات.

حیکمەتی ئەو سەفەرە لەو کات و ساتەدا

پێش ئەوەی کۆتایی بەم دەرسە بێنم، دەمەوێ باسی حیکمەتی ئەو شەوڕۆیە. بکەم، ئەو سەفەرە موبارەکە ی پێغەمبەر ﷺ، چ لە سالانی سەرەتادا بوو بێ، وەك هەندیک دەلێن، چ لە سالێ دەیه مەدا بوو بێ، یان لە سالێ دوازدەیه مەدا، واتە: سالیک، یان سال و نیویک پێش ئەوەی کۆچ بکات لە مەککە وە بۆ مەدینە، کە ئەم پرایەیان بەلای زۆرینەیه، دەتوانین بلیین: حیکمەتی سەرەکی ئەو سەفەرە ی پێغەمبەر ﷺ لەو ئان و ساتەدا، ئەو بوو کە وێرایی خەفەت و پەژارە و ناسۆری بەردەوام سەر بارە، لە سالێ دەیه می پێغەمبەر پێش دا هەر کام لە ئەبوو تالیبی مامی و خەدیجە ی هاوسەری دلسۆزی (خوا لێی پازی بێ) وەفات دەکەن، کە دوا یی میژوو نووسان ئەو سالە یان ناو ناوہ سالێ خەمبار یی (عامُ الحزن)، ئەو سالە ی کە ئەو دوو پشٹیوانە نیوخۆ یی و دەرەکیە ی پێغەمبەر ﷺ تیدا وەفات دەکەن، چونکە خەدیجە پشٹیوانی نیوخۆ یی و نیو مالی پێغەمبەر بوو ﷺ بۆ پێغەمبەر، ئەبوو تالیبیش پشٹیوانی دەرەکیی بوو، کاتی ئەو دوو پشٹیوانە لە دەست دەدات^(١)، پێغەمبەر ﷺ هەر ماتەمین و خەمبار، ناپەحەت بوو، چونکە هەر کام لەو دوو کەسە، پشٹیوانی باشیان لیکردوہ:

أ - یەکیان لە چوارچۆیە مالد، کە مروّف پێویستی بە پشٹیوانی نیوخۆ یی و نیو مال هەیه پشٹی بگری، چ پیاو چ ئافرەت، چ پیر، چ گەنج، لە نیوخۆدا پشٹی بگیری گرنگە.

ب - ئەوی دیکەش لە دەری، کە ئەبوو تالیبی مامی بوو، ئنجا ئەو سالە، کە ئەو دوو پشٹیوانە لە دەست دەدا، خەم و ناپەحەتیەکی زیاتر دێتە سەر دل و دەروونی، بۆیە خوی کارزان و میهرەبان، بە چاکی زانیوہ لەو ئان و ساتەدا لەو کاتی خەم و پەژارە ی زۆردا، ئەو سەفەرە موبارەکە بە پێغەمبەرەکی ﷺ بکات و، لە جەوی زەوی و خەلکی زەوی بە تاییەت خەلکی مەککە، کە کەللە رەق و نەسەلمین و خراپە کار بوون و، زۆر بەیان لە گەلیدا بێ مەعریفەت و نانەجیب بوون، سەر باری ئەوەی کە هاوبەش بۆ خوا دانەر بوون، لەوی دوور بیخاتوہ و بیبات بۆ لای هاوہ لانی سەری (الملا الأعلى) و، لەوی ئەو هەموو پزیز و حورمەتە ی لی بنری لە لایەن خوی پەرور دگار و فریشتەکانی و،

(١) ئەوہ بینا لەسەر ئەو رایە، کە ئەو سەفەرە دوا ی سالێ دەیه م بوو بێ، بەلام وەك لە تەفسیری سوورەتی (النجم) دا روونی دەکەینەوہ: ئەو سەفەرە، یان دەبی لە سالانی زووتر دا بوو بێ، یان زیاتر لە جاریک بوو بێ و جاری دووہم یان کۆتاییان دوا ی سالێ دەیه م بوو بێ .

پێغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که ئاسمان به ئاسمان پویشتوه هه موویان سلاویان لیکردوه و پریشان لیگرتوه، ئنجا ئەمه وهك قهره بوو کردنه وه یهك، بووه، که ئەگەر خه لکی سهر زهوی له گه لندا بئ ماریفه تن، ئەگەر خه لکی سهر زهوی ئەهلی مه ککه له گه لندا خراپن، ئەوه تو له لای خوا به ریز و حورمه تی و، له لایه ن خوا و فریشته کانه وه، له لایه ن پێغه مبه رانه وه، ریزت لی ده گیری، خوا بۆ به لوتف و که په می خووی ئیمه ش له و که سانه بگیری که به ریز و حورمه تیک که خووی بۆمان ده ره خستین، قهره بووی خراپه کاری خه لکی کمان بۆ بکاته وه، که ناحه قیی و زولمان لیده که ن و، خوا به لوتف و که په می خووی، وامان لی بکات که به هووی فه زل و به خششی ویه وه، بیناز بین له چاوه روانیی له جگه له و (اللَّهُمَّ اغْنِنَا بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ)، ئامین.

کورتە باسیک دەربارەیی

شەورۆ و بەرزبوونەوه (الإسراء و المعراج) هوه

ئەم کورتە باسە لە پینج بڕگە، پینکھاتوہ:

(١) - مانای (إسراء) و (معراج).

(٢) - کاتی شەورۆ و بەرزبوونەوه.

(٣) - شوینی شەورۆ و بەرزبوونەوه، لە کوێوہ بو کوی؟

(٤) - چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەت دا.

(٥) - ئایا ئەو سەفەرە موبارەکە بە رووح و جەستەوہ بووہ؟ یان تەنیا بە رووح؟ ھەرۆھە ئایا لە

کاتی بیداریی دا بووہ، یان لە کاتی خەودا؟!

(١) - مانای (إسراء) و (معراج):

(الإسراء و المعراج) بە کورتیی واتە: سەفەرکردن بە شەوو، بەرزبوونەوه، ئنجا - وهك دوايي شى دەکەینەوه - وشەى (إسراء) بە مانای سەفەری شەوہ، بەلام (معراج) وهك وشەیهکی باو، دیارە لە سەردەمی پیغەمبەرشەوہ ﷺ لە نێو ھاوہلاندا باو بووہ، ئەگەرنا وهك پروونی دەکەینەوه، وشەى (معراج) مانای بەرزبوونەوه ناگەینەن، بەلکو مانای ئامرازى پى بەرزبوونەوه دەگەینەن، وشەى (عروج) مانای بەرزبوونەوه دەگەینەن.

أ- (إسراء) یانی: شەورۆیی، یاخود سەفەری شەو، لە (أسرى، يُسرى، إسرائ) هوه هاتوہ، (أسرى) سەفەری شەوی کرد، (يُسرى) سەفەری شەو دەکات، (إسراء) واتە: سەفەری شەو، شەورۆیی، کە دەشگونجی بگوتری: (سرى، يسرى، سرى)، ئەویش بەھەمان شێوہ ھەمان مانای ھەبە، وهك شارەزایانی زمانی عەرەبى دەلین: (سرى) لە (سرى) (الفعل الثلاثي) وەرگیراوہ و سى پیتە، بەلام (إسراء)، لە (أسرى) (الفعل الرباعي) یە و ئەمیان چوار پیتە.

کەواتە: مەبەست لە (إسراء) شەورۆ پیکرانی موخەممەدە ﷺ لە مەککەوہ، لە مزگەوتی ھەرەمەوہ، بو شام بو مزگەوتی (أقصى).

ب - ده‌بارهی (معراج) (ابن‌المنظور) له کتیبی: (لسان‌العرب)^(١)، قاموسه ناوداره‌که‌ی خویدا ده‌لئ: (المِعْرَاجُ شِبْهُ سُلْمٍ، أَوْ دَرَجَةٍ تَعْرُجُ إِلَيْهِ الْأَرْوَاحُ إِذَا قُبِضَتْ يُقَالُ: لَيْسَ شَيْءٌ أَحْسَنَ مِنْهُ، إِذَا رَأَهُ الرُّوحُ لَمْ يَتِمَّاكَ أَنْ يَخْرُجَ، قَالَ (الْفَرَاءُ): وَلَوْ جُمِعَ عَلَى الْمَعَارِجِ لَكَانَ صَوَابًا، فَأَمَّا الْمَعْرَاجُ فَجَمْعُ الْمِعْرَاجِ، قَالَ الْأَزْهَرِيُّ: وَيَجُوزُ أَنْ يَجْمَعَ الْمِعْرَاجُ مَعْرَاجٍ، وَالْمِعْرَاجُ السُّلْمُ، وَمِنْهُ نَبْلَةُ الْمِعْرَاجِ وَالْجَمْعُ مَعَارِجٌ وَمَعَارِيجٌ، مِثْلُ مَفَاتِحٍ وَمَفَاتِيعٍ، قَالَ الْأَخْفَشُ: إِنْ شِئْتَ جَعَلْتَ الْوَاحِدَ مِعْرَجًا وَمَعْرَجًا مِثْلُ: مِرْقَاةٍ وَمِرْقَاةٍ، وَالْمَعْرَجُ: الْمَصَاعِدُ، ...)، (عَرَجَ فِي السُّلْمِ وَالذَّرَجَةَ: يَغْرُجُ عُرُوجًا، أَي: أَرْتَقِي وَعَرَجَ فِي الشَّيْءِ، وَعَلَيْهِ يَعْرُجُ وَيَعْرُجُ عُرُوجًا أَيْضًا: رَقِي، وَعَرَجَ الشَّيْءُ فَهُوَ عَرِيحٌ: ارْتَفَعَ وَعَلَا).

واته: (معراج) وهك په‌یژه و قادرمه وایه، رووحه‌کان پیندا به‌رزده‌بنه‌وه، کاتیک که له جه‌سته ده‌کیشریڼ و جیاده‌بنه‌وه، هیچ شتیک له‌و (معراج)ه جوانتر نیه، هر بویه کاتیک رووح له جه‌سته دیته‌ده‌ری، خو‌ی راناگری و تهماشای ده‌کات، (فراء) که په‌کیکه له‌شاره‌زایانی زمان ده‌لئ: نه‌گهر وشه‌ی (معراج) به (معاریج) کؤبکریته‌وه نه‌وه شتیک راسته، به‌لام (معراج) کؤی (معراج)ه، (الأزهري) که په‌کیکه له‌شاره‌زایانی زمان ده‌لئ: ده‌گونجی وشه‌ی (معراج) به (معراج) کؤبکریته‌وه‌و، (معراج) بریتیه له‌په‌یژه، یان قادرمه که وشه‌ی (نبله‌ المعراج) شه‌وی (معراج) له‌وه‌وه هاتوه، {واته: شه‌وی نه‌و په‌یژه‌یه‌ی که پیڅه‌مبه‌ر ﷺ پیندا سه‌رکه‌وتوه} کؤی (معراج)یش (معراج) و (معاریج)ه، {واته: به (کسرة) و به (یاء)} وهک (مفاتح) و (مفاتیح)، که هه‌ردوکیان کؤی (مفتاح)ن، و (معارج) و (معاریج)یش هه‌ردوکیان کؤی (معراج)ن.

(الأفخش) که په‌کیکه دیکه‌یه له‌ زانایان ده‌لئ: ده‌شتوانی بلئی: (معراج) و (معراج) تاکی (معارج)ن، وهک (مرقاة و مرقاة)، و (معارج) (مصاعد)ه، که کؤی (مصعد)ه، نه‌وه‌ی که ئینسان پیندا به‌رزده‌بیته‌وه.

نجا ده‌گوتری: (عَرَجَ فِي السُّلْمِ وَالذَّرَجَةَ)، واته: به‌په‌یژه و قادرمه‌که‌دا سه‌رکه‌وت، (يَعْرُجُ عُرُوجًا، أَي: ارْتَقَى)، واته: هه‌لکشا یاخود به‌رزبووه‌وه، (وَعَرَجَ فِي الشَّيْءِ وَعَلَيْهِ، يَعْرُجُ وَيَعْرُجُ عُرُوجًا)، نه‌وه‌ش به‌کاردی، (عَرَجَ الشَّيْءُ فَهُوَ عَرِيحٌ: ارْتَفَعَ و علا) واته: شته‌که به‌رزبووه‌وه و نه‌و به‌رزه، یانی: بلنبدوو وه‌لکشا.

کهواته: (إسراء) بریتیه له سهفهری شهوی پیغهمبه ﷺ که کورتکراوه کهی (شه ورؤیی) یه، به شهو له مه ککه وه بو شام، (معراج) یش مه به ست پئی به رزبوونه وه یه تی له مزگه وتی (أقصى) وه بو ئاسمانه کان.

باسی شه ورؤ (إسراء) ته نیا له سوورهتی (الإسراء) دا هاتوه، که خوا ده فه رموی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ...﴾ (١)، به لام (عروج) له م جهوت ثابه ته ی سوورهتی (النجم) دا هاتوه، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿أَقْتَرُونَهُ، عَلَى مَا رَأَىٰ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَ هَا جَنَّةِ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ يَعْشَى الْمَسْجِدَ مَا يَعْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾﴾، که ئیمه دواپی ئابه ته کان زیاتر شی ده که ینه وه، به لام لیتره دا به کورتیی مانایان ده که ین:

واته: ئایا ئیوه مونا قشه (شه ره قسه له گه ل موحه ممه ددا ﷺ ده که ن) له سه ر ئه وه ی که بینوییه تی (که جیبریله) ﴿١٢﴾ به دلنیایی جارکی دیکه ش (بینوییه تی جیبریل له سه ر شیوه ی خو ی) ﴿١٣﴾ له لای دره ختی کو تایی ﴿١٤﴾ که به هه شتی ئیمانداران له وییه {له لای (سَدْرَةُ الْمُنْتَهَى) یه} ﴿١٥﴾ کاتیک داده پو شتی ئه وه ی ئه و دره خته داده پو شتی (زور گه وره و گرنگه) ﴿١٦﴾ (موحه ممه د) چاوی لای نه داو سه رکیشیشی نه کرد ﴿١٧﴾ به دلنیاییه وه ئه و له نیشانه گه وره کانی په روه ردگاری خو ی بینی ﴿١٨﴾.

٢)- کاتی شه ورؤ و به رزبوونه وه:

له و باره شه وه زانایان راجیایان هه یه، هه ندیکان گو توویانه: هه ر له سآله کانی سه ره تای پیغهمبه رایه تیه وه ﷺ بووه، که سآله کانی پینجه م و شه شه م و جه وته میان دیاریی کردوه ^(١)، به لام زوربه یان ده ئین: سآلنک یا خود سآلنک و پینج مانگ، یا خود سآلنک و شه ش مانگ، پیش کوچی پیغهمبه ر ﷺ بو شاری مه دینه، بووه، واته: له سآلی دوا زده یه می پیغهمبه راییه تی دا بووه، خاوه نی کتییی: (التحریر والتنوير) ^(٢) ده لئ: ﴿وَقَدْ اخْتَلَفَ فِي وَقْتِ الْإِسْرَاءِ، وَالْأَصْحَحُّ أَنَّهُ كَانَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ بِنَحْوِ سَنَةٍ وَخَمْسَةِ أَشْهُرٍ، فَإِذَا كَانَتْ قَدْ نَزَلَتْ عَقِبَ وَقُوعِ الْإِسْرَاءِ بِالْبَيْتِ، تَكُونُ قَدْ نَزَلَتْ فِي حُدُودِ سَنَةِ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ بَعْدَ الْبِعْثَةِ، وَهِيَ سَنَةُ اثْنَتَيْنِ قَبْلَ الْهَجْرَةِ فِي مُنْتَصَفِ السَّنَةِ﴾.

(١) له تهفسیری سوورهتی (النجم) دا راستیی ئه و رایه، جوان روون ده که ینه وه.

(٢) ج ١٥، ص ٦.

واته: راجیایی هه‌یه له‌باره‌ی کاتی شه‌ورۆی پیغه‌مبه‌روه ﷺ و رای راستر نه‌وه‌یه: که نه‌و شه‌ورۆیه پیش کۆچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه بۆ مه‌دینه به سالتیک و پینج مانگ، ئنجا نه‌گه‌ر سووره‌تی (الإسراء) له‌ دوای شه‌ورۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دابه‌زیبێ، ده‌بێ ئه‌م سووره‌ته له‌ ده‌وری سالی دوازده‌یه‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی دابه‌زیبێ، که ده‌کاته سالی دووهم، پیش کۆچ، له‌ نیوه‌راستی سالد، مه‌به‌ستی پی دابه‌زینی سووره‌تی (الإسراء)ه، که به‌ دلنیا‌یی ده‌بێ له‌ دوای شه‌ورۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیت، چونکه له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سووره‌ته‌دا باسی نه‌و سه‌فه‌ره‌ کراوه که‌واته: ده‌بێ سه‌فه‌ره‌که پیشتر بووبی.

خواه‌نی (صفوة‌ البيان لمعاني القرآن)^(۱)، که باسی کاتی (الإسراء والمعراج) ده‌کات، ده‌لێ: (في السنة الثانية عشرة من البعثة، في قول، والمشهور أنه في ليلة السابع والعشرين من شهر رجب) واته: له‌ سالی دوازده‌یه‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌وه بووه، نه‌وه‌ رایه‌که و، رای باوتر نه‌وه‌یه که له‌ شه‌وی (۲۷)ی مانگی ره‌جه‌بی نه‌و سالد‌ا بووه.

۳- شوینی شه‌ورۆ و به‌رزبوونه‌وه، له‌ کوێه‌ بۆ کوێ؟!

(۱) شوینی شه‌ورۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، سه‌ره‌تاو کۆتایه‌که‌ی هه‌ر له‌ ئایه‌ته‌که‌دا، دیاریکراون خوای په‌نه‌انزان ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ، لِنُرِيَهُ، مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱) واته: پاک و بیگه‌رده نه‌و که‌سه‌ی که شه‌ورۆی به‌ به‌نده‌ی خو‌ی کرد، له‌ کاتیکی که‌می شه‌ودا، له‌ مزگه‌وتی (الحرام)ه‌وه بۆ مزگه‌وتی (الأقصى)، که پیت و پیزمان خستۆته ده‌وروبه‌ری، تاکو له‌ نیشانه‌کانی خو‌مانی پی نیشان بده‌ین، بیگومان (خوا) بیسه‌ری بینه‌ره.

أ- پیناسه‌ی مزگه‌وتی حه‌رام:

ئیمه پیشتر باسی مزگه‌وتی (حرام)مان کرد، که پوخته‌ی پیناسه‌ی مزگه‌وتی (حرام) ئاوايه:

(المسجد الحرام: هُوَ الْكَعْبَةُ وَالْفَنَاءُ الْمَجْعُولُ حَرَمًا لَهَا، وَهُوَ يَخْتَلِفُ سَعَةً وَضِيقًا بِاخْتِلَافِ الْعُضُورِ مِنْ كَثَرَةِ النَّاسِ فِيهِ، لِلطَّوَافِ وَالْإِعْتِكَافِ وَالصَّلَاةِ)^(۲).

(۱) الشيخ حسين محمد مخلوف، ص ۳۵۹.

(۲) التحرير والتنوير ج ۱۵، ص ۱۳.

واتە: مزگەوتى حەرەم بىر تىپتە لە كەعبە و ئەو حەوشە يەى كە لە دەورى كراوه بە حەرەم، ئەويش {واتە: ئەو حەرەمەى بە دەورى كەعبە و يەى} بە پىتى جىاوازى سەر دەمە كان فراوانى و بەرتەسكى دەگۆرپى بە ئەندازەى ئەو كە خەلك زياتر لىتى كۆدەبنەو بە تەواف و مانەو نوپژ كردن.

بىنگومان تاكو خەلكە كەى زياتر بوو بى، سنوورە كەى فراوانتر بووه، كاتى خۆى، بە تايبەت كاتى كە دىوارى بوو نە كراوه، كە پىشتريش باسما كردوه: يە كەم كەس عومەرى كورپى خەتتاب خوا لىتى پازى بى، دىوارى كرد بوو سنوورى حەرەمى دەورى كەعبە، بوو ئەو كە لىك جىا بىتەو لە گەل ئەو شوپنانهى دىكەى كە بە دەور يەو، ئنجا قوناغ بە قوناغ ئەو دىوار و حەوشە يەش فراوانتر گەورەتر كراوه، بە ئەندازەى ئەو كە خەلك زور بووه، ئەويش فراوانتر كراوه.

ب- پىناسەى مزگەوتى ئەقصا:

ئەو كە پىويست دەكات زياتر روونى بكەينەو، مزگەوتى (الأقصى) يە، چونكە ئەو دوو شوپنە: مزگەوتى حەرەم، سەرەتاي سەفەرە كەى پىغەمبەر ﷺ بووه لە مەككە، هەر وەها شەورپويە كەى لە سەر زەوى، كۆتا مەنزلى مزگەوتى (الأقصى) بووه، ئنجا لە وپو بەرەو ئاسمانە كان بەرز بوئەو.

تستاش با لە چەند خالتيك دا قسە لە بارەى مزگەوتى (ئەقصا) وە بكەين:

۱ - مزگەوتى (الأقصى) ئەو مزگەوتە يە كە ئىستا بە (بيت المقدس) ناسراوه و لەو شوپنە يە كە كاتى خۆى (إلياء) ي پى گوتراوه، ئەو مزگەوتەش و اباو كە پىغەمبەر سولەيمان ﷺ دروستى كردوه، وەك مزگەوت، بوپەش پى دەگوترى: (الأقصى)، واتە: (الأبعد) لەبەر ئەو كە لە شارى مەككەو دەورترە.

۲- مزگەوتى (الأقصى) لە شپوئەى مزگەوتدا، ئەو كە باوه، ئەو يە كە سولەيمان دروستى كردوه، بەلام لە سەرەتادا بوو يە كە مجار مزگەوتى (الأقصى)ش دوو مەين مزگەوتە كە پىغەمبەر ئىبراهيم ﷺ بنىاتى ناوه، وەك لەو بارەو لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ هاتوه:

{عَنْ أَبِي دَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ مَسْجِدٍ وَضِعَ فِي الْأَرْضِ أَوْلَى؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ»، قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى»، قُلْتُ: كَمْ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: «أَرْبَعُونَ سَنَةً» { (رَوَاهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۷۱، وَالْبُخَارِيُّ: ۳۳۶۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۱۶۲، وَالنَّسَائِيُّ: ۶۸۹، وَابْنُ مَاجَةَ: ۷۵۳، وَابْنُ خُرَيْمَةَ فِي «صَحِيحِهِ»: ۷۸۷).

واتە: ئەبو زەر ر.ھ.ھ. دەلى: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! يەكەمىن مزگەوت كە لەسەر زەوى دروستكرا كامە بوو؟ فەرمووى: مزگەوتى حەرام (واتە: ئەوہى لە مەككەيە)، گوتم: دوا وى كامە؟ فەرمووى: مزگەوتى ئەقصاب، گوتم: چەندە ماوہيان كەوتۆتە نىوانيان؟ فەرمووى: چل سأل. يانى: چل سأل ماوہ ھەبووہ لە نىوان دروستكرانى مزگەوتى حەرام و، مزگەوتى ئەقصابا كە لە (قودس)ە.

ثجا وا باوہ كە داوودو سولەيمان (عليهما الصلاة والسلام)، مزگەوتى ئەقصابان دروستكردوہ، بەلام لە ئەسلىدا ئەوان دروستيان نەكردوہ، بەلكو نۆژەنيان كردۆتەوہ، چونكە ئەگەر لە نىوان دروستكرانى مزگەوتى حەرام و مزگەوتى ئەقصابا، چل سأل بوو بى، ناگونجى داوودو سولەيمان (عليهما الصلاة والسلام)، بنىانتەرى مزگەوتى ئەقصابا بووبىن، چونكە بەلای كەمەوہ داوودو سولەيمان لەگەل ئىبراھىم دا (عليه الصلاة والسلام)، كە دروستكەرى مزگەوتى حەرامە، ھەزار سالىان نىوانە، كەواتە: لە ئەسلىدا مزگەوتى ئەقصابا بە ماوہيەكى كورت كە چل (٤٠) سألە دواى كەعبە دروستكراوہ، ئەويش وەك مېژوونوسان و توژەرەوان دەلىن: يەعقوبب لە شوئەنى كە كاتى خوئى ئىبراھىم (عليه الصلاة والسلام) وەك سەرپرگە (مذبح)دايناوہ، دروستى كردوہو بەلام دوايى جوولەكە شەپوشۆريان بەسەرھاتوہو پەرستگاگەش تىكچووہو، دوايى لە سەردەمى داوودو سولەيماندا (عليهما الصلاة والسلام) كە پادشاو دەستەلاتدار بوون وىراى پىغەمبەرايەتى، دروست كراوہتەوہ و نۆژەن كراوہتەوہ.

كەواتە: مزگەوتى ئەقصابا ھەر ئىبراھىم عليه السلام بنىاتى ناوہ، بەلام خاوەن كىتیبەكان باسى ئەوہيان نەكردوہ، ھەرچەندە لە تەوراتدا ئاماژەيەك بەوہ كراوہ، كە تىمە دەقى ئەوہى لە تەوراتدا ھاتوہ، دەبەينين: (وَقَالَ الرَّبُّ لِأَبْرَامَ: أَتَرَكَ أَرْضَكَ وَعَشِيرَتَكَ وَبَيْتَ أَبِيكَ، وَأَذْهَبَ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أُرِيكَ...، فَشَرَعَ أَبْرَامُ يَنْتَقِلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى أَنْ بَلَغَ مَوْضِعَ شَكِيمَ إِلَى سَهْلِ مُورَةَ، وَكَانَ الْكَنْعَانِيُّونَ آنَئِذٍ يَقْطِنُونَ فِي الْأَرْضِ، وَظَهَرَ الرَّبُّ لِأَبْرَامَ وَقَالَ لَهُ: سَأُعْطِي هَذِهِ الْأَرْضَ لَدْرِيَتِكَ، فَبَنَى أَبْرَامُ هُنَاكَ مَذْبَحاً لِلرَّبِّ الَّذِي ظَهَرَ لَهُ، وَانْتَقَلَ مِنْ هُنَاكَ إِلَى الْجَبَلِ شَرْقِيَّ بَيْتِ إِيلٍ حَيْثُ نَصَبَ خِيَامَهُ مَابَيْنَ بَيْتِ إِيلٍ غَرْباً وَعَايَ شَرْقاً، وَشَيَّدَ هُنَاكَ مَذْبَحاً لِلرَّبِّ وَدَعَاهُ بِاسْمِهِ، ثُمَّ تَابَعَ أَبْرَامُ ارْتِحَالَه نَحْوَ الْجَنُوبِ)^(١).

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح ١٢، ص ٣٣ و ٣٤.

واتە: پەرۋەردىگار بە ئەبىراھىم فەرمىۋە ئىبراھىم بە (ئەبىرام) ئاۋىراۋە لە پەيمانى كۆندە و ئەو ئاۋانەش لە زىمانىكەۋە بۇ زىمانىكە و لە ۋەزىپىلىرىدا، گۇرپپاندا بەسەر دادى، سەرزەمىنى خۇت و خىزمەكانت و مالى بابت بە جى بېئىلەۋ بەرەۋ ئەو سەرزەمىنە بىرۇ كە پىشانىت دەدەم، {دۋاى چەند قىسەبەك دەلى} ئىبراھىم دەستى كىرد بە كۆچكىردن بە زەۋىدا، ھەتا گەشىتە شوئىنى (شەكىم) لە لای دەشتى (مورا)، كە كەنعانىيەكان ئەو كاتە لەۋى نىشتە جى بوون، ئىنچا پەرۋەردىگار بۇ ئىبراھىم دەركەۋت و پىتى گوت: ئەم زەۋىيە دەدەمە ۋە چەكەى تۇ، ئىبراھىم لەۋى سەربىرگە (مذبح) يىكى بۇ ئەو پەرۋەردىگارى كە لەۋى بۇ دەركەۋت دروستكىرد، لەۋىۋە گۈاستىيەۋە بۇ چىايەكە، ئەو چىايەى كە لە رۇژھەللىق {بەيتى ئىل}، لەۋى چادىرەكانى خۇى چەقاندن (ھەلدىن)، لە نىۋان (بەيتى ئىل) بە لای رۇژئاۋادا و (عايە) بە لای رۇژھەللىق، [واتە: بەيتى ئىل دەكەۋىتە رۇژئاۋا و عايە دەكەۋىتە رۇژھەللىق ئەو شوئىنەى كە چادىرەكانى لى ھەلدا]، ئىنچا لەۋى سەربىرگەيەكى بۇ پەرۋەردىگار بىناتنا، [ئەو شوئىنەى كە ئاژەلى تىدا سەردەبىردى بۇ خۋاى پەرۋەردىگار]، بە ناۋى پەرۋەردىگارىيەۋە ناۋى نا، دۋاى ئىبراھىم بەرەۋ خۋارۋو رۇشىت، [واتە: بەرەۋ خۋارۋو ئەو شوئىنەى كە لىتى بو].

بىگومان مەبەست لە سەربىرگە (مذبح) يش {يانى: ئەو شوئىنەى كە قوربانى لى سەر دەبىردى} مەبەست پىتى مزگەۋتە، چۈنكە ئەۋان عادەتىن ۋابوۋ قوربانىيان لە مزگەۋتە دەكىرد.

ئىنچا شايانى باسە: دۋاى داۋود، چادىرەكەى خۇى لە شوئىنى مزگەۋتەكەى ئىبراھىمدا ھەلداۋە و مىجرابەكەشى بە فەرمانى خۋا ھەر لەۋى بىناتناۋە {مىجراب} يش شوئىنى تايىبەتى خۋاپەرىستى تىداكىردنە، پاشان داۋودىش ۋەسىيەتى بۇ سولەيمانى كورى كىردەۋە كە پەرىستگايەكەى {پەيكەر (ھىكل)ە} كەى خۇى لەۋى بىناتىنى، كە بە ھەيكەلى سولەيمان ناسراۋە.

كەۋاتە: پىشى ئىبراھىم **عليه السلام** بە پىتى قىسەى تەۋرات شوئىنىكى ئاژەل سەربىرىن (واتە: شوئىنىكى قوربانى) لەۋىدا بىنات ناۋەۋ، چادىرەكانى لەۋى ھەلداۋن، دۋاى داۋودىش مىجرابەكەى خۇى لەۋى دروست كىردەۋە چادىرەكانىشى لەۋى شوئىنەى ئىبراھىم دا ھەلداۋن، ۋەسىيەتىشى بۇ سولەيمان كىردەۋە ۋە ھەر لەۋى ھەيكەلەكەى ۋەك پەرىستگا بىناتناۋە {ھەيكەل ناۋىك بوۋە، ھەر بۇ مزگەۋت بەكارىان ھىتاۋە}.

ئىنا مېژووژانە عېبرانىيە كان بە تايەت (يوسيفوس) گوتويەتى: (أَنَّ الْجَبَلَ الَّذِي سَكَنَهُ إِبْرَاهِيمَ بِأَرْضِ كَنْعَانَ إِسْمُهُ نَابُو، وَأَنَّ الْجَبَلَ الَّذِي ابْتَنَى عَلَيْهِ سُلَيْمَانَ الْهَيْكَلُ وَهُوَ الْمَسْجِدُ الَّذِي بِهِ الصُّخْرَةُ)^(۱)

واتە: ئەو چيايەى كە ئىبراھىم تىيدا نىشتەجى بوو لەسەر زەمىنى كەنعان، ناوى (نابو) بوو، ئەو چيايەى كە سولەيمان ھەيكەلى خۆى لەسەر بىياتناوھە كە ئەو مزگەوتەيە (صخرە)ى لىيە، ئەويش ديارە ھەر ئەو شوئەيە.

ئىنا لە (سفر الملوك الأول)دا كە يەككە لە سيفرەكانى تەورات، بە درىژى باسى چۆنيەتى دروستكردى ھەيكەل كراوھ لەلايەن سولەيمانوھە ^(۲)، بەلى لەو سەرچاوھەدا وردەكارىيى زۆر باسكراوھ - بەلام مەرج نىە راست بن - لە وبارەوھە كە چۆن چۆنى سولەيمان ^(۳) ئەو مزگەوتەيە بىياتناوھە، كە دوايى ناوى لىنراوھ (ھىكل سليمان).

كورتەي قسان: سەرھەتا ئىبراھىم مزگەوتى (الأقصى)ى بىياتناوھە، چل سأل پاش دروستكردى كەعبە، پاشان داوود لەو شوئە چادرى ھەلداوھە قوربانگا (مذبح)ىكى لەوئى بىياتناوھە، دواتر وھسيەتى بو سولەيمان كردوھ كە لەو شوئە، مزگەوت (ھىكل)ىكى بىيات بنى.

۲- ئىنا شايانى باسە، كە مزگەوتى (ئەقسا) سى جاران ويران كراوھ:

أ - ويرانكردى يەكەم:

(بُخْتَنْصَرُ، يان بُخْتَنْصُر) كە بە چەند بىژەيەك ھاتوھ، پادشاى (بابل) لە سالى (۵۷۸) پيش زايىندا ئەو مزگەوتەيە تىكداوھ، بەلام دواتر جوولەكە لەسەردەمى ھوكمى فارسەكان دا، مزگەوتەكەيان نۆژەنكردۆتەوھ، لەرۆژگارى ھوكمپرانى كورشى گەورە (كورش بزرگ)دا.

ب - ويرانكردى دووھم:

رۆمەكان لەسەردەمى ھوكمى (طيطوس)دا پاش چەند جەنگىك لە نىوان ئەو و جوولەكەدا، ويرانى كردوھ، دوايى جارىكى دىكە نۆژەنكراوھتەوھ، بەلام (ئەدرىانوس) كە يەككە بوو لە پادشاكانى رۆمەكان، جارىكى دىكە لە سالى (۱۳۵)ى پيش زايىن دا بە تەواويى ويرانى كردوھ.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۵، ص ۱۷.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، ص ۷۱۵ - ۷۱۸، سفر الملوك الأول، الإصحاح: ۵، ص ۷۱۵ (الإستعدادات لبناء الهيكل)، الإصحاح: ۶، ص ۷۱۶ (أوصاف الهيكل).

ج - ویرانکردنی سئیم:

دوای ئه وهی (شاژنه هیلان) ه دایکی ئیمپراتۆر (قسطنطین) پادشای رۆمی (بیزنطی) بۆته نه صرانیی، له کاتی سهردانیدا بۆ (ئۆرشه لیم) هیچ له شوینه واره کانی ئه و مزگه وتهی نه هیشته و فه رمانی کردوه شوینی مزگه وته که بکرێته زبڵخانه، ئه مه ش له کتیبی: (الأنس الجلیل فی تاریخ القدس والخلیل) دا، هاتوه که (التحریر والتنویر) لیتی خواستۆته وه.^(۱)

۳- به لām دوایی که مسولمانان (شام) یان پرگارکرد، له رۆژگاری عومه ری کوری خه تتاب دا ﷺ، خه لیفه ی دووه می پیغه مبه ر ﷺ، عومه ر بۆ خو ی چوو، تا کو نا گاداری نازادکردنی شاری (یلیاء) بـ، که ئه و کاته به (ئۆرشه لیم) ناسرا بوو، به لām دوایی ناوی لیترا (یلیاء) که له بنچینه دا (یلیاء) ناوی یه کیک له پیغه مبه ره کان بووه، له سه ره تا کانی سه ده ی نو ی پیش زایینی دا ژیاوه، ئنجا عومه ر ﷺ، صولحی له گه ل خه لکه نه صرانییه که ی ئه و شاره دا کردو، (بطریق) یکیان هه بوو، (بطریق) یش ناوی پله یه کی زانایانی نه صرانییه، ناوی (صفرونیوس) بوو، پتی گوت، شوینی مزگه وتی داوودم پیشان بده! ئه و (بطریق) ه ش عومه ری برده ئه و شوینه، که بردی بۆ لای مزگه وته که عومه ر گوتی: {اللَّهُ أَكْبَرُ!! هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَسْجِدُ دَاوُدَ الَّذِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أُسْرِي بِهِ إِلَيْهِ}، واته: خوا گه وره تره {اللَّهُ أَكْبَرُ} یکێ کرد بۆ نیشانه ی سه رسوورمان، سویند به وه ی گیانی منی به دهسته، ئه مه مزگه وته که ی داووده که پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی پیداوین، که شه ورۆیی بۆ ئه و ی پیکراوه.

واته: له مزگه وتی چه رامه وه بۆ ئه و مزگه وته.

دوایی عومه ر ﷺ و مسولمانان زبڵه که یان لادا، چونکه کرابوو به زبڵخانه، هه تا (صخرة) هه مووی ده رکه وت، {صخرة} ش ده بن به ردیکێ گه وره بـ، ئنجا عومه ر له لای میحرابی (داود) دوو رکات نوێژی کرد، به لām خه لیفه ی دووه م عومه ر ﷺ، هیچ مزگه وتی له و شوینه دروست نه کرد.

۴) که چی دوایی (عبدالمک بن مروان) هه ستا به راسپاردنی (رجاء بن حیاة الکندی) که یه کیک بووه له زانایانی ئیسلام، له سالانی (۶۶ - ۷۳) دا، مزگه وتیکێ گه وره ی له و ی بنیاتنا، واته: چه وت سالان به دروست کردنیه وه بوون!

۵)- كەواتە: ناوھىتانى ئەو شوپنە لە قورئاندا بە (المَسْجِدُ الْأَقْصَى) بە دوو ئىعتىبارە، چونكە ئەو كاتەى كە پىغەمبەر ﷺ چوۋە بۇ ئەۋى، مزگەوت نەبوۋە، بەلكو شوپنى مزگەوت بوۋە، بەلام بە دوو ئىعتىبار بە: (المَسْجِدُ الْأَقْصَى) واتە: {مزگەوتە دوورەكە} يان {مزگەوتە دوورترەكە} ناوھىتراۋە:

ئىعتىبارى يەكەم: لەبەر ئەۋەى پىشتەر مزگەوت بوۋە، چونكە حوكمى زەۋىيەك كە مزگەوتى لەسەر دروست كرابى، ئەۋەيە كە لە مزگەوت ناشورى، با مزگەوتەكەشى لىنەمابى، ھەر بە مولكى مزگەوت دادەنرى، ئەمە بە ئىعتىبارى رابردوو.

ئىعتىبارى دوۋەم: بە ئىعتىبارى داھاتوو، كە لە داھاتوودا، ئەو شوپنە دەبىتە مزگەوت.

۶)- مسولمانانىش ھەر لە كاتى فەرز بوۋى پىنج نوپزە كانەۋە، لە شەۋى شەۋرۋى (ليلة الإسراء) دا، مزگەوتى (أقصى) يان كە بە روۋگە، تاكو شازدە (۱۶) مانگ دۋاى كۈچ كەرنىشان بۇ مەدینە، واتە: دۋاى ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ شازدە (۱۶) مانگ لە مەدینەش ماپەۋە، بۇ نوپزە كان روۋگە يان مزگەوتى (أقصى) بوۋ، بەلام دۋاى روۋيان پىن ۋەر سوۋرپىترا بەرەۋ كەعبە.

۷)- گەرىدە (سائىح) پىكى نەصرانىي بە ناۋى (أركولف) لە سالى (۶۷۰) ى زاينى دا، واتە: پاش حوكمپرانىي عومەر رەھىمەتە بى سى و چۋار (۳۴) سال، سەردانى قودسى كەدوۋە و لە كىتەبەكەى خۋى دا دەلى: مزگەوتىكىم بىنى عومەر دروستى كەرد بوۋ، چۋارگۈشە بوۋ، جىنى سى ھەزار (۳۰۰۰) كەسى تىدا دەبوۋە كە نوپزى تىدا بىكەن.

دەشگونجى مسولمانان لە دۋاى عومەر رەھىمەتە، بە دارى گەۋرە گەۋرە ئەو شوپنە يان پەرزىن كەربى بۇ پاراستنى، كە نەصرانىيە كان لە رقى جۋولەكە كان، كەردوۋىانە بە زىلخانە، ھەر لە سەردەمى (ھىلان) ەى داىكى (قسطنطين) ەۋە، كە ۋەك گۇتمان: عومەر و ئەو ھاۋەلانەى كە لە خزمەتق دابوۋن، مسولمانان خوا لىيان رازى بى، پاكىان كەردەۋەۋو زىلەكە يان لادا، تاكو شوپنى مزگەوتەكە دەركەۋتەۋەۋو، دوو پكات نوپزى تىدا كەرد، دەبى چەندەى پىۋە بوۋىن!

كە گوتىشمان: ۋا پىدەچى مسولمانان دارى گەۋرە گەۋرە يان لە دەۋرى دانابن دانا بى ۋەك شوۋرايەك، بۇ ئەۋەى شوپنى مزگەوتەكە ديار بى، ئەۋە لە گۇفارىكدا ھاتوۋە، بە ناۋى (مجلة رسالة العلم) كە لە سالى دۋازدەبەم (۱۲)، لە ژمارە دوۋى كانوۋنى

یەكەمی سالی (۱۹۶۸ ز) دا (عارف عارف) وتاریکی نووسیوه و خاوهنی (التحریر والتنویر)^(۱) لیتی وه رگرتوه.

۸- لیره دا له وانیه پرسیاریك بێته پیش که ئایا بۆچی خوی پهروه ردگار تهنها بۆ مزگهوتی (الأقصى) باسی بیت و پیزی کردوه و فهرموویهتی: ﴿أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ﴾ واته: شه ورۆیی به بنده که ی کرد له مزگهوتی حه رامه وه بۆ ئه و مزگهوتی ئه قصابیه ی که بیت و پیزمان خستۆته ده ورۆبه ری؟! حه رامه وه بۆ ئه و مزگهوتی ئه قصابیه ی که بیت و پیزمان خستۆته ده ورۆبه ری?!

زانایان گوتوو یانه: ئه و پرسیاره ده گونجی به سی جۆر وه لام بدریته وه:

۱/ که لی عه رب زانیاریان نه بووه ده رباره ی ئه و مزگهوته، بۆیه پئویست بووه بناستیژی.

۲/ نه صرانییه کان به هوۆ بوغزیان به رانه بر به جووله که کان، شوینه واری ئه و مزگهوتیه یان سریه وه ته وه و کردوو یانه به زبڵخانه، خه لکه که هه ر نه شیان زانیوه که ئه و شوینه پیشتر مزگهوت بووه!

۳/ جووله که کانیش لئی ناومید بوون، که چنگیان بکه ویته وه.

که واته: بۆیه حکمه تی خوا وایخواستوه، که سه رنجی خه لک رابکیشی، که ئه و مزگهوته شوینیکی به به ره که ته، بیت و پیزه، پیشتریش باسما ن کرد، که به ره که ته که ی چییه و چۆنه؟

سه باره ت به به رزبوونه وه ی پیغه مبه ر ﷺ که وه ک گوتمان: زیاتر وشه ی معراج به کارهاتوه، به لام راستر وایه که بگوتری (عروج)، چونکه (معراج) وه ک فه ره نکه کانی زمان ده لێن: زیاتر به و ئامرازه ده لێن که پیغه مبه ر ﷺ یا خود رووچه کان پیندا به رز ده بنه وه، به و په یژه یه به و ئامرازه که هه ر خوا ده زانی چۆنه! بۆ ئه وه به کارهاتوه، پیشتر گوتمان که له حه وت ئایه تی (۱۲ - ۱۸) ی سووره تی (النجم) دا باسکراوه، واته: باسی به رزبوونه وه ی پیغه مبه ر ﷺ، به لام دریزییه که ی له سونه ت دا باسکراوه، که تیمه دوایی ده یهینین.

۴- چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەتا:

یەكەم: لە قورئاندا:

لە قورئاندا لە دوو شوێندا، باسی چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ کراوە، واتە: (الإِسْرَاءِ وَالْعُرُوجِ):

أ- شەورۆییەكەى لە ئایەتی ژمارە (۱) سوورەتی (الإِسْرَاءِ) دا باسکراوە، كە بێشتر قسەمان لێ كرد.

ب- بەلام بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ بەرەو ئاسمانەكان، لە حەوت ئایەتی سەرەتای سوورەتی (النجم) (۱۲ - ۱۸) دا، هاتووە، كە ئەگەر تۆزێ تەماشای ئەو ئایەتانه بكەین، بە روونی و بۆمان دەردەكەوێ كە ئەو ئایەتانه دەربارەى بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ دەدوین، چونكە هەندێك لە زانایان گوتویانە: باسی بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ لە قورئاندا نەكراوە! كە راستە بە وشەى (معراج) و (عروج) باس نەكراوە، بەلام ئەم ئایەتانه بۆ كەسێك كە سەرنجیان بدات، زۆر جوان دیارە، كە باسی بەرزبوونەوهكەى پیغەمبەر ﷺ دەكەن، كە ئەو دەقى ئەو حەوت (۷) ئایەتە بە پێزە و پوختەیهكى چەمك و واتایەكەیانە:

۱- ﴿أَفْتَمُرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ﴾ (۱۲) ، رووی دواندن لە كافرە هاوبەش بۆ خوا دانەرەكانە، واتە: ئایا شەپە قسەى لەگەڵدا دەكەن، مشتومرێ لەگەڵدا دەكەن، لەسەر ئەووە كە دەبیینی، یاخود: ئایا لە دوو دلیی دان لەبارەى ئەووەوە كە دەبیینی، ئنجا ئایا ئەووە دەبیینی چیه؟ بە ئایەتی دوابی بۆمان دەردەكەوێ كە مەبەست پێی جبریلە.

۲- كە دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزَلَٰٓءَٔ اٰخِرٰى﴾ (۱۳) ، ئەووەى كە ئێووە مشتومرێ لەسەر دەكەن، یاخود لە دوو دلیی دان لەو بارەووە كە بیینی، جارێكى دیکەش بینوویەتی، كە بێگومان پاناووە كە بۆ جبریل دەچیتەووە، چونكە دوابی دەرى دەخات.

۳- كە دەفەرموێ: ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى﴾ (۱۴) ، واتە: لەلای درەختی كۆتایی، ئنجا درەختی كۆتایی وەك لە فەرمايشتەكاندا هاتووە كە دوابی دەیانھێنین، كۆتا مەنزل و شوین بوووە كە پیغەمبەرى خوا ﷺ لە شەوى شەورۆی و بەرز بوونەووەدا، پێی گەشتووە و لە سەر ووی ئاسمانەكانەووەیە، كەواتە: ئەووەى لەوێ بینوویەتی، جبریل بوووە.

۴- ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ (۱۵)، له لای درهختی کو تایی، به ههشتی جینگای ههوانه وهی پرواداران ههیه.

۵- ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى﴾ (۱۶)، له حالیکدا درهخته که داده پوشتی، ئه وهی که دایده پوشتی، یانی: شتیکی زور مهزن و سه رسورهینه ر دایده پوشتی!

۶- ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ (۱۷)، چاو (واته: چاوی پیغه مبه ر ﷺ) لای نه دا و سه رکیشی نه کرد و، سنورر شکینیشی نه کرد، یانی: له و سنورره ی که بو ی دانرابوو، چاوی پیغه مبه ر ﷺ لای نه داو، سنورر شکینیی و سنورر به زینیشی نه کرد.

۷- ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (۱۸)، به دلنیایی (موحه ممه د) له نیشانه گه وره کانی په روره دگاری خو ی بینیی.

پیغه مبه ر ﷺ لئی گپردراوه ته وه که جبریلی له سه رشپوهی خو ی دوو جار ان بینیوه:

أ- جارتک له سه ر زهوی، که شه شه سد بالی هه بووه و (قَدْ سَدَّ الْأَفْقَ) ئاسوی ون کردوه، که ئه مه یان له سه حیچی بوخاریی^(۱) دا هاتوه.

ب- جارتکیش له شهوی شه ورؤ به ر زبوونه وه دا، بینییوه تی، وه ک دایکمان عایشه ﷺ گوتویوه تی، که دواپی ده قه که ش دینین، ئه م دوو بینینه ی جبریل له سه ر شپوهی خو ی بووه، که خوا جبریلی له سه ر خو لقا ندوه، به لام له شپوهی پیاوینکدا و به شپوهی دیکه، چه ندان جار پیغه مبه ر ﷺ جبریلی بینیوه.

دووهم: له سوننه ت دا:

ئه وهی که له سوننه ت دا هاتوه، هه م له (صحيح البخاري) و، هه م له (صحيح مسلم) دا هاتوه، که ئیمه ده قی ئه وهی (صحيح مسلم) دینین و، ئه وهی (صحيح البخاري) ش جیاوازییه کی ئه وتوی نیه له گه ل ئه وه دا که (مسلم) له سه حیحه که ی خویدا هیناویه تی، واته: ئه و ده قه ی که ئیستا ده بهیتم له هه ر دوو سه حیچی بوخاریی و سه حیچی موسلیم دا هاتوه، له سه حیچی بوخاریی دا به ژماره: (۳۵۷۰) و به ژماره: (۷۵۱۷) و، له سه حیچی موسلیم دا به ژماره: (۴۰۹) هاتوه، که ده قه که ی به م شپوهیه یه:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَتَيْتُ بِالْبَرِاقِ (وَهُوَ دَابَّةٌ أَبْيَضُ طَوِيلٌ فَوْقَ الْحِمَارِ، وَدُونَ الْبُغْلِ يَصْعُقُ حَافِرُهُ عِنْدَ مُنْتَهَى طَرْفِهِ) قَالَ: فَرَكَبْتُهُ حَتَّى أَتَيْتُ بَيْتَ الْمَقْدِسِ

(قَالَ): قَرَّبْتُهُ بِالْحَلَقَةِ الَّتِي يَرْبِطُ بِهَ الْأَنْبِيَاءُ «قَالَ»: ثُمَّ دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَصَلَّيْتُ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجْتُ، فَجَاءَنِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِإِنَاءٍ مِنْ خَمْرٍ، وَإِنَاءٍ مِنْ لَبَنٍ، فَأَخْرَجْتُ اللَّبَنَ، فَقَالَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَخْرَجْتَ الْفِطْرَةَ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِآدَمَ، فَرَحَّبَ بِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِابْنِي الْخَالَةِ: عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا فَرَحَّبَا وَدَعَوَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّلَاثَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِيُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا هُوَ قَدْ أُعْطِيَ شَطْرَ الْحُسْنِ، فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ. قَالَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِإِدْرِيسَ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا).

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الْخَامِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِهَارُونَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ؟ قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ جِبْرِيلُ: قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسْنِدًا ظَهْرَهُ إِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَإِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ، ثُمَّ ذَهَبَ بِي إِلَى السُّدْرَةِ الْمُنتَهَى، وَإِذَا وَرْفُهَا كَأَذَانِ الْفَيْلَةِ، وَإِذَا مَرُّهَا كَالْقَلَالِ «قَالَ» فَلَمَّا غَشِيَهَا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَا غَشِي، تَغَيَّرَتْ فَمَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَنْعَتَهَا مِنْ حُسْنِهَا، فَأَوْحَى اللَّهُ

إِلَىٰ مَا أَوْحَىٰ، فَفَرَضَ عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلَاةً فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَنَزَلْتُ إِلَىٰ مُوسَى ۖ فَقَالَ: مَا فَرَضَ رَبُّكَ عَلَيَّ أُمَّتِكَ؟ قُلْتُ: خَمْسِينَ صَلَاةً. قَالَ: ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ، فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ ذَلِكَ، فَإِنِّي قَدْ بَلَوْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخَبَّرْتُهُمْ. قَالَ: فَرَجَعْتُ إِلَىٰ رَبِّي فَقُلْتُ: يَا رَبِّ! خَفِّفْ عَلَيَّ أُمَّتِي، فَحَطَّ عَنِّي خَمْسًا، فَرَجَعْتُ إِلَىٰ مُوسَى، فَقُلْتُ: حَطَّ عَنِّي خَمْسًا، قَالَ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ، ذَلِكَ فَارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، «قَالَ»: فَلَمْ أَزَلْ أَرْجِعُ بَيْنَ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ وَبَيْنَ مُوسَى ۖ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّىٰ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّهُنَّ خَمْسُ صَلَوَاتٍ، كُلُّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ بِكُلِّ صَلَاةٍ عَشْرٌ، فَذَلِكَ خَمْسُونَ صَلَاةً. وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، فَإِنِ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، لَمْ تُكْتَبْ شَيْئًا، فَإِنِ عَمِلَهَا، كُتِبَتْ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ، قَالَ: فَنَزَلْتُ حَتَّىٰ انْتَهَيْتُ إِلَىٰ مُوسَى ۖ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَقُلْتُ قَدْ رَجَعْتُ إِلَىٰ رَبِّي حَتَّىٰ اسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ».

واته: نه‌سی کوری مالیک (خوا لئی رازی بن) ده‌گپریته‌وه که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: بوراقیان بو هینام (که نازه‌لیکه سپیه، درپژه، له‌که‌ر گه‌وره‌تره و له‌ئیستر بچوو‌کتره، سمی له‌و شوینه داده‌نی که تا‌کو نه‌وپه‌ری چاو حوکمی ده‌کات، {واته: یه‌کجار زور خیرایه} ^(۱)، پیغهمبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: سواری بووم هه‌تا هاتمه (بیت المقدس)، {واته: له‌مه‌ککه‌وه له‌مزگه‌وتی (حرام) هوه هاتمه شام (بیت المقدس)}، و‌لاخه‌که‌م به‌سته‌وه به‌و نالقه‌یه‌وه که پیغهمبه‌ران پییانه‌وه به‌ستوته‌وه، {ئه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که پیغهمبه‌رانی دیکه‌ش ده‌بی نه‌و جووره سه‌فه‌ره‌یان هه‌بوو بی}، دوایی چوومه مزگه‌وته‌وه دوو رکات نوپژم تیدا کرد، {واته: نه‌و شوینه‌ی که مزگه‌وتی لی بووه، یاخود مزگه‌وتی لی ده‌بی}، دوایی چوومه دهر، جبریل علی‌ه‌ السلام قاپیک شه‌راب و قاپیک شیری بو هینام، من شیره‌که‌م هه‌لبژارد، جبریل علی‌ه‌ السلام گوتی: خواریسک و فیتره‌تیک که خوا مروقه‌کانی له‌سه‌ر خولقاندو هه‌لبژارد، {واته: پیکات} له‌فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا هاتوه: ده‌لی نه‌گه‌ر شه‌رابه‌که‌ت هه‌لبژارد بایه‌ ئوممه‌ته‌که‌ت لایان ده‌دا، وه‌ک چوون ئوممه‌تانی پیشوو لایان دا}، دوایی به‌رزکراینه‌وه به‌ره‌و ناسمان، جبریل داوای کردنه‌وه‌ی دهرگای کرد، {ده‌بی ناسمانی یه‌که‌م بوو بی}، هه‌ر ناسمانه‌و دهرگای خو‌ی هه‌یه}، گو‌ترا: تو کی‌ی؟ گو‌تی: جبریلیم، گو‌ترا: کی‌ت له‌گه‌لدایه‌؟ گو‌تی: موحه‌ممه‌د، گو‌ترا: به‌دوای دا نیردراوه‌؟ گو‌تی: به‌دوای دا نیردراوه، بو‌مان کرایه‌وه {واته: دهرگای ناسمانی یه‌که‌م}، ناده‌مم بینی به‌خیری هینام و، دوایی دو‌عای به‌خیری بو‌کردم.

(۱) شایانی باسه: نیوان که‌وانه‌کان هه‌موویان، زیاده‌ی خو‌مه، بو‌زیاتر روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

ئىنجا بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى دووهم، جبریل داواى كرده‌وهى دەروازەى كرد، پىنى گوترا: تۆ كىيى؟ گوتى: جبرىلم، گوترا: كىت لەگەندايە؟ گوتى: موخەممەد، گوترا: بەدواى دا نىردراوہ؟ گوتى: بە دواى دا نىردراوہ، ئىنجا : دەرگای ئاسمانى دووهممان بۆ كرايه‌وه، لەوئى ھەردوو كورە پووړه‌كان {واته: كە كورە پووړى يەكدين و دايكيان خوشك بوون} عيسای كورى مەريەم و، يەحيای كورى زەكەريام بينى، بە خىريان ھىنام و دوعاى خىريان بۆ كردم.

دوايى بەرزكراينه‌وه، بەرەو ئاسمانى سىيەم، جبریل داواى كرده‌وهى دەرگای كرد، گوترا: تۆ كىيى؟ گوتى: جبرىلم، گوترا: كىت لەگەندايە؟ گوتى: موخەممەد، گوترا: بە دواى دا نىردراوہ؟ گوتى: بەدواى دا نىردراوہ، ئىنجا دەرگای ئاسمانى سىيەممان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (يوسف)م بينى، كە بينىم نيوہى جوانى پىدرا بوو! {واته: زۆر زۆر جوان و بە شان و شەوكت و شكۆو، سەرنجراكيش بوو}، ئەويش بەخىرى ھىنام و دوعاى خىرى بۆ كردم.

دوايى بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى چوارەم، جبریل **الْعَلِيَّة** داواى كرده‌وهى دەرگای كرد، گوترا: تۆ كىيى؟ گوتى: جبرىلم، گوترا: كىت لەگەندايە؟ گوتى: موخەممەد، گوترا: بەدواى دا نىردراوہ؟ گوتى: بەدواى دا نىردراوہ، دەرگامان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (ئيدريس)م بينى، ئەويش بەخىرى ھىنام و دوعاى چاك و خىرى بۆ كردم، خواى زالى پايەبەرزىش فەرموويه‌تى: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾﴾ مەريم، {واته: (ئيدريس)مان بۆ شوئىتىكى بلىند بەرزكردۆتەوہ}.

دوايى بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى پىنجەم، جبریل **الْعَلِيَّة** داواى كرده‌وهى دەرگای كرد، گوترا: تۆ كىيى؟ گوتى: جبرىلم، گوترا: كىت لەگەندايە؟ گوتى: موخەممەد، گوترا: بەدواى دا نىردراوہ؟ گوتى: بەدواى دا نىردراوہ، بۆمان كرايه‌وه، لەوئى (ھاروون)م بينى، بەخىرى ھىنام و دوعاى چاكى بۆ كردم.

دوايى بەرزكراينه‌وه بۆ ئاسمانى شەشەم، جبریل **الْعَلِيَّة** داواى كرده‌وهى دەرگای كرد، گوترا: ئەوہ كىيە؟ گوتى: جبرىلم، گوترا: كىت لەگەندايە؟ گوتى: موخەممەد، گوترا: بەدواى دا نىردراوہ؟ گوتى: بەدواى دا نىردراوہ، دەرگامان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (مووسا)م بينى، بەخىرى ھىنام و دوعاى چاكى بۆ كردم.

دوايى بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى ھەوتەم، جبریل **الْعَلِيَّة** داواى كرده‌وهى دەرگای كرد، گوترا: تۆ كىيى؟ گوتى: جبرىلم، گوترا: كىت لەگەندايە؟ گوتى: موخەممەد، گوترا: بەدواى دا نىردراوہ؟ گوتى: بەدواى دا نىردراوہ، دەرگامان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (ئىبراھىم)م بينى، كە پشتى بە (بيت المعمور)وہ دابوو، (بيت المعمور)م بينى كە ھەموو پوژى

هفتا ههزار (٧٠٠٠٠) فریشته ده چوونه نیوی و، جارێکی دیکه ئه و هفتا ههزار فریشتهیه نه ده چوونه وه نیوی، {واته: فریشته کان زۆر زۆرن، ئه و (بیت المعمور) هه له ئاسمانه و شوینیکی زۆر موبارهك و پیروژه، په رستگای فریشته کانه} ^(١)، دوایی منیان برد به ره و دره ختی کو تایی (سدره المنتهی)، که گه لایه کانی وهك گوئی فیله کان وا بوون، {واته: گه لایه کانی زۆر گه و ره بوون}، ههروه ها میوه که ی وهك گوژه و کوپه ی گه و ره و ابوون، کاتیک به فه رمانی خوا ئه وه دایپۆشی که دایپۆشی، {وهك ئایه ته که ش ده فه رموی: ﴿إِذْ يَعْنَى السِّدْرَةَ مَا يَعْنَى﴾} ئه و دره خته، گوژا به جوړیک که هه چ کام له دروستکراوانی خوا له بهر جوانیی ناتوانن وه سفی بکه ن.

ئجنا خوا ﷺ س روشی بو کردم ئه وه ی که بو ی س روش کردم، په نجا نوێژی له سه ر فه رز کردم له هه ر شه و و روژیکدا.

دوایی دابه زیم هه تا گه ی شتمه مووسا {واته: له ئاسمانی شه شه م}، گوئی: په روه ردگارت چی له سه ر ئۆمه ته که ت پیویست کرد؟ گوتم: په نجا نوێژ، گوئی: بگه رپوه بو لای په روه ردگارت و داوای لی بکه بو ت سووک بکات، چونکه ئۆمه ته که ت ناتوانن ئه و په نجا نوێژه ئه نجام بده ن، من ئه زموونم له گه ل به نی ئیسرائیلدا هه یه و، جه رباندوو من {دوایی باسی ده که ی ن، که زیاتر مه به سستی پی چییه؟} {پینغه مبه ر ﷺ} فه رمووی: گه پامه وه بو لای په روه ردگارم، گوتم: ئه ی په روه ردگارم! ئه ر که له سه ر ئۆمه ته که م سووک بکه، ئه ویش پینج نوێژی لی که م کردنه وه {له و په نجا نوێژه}، دووباره گه پامه وه {له سه ره وه پ} بو لای مووسا، گوتم: خوا پینج نوێژی له سه ر سووک کردوو م، مووسا گوئی: ئۆمه ته که ت ئه وه یان له توانادا نیه، بگه رپوه بو لای په روه ردگارت، داوای سووک کردنی لیکه، فه رمووی: به و شیوه یه من له نیتوان په روه ردگارم ﷺ و له نیتوان مووسادا ﷺ ده هاتم و ده چووم، {خوای میهره بان پینج پینج نوێژه کانی دابه زاندوه}، هه تا خوای (خوا) فه رمووی: ئه ی موحه ممه د! ئه وانه پینج نوێژن له هه ر شه و روژیکدا، هه ر نوێژیک به ده (١٠) نوێژه، ئه وه ده کاته په نجا نوێژ، ههروه ها هه ر که سیک ویستی چاکه یه ک بکات و، نه یکرد، چاکه یه کی بو ده نووسری و، ئه گه ر کردی، ده (١٠) چاکه ی بو ده نووسری و، هه ر که سیک ویستی خراپه یه ک بکات و، نه یکرد، هه چی بو نانووسری و، ئه گه ر کردی، یه ک خراپه ی بو ده نووسری.

(١) ئه مه هه ر له خودی فه رمایشته که وه دیاره، بو به ش زانیان گو توویانه: (البیت المعمور) - که له سووره تی (الطور) یش دا ناوی هاتوه - که عبه ی فریشته کانه.

فهرمووی: دواپی دابهزیم بۆ لای مووسا عليه السلام هه و آلم پيدا، گوتی: بگه پړیوه بۆ لای بهروه ردگارت داوای لیبکه بۆت سووک بکات، پیغه مبهری خوا عليه السلام فهرمووی: نه و نه ده که رامه و هه لای خوا تا کو شهرم لیکرد {چی دیکه ناگه پړمه و هه}.

ده لئین: بیگومان خوا عليه السلام هه له نه زه لدا، پینج نویژی دیاریی کردوون، به لام:

(۱) - به په نجا (۵۰) ی هه و آل پيداوه، تا کو بزانی نه و پینج نویزه یه ک به ده (۱۰) ن و خیری په نجا نویژیان هه یه.

(۲) - ههروه ها بۆ نه و هه ش که قه درو حورمه تی پیغه مبهری خوا عليه السلام ده ربکه وئی، که خوا چه نده له لای به پړیو به حورمه ته، له سه ر داوای نه و له سه ر نۆمه ته که ی سووک کردوه.

(۳) - له و لاشه و هه پله و پایه ی مووساش عليه السلام، ده ربکه وئی.

(۴) - ههروه ها نه و هه ش که پیغه مبهران هه موویان دلسۆزی یه کدین و دلسۆزی نۆمه ته کانی یه کدین.

لیره پرسیاریک دیته پيش: ئایا مووسا عليه السلام که به دلنیا یه و هه پله و پایه ی پیغه مبهری خاتمه له هی مووسا به رزتره، یانی چی، لیره دا بۆته چاوساگی پیغه مبهری خوا عليه السلام، بۆته نامۆژگاریکاری؟ که هه ندیک که س توانج له م فه رمایشته ده دن و ده لئین: نه و هه ئیسرا ئیلیاتی جووله که کانه، چونکه نه و هه مه دحی مووسای تیدا یه، که هه لبرێردراوه به سه ر موحه ممه ددا عليه السلام و بۆته مامۆستا و نامۆژگاریکاری؟

ده لئین: هیچ پتویست به وه ناکات و دروست و ره واش نیه: توانج له فه رمایشتیک بده ین، که له هه موو کتیه کانی سوننه ت دا هاتبی، چونکه حکمه تی نه و هه که پیغه مبهری خاتمه له رینمایه ی مووسا عليه السلام به هره مه ند بووه، مووسا بۆ خوی پروونی کردۆته وه، که گوتوویه تی: (فَأَيُّ قَدِّ بَلَوْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخَبَرْتُهُمْ)، واته: من نه زموونم له گه ل نه و هه ی ئیسرا ئیل دا هه یه و، لیان شاره زام! نه و کاته ش که موحه ممه د عليه السلام چوو ه بۆ نه و سه فه ره، جارێ نه رکی به رپۆه بردنی کۆمه لگا و ده و له تی نه که وتبووه سه رشان و، نه و نه زموونه ی نه بوو، نه و شاره زاییه ی نه بوو، به لام مووسا عليه السلام پيشتر نه زموونی به رپۆه بردنی کۆمه لگای به نی ئیسرا ئیلی هه بووه، ئنجا مووسا که (مفضل) ه، و موحه ممه د که (أفضل) ه، سه یر نیه که مووسا عليه السلام زانیاریه کی له لابی و، موحه ممه د عليه السلام له لای نه بی، چونکه نه ک مووسا، به لکو (الحباب ابن المنذر) له جه نگی به دردا پيشنیار بۆ پیغه مبهری خاتمه عليه السلام ده کات و، لیشی و هه رده گری، ههروه ها چه ند جاری دیکه، هاوه لآن پيشنیار بۆ پیغه مبه ر عليه السلام ده که ن، یان

له شتیك ئاگاداری دەکەنەوه، که ئەو لێی شارەزا نیە و، لێشیان وەرەگرتی، چ جای پیغەمبەریکی پایه بەرزێ وهک مووسا عَلَيْهِ السَّلَام.

سێ مەسەلە ی گرنگی په یهوست به شهوڕۆیی و بهرزبوونهوه

پیش ئەوهی بچینه سەر برگه ی پێنجەم و کۆتایی شهوڕۆیی و بهرز بوونهوهی پیغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَام، باسکردنی سێ مەسەلە ی گرنگ به پێویست دەزانین:

مەسەلە ی یهکەم: وهسفی (بیت المقدس):

پیغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَام دوا ی ئەوهی ئەو شهوه ئەو سهفەرە دەکات، بۆ به یانی باسی شهوڕۆییە که ی خۆی دەکات، ئنجا دوا ی گیرانهوهی باسی سهفەرە که ی، کافرە کانی قورەیش به حیسابی خویان که رهسته یه کی پرو پاگەنده ی خراپیان له دژی پیغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَام دهستده کهوێ، ههتا له هه ندی شوێنه واراندا هاتوه: هه ندی له هاوه لانیش که ئیمانیا ن دامه زرا و نه بووه، هه لگه پارونه وه له بهر ئەوهی شته که یان له عه قلّه وه نه چووه، له و باره وهش ئەم فه رمووده یه هه یه، که روونی ده کاته وه چۆن خوا ی به به زه یی و میهره بان دوا ی ئەوهی کافرە کان له باره ی (بیت المقدس) وه پرسیا ری لێ ده که ن بۆ سه غله تکر دنی - گوا یه راست ناکات و ئەو شهوڕۆییه ی نه کردوه - باش ده فریا ی پیغەمبەر که ی ده که وێ:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ، قُمْتُ فِي الْحَجْرِ، فَجَلَا اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أُخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظَرُ إِلَيْهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۸۸۶ و ۴۷۱۰).

ههروه ها موسلیمیش هیناویه تی، به بیژه ی: {لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ، قُمْتُ فِي الْحَجْرِ فَجَلَا اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أُخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظَرُ إِلَيْهِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۴۲۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۳۳).

واته: جابیری کوری عه بدوللا (خوا له خۆی و بابی رازی بئ)، ده لئ: گویم له پیغەمبەری خوا بوو عَلَيْهِ السَّلَام ده یفه رموو: کاتی قورەیش، منیا ن به درۆ دانا (دوا ی ئەوهی ئەو شهوڕۆییه ی بۆ گێراونه وه) هه لسا م له (هیجر) دا (پارامه وه) هیجریش ئەو پار دۆکه یه که

له نيزيك كه عبه وهيه، قوره يشيه كانيش له وئ بوون له نيزيكى، خواش (بيت المقدس) ي پيشان دام و بوئ ده رستم {ئه وانيش دياره له ده وری بوون}، منيش هه و آلم پیده دان ده باره ی نيشانه کانی (بيت المقدس) و شوینه واره کانی و، ته ماشام ده کرد، واته: ته ماشای ئه و شارو شوینه واره م ده کرد که من سه فهرم بوئ کردوه و، ئه وانيش ده يانگوت نه چووی، ده مگوت: فلان شوئنی ئاوايه و فلان شوئنی ئاوايه و.... هتد.

مه سه له ی دووهم: نوێژکردنی پیغه مبهری خوا ﷺ به پیغه مبهران:

که ئه مپش موسليم به ژماره (۴۲۹) هیناويه تی له: (باب صلاة النبي بالانبياء) پیغه مبهه له درێژه ی فه رمووده که دا ده فه رموئ:

{... وَقَدْ رَأَيْتَنِي فِي جَمَاعَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَإِذَا مُوسَى قَائِمٌ يُصَلِّي، فَإِذَا رَجُلٌ ضَرْبُ جَعْدٍ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ سَنْوَةَ، وَإِذَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَائِمٌ يُصَلِّي، أَقْرَبَ النَّاسِ بِهِ شَبَهاً: عَزْوَةٌ بِنْتُ مَسْعُودِ الثَّقَفِيِّ، وَإِذَا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَائِمٌ يُصَلِّي أَشْبَهَ النَّاسِ بِهِ صَاحِبُكُمْ «يَعْنِي نَفْسَهُ» فَحَانتِ الصَّلَاةُ فَأَمَمْتُهُمْ، فَلَمَّا فَرَعْتُ مِنَ الصَّلَاةِ، قَالَ قَائِلٌ: يَا مُحَمَّدُ! هَذَا مَالِكٌ صَاحِبُ النَّارِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَاتَّقْتُ إِلَيْهِ، فَبَدَأَنِي بِالسَّلَامِ}.

واته: خوّمم بينی له نيو کومه ئیک له پیغه مبه راندا، ئنجا ئایا هه موویان بوون، یان ته نیا هه ندیکیان بوون؟ لیره دا به پیی رواله تی فه رمووده که ده رده که وئ که ئه وانه که ناوی هیناون، ته نیا ئه وان بوون، یاخود هه موویان بوون، به لام ئه و ته نیا ناوی هه ندیکیان هیناوه، که دیمه ن و شیوه یانی له بیر ماوه {مووسام بینی نوێژی ده کردو ده پارایه وه و په رستش بو خوا ده کرد، {نازانین چۆن بووه؟ چونکه وشه ی (صلاة) له زمانێ عه ره بیدا، به مانای نوێژ و به مانای پارانه وه ش دئ، به ندایه تی ده کرد، {پیاویک بوو قژی لوول بوو {که له گهت بوو} وه ک پیاوانی هۆزی شه نووته، عیاشم بینی (عیسای کورێ مه ریم ﷺ)، راوه ستا بوو ده پارایه وه و به ندایه تی بو خوا ئه نجام ده دا، نزیکترین کهس که وئ بچئ: عوروه ی کورێ مه سعوودی سه قه فی بوو، هه روه ها ئیبراهیم بینی ﷺ، ئه وپش راوه ستا بوو ده پارایه وه و به ندایه تی بو خوا ده کرد، که سیک که له هه موو کهس زیاتر پیی بچئ هاوه له که ی خو تانه، (واته: خوّم، پیغه مبهه ر (محمد ﷺ)، ئنجا کاتی نوێژ هات و پيش نوێژیم بو کردن، کاتی له نوێژ ته واو بووم، یه کیک گوئی: ئه ی موحه ممه د ﷺ ئه وه (مالیک) سه ره پرشتیاری ناگری دۆزه خه سه لامی لی بکه، ئاوړم لیدایه وه، ئه و سلّاوی له من کرد.

مهسه لهی سییه م: ئایا پیغه مبه ر ﷺ خوی به رزی بینیه له و سه فه ره یدا، یان نا؟!

له و باره وه راجیایی هه یه له یتوان زانایاندا، ئیمه چهند ده قیک له و باره وه دینین، هه لبه ته و باوه که عه بدوللای کوری عه بیاس (خوا له خوی و بابی رازی بن)، رای وایه که پیغه مبه ر ﷺ خوی پهروه ردگاری له شهوی به رزبوونه وه دا، بینیه! به لام هاوه لانی دیکه (خوا لیتیان رازی بن)، رایان وایه که پیغه مبه ر ﷺ خوی پهروه ردگاری به چاوی سه ر نه بینیه، له شهوی به رزبوونه وه دا، به لکو به چاوی عه قل و دلّی بینیه تی، که دوایی له عه بدوللای کوری عه بیاسیسه وه دینین، که ئه ویش باس له وه ده کات که: به چاوی عه قل و دلّ بینیه تی، با له و باره وه ته ماشای ئه و ده قانه بکه ین:

فه رمووده ی به که م: { عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلْ رَأَيْتَ رَبِّكَ؟ قَالَ: «نُورٌ أَوْ أَرَاهُ» (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢١٤٢٩، وَمُسْلِمٌ: ٤٤٢، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٨٢، وَقَالَ: حَسَنٌ، وَابْنُ جِبَّانَ: ٥٨).

واته: عه بدوللای کوری شه قیق ده گپریته وه له ئه بوو زهروه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، گوتوویه تی: پرسیارم له پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، ئایا پهروه ردگاری خۆت بینی؟ (واته: له شهوی شه ورؤ و به رزبوونه وه دا)، ئه ویش فه رمووی: رووناکییه، چۆنی بینم؟ (واته: ناتوانم بینم).

فه رمووده ی دووه م: { عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: لَوْ رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَنْ أَبِي شَوَيْبٍ كُنْتُ تَسْأَلُهُ؟ قَالَ: كُنْتُ أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَيْتَ رَبِّكَ؟ قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدْ سَأَلْتُ فَقَالَ: «رَأَيْتُ نُورًا» (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٤٣).

واته: عه بدوللای کوری شه قیق: (که به کیکه له زانایانی تابعین، واته: ئه و جیه ی که له دوی هاوه لانه وه هاتوون)، ده لّی به ئه بوو زه ری غیفارییم رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوت: ئه گه ر پیغه مبه ری خوام ﷺ بینیبایه پرسیارم لّی ده کرد، ئه بوو زه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: له باره ی چیه وه پرسیارت لّی ده کرد؟ گوتی: له و باره وه لیم ده پرسى که: ئایا پهروه ردگاری خۆت بینیه؟ ئه بوو زه ری غیفاریش گوتی: من له و باره وه لیم پرسى، فه رمووی: رووناکییم بینى.

فه رمووده ی سییه م: { عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَتَبَغَّى لَهُ أَنْ يَنَامَ، وَلَكِنَّهُ يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهَا لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا

انتهى إليه بصره من خلقه} (أخرجَه أحمد: ١٩٦٤٩، مُسَلِمٌ: ٤٤٤، وابنُ ماجه: ١٩٥، وأبو عَوَانَةَ: ٣٧٩، وابنُ جَبَّان: ٢٦، والطَّبْرَانِيُّ في «الأوسط»: ٦٠٢٥).

واته: نه بوو موسای نه شعهری ﷺ ده لئ: پوژیک پیغه مبهری خوا ﷺ هه لسا له نیتوماندا پینج وشه ی فهرموون: (پینج شتی پی فهرمووین) فهرمووی: بیتگومان خوا (ی زال و پایه بهرز) ناخه وی و ناشگونجی بخه وی، تهراروو نزم ده کات و بهرز ده کاته وه، کرده وهی شه وی پیش هی پوژئی بو لای بهرز ده کریته وه و، کرده وهی پوژئشی پیش هی شه وی بولا بهرز ده کریته وه، په رده که ی (خوا) بریتیه له پروناکی، « له ریوایه تی نه بوو به کردا - که نه ویش یه کیکه له پاوییه کان - ده فهرموئ: په رده که ی بریتیه له ناگر»، نه گهر لایبدا، پرشنگه کانی پرووی (خوا ی پهروه ردگار) ههرچی به دی بکات، له دروستکراوه کانی هه مووی ده سووتین. (واته: نه گهر نه وه په رده یه ی که خو ی پروناکیه، یا خود ناگره، خوا لایبدا، به پرشنگه کانی پرووی خوا ﷺ هه موو دروستکراوه کان له بهین ده چن).

نجا لیره وه بو مان ده رده که وی که پیغه مبهر ﷺ فهرموویه تی: (رأيتُ نوراً)، وادیاره ههر نه وه په رده یه ی بینوه که که وتوته نیتوان خوا ﷺ و دروستکراوه کانیه وه.

هه لبه ته تیمه به دریزی له وباره وه قسه مان کرده، له کاتی ته فسیر کردنی سووره تی (الأنعام) دا نایه تی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ١٣، بویه لیره دا ههر به کورتیی به سه ریدا رویشستین.

هه لویستی هاوه لان (خوا لییان رازی بی) له وباره وه:

له و باره وه له سه حیجی موسلیم دا: (باب: معنی قول الله عز وجل ولقد رأه نزله آخری، وهل رأى النبي ﷺ ربّه ليلة الإسراء؟) باسی مانای قسه ی خوا ی پهروه ردگار: (ولقد رأه نزله آخری)، واته: جاریکی دیکه ش بینویه تی، که نایا پیغه مبهر ﷺ پهروه ردگاری خو ی بینوه له شه وی شه ورویی دا، یان نا؟ چهند ده قیک دینئ، که تیمه ش هه ندیکیان دینین:

١- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ١٣} قَالَ: رَأَى جَبْرِيْلًا! (أَخْرَجَهُ مُسَلِمٌ: ٤٣٤).

واته: نه بوو هورهیره خوا لئی رازی بی له باره ی نایه تی: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ١٣ واته: جاریکی دیکه ش بینئ، ده لئ: جبریلی بینئ.

٢- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَاهُ بِقَلْبِهِ!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٣٥).

واته: ئینو عەبباس خوا لییان رازی بئ دەلئی (رأی) واته: مەبەست پیتی خوای پەرورەدگارە، بەلام بە دلئی بینوویەتی.

٣- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ ١١ ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ١٣ ﴿قَالَ: رَأَى بِقُؤَادِهِ مَرَّتَيْنِ!﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٣٦).

ئینو عەبباس خوا لییان رازی بئ دەلئی: (که دەفەرموئی: عەقل و دلئی بە هەلە دا نەچوو لەوەدا که بینو و، جارێکی دیکەش بینو)، لەو بارەووە گوتووویەتی: بە دلئی، دوو جارار بینو.

٤- {عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ؟ فَقَالَتْ: سُبْحَانَ اللَّهِ! لَقَدْ قَفَّ شَعْرِي لِمَا قُلْتُ!!!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٤٠).

واته: مەسرووق کە یەکیکە لە زانایانی تاییعین (واته: جیلی دواى هاوهلان)، دەلئی: پرسیارم لە عایشە کرد خوا لئی رازی بئ، ئایا موحه مەمەد ﷺ پەرورەدگاری خوئی بینووه؟ گوئی: پاکیی بو خوا، (واته: شتیکی سەیرت گوت!)، بە هوئی ئەووەوە کە گوئت مووه کانم وەستان!! (وەک چۆن لە کوردهواریدا یەکیک بە یەکیک دەلئی: مووم گرژبوون!)، واته: شتیکی زۆر گەورەت گوت، واته: پیغەمبەر ﷺ خوای پەرورەدگاری نەبینووه بە چاوی سەر.

٥- {عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَأَيْنَ قَوْلُهُ: ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ ٨ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ٩ ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ١٠ ﴿النَّجْمِ﴾، قَالَتْ: إِذَا كَانَ جَبْرِيْلُ كَانَ يَأْتِيهِ فِي صُورَةِ الرِّجَالِ، وَإِنَّهُ أَتَاهُ فِي هَذِهِ الْمَرَّةِ فِي صُورَتِهِ الَّتِي هِيَ صُورَتُهُ، فَسَدَّ الْأَفْقَ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٤١).

واته: مەسرووق دەلئی: بە عایشەم گوت ﷺ (که نکوولیی لەووە کرد: پیغەمبەر ﷺ لە شەوی شەوڕویی دا خوای پەرورەدگاری بینویی)، گوتم: ئەدی فەرماشتی خوا کە دەفەرموئی: ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ ٨ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ٩ ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ١٠ ﴿النَّجْمِ﴾، واته: دواى ئەووە شوڕ بووه، تاكو وەك دوو کەوانەى لئ هات، یاخود کەمتریش، ئنجا ئەووەی بە بەندەى خوئی راگەیاندا، کە بوئی سروش کرد، مەسرووق دەلئی: ئەدی ئەووە لە کوئیە؟ [مەسرووق وای لئ حالئ بووه کە ئەووە مەبەست پیتی خوای پەرورەدگارە، کە لە پیغەمبەر ﷺ نزیک بووتەووە]، (عائشە) خوا لئی رازی بئ گوئی:

ئهوه مه بهست پیتی جبریله، پیشتتر جبریل له شیوهی پیاواندا ده هاته لای پیغه مبه ر ﷺ، به لام ئه و جاره له سهر شیوهی راسته قینهی خوئی بینی، که ئاسوئی هه موو پر کرد بوو.

ههروه ها له ده قیکی راست دا هاتوه، که جبریل شه ش سه د بالی هه یه^(۱).

(۱) {عن الشیبانی قال: سألت زر بن حبیش: عن هذه الآية: (لقد رأى من آيات ربه الكبرى) قال: قال عبد الله: رأى جبریل في صورته له ست مئة جناح} أخرجه ابن حبان: ۶۴۲۷، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

— (ئایا ئەو سەفەرە موبارەکە بە رووح و بە جەستە بوو، یاخود تەنیا بە رووح؟ هەروەها ئایا لە کاتی بیدارییدا بوو؟ یاخود لە کاتی خەودا بوو؟

لەو بارەوێ زانایان زۆر قسەیان کردووە، بەلام بە گشتی دەتوانین قسەکانیان بکەین
بە سۆی رای گشتی:

رای یەكەم: گوتووینە رووح و جەستەو بوو، و، لە کاتی بیدارییدا بوو، هەم شەوڕۆو
هەم بەرزبوونەو کەش، ئەمە قسە ی زۆربە ی زۆری زانایانە.

رای دووهم: دەئین: هەتا شام بە رووح و جەستەو بوو، لەوێ بەولاو، تەنیا بە
رووح بوو، بەلام رووحە کە ی لە کاتی بیدارییدا، نەك لە نووستن و خەون دا.

رای سێهەم: دەئین: ئەو شەوڕۆو بەرزبوونەو یە، هەمووی لە حالەتی خەوندای بوو و
تەنیا بە رووح بوو، کە ئەمە پالندراوەتە لای عائیشە و موعاویە و حەسەنی بەصرایی و ئیبنو
ئیسحاق، هەلبەتە جاری وایە رایەك پال دەدرتە لای یەكێک لە هاوێلان، یان یەكێک لە
تابیعین، کە رەنگە هەمان کەس رای دیکەشی هەبێ.

بەلام ئەو رایە ی کە ئیمە پیمان راسترەو پیمان بەلگەدارترە، هەر رای یەكەمە و،
زۆربە ی هەرە زۆری زانایان رایان وایە: کە پیغەمبەر ﷺ بە رووح و جەستەو لە مزگەوتی
حەرامەو، لە مەكکە، لە کاتێکی کەمی شەوێکدا، شەوڕۆویی پیکراوە و سەفەری پیکراوە،
سەرەتا بۆ (بیت المقدس) لە شام و، دواتر لەوێشەو بەرزکراوەتەو بۆ ئاسمانەکان،
دەتوانین زۆر بەلگان لەو بارەوێ بێنێنەو، کە زۆرێک کە زانایانیش ئاماژەیان بە هەموو،
یاخود بەشێک لەو بەلگانە کردووە^(١):

(١) بۆ وێنە:

١ - (أضواء البيان) (الشنقيطي).

٢ - (التحرير والتنوير) (محمد الطاهر بن عاشور).

٣ - (الطبري).

٤ - (الشوكاني).

٥ - (ابن كثير).

٦ - (فخرالدين الرازي)،

هەموویان کەم و زۆر ئەو بەلگانە دێن، بەلام ئەو بەلگانە ی کە من دەیانەنم، پیم وایە کۆی هەموو
ئەو بەلگانە یە، کە دەگونجێ بکێنە سەلمێنەری ئەو کە پیغەمبەری خوا ﷺ بە جەستەو رووحەو، ئەو
سەفەری کردووە و لە حالەتی بیدارییدا بوو.

به لگه‌ی یه کهم: خوا ده فهرموئی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾، واته: پاکیی بو
 نه و خویایه‌ی که شه ورؤویی به بنده که‌ی خوی کرد.

ئجنا وشه‌ی (عبد) یش چه مک و واتایه که‌ی بریتیه له کوی رووح و جهسته، نه گه‌رنا خوا
 ده فهرموو: (بروح عبده)، به لام بنده (عبد) کوی رووح و جهسته‌یه و به هه‌ردووکیان
 ده‌گوتری: بنده و مروّف، نه گه‌رنا رووحه که‌ی، هه‌ر رووحی پی ده‌گوتری و، جهسته که‌شی
 ته‌نیا جهسته‌ی پی ده‌گوتری و، له کوی هه‌ردووکیان مروّف پیک دی، خوی پوره‌ردگاریش
 به نازناوی بنده‌ی خوی (عبد) پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسکرده.

به لگه‌ی دووهم: که خوا ده فهرموئی: ﴿سُبْحَانَ﴾، شاره‌زایانی زمان گوتوو یانه:
 (وَالْتَسْبِيحُ يَكُونُ لِلْأُمُورِ الْعِظَامِ، فَلَوْ كَانَ مَنَامًا، لَمْ يَكُنْ لَهُ كَبِيرُ شَأْنٍ، حَتَّى يُتَعَجَبَ مِنْهُ)،
 یانی: (سُبْحَانَ) واته: پاک و بی‌خه‌وشیی، پاک و بی‌خه‌وشه نه و که‌سه‌ی که شه ورؤویی
 به بنده که‌ی خوی کرد، ئجنا به پاک‌گرتی خواش بو کاری مه‌زن به کاردی و، نه‌گه‌ر
 خه‌ون بووایه هینده شتیکی گرنگ نه‌بوو، که وشه‌ی (سبحان) که بو سه‌رسورمانه و
 مه‌به‌ست نه‌ویه که خوا پاک و بی‌خه‌وشه له‌وه‌ی نه‌توانی سه‌فه‌ریکی وا به بنده‌ی
 خوی بکات، ئجنا نه‌گه‌ر سه‌فه‌ره که خه‌ون بووایه، پیویستی نه‌ده‌کرد نه و شیوازه له
 ده‌رپرین به‌کاری.

به لگه‌ی سییم: له سووره‌تی (النجم) دا خوا ده فهرموئی: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾
 (۱۷)، واته: (پیغه‌مبه‌ری خوا) چاوی لای نه‌داو سه‌رکیشی نه‌کرد، ئجنا شتیکی ناشکرایه
 که چاو (بصر) له ئامرازه‌کانی جهسته‌یه، یانی: له ئامرازه‌کانی مروّفه، له حالیکدا که
 رووحی له جهسته‌ی دایه، نه‌ک ته‌نیا هی رووح بی!

به لگه‌ی چواره‌م: که خوا له سووره‌تی (الإسراء) دا ده فهرموئی: ﴿لَنُرِيَهُ مِنْ أَيْنَأْنَا أَنَّهُ﴾
 ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱)، واته: (نه و شه ورؤویی مان پیکرد) تا‌کو له نیشانه‌گه‌وره‌کانی
 خۆمانی نیشان بده‌ین.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (النجم) دا، ده فهرموئی: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ (۱۸)،
 به دلنیا‌یی (موحه‌ممه‌د) له نیشانه‌گه‌وره‌کانی پوره‌ردگاری خوی بینین.

ئجنا بینین بو چاوه، واته: چاوی سه‌ر، که واته: دیاره نه و سه‌فه‌ره‌ش به جهسته و
 رووحه‌وه بووه.

بەلگەى پىنجهم: له ئايەتى ژماره (۶۰)ى سوورەتى (الإسراء)دا، كه ئىمه خەرىكى روونكردنه وهى واتاكانىنى، خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أُرِيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾، واتە: ئەو بيننەى كه پىشانی تۆماندا، تەنیا تاقىكردنه وه بوو بۆ خەلكى و، درەختى نەفرىن لىكراویش له قورئاندا كه باس دەكهین، ئەویش تاقىكردنه وه بۆ خەلك.

دیاره كه درەختى نەفرىنلىكراو (الشجرة الملعونة) مەبەست پىتى (زقوم)ه، كه كافرهكان دەیانگوت: چۆن درەخت له نىو ئاگرادا دەروى، هەرشىك بخرىته نىو ئاگره وه دەیسووتىن؟! نەیاندهزانى كه ئەحوال و هەل و مەرجهكانى رۆژى دواى، جیان له هى دنیا.

ئىجا خوا كه لىره دەفەرموى: ئەو پىشاندانەى كه پىشانی تۆمان دا تاقىكردنه وه بوو بۆ خەلكى، شایانى باسشە: وشەى: (الرُّءْيَا)، هەندىك له زانایان، كروویانەتە بەلگە لەسەر ئەوه كه ئەو سەفەرە خەون بووه، بەلام، نا، زانایان دەلین: (رؤیا) و (رؤية) هەردووکیان بە مانای بینین دین! بینین بە چاوى سەر، بەلئى: (رؤیا)، بە مانای خەون دى، بەلام بە مانای بینینی (چاوى سەر)یش دى، ئىجا خوا كه لىره دا دەفەرموى: ئەو بینین و دیمەنانەى كه پىشانی تۆمان دا، تەنیا تاقىكردنه وه بوو بۆ خەلك، زانایان دەلین: ئەگەر شەورۆبیه كه خەون بووايه، كافرهكانى مەككه پىتى تاقى نەدەكرانە وه، نەدەبوو بە ماىه تاقىكردنه وه، چونكه كافرهكان دەیانگوت: خەون بووه و بینویهتى! هەر كه سىك دەتوانى بلئى: خەونم بینى چوومه ئاسمان، خەونم بینى چوومه سەر مانگ، خەونم بینى...، بەلام لىره دا مەبەستى پىتى: بینین بووه بە چاوى سەر، بۆیهش بۆ خەلك بۆتە جىگای تاقىكردنه وه، بۆیان بۆتە هۆى ئەوه كه له عەقلىانە وه نەچى، بەلام ئەگەر خەون بووايه، له عەقلىانە وه دەچوو و، هىچ كىشە و مشتومرى لەسەر دروست نەدەبوو.

بەلگەى شەشەم: ئەگەر خەون بووايه، نەدەبووه هۆى ئەوهى قورەیشییهكان پىغەمبەر ﷺ بە درۆكار دابنن، كه ئەمە هەر له بەلگەى پىنجهمە وه نزىكه، بەلام بەلگەى پىنجهم له بەرتىشكى ئايەتى ژماره (۶۰)ى سوورەتى (الإسراء)دا هاتوه، بەلام ئەمەیان له سىرەى ئىبنو هیشام و ئەو سەرچاوانەى دىكه دا كه باسى ژيانى پىغەمبەر دەكەن ﷺ هاتوه، هەتا دەلئى: هەندىك له وانەى كه ئىمانیان بى هیز بووه هەلگەراوانەتە وه و، له هەندى

شوتنه واران دا هاتوه، که نازناوی (الصديق) واته: زور به راستدانه، له و کاتهوه بوو به نازناوی ئەبووبه کر ﷺ که هه و آلیان پيدا گوتیان: ده زانی هاوه له که ت چی ده لئی؟ کافره کان و ایانزانی که نو هه نگیان له داریکدا دوزیونه وه، ئیستا ئەبووبه کر هه لده گیرنه وه، له بهر ئەوهی موحه ممه د ﷺ شتیک ده لئی، که له عه قلی ئەبووبه کریشه وه ناچی! ئەبووبه کر گوتی: چی ده لئی؟ گوتیان: ده لئی: دوینن شه و لیره وه له مزگه وتی حه پامه وه سه فه رم کردوه بو شام و گه راویشمه وه! {ده بئی پیغهمبه ر ﷺ باسی به رزبوونه وه ((عروج)) که ی نه کردبئی، یا خود قوره یشیه کان هه ر نه وه نده یان به کافی زانیبئی، که ره خنه ی لیبگرن، که به یه ک شه و له مه ککه وه بچی بو شام!} ئەبووبه کر ﷺ گوتی: ئنجا ئەوه چیه! من برپا ده کم به وه، که له یه ک چرکه دا، جبریل له سه رووی حه وت ئاسمانانه وه، هه وائی بو بینئی! ئەوه ش ئاساییه: {فَإِنِّي أَشْهَدُ إِنَّكَ قَالَ ذَلِكَ لَقَدْ صَدَقَ} {أخرجه عبدالرزاق في المصنف: ۹۷۱۹}.

واته: من شایه دیی ده ده م، ئەگه ر ئەوه ی گوتبئی، راستی فه رموه.

ده لئین: لیره وه نازناوی (الصديق) واته: به راستدانه ر (یان: راستگۆ) به گه وره مان ئەبوو به کر درا، که هه رچی پیغهمبه ر ﷺ فه رمووبای، به راستی داده نا، هه لویتسه که شی زور راست و ژیرانه بووه، چونکه پیغهمبه ری خوا ﷺ هیچ شتیک نافه رموی، وانه بئی.

به لگه ی حه وته م: له فه رمایشته که دا هاتوه که: سواری ئازه لیک بووه به ناوی (بوراق)، دیاره سوار بوونیش بو جه سته یه، ئەگه رنا رووح پیویستی به نامرازی ماددی نیه بو گواستنه وه، به به لگه ی ئەوه که ئینسان له خه ودا خه ون به به هه شته وه ده بینئی، خه ون به دۆزه خه وه ده بینئی، خه ون به قیامه ته وه ده بینئی، خه ون به و سه ری دنیا وه ده بینئی! به لئی خه ون کاری رووحه، پیویستی به نامراز نیه ئەو رووحه بگوازیته وه و پیی بیت و بچی، به لکو وا پیده چی که رووح نه ک له ژیر هه یمه نه ی شوین دا نیه، به لکو له ژیر هه یمه نه ی کاتیش دا نیه، چونکه له چرکه به کدا خه وتیک ده بینئی که زور دریزه و ره نگه کات هه ر نه خایه ننئی.

به لگه ی هه شته م: له و باره وه فه رمایشتی پیغهمبه ری خوا ﷺ زور هاتوون، بویه تیمه ناگونجی هه ر له خو مانه وه ئەو فه رمایشتانه ی پیغهمبه ر ﷺ که گه وره پیاوانی راست بیژ و متمانه پیکراوی وه ک بوخاریی و موسلیم و تیرموذیی و نه سائیی و ئەبوو داوود و ئیبن ماجه و ئەحمه د، گیراویاننه وه، که ئەوانیش له خه لکی متمانه پیکراوو، ئەوانیش له خه لکی

متمانە پیکراوو، ئەوانیش لە ھاوولان و، ئەوانیش لە پیغەمبەری خوا ﷺ بیستوووان، ئیمە بیین ھەر لە خۆمانەو نیشانەو پرسیار بخەینە سەریان، یان بە جوړیک ماناو تەئویلیان بکەین، کە لە نیوەرۆک خالیی بنەو، ئەو شتیکی زۆر بێ جێیە.

ھەلبەتە رایەکە دیکەش چەند بەلگەیکە دیننەو، بەکیان ئەو یە کە: لە ھەندی لە بیژەکاندا پیغەمبەر ﷺ فرموویەتی: دواپی لە خەو بیدار بوومەو: (ثُمَّ اسْتَيْقَظْتُ مِنَ النَّوْمِ)، واتە: باسی شەورۆ و بەرزبوونەو کە دەکات، دواپی باسی بیداربوونەو کە دەکات! بەلام لە ئەگەری راست بوونی ئەو ریوایەتەدا کە ئەو رستەبە تیدا ھاتو، دەلیین: دەگونجی ئەو سەفەرە پیغەمبەر ﷺ وەک چۆن لە سالی ھوتەمدا کە پی دەگوتری: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ)، پیغەمبەر ﷺ چوو نێو مزگەوتی ھەرامەو، بەلام لە سالی شەمەدا خەونی بینبوو، کە دەچیتە نێو مزگەوتەو خۆی و ھاوولەکانی، واتە: دوا ئەو ی کە کۆچی کردبوو لە مەککەو بو مەدینە، نەچوو بوو بو مەککەو مزگەوتی ھەرام و چوار دەوری کەعبە، ئنجا خەونی بینی کە خۆی و ھاوولانی، دەچنە نێو مزگەوتی ھەرام و تەواف بە دەوری کەعبەدا دەکەن، بەلام ئەو سالی کە خەونە کە بینبوو نەھاتە دی و سالی دواپی ھاتە دی، ئنجا وەک چۆن ئەو مەسەلەیان کە سالی پیشی خەونی دیبوو، بەلام سالی دواتر ھاتە دی شەورۆو بەرزبوونەو کەش دەگونجی، پیغەمبەر ﷺ پیشتر بە خەون بینیتی و، دواپی بە کردووە ھاتیتە دی، وەک لە سوورەتی (الفتح) ئایەتی (٢٧)دا، خوا پی ھەر دەردگار دەفرموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ واتە: خوا ﷺ خەونی پیغەمبەرە کە پی راست ھینایە دی، ئەگەر خوا بیەوی: بە دلنایایی دەچنە نێو مزگەوتی ھەرامەو، بە دلنایایی و ھیمنییەو.

کە دواپیش ئەو بوو، خەونە کە ھاتە دی، بەلام لە سالی داھاتوودا.

کەواتە: دەگونجی ئەو شەورۆو بەرزبوونەو یەش، پیشی خوا پی ھەر دەردگار بە خەون نیشانی پیغەمبەری ﷺ دابی، وەک زەمینە سازیەک، دواپیش بە کردووە سەفەرە کە کرد بێ.

کۆتا قسە لە ھەزارەو ئەو چەند قسە یە لە (ابن کثیر) ھو دەینین، کە لە تەفسیرە کە خۆیدا بە تاییەتی لە خولاصە تەفسیرە کە: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)^(١) دا دەلی: (وَالْحَقُّ أَنَّهُ ﷺ أُسْرِيَ بِهِ (يَقْظَةً) لَا (مَنَامًا) مِنْ مَكَّةَ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ رَاكِبًا عَلَى الْبُرَاقِ، فَلَمَّا انْتَهَى إِلَى بَابِ الْمَسْجِدِ رَبَطَ الدَّابَّةَ عِنْدَ الْبَابِ، وَدَخَلَهُ فَصَلَّى

فِي قِبْلَتِهِ تَحِيَّةَ الْمَسْجِدِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أُنِي بِالْمَعْرَاجِ وَهُوَ كَالسَّلْمِ ذُو دَرَجٍ يُرْقَى فِيهَا فَصَعِدَ فِيهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، ثُمَّ إِلَى بَقِيَّةِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، فَتَلَقَّاهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقْرَّبُوهَا، وَسَلَّمَ عَلَيْهِ الْأَنْبِيَاءُ الَّذِينَ فِي السَّمَاوَاتِ بِحَسَبِ مَنَازِلِهِمْ وَدَرَجَاتِهِمْ).

واته: راست و ههق نه وهیه که پیغهمبهری خوا ﷺ سه فهری شهوی پیکراوه به بیداری و، له کاتی خه وو له خه وندا نه بووه، به لکو بیدار بووه، له مه ککه وه بو (بیت المقدس)، سواری بوراق بووه و کاتیک گه یشتوته لای ده رگای مزگه وته که، نه و ناژه له ی که پی بووه، له لای ده رگاکه به ستوویه ته وه و، دواپی چوته نیو مزگه وته که و له شوینی پروگه که ی، دوو رکاتی سلاوی مزگه وتی کردوون، دواپی (معراج) یان بو هیناوه، که وه ک قادرمه و په یژه یه که، پلیکانه ی پیوه ن، له ویوه سه رکه وتوو به ره و ناسمانی یه که م، دواپی بو حه وت ناسمانه کان و، له هه ر ناسمانیکدا فریشته زور نریکه کانی پیشوازیان لیکردوه و، سلاوی له و پیغهمبه رانه کردوه که له و ناسمانانه دا بوون، هه ر کامیان به گویره ی پیگه و پله ی خوی.

نهمه پوخته یه ک بوو ده رباره ی شه ورپی و به رزبوونه وه ی پیغهمبه ری خاتهم موحه ممد ﷺ، هه ر چهنده نهم بابه ته ده گونجی قسه ی زور زیاتری له سه ر بکری، به تاییه ت له و باره وه که نایا چون پیغهمبه ر ﷺ نه گه ر به رزبوو پیته وه بو سه رووی حه وت ناسمانه کان، نیستا به پیی زانستی گه ردوونی تازه، زانراوه که تیشک له چرکه یه کدا سی سهد هه زار (۳۰۰۰۰۰) کیلومه تر ده بری، مانگ که (۳۶۰) تاکو (۳۸۰) هه زار کیلومه تر له زه ویه وه دووره، به چرکه یه ک و یه ک له سه ر چواری چرکه یه ک پرووناکیه که ی ده گاته ئیمه و، خور (شمس) که سه دو په نجا ملیون (۱۰۰۰۰۰۰۰) کیلومه تر له ئیمه وه دووره، تیشکه که ی به هه شت خوله ک ده گاته ئیمه، به لام نه ستیره ی وا هه یه که هه ر له سنووری ناسمانی یه که مدایه و به ملیونیک سالی پرووناکیی، تیشکه که ی ده گاته ئیمه، به لکو هه یانه به ده یان ملیون سالی تیشکیی، نجا تیشکه که ی ده گاته ئیمه، که واته: نه وه ی که پیغهمبه ر ﷺ سه فه ری پیکردوه (بوراق) نه گه ر به خیرایی تیشکیش رویشتی، نجا به چهنده ن سالیس، ناگاته نریکترین نه ستیره ش! چ جای نه و مه سافه دووره ی بری بی، له و ماوه که مه دا؟!!

وہ لامہ کہی ئەوہیہ:

کہ ئیمہ نائین: پیغمبەر ﷺ ئەو سەفەرە ی کردوہ وەك سەفەرێکی ئاسایی و، ناشلین: بوراق بە خیرایی تیشك دەروات، هەلبەتە کہ باسی (بوراق) کراوہ، تەنیا بو ئەو مەسافەییە ی نیتوان مزگەوتی حەرەم و مزگەوتی ئەقصا، واتە: لە شاری مەككەوہ بو شام، هەر ئەوہەندە باسی (بوراق) کراوہ، ئەگەرنا بو ئەو ی دیکە، باسی (معراج) کراوہ، کہ ئامرازێکی دیکەوہ، پیغمبەر ﷺ پێی بەرزبۆتەوہ، بەلام هەر چۆن بێ، ئەو سەفەرە، ناگونجی وەك سەفەرێکی ئاسایی بێ، چونکە:

۱- جەستە ی مروّف تەحەممولی ئەو هەموو خیراییە ناکات و، هەپرۆون بە هەپرۆون دەبێ.

۲- پاشان ئۆکسجین نیە بگرە هەر هەوا نیە.

۳- ئنجا تیشکە زیانبەخشەکان هەن.

کەواتە: ئەو ئامرازە کہ پیغمبەر ﷺ پێی بەرزبۆتەوہ و سەفەرە کہ هەمووی بە موعجیزە دادەنری! شتیک کہ تاكو ئیستا مروّف ناتوانی بە عەقل و زانستی ئاسایی دەرکی بکات، موعجیزە واتە: شتیکی یاسادەر (خارق العادة)، شتیک کہ بە پێی ئەو یاسا باوانە ی کہ مروّف دەیانزانن، بە پێی ئەوانە نیە، بەلی موعجیزەش بە پێی هەندی یاسای خوای پەرورەدگارە، بەلام ئەو یاسایە ی خوا، جیایە لەو یاسا باوانە ی کہ ئیمە دەیانزانن، ئەگەرنا ئەگەر بە پێی ئەو یاسا باوانە بێ، کہ پیغمبەر ﷺ ئەو سەفەرە ی کردوہ، خەلی دیکەش دەیتوانی ئەو سەفەرە بکات! بەلی ئەو شەورۆییە ی پیغمبەر، شتیکی یاسادەر بوو، ئەو حالەتە ی پیغمبەر ﷺ موعجیزە بوو، وەك چۆن گەلیک لە شتەکانی دیکەشی یاسادرن! واتە: نابن بە پێودانگی ئەو یاسایانە ی ئیمە دەیانزانن، تەماشای بکەین، ئەگەر وا تەماشای بکەین، ئەو کاتە هیچ چارمان نیە دەبێ بلین: سەفەرە کہ ی پیغمبەر ﷺ ئەگەر لە مەككەوہ بو شامیش بە بوراق بوو بێ و، ئەوہەندە خیراییە دەگونجی، بەلام سەفەرە کہ ی دیکە ی بو ئاسمانەکان، بە دلنایی دەبێ بلین: بە رووح بوو! کہ رایەکی ئاواش هەیە.

بەلام من پیم وایە کہ: بە رووح و جەستەوہ بوو، بەلام بە شیوہیەکی تاییەت، بە شیوہیەکی یاسادەر کہ ئیمە نازانن چۆنە؟

مەسەلەى دووھم:

خواریگە یاندوھ: كە كىتیبى بە مووسا داوھو، گىراویەق بە رىنمایى بو گەلى بەنى ئىسرائىل، كە جگە لە خوا برىكارو سەرپەرشتىارىكى دىكە، نەگرن، ئەوانىش وەچەى ئەوانەن كە خوا لە گەل (نووح) دا بە سواری كەشتىی ھەئىگرتن و دەربازى كردن، نووحىش بەندەىەكى زۆر سوپاسگوزار بوو بو خوا:

خو دەفەر مووى: ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكَيْلًا ۝٢ ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝٣﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە پىنج برگەدا:

(۱) - ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، ھەر ھە كىتىمان بە مووسا **الْكِتَابَ** دا، پىسپۆرانی زمان گوتوویانە: (عَطْفٌ عَلَى جُمْلَةٍ: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾)، واتە: وەك چۆن پاكى بو ئەو خواىەى كە سەفەرى شەوى بە بەندەكەى خۆى كرد، لە مزگەوتى ھەرامەوھ بو مزگەوتى ئەقسا، بە ھەمان شىوھ: كىتىشىمان بە مووسا دا.

ئىجا (الكتاب) لىرەدا، وەك ئەوھ واىە كە خوا فەر موویەق: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝١١﴾، الأنعام، كە لە بەرگى پىنج (۵) ى ئەم تەفسىرەدا بە تەفصیل لە بارەىەوھ قسەمان كردوھ: كە (أل) ى سەر (الكتاب) ئەلىف و لام (أل) ى تەعریفە، بە لام بو (عهد) ه، واتە: كىتیبە كەمان بە مووسا دا، كە بە دنىايى بە مەبەست پى تەووراتەو، لە زۆر شوئىنى قورئاندا، تەورات بە (الكتاب) ھاتوھ، يانى: كىتیبە كەى مووسا **الْكِتَابَ**.

(۲) - ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، كرىشىمان بە رى پىشاندەرو رىنمایى بو بەنى ئىسرائىل، واتە: ئەو كىتیبەمان كرده ھۆكارى ئەوھ كە رى پى بدۆزنەوھ و، بەر پى خویانى پى بىنن و، بزائن: چۆن ژيانىك بگوزەرىنن ماىەى رەزامەندىى خوا بى.

(۳) ﴿أَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا﴾، ئەمە خوێتراویشە تەو: (أَلَا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا) یانی: ئەی بەنی ئیسرائیل! جگە لە من بریکارو سەرپەرشتیاریکی دیکە بۆ خۆتان پەیدا مەکەن، یاخود: بۆیە ئەو کتیبەمان بە موسا دا، کە ببێتە پێنمایێ بۆ بەنی ئیسرائیل، تاکو لە جیاتی من و جگە لە من بریکارو سەرپەرشتیاریکی دیکە پەیدا نەکەن.

ئنجاکە دەفەرمووی: (أَلَا) لە بنچینەدا (أَنْ لَا) یە، دەلی: (أَنْ: تَفْسِيرِيَّةٌ لِمَا تَضَمَّنَتْهُ لَفْظُ الْكِتَابِ مِنْ مَعْنَى الْأَقْوَالِ، أَوْ (أَنْ) مَصْدَرِيَّةٌ مَجْرُورَةٌ بِلَامٍ مَخْذُوفَةٌ حَذْفًا مُطَّرِدًا، وَالتَّقْدِيرُ آتَيْنَاهُمْ الْكِتَابَ لِئَلَّا يَتَّخِذُوا...)) لە ڕووی پێزمانی عەرەبییە: ئەو (أَنْ لَا)، (أَنْ)، یان ڕوونکەرەو هی (تفسیری) یە، لەبەر ئەوە کە وشە (الكتاب) کۆمەڵێک مانای قسان دەگرێتە خۆی، واتە: ئاوامان پێگوتبوون، یاخود (أَنْ) ی چاوگی (مصدری) یە و ژێردار کراوە بە لامێک کە هەمیشە قرتاو (حذف) دەبێ، کە ئاواى لیدیتهو: (آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ لِئَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا) کتیبمان پێدان تاكو جگە لە من سەر پەرشتیارو بریکاریکی دیکە نەگرن.

(۴) ﴿ذُرِّيَّةً مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾

أ - (ذُرِّيَّةً) لێرەدا لەسەر (مدح و إختصاص) مەنصوبە، واتە: وەك مەدحکردن و تاییبەتکردن، یانی: ئەى ئەو وەچە تاییبەتەى لەگەڵ نووحدا هەلمان گرتن! واتە: بە سواری کەشتییە کەى هەلمان گرتن.
ب - یاخود وشەى (ذرية) حاله، واتە: لە حالیکدا تێو وەچەى ئەوانەن کە لەگەڵ نووحدا هەلمانگرتن.
ج - یاخود وشەى (ذُرِّيَّةً) (يُنْتَضَبُ عَلَى النَّدَاءِ بِتَقْدِيرِ النَّدَاءِ، يَعْنِي: يَا ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا)، واتە: لێرەدا بانگکردن مەزەننە کراوە بۆیە مەنصوبە: هُوَ وەچەى ئەو کەسانەى کە لەگەڵ نووحدا بەسواری کەشتییە کە دەربازمان کردن! ئنجاک لێرەدا مەبەست ئەو یە: تێو ئەى بەنى ئیسرائیل! لەو وەچەى ئەو کەسانەن کە لەگەڵ نووحدا بە سواری کەشتییە کە دەربازمان کردن.

هەر وەك لە سوورەتى (الحاقة) دا دەفەرمووی: ﴿إِنَّا لَمَّا طَعْنَا الْمَاءَ حَمَلْنَا فِي الْغَابِرَةِ ﴿١١﴾﴾ تێمە کاتیک ئاو کە لە سنوور دەرچوو، تۆفان هەلسا، تێو هەمان سواری ڕۆیشتوو (جاریه) کرد، واتە: ئەو کەشتییە کە بە تێو ئاودا، دەڕۆی.

(۵) ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾، بێگومان نووح بەندەیه کى زۆر سوپاسگوزار بوو، کەواتە: تێو هەش سوپاسگوزارین بۆ خوا، سێلەو ناسوپاس مەبن، وەك باپیرە گەورەى خۆتان نووح عليه السلام بن، کە ئەوانەى کە لەگەڵ ئەودا بوون، هەموویان وەچەى نووح بوون و، تێو هەش لەو وەچەى ئەوانن.

مەسەلەى سىيەم:

خوئا **وَإِلَىٰ بَيْتِ الْمَقْدِسِ** بىرىرى بۆ بەنى ئىسرائىل داۋە، لە كىتەبە كە ياندا پىنى راگە ياندوون: كە لە زەۋىدا دوو كە پەتان خراپە كارىى و ملهۋورىى دە كەن، ئنجا كاتى ۋەختى جىبە جىكردنى بە ئىنى يە كە ميان هات، چەند بە نەدە يەكى زە بىردە ست و بە ھىزبان بۆ دە نىرى، كە كون و قوژبنى ماله كانىان لىيان دە پشكنن بۆ گرتن و كوشتىيان، ئنجا دواى ئەۋە خوئا نۆرەى زالبوونىيان بۆ دە گىرىتەۋە (بۆ بەنى ئىسرائىل) ۋ، سامان و كورانىيان بۆ دە پە خسىنى ۋ، ژمارەى جەنگاۋەرە كانىيان لە ھى دوژمنانىان زىاتر دە كات، كە ئە گەر چاكە بكن خۆيان سوودمەندن ۋ، لە خراپە شىيان ھەر خۆيان زىانبارن، ئنجا ھەر كات كاتى بە ئىنى دوۋەم كە پەتى لووت شكاندىيان هات (بە ھۆى ملهۋورىى و ستە ميانەۋە)، خوئا چەند بە نەدە يەكى زە بىردە ستى بە ھىزبان دە نىرىتەۋە سەر، تاكو كارىكىيان پى بكن، تە مى خە مبارىى لە رووىان بنىشى ۋ، ۋەك يە كە مجار ئەۋ جەنگاۋەرە دوژمنانە يان بچنە مزگەۋتە كە يانەۋەۋ، ھەرچى بە ملهۋورىى بنىاتىيان ناۋە، بىرووخىنن و تەختى بكن:

خوئا دە فەرموى: ﴿ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لِنُفْسِدَنَ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِنَعْلُنَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَلِ الدِّيَارِ وَكَاتَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلِمُوا نَفِيرًا ﴿٧﴾ ۞

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتانه، لە نۆز دە برگەدا :

(١) - ﴿ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾، ھەر ۋەھا بىرىارمان بۆ بەنى ئىسرائىل داۋ، پىمان راگە ياندن، (بىنى) واتە: ۋە چە، يان كوران و كچان، (إِسْرَائِيلَ) یش نازناۋى يە عقووبە **عَلَيْهِمُ**، كە واتە: (بىنى) (إِسْرَائِيلَ) واتە: ۋە چەى يە عقووب **عَلَيْهِمُ**، كە ديارە پىشى بنە ماله يەك بوون، دواىى بوونە ھۆز، دواىى بوونە دواز دە تىرە ھۆز، دواىى بوونە گە لىك، كە ئىستا گەلى جوولە كە يان پى دە لىن.

که ده فەرموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، دەلێ: (الْقَضَاءُ: الْحُكْمُ وَالتَّقْدِيرُ، وَعُدْيَ بـ (إِلَىٰ) لِيَتَضَمَّنَهُ مَعْنَى: أَبْلَغْنَا، مَثَلُ: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنْ دَايِرَ هَتُولَاءَ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ﴾ ٦٦) الحجر، واتە: (قضاء) بە مانای بپارردان و ئەندازەگیری کردنی شتێک دی، بە لأم لیترە بە (إِلَىٰ) تێپەراندنی پێکراوە، (بەرکار (مفعول) ی خواستووە) تاکو مانای (أَبْلَغْنَا) ی بچیتە نیو، ئەگەرنا (وَقَضَيْنَا) واتە: بپارماندا، بە لأم: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، واتە: بپارمان بو دان و پێشمان راگەیاندن بە بەنی ئیسرائیل، وەک لە سوورەتی (الحجر) دا دەربارە ی گەلی لووط خوا دە فەرموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنْ دَايِرَ هَتُولَاءَ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ﴾ ٦٦، واتە: ئەو بپارمان بو داو پێشمان راگەیاندا، که ئەوانە دەمەو بەیان دوا براو دەبن! (واتە: گەلی لووط).

٢- ﴿فِي الْكِتَابِ﴾، واتە: لە کتیبدا، که مەبەست لە (کتیب) وا پێدەچی تەورات بێ، که ئەلیف و لامی ناساندن (أَلِ التَّعْرِيفِ) بو (عهد) ه، واتە: لە کتیبە کەدا، چونکە پێشتر باسی کتیب کراوە: ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾، واتە: لەو کتیبە دا که بە مووسامان داوو، پێمان راگەیاندا بوون ئەو بپارەمان بو داووون

دەشگونجی (الکتاب) مەبەستی کتیبێکی دیکه بێ لە کتیبەکانیان، چونکە بە پتی ئەو هە که لە پەیمانی کۆندا هاتو، کۆمە لێک لە پیغەمبەرانیان ناویان هاتو: (إشعيا، إرميا، حزقيال، دانيال، ملاخي، عزرا، نحemia، سفنيا، ناحوم، ميخا)، ديارە ئەمە جگە لە زە که ريباو یە حياو عيسا و، ژمارە یە کی دیکە ش ناو هاتوون.

هەلبەتە تۆبأل بە ئەستۆی پەیمانی کۆن که دەلێ: ئەوانە هەموویان پیغەمبەر بوون، کتیبەکانیشی هەموویان هیناون و بە هەموویان، (پەیمانی کۆن) پێک دێن، ئنجا ئایا ئەو بپارە ی که خوا بو ی داو و، پتی راگەیان دوون بە بەنی ئیسرائیل، چی بوو؟

٣- ﴿لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾، خوا ئەو بپارە ی بو داو و پێ راگەیان دوون، که ئیو ه دوو کەرەتان لە زەویدا خراپە کاریی دەکەن و، بە بالادەستی یە کی گەورە، بالادەست دەبن، واتە: دەبنە حوکمران و خواوێن دەسە لآت، بە لأم دەسە لآتیی کی گەورە و بپەرزا.

وشە ی (لِنُفْسِدَنَّ) لە ئەس لدا ناوایە: (لِنُفْسِدُونَنَّ).

وشە ی (وَلِنَعْلُنَّ) ش لە ئەس لدا ناوایە: (لِنَعْلُونَنَّ).

بەلام كاتيك نوون (ن)ى تەئكىدو لام (ل)ى تەئكىدىان خراوۋتە سەر، ئەو گۆرەنەيان بەسەردا ھاتوۋو بەو جۆرەش كە قورئان ھىئاۋى، كورتەرن، واتە: بە دۇنيايەو ھە لە زەویدا دوو كەرەتان خراپەكارىي و تىكدان دەكەن و بالآ دەستىيە كى گەرەتان دەبى.

ئەو ھى لىرەدا قورئان فەرموۋىھەتى لە (پەيمانى كۆن) یش دا ئامازەى پىكراۋە، بو وینە:

أ- لە كىتیبى (إِرمیاء) دا: ئەم ھەوت ناوونىشانانە دەبىزىن، كە ئىمە لە (التفسیر التطبیقى للكتاب القدس، العهد القديم، سفر إرمیاء) دا دەیانھىتىن و لاپەرەكانى (التفسیر التطبیقى...) یش دىنین:

۱/ {وَعَدُ الرَّبِّ بِعِقَابِ يَهُودًا، الإصحاح: ۱، ص ۱۴۷۶} واتە: بەلىنى پەرورەدگار بە سزادانى يەھوودا، يەھووداش تىرەيەكن لە جوولەكەكان، ياخود مەبەست پىتى كۆى بەنى ئىسرائىل بوو.

۲/ {حِيَانَةُ بَنِي إِسْرَائِيل، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۸} واتە: ناپاكىي بەنى ئىسرائىل.

۳/ {عَوَاقِبُ ارْتِدَادِ بَنِي إِسْرَائِيل، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۹} واتە: سەرەنجامەكانى ھەلگەرەنەو ھى بەنى ئىسرائىل.

۴/ {الْوَعْدُ مُعَاقَبَةُ بَنِي إِسْرَائِيل، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۹} واتە: بەلىندان بە سزادانى بەنى ئىسرائىل.

۵/ {إِقْتِرَابُ مَوْعِدِ الْعِقَابِ، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۸۰} واتە: نىزىك بوونەو ھى كاتى سزادان.

۶/ {الْحَضُّ عَلَىٰ غَرْوِ يَهُودًا، الإصحاح: ۵، ص ۱۴۸۶} واتە: ھاندان بو داگىرکردنى يەھوودا ھىرەشکردنە سەر يەھوودا، (واتە: جوولەكەكان).

۷/ {إِنْقِصَاضُ الْغُرَاةِ الْمُبَاغِتِ، الإصحاح: ۶، ص ۱۴۸۹، پەلاماردانى كت و پرى جەنگاۋەرەكان (بو سەر گەلى جوولەكە).

(إرمیاء) بەھىساب يەكىك لە پىغەمبەرانى بەنى ئىسرائىل بوو، ھەموو ئەو ناوونىشانانەى لە كىتیبەكەى خۆیدا، ھىئاۋن، يانى: ھەموۋىان ناوونىشانى قسەكانى (إرمیاء) ن، كە جوولەكەكانى ئاگادار كىرۋونەو ھە: ئىو ھە گوناھو تاوانەكانتانەو ھە، ئەى گەلى جوولەكە! بەلاتان بەسەر دى و خوا سزاتان دەدات.

ب- لە كىتیبى: (إشعیاء) دا: دوو ھەم لەو سەرچاۋانەى كە باسى ئەو لادانەى بەنى ئىسرائىل و تىكدان و خراپەكارىي كىردىان لە زەویدا و، بەلا بەسەرھاتىيانى، كىرۋو، كىتیبەكەى: (إشعیاء) ھە، كە بە پىتى قسەى پەيمانى كۆن، ئەو یش يەكىك بوو لە پىغەمبەرانى بەنى ئىسرائىل و، خوا كىتیبىكىشى بەو داۋە.

له (التفسير التطبيقي للكتاب القدس، العهد القديم، سفر إشعياء الإصحاح: ۳، ص ۱۳۸۱) دا، له ژیر ناوونیشانی: (عِقَاب جَمِيع الطَّبَقَات) دا، واتە: سزادانی تیکرای چینه کان، ئەمە هاتوہ:

هَآ هُوَ الرَّبُّ الْقَدِيرُ مُرْمَعٌ أَنْ يَقْطَعَ عَنْ أُورُشَلِيمَ وَيَهُودَا الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ، وَيَقْضِي فِيهَا عَلَى كُلِّ بَطْلٍ وَمُحَارِبٍ وَقَاضٍ وَنَبِيٍّ وَعَرَافٍ، وَسَيِّخٍ، وَعَلَى كُلِّ قَائِدٍ وَمَشِيرٍ وَصَانِعٍ مَاهِرٍ، وَسَاحِرٍ بَارِعٍ، وَأَجْعَلُ الصُّبْيَانَ رُؤَسَاءَ لَهُمْ، وَالْأَطْفَالَ حُكَمَاءَ عَلَيْهِمْ).

واتە: ئەو پەرورەدگاری توانا بریاریداوہ کہ لە ئۆرشەلیم و یەهوودا (کہ هەردوو ک دەولەتە کە ی جوولە کە کان بوون) خواردن و خواردنەوہ و ئاویان لێ دەبێ و، هەموو پالەوانێکی جەنگاوەر لە بەین دەبات، هەروەها هەر قازیەک (دادوهریک) و هەر پیغەمبەرێک کہ لەویدا هەبەو، هەر عەرپرافیک (واتە: ئەوانە ی کہ پێشبینی شتان دەکەن) و، هەر بە تەمەنتیک و، هەر سەرکرده یەک و هەر راویژکارێک و، هەر صنعاتکارێکی شارەزا و، هەر جادوو گەرێکی کارامە، هەموو ئەوانە لە بەین دەبات و، وا دەکەم کہ منداڵ ببنە سەرۆکیان و، کەم تەمەنان ببنە حوکمرانیان.

هەروەها لە (الإصحاح، ۵، ص ۱۳۸۵) دا، له ژیر ناوونیشانی: (قضاء الله على يهوذا) دا، واتە: بریاری خوا بەسەر یەهوودا دا، هاتوہ:

(..لِذَلِكَ اخْتَدَمَ غَضَبُ الرَّبِّ ضِدَّ شَعْبِهِ، فَمَدَّ يَدَهُ عَلَيْهِمْ وَضَرَبَهُمْ، فَيَرْفَعُ رَايَةً لِأُمَّمٍ بَعِيدَةٍ وَيُضْفِرُ لِمَنْ فِي أَطْرَافِ الْأَرْضِ، فَيَقْبَلُونَ مُسْرِعِينَ (إِلَى أُورُشَلِيمَ)، دُونَ أَنْ يَكْلُوا أَوْ يَتَعَثَّرُوا، أَوْ يَغْتَرِبَهُمْ نَعَّاسٌ أَوْ نَوْمٌ... سَهَامُهُمْ مُسْتَنَّةٌ، وَقَسِيَّتُهُمْ مَشْدُودَةٌ، حَوَافِرُ خَيْلِهِمْ كَأَنَّهَا صَوَانٌ، عَجَلَاتُ مَرْكَبَاتِهِمْ مُنْدَفَعَةٌ كَالْإِعْصَارِ، زَبِيرُهُمْ كَأَنَّهُ زَبِيرُ أَسَدٍ يُزْمَجِرُ، وَيَنْقُضُ عَلَى فَرِيستِهِ وَيَحْمِلُهَا وَلَيْسَ مِنْ مُنْقِذٍ).

ئەویش هەر باسی ئەو مەسەلە یە دەکات، دیارە پێشی چەند شتیک باس دەکات، کہ بەنو ئیسرائیل تووشی لادان و زولم و ستەم و خراپە دین، دوایی دەلێ: پەرورەدگار زۆر توورە بووہ دژی گەلە کە ی، بۆیە دەستی بۆ درێژکردن و لێی دان، ئالاً بەرز دەکاتەوہ بۆ گەلانێکی دوور و فیکەیان بۆ لێدەدات کہ لە هەموو شویتەکانی سەر زەمینەوہ یین، زۆر بە خیرایی دین بۆ ئۆرشەلیم، بەبێ ئەو ی ماندووین، یان هەلبنگون، یاخود وەنەوز بیانگری، یاخود خەویان بێ، نووکی رەمانیان زۆر تێژە، ژێی کەوانەکانیان زۆر توندە، سمی ئەسپەکانیان وەک بەرد وایە، تایە ی عەرەبانەکانیان وەک گەردەلوول بە خیرایی دی، نەرەیان وەک نەرە ی شیریکە کہ بنەرینێ و خوێ بە نیچیرە کە ی دا دەداو هەلێدەگری، هیچ کەسیکیش نیە دەربازی بکات.

هه لیه ته خوا عَلُو که ده فهرموی: ﴿ فِي الْكِتَابِ ﴾ ده گونجی له ته ورتادا بی و، ده شگونجی له و کتیبانه ی دیکه دا بی، که نمونه مان لیته پانه وه، هه له کتیبی (ارمیه) و، هه له کتیبی (اشعیاء) دا.

ئنجا: جتی سه رنجه، که:

خوای کارزان دوو وشه باس ده کات: (إفساد وعلو) که ده فهرموی: ﴿ لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنٍ وَلِنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴾

وشه ی (إفساد) واته: تیکدان، وشه ی (علو) ش واته: خو به رزکردنه وه و هه یمه نه کردن، که وا پیده چن (إفساد) مه به ست پتی تیکدان بیت له پرووی کومه لایه تیه وه و، (علو) یش بالاده ستی وسته م و زور بی له پرووی سیاسییه وه، واته: هه له پرووی کومه لایه تیه وه، هه له پرووی سیاسییه وه، به نو ئیسرا ئیل لاده دن و، تووشی تاوان و خراپه کاری دی، ئنجا خوا عَلُو سزایان ده دات.

ئنجا خوا عَلُو باسی نه و دوو تیکدانه ده کات، که له نیتو به نو ئیسرا ئیل دا ده بن، پاشان نه و دوو سزادانه ی که به ره می نه و دوو تیکدانه ن:

(۴) - ده فهرموی: ﴿ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا ﴾، هه ر کاتیک به لینی یه که میان هات، (الوعد: مَصْدَرٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ أَيْ: مَوْعِدِ الْمَرَّتَيْنِ، أَيْ: الزَّمَانِ الْمَقْدَرِ لِحُصُولِ الْمَرَّةِ الْأُولَى مِنَ الْفَسَادِ وَالْعُلُوِّ).

که ده فهرموی: ﴿ وَعَدُّ أُولَاهُمَا ﴾، (وعد) لیره دا به مانای (مفعول) ه، واته: (موعود) واته: به لین له سه درراو، که مه به ست پتی نه و کاته یه، که دیاری کراره له جاری یه که مدا، بو خراپه کاری و خو به رزکردنه وه ی به نو ئیسرا ئیل، که پالدراره ته لای (أولاهما) بو پروونکردنه وه، پالدراره ته لای، واته: (الموعود الَّذِي هُوَ أَوْلَى الْمَرَّتَيْنِ مِنَ الْفَسَادِ وَالْعُلُوِّ)، نه و به لینه ی که یه که مجاره له خراپه کاری و خو به به رز زانینی به نی ئیسرا ئیل، هه ر کاتیک نه وه هات، جاری یه که م سته میان کردو خو یان فهرز کرد:

(۵) - ﴿ بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ ﴾، ده نیرینه سه رتان، ده لن: (الْبَعْثُ: الإِرْسَالُ مُسْتَعْمَلٌ فِي تَكْوِينِ السِّرِّ إِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ، وَتَعْدِيَّةً (بَعَثْنَا) بِحَرْفِ (عَلَى) لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى التَّسْلِيْطِ).

﴿ بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ ﴾ واته: ده نیرینه سه رتان، (بَعَثْتُ) بریتیه له ناردن، به لام لیره دا مه به ست پتی ناردنی (تکوینی) یه، ناردنی قه ده ریی خوای پهروه ردگاره، وشه ی (بَعَثْنَا) ش که به

(عَلَى) گواستوویەتەوہ بۆ بەرکار (مَفْعُولُ بِهِ)، بۆ ئەوہیە کہ مانای دەست بەسەرداگرتن و خستنه ژیر رکیف بگریته نیتو خۆی.

ئىجا ئايا خوا کىيان بۆ دەنیرى؟

٦- ﴿عِبَادًا لَّنَا﴾، چەند بەندەيەكى خۆمان، کہ دەفەرموی: (عِبَادًا لَّنَا)، چەمکە گشتیەکەى مەبەستە (بەندە کامان)، چونکە هەموو مروّفەکان بەندەى خوان، (العِبَاد: أَي: الْمُتَلَوِّكُونَ، وَهَؤُلَاءِ الْعِبَادُ الْمَخْلُوقُونَ: الْأَشُورِيُّونَ أَهْلُ بَابِلِ جُنُودَ بُخْتَنْصَرِ)، مەبەست پىيان ئەو بەندانەن کہ خوا خولقاندوونى، واتە: بەندەى دروستکراوى خوان {ئەك ئەو بەندانەى کہ بەندایەتیی بۆ خوا ئەنجام دەدەن} کہ مەبەست: ئاشووریەکانى خەلکى بابلن، سەربازەکانى (بختنصر).

تویژەرانى قورشان لەو بارەوہ، زۆر کیشەو مشتومریان بووہ، ئایا دەبى ئەوانە کى بن، ئەو بەندانەى کہ خوا دەیاننیرى؟ بەلام لە مێژوودا دەرئەوتوہ کہ کۆمەلێک خەلکى خواپەرست و پابەند بە شەریعت و بەندایەتیکەر بۆ خوا، ئەوہیان کەردبى، بەلکو ئەوانەى ئەوکارەیان کردوہ دژى بەنى ئیسرائیل، ئەوہیان ئەنجامداوہ: ئاشووریەکانى خەلکى بابل بوون، سەربازەکانى بوختەننەصر بوون، کہ هاوبەش بۆ خوادانەر و کافر بوون، کەواتە: مەبەست لە بەندە کامان (عِبَادًا لَّنَا) یانى: ئەوانەى خۆمان دروستمان کردوون، بەندە دروستکراوہ کامان (عِبَادًا لَّنَا) (عِبَادًا لَّنَا) یانى: ئەوانەى

ئىجا ئايا ئەو بەندانە، سىفەتیان چۆنە کہ خوا دەیاننیرى بۆ بەنى ئیسرائیل، کہ یەکەم جار تیکدان و خرابەکاریى دەکەن لە زەویداو سەتم و خۆفەرز کردن ئەنجام دەدەن:

٧- ﴿أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، (أُولَى) واتە: (أَصْحَاب)، (بَأْس) واتە: سەختیى و توندیى لە جەنگدا، (شَدِيد) یش هەر واتە: سەختیى، (البَأْسُ: الشُّوْكَهُ وَالشَّدَّةُ فِي الْحَرْبِ)، واتە: خاوەن زەبردەستى و ھیزو پىزىكى زۆرى جەنگاوەرىن.

٨- ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾، (أَي: تَخَلَّلُوْهَا فَطَلَبُوْا مَا فِيْهَا، كَمَا يَجُوسُ الرَّجُلُ أَخْبَارَ مَنْ يَطْلُبُهَا)، واتە: بە نیتو کون و کەلین و قوربینى مألەکاندا گەران و ھاتن و چوون و، بەدوای ئەوہدا گەران کہ تىدایە وەك چۆن پیاویك سۆراغى بابایەك دەکات کہ بەدوایدا دەگەرى، یانى: چوونە مألەکانەوہ بۆ پشکین و سۆراغ کردنى گەلى بەنى ئیسرائیل کہ بیانگرن و بیانکوژن و سزایان بدەن.

(الْخِلَالُ: إِسْمٌ جَاءَ عَلَى وَزْنِ الْجُمُوعِ، وَلَا مُفْرَدَ لَهُ، وَهُوَ وَسَطُ الشَّيْءِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ مِنْهُ:

﴿فَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ١٣ ﴿النور.

واتە: (خِلَال) ناوی كۆيە و، تاكى نيه له خۆي، واتە: ئيوهراستی شتیک، ئيوهراستی ئەو شتەي كە دەچیتە ئيوى، وهك خوا دەفهرموئى: ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، باسى هەلم دەكات كە لەسەر دەرياكان هەلدهستى، تيشكى خۆر لىي دەدات و هەلم هەلدهستى و بايهكان دەبھتەن، دوايى دەبیتە هەورو موتوربه دەبى، دوايى دەفهرموئى: ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، (الْوَدْق) واتە: (المطر)، واتە: باران دەبينى دیتە دەر لە ئيو ئەو هەورە، واتە: لەمیانى ئەو هەورە دیتە دەر، كەواتە: (خلال) واتە: میان.

﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾، واتە: بەمیان مالهكان و خانووكاندا دین و دەچن و سۆراغ دەكەن و دەپشكنن.

(الدِّيَار: التَّغْرِيفُ لِلْعَهْدِ: أَي: دِيَارِكُمْ) (الدِّيَار) یش كە ئەليف و لامى تەعريفى لەسەرە، ناساندنەكەي بۆ عەهدە، واتە: (فَجَاسُوا خِلَالَ دِيَارِكُمْ)، يانی: بەدواتاندا دەگەرین و سۆراغان دەكەن لە كەلین و كونی مأل و خانووكانتاندا.

﴿وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا﴾، ئەو بەلینەش بریارىكى جىبهجى كراوه، واتە: دیتە دى و جىي مشتومر نيه.

دوايى باسى دەكەين: كە ئەو چۆنە و، لەبەرچى وايە؟

(۱۰) - ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، دوايى نۆرەي زأل بووغان بۆ ئيوه گىرايهوه، (كَرَّة) واتە: جار، (الكَرَّة: الرُّجْعَةُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي ذَهَبَ مِنْهُ)، گەرانهوه بۆ ئەو شوینەي كە لىي رۆيشتوه. كەواتە: (رَدَدْنَا لَكُمْ الْكَرَّةَ)، واتە: (أَرْجَعْنَا لَكُمْ الرُّجْعَةَ، أَعَدْنَا لَكُمْ الرُّجْعَةَ عَلَيْهِمْ)، واتە: نۆرە زأل بووغان بۆ ئيوه گىرايهوه.

(ثُمَّ: تَفِيدُ التَّرَاحِي الرُّبِّي وَالرَّمَنِي مَعًا)، (ثم) لىرەدا بەدوادا هاتنى پلهيى و كاتىي ويكرا دەگەيەنن، واتە: دواي ئەوهي كە ئيوه بە دەستى ئەوان شكست دەخۆن و، خوا ئەوانە دەنيرتە گياتان و، تەمبىتان دەكەن و، بەو شيوهيه كەلین و كونی مالهكانتان لى دەپشكنن، بۆ ئەوهي بتانگرن و بتانكوژن، دوايى بارودۆخەكە دەگۆرئى و، ئنجا نۆرەي زأل بوون بۆ ئيوه دەگىرينهوه و ئيوه بەسەر ئەو دوژمانەتاندا زأل دەبن.

چۆنەتي ئەو زأل بوونەش لە تەفسيرهكاندا باسكراوه، بۆ وینە: (التحرير والتنوير) (محمد الطاهر بن عاشور)^(۱) دەلئى:

وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ قَضَىٰ بَنُو إِسْرَائِيلَ نَيْفًا وَأَرْبَعِينَ سَنَةً فِي أَسْرِ الْبَابِلِيِّينَ، وَتَابُوا إِلَى اللَّهِ وَنِدَمُوا عَلَىٰ مَا قَرَّطَ مِنْهُمْ، سَلَطَ اللَّهُ مُلُوكَ فَارِسَ عَلَىٰ مُلُوكِ بَابِلِ الْأَشُورِيِّينَ، فَإِنَّ الْمَلِكَ «كُورَش» مَلِكَ فَارِسَ حَارَبَ الْبَابِلِيِّينَ وَهَزَمَهُمْ، فَضَعَفَ سُلْطَانُهُمْ، ثُمَّ نَزَلَ بِهِمْ «دَارِيُوس» مَلِكُ فَارِسَ، وَفَتَحَ بَابِلَ سَنَةَ (٥٣٨) قَبْلَ الْمِيلَادِ، وَأَذِنَ لِلْيَهُودِ فِي سَنَةِ (٥٣٠) قَبْلَ الْمِيلَادِ، أَنْ يَرْجِعُوا إِلَىٰ أَوْرَشَلِيمَ وَيَجِدُوا دَوْلَتَهُمْ، وَذَلِكَ نَصْرٌ انْتَصَرُوهُ عَلَى الْبَابِلِيِّينَ، إِذْ كَانُوا أَعْوَانًا لِلْفُرْسِ عَلَيْهِمْ).

واته: دواى ئه وهى {به نو ئيسراييل جارى يه كه م تيكده شكين، به ديل ده گيرين} چل و ئه وه نده ساله به ديليه تىي له لاي بابلييه كان به سهر ده بن، بو لاي خوا ده گه رينه وه وه په شيمان ده بنه وه له وهى كه كر دوويانه، دواى ئه وه خوا پادشاكاني فارس به سهر پادشاكاني بابل و ئاشووريه كاندا زال ده كات و، پادشا كوړش كه پادشاي فارس بووه، جهنگ له دژى بابلييه كان ده كات و تيكيان ده شكينى و بابلييه كان بى ده سلات ده بن، دوايى داريوس پادشاي فارس له دواى كوړش جاريكى ديكه شهريان له گه ل ده كات و له سالى (٥٣٨) پيش زاييندا، به سهر ياندا زال ده بى و، مؤلت ده دات به جووله كه كان له سالى (٥٣٠) پيش زاييندا، بگه رينه وه بو ئورشه ليم و ده و له ته كه يان تازه بكه نه وه، ئه وه ش سهر كه وتنيكى به نو ئيسراييل بووه به سهر بابلييه كاندا، چونكه به نو ئيسراييل هاوكار و هاوپه يمان بوون له گه ل فارسه كان دا، له دژى بابلييه كان.

هه والى تيكشكاني بابلييه كان له په يمانى كوندا، له دوو شويندا هاتوه:

١- له (سفرى (إشعيا) دا هاتوه، كه يه كيك بووه له پيغه مبه راني به نو ئيسراييل، ههر به ناوونيشانى (خبر انهرام التابليين)^(١)، هه مووى باسى ئه وه كراوه كه چوون بابلييه كان تيكده شكين، پيغه مبه ره كه يان پيشتر ئاگاداريان ده كاته وه، كه تيكده شكين، بيگومان خواى زانا وتوانا پيى راگه ياندوه.

٢ - هه روه ها له (سفرى (إرمياء)^(٢) دا، ئه مه هاتوه: (هَذَا مَا يُعْلِنُهُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ، إِلَهُ إِسْرَائِيلَ لِكُلِّ الْمَسْبِيِّينَ الَّذِينَ أَجْلَيْتَهُمْ مِنْ أَوْرَشَلِيمَ إِلَىٰ بَابِلَ، أَبْنُوا بِيوتًا، وَأَقِيمُوا فِيهَا وَاعْرِسُوا الْبساتينَ، وَكَلُوا مِنْ نَتاجِهَا، تَزَوْجُوا وَأَنْجِبُوا بَنِينَ وَبَنَاتٍ، وَاتَّخَذُوا نِسَاءً لِأَبْنَائِكُمْ وَزَوْجًا لِبَنَاتِكُمْ، وَلِيَلِدْنَ أَبْنَاءً وَبَنَاتٍ، وَتَكَاثَرُوا هُنَا وَلَا تَتَنَاقَصُوا، وَلَكِنْ بَعْدَ انْقِضَاءِ سَبْعِينَ سَنَةً عَلَيْكُمْ فِي بَابِلَ، أَلْتَفَّتْ إِلَيْكُمْ، وَأُفِي لَكُمْ بوعودي الصالحة بِرَدِّكُمْ إِلَىٰ هَذَا الْمَوْضِعِ).

واته: ئه مه ئه وه يه كه په روه ردگارى توانا رايده گه به نى، په رستراوى ئيسراييل، بو هه موو ئه وانهى كه به ديل گيراون له ئورشه ليم و، دوور خراونه وه بو بابل، پييان راده گه به نى

(١) الإصحاح: ١٠، ص ١٣٩٢-١٣٩٥، الإصحاح: ١١ و ١٢ و ١٣ و ١٤، ص ١٣٩٦-١٤٠٠.

(٢) الإصحاح: ٢٩، ص ١٥٢٦.

که خانووان بۆ خۆتان دروست بکهن و، تییاندا نیشته جی بن و، کشتوکال بکهن و، له بهروبوومی کشتوکال و باغه کانتان بخۆن و، هاوسه رگیری بکهن و با کوران و کچانتان پهیدابن، ههروهها ژن بۆ کوره کانتان بینن و، کچه کانتان به شوو بدن و، با ئهوانیش کورپان بن و کچیان بن، زۆربن و کهم مهن، پاشان دواى تپه پرسی هفتا (۷۰) سال به سهرتاندا له بابل، ئاورتان لى دهده مهوهو، به ئینه چاکه کانی خۆمتان بۆ دینمه دی، که بتانگێرمهوه بۆ ئه و شوینه، {واته: شوینی خۆتان له فهلهستین}.

ئه مه روونکردنه وهی واتاو چه مکی ئه وهیه که ده فه رموی: ﴿تُرَدِّدْنَا لَكُمْ الْكِرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾ به و شیوهیه ئیمه میژوو هاوکارمان ده بن و، هه ندیک شوینی (په یمانی کۆن) یش بهرچاو روونییمان ده داتی، بۆ زیاتر تیگه یشتن له چه مک و واتای ئه م ئایه ته به پیژه، هه رچه نده هه والی په قین و جیی دلنایی و پشتی به ستنی ته واو، ته نیا له وه حی پارێزراوی خوا دایه، به لام په یمانی کۆنیش وه ک سه رچاوه یه کی میژوو یی، ده گونجی سوودی لى بینین و، بهرچاو روونییمان بداتی بۆ زیاتر تیگه یشتن له چه مک و واتای هه ندیک له و ئایه تانه ی که په یوه ستن به هه ندیک رووداوی میژوو ییه وه.

(۱۱) - ﴿وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِيكَ﴾، واته: هاوکاری ئیوه مان کرد به سامان و به کوران، وه ک پیشتر باسمان کرد و (الإصحاح) ی (۲۹) له (سفر) ی (إرمیاء) بۆی روون کردینه وه.

(۱۲) - ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، ههروهها ژماره ی سه ربازانی ئیوه مان زۆر کرد، ژماره ی که سانی ئیوه مان زۆر کرد، (نفر) ل (أكثر)، فَهُوَ تَبِينٌ لِحِجَّةِ الْأَكْثَرِيَّةِ، وَالنَّفِيرُ اسْمٌ جَمْعٌ، لِلْجَمَاعَةِ الَّتِي تَنْفِرُ مَعَ الْمَرْءِ مِنْ قَوْمِهِ وَعَشِيرَتِهِ، مِنْهُ قَوْلُ أَبِي جَهْلٍ: لَا فِي الْعَبْرِ وَلَا فِي النَّفِيرِ، واته: (نفر) (تمییز) ه بۆ (أكثر) و روونکردنه وهیه بۆ لایه نی زۆریه که، ههروهها (نفر) ناوی کۆیه بۆ کۆمه لیک، که له گه ل مروقه، له خزمه کانی و هۆزه که ی خۆی و له ده ور به ریی که راده کهن به ره و دوژمن {واته: (نفر) ناوی کۆیه بۆ کۆمه له خه لکیک که له فریای ئینسان دین له کاتیکدا که له گه ل دوژمنیدا رووبه روو ده بیته وه}، وه ک ئه بو جه هل کاتیک له مه ککه وه دی بۆ ده رباز کردنی کاروانه که ی ئه بوو سو فیان ئه و قسه یه، وه ک په ندیک ده لى: (لَا فِي الْعَبْرِ وَلَا فِي النَّفِيرِ)، که به نسبت هه ندیک له قوره ی شیبه کانه وه گوتوو یه تی، واته: نه له گه ل کاروان دان و نه له گه ل سوپادان، (نفر) واته: ئه و سوپایه ی هاتوه بۆ ده رباز کردنی کاروان.

ئجا که ده فه رموی: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، ده لى: (التَّفْضِيلُ فِي أَكْثَرِ، التَّفْضِيلُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ، أَي: جَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ مِمَّا كُنْتُمْ قَبْلَ الْجَلَاءِ، وَهُوَ الْمُنَاسِبُ لِمَقَامِ الْإِمْتِنَانِ).

که ده‌فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، یتوه‌مان زور کرد، جه‌نگاوه‌ره‌کانی یتوه‌مان زورتر کرد، واته: به‌نسبت خوتانه‌وه، پیش‌نه‌وهی، ده‌برکری‌ن که‌م بوون، به‌لام یتستا زورترمان کردوون، ده‌شگونجی: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، (آی: مِنْ أَعْدَائِكُمُ الَّذِينَ أَخْرَجُوَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ، أَي: أَفْنِي مُعْظَمَ الْبَابِلِيِّينَ فِي الْحُرُوبِ مَعَ الْفُرْسِ، حَتَّى صَارَ عَدَدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي بِلَادِ الْأَسْرِ، أَكْثَرَ مِنْ عَدَدِ الْبَابِلِيِّينَ)، واته: ژماره‌ی جه‌نگاوه‌ره‌کانی یتوه زورتر ده‌کین له‌ دوژمنه‌کانتان که‌ بابلیه‌کانن، چونکه‌ بابلیه‌کان له‌و جه‌نگانه‌ی که‌ له‌گه‌ل فارسه‌کاندا کردیانن، زوریان فه‌وتان، هه‌تا وای لی‌هات که‌ به‌نو ئیس‌رائیل که‌ ژیر ده‌ستی بابلیه‌کان بوون، ژماره‌یان زورتر بوو له‌ خه‌لکه‌ نه‌صلیه‌که‌ی که‌ کاتی خوی به‌ دیلیان گرتبوون.

(۱۳) - ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾، نه‌گه‌ر چاکه‌ بکه‌ن، به‌ قازانجی خوتان چاکه‌ ده‌کهن، ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾، نه‌گه‌ر خرابه‌ش بکه‌ن، خرابه‌که‌ش به‌س بو خوتان ده‌کهن.

ته‌عبیره‌ی: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾، وه‌ک نه‌و ته‌عبیره‌ی دیکه‌ی قورئان وایه، که‌ ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ (۱۳) الشعراء، واته: هه‌ر کاتیک سزای خه‌لک ده‌ده‌ن، سزایان ده‌ده‌ن به‌ زوردارانه‌ و ملهورانه‌.

یان نه‌و ته‌عبیره‌ی ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (۷۲) الفرقان، واته: کاتیک به‌ لای قسه‌ و کرداری پووچ دا تی ده‌په‌رن، به‌ریزه‌وه‌ تیده‌په‌رن.

نه‌مانه‌ که‌ خوی زاناو شاره‌زا دوو جاری دووباره‌ کردوونه‌ته‌وه، مه‌به‌ست پییان گرنگیسی پیدانی نه‌و کرداره‌یه‌ که‌ باسی کراوه‌.

(۱۴) - ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾، ده‌لن: ﴿فَلَهَا: مُتَعَلِّقٌ بِفِعْلِ مَخْذُوفٍ تَقْدِيرُهُ: أَسَأْتُمْ لَهَا﴾، نه‌گه‌ر خرابه‌شتان کرد، خرابه‌تان بو نه‌فسه‌کانی خوتان کرد.

له‌ سووره‌تی (فصلت) دا، نه‌م ته‌عبیره‌ به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ هاتوه، ده‌فهرموی: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ أَسَاءَ فَلِنَفْسِهِ﴾ (۱۶) واته: هه‌ر که‌سیک چاکه‌ بکات، سووده‌که‌ی بو خویه‌تی و، هه‌ر که‌سیک خرابه‌ش بکات، زیانه‌که‌ی له‌سه‌ر خویه‌تی، (آی: النَّفْعُ لَهَا وَالضَّرْرُ عَلَيْهَا، لَكِنْ آيَةُ الْإِسْرَاءِ يُقْصَدُ بِهَا إِخْتِصَاصُ النَّفْسِ بِعَمَلِهَا خَيْرًا أَوْ شَرًّا)، له‌ سووره‌تی (فصلت) دا، باسی نه‌وه‌ ده‌کات، که‌ کرده‌وه‌ی چاک سوودی هه‌یه‌ بو‌خواه‌نه‌که‌ی و، خرابه‌ش زبانی هه‌یه‌ بو‌خواه‌نه‌که‌ی، به‌لام نه‌مه‌ی سووره‌تی (الإسراء) مه‌به‌ست پینی نه‌وه‌یه، که‌ نه‌فسی

مرؤف چاکه بکات، یان خراپه بکات، تابهت ده بی به خویره وه، مه بهست پیتی زیان و قازانج نیه، به لکو مه بهست پیتی تابهت مندبوونی مرؤفه به کرده وه که یه وه.

وهك (محمد حسین طباطبائی) له ته فسیره که یدا^(۱)، ده لئ: (فَالْمَقَامُ مَقَامُ بَيَانٍ: أَنْ أَثَرَ الْعَمَلِ لِصَاحِبِهِ، خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا، وَلَيْسَ مَقَامُ بَيَانٍ: أَنْ الْإِحْسَانَ يَنْفَعُ صَاحِبَهُ، وَالْإِسَاءَةُ تَضُرُّهُ، حَتَّى يُقَالَ: ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ كَمَا فِي الْبَقْرَةِ: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (۳۸۶)).

واته: نه و حالته ی تیره، مه بهست پیتی روونکردنه وه ی شوینه واری کرداره بو خواهنه که ی، ئنجا چاک بی، یان خراپ و، مه بهست پیتی نه وه نیه که چاکه سوودی هه یه بو خواهنی و خراپه ش زیانی پی ده که یه نن، تا کو وه که له شوینی دیکه دا هاتوه، فه رمووبای: ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ فصلت، یان وه که له سووره ی (البقرة) دا هاتوه، که ده فه رموی: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...﴾ (۳۸۶) واته: هه ر که سینک چاکه بکات، سووده که ی بو خویره تی و، خراپه ش بکات، زیانه که ی له سه ر خویره تی.

دیاره تا کو تیره هه ر باسی تیکدان و خراپه کاری یه که مه و، سزادانی خوایه ﴿لَهَا﴾ بو نه و خراپه کاری و تیکدانه که به سه ر به نی ئیسرا ئیلیدا دینن.

(۱۵) - ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾، ئنجا هه رکات به ئینی جاره که ی دیکه هات، واته: جاری دووهم، (أَي: وَعْدُ الْمَرَّةِ الْآخِرَةِ، أَي: الْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ)، واته: به ئینی کاتی که په تی دواپی، یانی جاری دووهم، (فَالْآخِرَةُ صِفَةٌ لِمُوصُوفٍ مَحذُوفٍ وَهُوَ: الْمَرَّةُ، أَي الْمَرَّةُ الثَّانِيَةَ) وشه ی (الآخرة) سیفه تی وه سفکراویکی قرئتزاوه، که بریتیه له (که په ت) یانی: که په تی دووهم.

(۱۶) - ﴿لِئَسْتُمْ أَجْزَاءً مِمَّا كَسَبْتُمْ﴾، بو نه وه ی رووتان خراپ و تلخ، رووتان ناشیرین بکه ن، واته: کاتیک که به ئینی که په تی دووهم هات، که ئیوه بو جاری دووهم خراپه کاری ده که ن له زه ویدا و خووتان فه رز ده که ن و سه مکاری ده که ن، ﴿لِئَسْتُمْ أَجْزَاءً مِمَّا كَسَبْتُمْ﴾ به سیاق و سه لیه ده زانری، که نه مه ده ره نجامه، چونکه (ل) ی ﴿لِئَسْتُمْ أَجْزَاءً مِمَّا كَسَبْتُمْ﴾ (لام العلة) یه، واته: کو مه ئیک به نده ی خوومان که خاوه نی زه برو زه نگن، خاوه نی زه بر ده ستین، ده ئیرینه سه رتان بو ته مبی کردنتان له سه ر نه و خراپه کاریه، که له نه نجامدا ده م و چاوتان تلخ و ناشیرین بی.

نه م پرسته یه، ئاواش: (لِئَسْوَةٍ وَجْهَكُمْ) یش خوینزاوه ته وه، واته: بو نه وه ی (خوا) ده م و چاوتان خراپ بکات، که راناوه که ی ده چیته وه بو خوا عزوجل.

ههروه‌ها خویندنه‌وه‌ی (لِسُوءِ وُجُوهِكُمْ) واته: تاكو روتان خراپ بکه‌ین.

به‌لام خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م، راناوه‌که‌ی ده‌گه‌ریتنه‌وه‌ بو‌ئه‌و جه‌نگاوه‌رانه‌ی که‌ خوا ده‌یاننیریتنه‌ سهریان، ﴿لِسُوءِ وُجُوهِكُمْ﴾، واته: بو‌ئه‌وه‌ی ئه‌وان کاریکتان به‌سهر بینن و، به‌لایه‌کتان تووش بکه‌ن، که‌ شوینه‌واری خراپی له‌ ده‌م و چاوتان دا ده‌ریکه‌وئ.

(سُوءُ الْوُجُوهِ: جَعَلَ الْمَسَاءَةَ عَلَيْهَا، أَي: تَسْلِيطُ أَسْبَابِ الْكَاثِبَةِ وَالْمَسَاءَةَ عَلَيْكُمْ، حَتَّى تَبْدُوا عَلَى وُجُوهِكُمْ لِأَنَّ مَا فِي الْقَلْبِ يَظْهَرُ عَلَى الْوَجْهِ)، واته: (سُوءُ الْوُجُوهِ) ئه‌وه‌یه‌ که‌ خراپه‌ بخریته‌ سهر ده‌م و چاو، ئه‌ویش به‌ هوئی زالکردنی هویه‌کانی خه‌فه‌تباریی و مه‌ینه‌تییه‌ به‌سهرتان دا، چونکه‌ ئه‌وه‌ی له‌ دل و ده‌رووندا هه‌بی له‌سهر ده‌م و چاو ده‌رده‌که‌وئ.

که‌سێک که‌ تیکبشکی و مالویران بی و، به‌ دیل بگیری و، خزمی بکوژری، بیگومان ئه‌و ناره‌حه‌تی و گرفتاریانه‌ که‌ ده‌چنه‌ نیو دلیه‌وه‌و، له‌ ده‌روونیدا تالییه‌کانیان ده‌چیژی، شوینه‌واریان به‌ شیوه‌ی تلخی و ده‌م و چاو گویران و مؤن و مرچ بوون، له‌سهر ده‌م و چاوی ده‌رده‌که‌ون.

۱۷- ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾، هه‌روه‌ها بو‌ئه‌وه‌ی بچنه‌ نیو مزگه‌وته‌که‌وه، واته: ئه‌و جه‌نگاوه‌رانه‌ی که‌ ده‌یاننیرینه‌ سهرتان بو‌ته‌مبێ کردنتان، بچنه‌ نیو په‌رستگاگه‌شتانه‌وه.

۱۸- ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، وه‌ك چۆن یه‌که‌م جاریش چوو بوونه‌ نیوی و په‌رستگاگه‌تانیان لی تیکداون، جاری دووه‌میش به‌ هه‌مان شیوه، (تَشْبِيهُ بِالذُّخُولِ الْأَوَّلِ وَهُوَ الْغَزْوُ: ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾)، ئه‌مه‌ ویچواندنه‌ به‌ چوونه‌ نیوی یه‌که‌م، که‌ مه‌به‌ست پیی یه‌که‌م جاره‌ که‌ به‌ نیو ماله‌کانیادا ده‌هاتن و ده‌چوون و لییان ده‌گه‌ران و سویراگیان ده‌کردن، بو‌ئه‌وه‌ی بیانگرن و بیانکوژن، واته: جاری دووه‌میش هه‌ر به‌ مه‌ره‌دی جاری یه‌که‌متان ده‌به‌ین.

۱۹- ﴿وَلِيَسْتَبْرُوا مَاعَلَوْا تَنْبِيْرًا﴾، هه‌روه‌ها تاكو ئه‌و سه‌ربازه‌ جه‌نگاوه‌رانه، ئه‌و به‌ندانه‌ی خوا، که‌ ده‌یانکاته‌ هوکاریک بو‌ته‌مبێ کردن و لووت شکاندنی ئیوه، ئه‌ی جووله‌که‌کان! هه‌رچی که‌ ئیوه‌ به‌ ملهوورپی و خو‌فه‌رز کردن و زال بوون بنیاتتان ناوه، هه‌مووی ته‌خت بکه‌ن و بیرووخینن.

(التَّيْبِيْرُ: الْإِهْلَاكُ وَالْإِفْسَاد) مه‌به‌ست له‌ (تَّيْبِيْر) تیکدان و فه‌وتاندنه.

(مَا عَلُوا):

ئهم رسته‌یه‌ ده‌گونجی سی مانای هه‌بن:

أ - (مَا: مَوْضُوعُهُ، وَهِيَ مَفْعُولٌ يَتَّبِعُوا)، ﴿وَلِئَلَّيْتُمْ أَعْلَوُا تَنْبِيْرًا﴾، وَعَائِدُ الصَّلَةِ مَخْدُوفٌ لِأَنَّهُ مُتَّصِلٌ مَنْصُوبٌ، وَالتَّقْدِيرُ: مَا عَلَوْهُ، وَاتَه: ئەو سەربازانە دەنیرین بو ئەوەی هەرچی کە جوولە کە کان کردبوویان بە مایەى خوۆ زاکردن و خوۆ فەرز کردن بە سەر ولاتدا، هەموو ئەو تیکبەدەن.

(وَالْعُلُوُّ: عُلُوٌّ مَجَازِيٌّ، وَهُوَ الْإِسْتِيلَاءُ وَالْغَلَبُ)، (عَلَوْ) مەبەست پیتی بەرزیه، بەلام لێرەدا مانای مەجازی هەیه، واتە: دەستەلات بە سەردارانان و زالبوون، یانی: ئەو بەندە بەهێزانەى خوا، سەرجهەم خوۆ فەرز کردن و ملهوورپیی و هەیمەنەى جوولە کە کان تەخت بکەن و نەبھیلن.

ب - واتایە کى دیکەى ئەو هیه کە: (ما) له: ﴿مَاعَلَوْا﴾، دەبیته (ما الْمَصْدَرِيَّة) واتە: (عُلُوْهُمْ) یانی: زالبوون و حوکمرانییه کە یان لى وێران بکەن.

ج - مانایە کى دیکەى رستهى: ﴿وَلِئَلَّيْتُمْ أَعْلَوُا تَنْبِيْرًا﴾، یانی: لە ماوهى زالبوونیان بە سەرتان دا، هەر خەریکی تیکدان و تەختکردن و لەبەین بردنى خوۆتان و، شارو ولاتتان بن.

ئیمە دوایی لە باسیکی سەربەخوۆدا، تیشکی زیاتر دەخەینە سەر ئەم بابەتە.

مەسەلەى چۈرەم:

خوئا بە ھەنى ئىسرائىلى راگە ياندوھ: نىزىكە خوئا بەزەبىتان لەگەل بنوئىنى، بەلام ئەگەر بگەرپىنەوھە بۆ ستەم و خراپەكارىيى، ئىمەش دەگەرپىنەوھە سەر سزادانتان و، دۆزەخىش ھەپسخانەى كافرانە:

خوئا دەفەرموئى: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە. لە سى برگەدا:

(۱) - ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ﴾، نىزىكە خوئا بەزەبىتان لەگەل بنوئىنى.

بەلام ئايا بەزەبى خوئا لە كى نىزىكە؟ بىگومان لە چاكەكاران، وەك لە ئايەتى (۵۶)ى سوورەتى (الأعراف)دا دەفەرموئى: ﴿إِن رَّحِمْتَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، واتە: بىگومان بەزەبى خوئا لە چاكەكارانەوھە نىزىكە، واتە: رەنگەو نىزىكە، بە ھۆى ئەوھوھە كە ئىوھە واز لە خراپەكارى دەھىنن و دەبنە چاكەكار و، واز لە خو فەرز كردن و ستەم و زۆر، دىنن و، تەبا دەبن لەگەل خەلك، لەوانەيەو نىزىكە بەھۆى ئەوھوھە، پەرورەدگارتان بەزەبىتان لەگەل بنوئىنى.

(۲) - ﴿وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا﴾، بەلام ھەركات گەرپانەوھە {واتە: گەرپانەوھە بۆ تىكدان و خراپەكارىيى} ئىمەش دەگەرپىنەوھە {بۆ سزادانتان}.

(إِنْ عُذْتُمْ إِلَى الْإِفْسَادِ، عُدْنَا لِعِقَابِكُمْ)، ئەگەر گەرپانەوھە بۆ خراپەكارىيى، ئىمەش دەگەرپىنەوھە بۆ سزادانتان، ديارە ئەم شىوازە لە كورت و پوختىيى، تەنھا لە فەرمايشتى خوادا ھەيە، چونكە بەپىيى سىياق و سەلىقە دەزانرى، بۆيە پىويستى نەكردوھە كە بئەرموئى: (إِنْ عُذْتُمْ إِلَى الْإِفْسَادِ عُدْنَا لِعِقَابِكُمْ)، چونكە ديارە ئەوان دووجار خراپەكارىيان كردوھە، كە دەفەرموئى: كە گەرپانەوھە، واتە: كە گەرپانەوھە بۆ خراپەكارىيى، ھەرورەھا ديارىشە كە خوئا ئەسەر ھەردوو جارە كە سزاي داون، كەواتە: (وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا) ئەگەر بگەرپىنەوھە سەر خراپەكارىيى، ئىمەش سى بارە سزاتان دەدەين، وەك جارى يەكەم و دووھەم.

۳- ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾، دۆزه غېشمان كرده به زیندان و چه پسخانه بۆ بیبروایان. (الْحَصِيرُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُحْصَرُ فِيهِ، فَلَا يُسْتَطَاعُ الْخُرُوجُ مِنْهُ، فَهُوَ بِمَعْنَى فَاعِلٍ: أَي حَاصِرٍ، أَوْ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ: أَي مَحْضُورٍ فِيهِ)، واته: (حَصِير) ئەو شوئنه یه كه مرؤفی تیدا كورت هه لده هیترى و، لى ده چوونى ناکرى (مرؤف تیدا ئابلووقه ده درى و به رده ست ده كرى).

که واته: (حَصِير) لیره دا (فَعِيل) ه، به لام به مانای (فَاعِل) ه، واته: (حَاصِرٍ)، قوره خکه ر، ده ست به سه رکه ر، یا خود: (حَصِير) به مانای (مَفْعُول) ه، واته: (مَحْضُورٌ فِيهِ)، واته: دۆزه خ شوئنیکه که کافران تیدا زیندانیی و چه پس ده کرین، خوا په نامان بدات.

ئجا بۆ ئەوهی زیاتر تیشك بخهینه سه ر ئەو بابته ی که له م چوار پینج ئایه ته دا هاتبوو کورته باسیک ده خهینه روو، که پیم وایه ئەو بابته له م رۆژگاره دا زۆر گرنگه چونکه گه لی جووله که ته واو شوولیان لى هه لکیشاوه و سته م و زۆرو خرابه یه کی زۆریان په پیداکردوه:

کورتە باسیک دەربارەیی

دوو کەرەت خراپەکاریی و سزادانەکی خوا بو بەنو ئیسرائیل

- ئایا مەبەست لەو دوو کەرەت خراپەکارییە گەلی جوولەکە و سزادانی خوا بۆیان، چییە؟
- زانایان لەو بارەووە پاجیاییەکی زۆر زۆریان هەیە، من بە پتووستم نەزانیووە کە بگەرێمەووە بۆ هەموو تەفسیرەکان، بەلام شەش پام هێناون، لەوانە:
- ۱ - (الطبري)، کە بەراستی توێژەرەووی یە کەمی قورئانەو، پێشەوای توێژەران و پوونکەرەوانی قورئانە.
- ۲ - لە دوای وی: (ابن کثیر).
- ۳ - لە دوای ویش (فخرالدین الرازي)، پاشان ئەوانی دیکەش، زۆر بەیان باسی ئەو بابەتەیان کردووە.
- بەلام من لە کۆی هەموویان، شەش پام هەبژاردوون و، دواییش ئەووی خۆم بەراستتری بزنام، دەیخەمە روو:

پای یە کەم: (المراغي)^(۱) هێناوێتی دەلی:

۱- (الإفسادَةُ الأُولَى: تَغْيِيرُ التَّوْرَةِ وَقَتْلُ إِسْحِيَاءَ وَحَبْسُ إِرْمِيَاءَ فِي الْبُئْرِ حِينَ أَنْذَرَهُمُ سَخَطَ اللَّهِ، فَأَعَارَ عَلَيْهِمُ أَوْلًا، وَحَرَّبَ بَيْتَ الْمَقْدِسِ (بُخْتَنَصْرَ) فِي زَمَنِ إِرْمِيَاءَ).

واتە: تیکدانی یە کەم: کە جوولەکەکان پێی هەلساون بریتی بوو لەووە کە تەووراتیان گۆرپووە و، (إسحیاء) یان {کە یەکیک بوو لە پێغەمبەرانیان} کوشتووە، (إرمیاء) یاشیان زیندانی کردووە لە نێو بێردا، کاتیک کە ئاگاداری کردنەووە کە خوا لێیان توورپووە، بۆیە بۆ یە کەمجار بوختەنەصەر پاشادی ئاشووروو بابل هێرشی کردوونە سەر و (بیت المقدس)ی تیکداووە، ئەووە لە رۆژگاری (إرمیاء)دا.

۲- (وَالْإفسادَةُ الثَّانِيَّةُ: قَتْلُ زَكَرِيَّا وَيَحْيَى، وَقَصْدِهِمْ قَتْلِ عِيسَى، فَأَعَارَ عَلَيْهِمُ ثَانِيًا (أَسْبِيَانُوسَ) قَيْصَرَ الرُّومِ، وَكَانَ بَيْنَ الْإِعَارَتَيْنِ نَحْوُ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ).

(۱) تفسیر المراغي: ج ۱۲، ص ۱۴ و ۱۵.

واته: تیکدانی دووهم: نهوه بوو که زه که ریباو یه حیای کوریان کوشت و، ویستیان: عیاش بکوژن، بویه بو جاری دووهم (ئیسبیانوس) قه یسه ری پوم هیرشی کرده سهریان و، له نیوان نهوه دوو تیکدان و هیرشکرانه سهرهش دا: ماوهی پینجسه د (۵۰۰) سال بووه. رای دووهم: که (سعید حوی) له (الأساس في التفسیر) دا هیناویه تی^(۱)، ده لئ:

۱- (الإفسادَةُ الأولى: إِنْحِرَافَاتُهُمُ الَّتِي جَرَّتْ عَلَيْهِمْ غَزْوَةٌ بَخْتَنَصْرَ الْبَابِلِيِّ).

واته: تیکدانی یه که میان نهوه لادانانه یان بووه، که وایکرده که بوخته ننه صری بابلی هیرشیان بکاته سهر.

۲- (الإفسادَةُ الثَّانِيَّةُ: هِيَ مَا نَرَاهُ الْآنَ إِذْ لَهُمْ دَوْلَةٌ وَسُلْطَانٌ وَإِفْسَادٌ وَطُغْيَانٌ).

واته: مه به ست له تیکدانی دووهم: نهوه حاله یانه که ئیستا ده بیینین، که دهوله تیان هه یه وه سه لاتیان هه یه و، خرابه کاری و سه رکیشیان هه یه.

ئجا به پیی نهوه لیکدانه وه بی، ئایه تی: (۱۰۴) له سووره تی (الإسراء) دا که دوایی ده یگه نیی - خوا پشتیوان بی - که ده فه رموی: ﴿وَقُلْنَا مَنْ بَعْدَهُ لَبِئْسَ إِسْرًا بَلْ أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾ واته: له دوای وی (مووسا) به به نیی ئیسرا ئیلیمان گوت: له سه ره ویدا نیشته جی بن (له سه ره زه وی شام)، ههر کاتیک به ئینی جاری دووهم هات، ئیمه ده تان پینجه وه وه ده تانه ئینین، ده بی مه به ست پیی نهوه سزادانه بی، که له جاری دووهم دا که رۆژگاری ئیستایه، ده قه ومی.

رای سیه م: که نه ویش ههر (سعید حوی) هیناویه تی، ده لئ:

۱- (الأولى: وَقُوفُهُمْ فِي وَجْهِ الدَّعْوَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ، ثُمَّ تَسْلِيطُ اللَّهِ الْمُسْلِمِينَ عَلَيْهِمْ).

۲- (الثَّانِيَّةُ: هِيَ الْإِفْسَادَةُ الْحَالِيَّةُ)^(۲).

واته: مه به ست له تیکدانی یه که م: نهوه بوو که کاتیک که ئیسلام هات، له به رانه بر ئیسلام وه ستان و دژایه تی بانگه وازی ئیسلامه تیان کرد، دوایش سزادانه که نهوه بوو که خوا مسولمانانی به سه ردا زالکردن.

(۱) الأساس في التفسیر، دار السلام، القاهرة، الطبعة: السادسة، ۱۴۲۴ هـ عدد الأجزاء: ۱۱ (في ترقیم واحد متسلسل) ج ۱۱، ص ۲۰۰۷.

(۲) سه چاوهی پیشو.

که هر سنی تیره جووله که که ی به نی قهینوقاع و، به نی نه زیرو، به نی قوریزه، له مه دینه ده رکران، دواپی جووله که کانی خه به ریش ده رکران و، ئاواره ی شام بوون، له نه جامی په یمان شکینی و بی به لینیان دا.

تیکدانی دووه میان: نه وه یه که ئیستا ده بیینن.

ئجا به و پییه بی، ده بی خوی دادگه ر، جاریکی دیکه ش به دهستی مسولمانان - یان که سانیکی دیکه - سزایان بدات.

رای چواره م: که (سید القطب) ره حمه تی خوی لیبی له ته فسیره که ی خوی (فی ظلال القرآن) دا^(۱)، هیناویه تی، ده لی:

(وَلَقَدْ صَدَقَتِ النَّبُؤَةُ وَوَقَعَ الْوَعْدُ، فَسَلَطَ اللَّهُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَنْ قَهَرَهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ، ثُمَّ سَلَطَ عَلَيْهِمْ مَنْ شَرَّهُمْ فِي الْأَرْضِ وَدَمَّرَ مَمْلَكَتَهُمْ تَدْمِيرًا، وَلَا يُنْصُ الْقُرْآنُ عَلَىٰ جَنَسِيَّةٍ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَلَطَهُمُ اللَّهُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّ النَّصَّ عَلَيْهَا لَا يَزِيدُ مِنَ الْعِبْرَةِ شَيْئًا).

وا دیاره (سید القطب) (ره حمه تی خوی لیبی) هه ردوو تیکدانه کان، ده گه ریبتیه وه بو میژوو، وه ک رای زوربه ی زانایان وایه، ده لی:

ئهو هه و آل پیدانه ی که خوا هه و آلی پیداو، هاتوته دی و، به لینه که جی به جی بووه، خوا ﷻ که سانیکی به سه ر جووله که کان دا زالکرد (ئه و ته نیا باسی به که مجار ده کات، به لام بو جاری دووه میس هه روایه)، که له سه ر زهوی ده ربه ده ریان کردن و، ولاته که یان کاول کردن، به لام قورئان نه وه ده رناخات که نایا نه وانه کی بوون: خوا به سه ر گه لی جووله که یدا زال کردوون؟ چونکه ده رختنی ماهیه تی کی بوون و چ که س بوون؟ هیچ له و عیبه رت و په نده زیاد ناکات، که ئیمه له و به سه رهاته وه ریده گرین.

رای پینجه م: خاوه نی (تفسیر نمونه) (ناصر مکارمی شیرازی)، که ته فسیریکی فارسییه و له گه ل کومه لیک له زانایان دایان ناوه^(۲) ده لی:

۱- (الإفسادَةُ الأولى: تَشْكِيلُ حِزْبِ صَهُيُونِيْزِمٍ وَحُكُوْمَةِ إِسْرَائِيْلَ فِي سَنَةِ ١٩٤٨ م).

۲- (الإفسادَةُ الثَّانِيَّةُ: إِخْتِلَالُ الْأَرَاْضِي الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْبَيْتِ الْمُقَدَّسِ وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى).

واته: تیکدانی یه کهم: بریتی بوو له وه که: جووله که کان حزبی صه هیونیزمیان دروستکرد و پیک هینا، پاشان ده و له تی ئیسراییلیان دامه زرانند، له سالی ۱۹۴۸ زایینی دا.

تیکدانی دووه میس: نه وه یه که دوا ی نه وه ی که ده و له تیان دامه زرانند، سه رزه مینیکی ئیسلامی زوریان {به شیکی لوبنان و، به شیکی ئوردن و، به شیکی میصرو، به شیکی سووریا} یان داگیرکرد، ههروه ها (بیت المقدس) و، مزگه و تی نه قشاشیان خسته زیر رکیفی خو یانه وه.

رای شه شه م: که (محمد الطاهر بن عاشور) ده یهینی، هه رچه نده من خستومه ته کو تایی، به لام من له هه موویانم پی راستره، هه له ته نه و رایانه ی دیکه ش ده گونجین به لگه یان له سه ر بهیتر ته وه، به لام من پیموایه رای شه شه میان، که نیزیکه له وه ی (المراغی) هینای، ههروه ها نیزیکه له یه کیک له و دوو رایانه ی (سعید حوی) هینانی، ههروه ها نیزیکه له وه ی (سید قطب) گو توویه تی، به لام (محمد الطاهر بن عاشور) وردتر ده یهینی و، زیاتر تیشک ده خاته سه ر روودا وه کان.

(محمد الطاهر بن عاشور)^(۱)، ده لی:

(قَالِمْرَةُ الْأُوَى: هِيَ مَجْمُوعُ حَوَادِثٍ مُتَسَلِّسَةٍ تُسَمَّى فِي التَّارِيخِ بِالْأَسْرِ الْبَابِلِيِّ، وَهِيَ غَزَوَاتُ بُخْتَنْصُرٍ مَلِكِ بَابِلٍ وَأَشُورٍ، بِلَادَ (أورشليم):

الغزو الأول سنة: (۶۰۸) قبل الميلاد، أسر جماعات كثيرة من اليهود ويسمى بالأسر الأول.

الغزو الثاني سنة: (۶۰۶) قبل الميلاد، الأسر الثاني وهو أعظم من الأول، وأسر ملك يهوذا وجمعاً كثيراً من الإسرائيليين، وأخذ الذهب الذي في هيكل سليمان، وما فيه من الآنية النفيسة.

الغزو الثالث: سنة (۵۸۸) قبل الميلاد، غزاهم بختنصر وسبأ كل شعب يهوذا، وأحرق هيكل سليمان، وبقي أورشليم خراباً يباباً، ثم عادوا لتعميرها، فيما بعد).

شایانی باسه نه و - محمد الطاهر بن عاشور - ته نیا باسی سزایه که ده کات، تیکدانه که یان بریتی بووه له وه: که کتیه کانی خو یان گو ریوه و، پیغه مبه ره کانیان کوشتون و، ملیان داوه ته گوناوه تاوان و زولم و سته م و خرابه کاری، ده لی:

تیکدانی یه کهم: کو مه له رووداویکی به دوا ی یه کدان، که له میژوودا به (الأسر البابلي) ناسراون، واته: به دیل گرنتی بابلی، {بابلییه کان جووله که کانیان به دیل گرتوون} که

ئەویش ئەو جەنگانەن كە (بُخْتَنْضِر) پادشای بابل و ئاشوور كىردوونى، لە دژى وﻻتى ئۆرشەلیم، (واتە: وﻻتى جووله كە كان)، كە:

۱- جەنگى يەكەم لە سالى: (۶۰۸)ى پيش زايين دا بووه، كە كۆمه لىكى زۆرى لە جووله كە كان بە دىل گرت و ئەمە پىنى دەگوتى: بە دىل گرتنى يەكەم، {كە بردوونى بۆ بابل}.

۲- جەنگى دووهم لە سالى: (۶۰۶) پيش زايين دا بووه، كە پىنى دەگوتى: بە دىل گرتنى دووهم، كە لە هى يەكەم گەورەتر بووه و پادشای يەهووداش گىراوه، هەروەها ژمارە يەك زۆر لە ئىسپرائىلىيە كان (واتە: جووله كە كان)، هەروەها زىرېك كە لە هەيكەل (پەرستگا)ى سوله يماندا بووه، ئەویشى بردوه و هەرچى قاب و قاچاغى بە نرخ و ناياب بووه {كە لە سەردەمى سوله يماندا كۆ كراو تەو} هەمووى بە تالان بردوه.

۳- جەنگى سىيەم لە سالى: (۵۸۸)ى پيش زايين دا بووه، كە ديسان هەر بە قىادەى بوختەننەصر بووه، (واتە: بوختەننەصر سى جارەن هيرشى كىردۆتە سەر جووله كە كان)، ئەمجارە هەموو گەلى يەهووداى بە دىل گرتوه، بە پياوو ئافرەت و مندالەوه و هەمووى بردوون و هەيكەلى سوله يمان (پەرستگاى سوله يمان)ى سووتاندوه و ئۆرشەلیم {ئەو وﻻتەى كە جووله كە كانى لى بوون} بە وىرانى و كاولكراوى ماو تەو، بە لأم پاشان گەراو تەو بۆ ئاوه دانكردنەوهى، دواى ماو يەك زۆر.

ئەو بە نىسبەت تىكدانى يەكەمەوه كە (محمد الطاهر بن عاشور) و هەندىك لە سەرچاوه مۆزوييە كانى دىكەش، كە من دەرفەتم نەبوو، ئاماژە بە هەموويان بەدم، بەوه لىكى دەدەنەوه، كە برىتية لەو جەنگانەى كە بوختەننەصر پادشای بابل و ئاشوور يە كان، لە دژى وﻻتى جووله كە كىردوونى و بەو شىو يەى لىكردوون، كە باسما كىرد.

تىكدانى دووهم: (محمد الطاهر بن عاشور) دەلى: (وأما المرة الثانية فهي سلسلة غزوات الرومانيين بلاد أورشليم)، سزادانى دووهم، كە لە ئەنجامى خراپەكارى دووهمى جووله كە كاندا و، لە ئەنجامى لە رى دەرچوونى دووهمياندا، خوا جار لىكى دىكە سزای داون، برىتية لە زنجيرە يەك جەنگى رۆمانىيە كان بۆ سەر وﻻتى ئۆرشەلیم، كە ئەویش: (محمد الطاهر بن عاشور) ئاوا دەبەيتى:

(وَيَسْأَنُ ذَلِكَ: أَنَّ الْيَهُودَ بَعْدَ أَنْ عَادُوا إِلَى أُورْشَلِيمَ وَجَدُوا مُلْكَهُمْ، وَمَسَّجِدَهُمْ فِي زَمَنِ دَارِيُوسَ) وَأَطْلِقَ لَهُمُ التَّصْرُفُ فِي بِلَادِهِمُ الَّتِي غَلَبَهُمْ عَلَيْهَا الْبَابِلِيُّونَ، وَكَانُوا تَحْتَ نَفْوِ مَمْلَكَةِ

قَارِسَ، فَمَكَّنُوا عَلَى ذَلِكَ مِائَتِي سَنَةٍ مِنْ سَنَةِ ۵۲۰ إِلَى سَنَةِ ۳۳۰ قَبْلَ الْمَسِيحِ، ثُمَّ أَخَذَ مُلْكُهُمْ فِي الْإِنْجِلَالِ بِهُجُومِ الْبَطَالِسَةِ مُلُوكِ مِصْرَ عَلَى أُورُشَلِيمَ، فَصَارُوا تَحْتَ سُلْطَانِهِمْ إِلَى سَنَةِ ۱۶۶ قَبْلَ الْمَسِيحِ، إِذْ قَامَ قَائِدٌ مِنْ إِسْرَائِيلَ اسْمُهُ (مِيثِيَا) وَكَانَ مِنَ الْلَاوِيِّينَ فَانْتَصَرَ لِلْيَهُودِ، وَتَوَلَّى الْأَمْرَ عَلَيْهِمْ، وَتَسَلَّسَلَ الْمُلْكُ بَعْدَهُ فِي أُنْبَائِهِ فِي زَمَنِ مَلِيٍّ بِالْفِتَنِ إِلَى سَنَةِ أَرْبَعِينَ قَبْلَ الْمَسِيحِ، دَخَلَتْ الْمَمْلَكَةُ تَحْتَ نُفُودِ الرُّومَانِيِّينَ، وَأَقَامُوا عَلَيْهَا أَمْرَاءَ مِنَ الْيَهُودِ كَانَتْ أَشْهُرُهُمْ (هَيْرُودَسَ) ثُمَّ مَرَدُّوا لِلخُرُوجِ عَلَى الرُّومَانِيِّينَ، فَأَرْسَلَ قَيْصَرَ رُومِيَّةً: الْقَائِدَ (سَيْسِيَانُوسَ) مَعَ ابْنِهِ الْقَائِدِ (طَيْطُوسَ) بِالْجِيُوشِ فِي حُدُودِ سَنَةِ أَرْبَعِينَ بَعْدَ الْمَسِيحِ.

فَخَرَّبَتْ أُورُشَلِيمَ وَاخْتَرَقَ الْمَسْجِدَ، وَأَسَرَ (طَيْطُوسَ) نَيْفًا وَتَسْعِينَ أَلْفًا مِنَ الْيَهُودِ، وَقَتَلَ مِنَ الْيَهُودِ فِي تِلْكَ الْحُرُوبِ نَحْوَ أَلْفِ أَلْفِ (۱۰۰۰۰۰۰)، ثُمَّ اسْتَعَادُوا الْمَدِينَةَ وَبَقِيَ مِنْهُمْ شِرْذِمَةٌ قَلِيلَةٌ بِهَا إِلَى أَنْ وَاقَاهُمُ الْإِمْبْرَاطُورُ الرُّومَانِيُّ (أَدْرِيَانُوسُ) فَهَدَمَهَا وَخَرَّبَهَا، وَرَمَى قَنَاطِيرَ الْمِلْحِ عَلَى أَرْضِهَا كَيْلًا تَعُودُ صَالِحَةً لِلزَّرَاعَةِ، وَذَلِكَ سَنَةَ ۱۳۵ لِلْمَسِيحِ، وَبِذَلِكَ انْتَهَى أَمْرُ الْيَهُودِ وَانْقَرَضَ وَتَفَرَّقُوا فِي الْأَرْضِ وَلَمْ تَخْرُجْ أُورُشَلِيمَ مِنْ حُكْمِ الرُّومَانِ، إِلَّا حِينَ فَتَحَهَا الْمُسْلِمُونَ فِي زَمَنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ سَنَةَ ۱۶ هـ صَلَاحًا مَعَ أَهْلِهَا وَهِيَ تُسَمَّى يَوْمَئِذٍ (إِيلِيَاءَ)).

واته: رپوونكردنه وهى ئه وهش به مشيويه: جووله كه كان دواى ئه وهى گه رانه وه بؤ ئورشه ليم و ولآت و مهمله كه ته كهى خويان تازه كرده وه و مزگه وته كهى خويان دروست كرده وه، له سه رده مى (داريوش) پادشاي فارسه كاندا، ئه ويش ده ستى بؤ ئاوه لآكردن كه ولآته كهى خويان ئاوه دان بكنه وه، كه بابليه كان به ديليان گرتبون و، بردبوويانن بؤ ولآتى خويان و، ولآته كه شيان كاولكرد بوون، جووله كه كان له سه رده مى (داريوش) وه كه گه رانه وه، ولآتى خويان ئاوه دان كرده وه، مزگه وته كه شيان تازه كرده وه و هه تا دوو سه د (۲۰۰) سآل له سه ر ئه وه به رده وام بوون، {واته: له ولآتى خويان به هيمنى و ئاسايش ژيان و، خاوه نى قه وارهى سياسى خويان بوون}، له (۵۳۰) تاكو (۳۳۰) پيش زابين {واته: دوو سه د سآل}، به لآم دوايى جاريكى ديكه ده سته لآت و حوكمرانيه كه يان ده ستى كرده وه به هه لوه رين و به تلؤسييه كان (واته: پادشاكاني ميصر) هيرشيان كرده سه ر ئورشه ليم و كه وتنه ژير ده سه لآتى به تلؤسييه كان، له سالى (۳۳۰) پيش زابينه وه، تاكو (۱۶۶) پيش زابينى، له و كاته دا فه رمانده يه ك له جووله كه كان، هه لسا به هه لگيرساندنى شورشيك به ناوى (ميثيا) كه ئه ويش له هؤزى: (اللاوين) بوو و به سه ر دوژمنه كاندا سه ركه وت و، تۆله ي بؤ جووله كه كان ستانده وه له دوژمنه كاني و بوو به حوكمران به سه ريانه وه، دوايى

حوکمپرانیی له کۆپه کانییدا بهردهوام بوو، بهلام له پوژگارێکی پر له کیشه و ئاشووبدا، تاكو سالی (۴۰) ی پيش زاین، (واته: چل سال پيش نهوهی که عیسا عليه السلام بپته دنیاوه).

ئیدی له و کاتهوه مهمله که تی به هووذا (ولاتی جووله که کان) کهوته ژیر دهسته لاتی رۆمانییه کان، که ئەوانیش کۆمه لیک فهرمانده یان هەر له جووله که کان ده کردنه سه رکرده یان، که له هه موویان ناسراوتر هیرۆدۆس بوو، {هیرۆدۆس جووله که بوو، رۆمانه کان کردبوویان به گه وهی جووله که، به لام هەر له ژیر دهسته لاتی ئەوان دا بووه، وهک زۆر له سه روکه کانی ئەو دهوله تانهی ئیستا، که له دهوله تانی زلهیز دایان ده نین و وهک داشی دامه ده یان جوولتین!}، به لام دوایی جووله که هه لگه پرانه وه و جهنگیان له دژی رۆمانه کان کرد، بۆیه قه یسه ری رۆمای ئەو کاته فهرمانده (سیسیانووس) ی له گه ل کۆپه که ی به ناوی (طیطوس) نارده سه ریان، (واته: سیسیانووس) ئەو فهرمانده یه بوو، که قه یسه ری رۆم نارديه سه ر جووله که کان له گه ل کۆپه که ی دا: (طیطوس)، که ئەویش هەر فهرمانده بوو، ئنجا له ده ور به ری سالی: چل (۴۰) ی زاینی دا، (واته: چل سال دوا ی له دایک بوونی عیسا عليه السلام) ئۆرشه لیمی کاول کرد و مزگه وته که شی سووتاند و (طیطوس) نه وه د و ئەوه نده هه زار که سه ی له جووله که کان به دیلگرتن و، له کۆی ئەو جهنگانه دا که جووله که کان له گه ل رۆمانه کانییدا کردوویانه، هه زار هه زار که س (واته: بهک ملیۆن که س) له جووله که کوژران و، به لام دوایی جارێکی دیکه دووباره جووله که کان شاره که یان وه رگرته وه، به س که میکیان لئ مابوون، تاكو دوا یی ئیمپراتۆری رۆمانیی (ئه دریانۆس) به سه ریاندا زال بوو و، ولاته که یانی کاولکرد و شاره کانیانی پوو خاندن و خویشی به زه وییه کشتو کالییه کانیاندا کرد، بۆ نه وه ی جارێکی دیکه به که لکی کشتو کال نه یهت، ئەویش له سالی: (۱۳۵) زاینی دا، (واته: ۱۳۵) سال دوا ی نه وه ی که عیسا عليه السلام له دایک بووه، دوا یی ده لئ:

به و شتیوه یه له سالی: (۱۳۵) زاینیه وه شویتیک بۆ جووله که کان وهک ولات و قه واره ی سیاسیی و ده ولت نه ماو، به زه ویدا بلا بوونه وه، {بۆیه ئیستا جووله که له هه موو دنیا دا هه ن و به هه موو ولاتاندا بلا بوونه وه}، هه روه ها ئۆرشه لیم هەر له ژیر ده سه لاتی رۆمانه کان دا بوو و له ژیر ده سه لاتی رۆمانه کان ده ربازی نه بوو، تاكو مسو لمانان نازادیان کرد له سه رده می عومه ری کۆری خه تتاب عليه السلام له سالی شازده (۱۶) ی کۆچیدا، که ئەویش عومه ر عليه السلام به صولح و پیکه اتن و ئاشته وایی چووه نیو شاره که یانه وه (واته: شاری قودس)، که ئەو کاته (ئیلیاء) ی پئ ده گو ترا.

{ياخود كۆي ولاته كه يان (ئىلياء) ي پىده گوترا، كه وه ك پىشتر گوتمان: (ئىلياء) يه كيك بووه له پىغهمبهرانى به نو ئيسرائيل سه لات و سه لامى خوا له سه ر تىكرائى پىغهمبهرانى خوا بن.

پىم وايه: نه و رايه ي (محمد الطاهر بن عاشور) ته به نىيى كرده و، ئاوا روونى كرده وه و رايه كه ي خو ي به به لگه ي سه رچاوه ميژووييه كان پشتر است كرده وه، نيزيكترين رايه له راستيه وه و كو كره وه ي زورنىك له رايه كانى ديكه شه، هه ر چه نده ناشليم: رايه كانى ديكه ش - به تايهت له باره ي تىكدانى دووه م و سزايه كه يه وه - ريان تيناچى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ درسی دووم ✱

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سىژدە (۱۳) ئايەت پىك دى، ئايەتەكانى (۹ - ۲۱) لە خو دەگرى،
كە خواى زانا و توانا تىياندا، باسى سىژدە (۱۳) بابەتى جوراۋ جوراۋ دەكات، كە ھەموويان
لە تەوھرى: {قورئان بە چاكتىن رىيازو بەرنامە دانان} دا دەخولتەنەوھ:

۱- قورئان باشتىن رىنمايىھە و موژدەدەرى برواداران و ترستىنەرى بىپروايانە.

۲- مروقى بىپروا لەبەر پەلەپەل، جارى وا ھەيە نزاى خراپ لە خوۋى دەكات.

۳- شەوگارو رۇژگار، دوو نىشانەى خوان و، پرن لە ھىكمەت و سوود.

۴- ھەموو مروقتىك چارەنووسى خوۋى بە دەست خوۋىتى و، لە رۇژى دوايىش دا نامەى كردهوھەكانى
بە دەستەوھە دەدرى!

۵- ھەر كەس رى راست بگرى، خوۋى بەھرەمەندەو، لە گومرايىش ھەر خوۋى زەرەرمەندە.

۶- كەس تاوانى كەس ھەلناگرى و لە كۆلى ناكاتەوھ.

۷- خوا ھەتا پىغھەمبەران نەتيرى بو كۆمەلگاۋ خەلكىك، لەسەر كوفر و خراپە، سزاىان نادات.

۸- خوا بە ھۆى خوشگوزەرانى و خراپەكارىيەوھ، ئاۋەدانىيەكان دەفەوتىتى.

۹- خوا زۇر گەلى لە دواى گەلى نوح، بە ھۆى گوناھەكانىانەوھ، فەوتاندوون.

۱۰- ھەر كەس ئامانجى دنيا بى، بە پى وىستى خوا پى دەكات، بەلام لە قىامەتدا جىگەى دۇزەخە.

۱۱- ھەر كەسىش ئامانجى دوارۇژ بى و، بە ئىمانەوھ ھەولى بو بدات، بە ئاكام دەكات.

۱۲- خوا بە پى سىستى دادگەرانەى لە گەردووندا، كارناسانى بو ھەموو لايەك دەكات، (چ
چاكەكاران، چ خراپەكاران، چ دنيا وىستان، چ دوارۇژ وىستان).

۱۳- لە دنيادا بەرزى و نزمى ھەيە، بەلام لە رۇژى دوايىدا، ئەو بەرزى و نزمىيە، زۇر زىاتر
دەبى.

﴿٩﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا
 كَبِيرًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١١﴾ وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ
 دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحُونًا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
 آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِيَتَّبِعُوا فُضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ
 فَضْلَنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٣﴾ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
 مَنشُورًا ﴿١٤﴾ أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٥﴾ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن
 ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَاِزْرَهُ وَزَرَّ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٦﴾ وَإِذَا
 أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
 مِّنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٨﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا
 لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٩﴾ وَمَن أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٠﴾ كَلَّا نُنمِذُ
 هَتُولَاءِ وَهَتُولَاءِ مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢١﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
 عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا ﴿٢٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه‌ته‌کان

((به دنیایی ئەم قورئانه (خەلکی) پێنمایی دەکات بەرهو بەرنامه (وړببازیک که) راستر و چاکترینه و، موژدهش دەدات بە بروادارانیک که کرده‌وه‌ی چاک ده‌که‌ن، که پاداشتیکی گه‌وره‌یان هه‌یه ^(۹) هه‌روه‌ها (پایده‌گه‌یه‌نی) که ئەوانه‌ی بر‌وایان به‌ رۆژی دوایی نیه، سزاو ئازاریکی به‌ ئیشمان بۆ داناون ^(۱۰) مروّقی (ببېروا)یش وه‌ک په‌له‌کردنی بۆ هاتنی خێر و خوشیی، په‌له‌ی هاتنی به‌لا و خراپه‌ ده‌کات و، مروّف (به‌ سروشت زۆر) په‌له‌ کاره ^(۱۱) شه‌وگاری و رۆژگاریشمان کردوونه دوو نیشانه (له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاریتی خوا)، ئنجا هه‌رچی نیشانه‌ی شه‌وگار (مانگ)ه، خه‌فه‌مان کردوه و، نیشانه‌ی رۆژگار (خۆر)یشمان کردۆته‌ بینهر (هۆکاری بینین) تاكو (به‌ رۆژگار) له‌ به‌خششی په‌روه‌ردگارتان داوا بکه‌ن (کارو کاسبی بکه‌ن) و، بۆ ئەوه‌ش که ژماره‌ی سالان و، ژمیره‌ی کاره‌کانتان بزائن و، هه‌موو شتیکیشمان زۆر باش روونکردۆته‌وه (وه‌هه‌ر کامیکیانمان له‌وانی دیکه‌ جیاکردۆته‌وه) ^(۱۲) پشک و چاره‌نووسی هه‌ر مروّفیکیشمان خستۆته‌ ئەستۆی خۆیه‌وه و، رۆژی قیامه‌تیش نووسراویکی بۆ ده‌ردتین به‌ کراوه‌یی ده‌بیینی ^(۱۳) (پیی ده‌گوتری): نووسراوه‌که‌ت بخۆینه‌وه! ئەم‌رۆ هه‌ر خۆت ژمیره‌ر و چاودی‌ری خۆت بی، به‌سه ^(۱۴) هه‌ر که‌س پیی راستی گرت، پیی راست گرتنه‌که‌ی سوودی بۆ خۆیه‌تی و، هه‌ر که‌س‌یش گومرا بئ، گومرا بوونه‌که‌ی زیانی بۆ خۆیه‌تی و، هه‌یج نه‌فسیکی کۆل (ی قورسی گوناهان) هه‌لگر، کۆلی گرانی که‌سی دیکه‌ هه‌لناگری و، ئیمه‌ش سزاده‌ر (ی هه‌یج خه‌لک و کۆمه‌لگایه‌ک) نین، تاكو په‌وانه‌کراوی بۆ نه‌تیرین (و بیانوو بر‌وایان نه‌که‌ین) ^(۱۵) هه‌ر کاتیکیش ویستمان (خه‌لکی) ئاوه‌دانیه‌ک بفه‌وتینین، فه‌رمان به‌ خۆشگوزه‌رانه‌کانی ده‌که‌ین (چاکه‌ بکه‌ن) که‌چی ئەوان لادان و تاوانی تیدا ده‌که‌ن و، سه‌ره‌نجام قسه‌ (و بریاری خوا)ی له‌سه‌ر ده‌چه‌سه‌پئ (که‌: لاده‌رو خراپه‌کاران سزاده‌ده‌ین) و کاول و ویرانی ده‌که‌ین ^(۱۶) له‌ دوای (گه‌لی) نووحیش گه‌لیک سه‌ده‌مان له‌ نێو بردوون و، په‌روه‌ردگاریشت به‌سه‌ بۆ شاره‌زا بوون و دیتنی گونا‌هه‌کانی به‌نده‌کانی ^(۱۷) هه‌ر که‌س ژبانی په‌له‌ی (دنیا)ی بوئ، بۆ هه‌ر که‌س، ئەوه‌نده‌ی بۆیمان بوئ، تیدا بوئ پیش ده‌خه‌ین، دوایی دۆزه‌خی بۆ داده‌نیتین به‌ عه‌یداریی و ده‌رکراوی ده‌خریته‌ نیوی (و تیدا ده‌سووتئ) ^(۱۸) هه‌ر

كەس تىكىش دواپۇژى بوئى و، كۆششى شايستەى بۆ بكات و، پروادارېش بى، ئا ئەوانە كۆششە كەيان سوپاسكراو (و پەسند) ه (۱۹) ھەر كامىكىان ئەوانېش و ئەوانېش (دوا پۇژ خوزانى پروادارو دىناويستانى بېپروا) لە بەخششى پەروەردگارت ھاوكارىى دەكەين و، بەخششى پەروەردگارىشت (لە ھېچ كەس كە كۆشش بكات) قەدەغە كراو نېه (۲۰) سەرنج بدە! چۆن زېدەيىمان داوۋتە ھەندىكىان بەسەر ھەندىكىاندا، بە دىنايېش (مەنزىلگى) دواپۇژ، پلە كانى گەورە ترن و زېدەيىە كەيشى گەورە ترە (۲۱).

شېكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان

(أَقَوْمٌ): (الْأَقَوْمُ: تَفْضِيلُ الْقَوْمِ) (الَّتِي هِيَ أَقَوْمٌ) صِفَةٌ لِمَخْذُوفٍ دَلَّ عَلَيْهِ: (يَهْدِي)، الْقَوْمِ: الْمُعْتَدِلِ، وَالْحَسَنُ الْقَامَةِ، وَالْجَمْعُ: قِوَامٌ).

(أَقَوْمٌ): ديارە صېغەيە كە لە بە چاكتردانانى (قويم)، واتە: رېك و راست (أَقَوْمٌ) واتە: رېك و راستر، ئنجا (الَّتِي هِيَ أَقَوْمٌ) سېفەتە بۆ شتىك كە قرتىتراوہ كە وشەى (يَهْدِي) دەلالەتى لەسەر دەكات، يانى: (لِلطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَقَوْمٌ).

وشەى (قويم) یش واتە: رېك و راست، دەگوتىرى: (فُلَانٌ قَوْمٌ) واتە: قەد و قىافەيەكى رېكى ھەيە، كە كۆى (قويم) برىتيە لە (قوام).

(مَجْرُولًا): (العَجَلَةُ: طَلَبُ الشَّيْءِ وَتَحْرِيبُهُ قَبْلَ أَوَانِهِ)، (عَجَلَةٌ) برىتيە لە داواكردنى شتىك و لى خەفتانى شتىك، پېش ئەوھى كە كاتى خۆى بى.

(فَاحْوَنًا): (الْمَحْوُ: إِزَالَةُ الْأَثَرِ)، (مَحْوٌ) برىتيە لە سېرنەوھى شوئىنەوار، ﴿فَاحْوَنًا﴾ ءَايَةَ الْاَيْلِ، واتە: نېشانەى شەو كە مەبەست پىنى (مانگ)ە، خەفەمان كىردوہ و شوقة كەيمان كەم كىردوہ.

(مُبْصِرَةٌ): واتە: پىن بېنەر، دەلى: (أَيُّ: مُضِيئَةٌ لِلأَبْصَارِ) واتە: وا دەكات كە چاوهكان بېنن، خۆى (بصير) يانى: بېنەر، بەلام (مُبصر) واتە: پىبېنەر، وابكەى ئەوھى بەرانبەرەكەت بېننى، ئەو شتە بېننى، بىگومان لە ئەنجامى تېشكى خۇردا، ئىمە شتەكان دەبېنن، واتە: خۇر پىمان دەبېنننى.

(وَالْحِسَابَ): (الْحِسَابُ: إِسْتِعْمَالُ الْعَدَدِ)، (حساب) بریتیه له به کارهینانی ژماره، ده گوتری: (حَسَبْتُ أَحْسَبُ حِسَابًا حَسْبَانًا)، واته: ئەو شتەم ژمارد.

(فَضَلْتُهُ تَفْصِيلاً): واته: روومان کردۆته وه به روونکردنه وه، (الْفَضْلُ: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنْ الْأَخْر، حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فَرْجَةٌ، وَالْجَمْعُ مَفَاصِلٌ وَالْمَفْرَدُ مِفْصَلٌ).

وشه ی (فَضْلٌ) بریتیه له جیاکردنه وه ی دوو شت که نیتوانیتکیان هه بی، ئنجا (مَفَاصِلٌ) که کۆی (مِفْصَلٌ) ه، واته: جومگه، له بهر ئەوه ی جومگه کان ده بنه هۆی لیک جیاکردنه وه ی ئەندامه کان، که واته: (فَضَلْتُهُ) یانی: (بَيْنَاةٌ تَفْصِيلاً، أَي: تَبْيِينًا)، جوامان روونکردۆته وه، چونکه کۆمه لیک شت که لیک جیاکرانه وه، هه ریه که یان به جیا، باشتەر دیار ده بی.

(طَاوَرُهُ): (أَي: عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ عَنْهُ، مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ)، ئەو کرده وه ی که له وه وه فریوه و، له وه وه پهیدا بووه، ئنجا چاک بی، یان خراپ بی.

(حَسِيْبًا): (رَقِيْبًا، فَعِيْلٌ مَعْنَى فَاعِلٍ، أَي: الْحَاسِبُ الضَّابِطُ)، (حَسِيْبًا) به مانای چاودیر لیره دا ئەمه (فَعِيْلٌ) ه، به لام به مانای: (فَاعِلٌ) ه، (حَسِيْبٌ) واته: (حَاسِبٌ)، ژمیره و (ضابط) کۆنترۆلکه ر.

(وَأَزْرَةً): (الْوِزْرُ: الثَّقَلُ، تَشْبِيْهًا بِوِزْرِ الْجَبَلِ، وَيَعْبُرُ بِذَلِكَ عَنِ الْإِثْمِ، كَمَا يُعْبَرُ عَنْهُ بِالثَّقَلِ)، (وَأَزْرٌ) یانی: هه لگری قورسای، (وِزْرٌ) مانای قورسای دێ و، گونا چوینراوه به قورسای چیاوه و به وه ته عبیر ده کری له گونا، وه ک چۆن ته عبیر ده کری به قورسای، وه ک خوا له سووره ق (العنكبوت) ئایه ق (۱۳) دا ده فرموێ: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَنْفَالَهُمْ وَأَنْفَالَ مَعَ أَنْفَالِهِمْ﴾، واته: قورسایه کانی خویمان و قورسایه کانی دیکه ش و پرای قورسایه کانی خویمان، هه لده گرن.

(مُتْرَفًا): (مُتْرَفًا): واته: خوشگوزه رانه کانی، (التَّرْفَةُ: التَّوَسُّعُ فِي النُّعْمَةِ، كَمَا يَقُولُ: أَتْرَفَ فُلَانٌ فَهُوَ مُتْرَفٌ)، (تُرْفَةٌ) واته: فراوانی له نازو نيعمه تدا، واته: خوشگوزه رانی، ده گوتری: (أَتْرَفَ فُلَانٌ فَهُوَ مُتْرَفٌ) خاوهن فراوانییه له نازو نيعمه تدا.

(فَفَسَّقُوا فِيهَا): ده لێ: (فَسَقَ فُلَانٌ: خَرَجَ عَنِ حَجْرِ الشَّرْعِ)، واته: له سنووری شه رع چوو ده ری، (فَسَقَ الرُّطْبُ: خَرَجَ عَنِ قَشْرِهِ)، فه رکه خورما که له که وله که ی خو ی ده رده چی (که ولی هیشوه که ی) ئەوه ی پیده گوتری، که واته: ﴿فَفَسَّقُوا فِيهَا﴾، واته: ده رچوون له و سنووره ی، که ده بوو لێی ده رنه چن.

(الْقُرُونِ): (الْقُرْنُ: الْقَوْمُ الْمُقْتَرُونَ فِي زَمَنِ وَاحِدٍ، وَجَمْعُهُ قُرُونٌ)، (قَرْنٌ) بریتیه له کومه له خه لکیک که پیکه وه ده بن، له رۆژگار یکدا، که تاکه که ی (قَرْن) ه، کویه که ی (قُرُون) ه، واته: سه ده کان، ئنجا هه ندیک ده لئین: سه ده (قَرْن) هفتا ساله، هه ندیک ده لئین: چل ساله، هه ندیک ده لئین: سه ده ساله، ئیستا زیاتر و اباوه، که سه ده، بریتیه له سه ده سال. (الْعَاجِلَةَ): (الْحَيَاةُ الْعَاجِلَةَ)، واته: ئه و ژيانه ی که به په له یه، ژيانیک که زوو دیته ناراوو و زوو تیده په ری، که مه به ست ژيانی دنیا یه.

(مَذْمُومًا): واته: لومه کراو، سه رزه نشتکراو، عیب لیگیراو، (الذَّمُّ: الْوَصْفُ بِالْمَعَانِبِ الَّتِي فِي الْمَوْصُوفِ)، (ذَمٌّ) بریتیه له وه صفکردنی که سیک، به و عیبانه ی که تیدان. (مَذْحُورًا)، (الْمَذْحُورُ: الْمَطْرُودُ، دَحْرَهُ: طَرَدَهُ)، (مدحور) واته: ده رکراو، چونکه: (دَحْرَهُ: طَرَدَهُ) واته: ده ریکردو دوور یخسته وه.

(عَطَاءٌ): (أَعْطَاهُ مَالًا، وَالْإِنْسُمُ: الْعَطَاءُ)، واته: مالی پيدا و پنی به خشی، ناوه که ش بریتیه له (عَطَاء) واته: به خشی پیدراو، (رَجُلٌ مِعْطَاءٌ: كَثِيرُ الْعَطَاءِ، إِسْتَعْطَى وَتَعَطَّى: سَأَلَ الْعَطَاءَ)، واته: (مِعْطَاء) که سیک که زور ده به خشی، پیاوکی زور به خشنده، (إِسْتَعْطَى وَتَعَطَّى) واته: داوای به خشی کرد، داوای شتیکی کرد که پنی بدری.

(مَحْظُورًا): (مَمْنُوعًا)، واته: قه ده غه، (الْحَظْرُ: الْمَنْعُ)، واته: نه هیشتن و قه ده غه کردن، ئنجا نایا ئه وه له چیه وه هاتوه؟ ده لئین: (الْحَظْرُ: جَمْعُ الشَّيْءِ فِي الْحَظِيرَةِ، وَالْمُحْتَظَرُ فَاعِلُ الْحَظِيرَةِ)، (حَظِيرَةٌ) ئه وه یه که چوارچینه یه ک کرابن که زیاتر بو ئه وه ی که ناژه لیان تیدا کۆ کرد بیته وه پنی گوتراوه: (حَظِيرَةٌ)، ئاغل، یا خود شوینیک که ده غل و دانیان تیدا کۆ کرد بیته وه، گوتوو یانه: (حَظِيرَةٌ)، ئنجا (مُحْتَظَر) که سیکه که (حَظِيرَةٌ) ه که دروست ده کات، ئه و چوارچینه یه، یان ئه و ئاغل ه.

که واته: (مَحْظُور) واته: شتیک که له شوینیک دانرابن و، ری له خه لکیک گیرابن که دهستی بیگاتی، بویه خوا ی پهروه ردگار ده فه رموی: ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، به خشی پهروه ردگاری تو، له هیج که سیک قه ده غه نیه و، هیج که س ری لئ نه گیراوه، که دهستی بیگاتی، به مه جی کارکردن و هه و لدان و ره چاوکردنی سیستمی خواو یاسا کانی له گه ردوون و ژيانی به شهردا.

مانای گشتی نایه تهکان

دوای ئه و ههشت نایه تهی باسمان کردن، که وهک پیشه کی وان بو کوئی باس و بابه تهکانی سوورتهی (الإسراء)، ئنجا خوا ﷻ ئه و راستیه راده گه یه نن که وهک پیش دهستی ئه م سیزده (۱۳) نایه تهیه و ده فهرموئی:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ به دنیایی ئه م قورئانه رینمایی خه لک دهکات بو ریازو شیوازی که راستترین و چاکترینه، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ ههروهها موژدهش ده دات ئه و بروادارانیه که کرده وه باشه کان نه نجام ده دن، که پاداشتیکی گه وره یان هه یه، ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ هه و الیش ده دات به و که سانه کی که بروایان به روژی دوایی نیه، که ئیمه نازاریکی به ئیشمان بو ئاماده کردوون.

یا خود موژده ده دات به برواداران که: پاداشتی گه وره یان هه یه و، موژده شیان پیده دات که: ئه وانیه بروایان به روژی دوایی نیه نازاریکی به ئیشمان بو یان داناوه! یانی: بروادارینه! موژده تان لیبی: دوژمنه کانیشتان که پتی راست ناگرن و دزایه تیی ئیوه ده کهن و، دزایه تیی هه ق ده کهن و، دزایه تیی خوا و پیغه مبه ره که ی ده کهن، موژده تان لیبی که: نازاریکی به ئیشمان بو داناون و، وهک به رزه کی بانان بو یی ده رناچن و، به ئاسانی قوتار نابن!

یانی: دوای ئه وهی خوا ﷻ باسی چاره نووسی رهش و به سه رهاتی تالی گه لی جووله که ی کرد، ده فهرموئی: ئه م قورئانه ئه گه ر مسولمانان شوینی بکه ون، ده یانپاریزی له و چاره نووسه رهش و تاله ی که گه لی جووله که تووشی بوون، به هو ی لادانیانه وه له به رنامه ی خوا، قورئان مسولمانان ده پاریزی و، رینماییان دهکات بو چاکترین و باشترین شیوه ژیان و گوزه ران، له رووی رووحیی و فیکیری و رهوشتی و ئابووری و کومه لابه تیی و سیاسی و هتده وه.

ئنجا خوا ﷻ باسی سروشتی مروّف دهکات: ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾ وشه ی: ئینسان لیردها هه ندیک له زانایان ده لئین: مه به ست پتی: مروّفه به گشتی،

بەلام وا پىدە چى مەبەست پىي مروقى بىيروابى، واتە: مروقىك كە جارى دەستى ھىدايەتى خىواي نەگە يىشتوتى، واتە: مروقى دەپارىتەو ھە بو خراپە، ھەك چۆن دەپارىتەو ھە بو چاكە، واتە: جارى وا ھەيە كە توورە دەبى، يان لە ئەنجامى پەلە كىردنى دا، دوغاي خراپ لە خوى دەكات، ھەك چۆن داواي چاكە بكات لە خىواي پەروەردگارى! ﴿وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا﴾ مروقى زور بە پەلە و بە تالووكەيە، يانى: بە سروشت وا خولقيتەنراو، ھەك خوا لە ئايەتى (۳۷) سۈورەتى (الانبىاء) دا دەفەرموى: ﴿حُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾، واتە: مروقى لە پەلە پەلە دروستكراو، يانى: مروقى بە سروشت خورانه گەر، ھەك لە سۈورەتى (المعارج) دا فەرموويەتى: ﴿إِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذْ اَمَسَهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذْ اَمَسَهُ الْغَيْرُ مَنُوعًا﴾، واتە: مروقى بەھەلپەو خورانه گەر دروستكراو، ئەگەر ناخوشى و خراپەي تووش بوو زور شلەزاووشپىرە و، ئەگەر خوشى و چاكەشى تووش بوو، زور دەستگەرەوھەيە.

كەواتە: مروقى دەبى ئاگادارى ئەو خالە بىي ھىزانەي خوى بى، يەككىك لەوانە ئەوھەيە كە پەلە دەكات، كە ھەمىشە لە ئەنجامى پەلە كىردندا تووشى ھەلە دى، جارى وا ھەيە لە ئەنجامى پەلە كىردندا كە لەسەر شتىكى خراپ خوى پاناگرى، نزاى خراپ دەكات، ھەك چۆن بو خىروچاكە دەپارىتەو، ئاواش دوغاي خراپ لە خوى، يان لە خزمىكى، يان لە مندالتكى دەكات.

﴿وَجَعَلْنَا الْاَيْلَ وَالنَّهَارَ اَيَاتِينَ﴾، ھەروھە شەوگارىو رۆژگاريشمان كىردوون بە دوو نىشانە، ﴿فَمَحَوْنَا اَيَةَ الْاَيْلِ وَجَعَلْنَا اَيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نىشانەي شەو (مانگ) مان سىپوھتەو ھە و كەم شوقىمان كىردو، واتە: رووناكىي نىە و تارىكە، بە تايەت لەو شەوانەدا كە مانگ لە حالەتى (محاق وھلال) دايە، يانى: شەوھەكانى سەرھەتا و كوئايى مانگ (شەر)، ﴿وَجَعَلْنَا اَيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نىشانەي رۆژگاريشمان كىردو بە پىيىنەر، (مبصر) واتە: ئەو شتەي وا دەكات خەلك بىيىن، ھەك دوايى باسى دەكەين، ئەم وشەيە ئىعجازىكى عىلمىي تىدايە، چونكە پىشتر وايان دەزاني بىيىنى شتەكان، بە ھوى ئەوھو كە لە چاوھو تىشكىك دەچى و شتەكان دەبىنى، بەلام ئىستا دەرکەوتو، كە نەخىر شتەكان تىشك دەنننر بو چا و وىنە دەنننر و چا و وىنەيان دەگرى.

﴿لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، بويە رۆژگارمان وا لىكردو ھە كىردوومانە بە پىيىنەر، تاكو لە بەخششى پەروەردگارتان داوا بكەن، واتە: لە رۆژىدا كارو كەسابەت بكەن و لە نىعمەتەكانى خوا پەيدا بكەن، ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَدَدَ الْاَلْسِينِ وَالْحِسَابِ﴾، ھەروھە تاكو:

بە ھۆى نىشانەى شەوہوہ، كە مانگەو، بەھۆى نىشانەى رۆژەوہ كە خۆرە، ژمارەى سآلەكان و ژماردن شتەكان بزاندن، (جسآب) واتە: ژماردن.

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَضَلْنَاهُ نَفْصِيلاً﴾، ھەرۈھەھەموو شتېكمان روون كر دۆتەوہ، واتە: ھەموو شتېك كە پېويست بكات بۆ مرۆقەكان، وەك ھىدايەتق خوا، لە قورئاندا رووئمان كر دۆتەوہ، ياخود: ھەر شتېك كە بۆ ژبانى مرۆفان پېويست بكات، لە قورئاندا رووئمان كر دۆتەوہ، ياخود: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَضَلْنَاهُ نَفْصِيلاً﴾ ھەر شتېك كە دروستمان كر دۆ، جوان رووئمان كر دۆتەوہ و، ھەر كامىكيان بوونىكى تايبەتيمان پىداوہ.

﴿وَكَأَلِ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾، ھەر مرۆقتك چارەنووسى خۆيمان خستۆتە ئەستۆى خۆى، (طائِرُهُ) أَي (عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ مِنْهُ)، ئەو كر دۆوہىەى كە لەوہوہ دەفېرئ و پەيدا دەبئ، ئنجا خىر بئ يان شەر، (أَلْزَمْنَاهُ) واتە: وامان لىكر دۆە كە بچىتە گەردنپەوہو، لە ئەستۆى دابئ و، پىپەوہ پەيوەستمان كر دۆ، ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ ھەرۈھەھەرۆزى و رۆزى ھەئسانەوہش، نووسراوئكى بۆ دەردىنين، كە بە كراوہى دەپىنئ، پئى دەگوترى: ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ﴾، نووسراوہكەت بخوئنەوہ، ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، ئەمېرۆ خودى خۆت بەسە بۆ ئەوہى ژمىرەرى گوناھەكانى خۆت بئ، يان: سەركۆنەى خۆت بكەى.

﴿مَنْ أُهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، ھەر كەستك رپئ راست بگري، ئەوہ رپئ راستى بۆ خۆى گرتوہ و قازانجەكەى بۆ خۆبەتق، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ھەرۈھەھەر كەستك گومرا بئ، ئەوہ بە زيانى خۆى گومرا بووہ، ﴿وَلَا نُزِرُ وَأَنْزِرُ وَزُرَّ آخِرَىٰ﴾، ھىچ كۆل ھەئگريك كۆلى كەستكى دىكە ھەئناگري، واتە: (وَلَا تُزِرُ نَفْسٌ وَأَنْزِرُ)، ھىچ نەفسىكى گوناھبار كۆلى نەفسىكى دىكەى گوناھبار ھەئناگري، واتە: كەس لە جياتى كەس گوناھەكان ھەئناگري، ھەر كەسە گوناھى خۆى لە ئەستۆى خۆيدايە.

دوايش باسى ئەوہ دەكەين ئايا كاتيك كەستك كەستك گومرا دەكات، ئەوہ چۆنە؟ روونى دەكەينەوہ: ئەوہكە بابەتق گومراكەر بەھۆپەوہ گوناھبار دەبئ، ماناى وانپە كە گوناھى گومراكراوى ھەئگرتوہ، چونكە ئەوہى كە گومرا دەكرئ، گومرا بووہكە، گوناھەكەى ھەر لە ئەستۆبەتق، بەئام باباى گومراكەر گوناھى گومراكر دنەكەش ھەئدەگري و، گوناھى خۆشى ھەئدەگري، بئ ئەوہى لە گوناھى گومراكراو كەم بىتەوہ.

تِنَجَا خَوَا دَه فِه رَمُوئِي: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، تيمه سزاده ر و نازارده ريش نين بُو خه لَك و كوْمه لگايه كان، تاكو پيغهمبه ر نه تيرين.

ئايا ئه وه مه به ست پيئي دنيايه، يان رُوژي دواييه؟ ده گونجئ مه به ست پيئي هه ردووكيان بي، واته: تيمه نه له دنيا و نه له دواروژدا، گه لان و كوْمه لگاکان سزا ناده ين، تاكو پيغهمبه ريان بُو نه تيرين و به لگه يان له سه ر ته واو نه کات، وه ك له سووره تي (النساء) دا له ئايه تي: (۱۶۷) دا خوا ده فِه رَمُوئِي: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾، واته: پيغهمبه رانتيكي موژده ده ر و ترستينه رن، تاكو خه لَك له دوايي پيغهمبه ران، به لگه يان له سه ر خوا نه بي.

تِنَجَا خَوَاي دادگه ر باسي راستييه كي ديکه ده کات، ده فِه رَمُوئِي: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً﴾، هه ر کاتيک ويستم ان خه لکی ئاوه دانبييه ك بفه وتينين، (أَمْرًا مُّتْرَفِيهَا) فه رمان ده که ين به خوْشگوزه رانه کاني، (که چاکه کاريي بکه ن) (فَفَسَّقُوا فِيهَا) که چي ئه وان خراپه و لاداني تيدا ده که ن، ئاشکرايه خوا فه رمان به لادان (فسق) و خراپه ناکات، چونکه دياره که خوا فه رمان به چي ده کات، بويه ئه وه ي قرتاندوه، واته: تيمه فه رمانمان پيکر دن به چاکه، به لام ئه وان لادانيان تيدا کرد و تاوان و خراپه يان تيدا کرد، ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾ سه رنجام قسه ي له سه ر هاته دي و چه سپا، واته: برياري سزاداني خواي له سه ر چه سپا، وه ك ياسايه كي دادگه رانه ي خوا له ژياني به شه ردا. ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾، تيمه ش به کاو ل کردن کاو لمان کرد و تیکماندا.

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾، چه ندان سه ده شمان له دواي نووح فه وتاندوون، واته: خه لکی زوْر سه دامنان فه وتاندن، (گم) ليتره دا، (کم الغيبة) يه: ياني: بُو هه والدانه و مه به ست پيئي زورييه، واته: زوْر خه لَك که له سه ده کاندا ژياون، له دواي نووح فه وتاندمانن، له ئه نجامي خراپه کاريي هوکمرانه خوْشگوزه رانه کاندا له سه ر حيسابي خه لکی ره ش و پرووت، ﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، به سيشه که په روه ردگار ت شاره زا و بينه ري گوناھي به نده کاني بي، واته: له دواي شاره زايي و ديتني خوا بُو گوناھي به نده کان، پيويست به ديتن و شاره زايي که سي ديکه ناکات، چونکه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه وپه ري زانياري و شاره زايي و ديتني هه يه، بُو گوناھو لاداني به نده کاني و، که به پيئي ئه وه ش ليتان ده پرسيتته وه و سزايان ده دات.

ئىنجا دېتە سەر باسى راستىيەكى دىكە: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾، لېرەدا مەبەستەكەكى دىبارە كە: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ﴾، واتە: ھەر كەسك ئىزىنى بە پەلەى بوئى، واتە: ئىزىنى دىئاي بوئى، تەنبا مەبەستى ئىزىنى دىئاو تىدا رابواردنى بى، ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، خىرايى بو دەكەين لە ئىزىنى دىئادا، ئەوئەندەى كە مەنەوئى، بو ھەر كەسك كە مەبەستمان بى، واتە: لە خوئشى و نىعمەتى دىئا، بە خىرايى بوئى دەھىننە دى، بەو ئەندازىەى كە مەنەوئى، بو ھەر كەسك كە وىستمان لەسەرى بى، ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾، دوايىش دۆزەخى بو دادەئىنن كە بە سەرزەنشتكرائى و بە دەركراوى دەيخىتە ئىوى و تىيدا سزا دەدرئى و دەسووتىزئى.

﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾، ھەر كەسك كىش كۆتا مەنزلگاي دواروئى بوئى، واتە: ئىزىنى روئى دوايى، ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾، كۆئشى شايستەى خوئشى بو بكتات، ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، لە حالتك دا بروادارنىش بى، ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾، ئا ئەوانە كۆئش و ھەولەكەيان، سوپاس لەسەركراو و پىزاندرائو، واتە: كۆئش و ھەولەكەيان نرختىراو.

﴿كَلَّا نُمَدِّهُنَّ هُنَّ وَأَنَّهُنَّ وَهَوَّلَاءُ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾، ھەر كامىك لەوانە ھاوكارى دەكەين، (ئىمداد) واتە: رىست بو درىژ كىردن و يارمەتىدان (ھولە و ھولە) ئەوانەش و ئەوانەش، واتە: ئەوانەى كە دىئا وىستن و، ئەوانەش كە دواروئى وىستن، ھاوكارى ھەردووكيان دەكەين، لە بەخششى پەروەردگارت، ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، بەخششى پەروەردگارىشت قەدەغە نى، لە كەس قەدەغە نەكراو، لەم ئىزىنى دىئايەدا خوا ﷻ ھاوكارى مروقەكان دەكات، بە ھەر شىوہەك بىانەوئى بئىن و بو ھەر ئامانجىك بچن، خوائ پەروەردگار بە پىئى ئەو ھەول و كۆئشە كە دەيدەن، وا دەكات كە بەرھەمىان بىتە دەست.

﴿أَنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، سەرنج بدە! چوئ ھەندىكىئانمان بەسەر ھەندىكىئاندا زىدەيى داو، (تفضىل) واتە: زىدەيى پىدان، يانى: بەرزمان كىردوونەو و ھەلمانبئاردوون، لە پرووى ئەو رىژەيەو كە لە ناز و نىعمەتەكان پىئان دەدەين، نەك لەو پرووہو: خوا ھەلبىئارد بىن، بەو واتايە: بە چاكترى دانا بىن، واتە: خوا دەفەرموئى: سەرنج بدە! چوئ لە ئىزىنى دىئادا، ھەندىكىئانمان بەسەر ھەندىكىئان دا ھەلبىئاردو لە پرووى پىدانى نازو نىعمەتەو، واتە: ھەندىكىئان ناز و نىعمەتى زياترمان پىداون،

بەسەر ھەندیکیاندا، ئنجا ئەو ناز و نەعمەتە عەقلە، ساغیی جەستەبە، جوانیی پەنگ و پوخسارە، مآل و سامانە، خزم و کەسە، ھەرچی ھەبە، ﴿وَالْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا﴾، بە دلناییی کۆتا مەزلگا و ژبانی دواپوژیش، پلەکان تیبدا گەورەترن و، زیدەیی پیدانیش تیبدا گەورەترە، واتە: لە ژبانی بەھەشتدا: ھەم پیگە و پلەکان زیاترن و بەرزترن و گەورەترن، ھەم ئەو زیدەیی پیدان و ئەو بەسەردا ھەلبژاردنە لە دواپوژیشدا ھەبە، بە پیتی تەقوا و کردەووە چاکەکان، کە مروّفەکان ئەنجامیان دەدەن، ئەو جیاوازیی و نێوانانە، لەوئ زۆر زیاترن.

لێرەدا ئیمە دینە کۆتایی مانای گشتی ئەم سێزە ئایەتە موبارەکەو، لە خوا دەپارێنەو: خوابە! بە لوتف و کەرەمی بئ سنووری خۆت، ئیمە لەو کەسانە بگێرە و وامان لئ بکە کە ئامانجمان پازیکردنی تۆ و، ژباتیکی سەربەرزانە و پاك و ريك و راست بئ لە دنیادا، بەلام ئاوات و ئامانجی ھەرە بەرزمان پازیکردنی تۆ و بە دەستھینانی بەھەشتی تۆ بئ و، خوابە! لەوئ بەو پلە بەرزانەمان بگەینە و، ئەو زیدەییەمان پیدە، کە بۆ بەندە پەسندو ھەلبژاردەکانی پەسند دەکە، بئگومان تەنیا ئەوئ شایستەئ ئەوہبە کە مروّف ھەولئ بۆ بدات.

مهسه له گرنه گه کان

مهسه له ی به که م:

خوا عَلَّمَ ده فهرموی: به دلنمایی قورئان مروّفه کان به ره و راستترین و ږیک و ږیکترین ږیباز ږینمایی ده کات و، موژده ی پاداشتی گه وره به ږیواداران کدرار چاک ده دات و، هوښداری نازاری به ئیش به ږیبروایان به ږوژی دوایی، ده دات:

خوا ده فهرموی: ﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿ ١ ﴾ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿ ١ ﴾.

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له شهش ږرگه دا:

١- ﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ ﴾، به دلنمایی ئهم قورئانه ږینمایی ده کات به ره و باشتترین و ږیک و ږیکترین.

لیره دا دوو شت قرتینراون:

یه که م: (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي : يَغْنِي يَهْدِي النَّاسَ، يَهْدِي الْإِنْسَانَ، يَهْدِي الْمُجْتَمَعَاتِ)، ئه وه دياره، به لأم بوچی قرتینراوه؟ له بهر ئه وهی که مروّف به سیاق و سه ليقه ده یزانئ که ئهم قورئانه ږینمایی ده کات، کن؟ خه لک ږینمایی ده کات، مروّفه کان ږینمایی ده کات، کومه لگاگان ږینمایی ده کات.

دووه م: (لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) به ره و ئه وهی که راستره و ږیک و ږیکتره، دیسان لیره دا شتیک قرتینراوه. واته: (لِلْحَيَاةِ لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ)، به ره و ژیانیک که ږیک و راستره، وشه ی (أَقْوَمُ) یش ږیزگه ی (تَفْضِيل) ه له (قَوِيم)، (قَوِيم) واته: ږیک و راست، (أَقْوَم) واته: ږیک و راستره.

نجا لیره دا وه ک گوتمان: شتیک قرتینراوه که (الَّتِي) ده لاله تی له سه ر ده کات، که (الرَّمْحَشْرِي) له ته فسیره که ی خو ی (الکشاف) دا، جوان ده لئ: (وَأَيْنَمَا قَدَرْت لَمْ تَجِد مَعَ الْإِنْبَاتِ ذَوْقَ الْبَلَاغَةِ الَّذِي تَجِدُهُ مَعَ الْحَذْفِ، لِمَا فِي إِبْهَامِ الْمُؤْصُوفِ بِحَذْفِهِ، مِنْ فَخَامَةِ تَفْقُدُ مَعَ إِضَاحِهِ).

واتە: تۆ ھەر چەندە بېنى ئەو ۋە سەفكراۋە قرتىزراۋە مەزەننە ۋە ئەندازە گىرىى بىكەى، بۆ وئىنە: (لِلْحَيَاةِ الَّتِي، لِلطَّرِيقَةِ الَّتِي، لِلْكَفِيَةِ الَّتِي)، ئەو تام و چىژە رەوانبىژىيەى كە لە كاتى قرتىزراىندا ھەستى پىدەكەى، لە كاتى چەسپاندنى ئەو ۋە سەفكراۋەدا، ھەرچىيەك بى، ئەو چىژەى نىە، چونكە ۋە سەفكراۋەكە بە ھۆى قرتىزراىنەۋە، نامۆىى (بىھام) ھەكە مەزنىى و گرنىگىيەكى تايبەت پەيدا دەكات.

زانايانى دىكەى رەوانبىژىى لە شوئىنى دىكە دەئىن: (كِي يَذْهَبَ الذُّهْنُ أَيُّ: مَذْهَبٍ)، تاكو زەين بەرەو ھەر شوئىنىك بچى، ۋەك: بۆ ژيانىك كە باشترە، بۆ رىيازىك كە باشترە، بۆ بەرپۆھە چوونىك كە رىك و راسترە... ھتد. دەگونجى زۆر شت دابنىى كە بگونجى لەگەل ئەو ناۋى ئاماژەيەدا، بەلام كە بقرتىزى، چەمكەكەى زۆر فراوانتر دەبى، لەۋەكە دىارىى بىرى، چونكە ئەگەر دىارىى كرابايە بۆ وئىنە: (لِلطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَقْوَمُ)، ياخود: (لِلْحَيَاةِ الَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) سنووردار دەبوو، بەلام ئىستا ھەم ژيان دەگرىتەۋە، ھەم رىياز دەگرىتەۋە، ھەم بەرنامە دەگرىتەۋە، ھەم شىۋەى بەرپۆھەبردن دەگرىتەۋە، ئەوانە ھەموويان دەگرىتەۋە و جگە لەوانەش دەگرىتەۋە.

لېرەدا پىويستە ئەۋە بزائرى كە: **خَوَالِدٌ** ھەم ئەم دوو ئايەتە و، ھەم ئەم ئايەتەنى دىكەى كە دىن، فەرموونى دۋاى ئەۋەى كە لە ھەشت (۸) ئايەتى دەرسى پىشۋودا، باسى دوو رووداۋى گرنىكى كرد:

يەكەمىيان: سەفەرى شەۋرۋىى و بەرزبوونەۋەى پىغەمبەر **ﷺ**، كە لە ئايەتى يەكەمدا باسى كرد. دوۋەمىيان: رووداۋى دوۋەرەتان تىكدان و خراپەكارىيەكانى جوۋلەكەكان و، دۋاى سزادانىان لەلايەن خواۋە **ﷻ**.

ئىنجا ئەو ئايەتەنە بە مسولمان دەئىن:

يەكەم: سەرنجى سىرەۋ ژيانى پىغەمبەرەكەتان (مەھمەد) **ﷺ** بەدن، چۆن خواى خواۋەن بەزەيى و بەخششى بى سنوور لە كاتى ئەۋەپەرى سەغلهتى و تەنگانەدا، ئەو سەفەرە گەۋرە و گرنىگەى شەۋرۋىى و بەرز بوونەۋە (الإسراء والمعراج) ى پىكرد، بۆ لابرەنى تەمى خەم و پەژارە و دلدانەۋە و بەرچاۋ روونكرەنەۋەى زىاترى! ئىنجا ئىۋەش شوئىنكەۋتوۋى ۋى بن، تاكو خواى كارزان و مېھرەبان لەگەل ئىۋەش دا - ھەر كەسە بەپىى خۆى - بەزەيى و بەخششى بنوئى.

دوۋەم: سەرنجى گەلى جوۋلەكە بەدن كە لە ئەنجامى سەركىشىى و خراپەكارىى دا، خوا چۆنى سزاداون و بەلادارى كرەوون، دەجا دەرس و پەندىان لىۋەربگرن و، بىگومان ئەگەر شوئىن ئەم

قورئانهش بکهون، به مه‌ره‌دی ئه‌وان ناچن، چونکه ئه‌م قورئانه به‌ره‌و راستترین و چاکترین و ریک و پیکترین شیواز و ریباز و شیوه‌ی ژبان و به‌رپویه‌بردنی کۆمه‌لگا، ئیوه پرتمای ده‌کات و ریتان پیشان ده‌دات!

ئنجا راستیه‌کانی دیکه‌ش که دین، به هه‌مان شیوه، که لیره‌دا خوا ﷺ چهند راستیه‌ک ده‌خاته‌روو بو ئه‌هلی ئیمان و بو مسوئلمانان، که بریتین له: ژماره‌یه‌ک له یاساکانی خو‌ی له ژبانی به‌شه‌ردا له‌و سیزده ئایه‌ته‌دا، ئاشکراشه کاتیک ئه‌م سووره‌ته دابه‌زیوه، ئنجا چ له سالی چوار یان پینجی پیغه‌مبه‌رایه‌تییدا بوو بی، یان له سه‌ره‌تای سالی ده‌یه‌م، یان له نیوه‌یدا بوو بی، گرنگ ئه‌وه‌یه پیش کۆچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی له مه‌ککه‌وه بو مه‌دینه، بووه، واته: له پیش راگه‌یانندی ده‌وله‌تی ئیسلامییدا بووه، واته: ئه‌م سووره‌ته کاتیک دابه‌زیوه که ورده ورده، کۆمه‌لی مسوئلمان له مه‌ککه، خه‌ریک بووه بچینه قوناغی بوونه کۆمه‌لگا و، پیکهینانی ده‌وله‌ت و قه‌واره‌ی سیاسی، بویه پیوستی به‌وه کرده که کۆمه‌لیک یاسای خوا ﷺ بخرینه به‌رچاوی و به هوی زانیی ئه‌و یاسایانه‌ی خواوه، بزانی چۆن ئه‌و کۆمه‌ل و کۆمه‌لگایه‌ی خو‌ی به‌رپویه بیات و، چۆن ده‌رس و په‌ند وه‌ربگرئ له گه‌لانی پیشوو و هه‌له‌کانی ئه‌وان دووباره نه‌کاته‌وه، به تایه‌ت گه‌لی جووله‌که‌ی دراوسی و نیزیکیان!

(۲) ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، هه‌روه‌ها قورئان موژده‌ش به برواداره‌کان ده‌دات.

(۳) ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾، که کرده‌وه‌باشه‌کان ئه‌نجام ده‌دن، (الصَّالِحَاتِ) سیفه‌ته بو وه‌سفکراویکی قرتیزاو، یانی: (الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ، الصَّالِحَاتِ) واته: کرده‌وه باشه‌کان ئه‌نجام ده‌دن، خه‌سه‌له‌ته باشه‌کان له خو‌یاندا ده‌هیننه دی، ئایا موژده‌ی چیان پی بدات؟

(۴) ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، که پاداشتیکی گه‌وره‌یان هه‌یه، پاداشتی گه‌وره‌ش ده‌گونجی مه‌به‌ست پی له دنیا‌دا بی، یانی: له ئه‌نجامی ئیمان و کرده‌وه‌ی باشدا، ئیماندارانی کردارباش، به‌ره‌می باشیان ده‌ست ده‌که‌وی، خوا پاداشتی باشیان ده‌داته‌وه له دنیا‌دا، هه‌روه‌ها ده‌شگونجی مه‌به‌ست پی رۆژی دوا‌ی بی، یاخود: مه‌به‌ست پاداشت و به‌ره‌می دنیاو دوا رۆژیش بی.

به‌لام به‌پیی رسته‌ی دوا‌ی که‌دی، مانای دووه‌میان گونجاوتره: پاداشتی گه‌وره‌ی رۆژی دوا‌ی.

(۵) ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، ئه‌مه ده‌گونجی له سیاقی موژده‌ پیدانی برواداران دا بی، واته: قورئان موژده‌ش ده‌دات به برواداران کردار باش، که ئه‌وانه‌ی بروایان به رۆژی دوا‌ی نیه،

سزاو نازاریکی به تیشمان بو داناون، یانی: موژده به پرواداران ده‌دات، که خویمان سهره‌نجامیان، خیره له دنیا و له دواروژدا و خاوه‌نی پاداشتیکی گه‌وره‌ده‌بن، هه‌روه‌ها موژده‌شیان پی ده‌دات، که دوژمنانی خوا و ری‌بازو به‌نامه‌ی خوا سوره تنی، ئه‌وانه‌ی پروایان به روژی دواپی نیه، ئه‌وانه‌ش نازار و سزایه‌کی به تیشیان بو ئاماده کراوه، له دواروژدا.

٦- ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، واته: نازاریکی به تیشمان بو داناون، بیگومان له روژی دواپی و له دوزه‌خ دا.

له باره‌ی ئه‌وه‌وه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، (م‌ح‌ی‌ الدین درویش) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (إعراب القرآن الکریم و بیان‌ه) ^(١) دا، ده‌ل‌ئ‌:

(رَجَّحَ أَبُو حَيَّانُ أَنَّهَا لِنِسْتٍ لِلتَّفْضِيلِ، إِذْ لَا مُشَارَكَةَ بَيْنَ الطَّرِيقَةِ الَّتِي يُرْشِدُ إِلَيْهَا الْقُرْآنُ وَطَرِيقَةَ غَيْرِهَا، وَفَضَّلَتْ هَذِهِ عَلَيْهَا، وَإِنَّمَا الْمَعْنَى: الَّتِي هِيَ قَيِّمَةٌ، أَي: مُسْتَقِيمَةٌ، كَمَا قَالَ: ﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ سوره البینه، واته: ئه‌بوو حه‌ییانی ته‌و‌ح‌ید‌ی‌ ده‌ل‌ئ‌: که ده‌فه‌رموی: ﴿هِيَ أَقْوَمُ﴾ به‌ره‌و ری‌بازن‌ک، یاخود شی‌وازن‌ک، یان ئیداره‌دان‌ن‌ک و به‌نامه‌یه‌ک، که ر‌ن‌ک و راسته‌ه، مه‌به‌ست ئه‌وه نیه که به‌راوردی پی‌کرا‌بی له‌گه‌ل ری‌بازن‌کی دیکه‌دا، که ئه‌و ری‌باز‌ه‌ی قورئان مروّقه‌کانی بو‌ر‌ن‌مای‌ی ده‌کات، راسته‌و ر‌ن‌ک و پی‌کتره، له‌و ری‌باز‌ه‌ی که له‌گه‌لی دا به‌راورد کراوه! چونکه ری‌بازن‌ک که قورئان خه‌ل‌کی بو‌ر‌ن‌مای‌ی ده‌کات، به‌راورد ناکر‌ی و ناخ‌ر‌ت‌ته ته‌رازووه‌وه له‌گه‌ل ه‌ی‌چ ری‌بازن‌کی دیکه‌دا، به‌ل‌کو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ئه‌م قورئانه مروّقه‌کان ر‌ن‌مای‌ی ده‌کات بو‌راست‌ترین و ر‌ن‌ک و پی‌کترین ری‌باز، نه‌ک به له‌به‌ر چاو گرت‌نی ری‌بازن‌کی دیکه، که له‌گه‌ل‌یدا به‌راورد کراوه و پی‌که‌وه خراونه ته‌رازووه‌وه و پی‌ک هه‌ل‌ده‌س‌ین‌گرت‌ن، وه‌ک له سووره‌تی: (البینه) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ سوره تنی، واته: ئه‌وه‌ش ری‌باز‌ی می‌لله‌تی‌کی ر‌ن‌ک و راسته، یاخود به‌نامه‌ی ری‌بازن‌کی ر‌ن‌ک و راسته، که ل‌یره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه نیه که ر‌ن‌ک و راسته، له شت‌یک که له به‌ران‌به‌ری دا هه‌یه.

به‌هه‌رحال هه‌ردوو وات‌یه‌که‌ی هه‌ن، ئه‌وه‌نده هه‌یه رایه‌که‌ی ئه‌بوو حه‌ییانی ته‌و‌ح‌ید‌ی‌ له‌گه‌ل پی‌گه‌و پله‌ی به‌رزو بی وینه‌ی ه‌ید‌ایه‌تی خوادا گونجاوتره، چونکه ئیسلام له‌زاتی خو‌یدا ئه‌وپه‌ری ر‌ن‌ک و راسته، نه‌ک به له‌به‌رچاوگرت‌نی ری‌باز‌ی دیکه، که له به‌ران‌به‌ریدا داب‌تر‌ی و به‌راورد بکر‌ن.

مەسەلەى دووهم:

مرۆڤى بېيروا جارى واىە لەبەر پەلە پەل چۆن بۆ شتى باش دەپارێتەوه، ئاواش بۆ شتى خراپ و داواكارى خراپ لە خوا دەپارێتەوه:

خوا دەفەرموى: ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتە، لە دوو برگەدا:

(۱) ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾، مرۆڤ بۆ خراپە لە خوا دەپارێتەوه بۆ زىانى خۆى، وهك چۆن بۆ قازانج و چاكه لى دەپارێتەوه.

(۲) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾، لە حالىك دا كه مرۆڤ زۆر بە پەلەيه و تالووكه دەكات.

هەندىك لە زانايان دەئین: لێرەدا مەبەست ئینسانی بېيروايە، واتە: مرۆڤىك كه دەستی هیدایەتى خواى نەگەيشتۆتى، مرۆڤى بېيروا: خێر و شەرى خۆى لىك جیا ناکاتەوه، زىان و قازانجى خۆى لىك ناکاتەوه، وهك چۆن جارى واىە بۆ شتىك لە خوا دەپارێتەوه، كه بۆى باشە، جارى واش هەيه بۆ شتىك لى دەپارێتەوه، كه بۆى خراپە، بۆ نموونه: لە خوا دەپارێتەوه كه گوناھى بۆ ئاسان بكات، ستمى بۆ ئاسان بكات، خراپەى بۆ ئاسان بكات، كه بۆشى خراپە، لە ئەنجامى ئەوهدا كه شوێن شەرىعت ناکهوى، خێر و شەر و، قازانج و زىانى خۆى، بۆ لىك ناکرێتەوه، ئەوه واتايەكى.

واتايەكى دىكهى ئەوهيه، كه لێرەدا تەنيا مەبەست ئینسانی كافر نيه، بەلكو مرۆڤ بە گشتى سروشتى واىە، بە پەلەيه، جارى وا هەيه كه لە ئەنجامى پەلەكردنى دا، وهك چۆن بۆ قازانج و خێر دەپارێتەوه، بە هەمان شىوه بۆ خراپە و زىانى خۆى دەپارێتەوه.

شايانى باسيشە:

ئەم واتايە لە چەند شوێنىك لە قورئاندا، بە تەعبىرى جوړاو جوړ هاتوه، بۆ وێنە:

أ/ لە سوورەتى (يونس)دا، لە ئايەتى (۱۱)دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ﴾، واتە: ئەگەر خوا بۆ خەلكى خراپەى هينابايە پيش، وهك پەلە دەكەن لە هينانه پيشى چاكەدا، كۆتايى پى دەهينان، واتە: جارى وا هەيه

مرۆفەكان له ئەنجامى بىپروايان دا (به پىتى مانای يه كه م) ده ئىن: خوايه! با دنيا تىك بچى! خوايه! به لامان بۆ بنيره! له بهر ئەوهى پىتى پروادارنىن، ئنجا ئەگەر خوا ئەو دوعايانەيان قبول بكات، كۆتايان پى دىنى.

ياخود له ئەنجامى ئەوه دا كه مرۆف سروشتى وايه په له ده كات و، تالوكه ده كات و خۆرانه گره و به هه لپه يه، جارى وايه له شتىك تووره ده بى، له شتىك بىزار ده بى، يه كسه ر دوعاى خراپ له خۆى ده كات، ئنجا ئەگەر خوا ﷻ وه لامى ئەو پارانه وه خراپانه يان بداته وه، كه له خۆيانيان ده كەن، ياخود ئەو شته خراپانه ي كه بۆ خۆيانيان داوا ده كەن، خوا كۆتايى پى ده هينان.

ب / له سوورەتى: (الأنفال) ئايەتى (۳۲) دا، باسى هه لوئستىكى كافره كانى مه ككه ده كات: ﷻ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِن عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ، واته: كافره كان گوتيان: ئەى خوايه! ئەگەر ئەم قورئانه هه قه و له لايەن تووه يه، له سه رپرا به ردمان به سه ردا ببارينه، ياخود نازارىكى به ئيشمان بۆ بينه!

له جياتى بلين: خوايه! ئەگەر قورئان هه قه، ئيمه ي بۆ رينمايى بكه و، وامان لى بكه كه وه ك خۆى بيبينين و بيناسين و برواى پيبينين، كه چى ده ئىن: خوايه! ئەگەر هه قه، به ردمان به سه ردا ببارينه! ياخود نازارىكى به ئيشمان بۆ بينه!

ج / له سوورەتى: (الانباء) ئايەتى (۳۷) دا خوا ﷻ ده فه رموى: ﷻ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ، واته: مرۆف له په له په ل دروستكراوه، نيشانه كانى خۆمتان پيشان ده ده م، په له مه كەن.

كه ده فه رموى: مرۆف له په له په ل دروستكراوه، وه ك له شوئىتىكى ديكه دا ده فه رموى: ﷻ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ النساء، واته: مرۆف بيهيز خولقيزاوه، هه روه ها له شوئىتىكى ديكه ده فه رموى: ﷻ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ المعارج، (هلوعا)، واته: به هه لپه، به په له په ل، يانى: مرۆف خۆرانه گر دروستكراوه له خيرو شه ردا.

ئهمانه هه موويان: وه ك چۆن ده لوى مه به ست پيشان: مرۆفى بىپروا بى، ده شگونجى مه به ست پيشان مرۆف بى به گشتى، به لام بىگومان له ئەنجامى ئيمان هينانداو، له ئەنجامى په يوه ندى هه بوون به خواوه، په يوه ندى به ندايه تى و فه رمانبه رى بۆ خوا، مرۆف ئەو سروشته و ئەو سيفه ته خراپانه ي به ره و خىر و چاكه ده گۆرپن، ئيمان وه ك

چۆن كاتى خۆى زانايان له (ئىكسىر) گهراون، گوتووينا: (ئىكسىر) ماددهيه كه نه گهر به سهر ئاسن و فافۆن و مسى دا بكهى، دهيكاته زير^(۱)، ئيمان نهو (ئىكسىره) يه كه نه گهر به سهر سروشتى مروفتى دا بكهى، چاك دهكات، وهك خوا ﷻ دهفه رموى: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ﴿۹﴾﴾ الشمس.

واته: سوئند به نهفسى مروفت و بهوهى كه رىكى خستوه، تاوانكردن و پاريز كردنى فير كردوه (واته: واى ليكردوه كه خير و شهري له دهست بين)، به دنيايهوه كه سيك كه خۆى پاك و چاك دهكات، سهرفراز و بهختهوه ره.

ئجنا ئايا: نهفسى مروفت، به چى پاك و چاك دهبى؟ به هۆى ئيمانهوه، به هۆى تهقواوه، ههروهك به پيچهوانهوه: مروفت به هۆى بن ئيمانيهوه، نهفسهكهى لادان و تاوانى تيدا زور دهبى و، خراب دهبى.

پينا سهى پارانهوه: (الدعاء: طَلَبُ مَا تَعَجَزَ عَنْهُ مِنْ قَادِرٍ عَلَيْهِ)، پارانهوه، بريته له داواكردنى شتىك له كه سيك كه له تواناى دا هيه، به لام تو بو خوت له بهرانبهري دا دهسته پاچهى و، له توانادا نيه، مروفته كان به تايهت له تهنگانادا پهنا ده به نه بهر خوا و، له خوا ده پارينهوه، وهك خوا ﷻ له چهند شوئتيك له قورئاندا، باسى كردوه، كه له تاريخايه كاندا و له كاتى به لا و موصيه ته كانى نيو وشكائى و دهريادا، له و كاته دا كه مروفت ههست دهكات دهستى به هيج شتىك راناگات، دهستى به هيج پچكان راناگات، له و كاتانه دا نهو له خوبايى بوون و، خو به زلگريى و، خوا لى ونبوونه، نهو پهرده و تيوان و ستيوان و ته م و مژه، هه مووى لاده چى و، دلى مروفت و سروشتى مروفت، يه كسه ر خواى خاوهن و پهروه ردىگارى خۆى ده بينى و پهناى پيده بات.

(۱) نهوه بيروكه يهكى نهفسانه يى بووه.

مەسەلەى سىيەم:

خوای کارزان شەوگار و رۆژگارى کردوونه دوو نیشانەى خۆى، شەوگارى تارىك کردووه، رۆژگارىشى رۆشن کردوه، تاكو به هۆى رۆژگارەوه، مروّفه کان کار و كاسیى بکەن و، بژیوى خۆیان دابین بکەن، هەر وهها بۆ ئەوهش که به هۆى نیشانەى شەوو رۆژهوه (ئىجا چ خودى خۆیان بن، چ ئەوهى که رۆژ رووناك ده کاتهوه که خۆره، ئەوهى که شەو تارىك و بى شوق ده کات که مانگه) هەم ژماردنى سالان، هەم حساب کردن و ژماردنى کاره کانی خۆیان بزنان:

خو ده فه رموى: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَحَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَّهُ تَفْصِيلًا ۝۱۲﴾

شىكردنهوى ئەم ئايهته، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ۝۱۲﴾، شەوگار و رۆژگارمان کردوونه دوو نیشانە.

خو له زۆر شوینی قورئاندا، باسى شەوگار و رۆژگار ده کات.

(سبحان الله) مروّف له ئەنجامى ئولفهت پىوه گرتن و پاهاتنه وه، زۆر جار سه رنجى ناچىته سه ر ئەو دياردانەى خو ﴿۱۲﴾ خولقاندوونى، ئەو نيعمه تانهى خو پييداون، ئەگه رنا به دوای يه کدا هانتى شهو و رۆژ، به م شىوه پىك و پىکه، که له م ژيانه زه مينييهى ئيمه دا هه يه، تاكو ئىستا زانايانى گهردووناس ده گه پىن و ده پشکنن و لىده کوئنه وه، شتىكى دىکهى وه که ئەم زه وييهى ئيمه له گهردوون دا نيه که ئاوا به پىك و پىکى و به به رده واميى و هاوکۆکى (مُعَدَّل) ى (۱۲) سه عات شه وو، (۱۲) سه عات رۆژ، هه لبه ته بۆيه ده لىين: به موعه دده لىى، چونکه شه وو رۆژ کورت و درىژ ده بن و، جارى وا هه يه، له م شوپنانهى که ئيمه لىيانين: که رۆژه لاتی نيوه راستى پى ده لىين: شه وگار، يان رۆژگار يه کى ده بن به هه شت (۸) سه عات و به رانه ره که يان ده بىته شازده (۱۶) سه عات، به لام له شوینی دىکه بۆ نموونه: ولاتانى (ئىسکه نده نافيا) و هه ندىك ولاتانى رۆژئاوا و ولاتانى جگه له وانيش، جارى وا هه يه: شه وگار ده بىته وه سى چوار سه عات، ياخود به

پېچەوانەوہ رۆژگار دەبیتەوہ سێ چوار سەعات، یاخود کەمتریش، بە لێکو لە باکووری گۆی زەوی و، لە باشووری گۆی زەوی، گەلێک جار شەش (۶) مانگ شەوو، شەش (۶) مانگ رۆژە، بە لām ئەگەر حیسابی گشتی گۆی زەوی بکەین، بە جۆرەیه کە گوتمان و ئەمەش هۆکاری ئەوێهیه کە ژیان لە سەر زەوی هەبێ، ئەگەر زەوی لە هەر بیست و چوار (۲۴) سەعات دا، جارێک بە دەوری خۆیدا نەخولابایەوہ لە بەرانبەر خۆردا، شەوو رۆژ دروست نەدەبوون و، ئەگەر خولانەوہ کە لە بیست و چوار (۲۴) سەعات زیاتری پېچووایە، ئەو کاتە شەوو رۆژ درێژتر دەبوون.

بۆ وێنە: ئەگەر خولانەوہ کە بە چل و هەشت (۴۸) سەعات بووایە، ئەو کاتە رۆژگار دەبوو بە بیست و چوار (۲۴) سەعات و، شەوگاریش دەبوو بە بیست و چوار (۲۴) سەعات بە موعەدەلیی، بە لām ئەگەر خێراتر خولابایەوہ: ئەو کاتە شەوگار و رۆژگار کورتتر دەبوون، بۆ وێنە: - وەك پېشتیش لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا باسمان کرد - زانا یانی گەردووناس دەلێن: ئەگەر بە هۆی کیشکردنی مانگەوہ نەبووایە، مانگ بە دەوری زەویەوہ نەبووایە، شەوو رۆژی زەوی، یەکی دەبوونە چوار سەعات، واتە: دوو سەعات رۆژگار و دوو سەعات شەوگار! ئنجا ئایا بە دوو سەعاتان، خەلک فریای چی دەکەوت! بە لām ئیستا بە دوازدە (۱۲) سەعات بە موعەدەلیی، ئینسان فریای ئیسپراحت دەکەوت لە شەودا و، فریای کار و کاسبیی دەکەوت لە رۆژدا، بە لām بە دوو سەعات شەوو و دوو سەعات رۆژ، خێرا خێرا شەوو رۆژ بەدوای یەکدا، هاتبانایە، مەرۆف فریای هیچ شتێک نەدەکەوت، بۆیە خوا دەفەرموێ: شەوگار و رۆژگارمان کردوونە دوو نیشانە.

لە سوورەتی (اللیل) دا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۙ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۙ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾، واتە: سوێند بە شەوگار کە دادەپۆشی (چی دادەپۆشی؟ خڕۆکە ی زەوی دادەپۆشی)، سوێند بە رۆژگار کە دەدرەوشیتەوہ (سەر زەوی دەدرەوشیتەوہ) و، سوێند بەو زاتە ی کە نێر و مێی دروستکردوون، {یاخود: سوێند بە دروستکرانی نێر و مێ} حالەتی جووتیی (زوجیە) نەک هەر لە مەرۆفدا، بە لێکو لە ئاژەلاند، بە لێکو لە پووه کدا، بە لێکو لە زیندەوہراند، بگره لە ماددە ی بێ ژیانیشدا هەیه.

کەواتە: وەك چۆن نێر و مێ لە رووی جووتیەتی، پێویستن لە دروستکراوہ کاند، کە پەيوەندیی یە کدی تەواوکر (تکاملی) یان هەیه، بە هەمان شێوہ: شەوو رۆژیش هەردووکیان پێویستن بۆ ژیان، شەو بۆ ئیسپراحت و پشوودان، رۆژیش بۆ کار و کاسبیی و هەولدان.

(۲) ﴿فَحَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ﴾، واته: نیشانه‌ی شه‌وگارمان خه‌فه کردوه، سرپومانه‌ته‌وهو، بئ شوقمان کردوهو و تاریکمان داهیتناوه.

چه‌مکی وشه‌ی (ء آیه): (آیه: هِيَ الشَّيْءُ الْعَجِيبُ الَّذِي يَدْعُو إِلَى التَّأْمَلِ)، واته: نیشانه، واته: نه‌و شته سه‌رسوره‌یتنه‌ره‌ی که وات لئ ده‌کات سه‌رنجی لئ بده‌ی و تپوه‌ی راپمیتنی.

له قورئاندا وشه‌ی (آیه) - وه‌ک جاری دیکه‌ش باسما‌ن کردوه - به چوار واتا به‌کاره‌اتوه:

۱ - رسته‌کانی فه‌رمایشتی خوا، که نایه‌ته خو‌یتراوه‌کانن.

۲ - دیارده سه‌روشتیه‌کان، واته: نیشانه بینراوه‌کان (الآیات المنظورة).

۳ - موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام).

۴ - هه‌ندیک جاریش به مانای نه‌و رووداوانه‌ی که خوا به‌سه‌ر گه‌له پیشووه‌کانی هیتان، پیغه‌مبه‌رانی (علیهم الصلاة والسلام) و شو‌ینکه‌وتووایی پئ سه‌رخستون، به‌سه‌ر بیبروایه‌کان دا، یاخود پئی ده‌رباز کردوون.

به‌و چوار واتایه وشه‌ی (آیه) له قورئاندا هاتوه، به‌لام نایا کام مانایان مه‌به‌سته و چو‌ن یه‌کیان دیاریی ده‌کرئ؟ به‌پئی سیاق و سه‌لیقه نه‌وه ده‌زانرئ.

لیره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَحَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ﴾، نیشانه‌ی شه‌وگارمان خه‌فه کردوه، واته: شه‌وگار که نیشانه‌یه‌که، واما‌ن کردوه: رووناکیه‌که‌ی بسرینه‌وه و نه‌یه‌تین.

ده‌شگونجی مه‌به‌ست له (ء آیه اللَّيْلِ) لیره‌دا: مانگ (قمر) بئ، واته: مانگ که نیشانه‌ی شه‌وه (له شه‌ویدا ده‌رده‌که‌وئ) بئ شوقمان کردوه و، تاریکمان داهیتناوه له چاو خو‌ر، یاخود خه‌فه‌مان کردوه، هه‌ردوو واتا‌که راستن.

(۳) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانه‌ی روژگاریشمان کردوه به پیبینه‌ر، (بصیر) واته: بینه‌ر، (مُبْصِرَةٌ) واته: پیبینه‌ر.

(الْمَحْوُ: الطَّمْسُ: وَهُوَ انْعِدَامُ النُّورِ)، (مَحْوُ) واته: خه‌فه کردن، سرینه‌وه، کوژاندنه‌وه، یاخود نه‌هیشتنی رووناکیی، به‌لام (مُبْصِرَةٌ) هه‌ندیک له زانایان گو‌تووایانه، واته: بینه‌ر، واته: خه‌لک له روژگاردا ده‌بینئ، به‌لام، نا، له نه‌صلدا (مُبْصِرَةٌ)، له: (أَبْصَرَةٌ) هاتوه، مه‌به‌ست حاله‌ق تپیه‌ر (مُتَعَدِّي) (أَبْصَرَةٌ) یه یانی: پئی بینئ، نه‌ک حاله‌ق (لازم) ی، یانی: بینئ: که‌واته: لیره‌دا (مُبْصِرَةٌ) له (أَبْصَرَةٌ) یه‌وه، یانی: وایکرد که بینئ، وه‌ک: (بَصْرَةٌ) وایکرد که بیبینه‌ر.

كەواتە: (مُبَصَّرَةٌ) واتە: پېيىنەر.

دوایی خوا باسی حیکمەت و ئامانج و بەرھەمی ئەو دەکات، ئنجا نیشانەى رۆژگار، یان خودی رۆژگارە کە یە، یاخود ئەو یە کە دەپتە ھۆی پروناکیی رۆژگار، کە خۆرە، ئایا بۆچی خوا رۆژگاری والیکردەو کە ھۆکاری پېيىنین (إِنصَار) بى؟!

۴- ﴿لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، تاكو له به خششى پەروەردگارتان بخوازن، واتە: تاكو به ھۆی ئەو ھەو کە دنیا پروناك دادى {له ئەنجامی رۆژگارد، یاخود له ئەنجامی دەركەوتنى خۆردا} ئیو بتوانن كار و كاسیى بكەن و، بەر پى خۆتان بیین.

۵- ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ﴾، ھەر ھەھا بۆ ئەو ى ژمارەى سالەكان و ژماردن بزائن، بە تايهت به ھۆی جوولەى مانگەو، کە مانگی یەك شەو وەك دەمە داسیکە، دوو شەو گەورەتر دەبى و، کە له شەوى: یەك و دوو سى دا، پى دەگوترى: (ھلال)، یاخود شەوى یەكەمیان پى دەگوترى: (ھلال)، ئنجا دوایی وردە وردە له ھەموو قوناغەكاندا ناوی تايهتی خۆی ھەبە، تاكو دەگاتە: (بدر) کە مانگ جیخونكە دەکات، له (۱۴) و (۱۵) و ھەتا (۱۶) ش، لەو كاتەدا بە تايهتی: (۱۳) و (۱۴) و (۱۵) كە بە (أيام البيض) یان پى دەگوترى، واتە: رۆژانى شەو سپیەكان، لەبەر ئەو ى مانگ بە تەواوی دەردەكەوتى له شەوەكانیاندا، ئنجا دوایی وردە وردە له دوای (۱۶) ھەو، بەرەو كەمى دپتەو، بەلام له یەك (۱) ھەو، تاكو پازدە (۱۵) لایەكى مانگ دەردەكەوتى، ئنجا دوایی بەلایەكەى دیکەیدا بە پىچەوانەو کەم دەکات، کەم دەکات، تاكو دەگاتە شەوى: (۲۷) و (۲۸) و (۲۹) و، بە تەواوی ون دەبى.

بە ھۆی جوولەى مانگەو ىمە دەزانين: ئەو شەوى یەكەمە لەو مانگە، ئنجا دووھەم و سپیەم و، تاكو دەگاتە شەوى پازدە (۱۵)، دوایی دەزانين ئەو شەوى (۱۶) و (۱۷) و (۱۸) یە، تاكو كۆتایی مانگ، ئەگەرنا بە ھۆی جوولەى خۆرەو، رۆژەكان ھەموویان وەك یەكن، بەلام شەوەكان ھەموو وەك یەك نين، شەوائىك كە مانگ تیاندا: (۱) تا (۱۵) یە، جیان لە شەوانى: (۱۶) و (۱۷) و تا كۆتایی مانگ.

۶- ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلَنَّهُ تَفْصِيلاً﴾، ھەموو شتیکمان بە تەواوی پروون کردۆتەو بە پروون کردنەو، (أى: بَيْنَاهُ بَوْضُوحٍ كَافٍ) بە چاکیى رۆشمان کردۆتەو، لیرەدا (وَكُلُّ شَيْءٍ) واتە: ھەر شتیک كە مرۆفەكان پىوستیانە، خوا لە فەرمايشتى خۆیدا پروونی کردۆتەو و قسەى لەبارەو کردو و نوختەى تیدا خستۆتە سەر پیت، ئەو ى كە مرۆفەكان پىوستیان پىهتی، كە خوا بۆیان پروون بكاتەو، بەلام ئایا قورئان ھەموو شتیکى تیدا پروونكراو تەو؟ بىگومان نەخیر، چونكە ئەو ى كە

پتووستی به روون کردنهوهی خوا نه‌بی، خوا ﴿۱۲﴾ روونی نه‌کردۆته‌وه، به‌لکو بۆ عه‌قلی مروّفه‌کانی به‌جیه‌یشتوه، وه‌ك له تەفسیری سوورەتی (النمل)دا به تەفصیل له‌و باره‌وه قسه‌مان کرد، له کاتیکدا، ئەو ئایه‌ته موباره‌که‌مان تەفسیر کرد، که ده‌فهرموئ: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...﴾ له‌وئ به‌ درئژی قسه‌مان له‌سه‌ری کردوه و لیره دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه.

کورته باسیک

شه‌وگاریو پۆژگاریو په‌یوه‌ندی نیوان زه‌وی و مانگ

له‌چوار هه‌لوه‌سته‌دا

هه‌لوه‌سته‌ی یه‌که‌م: که ده‌فهرموئ: ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾ نیشانه‌ی پۆژگاریان کردوه به (مُبْصِرَةً)، بۆ ئەوه‌ی بزانی که وشه‌ی (مُبْصِرَةً) وه‌ك ئیمه‌ مانامان کرد، واته: پتینه‌ر، هۆکاری بینن، ده‌لین: خوا له سوورەتی: (النمل) ئایه‌تی (۱۳)دا، ده‌فهرموئ: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً﴾ واته: ئنجا کاتیک {دار و ده‌سته و گه‌لی فیرعه‌ون} ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان بۆ هاتن {له‌سه‌ر ده‌ستی مووسا علیهِ السلام} که هۆکاری ئەوه‌ بوون: بینن، هۆکاری ئەوه‌ بوون: بزانی.

شاره‌زایان گوتوو‌یانه: (نُسِبَ الْبَصَرُ إِلَى الْآيَاتِ كَمَا نُسِبَ الْبَصَرُ هُنَا إِلَى النَّهَارِ)، وه‌ك چۆن له‌ویدا دیتنه‌که پالداوه‌ته‌ لای ئایه‌ته‌کان، واته: ئایه‌ته‌کان پتینه‌ر بوون، لیره‌ش پۆژگار کراوه‌ به‌ پتینه‌ر، ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾ نیشانه‌ی پۆژگاریش وه‌ك گوتمان ده‌گونجی: پۆژگار خودی نیشانه‌که‌ بئ، ده‌شگونجی: مه‌به‌ست خۆر (شمس) بئ، که پۆژگاری پئ کردوه‌ته‌ پۆژگار، هه‌روه‌ها به‌ نسه‌ت (آية اللیل)یش ده‌گونجی مه‌به‌ست پتی خودی شه‌وگاره‌که‌ بئ، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پتی ئەو شته‌ بئ که له شه‌وگاریا ده‌رده‌که‌وئ، که مانگ (قمر)ه.

به‌لئ وه‌ك چۆن له ئایه‌تی ژماره: (۱۳)ی سوورەتی (النمل)دا، خوا ﴿۱۲﴾ پتینه‌که‌ی پالداوه‌ته‌ لای ئایه‌ته‌کان، واته: نیشانه‌و موعجیزه‌کانی مووسا علیهِ السلام که خوا پتیدا‌بوون، لیره‌شدا (الإسراء: ۱۲) پتینه‌که‌ پالداوه‌ته‌ لای نیشانه‌ی پۆژگار، ئنجا ئەمه‌ ئیعجازکی زانستی تیدا‌یه، چونکه له رابردوودا وایان ده‌زانی: کاتیک مروّفه‌کان شتیک ده‌بینن، له

چاوى مروّفه وه تيشكىك ده چى و، ئەو شتە دەبينى، بەلام دواى ئەوهى (ابن الھيتم) كە يەككە لە زاناياى مسولمان، زۆر لىي كۆليەوه و سەرنجى دا، كە كۆمەلئىك دەرەنجامى زانستى دىكەش دەرختن لە بوارى فيزيا و بوارە جياجياكاندا، ئنجا يەكك لەوانە ئەوه بوو: گەيشتە ئەو راستىيەى كە بينى مروّف بۆ شتەكان، ھۆكارەكەى: ئەوه يە شتەكانەوه تيشك بۆ چاوى مروّف دى، نەك لە چاوى مروّفه وه تيشك بۆ شتەكان بروت، واتە: شتە بىزاوھە كە وات لىدەكات كە ببىنى و ئەو بۆ تۆ دەرەكەوى، نەك لە چاوه وه تيشك بۆ شتەكان بچى، چونكە ئىمە كەى شتەكان دەبينى؟ كاتىك كە دنيا رووناك بى، چونكە كە دنيا رووناك بوو وشتەكان دەرگەوتن، ئنجا چا و دەيانبىنى، واتە: لە شتەكانەوه تيشك بۆ چا و دەچى، لە شتەكانەوه وىنە بۆ چا و دەنيردى، ئنجا ئەگەر لە چاوه وه تيشك بۆ شتەكان چووبايە، دەبووايە كاتىك كە شتەكان تاريكىش بوونايە، مروّف توانىباى بيانبىنى، چونكە بەحىساب لە چاوه وه تيشك بۆ ئەوان دەچى، بە تايبەت كە مروّف لە رووناكىى دا بى!! بەلام نا، ئىمە تەنيا كاتىك شتەكان دەبينى، كە تيشك بگەويتە سەريان و ئەوان بىنە ھۆكارى دىتئمان بۆيان.

كە واتە: وىنەى شتەكانە بۆ چاومان دى، ئەوھش راستىيەى زانستىيە، كە ئەم ئايەتە موبارەكە ئاماژەى پىدەكات، كە دەفەرموى: ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، واتە: نىشانەى رۆژگارمان كردوھ بە پىبينەر، واتە: ئەو واتان لىدەكات: ببىن.

ھەلۆھستەى دووھم: بە نىسبەت شەوگار و رۆژگارەوه، لە چەند شۆيتىك دا باسى ئەوهى كردوھ كە شەوگار بۆ خەوتن و پشوو دانەو، رۆژگار بۆ كارو كاسبى و گوزەرانە:

۱- لە سوورەتى (القصص) دا خوا دەفەرموى: ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، واتە: خوا لە بەزەبى خۆيەوه، شەوگار و رۆژگارى بۆ وا لىكردوون كە تىياندا ئارام بگرن و، لە بەخششى خوا داوا بكەن، واتە: لە شەوگارى ئارام بگرن و ئىسراحت بكەن و پشوى تىدا بەدن و، لە رۆژگارىش دا كاسبى بكەن و لە بەخششى خوا بخوازن.

۲- لە شۆيتىكى دىكە دا دەفەرموى: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَأْسَا﴾ ۱۰ ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ ۱۱ ﴿الانباء﴾، واتە: شەوگارمان بۆ كردوون بە پۆشاك {داتان دەپۆش، بخەون پشوو بەدن}، رۆژگارىشمان كردوھ بە مايەى ژيان و گوزەران {ھەولى تىدا بەدن و كار و كاسبى تىدا بكەن}.

که واته: به پتی سیستی خوا که هر نه وهش له گه ل سروشتی مرو فدا ده گونجی، ده بی نینسان شه و تهرخان بکات بو پشوودان، له بهر نه وهی تاریکه و، جهسته ی مرو ف باشته پشوو ده دات، له کاتیکدا که دنیا تاریک ده بی، به لام روژگار وا باشه به هره ی لی وه ربگیری، بو کار و که سابهت و جموجول کردن و کوشش.

هه لوهسته ی سییه م: له و باره وه که چون مامه له له گه ل شه و گاردا بکری؟ نه و فه رمایسته ی پیغه مبه ر دینین ﷺ: {عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ، (أَوْ قَالَ: جُنِحَ اللَّيْلُ)، فَكَفُّوا صِبْيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقْ بَابَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأُوَكْ سِقَاءَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرْ إِيَّكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ تَعَرَّضَ عَلَيْهِ شَيْئًا) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۲۸۰).

واته: جابیری کوری عه بدوللا (خوا له خو ی و بابی رازی بی) له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپریته وه که فه رموو یه تی: نه گه ر شه و گار بالی به سه ر دنیا دا کیشا، منداله کانتان بگرنه وه، (واته: مه هیلن بچنه ده ر، له کاتی بوولتی تیواره و دوا ی شیواندا)، چونکه شه ی تانه کان له و کاته دا بلاوده بنه وه، {ئیمه نازانین به لام نه وه هه والیکی نادیاره پیغه مبه ر ﷺ پیمانی ده دات و، خه لکیش به نه زموونی خو ی نه وه ی بو ده رکه وتوه و له کاتی تیواران دا ده بینین: مار و میرو و زینده وه ران بلاوده بنه وه، ئنجا ئیمه شه ی تانه کان نابینین، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والمان پیده دات، که نه وانیش له و کاته دا بلاوده بنه وه ده فه رموی: {دوا ی نه وه ی ماوه یه ک له شه و رو یی، (واته: نیوان شیوان و خه وتنان به سه رچوو)، ئنجا لیان بگه رین (نه و کاته زیانی نه) هه روه ها ده رگا که ت دابخه و ناوی خوا بیته و، چرایه که ت بکوژینه وه و ناوی خوا بیته، نه و ده فره ت که شله مه نیه کی تیدایه، یان ناوی تیدایه، زاره که ی دابخه، یان سه رقا پی بکه و، ناوی خوا بیته، {سه قا نه وه یه که ناویان لیخواردو ته وه، مه شکه بووه، کونده بووه، هه رچی بووه، هه روه ها نه و قاپه داپوشه که خواردنیک، یان شله مه نیه کت تیدا هه لگرتوه و ناوی خوا بیته، نه گه ر ته نها نه وه بی که شتیکی به سه ر رابه تیلی (واته: نه گه ر ته وا و سه ره که یشت بو نه گیری، هه ر شتیکی له سه ر دابنی، با به ته واویش قه پاتی نه کات، گرنگ نه وه یه به سه ر ناوه له یی به جیی مه هیله}.

نه وهش چه ند رینماییه کی پیغه مبه ری خوان ﷺ که له شه و گاردا به و شیوه یه هه لس و که وت بکه یین.

هەلۆهستە ی چوارەم: پەیوهندی نیوان زەوی و مانگ:

پیشتریش گوتمان: ئەگەر مانگ نەبووایە کە بە دەوری زەویدا دەخولیتەوه، ئەو کاتە شەوگار و رۆژگار یەکی دوو سەعات دەبوون، ئەمە راستییەکی گەردوونییە، کە زانایانی گەردوونناس ئیستا پێی گەشتوون.

نەك هەر ئەوهەندەش، بەئكو ئەگەر مانگ نەبووایە بە دەوری زەویەوه، هەلکشان و داکشانی دەریاکان رووی نەدەدا، ئەگەر هەلکشان و داکشانی دەریاکانیش نەبووایە، [وێرە هەندیک هۆکاری دیکەش] ئەو شەنە بایە ی کە بەردەوام لەسەر دەریاکان هەبە، ئەوه نەدەبوو، ئەگەر ئەو بایەش نەبووایە، ئەو هەلمی ئاوەش کە خۆر پەیدای دەکات لەسەر رووی دەریا، با نەیدەگواستەوه، واتە: هیچ بایە ک پەیدا نەدەبوو، ئەو هەلمە بگوازیتهوه و بیهێنێ بۆ ناوچە ساردەکان و سەرەنجام بیهێتە هەور و، هەورەکانیش مۆتوربە ببن و ئاویان لێ بیهێتە خوار بە هەرسێک جۆری: باران و بەفرو تەرزە، کە ئەوه لە چەندان شوێن لە قورئاندا خوا ئاماژە ی پێداوه، بۆ وێنە:

۱ - لە سوورەتی: (النور)دا، ئایەتی ژمارە (۴۳)دا، خوا زۆر بە روونی ئاماژە ی پێداوه: ﴿الزَّوْرَانَّ

اللَّهُ يُزْجِي سَحَابًا مِّمَّ يُؤَلَّفُ بَيْنَهُ، ثُمَّ يُجْعَلُهُ، رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلَلِهِ...﴾

۲ - لە سوورەتی (الأعراف)دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيْمَنٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتِنَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾، هەردوو ک ئایەتە کەش

بەروونی ئەوه دەگەیهنن: کە بەهۆی (با)وه، ئەو هەلمە ئاوه ی کە لەسەر رووی دەریاکان هەبە، دەگوازیتهوه و دەبیهێتە هەور و دوا ی ئەو هەورانە ئاویان لێدیهێتە خوار، کە وه ک گوتمان ئاوه کە لە شیوه ی باران و بەفرو تەرزەدا خۆی دەبیهێتەوه، هەروەها لە سوورەتی (الروم) (۴۸) یشدا دیسان خوا ﴿...﴾ هەمان مەسەلە باس دەکات.

مەسەلەي چۈرەم:

ھەر كەس چارەنووسى خۆي لە گەردنى خۆي دايە و پۇژى دوایی بە نووسراویكى كراو، دەخریتە بەر دەستی و پیتی دەگوتری: بیخونەو، ھەر خۆت بو ژماردن بەسى، یاخود ھەر خۆت بو لئیرسیینەو ھى خۆت بەسى:

خوادەفەرموی: ﴿ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۚ ﴾ (۱۳) أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿۱۴﴾ .

شیکردنەو ھى ئەم ئايەتانە، لە چوار برگەدا:

(۱) ﴿ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ ﴾، ھەر مرقۇئیک کرەو ھو چارەنووس و سەرەنجامی خۆیمان خستۆتە گەردنى خۆبەو، چارەنووسیمان خستۆتە ئەستۆي خۆي.

(طَائِرُهُ: عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ مِنْهُ) کردەو ھەكەي خۆي كە لەو ھو پەيدا دەبی، یاخود (طائر) بە مانای سەرەنجام دی، یاخود بە مانای چارەنووس دی، كە دیارە چارەنووس و سەرەنجامی مرقۇئیش لە ئەنجامی ھەلوئست و کردەو ھەکانیەو پەيدا دەبی، واتە: ھەر مرقۇئیک بو خۆي سەرەنجام و چارەنووسی خۆي، خیر و شەری خۆي، دیاریی دەكات.

(۲) ﴿ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴾، لە پۇژى قیامەتدا نووسراویكى بو دەردینین بە کراو ھى دەبیینی.

وشەي: (نُخْرِجُ) بە (يُخْرِجُ) ش خۆتراو ھەتەو، ھەر ھەبا بە (يُخْرِجُ) ش خۆتراو ھەتەو، (نُخْرِجُ) واتە: بۆي دەردینین، (يُخْرِجُ) واتە: خوا بۆي دەردەھینن، (يُخْرِجُ) واتە: بۆي دەردەھینری.

(يَلْقَاهُ) خۆتراو ھەتەو: (يَلْقَاهُ) واتە: دەخریتە بەردەستی و، پیتی پیشان دەدری.

(۳) ﴿ أَقْرَأَ كِتَابِكَ ﴾، نووسراو ھەتەو، پەسپۆرانی زمان دەلین: (هَذَا مَقُولٌ قَوْلٍ مَّخْذُوفٍ دَلَّ عَلَيْهِ السِّيَاقُ)، ئەمە گوتراوی قسەبەکی قرتیراو، كە سیاقەكە دەبگەبەنی: (أَقْرَأَ) واتە: (يَقَالُ لَهُ إِقْرَأْ) پیتی دەگوتری: نووسراو ھەتەو، پیتی پیشان دەدری.

۴- ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، ئەمپرۆ خۆت بەسى بۆ ئەوهی ژمیرەر و لیتیرسەرەوهی خۆت بی، (حسیب): (فَعِيلٌ مِّمَّعْتَى: فَاعِلٌ، مِثْلُ: ضَرِيبٌ وَصَرِيمٌ، مِغْتَى: ضَارِبٌ وَصَارِمٌ، أَي: الْحَاسِبِ وَالضَّابِطِ)، لیرەدا (فَعِيلٌ) بە مانای (فَاعِلٌ)ە، که واتە: (حَسِيبًا) واتە: (حَاسِبٌ وَضَّابِطٌ)، واتە: بەسە که تۆ ژمیرەر و کۆنترۆلکەری کردەوه کانی خۆت بی، ئەوه تا لەبەر چاوتن.

وشەى (كَفَى) بۆ خۆی بەکار دەخواری بەبێ پیت، بەلام لیرە که بە پیتی، (علی) تپه‌ری پیکراوه، ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، بۆ ئەوه بووه که وشەى (حسیب) مانای (شەیدی) بخیرتە نیو، واتە: وشەى (حسیب) هەم مانای ژمیرەر و کۆنترۆلکەر دەگەیه‌نی، هەم مانای چاودێر و شایەدیدەریش دەگەیه‌نی، که واتە: خوا ﷻ لەم دوو نایەتەدا، سێ راستیی گرنگ و مەزن دەخاتە روو:

راستی یە که م: چاره‌نووسی هەر کەس گرێدراوی ویستی ئازادانەى خۆیەتی، که باسی (عُنُقَهُ) دەکات: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾، خستوو مانەتە ئەستۆی، گەردنی، ملی:

أ - لەبەر ئەوهی گەردن و ملی، ئینسان هەمیشە لەگەڵ مرۆڤدایەو، ئینسان بەبێ مل سەری راناوہستنی، بۆیە خوا ﷻ دەفرموی: وهك چۆن هەموو کات ملت لەگەتە، ئەو چاره‌نووسەى خۆت و کردەوهی خۆشت، هەموو دەمێک لەگەتە.

ب - یاخود مەبەست پیتی ئەوهیە، که وهك چۆن هەندێک کەس ئەگەر ویستبیتیان، بیناسنەوه، نووسراویکیان بە ملی هەلواسیوه، که ئیستاش هەروایه و کەسێک لە ولایتیک دەچێ بۆ ولایتیکی دیکە، نووسراو و نیشانەیهك دەخاتە ملی، یاخود بەرانبەرەکه دەیخاتە ملی که من فلان کەسم! بۆ ئەوهی بیناسن و پیتشوازیی بکەن.

ج - یاخود خوای پەرورەدگار ویستوو یەتی وینایان بکات لە شێوهی ئاژەلێکدا، که ئاژەل هەندێک جار ملیان، یاخود شویتیکیان نیشانە کردوه، بۆ ئەوهی تیکەل نەبێ، لەگەڵ ئەوانی دیکەدا.

راستی دووهم: مرۆڤ رۆژی دواىی بە ژمیردراوی و تۆمارکراوی، کردەوه کانی خۆی دەبینتەوه، کردەوه کانی هەم بە ژمیردراوی و هەم بە تۆمارکراوی، لەبەرچاوی دەبن، که ئەوهش راستییه که زانستی ئیستا زیاتر دەتوانی لیمان حالی بکات، دواى ئەوهی تەکنۆلۆجیای کۆنترۆلکردن و تۆمارکردنی دەنگ و پەنگ و هەلس و کەوتەکانی مرۆڤەکان، زۆر بەره و پیشەوه چوو، ئیستا زۆر چاک دەزانین که کردەوه کانی چۆن بە تۆمارکراوی

بەردەست دەکەون، مەرج نیە تەنیا بنووسری: فلانە پۆژە فلان کردەووت کرد، بەلکو
 ھەر کردەووەکە خۆی تۆمار دەکری، بە دەنگ و وینەو.

راستی سییەم: مروّف خۆی بەسە کە کردەووەکانی بژمیری، چونکە بۆی سەرژمیر
 کراون و کۆنترۆلکراون و، بۆی تۆمار کراون، واتە: زۆر باش دەخرینە بەرچاوی.

کە دەفەرموی: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ﴾، مەبەست ئەوویە: ئەی مروّف! کردەووەکانی خۆت
 بو خۆت بخوینەو، واتە: ستەمت لێنەکراو، خۆت چیت کردو، ئەو تۆمارکراو،
 ئەو نووسراوی خۆتە کە کردەووەکانی خۆت تیدان، کە بە ویستی ئازادانە خۆت،
 ئەنجامت داون و، سەرەنجام ئەو کردەووەو ھەلوستانەت کە تۆمارکراون، چارەنووسی
 تۆ و سەرەنجامی تۆ و قەدەری تۆیان لە نیو خۆیان وەرگرتو، کەواتە: ئەگەر خیرە،
 سوپاس و ستایشی خوا بکە و، ئەگەر شەرە، تەنیا لۆمە خۆت بکە، چونکە چیت
 کردو و چۆنت کردو، بەو شیوویە بۆت تۆمارکراون.

مەسەلەى پىنجه م:

ھەر كەس پىرى راست بگرىى به قازانجى خۆيه قى و، ھەر كەس گومرا پى خۆى زىانبارە و، ھىچ كەس كۆلى گوناھى كەس ھە ئناگرى و، بە پى ناردنى پىغە مبه رانىش خوا ﷻ سزای كۆمە ئگاكان نادات، نە لە دنیا و نە لە دواروژدا:

خوا دە فەرموى: ﴿ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا نُزِرُ أَرْزَرَ ۗ وَزُرَّ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾ ﴿۱۵﴾

شىكردنەھى ئەم ئايەتە، لە چوار برگەدا:

۱- ﴿ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ ﴾ ھەر كەس پىرى راستى گرت، ئەو بە سوودى خۆى پىرى راستى گرتو، ئەمە ماناى پستەى پىشى روون دە كاتەو، كە خوا ﷻ فەرموى: ﴿ وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْرَمْتُهُ طَرَفَهُ فِي عُنُقِهِ ۗ ﴾ كەواتە: (طائرُ الهداية نافع لصاحبه، وطائرُ الضلال ضر لصاحبه)، بالندەى پىرى راستگرتن، بۆ خاوەنە كەى بە سوودە و، بالندەى گومرا بوون، بۆ خاوەنە كەى زىانبە خشە، مەبەست لە (طائر) بالندەى، بە لأم لىرەدا مەبەست پىى ئەو ەى: ئەو كەردەو ەى كە ئىنسان ئەنجامى دەدات، چارەنووسى ديارى دە كات، ەرە بە كان عادەتيان وابوو، ئەگەر و ويستبايان سە فەرىك بكن، بالندەى كيان ھە لئە فراند، ئەگەر بە لای راستدا پوشتباى دە يانگوت: (تيا منوا) كارە كە مان بەرە و خىر و خۆشى و بەرە كەتە، با سە فەرە كە مان بكن، بە لأم ئەگەر بە لای چە پدا پوشتباى، دە يانگوت: (تشافوا) كارە كە مان بەرە و نە گبە تى و پى خىرى، با سە فەرە كە مان نە كە ين.

ئنجالە و ەو ە سەرە نجام و چارەنووسى مروفيان ناوناو: بالندە (طائر)، بۆى ە ندىك لە زانايان دە لىن: لىرەدا مەبەست لە (طائر) كەردەو ەى، چونكە كەردەو ە كانى مروفن، كە چارەنووس و سەرەنجامى مروف ديارى دە كەن.

گرنگ ئەو ە خوا ﷻ لىرەدا، ەك راستى ەك دە فەرموى: ھەر كە سىك پىرى راست بگرىى بە قازانجى خۆيه قى.

۲- ﴿ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ ﴾ ھەر و ەھا ھەر كە سىك گومرا پى، بە زىانى خۆى گومرا بوو، (ضلال) واتە: سەرگەردان بوون و، پىرى راست و نكردن و، ون بوون لە پىرى راست، چونكە

(ضَلَّ) واتە: ون بوو، (ضَلَّ الْإِنْسَانُ عَنِ الطَّرِيقِ) واتە: مروّف له رېئەكە ون بوو، بەلام (ضَلَّ الطَّرِيقَ) واتە: رېئەكەى ون كرد، كەواتە: (ضَلَّ) ھەم بە لازىم ھاتو، ۋەك: (ضَلَّ الْبَعِيرُ)، واتە: حوشترەكە ون بوو، (ضَلَّ الْإِنْسَانُ) واتە: مروّفەكە ون بوو، بەلام (ضَلَّ الْبَعِيرَ، أَوْ ضَلَّ الطَّرِيقَ) واتە: حوشترەكەى ون كرد، يان: رېئەكەى بزر كرد، ئەو (مُتَعَدِّي) يە، كە لىرەدا دەفەرموئى: (وَمَنْ ضَلَّ) ھەر كەسىك ون بوو (فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا)، ئەو بە زىانى خۆى ون دەبىن لەو رېئەو، بە زىانى خۆى گومراو سەرگەردان دەبىن، وشەى (ضَلَّ) بە مانا (قاصِر ولازم) ەكە بە كارھاتو.

۳- ﴿وَلَا نَزِرٌ وَازِرَةٌ وَزِرٌ آخِرَى﴾، ھىچ نەفسىكى گوناھبارى گوناھ ھەنگر، گوناھى نەفسىكى دىكە ھەلناگرئى.

(وَلَا نَزِرٌ)، واتە: (وَلَا تَحْمِلُ)، ھەلناگرئى (وَازِرَةٌ) واتە: (الْأَيْمَةُ، الْخَامِلَةُ لِلذُّنُوبِ)، كەسىك كە گوناھى ھەلگرتوون، (وَزِرٌ آخِرَى)، واتە: (ثِقَلَتْ نَفْسُ آخِرَى)، گوناھو قورسايى نەفسىكى دىكە ھەلناگرئى، يان: كەس گوناھى كەس لە كوئى ناكات، يە كىك بۆى ھەيە بلىن: ئەدى بۆچى خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿وَلِيَحْمِلَنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ العنكبوت: ۱۳، واتە: قورسايەكانى خويان و قورسايىكى دىكەش لەگەل قورسايەكانى خويان ھەلئەگرن؟ دوايى ۋەلامى ئەو پرسیار و ئىشكالە دەدەينەو.

بەلام ماناى راستى ئەم رستە قورئانىيە، ئاوايە: خوا ﷻ دەفەرموئى: ھىچ كەس كوئى گوناھى كەسىكى دىكە، لە كوئى گوناھى خۆى نانئى، كە ئەو كوئە گوناھە، لە كوئ ئەو بكاو.

۴- ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، ئىمە سزادەر و ئازادەرىش نىن، تاكو پىغەمبەر نەتيرىن: أ - واتە: لە دنيادا كۆمەلگاكان سزا نادەين، تاكو پىغەمبەريان بۆ نەتيرىن، ئەو ۋە واتايەكى.

ب - ياخود لە دواپوژدا سزايان نادەين، ئەگەر بانگەوازي پىغەمبەرىكىيان پى نەگەشىتبى بەراست و دروستى، لە پوژى قىامەتدا، ئەوانە ئەھلى سزا و ئەشكەنجە نابن، چونكە بەلگەيان لەسەر تەواو نەكراو.

ج - ياخود مەبەست پى دنيا و دواپوژە، ھەردووكيان وىكرا.

کورتە باسیک

چوار راستیی گهوره و گرنگ

راستی یه کهم: پئی راست گرتنی مروّف، بهویستی خوّهتی و، له بهرژه‌وه‌ندیی خوّشیهتی ! ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، که‌واته: پئی راست گرتنی مروّف، به‌دهست خوّهتی، به‌ویستی خوّهتی، خوا کرده‌وه‌که‌ی بوّ خودی مروّف گپراوه‌ته‌وه (مَنْ أَهْتَدَىٰ)، که به کردار (فعل)ی رابردوو هیناویهتی: (مَنْ أَهْتَدَىٰ) هەر که‌سیک پئی راستی گرت، (فَإِنَّمَا يَهْتَدِي) که به ئە‌مجار به کرداری ئیستا (مضارع) ئە‌وه پئی راست ده‌گری، (لِنَفْسِهِ) به قازانجی خوّی، که‌واته: مروّف به‌ویستی خوّهتی، ئە‌گەر پئی راست بگری و، له بهرژه‌وه‌ندیی خوّشیهتی، ئە‌گەر پئی راست بگری.

ئە‌مه راستییه که خوا ﴿لَا يَرْجُو﴾ لیره‌وه له چە‌ند شوینی دیکه‌ش ئە‌وه راستییه‌ی راگه‌یاندوه، هەم له سوورهتی (الزمر)دا، هەم له کۆتایی سوورهتی (النمل)دا هاتوه‌و، له گه‌لیک له سووره‌ته‌کاندا خوا ﴿لَا يَرْجُو﴾ ئە‌وه راستییه‌ی راگه‌یاندوه که مروّف ئە‌گەر پئی راست بگری، خوّی به‌هره‌مه‌نده له‌و پئی راست گرتنه و، به‌ویستی خوّشی ئە‌وه پئی راسته‌ده‌گری، هه‌روه‌ها ئە‌گەر پئی چە‌وت بگری، خوّی زه‌ره‌رمه‌نده له‌و پئی چە‌وت گرتنه و، به‌ویستی خوّشی ئە‌وه پئی چە‌وته‌ده‌گری.

راستی دووه‌م: که ده‌فهرموّی: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، گو‌مرا بوونی مروّف به‌دهست خوّهتی و زیانباریش به‌س خوّهتی، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، دیسان (ضَلَّ) کرداریکی رابردوو، فاعیله‌که‌ی کتیه؟ (وَمَنْ ضَلَّ) هەر که‌سیک گو‌مرا بئ، یانی: خوّی گو‌مرا بئ، (فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا)، دیسان (يَضِلُّ) به کرداری (مضارع) هیناویهتی، (فاعل)ه‌که‌ی دیاره که ئە‌وه (مَنْ) هیه، که پیشکه‌وتوه، دیسان بوّ خودی مروّفه‌که ده‌چیتته‌وه، واته: ئە‌گەر گو‌مرا بوو، خوّی خوّی گو‌مرا ده‌کات، ئنجا: (يَضِلُّ عَلَيْهَا) گو‌مرا بوونه‌که‌ش به‌زیانی خوّی ته‌واو ده‌بئ.

راستی سێه‌م: که ده‌فهرموّی: ﴿وَلَا نُزِرُ وَأَزْرَهُ وَزَرَ أَخْرَىٰ﴾، که‌س گونا‌هی که‌س هه‌لناگری، ئی‌مه له تە‌فسیری سوورهتی (النحل)دا، به‌دریژی له‌سه‌ر ئە‌وه مه‌سه‌له‌یه قسه‌مان کرد، بوّیه لیره زۆر به‌کورتیی لئی ده‌دوین، له‌وئێ‌وه‌ی له‌ باسیکی تایبه‌تدا تیشکی باشمان خستۆته‌سه‌ر:

خو له سوورهقی (العنكبوت) دا ده فهرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۳﴾ وَلِيَحْمِلُوا أُنْفُسَهُمْ وَأُنْفَالًا مَعَ أُنْفَالِهِمْ وَلِيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۱۴﴾ ۰

واته: نه وانه ی بی پروان، به وانه ی پروایان هیناوه، گوتیان: شوین ریبازه که ی تیمه بکه ون و، گونا هه کانتان هه لده گرین {له جیاتی تیوه، کولی گونا هی تیوه له کولی ده که یین} به لام نه وان هیج به شیک له گونا هه کانیا ن هه لئاگرن و به دلنیا یی نه وان دروژن و، به دلنیا یی نه وان {نه و سه رلیشیتوتنه رانه} قورساییه کانی خو یان {که مه به ست پیی گونا هه کانه، چونکه گوناح قورسه و، پستی ئینسان ده چه مینن و، باری شانی گران ده کات}، هه لده گرن و قورسایان له گه ل قورساییه کانی خویشیان، {واته: قورسای نه وانه ش که گومرایان ده که ن، بو یان ده کریته سه ربار} و له روژی قیامه تیش دا لیان ده پرسریته وه له و باره وه که هه لیان ده به ست.

نجایا چو ن ده زاینن که ده فهرموی: ﴿ وَأَنْفَالًا مَعَ أُنْفَالِهِمْ ﴾، واته: گونا هی نه وانه ش که گومرایان کردوون؟ له سوورهقی (النحل) دا خوا ﴿﴾ نه وه مان بو روون ده کاته وه: ﴿ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿۲۵﴾ ۰

واته: با له روژی قیامه تدا گونا هه کانی خو یان به ته واوی هه لباگرن (له کولی بنین) و به شیک له گونا هی نه وانه ش که گومرایان ده که ن، به بی زانیاری، که نه وه ش خراپترین شته هه لیانگرتوه.

که واته: گونا هی گومرا کراوه کان له کول نه وان ناکه نه وه، هه موویان بو له کول بنین، به لکو بای نه وه نده گونا هیان له کول ده نین، که بوونه هو ی گومرا کردنیان، بای نه وه نده گونا هی نه وانیشیان ده که ویته سه ر شان، واته: لیان هه لئاگرن، که له کولیان بکه نه وه، به لام به هو ی گومرا کردنیانه وه بو یان، گونا هی دیکه ی نه وان هه لده گرن، به بی نه وه ی له هی نه وان که م بیته وه، وه که له سوورهقی (النحل) دا به درژی له و باره وه قسه مان کرد.

راستى چۈرەم: خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، ئىمە سزادەرنىن بۇ خەلك و كۆمەلگاكان تاكو پىغەمبەر نەتيرىن، كە دەفەرموى: سزا دەرنىن واتە:

۱- لە دنيادا خوا كۆمەلگايەك لەبەين نابات، تاكو پىغەمبەرئىكيان بۇ نەتيرى، كە ئاگاداريان بىكاتهوہ بيانترسىنى و، ھوشياريان بىكاتهوہ.

۲- ياخود: كۆمەلگايەك كە پىغەمبەريان بۇ نەچوو بى، لە دواروژدا خوا سزايان نادات بيانباتە دۆزەخ، مادام كەسىك نەچوو بى بەلگەيان لەسەر تەواو بىكات.

۳- كە من ئەم رايەى سىيەمم پى راسترە، يانى: ھەم لە دنيادا و، ھەم لە دواروژدا، خوا سزاي مروڤقەكان نادات، ئەگەر پىغەمبەرى بۇ نەناردىن، بەو واتايە كە پەيام و بانگەوازي ئەو پىغەمبەريان پى نەگەيىن، چونكە خوا ﷻ لە سوورەتى (فاطر) ئايەتى (۲۴) دەفەرموى: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾، واتە: ھىچ كۆمەلگايەك (ى گەرە) نەبووہ، مەگەر ئاگاداركەرەوہەكى تىدا رابردوہ.

بەلام جارى وا ھەيە پەيام و رىيازي ئەو پىغەمبەرە بەو خەلكە نەگەيشتوہ، ئنجا ئەگەر پىيان نەگەيىن، ماناي وايە خەلكەكە ئەھلى (سزا) نابن و سزا نادىن، نە لە دنيوا نە لە دواروژدا.

ئەمەش بەلگەى راستى ئەو رايەى جەماوہرى زانايانە كە دەلئىن: بەبى بانگکردن و ناردنى پەيامى خوا، سزادان نيە، نەك وەك موعتەزىلە و ماتورىدىيەكان، دەلئىن: عەقل بەسە بۇ ئەوہى مروڤ لى پرسىنەوہى لەگەلدا بىكرى و، سزا بدرى، ھەر چەندە خوا پىغەمبەرىشى نەناردىن، چونكە عەقلى پىداون!

بەلام راي زۆربەى زانايان راستە كە دەلئىن: نا، بەبى وەحىي و پەيامى خوا، سزاو لىپرسىنەوہ روو لە مروڤقەكان ناكات و، ئايەتى ژمارە: (۱۶۵) لە سوورەتى (النساء) يش لەو بارەوہ، نوختە دەخاتە سەر پىت، دواى ئەوہى باسى ژمارەيەك پىغەمبەران دەكات ﷺ و ناوى دوازدە (۱۲) لە پىغەمبەران دىنى، ئنجا دەفەرموى: پىغەمبەرانىكى موژدەدەر و ترسىنەرن، تاكو خەلك دواى (ھاتنى) پىغەمبەران بەلگەى لە سەر خوا نەبى، ئەمەش دەقى ئايەتەكانە لەوبارەوہ: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿۱۱۳﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿۱۱۶﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى

اللَّهِ حُجَّةً بَعْدَ الرُّسُلِ ۗ، وهك ده بىنين: دواى ناوهىنانى ژماره يەك (۱۲) له پىغەمبەران، فەرموويەتى: پىغەمبەرانىكى دلخۆشكەر و ترستىنەرن، موژدەدەر و ورياكەرەوون، تاكو خەلك لەدواى پىغەمبەران بەلگەيان نەبى لەسەر خوا، واتە: ئەگەر خەلك پەيامى پىغەمبەرانىان پى نەگات، بەلگەيان دەبى و بيانوويان دەبى، بۆيە خوا پىغەمبەرانى ناردوون تاكو خەلك بيانوو براو بكەن و بەلگەيان لەسەر تەواو بكەن، كەواتە: بەبى گەيشتنى پەيامى پىغەمبەران، كۆمەلگاكان بەرپرسيار نابن و خواى كارزان و ميهرەبان سزايان نادات.

كەواتە: لە رۆژگارى ئىستاي ئىمەدا ئەگەر لە ولّاقى (چىن)، (هيند)، (ئەفريقيقا) و لە سەررووى دنيا و لە خوارووى دنيا، لە گۆشە و كەنارەكانى دنيا، خەلكىك هەبن پەيامى پىغەمبەرى كۆتايى (محمد ﷺ) يان پى نەگەيشتبن، ياخود پىيان گەيبى، بەلام بە پىچەوانەو پىيان گەيبى، بۆ وىنە: قورئان مايەى رەحمەتە، ئەوان وهك (زەحمەت) لىيى حالى بوون، پىغەمبەر ﷺ سەراپاي خىر و خۆشىي بوو، كەچى ئەوان و ابزانن: كە بۆ شەر و كوشتار هاتو، پىغەمبەرى خوا ﷺ تەواوكەرى رەوشتە بەرزەكان بوو، كەچى ئەوان بە پىچەوانەى ئەو لىيى تىگەن، وهك ناحەزانى كە پىناسەى دەكەن، وهك لە واقىعى بىسەر و بەرى مسولمانانىشدا دەبىينن، ئايا ئەو خەلك و كۆمەلگايانە كە لە ئىسلام تىنەگەيشتوون، ياخود لىنگە و قووچ و بە بەراوهروو و بە پىچەوانەو لىيى حالى بوون، ئايا خوا ﷻ سزايان دەدات لەسەر ئەوەى بە دواى ئىسلامىك ناكەون كە پىيى ئاشنا نىن، ياخود بە پىچەوانەو، لىيى حالى بوون؟

بە پىيى ئەم ئايەتە بى، نابى خوا ﷻ سزايان بدات لە دواپوژدا.

ئىنجاشەى (كافر) يش لە (كفر) وه هاتو، واتە: (ستر)، (كافر) يانى: (ساتر) داپۆشەر، (كافر) كە بە (كفار) و (كافرون) كۆدەكرىتەو، واتە: كەسىك كە هەقى پىگەيشتو و داپۆشيو و رەفزی كردو، بۆيە كەسىك هەقى پى نەگەيبى و هىچى دانەپۆشيبى و هىچى رەفز نەكردبى، وشەى (كافر)ى بۆ بەكار نايەت، بۆيەش لەو مەوسوووعەيەدا كە لە سجنى ئەمريكايەكاندا نووسيوومە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بە تايبەت لە بەرگى هەشتمەدا لە چاپى يەكەميدا و لە كىتیبى دوازدهيەمدا لە چاپى دووهميدا باسكردو، كە خەلك تەنيا دابەش ناكرى بۆ كافر و مسولمان، بەلكو بەشىكى دىكەش هەيە كە پىيان دەگوترى: ئەهلى فەترە (أهل الفترة) يان (الفتريون)، ئەويش ئەوانەن كە: مسولمان نىن هەقيان ناسيبى و بروايان پى هينابى و، كافریش نىن هەقيان پىگەيبى و

ره‌فزیان کردبێ، بەلکو له بنه‌ره‌ته‌وه هه‌قیان پینه‌گه‌یشتوه و پیتی ئاشنا نه‌بوون، بۆیه ئه‌وانه به {ئه‌هلی فه‌تره} دا داده‌نرێن، وه‌ك له تەفسیری سوورەتی: (المائدة) له به‌رگی چواری ئەم تەفسیره (تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌پێز) دا به‌ درێژی تەفسیری ئەو ئایه‌ته‌مان کردوه، که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُولِ﴾: ۱۹، واته: ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! به‌ دلنایایی پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان دوای پچرانتیک له ناردنی پیغه‌مبه‌ران، هاته‌لاتان... (علی فتره)^(۱) یانی: (علی انقطاع) که مه‌به‌ست پیتی ئەو ماوه‌ پچراوه‌ بووه که له نیوان عیساو ﷺ موحه‌مه‌ددا ﷺ دا بووه (۱ - ۶۱۰)^(۲) سأل بووه و، ئەو ماوه‌یه‌ درێژترین ماوه‌ بووه له نیوان هاتنی دوو پیغه‌مبه‌راندا، که خوا زانا وتوانا به (فتره) ناوی هیناوه، ئنجا وه‌ك چۆن ئه‌وانه‌ی که له‌و کاته‌دا ژیاون: ئه‌هلی فه‌تره‌ن، که ئەوه‌ رای زۆرینه‌ی زانایانه‌ و، باب و دایکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و خزمه‌ نیزیکه‌کانیشی، هه‌رچه‌نده له هه‌ندیك فه‌رموودان دا هاتوه، که ئه‌وانه ده‌بێ ئه‌هلی سزا بن، به‌لام به‌پیتی ئەو ئایه‌تانه‌ نابێ ئه‌وانیش ئه‌هلی سزاین، چونکه ئه‌هلی فه‌تره‌ن، واته: ئەو کاته‌ په‌یامی پیغه‌مبه‌ریك له ئارادا نه‌بووه، تاكو بپروای پتی بینن، به‌هه‌مان شتیوه: ئیستاش هه‌ر که‌سیك په‌یامی پیغه‌مبه‌ری خاته‌می وه‌ك خۆی پتی نه‌گه‌یشتبێ، یان هه‌ر پیتی نه‌گه‌یشتبێ، دیسان به‌ کافر له‌ قه‌له‌م نادرێ، چونکه هه‌قیکی پتی نه‌گه‌یشتوه، که ره‌فزی کردبێ و شارده‌بیتیه‌وه و وشه‌ی (کافر) بیگریته‌وه!

(۱) علی فتره: علی انقطاع، فتره: انقطاع.

(۲) ئەگه‌ر راست بێ عیسا ﷺ له سالی (۱) ی زاینی له دایک بووبی، هه‌تا سالی (۶۱۰) ی زاینی که موحه‌مه‌د ﷺ له ته‌مه‌نی (۴۰) سالییدا وه‌حی بو‌هاتوه و، ئەگه‌ر به‌لای که‌مه‌وه (۳۰) سأل ته‌مه‌نی پێش پیغه‌مبه‌رایه‌تی عیسا ئی لێ که‌م بکه‌ینه‌وه (۶۱۰ - ۳۰ = ۵۸۰) سأل ماوه‌ی نیوان عیسا و موحه‌مه‌د بووه.

مهسه لهی شه شه م:

خواربده گه به نئ: ههر کات ویستمان ئاوه دانیه ک بفه و تینین، فه رمان به حوکمرانه
خوشگوزهرانه کانی ده که یکن چاکه بکه ن، که چی ئه وان لادان و خراپه ی تیدا ده که ن،
ئیدی یاسا و بریاری (خوای به سه ردا ده چه سپی و کاول ده کری:

خوای ده فه رموی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْنَا الْقَوْلُ
فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً﴾، ههر کاتیک ویستمان ئاوه دانیه ک بفه و تینین، واته: خه لکی
ئاوه دانیه ک بفه و تینین و، له ئیو به رین، که مه به ست لیره دا هاتنه دی دهره نجامه کانه، دوا ی
هاتنه دی پیشه کییه کان (ترتب النتائج علی المقدمات) ئنجا خوای دادگهر کاولکردن و فه وتاندنی
کومه لگایه کامان و بو وینا (تصویر)، وا بومان ده کات که پیشتر بریاری بو دابن، به لام بیگومان
خوای ده سه ره تاوه بریار نادات بو هیچ کومه لگایه ک که له ئیوی به ری، به لکو ئه وه خوایان
یاسا و بریاری خوای به سه ر خوایان ده چه سپینن، به لام لیره خوای کاربه جی هاتنه دی ئه و
یاسایه ی خوای که بریتیه له: هاتنه دی دهره نجامه کان دوا ی ئاماده کردنی پیشه کییه کان، که
پیشه کییه کان مروقه کان ئاماده یان ده که ن، به لام دوا یی دهره نجامه کامان بیان وهی و نه یانه وهی،
دینه دی، وه ک چون که سیک ژهر ده خوات، دوا یی کارتیکردن و شوینه واره کانی خواردنی ئه و
ژهره له جه سه تیدا په یدا ده بن، مروقه کانیش که لادان و گونا هو تاوان ده که ن، سه ره نجام
ئاوه دانیه کانیا ن کاول ده بن، ئنجا چونکه ئه مه به پیتی یاسای خوایه، خوای له شیوه یه کدا
وینای کردوه، که پیشتر بریاری بو دابن، به لام بیگومان ته نیا مه به ست ئه وه یه، که به پیتی یاسای
خوای ئه وه دیتنه دی، ئه و دهره نجامه تاله، له و پیشه کییه خراپانه په یدا ده بی.

خوای ده فه رموی: ههر کاتیک ویستمان خه لکی ئاوه دانیه ک بفه و تینین:

(۲) - ﴿أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا﴾، فه رمان ده که یکن به حوکمرانه خوشگوزهرانه کان، واته: به حوکمران و
کاربه ده سه ته خوشگوزهرانه کانی.

(المُتْرَفِ اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ: أَتْرَفَهُ إِذَا أَعْطَاهُ التَّرْفَةَ: وَهِيَ النُّعْمَةُ)، واته: (مُتْرَفٍ) ناوی به رکاره
له (أَتْرَفَهُ) واته: تورفه ی پیدا، (تَرْفَةٌ) ش، واته: نیعمه ت، که واته: (مُتْرَفٍ) واته: خوای پیدا،

پیّ به خشراو، یانی: فرمان به پیّ به خشراوه کان ده که یین، ئایا خوا ﷻ فرمان به چی ده کات؟ بیگومان به چاکه و تاعهت و چاکسازی و ئاوه دانایی ده کات، بویه خوا ﷻ به پیویستی نه زانیوه باسی بکات فرمانان پیکردن به چی؟ چونکه هه رشتیکی دیاری کردبایه، وهک (الزمخشری) ده باره ی ئایه ته که ی پیشتر گوئی: هه ر شتیکی دیاری بکردایه، هه ر سنووردار ده بوو، به لّام لیتره دا، واته: فرمانان پیکردن به ئیمان، به ته قوا، به فرمانبهری، به چاکه کاری، به خیر و خویشی، به ئاوه دانایی، هتد، فرمان ده که یین به حوکمرانه خوْشگوزهرانه کانی، که هه چی چاکه یه بیکه ن.

۳- ﴿فَفَسَقُوا فِيهَا﴾ که چی ئه وان لادانیان تیدا کرد، چونکه هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: ﴿أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا﴾ واته: فرمانان کرد به خوْشگوزهرانه کانی، ئه وانیش لادانیان تیدا کرد!! به لّام به پیی ئه وه بی، ده بی بگوتری: خوا فرمانی پیکردن به فیسق و ئه وانیش فیسقیان تیدا ئه نجام داوه! ئنجا جه بریه کان ئه م ئایه ته وا ته فیسر ده که ن، ده لّین: خوا ئه وه خه لکه ی وا لیتردوه، که خراپه بکه ن، یانی: خوا ئه وه خه لکه ی وا لیتردوه: خراپه بکات و ئه وانیش نه یان توانی له فرمانی خوا ده ریچن و لادانیان تیدا کرد، چونکه لیتره دا مه به ست له (أمرنا) (الأمر التکوینی) یه وه، نه یان توانی له فرمانی قه ده ری و ته کوینی خوا ﷻ لابده ن و خراپه یان کردوه، وهک چوْ خوا خراپه ی لی و یستوون، ئه وان به وه شیویه ئه نجامیان دا وه، سه ره نجام خوا له نیوی بردوون و خواش ئه وه پیری کارزان و دادگه ره!

به لّام له راستییدا نه ئایه ته که ئه وه ده که یه نی و نه ئه وه ش له گه ل قورئاندا ده گونجی، چونکه خوا ﷻ له سووره تی: (الأعراف) (۲۸) دا، که ده فه رموی: ﴿وَإِذَا قَالُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا﴾ ئه گه ر (کافره کان) خراپه یه کیان کرد ده لّین: باب و باپیرانمان له سه ری بینیوه و خواش فرمانی پیکردوه! به لّام خوا ی کارزان ئه وه قسه یان که راست نیه، ره فزی ده کات و ده فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ واته: (ئه ی موحه ممه دا!) بلّی: خوا فرمان به شتی ناقوْلا و خراپ ناکات، که ده لّین: باب و باپیرانمان له سه ره ئه وه بینی، له وه دا راست ده که ن، به لّام راست ناکه ن خوا ﷻ فرمانی پیّ نه کردوه و، بیگومان خوا فرمان به هیچ شتی خراپ ناکات.

که واته: لیتره ش مه به ست ئه وه نیه، که خوا فرمانی پیکردوون به لادان، به لکو خوا فرمانی پیکردوون به چاکه کاری، به لّام ئه وان لادانیان تیدا کردوه.

(فسق) یش به مانای ده رچوون و لادان (خروج) ه، (الْفِسْقُ: الْخُرُوجُ مِنَ الطَّاعَةِ).

۴- ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾، سهره نجام قسه له سه ری چه سپا، قسه، واته: یاسای خوا، قه ده ری خوا له سه ر ئه و ئاوه دانیی (قریه) یه که خه لکه که ی لادان و تاوانیان تیدا کردوه: هاته دی و چه سپا، چونکه هه ر که سیک خراپه بکات، ده بی باج بدات و سزا بینیی.

هه ندیک له زانا یانیش ئاویان ته فسیر کردوه: ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾: أَي ثَبَّتَ عَلَيْهِ وَعِيدُ اللَّهِ الَّذِي أْبْلَغَهُ مِنْ خِلَالِ رُسُلِهِ، هه ره شه ی خوا که له ری پیغه مبه رانیه وه رایگه یاندوه، ئه و هه ره شه یان له سه ر چه سپا.

۵- ﴿فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾، به کاولکردن کاومان کرد، (التدمیر: هدم البناء وإزالة أثره، وهو مُسْتَعَارٌ هُنَا لِلإِسْتِئْصَالِ)، (تدمیر) به مانای رووخاندنی خانوو یه ک و لبردنی شوینه واره که یه تی، که لیره دا مه به ست پی بنبرکردن و ریشه کیش کردنیانه.

سئ هه لوه سته ی پیویست له به رده م ئه م ئایه ته دا:

هه لوه سته ی یه که م: بیگومان خوا ﴿فَدَمَرْنَاهَا﴾ نایه وی له خورا و لاتان کاول بکات، به لام ئه مه ده ر خستنی ده ره نجامی یاسای خوا یه، به لام ئه وه ی که ده بی له کوتایی دا بیت، که بریتیه له کاولکردنه که، خوا ﴿فَدَمَرْنَاهَا﴾ له به ر گرنگی خستوو یه ته پیشه وه، واته: له ئه سل دا به م شیوه یه: حوکمران و به رپرسانی کومه لگایه کان خوا فه رمانی پیکردوون به فه رمانبه ری، به لام حوکمرانه خوشگوزه رانه کان لادانیان تیدا کردوه و شایسته ی ئه وه بوون که سزای خویان به سه ردا بچه سپی و، سه ره نجام سزای خویان به سه ردا چه سپاوه.

ئجا خوا ﴿فَدَمَرْنَاهَا﴾ ئه وه ی هه موو کو کردۆته وه له وه دا که: ویستوو یه تی له به یان به ری، به لام بوچی ویستوو یه تی له به یان به ری؟ چونکه خویان پیشه کییه که یان ساز کردوون، واته: خوا سه ره نجام و ده ره نجامی پیش خستوه له به ر گرنگی، ئه گه ر نا له خورا خوا ﴿فَدَمَرْنَاهَا﴾ نایه وی هیچ کومه لگایه ک بفه وتینی، وه ک خوا فه رمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ یونس، واته: خوا هیچ ئه ندازه یه ک سته م له خه لکی ناکات، به لام خه لک خویان سته م له خویان ده کهن، ئجا ئه گه ر هه ر له ریوه خوا ﴿فَدَمَرْنَاهَا﴾ بریاری کاولکردنی کومه لگایه کی دابی، بیگومان ئه وه سته مه! به لام خوا به روون و راشکاوپی فه رموو یه تی: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ فصلت، واته: په روه ردگارت بو به نده کانی سته مکار نیه، به لکو مروقه کان خویان سته م له خویان ده کهن، به هوی ئه وه وه که له ئه نجامی لادان و تاوان دا پیشه کییه کان ساز ده کهن و، ئه و پیشه کییانه ش

نه و دهره نجامه یان به دوادا دی، وهك چۆن كه سێك ژههر بخوات، بیگومان نه و ژههره له جهستهیدا ده بیته دهرد و نه خوشیی و به نه دازهی زیان گه یاندنی ژههره كه، زیانبار ده بی.

هه لوهستهی دووهم: كه ده فهرموئ: ﴿أَمْرًا﴾، ناشكرایه كه فهرمان پێكراو (مأمور به) هه كه قرتێراوه،

أ- واته: فهرمانان پێكردن به وهی كه شایستهی تێمهیه:

(أَمْرًا هُمْ مَا يَلِيْقُ بِنَا أَنْ نَأْمُرَ بِهِ!)، ئنجا ئایا چی شایستهی خوایه، فهرمانی پێ بکات؟ بیگومان: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ النحل: ۹۰، واته: خوا فهرمان ده کات به دادگه ریی و چا که کاری و به خشین به نیزیکان....

ب- یاخود (أَمْرًا هُمْ بِالطَّاعَةِ، لَكُنْهُمْ فَسَقُوا)، فهرمانان پێكردن به فهرمان به ریی و به چا که، به لام نه وان لادانیان تیدا کرد.

ج- (الرْمُحْسَرِي)، ده لئ: نه وهنده یان خراپه کرد، وهك نه وهی فهرمانان پێكردن به خراپه! نه وهنده یان تاوان و لادان تیدا کرد، وهك نه وهی له لایه ن تێمه وه فهرمانیان به وه پێكرا بی.

هه لبه ته به پێی سیاقه که ش دیاره که خوا ﴿﴾ فهرمان به خراپه ناکات و. ناشکرا شه هه موو قورئان، بریتیه له فهرمان کردنی خوا ﴿﴾ به چا که و رێگری کردنی له خراپه.

هه لوهستهی سێیه م: (مُتْرَفِيهَا) خوشگوزه رانه کانی، واته: هوکمرانه خوشگوزه رانه کان، هوکاری کاولکاری ولاتان، که نه مهش راستیه کی میژوو ییه و له زۆر شوینی قورئاندا، خوا ﴿﴾ نه و راستیهی خستۆته روو، بو وینه:

له سوورهی (القصص) (۵۸) دا، ده فهرموئ: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنِكُمْ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَلَئِكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ يَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾، واته: زۆر ئاوه دانیمان له بهین بردوون که له ژیا نی خو یاندا تووشی بو غرای و له خو بایی بوون بوون، نه وه خانوو به ره کانیان له دوای وان، که میك نه بی، نیشه جی بوونیان تیدا نه کرا، هه ر تێمه ش بووین به میراتگریان.

وشه ی (بَطَرَتْ) (البَطْرُ: الأثرُ، وَهُوَ شِدَّةُ المَرَحِ، وَأَبْطَرَهُ المَالُ، وَبَطَرَتْ عَيْشَكَ، مثل: رَسَدَتْ أَمْرَكَ)، (بَطْرَ) بریتیه له زۆر دلخۆش بوون و شادمان بوون و بوغرا بوون،

دەگوتری: (أَبْطَرُهُ الْمَالُ) مَال و سامانه که وای لیکرد: زۆر بوغرا و له خۆبایی و خۆشحال بێ، دەگوتری: (بَطِرْتُ عَيْشَكَ)، تۆ له ژيانه کهی خۆتدا زۆر شادمان و بوغرا بووی، وهك (رشدت أمرک) واته: کاره کهت کارێکی سهه راستانه بوو.

ئنجاکه (بَطِرِي) به (أَشْرُ) لیکداوه تهوه، (أَشْرُ أَشْرًا فَهُوَ أَشْرُ: بَطِرَ، وَكَفَرَ النُّعْمَةَ، فَلَمْ يَشْكُرْهَا) واته: چاکهی خوای نادیده گرت و نا سوپاس بوو و سوپاسی له سهه نه کرد.

ئنجاسته ی: (بَطِرْتُ مَعِيشَتَهَا: أَي كَفَرْتَ نِعْمَةَ مَعِيشَتِهَا الرَّافِهُةَ الْأَمْنَةَ، فَلَمْ تَقُمْ بِحَقِّ شُكْرِهَا، أَوْ تَمَرَّدْتَ وَطَغْتَ فِي مَعِيشَتِهَا، وَالْبَطْرُ: الْأَشْرُ وَقِلَّةُ احْتِمَالِ النُّعْمَةِ وَالطَّغْيَانُ بِهَا)، که واته: (بطرت معیشتها) دوو واتای هه ن:

یه که م: نيعمه تی ئەو ژيانه پر عهیش و نوۆش و ههیمن و ئارامه ی نا سوپاس کرد و، نا دیده ی گرت و سوپاسگوزاریی له به رانه ردا نه کرد.

دووهم: یاخیی بوو و له خۆبایی بوو له ژيانه کهیدا، (بَطِرِي) یش بریتیه له وه که ئینسان به هۆی چاکه و نيعمه تی خواوه، له خۆی بایی و بوغرابی و که م چیکلدانه بێ له به رانه ر چاکه و خهرو خۆشبییدا.

مەسەلەى حەوتەم:

خو گەلىك كۆمەنگای تاوانبارى پاش گەلى نووح له بهین بردوون، كه پىويسته پەنديان لى وهربگيرى و، خواش بەسە بو شارەزايى له گوناھو تاوانەکانى بەندەکانى:

خو دەفەرموى: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ رِبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ (۱۷)

شىكردنەھوى ئەم ئايەتە، له چوار بركەدا:

۱- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ﴾ زۆر سەدەمان له بهین بردوون، وشەى (گم)، له ئەسل دا بو پرسىاركردنە له بارەى ژمارەو (گم: اِسْتَفْهَامٌ عَنِ الْعَدَدِ)، دەگوترى: (گم كِتَابٌ عِنْدَكَ؟)، چەند كىتیب لەلان؟ بەلام جارى وا هەيە: (گم تَسْتَعْمَلُ خَبْرِيَّةً دَالَّةً عَلَىٰ عَدَدٍ كَثِيرٍ)، (گم) بە (خبرية) دادەنرى و ژمارەى زۆر دەگەيەنى. ئنجا ليرە (گم) بە مانای (گم)ى خەبەريە، ئەك بو پرسىار كردن دەربارەى ژمارە، بەلكو بو هەوالدانە: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ﴾، واتە: زۆر سەدەمان له بهین بردوون، زۆر سەدە، واتە: خەلكى زۆر سەدان، كه پىكەو له و سەدەيەدا ژياون.

۲- ﴿مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾، له پاش (گەلى) نووح، بوچى باسى نووح ﷺ دەكات؟ لەبەر ئەھوى نووح يەكەمىن پىغەمبەر بوو بو خەلكى سەر زەوى، وەك له فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو و بەسەرھاتەکانى قورئانىش بەزۆرىي له نووحەو دەست پى دەكەن، واش پىدەچى: پىش نووح مروڤەكان كەمتر بووبن، يان پەرت و بلاو بووبن، بەلام نووح ﷺ وەك پىغەمبەرىك بو ھەموويان پەوانەكرا بى و نىردرا بى، وەك پىشترىش بە درىزىي له سوورەتى (ھود)دا، چىروكى گەلى (نووح) مان باسكرد، كه دواى ئەھوى له نووح ياخىي دەبن و بە قسەى ناكەن، خواى دادگەر توفانىك دەنيرى، كه سەر زەوى له ئەھلى كوفر وشىرك پاك دەكاتو و، تەنيا ئەوانەى لەگەلى دادەبن و، دەرباز دەبن، كه لەگەلى سواری كەشتىيەكە بوون، بویش بە زۆرىي خوا ﷺ له گىرەنەھوى بەسەرھاتەكاندا، له (نووح)ھو دەست پىدەكات.

۳- ﴿وَكَفَىٰ رِبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ﴾ ئەمە دوو واتاى ھەن:

يەكەم: (أَيُّ هُوَ غَنِيٌّ عَنِ إِخْتِبَارِ أَحَدٍ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ، فَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ)، واتە: خوا بىنيازە لەھوى كه ھىچ كەس ھەوالى گوناھى بەندەکانى پى بدات، چونكە بو خوئ پىيان زاناترە.

دووه م: (وَكُنِّي رِبِكَ: أَي: يَكْفِيكَ رَبُّكَ فَلَا تَحْتَاجُ غَيْرَهُ لِمَعْرِفَةِ ذُنُوبِ عِبَادِهِ)، واته: پهروه ردگارتت بهسه و هوجیتی جگه لهوی نی، بو زانینی گوناھی بنده کانی.

۴- ﴿خَيْرًا بَصِيرًا﴾، شاره زای بینره، بو گوناھی بنده کانی، واته: تو له گهل هه وال پیدانی پهروه ردگارتت، پیوستیت به هه وال پیدانی که سی دیکه نیه، که مه بهست نه وه یه خوا ﴿رَبُّ زُور﴾ چاک شاره زای گوناهو تاوان و لادانی بنده کانیه تی و، له نه جامی گوناهو تاوان و لادانه کانیاندا، شایسته ی نه وه دهن، بهو جوړه سزایان بدات.

مهسه له ی هه شتم:

هه کس ژیانی به په له ی دنیای بوئی و بیکاته نامانج، خوا به نه اندازه ی نه وه که حکمه تی ده یخوازی، له ژیانی دنیای پی دهدات، به لام دواتر به عه بیداریی و ده رکراویی ده چیتته دوژه خه وه:

خوا ده فهرموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾

شیکردنه وه ی نه م ثایه ته، له چوار برگه دا:

۱- ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾، هه کس تی که په له ی بوئی، وشه ی (الْعَاجِلَةَ) ده لن: (صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، يُعْلَمُ مِنَ السِّيَاقِ أَي: الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ)، (الْعَاجِلَةَ)، واته: به په له، شتی که به په له و به زووی، دی، یانی: که سیک ژیانی به په له ی بوئی، واته: ژیانی دنیا که زووتر دی و پیش دواړوژ دی، بویه ژیانی دنیا ناونراوه: (الْعَاجِلَةَ)، ژیانی دواړوژیش ناونراوه: (الْآجِلَةَ) واته: نه وه ی زو و دی، نه وه ی دره نگ دی.

هه کس تی که ژیانی دنیای بوئی:

۲- ﴿عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، بو نه و که سه که ژیانی دنیای ده وی و نامانجیه تی و چاوی له سه ر چرپدا^(۱) گرتوه، بو دینینه پیشی له و ژیانی دنیا یه دا (مَا نَشَاءُ) به و نه اندازه یه ی که بمانه وی، (لِمَنْ نُرِيدُ) بو هه کس تی که ویستمان له سه ری بی، (التَّعْجِيلُ: الْمُبَادَرَةُ الْمُتَعَارَفَةُ، أَي: قَبْلَ الْآخِرَةِ)، (تَعْجِيل) واته: زو و هینانه پیش، واته: مه بهست پی زو و هینانه پیشی زانراو و باوه،

(۱) چاو له سه ر چرپدا گرتن: چاو تی پیرین، چاو له سه ر کور تکر دنه وه.

واتە: پېش پوژى دوايى و پېش مەنزىلگاي دواپوژ، لە دنيا دا بوى دېنېنە پېش، ئەگەرنا مەرج نېە يەكسەر بوى بېنېتە پېش، واتە: لە دنيا دا ئەو شەي بە نسيب دەكەين كە بو خوى هەولى بو دەدات.

۳- ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا﴾، دوايى دۆزەخى بو دادەنېين كە دەچېتە نېوى، چۆنى دەچېتە نېو؟ دوايى باسى دەكات: بە سەرزەنشكراويى و عەيبداركرابيى و، بە دەركرابيى و دوورخراويى، لېرەدا كە دەفەرموى: (يَصَلُّهَا) هەرچەندە لە زمانى عەرەبىدا زياتر بە (يَدْخُلُهَا) {دەچېتە نېوى} لېكدراووتەو، بەلام وشەي (صَلَّى) جيايە، لە (دخول) دەلن: (صَلَّيْتُ اللَّحْمَ: شَوَيْتُهَا)، گوشتەكەم برژاند، يان: پيشاند، گوتراو: (إِنَّهُ أَقْبَىٰ بَشَاةٍ مَّضَلِيَّةٍ: أَي مَشْوِيَّةٍ) يانى: ئەو مەريكى برژاوى بو هيترا، (شوي) برېتية لە برژاندن، برېتية لەو لە هەر چوار لاوہ ئاگر بدرېتە بەر شتيك و ببرژينى، بەلام چوونە نېو ئاگر هەر چوونە نېو، بەلام (صَلَّى) جوړيكي تايبەتى سووتاندن و سزادانە بە ئاگر، كە لە هەر چوار لاوہ ئاگرى بخريتە سەر.

۴- ﴿مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾، (الذم: الوصف بالمعائب التي في الموصوف،) دەلن: (ذم) برېتية لە باسکردنى ئەو عەيبانەي كە لە وەسفكراوہ كەدا هەن.

(المذخور: المظروود والمبغد)، واتە: دەركراو و دوورخراوہ.

لېرەدا جېي سەرنجە كە خوا **عَلَّمَهُ** هەم وشەي: (نشاء) و هەم وشەي: (نريد) بەكارهيتاوہ: ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، هەنديك گوتوويناہ: (الإِرَادَةُ: المَشِيئَةُ) كە هەردووکیان بە ماناي ويست و خواست دېن.

بەلام خواوہنى (مختار الصحاح)^(۱)، دەلن: لە (ديوان الأدب) دا هاتوہ: (المَشِيئَةُ أَخْصَرُ مِنَ الإِرَادَةِ)، (مَشِيئَةُ) تايبەتەرە لە (إِرَادَةُ)، (مَشِيئَةُ) گشتيە، بەلام (إِرَادَةُ) تايبەتییە، ﴿عَجَّلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾.

منيش وای تیدەگەم كە وشەي: (مَشِيئَةُ) تايبەتە بە شتەكانەوہ، بەلام (إِرَادَةُ) تايبەتە بە مروّفەكانەوہ، ياخود تايبەتە بە خواوہن ويست و شعور و عقلەكانەوہ.

(مَا نَشَاءُ يَعْنِي: مِنَ الْمُعْجَلِ)، لە زوو هيتراوہ پيش، بو ئەو (مَشِيئَةُ) ي بەكارهيتاوہ، (لِمَنْ نُرِيدُ) بو هەر كەسيك كە بمانەوي بوى بهينينە پيش، واتە: (لِلْمُعْجَلِ لَهُ)، ئنجا خوا

﴿ مَا نَشَاءُ ﴾، ئەو ئەندازەبەسەر ئەمانە بوو، ﴿ لِمَنْ نُرِيدُ ﴾، بۆ ھەر کەسێک کە ئەمانە بوو، کەواتە: ویستراوە کە (مُعْجَل) ھەوای ھێناوەتە پێش { ئەو ھەوای ھێناوەتە پێش } بە ڕەھایی نە، ئەو کەسەش کە بۆی دەھێنێتە پێش، ئەویش دیسان بە ڕەھایی بۆی نایەتە پێش، واتە: ھێناوە پێش کە ڕەھایی نە، بۆ ھێناوە پێش کەش، گشتی نە، (لَيْسَ الْمُعْجَلُ مُطْلَقًا، وَلَا الْمُعْجَلُ لَهُ عَامًا)، ھەلبەتە لێرەدا مەبەست پێی جێ بە جێ بوونی یاسا کانی خوا ی پەرورددگەر، کە ھەر کەسێک دنیا ی بوو، خوا بۆی دەھێنێتە پێش و، ھەر کەسێک دوا ڕۆژی بوو، ھەك دوا یی باسی دەکات، بۆی دینیتە پێش، بەلام ھەمووی بە پێی یاسا کانی خوا، نەك بەگۆترە و ھەرەمەکی.

بۆیەش گوتم وشە ی: (مَشِيئَةً) زیاتر شتە کان دەگریتەو و واتایە کە ی گشتییە، چونکە لە سوورەتی (التکویر) دا، خوا ﴿ مَا نَشَاءُ وَلَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ... ﴾، واتە: شتە کانتان ناوی و کردەو کانتان ناوی، تاکو خوا نەبەو ی.

بۆیەش گوتمان: (إِرَادَةً) بۆ کەسە کانە، چونکە لە سوورەتی (الجن) دا، خوا ﴿ مَا نَشَاءُ ﴾ دەفەر مو ی: ﴿ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا ﴾، واتە: ئیمە نازانین خراپە ویستراوە بۆ خەلکی سەر زەوی، یاخود پەرورددگاریان چاکە و سەر راستی بۆ ویستوون.

دەشگونجێ لە ئەنجامی سەرنجدانی ئایەتە کان لە سیاقی خۆیاندا، ئینسان بگاتە وردە کاریی زیاتر، بەلام بە بۆچوونی من، کە ئەو بۆ چوونی ژمارە ی زۆریک لە زانایانە: کە وشە ی ھاوواتا (مترادف) لە قورئاندا نین، واتە: (مَشِيئَةً) و (إِرَادَةً) ھاوواتا نین، کە ھیچ جیاوازیان نەبێ، ئنجا چ ھەك لە (دیوان الأدب) دا دەلێ: (مشيئة): تاییە تر بێ و، (إِرَادَةً) گشتیی تر بێ، یان ھەك من تیی گە یشتووم (مشيئة) بۆ شتە کان بێ و، (إِرَادَةً) بۆ کەسە کان بێ، یاخود بە پێچەوانەو بێ، (إِرَادَةً) تاییە تیی بێ و (مشيئة) گشتیی بێ، واتە: بە پێچەوانە ی ئەو ی کە لە (دیوان الأدب) دا ھاتو، ئەو لە ئەنجامی زیاتر سەرنجدانی ئایەتە کان لە سیاقە ی خۆیاندا، دەگونجێ بگەینە دەرەنجامی ڕووتر.

مهسه لهی نۆیه م:

هه ر که سیکیش دوارۆژی بوئی و، هه وئلی شایستهی بۆ بدات و، برواداریش بئی،
ئه وانه تیکۆشانه که یان سوپاسکراوه و له سه ر تیکۆشانه که یان، سوپاسکراو ده بن:

خو ا ده فه رموئ: ﴿ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعِيهِمْ مَشْكُورًا ﴾ (۱۹)

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) ﴿ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ ﴾، هه ر که سیک دوا رۆژی بوئی، واته: ژیا نی دوارۆژو کۆتایی بوئی،
که مه به ست پئی به هه شت و پاداشتی خوا به، یا خود به هه شت و، پاداشتی خوا و، په زامه ندیی
خو ا، هه موویان ده گرێته وه.

(۲) ﴿ وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا ﴾، ئه و تیکۆشانه شی بۆ بکات، که بۆی پێویسته، (السَّعْيُ: الْمَشْيُ دُونَ
الْعَدْوِ)، بریتیه له رۆیشتنیکی خیرا، به لām که متر له راکردن، (وَالْمَقْصُودُ بِهِ هُنَا: الْأَعْمَالُ الصَّالِحَةُ)
مه به ست پئی لیره دا کرده وه باشه کانن.

که ده فه رموئ: (وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا أَي: السَّعْيِ اللَّائِقَ بِهَا) واته: کۆششیک که بۆی
شایسته به، ئنجا که ده فه رموئ: (وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا)، واته: (فَهُوَ يَسِيرٌ سَيْرًا سَرِيعًا نَحْوَ
الْآخِرَةِ) واته: به خیرایی به ره و مه نزلگای دوارۆژ بچئ، که مه به ست پئی ئه نجامدانی
کرده وه باشه کان و پیشبرکن تیدا کردنیانه.

(۳) ﴿ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴾، ویرای ئه وهی که هه وئلی شایسته و کۆششیش ده دات، برواداریشه، که دیاره
ئه گه ر بروادار نه بئ، هه وئ نادات و کۆشش ناکات بۆ به ده ستهینانی پاداشتی خواو په زامه ندیی خوا،
له دوارۆژدا، به لām خو ا ﴿﴾ ئیمان ه که ی دوا خسته و، بۆ ده رخنه ننی گرنگییدان به هه وئ و کۆششه که.

(۴) ﴿ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعِيهِمْ مَشْكُورًا ﴾، ئا ئه وانه کۆششه که یان سوپاسکراوه، مه به ست
ئه وه به: (أَي: السَّاعِي مَشْكُورٌ) ئه و که سه ی که هه وئده ر و تیکۆشه ره، سوپاسکراوه.

به لām من پیموایه ئه گه ر بشگوترئ: (كَانَ سَعِيهِمْ مَشْكُورًا) هه وئ و کۆششه که یان
ده نرخیترئ و سوپاس ده کړئ، ئه وه ش هه ر راسته.

که بیگومان نهووش مه بهست پتی هاتنه دی، یاسای خوای کار به جییه، لهو بواره دا که که سیک هه ولی ژبانی روژی دوایی بدات، به پتی یاسای خوا، پتی ده گات و سوپاس ده کری و ده نرخیتری و پاداشت ده دریته وه.

پیشتر باسی شوکرمان کرده که (شکر) هه م به دل ده کری، هه م به زمان ده کری، هه م به ئەندامه کان ده کری: به دل چاکه کان له خوا بزانی، به زمان چاکه کان دانیان پیدا بینی و، به ئەندامه کانیش، ئەو چاکه و نعمة تانه ی خوا، له زامه ندیی خوادا به کاریان بینی، به لام (مُخْتَارِ الصَّاح) ده لی: (الشُّكْرُ الثَّنَاءُ عَلَى الْمُحْسِنِ مِمَّا أَوْلَاكَ مِنْ الْمَعْرُوفِ)، (شکر) بریتیه له ستایشکردن و پیهه لاگوتن و مه دحکردنی چاکه کار، به هوی ئەوه وه که چاکه ی له گه ل تودا کرده.

به ریزان! ئەمانه هه موویان یاسای خوان، خوا ۱۰۰ ده یانخاته روو، هه موویان چهند راستیه کن خوا ۱۰۰ ده یانخاته روو، بو ئەهلی ئیسلام، که به ر پتی خوینیان پتی بینن، خوا به و شیوهیه مامه له یان له گه ل ده کات و، ئیوهش ده بی بزانی که خوا به و شیوهیه مامه له له گه ل مروقه کاندای ده کات، چ ئەوانه ی که دنیا ویستن، چ ئەوانه ی که دواروژ ویستن.

مەسەلەى دەیه م:

خوا ھاوکاریى ھەر کام لە دنیا خوازان و دواړۆژ خوازان دەکات، لە بەخششى خۆى و بەخششى وى، لە کەس قەدەغە نیه:

خوا دەفەرموى: ﴿كَلَّا نُمَدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتە، لە چوار برگەدا:

(۱) ﴿كَلَّا نُمَدُّ﴾، ھەر کامێك لەوانە ھاوکاریى دەکەین، دەلێ: (تنوین کُلاً عَوْضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ، أَيْ: كُلاً مِنْ الْقَرِيقَيْنِ)، کە دەفەرموى: (كَلَّا نُمَدُّ) ھەر کامێکیان ھاوکاریى دەکەین، ئەم تەنووینی سەر (كَلَّا) جێداری پالۆیدراو، واتە: (كَلَّا مِنَ الْقَرِيقَيْنِ)، ھەر کامێك لە دوو کۆمەلە، لە دنیا خوازان و، دواړۆژ خوازان.

(۲) ﴿هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ﴾، دواى خوا پووین دەکاتووە کە ئەمە جێدار (بَدَلُ) ی (كَلَّا) ه، ئەوانیش و ئەوانیش، یان: ئەوانیش وەك دنیا ویستان و ئەوانیش وەك دواړۆژ ویستان، یان: کە دەفەرموى: (كَلَّا) نایا ئەوانە کە بە (كَلَّا) تەعبیریان لێکراو کین؟! وەلامە کەى: ﴿هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ﴾، ئەوانیش و ئەوانیش.

(۳) ﴿مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾، لە بەخششى پەرورەدگارت.

وشەى: (نُمَدُّ) (الإِمْدَادُ: إِسْرَتَسَالُ الْعَطَاءِ وَتَعَاقُبُهُ)، (إِمْدَاد) بریتىە لەوهى بەخشش بنێردرێ و نەپسێترێ و بە دواى یە کدا بێ.

(عَطَاء: مَا يُعْطَى) (عطاء) یش بریتىە لەوهى دەدرێ و دەبەخشێ.

(۴) ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، بەخششى پەرورەدگاریشت قەدەغە نیه، واتە: لە کەس نەگیراو تەو، ھەر کەسە بەپێى ھەول و کۆششى خۆى، بە بەخششى پەرورەدگاری دەگات، لێرە جێى سەرنج ئەو یە کە خواى بەخشەر ﴿عَطَاءُ رَبِّكَ﴾، دەفەرموى: ﴿عَطَاءُ رَبِّكَ﴾، فەرموو یە تى: بەخششى پەرورەدگارت، چونکە خوا بە کافر و مسولمان دەیبەخشێ، بەلام نەیفەرمو: چاکە (فَضْل) یان پاداشت (نَوَاب)، بەلکو وشە یە کى بە کارھیناوە، کە ھەم بۆ دنیا خوازان بە کەلک

دې و، ھەم بۇ دۈرۈز خوازان، ھەم بۇ بەخشىنى شتى باش و، ھەم بۇ ئەو خەلکەش كە پىيان دەبەخشىرى، بۇيان خراپ بى، كە برىتە لەوھى: كەسىك ھەول دەدات مالى ھەرام كۆبكاتەو، بە پىي ياساى خوا، بە مالى ھەرام دەگات، يان كەسىك ھەول دەدات دەسەلاتىكى ناپەوا و خۆسەپىنەرانە پەيدا بكات، بەپىي ھەول خۆي پىي دەگات، بەلام بۆي خراپە، مالى ھەرامە كە بۇ ئەو كەسە كە كۆي دەكاتەو، خراپە، بەلام خوا بەويستى تەكۈينى خۆي، رىيان لىناگرى، چونكە بەخشى خوا لە كەس قەدەغە نى، كەسىك دىناى بۆي، ھەرامى بۆي، چاكەى بۆي، خراپەى بۆي، دەسەلاتىكى خۆسەپىنەرانە و قۇرخكارانەى بۆي، يان دەسەلاتىكى پەسند و چاكى بۆي، كە ھەلقولوى ئىرادەى ئازادانەى خەلك بى، ھەر كامىكىيانى بۆي، خۋاى بەخشەر و دادگەر بەپىي ياساكانى خۆي، بۈريان دەدات و، بۈارشى پىداون و پستى لە دوا درىز كىردوون، چونكە ئەگەر وانەبى، خەلك تاقى ناكىرتەو.

راستىيەكى مەزن:

ئەم ئايەتە و دوو ئايەتى پىشىي راستىيەكى زۆر مەزىيان لى وەرەدەگىرى، ئەويش ئەوھىيە كە: خوا ﷻ گەردوونى بەپىي سىستم (نظام) داناو، ياساكان (سنى)ى خوا لەو سىستمەدا جى بەجى دەبن و، ھىچ شتىك گۆترەكارىي نى و ھىچ كەسىك مافى قىتو (vito)ى لە بەرانبەر ياساكانى خوادا نى، لە زۆر شوئىنى قورئاندا ئەو راستىيە باسكراو، بۇ وئە:

(۱) - ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾﴾ النجم، واتە: بۇ مروف نى (مروف بە گشتى، مسولمان بى يان نامسولمان)، مەگەر ئەوھى ھەول بۇ دەدات و كۆشى بۇ دەكات و، كۆشەكەشى لەمەودوا دەبىزى، واتە: بەرھەمى كۆشەكەشى دىتەو، ئەگەر كۆشى بۇ چاكە كىرد بى، يان بۇ خراپە كىرد بى، بە رىي راست، يان چەوتدا.

(۲) - ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾﴾ النساء.

واتە: بە خۆزگە خواستنى ئىوھو خواون كىتەبەكان نى، ھەر كەسىك خراپە بكات، سزاي دەدرىتەو، جگە لە خوا ھىچ سەرپەرشتيارىك و يارمەتيدەرىكى نى، ھەر

که سیکیش کرده وه چاکه کان نه نجام بدات له تیر و می، مادام برودار بی، نه وانه ش به نه ندازه ی ده زوی سهر نیوکه خورما سته میان لی ناکری.

۳- ﴿مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ الشوری، واته: ههر که سیک به روبوومی دواروژی بوئی، تیمه له و به روبوومه بوئی زیاد ده که یین و، ههر که سیکیش به روبوومی دنیای بوئی، له دنیادا پیی ده ده یین، به لام له دواروژدا هیچ پشک و به شی نیه.

۴- ههروهها له سوورهقی (آل عمران) دا ده فه رموی: ﴿... وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ واته: ههر که سیک پاداشت (وبه رهه م) ی دنیای بوئی، پیی ده ده یین و، ههر که سیک پاداشت (و به رهه م) ی دواروژی بوئی، پیی ده ده یین و، تیمه پاداشتی سوپاسگوزاران ده ده یینه وه.

که واته: کئی له دنیادا یاساکانی خوا زیاتر ره چاو بکات، پشکی زیاتری ده بی و، خوا سته م له که س ناکات.

مهسه له یازدهیم و کوتایی:

خوا فهرموویه تی: سه رنج بده! چون له پرووی ژیان و گوزهرانی دنیاوه، هه ندیک له مروّقه کانمان به سه ر هه ندیکیان زیده یی داوه، ئنجا دواروژ پله کانی و زیده ییه که شی گه وره تره:

خوا فهرموویه تی: ﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۝۱۱﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) ﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ﴾، سه رنج بده! چون له دنیا دا هه ندیکیانمان به سه ر هه ندیکیان دا زیده یی داوه و هه لێژاردوه، که ده فه رموی: (فَضَّلْنَا) هه لمان بێژاردوه، ئەوه مانای وانیه خوا به چاکتری دانابن، به لکو واته: هه لمان بێژاردوون له و پرووه وه، که ناز و نیعمه تی زیاترمان پیداون، ئنجا عه قل و هوشی زیاتری پیداون، هیزی جهسته یی زیاتری پیداون، جوانیی قه د و قیافه ی زیاتر پیداون، هه ندی سیفه تی چاکی زیاتری پیداون، سه روه ت و سامانی پیداون، خزم و کهس و کار و هیز و ده سه لات و ... هتدی، زیاتری پیداون، گرنگ ئەوه یه خوا ﴿﴾ به رزی و نزمیی کردوه له نیعمه ته کاندای له نێو مروّقه کانیدا، بۆیه ده فه رموی: سه رنج بده! چون هه ندیکمان زیده یی داوه به سه ر هه ندیکیاندا.

(۲) ﴿ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ ۚ﴾، به دنایی مه نزلگا و ژیانی دواروژ و پله کانیشی، گه وره ترن.

(۳) ﴿ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۚ﴾، هه روه ها زیده ییه که شی (زیده یی پیدرانی هه ندیکیان به سه ر هه ندیکیاندا) گه وره تره.

که ده فه رموی: ﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ﴾، هه ندیکیانمان زیده یی داوه به سه ر هه ندیکیاندا، که واته: (الْكُلُّ: مَقْضُلٌ وَمَقْضُلٌ عَلَيْهِ)، هه ر کامیکیان زیده یی پیدراوه و، زیده ییشی به سه ردا کراوه، بۆچی؟

چونکه، بۆ وینه: که سیک که توانای کارو که سابه تی زیاتره، به کی دیکه له پروویکی دیکه وه به هیزتره، به کیک له و پرووه وه که توانای حوکمرانی و ئیداره دانی کۆمه لگای هه یه، به کی دیکه توانای کاریکی دیکه ی هه یه، هه مووشیان پتویستییان به یه کدی

هه‌یه، واته: خوا وَلَا هه‌موو نيعمه‌ته‌کافی له ده‌ستی هه‌ندیك که سدا خرنه‌کردوونه‌وه و، کورت هه‌ل نه‌هیناون، به‌لکو هه‌ر کاميکیان کومه‌لیک شتی پيداوه و، له‌و پرووه‌وه به‌سه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌یدا هه‌لبژێردراوه، ئه‌وی دیکه‌ش شتیکی پیدراوه و، له‌و پرووه‌وه به‌سه‌ر ئه‌وی دیکه‌دا هه‌لبژێردراوه، به‌نسبه‌ت پیاوان و ئافره‌تانیشه‌وه هه‌ر وایه، خوا کومه‌لیک سیفه‌تی به‌پیاوان داوان، به‌ئافره‌تانی نه‌داوان، هه‌روه‌ها کومه‌لیک سیفه‌تی به‌ئافره‌تانی داوان، به‌پیاوانی نه‌داوان، وه‌ک له‌سووره‌تی (النساء) (۳۴)دا، به‌ته‌فصیل باسمانکرد، چونکه له‌ویش دیسان خوای زانا و توانا ده‌فه‌رموی: زیده‌ییمان داوه به‌هه‌ندیکتان، به‌سه‌ر هه‌ندیکتاندا.

ئاشکرايه: (تَفْصِيل) له (فَضْل) هه‌هاتوه، (فَضْل) یش، واته: زیاد بوو، (خُذِ الْقَضْلَ: أَي الرِّيَادَةَ وَالْجَمْعُ: فُضُول، كَأَقْلَسَ وَقُلُوسَ، وَقَضْلُهُ عَلَى غَيْرِهِ تَفْصِيلًا: صَيْرُهُ أَفْضَلَ مِنْهُ)، به‌لام (فَضْلُنَا) لیره‌دا به‌و واتایه نیه که له‌لای خوا باشتربێ، به‌لکو واته: زیده‌یی زیاتری پيداوه له‌و نيعمه‌ته‌دا.

ئهم ئایه‌ته‌ش، وه‌ک ئه‌و ئایه‌ته‌ وایه که له‌سووره‌تی (الزخرف)دا ده‌فه‌رموی: ﴿أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۲﴾

واته: ئایا ئه‌وانه به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت دابه‌ش ده‌که‌ن؟ ئیمه گوزه‌رانمان له‌ژیانی دنیا‌دا له‌به‌یندا به‌ش کردوون و، هه‌ندیکیانمان چه‌ند پله به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا زیده‌یی داوه، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان به‌کاربینن و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاریشت له‌وه‌ی کۆی ده‌که‌نه‌وه، باشته.

به‌لێ، وه‌ک چۆن حوکمران خه‌لک به‌کاردینتی، خه‌لکیش حوکمران به‌کاردینتی، ئه‌گه‌ر حوکمران خه‌لک خزمه‌تی ده‌کات، ده‌بێ حوکمرانیش خزمه‌تی خه‌لک بکات، ئه‌گه‌ر وه‌زیر خزمه‌تی به‌رپۆه‌به‌ره گشتیه‌کان ده‌کات، به‌رپۆه‌به‌ره گشتیه‌کانیش خزمه‌تی وه‌زیر ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر کارمه‌نده‌کان خزمه‌تی به‌رپۆه‌به‌ره‌کان ده‌که‌ن، به‌رپۆه‌به‌ره‌کانیش خزمه‌تی کارمه‌نده‌کان ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها: جوتیار خزمه‌تی کرێکار ده‌کات و کرێکاریش خزمه‌تی جوتیار ده‌کات، دیسان خه‌لکی هه‌زار خزمه‌تی خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات و، خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ندیش خزمه‌تی خه‌لکی هه‌زار ده‌کات، هه‌روه‌ها هه‌موو چین و توێژه‌کان به‌هه‌مان

شېۋەن، بەلام ئەوۋە لە كۆمەلگايەكى تەندروستدا بەم شېۋەيە، كە بە ھۆى قۇرخكارىي و گەندەلىي و ستەمكارىيەۋە، چىنايەتتى تىدا پەيدا نەبوۋېتى، ھەر كۆمەلگايەكى تەندروست، دەبى كارەكان دابەش بكات: دەبى كەسانىك ھەبن كە بەرگدروو بن و، كەسانىك ھەبن كە پىشەسازىي بكەن، كەسانىك رىگا وبان پاك بكەنەۋە، كەسانىك كشتوكال بكەن، ھەرۋەھا دەبى كەسانىك ھەبن كارى ئىدارىي بەرپۆۋەبەرن، ئنجا ھەر كامىك لەوانە بۆ ئەۋى دىكە رام و دەستەمۆ كراۋە و خزمەتى ئەۋى دىكە دەكات و بە ھەمووشيان خزمەتى يەكدى دەكەن و كۆمەلگايەكىان بەرپۆۋە دەبەن، كە خوا ^{۳۱} دەفەرمۋى: ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَحْرِيًّا﴾، بۆ ئەۋى ھەندىكىان ھەندىكىان بەكارىنن، يان: ھەندىكىان ھەندىكىان رام و دەستەمۆ بكەن، مەبەست پىي ئەۋەيە.

﴿وَرَحِمْتُ رَيْكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ^{۳۲}، بەزەي پەرۋەردگارت باشترە، لەۋى كە كۆى دەكەنەۋە، ھەم لە دىناداۋ ھەم لە دوارۋۇزىشدا.

خوا بە لوتقى خۆى يارمەتىمان بدات: كە كۆمەلگايەكىمان پىكەۋە بكەين بە كۆمەلگايەكى تەندروست، كە ھەموو توپۇزەكان خزمەتى يەكدى بكەن و، ھىچ كاميان نەبىتە ملۆزم بۆ گىانى ئەۋى دىكە و، ھىچ كاميان قۇرخكارىي و گەندەلىي نەكات لەسەر حىسابى ئەۋى دىكە و، ھەموويان خزمەتى يەكدى بكەن، يانى: خزمەتى خۆيان بكەن و، لە نازو نىعمەتى خواى پەرۋەردگاردا ھەموويان خاۋەن پشك و بەشبن، ھەر كەسە بەپىي ھەۋلدان و كۆشى خۆى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سېئىم

پیناسە ی ئەم دەرسە

بەرێزان! لەم دەرسەماندا دەچینه خزمەت ئایەتەکانی (۲۲ - ۳۹) واتە: هەژدە (۱۸) ئایەت، لەم هەژدە ئایەتەدا، خوای زانای شارەزا بیست و چوار (۲۴) خەسلەتی پەسەند و ناپەسند دەخاتە روو، واتە: دوازدە (۱۲) بە دوازدە (۱۲)، کە نەمینیووە لە تەفسیرەکاندا بەو شیوەیە پۆلێن بکری، ئەو بیست و چوار (۲۴) خەسلەتەش زۆربە ی هەرە زۆری بواریەکانی ژیان و گوزەران دەگرێ، ئەگەر نەئیم هەموویان دەگرێ، واتە: بواریەکانی فیکری و، عەقیدەیی و، پەرستش و، رەوشت و ئاکارو، ئابووری و، کۆمەڵایەتی و، سیاسی و، سەرجهەم هەلس و کەوتەکان.

ئنجالە سەرەتاو کۆتایشاندا باسی خوا بەیە کگرتن و تەنیا خواپەرستی کراوە، بەلام بە شیوەی رێگری کردن لە دژو پێچەوانەکە، کە بریتیه لە: هاوبەش بو خوا پەیداکردن و پەرستنی جگە لە خوا، لەگەڵ خوادا.

ئنجال با ئیمە هەر لەسەر تاووە چاویک بەو بیست و چوار (۲۴) خەسلەتەدا بگێرین، کە من بەپیتی ریزبەندی ئایەتەکان هێناومن:

یە کەم: خەسلەتە خراپە رێگری لێکراوەکان:

۱- هاوبەش بو خوا دانان، ئایەتی ژمارە (۲۲).

۲- نەگوتنی تەنانەت وشەیهکی بچووکیش کە جیتی دل رەنجانی باب و دایک بێ، تەنانەت وشە ی (ئۆف)یش، ئایەتی (۲۳).

۳- خو لێ توو رەنەکردن و تێو نەخوڕین، بە نەسبەت باب و دایک، ئایەتی (۲۳).

۴- مالی خو بێ هوو دە خەرچ نەکردن، یاخود مالی خو بەفیرو نەدان، ئایەتی (۲۶).

۵- چرووکی نەکردن، ئایەتی (۲۹).

۶- دەست بلایوی نەکردن، ئایەتی (۲۹).

۷- نەکوشتنی مندالان لەترسی هەژاری، ئایەتی (۳۱).

- ۸- تخوون نه كه وتنى زينا، ئايهتى (۳۲).
- ۹- نه كوشتنى مروّف به ناههق، ئايهتى (۳۳).
- ۱۰- تخوون نه كه وتنى مالى هه تيو، مه گهر به شيويه كى باش، (واته: مه گهر بوّ پهره پيدانى و زور كردنى و كاسيى پيكردى)، ئايهتى (۳۴).
- ۱۱- شوئين نه كه وتنى هيچ شتيك به بى زانيارى و شاره زايى، ئايهتى (۳۶).
- ۱۲- به فيزو كه شخه به ريّدا نه رويشتن، ئايهتى (۳۷).
- دووهم: خه سلّه ته په سنده فرمان پيكر اوه كان:**
- ۱- به ته نيا په رستنى خوا، ئايهتى (۲۳).
- ۲- چا كه كارى له گهّل باب و دايكدا، ئايهتى (۲۳).
- ۳- قسهى به ريزو حورمهت له گهّل باب و دايكدا كردن، ئايهتى (۲۳).
- ۴- بالّ شوپركردن بوّ باب و دايك، له رووى به زهيبى و سۆزه وه، ئايهتى (۲۴).
- ۵- پارانه وه بوّ باب و دايك، كه خوا په حميان پى بكات و، له گهّليان به به زهيبى بى، ئايهتى (۲۴).
- ۶- ماف دان به خزمان، ئايهتى (۲۶).
- ۷- ماف دان به نه دار، ئايهتى (۲۶).
- ۸- ماف دان به باباي ريبوار، (واته: ريبوارىك كه په كى كه وتوه، يان پارهى لى براوه، يان پيوستى به هاو كارىيه)، ئايهتى (۲۶).
- ۹- قسهى ئاسان و خو ش كردن و قسهى ئوميد هوار كه ر كردن، له گهّل نه داراندا، له كاتى نه بوونى دا، (واته: قسه يه ك كه ئوميد هوار كه ر بى، كه نه گهر ناتوانى به كرده وهش هاو كارىيان بكه، ده توانى قسهى نه رم و خو ش و ئاسان و، ئوميد هوار كه ريان له گهّل بكه، ئايهتى (۲۸).
- ۱- وه فادار بوون به به لىن و په يمان، ئايهتى (۳۴).
- ۱۱- شت پىوان بوّ خه لك به ته واويى، (مروّف كه سىك شتيكى بوّ ده پىوتى، به ته واويى بوّ بىوتى)، ئايهتى (۳۵).
- ۱۲- شت كيشان بوّ خه لك به شيويه كى داد گهرانه و به تهرازوويه كى راست، ئايهتى (۳۵).

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا
 نَهْرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ
 أَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيْتَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
 لِلْأُولَىٰ بِكُمْ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَمَاتِذَا الْقُرُوبُ حَقَّتْهُ وَالْمَسْكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ وَلَا يُبْدِرَ بُدِيرًا ﴿٢٦﴾
 إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾ وَإِنَّمَا تُعْرَضُونَ عَنْهُمْ
 ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيَّسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا
 تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
 كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا كَرِيمٌ إِنَّ قُلُوبَهُمْ
 كَانَ خِطَاءًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
 النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ
 فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
 أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
 الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾

ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان

{ئەي مەرۇف!} لەگەل خوادا پەرستراۋىكى دىكە دامەنى (مەپەرستە)، ئەگەرنا بە لۆمە كراۋىيى و پىشت بەردراۋىيى (دەستەو ئەزنىۋ) دادەنىشى ﴿۲۴﴾ ھەرۋەھا پەرۋەردگارت برىارى داۋە كە: بىجگە لەو (ھىچ كەس و شتىك) نەپەرست و چاكە كارىيش لەگەل باب و دايكتاندا بگەنە پىشە، (بە تايەت) ھەركاتىك يەكيان، يان ھەردووكيان لەلات پىر دەبن و بەسالددا دەچن، (كەمترىن وشەي ناخۆشيان لەگەل مەلى) تەنانتە پىيان مەلى: ئوۋف و تىيان مەخورەو، قسەيەكى بەرېزىيان لەگەلدا بگە، (بەرېزەو ەبىاندوئە) ﴿۲۵﴾ لە پروى سۆزو بەزەبىەو ەش بالى سۆزو مېھرەبانيان بو شۆر بگەو، بلى: پەرۋەردگارم! ەك چۆن ميان بە گچكەيى ھەراش كرد، بەزەبىت پىياندا بىتەو ە ﴿۲۶﴾ پەرۋەردگارتان (لە خۆتان) بەو ەي لە دەروونتاندایە، زانترە، ئەگەر ئىو ەبەندەي چاك بن، بە دلنبايى ئەو بو گەراوان (بو لاي) لىبوردەيە ﴿۲۷﴾ ھەرۋەھا مافى خۆيان بدە بە خزم و نەدارو رىوار (ى ئاتاج) و، مال و سامان بى ھوودە خەرچ مەكە (كە ھىچ كەلنىك نەگرى) ﴿۲۸﴾ مسۆگەر سامان بە ەدەردەران (و بى ھوودە خەرچكەران) برى شەبىتەكانن و، شەبىتەكەن بەرانبەر پەرۋەردگارى ناسوپاسە ﴿۲۹﴾ ھەركاتىكىش (لەبەر نەبوونى نەتوانى ھاوكارىيان بگەي) و ئومىدى بەزەيى و چاكەيەكت لەلايەن پەرۋەردگارتەو ە ھەبوو (كە دوايى شتىكت دىتە دەست)، قسەيەكى نەرم و ئاسانيان لەگەلدا بگە، (قسەيەكى ئومىدەواركەرانە) ﴿۳۰﴾ ھەرۋەھا دەستت بە نووقاۋىيى بە ملتەو ە نووسىتەو، يەكجارىيش بلاۋى مەكە، (نە چنگ قوۋچاۋ بەو نە دەستبلاۋ)، ئەگەرنا بە سەرزەنش كراۋىيى و پەككەوتوۋىيى پۆدەنىشى ﴿۳۱﴾ بە دلنبايى پەرۋەردگارت ھەركەس بىەو، بڑىوى بو فراوان دەكات و، (ھەركەسىشى بو) لىي ە تەنگ دىنى، مسۆگەر ئەو شارەزاۋ بىنەرى بەندەكانىەتى ﴿۳۲﴾ پۆلەكانىشتان لە ترسى ھەژارىيى مەكوژن، ئىمە بڑىوى ئەوان و ئىو ەش دەدەين، بىگومان كوشتىيان تاوانىكى زلە ﴿۳۳﴾ توخنى زىناش مەكەون، بە دلنبايى ئەو (زىنا كردن) ە ناقولايەو، خراپترىن رىيە (بو تىركردنى ئارەزوۋى جىنسىي) ﴿۳۴﴾ نەفسىكىش كە خوا قەدەغەي كردو ە (بكوژرى) بە ەق نەبى، مەيكوژن، ھەركەسىكىش بە ستەملىكراۋىيى بكوژرى، ئەو ەستەلامان بە سەرپەرشتىارەكەي داۋە (تۆلەي بكاتەو ە)، ئنجا با زىدەپروىيى لە كوشتىدا نەكات، بە دلنبايى ئەو سەرخراۋە ﴿۳۵﴾ مەگەر بە باشتىن شىو ەش، ئەگەرنا توخنى مالى ھەتىو

مه که ون، هه تا تیده گاو پیده گا، په یمانیش به جی بینن بیگومان په یمان لیتی ده پرسرته وه
 (۳۱) هه رکاتیش پیوانتان کرد (بو خه لکی)، به ته واوی بیپتون و به ته رازووی راستیش بیکیشن،
 نه وه باشته و ناکامی چاکتره (۳۵) شوئن شتیکیش مه که وه که زانیاریت پتی نیه، به لنیایی
 بیستن و چاو و عقل، هه موو نه وانه به پرسیارن (۳۶) به فیزو که شخهش به زه ویدا مه رو،
 بیگومان نه زه ویت بو ده درپی و، نه هینده ی چیا یانیش که له گهت ده بی! (۳۷) هه رکام له وانه
 خراپه که یان له لای په روه ردگارت ناپه سه نده و، نا خوشویستراوه (۳۸) نه وهش له و حکمه ته به
 که په روه ردگارت بو ی سروش کردووی و، له گه ل خوادا هیچ په رستراویک دامه نی، نه گه رنا به
 عه ییداری و به ده رکراوی، فری ده درتیه دوزه خه وه (۳۹).

نشیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مَدْمُومًا): واته: لومه کراو، سه رزه نشت کراو، (ذَمُّهُ: عَابَهُ وَلَا مَهْمَهُ)، (وَالذَّمُّ خِلَافُ الْمَدْحِ)،
 (ذَمُّهُ) واته: عه ییی لیگرت و سه رکونه ی کرد، (ذَمٌّ) و (مَدْحٌ) پیچه وانه ی به کدین، (مَدْحٌ)
 واته: پیچه لاگوتن و په سند کردن، (ذَمٌّ) واته: خراپه باس کردن و، به ناپه سند دانان و، به
 ناپه سند له قه له م دان.

(مَحْدُولًا): واته: پشتبه رداو، (حَدَلَ فَلَاتًا وَحَدَلَ عَنْهُ: تَخَلَّى عَنْ عَوْنِهِ وَنَضْرَتِهِ)، که سیک
 پشتی که سیک به رداو، وازی لی بینتی و، ویلی بکات ده لیتن: (حَدَلَهُ) یان (حَدَلَ عَنْهُ).

(الْكِبْرَ): واته: به سالد اچوون، که ووتنه ته مه ن، (كِبْرٌ كِبْرًا: طَعَنَ فِي السَّنِّ فَهُوَ كَبِيرٌ)،
 به سالد اچوو، که وته ته مه نه وه.

(أَفِي): (أَفٌ أَفًا: قَالَ: أَفٌ مِنْ كَرْبٍ أَوْ صَجَرٍ، فَهُوَ أَفَافٌ وَأُفُوفٌ لِمَنْ يُكْتَرُ تَرْدِيدَهَا، أَفٌ: كَلِمَةٌ
 تَصْجُرُ وَتَكْرَهُ) ده گوتری (أَفٌ أَفًا) واته: وشه ی (أَفٌ) به کارهینا به هو ی خه فه تیکه وه،
 یا خود به هو ی بیزاریه که وه، ئنجا (أَفَافٌ وَأُفُوفٌ) که سیکه زور نه و وشه یه به کار دینتی،
 (أَفٌ) وشه یه که به کار ده هینری بو ده برینتی بیزاری و، پی ناخوش بوون.

(وَلَا نَهْرُهُمَا): واته: تیانه وه مه خوره (نَهَرَ فَلَاتًا يَنْهَرُ: زَجَرَهُ وَأَغْضَبَهُ)، واته: تیه و ی
 خوری و ده نگیدا و، تووره ی کرد.

(كَرِيمًا): (كَرَمَ الشَّيْءُ: عَزَّ وَتَفَسَّ)، واتە: ئەو شتە دەگمەن بوو، بە نرخ بوو، (الْكَرِيمُ: صِفَةٌ لِكُلِّ مَا يُرْفَعُ وَيُحْمَدُ فِي بَابِهِ، وَمِنْهُ: وَجْهٌ كَرِيمٌ)، (كَرِيمٌ) سىفەتى ھەرشتىكە لە بواری خۆیدا كە پەسندكرارو بى و ستايشكارو بى، دەگوترى: (وَجْهٌ كَرِيمٌ) واتە: روويەكى جوان، ئەگەر بگوترى: (كِتَابٌ كَرِيمٌ) واتە: كىتیبىكى بەپىزو بەرھەمدار.

كەواتە: (وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا)، واتە: بە ریزو حورمەتەوہ بیاندوینە، بە شیوازیكى وا كە ریزو حورمەتى تىدابى.

(وَإِخْفِضْ لَهُمَا): (خَفَضَ الشَّيْءُ يَخْفِضُ: سَهَّلَ وَلَانَ)، (خَفَضَ) واتە: نزم بوو، يان ھاتە خوار، (يَخْفِضُ) دىتە خوار، بەلام لىرەدا مەبەست پىئى ئاسانى و نەرمىيە كە دەفەرموى: (وَإِخْفِضْ الشَّيْءَ: حَطَّهُ بَعْدَ عُلُوِّ)، واتە: لە سەرى را ھىنايە خوارى.

(جَنَاحَ الذَّلِيلِ)، واتە: بالى مېھرەبانى، دەگوترى: (خَفَضَ فَلَانَ جَنَاحَهُ لِلنَّاسِ: أَلَانَ جَانِبَهُ وَتَوَاضَعَ لَهُمْ)، واتە: لەگەليان مېھرەبان بوو، خاكى بوو، لەگەليان بە رەحم و شەفەقەت بوو.

(لِلْأَوَّابِينَ): واتە: بو زور گەراوان، (أَبٌ إِنَّهُ يَتُوبُ أَوْبًا وَأَوْبَةً وَإِيَابًا وَمَأْبًا: رَجَعَ، فَهُوَ آيِبٌ وَأَتْبٌ وَأَوَّابٌ)، (أَبٌ إِنَّهُ يَتُوبُ) واتە: گەرايەوہ بو لای (أَوْبًا وَأَوْبَةً وَإِيَابًا وَمَأْبًا) ئەوانە ھەموويان چاوگن واتە: گەرانەوہ، (فَهُوَ آيِبٌ) واتە: گەراوہيە (أَتْبٌ) گەراوہ، (أَوَّابٌ) صيغەى زىدەرۆييە، واتە: زور دەگەرپتەوہ.

(وَلَا بُدْرَ): (التَّبْدِيرُ: التَّفْرِيقُ، وَأَصْلُهُ إِلقَاءُ البَذْرِ وَطَرْحُهُ، فَاسْتُعِيرَ لِكُلِّ مُضَيِّعٍ مَالَهُ)، (تبدير) واتە: لىكبلاوكردن، ئەويش ريشەكەى لەوہوہ ھاتوہ: كە كەسىك چەنگە تۆيەك بەزەوى وەرەدەكات و پەرش و بلاوى دەكات و فرى دەدات، ئنجا ئەوہ خوازراوہتەوہ بو ھەرکەسىك كە مالى خوى زاىە بكات، بە شىوہيەك خەرجى بكات و كە كەلىنى بو نەگرى و سوودى بوى نەبى.

(مَعْلُولَةٌ): (الْغُلُّ: مُخْتَصَّصٌ بِمَا يُقَيَّدُ بِهِ، فَتَجَعَلَ الأَعْضَاءَ وَسَطَهُ، وَغُلَّ فَلَانَ بِهِ، فَيَدُّ بِهِ)، (غُلَّ) تايبەتە بەوہوہ كە دەست و پىئى مروقى پى دەبەستى و، دەست و پىئى مروقى دەخريتە تىو، ھەردووك دەست و پىئى، بەلام بە زورى بەكار دى، بو شتىك كە دەكرپتە گەردنىش، يانى: دەستەكان كۆدەكرپنەوہ بو لای گەردن.

ئنجا كە دەفەرموى: (مَعْلُولَةٌ إِلَى عُنُقِكَ)، واتە: دەستەكانت وا مەنووقىنە كە بو لای ملتیان بەرى بو ئەوہى ھىچيان لى ھەنەوہرى.

(مَحْسُورًا): (الْحَسْرَةُ: الْعَمُّ عَلَى مَا فَاتَهُ وَالنَّدَمُ، وَالْحَاسِرُ: التَّعَبُ، وَالْمَحْسُورُ: مَنْ حَسَرَهُ التَّعَبُ، وَالْحَسْرَةُ: كَشْفُ الْمَلْبَسِ عَمَّا عَلَيْهِ)، (حَسْرَ يَاسِي: دهر خستن، حَسَرَ عَنِ ذِرَاعِيهِ) واته: قوئی هه لکرد، نهو پوِشاکه ای له سه ریه تی دهری خست، نه مه نه سلئی واتاکه یه تی، ننجای دوا بی (حَسْرَةُ) به مانای خهم و خه فته هاتوه، له سه ر شتیک که له ده ست مروّف ده چی و، بوئی په شیمان ده بیته وه، (حاسر) به بابایه کی ماندوو ده لئین، (مَحْسُور) که سیکه که له نه نجامی زور ماندو بووندا په کی که وتوه، بویش به خهم و خه فته گوتراوه: (حسرة)، چونکه له نه نجامی نهو خهم و خه فته دا، مروّف نهو هیزو وزه و توانایه ی که هه بیوو، نامینئی و لاده چی، وه ک چون نه ندامیک پوِشاک له سه ر لاده چی، نهویش هیزو وزه ی نامینئی.

(مَلُومًا): واته: لومه کراو، ده گوتری: (اللُّومُ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسْبَةِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، لُمْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ)، (لَوْمٌ) بریتیه له وه که ئینسان په خنه ی لی بگیری، یان پالدرتته لای شتیک، که عه بیه و که م و کور بیه، ده گوتری (لُمْتُهُ) سه رکونه م کردن، (لَوْمٌ) په خنه لیگرتن، سه رزه نشت کردن ...، نهو وشانه به کاردینن، (ملوم) یش واته: سه رزه نشتکراو، په خنه لیگیراو، سه رکونه کراو، له زمانی کوردیش دا وشه ی (لَوْمٌ) به کاردینین، ده لئین: لومه ی کرد.

(إِمْلَقٍ): (إِمْلَقٌ مِنْهُ الشَّيْءُ: أَفْلَتَ، وَالْمَلَقَةُ: الصَّفَاةُ الْمُنْسَاءُ، وَالْإِمْلَاقُ: الْإِفْتِقَارُ)، (إِمْلَقَ مِنْهُ الشَّيْءُ) واته: شته که روئی له ده ست چوو، (مَلَقَةٌ) به به ردیک سپی لووس ده گوتری که هیچی پیوه به ند نه بی، (إِمْلَاق) یش واته هه ژاری و نه داریی نه وکه سه وه ک چون به ردیک سپی لووس هیچی پیوه به ند نابن، نهویش مال و سامانه که ی پیوه به ند نه بووه و هیچی به ده سه توه نه ماوه.

(بِالْقِسْطِ): (أَي: الْمِيزَانِ)، هه م خوینراوه ته وه (قِسْطِاس) هه م (قُسْطَاس)، هه ردووکیان به مانای ته رازوون.

(وَلَا تَنْفُ): (قَفْوَتُهُ: أَصَبْتُ قَفَاةً، وَالْإِقْتِفَاءُ: إِتْبَاعُ الْقَفَا)، (قَفَا) یانی: پشته مل، (قَفْوَتُهُ) واته: پشته ملیم بینی، یا خود پشته ملیم گرت، (إِقْتِفَاءً) به دوا ی پشته مل که وتنه، که واته: (وَلَا تَنْفُ)، واته: به دوا ی شتیک مه که وه (مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)، که زانیاریت له باره یه وه نیه.

(مَرَحًا): (الْمَرَحُ: شِدَّةُ الْفَرَحِ، فَهُوَ مَرِحٌ، وَأَمْرَحَهُ غَيْرُهُ، وَالْإِسْمُ: الْمَرَاخُ)، (مَرِحَ)، بریتیه له زور دلخوِش بوون و زور شادمان بوون، به که سه که ده گوتری: (مَرِحَ) واته: زور دل خوِش و

شادمان، که بگاته هددی بوغرا بوون، (وَأَمْرَهُ غَيَّرَهُ) واته: ئەوی دیکه ئەو کەسە ی {زۆر دلخۆش کرد، [ناوی ئەو زۆر دلخۆش بوونە]ش (مِراج)ه، شەخسە کەش (مِراج).

(مَدْحُورًا): واته: دەرکراوو دوورخراوه، (دَحْرَهُ: طَرَدَهُ وَأَبْعَدَهُ)، (دَحْرَهُ): واته: دەری کردو، دووری خستەوه، بەلام بەسەرزه‌نشت کراوی.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

وهك پيشتر گوتم، له كۆی قورئانی به‌رزو به‌پێزدا، لێره‌دا: لهم هه‌ژده نایه‌ته‌دا، له هه‌موو شوئیتیک زیاتر باسی ره‌وشت و ئاکاره په‌سندو ناپه‌سندەکان کراوه، له هه‌یچ شوئیتیک دیکه نه‌مبینیوه، ئەوه‌نده‌ی ئیره، ئەو پانتاییه زۆره، ته‌رخان کرابی و، ئەوه‌نده‌ی ئیره ره‌وشتی چاک و خراب باسکرابن، که سه‌رجه‌م (۲۴)ن، به‌لکو ده‌گونجی وردتریان بکه‌یه‌وه به (۲۵) و زیاتریش سه‌رژمیر بکری.

خوَا ۱۰۰ له هه‌موو قورئانی مه‌ککه‌یی دا، وێرای بابەتی بووناسیی و، بابەتی گشتی به‌ندایه‌تی بوَ خوا کردن، له ئیویدا مه‌سه‌له‌ی ئیمان و عه‌قیده، ئیمان به‌ خوا ۱۰۰، به‌ فریشته‌کانی، به‌ کتیبه‌کانی، به‌ رۆژی دوا‌یی، به‌ سزاو پاداشتی خوا و به‌ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وێرای ئەوه، پانتاییه‌کی زۆریش له قورئانی مه‌ککه‌یی، ته‌رخانکراوه بوَ ئەوه که مسوولمانان خویان بپاریزن له خووو خه‌سه‌له‌ته‌ دزیو و ناشیرینه‌کان و، خۆشیان بپارێننه‌وه به‌ سیفەت و ئاکاره به‌رزو جوانه‌کان.

ئجاء وهك له پیناسه‌ی ئەم دهرسه‌دا گومان: لێره‌دا: سه‌رجه‌م (۲۴) ره‌وشتی په‌سندو ناپه‌سند خراونه‌ روو، دوا‌ده (۱۲) به‌ دوا‌ده (۱۲)، که دیاره ئیمه له مه‌سه‌له‌ گرنه‌گه‌کاندا، زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر یه‌ک یه‌کی ئەو ره‌وشت و خووو خه‌سه‌له‌ته‌ دزیو و ئاکارو ره‌وشته په‌سندو جوانانه، که لێره‌دا خراونه‌ روو، بو‌یه لێره به‌ خیرایی به‌سه‌ریاندا ده‌رۆین.

جی‌ی سه‌رنجی‌شه: که له سه‌ره‌تاو ده‌ستپیک، پاشان له کۆتایی و سه‌ره‌نجایی ئەو ره‌وشت و ئاکاره به‌رزو په‌سندانه‌دا، خوَا ۱۰۰ باسی ته‌نیا به‌ندایه‌تی بوَ خوا کردن و هاوبه‌ش بوَ خوادانه‌نان و نه‌په‌رستنی غه‌یری خوای کردوه، واته: ته‌نیا په‌رستنی خوَا، خۆ دوورگرتن

لە پەرستى جگە لە خوا، يان لە گەل خوا، يانى: خوا بە يەكگرتن و خو دوورگرتن لە ھاوبەش بوخوا دانان (الشرك بالله)، چونكە خوا بە يەكگرتن (توحيد) و تەنيا بە نەدايەتتى بو خوا كردن، سەرچاوەى ھەموو پەوشتە بەرزو پەسندەكانە، بە پێچەوانەشەو: ھاوبەش بو خوا دانان. (الإشراك بالله): كانگا و زېلدانى تيدا ترووكانى ھەرچى پەوشت و ئاكارى پيس و بەدو خرابە، بەلى ئينسان تاكو لە خوا نزيكترى، لە پەوشت و ئاكارى بەرزو پەسند نزيكتر دەبى و پازاوەتر دەبى، بە ئاكارە پەسندو جوانەكان، بە پێچەوانەشەو: ھەتا لە خوا دوورتر بى، لە پەوشت و ئاكارى بەرزو پەسند دوورتر دەبى و، لە خووخدە خراب و نزم و ناپەستەكان نزيكتر دەبى، بۆيەش پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە لە ھەموو كەس لە خوا نزيكتر بوون و، لە ھەموو كەس بو خوا صولحاوتر بوون و، لە ھەموو كەس پاريزكارتر بوون: لە ھەموو كەس پەوشتيان بەرزو جوانترو، ئاكاريان پەسەندتر بوو، كە تەماشاي بەسەرھاتەكانيشيان دەبينن: ھەك مانگى چواردە، ئەو دەروشاوھە، نەيارانى پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) يش كە ناحەزى خوا بوون و لە خوا دوور بوون، دەبينن: زۆر گيرۆدە بوون بە پەوشت و ئاكارو خو و خەسلەتە نزم و پەستەكانەو.

سەرھەتا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْدُومًا﴾
لە گەل خوادا پەرستراویكى دیکە دامەنى، ئەگەرنا دەستەوئەژنۆ دادەنیشی، بەسەرزنەشت کراوی و پشت بەردراوی، واتە: ئەگەر لە گەل خوادا پەرستراوی دیکە دانیتی، سەرەنجام پەكت دەكەوئ، دەستەو ئەژنۆ دادەنیشی و رۆدەنیشی و، سەرزنەشتکراوو لۆمەکراوو پەخنە لێگراویش دەبى و، پشت بەردراویش دەبى.

كە لێرەدا باسى دانیشتن (قعود) دەكات، لەبەرئەوھە كە ئينسان ھەر كارێكى بيكات، بە پتوھە ديكات و، بە پتوھە وەستان پەمزی گورج و گۆلی و چالاکی و ھیزو پتیزە و، دانیشتن و رۆنیشتن، پەمزی دەستەپاچەبى و بى دەستەلاتى و ھىچ لە دەست نەھاتووھە، بۆھە وا دەفەرموى.

ئنجە دەفەرموى: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، ھەرھە پەرورەدگارت بریاری داوھ، ھوكمى كردوھ، كە جگە لەو مەپەرستن، واتە: تەنيا خوا پەرستن و خوئان لە پەرستنى جگە لەو، پاریزن، ﴿وَيَالِ لَوْلَا دِينِ إِحْسَانًا﴾، ھەرھە پەروری داوھ، ھوكمیشی كردوھ: كە لە گەل باب و دایكتاندا چاكەكاری بکەنە پشە.

﴿إِنَّمَا يَبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾. ئىنجا ئەگەر يەككىيان لەلای تۆ، ياخود ھەردووکیان، کەوتنە تەمەنەوہ.

ئەمە يانی: خزمەتیان بکەو لەخزمەتیاندا بەو، با لەلای خۆت بن، لێیان دوورمەکەوہ و سەرپەرشتیان بکە، ھەتا پێردەبن و دەکەونە تەمەنەوہ، ئىنجا ئەگەر يەككىيان، يان ھەردووکیان کەوتنە تەمەنەوہ، لەلای تۆ، ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَمْرًا﴾ تەنانت پێیان مەلن: ئۆف، يانی: وشەى (أف) يان بۆ بەکارمەھیتنە، وشەى (أف) يش، (كَلِمَةٌ تَزْجُرُ وَتَكْرَهُ)، وشەيەكە مانای بیزاریى و ناخۆشحالیى دەگەيەنن، واتە: تەنانت وشەيەكیش لەگەل ئەواندا بەکارمەھیتنە، کە نیشانەى ئەوہ بن: تۆ لێیان بیزاری و، پێیان قەلسى و ھەست بە بارگرانیى دەکەى، کە خزمەتیان دەکەى! ﴿وَلَا نَهْرُهُمَا﴾، ھەروەھا تێیانەوہ مەخوڕە، بە توندی قسەيان لەگەل مەكە، (نهر) يانی (زجر)، واتە: تێوہخوړین و قسەى توند لەگەل کردن و پروو لىگرژ کردن، ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾، قسەيەكى بەرپز و حورمەت و باشيان لەگەلدا بکە، واتە: بە شتوہيەكى پىر پزىز و حورمەت بياندوینە، ﴿وَإخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾، لە پرووى سۆزو بەزەيیەوہش بەلای مېھرەبانى و ملکەچىيان بۆ شوڤبکە.

(جَنَاح) واتە: بەال، (ذُلٌّ) واتە: مېھرەبانى و ملکەچى، بەلام ئەو مېھرەبانى و ملکەچى، مەبەست پێى لە پرووى سۆزو بەزەيیەوہيە، نەك لە ئەنجامى پرووپامایى (تَصْنُوع) و (مَقْلُوق) يکدا کە لە دلتدا نەبن، بەلکو با لە دلتدا پەحم و بەزەيى و شەفەقەت و پەرۆشى ھەبن، ئىنجا ئا ئەو بەزەيى و پەرۆشىيە کە لە دلتدا ھەيە، با لەسەر ئەندامەکانىشت دەریکەوئى، وەك چۆن بەلندەيەك بەلەکانى خۆى دەکاتەوہ بۆ بەچکەکانى و، لەبن بەلای خۆيان دەگرئى، تۆش ئاوا بەلای مېھرەبانى بۆ باب و داىکت شوڤبکەو لەبن بەلای خۆت يان بگرە.

﴿وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ يانی: بۆ خۆت ھەرچى پیت دەکرى، لە خزمەتیاندا بیکە، دلخۆشکردن، پزىز لىگرتنیان، بە ختو کردن، سەرپەرشتى کردن، ھەرچى بۆخۆت پیت دەکرى بۆيان بکە، ئەوہى پیت ناکرى: داوا لە خوا بکە: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾، بلن: پەرورەدگارم! بەزەيى پێياندا بن، لەگەل يان مېھرەبان بە، وەك چۆن ئەوان میان بە گچکەيى پىنگەيان و پەرورەدە کرد و ھەراشکرد، واتە: بچووکى خۆت بپتەوہ بىر، لە کاتىکدا خزمەتیان دەکەى، بۆ ئەوہى ئەگەر شتیکت لى بینن، کە بە ھۆى پىرەوہ تێياندا پەيدا بووہ، وەك: بن صەبرى و ھوسەلەيى، ياخود چاک نەزانىنى پاك و پىسى خۆ راگرتن، تۆش تەمەنى مندالىى

خۆتت بېتەوۋە بېر! ئەوۋە وا دەكات زياتر تەھەممولى ئازارو نارەھەتتېھە كانى حالەتى كەوتنە تەمەن و بە خىوکردن و سەرپەرشتىيىكردنېان بگەھى.

﴿ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ﴾، پەرۋەردگارتان لە خۆتان زاناترە بەوھى لە دەروونتاندا ھەيە.

لېرەدا با سەرنج بەدەين!

سبحان اللّٰه! فەرمايشتى خوا، ھەر لەخوا دەوھەشېتەو، لېرەدا خوا ﴿سبحان﴾ سەرنجمان رادەكيشى بۆ ئەوۋە كە ئەگەر لە دەروونتاندا شتىكى پېچەوانەھى ئەوۋە ھەبى كە دەرى دەبېر: پېچەوانەھى رەھمەت، پېچەوانەھى رېزىلېگرتن، پېچەوانەھى چاكەكردن، بۆ وئىنە: لە داىك و بابت بېزاربى، لەدلدئا لىيان بېزاربى، پېتخۆش بى زوو لە كۆلت بېنەو، پىيانەوۋە سەغلت و نارەھەت بى! ئەوۋە بزائە! پەرۋەردگارتان لە خۆتان زاناترە، بەوھى كە لە دەروونتاندا ھەيە، كەواتە: ورياي دل و دەروونى خۆستان بن، چونكە بىگومان ئەوھى كە لە دل و دەرووندا بى، دوايى لەسەر رووپەرى ئەندامەكانىش، ھەر ئەوۋە دەردەكەوئى، ئەگەر رەھم و بەزەبىت لە دلدا ھەبى، رېزو حورمەتت لە دلدا ھەبى، خۆشەويستىت بۆيان لە دلدا ھەبى، ھەرئەوھەش لەسەر دەم و چاو و، لەسەر زمان و، لەسەر ئەندامەكانت دەردەكەوئى.

ئەگەر پېچەوانەھى ئەوھشت لە دل و دەرووندا ھەبى، بە ھەمان شىو، بۆيە خوا لەوئىو، لەسەرچاۋەوۋە شتەكە چارەسەر دەكات، دەفەرموئى: پەرۋەردگارتان لە خۆتان زاناترە بەوھى كە لە دل و دەروونتاندا ھەيە، كەواتە: پىشى لە دل و دەروونتان وريابن، چونكە ئەگەر لە دل و دەرووندا، شەفەقەت و پەرۆش و بەزەبى و مېھرەبانى و رېزو حورمەت ھەبوو، بەرانبەر بە باب وداىكت، بە دلئىايى دوايىش لە وشەكانى سەر زمان و، لە نىگاكانى چاو و، لە نىگارى دەم وچاۋو، لە ھەئس و كەوتى ئەندامەكانىشت، ھەر ئەوۋە دەردەكەوئى!

﴿ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴾، ئەگەر ئىوھ چاك و چاكەكار بن، بىگومان خوا بۆ كەسانىك كە زۆر دەگەرپىنەوۋە بۆ لاي، زۆر مېھرەبانە، واتە: ئەگەر لەئەسلدا ئىوھ چاكەكاربن، جارجار ئەگەر ھەلەيەك، كەم و كورپىيەكىشتان لە دەست قەوما، بەرانبەر بە باب و داىكتان، مادام لە ئەسلدا چاكەكاربن و خراپەكار نەبن، صالح بن و ناصالح نەبن، پاشان زوو زووش بگەرپىنەوۋە بۆ لاي خواي پەرۋەردگارتان و، ھەلەكانى خۆتان چاك بگەن، بىگومان پەرۋەردگارتان لىبوردەيە.

سەرنج بەن!

فەرموودەى خوا ﷻ چەند بە وردەبە!!

چونکہ خۆى پەرورەدگار دەزانى کہ باب و دایک دەکەونە تەمەنەو، بەکێکیان یان ھەردووکیان، بە خێو کردنیان، ئەرك و زەحمەت و قورسایى ھەبە، بە تايبەت ئەگەر نەخۆش بن و، بە تايبەتیتر ئەگەر پێویستیان بە ھاوکاری ھەبى، بۆ پاک و خاوینى پارگرتیان، بۆبە ئەگەرى ئەو ھەبە، کہ مرۆف تووشى ھەلەبەك، یان کەم و کوربى و بیتزارى دەرپرنیک ببى، بەلام کہ لە ئەسڵدا تو چاکەکارى و، زوو زووش بگەرنیەو ھە بۆلای پەرورەدگار، بێگومان پەرورەدگار لیبوردەبە.

ئىجا لە دواى باب و دایک، دەگوازیتەو ھە بۆ بازنەبەكى فراوانتر، بازنەبەكى خزمان: ﴿وَأَتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾، ھەرورەھا مافى خۆى بە بە کەسێک کہ خاوەنى نزیکیەتیە، واتە: خزم، (ذَا) واتە: (صاحب)، (الْقُرْبَىٰ) واتە: نزیکیەتییى، واتە: کەسێک کہ لەگەل تۆدا خاوەن نزیکیەتیە، کہ مەبەست پێى نزیکیەتییى رەچەلەك و خوین و گوشتە، یانى: خزم، مافى خۆى بەبە.

ئىجا دەگوازیتەو ھە بۆ بازنەبەكى فراوانتر: (والمسكين) ھەرورەھا ماف بە بە نەداریش، پێشتر ئیمە لە تەفسیری سوورەتى (التوبة) دا باسمان کردو، کہ ھەژار (فقير) کەسێکە ھیچى نەبى و نەدار (مسكين): کەسێکە شتێكى ھەبى، بەلام بايى بەرپو ھە چوون و ژيان و گوزەران داينکردنى نەکات.

﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾، ھەرورەھا کوربى رینگا، واتە: ریبوار، کەسێکە، کەسى نیە سەرپەرشتی بکات، ئىجا ھەك چۆن کەسێک کہ کوربى کەسێکە، دەبى ئەو کەسە سەرپەرشتی بکات، ئەو بابایەش بۆتە کوربى رینگا، بەو واتایە: کہ جگە لە رینگاکەى، لە کەس و کارى خۆى دوورە، بەكى کەوتو ھە لە شوینى خۆى دوورکەوتو ھە و پێویستی بە ھاوکاری ھەبە، ﴿وَلَا بُذْرٌ بَّذِيرًا﴾، بەبى ھوودەش مالى خۆت خەرچ مەکە، پێشتریش باسمان کرد: (تذير) واتە: (تفريق)، لەو ھەو ھاتو، کہ کەسێک تۆو دەو ھەشینی، چەنگە تۆویک بە زووى وەرەدەکات، پەرش و بلأوى دەکاتەو، تۆش ئاوا مالى خۆت پەرش و بلأومەکەو، بەبى ئامانج، بۆچى؟ ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾، چونکہ: بێگومان ئەوانەى مالى خۆیان بى ھوودە خەرچ دەکەن، بە شتو ھەبە کە کەلینیان بۆ نەگرى و سوودى نەبى، ئەوانە براى شەیتانان ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ﴾

كُفُورًا ﴿۱۷۲﴾ شه‌یتانیش به‌ران‌بهر به په‌روه‌ردگاری ناسوپاس بوو، ئیو‌ه‌ش نازو نیعمه‌ته‌کانی خوا، شه‌یتانانه خه‌رج مه‌که‌ن، شه‌یتان به‌ران‌بهر چاکه‌کانی خوا ناسوپاسه، ئیو‌ه‌ش نه‌گه‌ر بیټ و نیعمه‌ته‌کانی خوا، ئاوا به‌ده‌ست بلاویی و، به‌بیټ ئه‌وه‌ی که‌لین بگریټ و، به‌بیټ ئه‌وه‌ی که‌ سوودیکتان پیټ بگه‌یه‌نی، به‌و شیوه‌یه‌ خه‌رجی بکه‌ن، په‌فتاری وه‌ک هی وی نه‌نجام ده‌ده‌ن و ده‌بنه‌ برای شه‌یتان!

﴿وَأَمَّا تَعْرِضَنَّ عَنْهُمْ﴾، {جاری وایه که‌سیک داوای هاوکاریه‌کت لی ده‌کات، تو‌ش له‌تواناتدا نیه، له‌و‌حاله‌ته‌دا چی بکه‌ی؟} ده‌فه‌رموی: نه‌گه‌ر پشتت یتکرده‌ن واته: هاوکاریان‌ت بو نه‌کرا، به‌لام: ﴿ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا﴾، خوازیاری به‌زه‌یه‌ک بووی له‌ په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه، ئومیده‌واری به‌زه‌یه‌ک بووی، واته: ئومیده‌واری ئه‌وه بووی که‌ به‌هوی به‌زه‌یی خواوه، شتیکت بیټه‌ده‌ست، مال و سامانیکت بیټه‌ده‌ست، ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا﴾، له‌و‌حاله‌دا قسه‌یه‌کی ئاسانان له‌گه‌ل بکه، واته: قسه‌یه‌کی ئومیده‌وار که‌ران‌ه‌یان له‌گه‌ل‌دا بکه، قسه‌یه‌کی ئومید به‌خشان‌ه‌یان له‌گه‌ل‌دا بکه، نه‌گه‌ر به‌ده‌ستیش ناتوانی هاوکاریان بکه‌ی، لانی که‌م: قسه‌و پروت له‌گه‌لیان دا خو‌ش بیټ و دل‌یان خو‌ش بکه، هه‌لبه‌ته‌نه‌ک هه‌ر قسه‌ی خو‌ش و بو‌ش، به‌لکو مادام به‌ت‌ما بووی: به‌هوی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه، شتیکت بیټه‌ده‌ست، بلی: ئیستا به‌ده‌ستمه‌وه نیه، هه‌رکاتیک هاته‌ده‌ستم، به‌سه‌رچاو، یان به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان به‌دل‌خو‌شیی به‌ر‌یان بکه و، قسه‌یه‌کی نه‌رم و نیان و ئاسانان له‌گه‌ل بکه.

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾، ده‌ستت وه‌ک کو‌تکراویک به‌ملته‌وه مه‌نووسینه، (غُل) بریتیه له‌و کو‌ت و به‌نده‌ی که‌ده‌کریت‌ه‌مل و ده‌ستانه‌وه، یانی: ده‌ستت وه‌ک کو‌ت کرابی، به‌نووقاویی مه‌خه‌ملته‌وه، که‌سیک نه‌گه‌ر شتیکت پیټ بیټ، نه‌یه‌وی بیدات و، بیانه‌وی لیټی بستین، ده‌ست ده‌نووقینتی، نه‌گه‌ر زور فشاریان بو‌هینا، ده‌ستی به‌ملی خو‌یه‌وه ده‌نووسینتی، بو‌ئو‌هی که‌به‌هوی جه‌سته‌یه‌وه، ده‌ستی مه‌حکه‌متر رابگریټ و هیچی لی نه‌یه‌ته‌ده‌ری!

تو‌ش به‌و شیوه‌یه‌له‌گه‌ل هه‌ژارو نه‌داردا، مامه‌له‌مه‌که، ده‌ستت وه‌ک کو‌ت کرابی به‌ملتی‌ه‌وه بنووسینتی، ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾، هه‌روه‌ها زوریش ده‌ستت بلاومه‌که، یانی: به‌ته‌واویی ده‌ستیشت بلاومه‌که، که‌هیچی پی‌وه به‌ند نه‌بی، وا مه‌که که‌هیچی

لئى نەيەتەدەر و، واش مەكە ھىچى پىوھ بەند نەبى، بەلكو خەرجىش بكەو، بەشى
خۆشت بەپىلەوھ.

﴿فَقَعَدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ چونكە ئەگەر دەستت وەك كۆتكرايى (زنجىرى تىكرايى) بە
ملىتەوھ بنووسىنى و ھىچ خەرج نەكەي: سەرکۆنە و لۆمە دەكرىي و، ئەگەر دەستىشت
زۆر بلاوبكەي و ھىچى پىوھ بەند نەبى: ئەوكاتەش پەكت دەكەويى.

(ملوم) واتە: سەرکۆنەكراو لە ئەنجامى نەبەخسىندا و، (محسور) يىش، واتە: پەككەوتوو
لە ئەنجامى دەست بلاويى دا.

كەواتە: نەچەنگ قوچاو بە، نەدەستبلاو بە، بەلكو بەو شىوھەيە و لەو حالەتەدا
كە شەرىعت ديارىي كىردوون، بەخەشە و، ئاگاشت لە پىداويستىيەكانى خۆشت بى، كە
سەرەنجام تۆش دوايى دەست لە خەلكى پان نەكەيەوھ.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، بىگومان پەروەردگارت بژىو فراوان
دەكات بۆ ھەر كەسكەي كە بىھويى و، بۆ ھەر كەسكەي كە بىھويى، وەتەنگى دىنى.

(بىسط) واتە: فراوانى دەكات، ئىجا شتىك كە فراوان بى، پانتايىھەكى زۆر دادەگرى،
﴿وَيَقْدِرُ﴾ واتە: (ويضيق) تەسكى دەكاتەوھ و تەنگى دەكاتەوھ، ويكى دىنىتەوھ، شتىك
كە پانتايىھەكەي كەم بى، جىي خەلكى كەمى لئى دەبىتەوھ، واتە: خوا بژىو زۆر دەكات و، كەم
دەكات، بە پىي وىستى كارزانانەي خويى، ﴿إِنَّهُ كَانَ بَعْبَادٍ وَ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، بىگومان ئەو
بەرانبەر بە بەندەكانى شارەزايەو، بىنەرىشە، ھەم پىيان شارەزاو ئاشنايە و، ھەم باشىش
دەر و دەروونيان و پروالەت و پەنھانىان دەبىنى.

﴿وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾، ھەرۋەھا لە ترسى برسەھەتەي مندالەكانتان
مەكوژن! ﴿تَحَنُّنٌ تَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، ئىمە بژىوي ئەوانىش و ئىوھش دەدەين.

ئىجا لىرە دەفەرمويى: ﴿تَحَنُّنٌ تَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، بەلام لە سوورەتى (الأنعام) دا دەفەرمويى:
﴿تَحَنُّنٌ تَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، چونكە لىرەدا دەفەرمويى: لە ترسى برسەھەتەي و لە ترسى
ھەژارىي و نەدارىي مندالەكانتان مەكوژن، ئىمە بژىوي ئەوانىش و ئىوھش داين
دەكەين، واتە: ترسەكە بۆ ئايندەيە، بەلام لەووي دەفەرمويى: ﴿وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنَ إِمْلَاقٍ﴾، واتە: كە دەكەونە ھەژارىيەو، مندالەكانتان مەكوژن، ﴿تَحَنُّنٌ تَرْزُقُكُمْ
وَإِيَّاهُمْ﴾، واتە: ئىمە بژىوي ئىوھش و ئەوانىش داين دەكەين، بۆچى لىرەدا بژىوي

خویانی پیش خستوه؟ چونکه له و حاله‌ده‌دا {له سووره‌تی (الأنعام)دا} له هه‌ژاریدان، بویه هی خویانی پیش خستوه، بژیوی خوشتان و هی نه‌وانیش ده‌ده‌ین، به‌لام لیره‌دا {له سووره‌تی (الإسراء)دا} نه‌و که‌سه نه‌که‌وتوته هه‌ژاریه‌وه، به‌لکو له هه‌ژاری ده‌ترسی، بویه ده‌فه‌رموی: بژیوی نه‌وان و ئیوه‌ش ده‌ده‌ین، نه‌وانی پیش خستوه، {چونکه خویان هه‌ژار نین، تا‌کو نه‌وان پیش‌بخرین}، ئنجا دوایی هی ئیوه‌ش هه‌ر ده‌ده‌ین، ﴿إِنَّ قَلْبَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيراً﴾، به‌دلنایی کوشتنی رۆله‌کانتان گونا‌هیتی که‌وره‌یه.

(خِطْأً يَخِطِيءُ خَطِيئَةً) واته: گونا‌هی کرد، به‌لام (أَخْطَأُ يُخْطِئُ خِطْأً) واته: هه‌له‌ی کرد، (خِطْأً) نه‌وه‌یه که‌ به‌ نه‌قه‌ست شتیک بکه‌ی که‌ گونا‌ح بی، به‌لام (خِطْأً) نه‌وه‌یه که‌ مه‌به‌ستت گونا‌هکردن نه‌بی، به‌لام هه‌له‌ بکه‌ی.

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ﴾، توخنی زیناش مه‌که‌ون، لئی نیزیک مه‌که‌ونه‌وه، نافه‌رموی: مه‌یکه‌ن، به‌لکو ده‌فه‌رموی: هه‌ر لئی نیزیک مه‌بنه‌وه، چونکه نه‌گه‌ر بفه‌رموی: مه‌یکه‌ن، واته: به‌س زینا مه‌که‌ن، به‌لام که‌ ده‌فه‌رموی: نیزیکی مه‌که‌ونه‌وه، واته: خۆتان له روانینی ئاره‌زوومه‌ندانه بو ئافره‌تان بپاریزن، خۆتان له خه‌لوه بپاریزن، خۆتان له قسه‌کردنی ناشه‌رعی بپاریزن، خۆتان له هه‌موو نه‌وه‌ه‌لس و که‌وتانه بپاریزن، که‌ ده‌بنه‌ر پخۆشکه‌ر و پیشه‌کی بو زینا، ﴿إِنَّهُ، كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾، بیگومان زینا گونا‌هیتی زۆر ناشیرین و ناقۆلایه و ریه‌کی زۆر خرابیشه، خرابترین ریه‌ بو تیرکردنی ئاره‌زووی جینسی، ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ه‌ش که‌ خوا‌قه‌ده‌غه‌ی کرده‌وه، به‌هه‌ق نه‌بی، مه‌یکوژن، نه‌وه‌ه‌سه‌ که‌ قه‌ده‌غه‌یه، کام نه‌فسه‌یه؟ هه‌موو نه‌فسه‌کانن که‌ خوا‌قه‌ده‌غه‌ی کردوون.

(بِالْحَقِّ) به‌ما‌فی خۆی، واته: نه‌وه‌ه‌سه‌ی که‌ ده‌بی شه‌ریعت دیاری بکات، نه‌گه‌ر شه‌ریعت بو‌ی دیاری کردی که‌ بو‌ت هه‌یه فلان که‌س بکوژی، که‌نه‌ویش نه‌وه‌یه نه‌فه‌ری لئ کوشتی، یاخود رینگری لیکردی، یاخود بیه‌وی ده‌ستدریزی بکاته‌سه‌رت، شه‌رعی ریی ده‌سته‌وه‌که‌رو به‌رگری له خۆکردنی، به‌تۆ داوه، یاخود وینه‌ی نه‌وانه، نه‌وه‌ نه‌وه‌ه‌قه‌یه رینگا دراوه که‌ تۆ که‌ستیک بکوژی، نه‌گه‌رنا جگه‌ له‌وه‌ رینانه‌ی که‌ شه‌رع دیاری کردوون، بو‌ت نیه، ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا﴾، هه‌ر که‌ستیکش به‌سته‌ملیکراوی بکوژری، ئیمه‌ ده‌سته‌لامان داوه‌ته‌سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌ی، {واته: خوینگرو خوین نه‌ستینه‌که‌ی و میراتگره‌که‌ی، نه‌وه‌ه‌سه‌ی که‌ بو‌ی هه‌یه

تۆلەي بکاتەوه { دەستەلامان پېداوه، دەستەلاتەکەش تۆلەيه، ئنجا ئەو تۆلەيهش، چ لە کوشتنەوهدا بەرجهسته ببى، چ لە خویندا، ياخود لە بەخشين و لیبوردندا، ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾، کەواتە: با زېدەرۆيى نەکات لە کوشتنى دا: دووان لە بەرانبەر يەکیکدا بکوژى، يان يەکیک بکوژى، کە بابای بکوژ نيه، بەلکو خزميهتى، ياخود بابای بکوژ کە دەکوژتەوه، دوایى جهستهي بشيوتىنى و وینهي ئەوانه، ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾، بە دنیایى ئەو سەرخواوهو پشتگیری لیکراوه، واتە: بە حوکمی شەریعەتى خواي پەرورەدگار، دەستی کراوه يە بۆ هەق وەرگرتنەوه.

﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، توخنى مالى هەتیوش مەکەون، مەگەر بەو شىوہيهي باشترینه، بەو شىوہيهي باشترینه، ئەوہيه کە مالهکەي بۆ زۆر بکەي، کەسابەتى بۆ پى بکەي، بپارێزی، ئەگەر بەو شىوہيه لە سامانى هەتیو نيزیک بيهوه، کە بە قازانجى ئەو بى، ئەوه قەیناکات، بەلام جگە لە بەجالەتى باشترین بۆ ئەو، نابى توخنى مالى هەتیو بکەوي، کە مالهکەي لى بخۆي، ياخود زیانى پى بگەيهنى ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، تاکو دەگاتە حالەتى بالغ بوون و حالەتى تین و تاقەتى، تاکو تیدەگاو پیدەگا، ئەوکاتە مامەلەشى لەگەلدا بکەي، دەبى.

﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾، وەفاداریش بن بە پەیمان، پەیمان جیبه جى بکەن، ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾، بئىگومان پەیمان لیبسراوهيه، واتە: لى دەپرسرتەوه و لەسەرى لیبسینەوه لەگەل مروّفدا دەکرى.

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ﴾، هەر وهها هەركاتیک شیکتان بۆ خەلک پىوا، بەتەواويى بۆيان پىتون، نەك بە نيوەچلیي، ﴿وَزِنُوا﴾، هەر وهها بۆشيان بکیشن {زنوا} واتە: بکیشن، ﴿بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾، بە تەرازووی راست، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾، ئا ئەوه باشتره، ئەو پىوانى بە تىرو تەواويى و، کیشانى بە تەرازووی راست، باشتره لە خودى خویدا، ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾، سەرەنجامیشى چاکتره، پىوان و کیشانى راست و چاک، لە خودى خویدا رەهوشتیکی بەرزو پەسنده، سەرەنجامیشى باشتره، لە دنیادا، چونکە کۆمەلگا و، بە تايبەتى بازرگانه کان ئەوانه ي کە مامەلە پیکهوه دەکەن، متمانەيان بە يەکدی دەبى، ئەگەر بزنان: فىل و غەش و خیانەت يان لە يەکدی نەکردوه.

واتايەکی دیکەي: واباشتره بۆ رۆژى دوایى، بۆ دواپوژيش، مروّف قەرزاری خەلک نەبى و، هەقى خەلکی بەلاوه نەيهت، بە دنیایى ئەو سەرەنجامه چاکتره.

﴿ وَلَا تَفُفْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ﴾، شتیک که زانیاریت له باره یه وه نیه، شوئی مه که وه، قسه یه که مه لی که نایزانی.

به دوای مه که وه واته: به کرده وه به دوای شتیک مه که وه، یا خود قسه له باره ی شتیکه وه مه که که زانیاریت له باره یه وه نیه، ﴿ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴾، به دلیایی بیستن و دیتن و عقل، هه رکامیک له وانه لی ده پرسریته وه. (فؤاد) لیره دا به مانای عقله، بویه فهرموویه تی: ﴿ كُلُّ أُولَئِكَ ﴾، (أُولَئِكَ) بو کوی تیرینه عاقله کانه.

لیره دا خوا ﴿ هَلْ هَرَكَمَ لَه بِيَسْتَن وَ دِيْتَن وَ عَقْلِي وَ هَكَ مَرُوقِيْكَ دَانَاوَه، بویه به کوی تیرینه (الجمع المذکر) کوی کردوونه وه.

﴿ وَلَا تَمَسَّ فِي الْأَرْضِ ﴾، هه روه ها زور به فیزو که شخه و دلخوشیی و بوغراییی به زه ویدا مه رو، نه که دلخوش مه به! مسولمان ده بی هه همیشه روو خوش و دل خوش و قسه خوش بی، به لام: (مَرَحٌ) بریتیه له: (أَشَدُّ الفَرَحِ)، بریتیه له دل خوشییه که سه ربکیشی بو بوغراییی و، له خوبایی بوون و فیزو که شخه.

بوچی مروف نابی به و شیوه یه به زه ویدا بپروات؟! ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَخْرُقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴾، به دلیایی تو زه ویت بو نابردری و هینده چیا یانیش به رز نابی و، که له گت نابی! به م ته عبیره خوا ﴿ هَلْ تَوَانِجَ دَهْ گَرِيْتَه خُوبَه زَلْگَرَانِي، که به فیزو که شخه به زه ویدا ده رو، نهی مروف! تو لیت ناوه شیته وه فیزو که شخه بکه ی، نه زه ویت بو ده دردی و نه به قه ده ر چیا یانیش به رزو که له گت ده بی! ﴿ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴾، هه رکامیک له وانه خراپه که ی له لای په روه ردگارت، ناپه سند و خوشنه و یستراوه، واته: هه رکام له و بیستن و چوار (۲۴) ه که باسما ن کردن، که دوا زده (۱۲) یان، خراپن له لای په روه ردگارت ناخوشویستراون، ﴿ ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ﴾، نا نه وهش له و حکمه ته یه که په روه ردگارت بو تو ی سروش کرده و، بو تو ی نارده و، ﴿ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴾، هه روه ها له گت له خوادا په رستراوی دیکه دامه نی، ﴿ فَتَلَقُنِي فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴾، نه گه رنا فری ده دریه دوزه خه وه: به سه رزه نشت کراوی و، په خنه لیگیراوی و، به ده رکراوی و، دوور خراوه یی، له به زه یی خوا.

مهسه له گرنه گه کان

مهسه له ی به که م:

نه ی مروؤف! هیچ په رستراویک له گه ل خوادا دامه نن، نه گه رنا به عه بیداریی و پشت به ردرایی روده نیشی:

خوا ده فرموی: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقَعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾ (۲۲)

لیره دا باسی به که مین سیف هت کراوه، به لام به که مین سیفه تی خراب، که بریتیه له هاوبه ش بو خوا دانان و په رستنی جگه له خوا، له گه ل خوادا.

شیکردنه هی ئه م، ثایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، له گه ل خوادا په رستراوی دیکه دامه نن، (إله) واته: په رستراو، (الله) خوا ﷻ، په رستراوی راسته قینه، په رستراویک که شایسته ی په رستران بی ته نیا خوایه، وه ک زورجاری دیکه گو توومه: به داخه وه زوریک له ماموستایان و، وتار بیژه کان تا کو ئیستا جیاوازیی ناخه نه نیوان (إله) و (الله) هوه! چونکه (الله) واته: خوا، به کوردیی ده لئین: خوا، به فارسیی ده لئین: (خدا)، به ئینگلیزیی ده لئین: (God)، به هه موو زمانه کان ناوی خوا، بریتیه له و په رستراوه راسته قینه هی که خاوه نی گه ردوونه، خاوه نی نه و بوونه یه، به دیه پنه ر و په روه ردگار و خاوه نه، به لام (إله) ده گونجی هه ر خوا (الله) بی ﷻ، که نه و کاته (إله) ی راسته قینه یه، ده شگونجی (إله) جگه له خوا بی، بویه (إله) کو ده کریته وه و (تثنیه) ش ده کری، (إله، إلهان، آلهة...)، به لام (الله) نه ده کری به دووان (مثنی) و نه کو (جمع) یش ده کریته وه.

زورجاران زور دلم ناره حهت ده بی که ده بیستم ده لئین: خوایه کان! چونکه (خوا) کو نا کریته وه، به لکو نا کریته دووانیش، خوا خوایه، جگه له خوا هه مووی کاو بایه، جگه له خوا، هه موو شته کان دروستکراوه کانی خوان، به لام ده گونجی بلئین: په رستراو، په رستراوه کان، خوا ده فرموی: له گه ل خوادا په رستراوی دیکه دامه نن، که واته: ده گونجی په رستراوی دیکه هه بی، به لام ناگونجی خوی دیکه هه بی! هه ر یه ک خوایه، هه ر یه ک زات، به دیه پنه رو په وه ردگارو خاوه نی نه م بوونه یه، که ده بیینین، نه وی دیکه ده گونجی به هه له وه ک خوا

مامە ئەى لە گەلدە بىكى و بەندابە تىى بۆ بىكى و بەيىرتە پىزى خواو ئاستى خوا، لە وەھم و خەياللى مروڤە كاندا، ئە گەرنا لە واقىع و خودى حال (نفس الامر) دا جگە لە خوا، پەرسراوى دىكە نىە.

۲- ﴿فَنَقَعْدُ﴾ {ئە گەر تۆ لە گەل خوادا پەرسراوى دىكە دابىتى} دادە نىشى، رۆدە نىشى، (القعود: مُسْتَعَارٌ لِمَعْنَى الْمَكْتَبِ وَالِدَوَامِ)، وشەى (قعود) خوازراو تەوہ بۆ ماناى مانەوہ و بەردەوام بوون، يانى: بەردەوام دەبى و دەمىنەوہ بەبى دەستە لاتى.

بە لام من ييم وايە: (مُسْتَعَارٌ لِمَعْنَى الْعَجْزِ وَعَدَمِ الْحَرَكَةِ)، بۆ دەستە پاچەبى و نە جوولان، چونكە مروڤ وەختىك كە دادە نىشى دەلین: فلان كەس دانىشتوہ، ھەر ئەو تەعبىرە زۆر بە كار دەھىتى، يانى: وازى ھىناوہ لەو كارەى كە دەبى بە پىوہ ئەنجام بدرى، وەك لە سوورەتى (النور) دا خوا دەفەر موى: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾، (قواعد) كووى (قاعدة) يە، (إمْرَأَةٌ قَاعِدَةٌ) واتە: دانىشتوہ لە حالىكدا كە ئافرەت لە ھەيز دەچىتەوہ، ماناى وايە تواناى ئەوہى نەماوہ مندالى بى، دەلین: ئافرەتە لە بىنوئىزى چۆتەوہ، ئەوكاتە پى دەگوترى: ئافرەتتىكى (قاعدة)، كەواتە: (قواعد) يانى: ئافرەتاتىك كە بە تەماى مندال بوون نەماون، ياخود بە تەماى ھاوسەرگىرى نەماون و كەوتوونە تەمەنەوہ.

وشەى (قعود) دانىشتن لە زمانى عەرەبىدا بۆ حالەتى زەم بە كار ھىناوہ، بۆ وىنە: شاعىرىك كە ھە جووى شاعىرىكى دىكە دەكات دەلن:

دع المكارم لا ترحل لبغيتها ... واقعد فانك انت الطاعم الكاسي

واتە: واز لە رەوشتە بەرزەكان بىنەو سەفەر مەكە بۆ وەدەست ھىنانيان و، دانىشە ھەر بخۆ و پۆشاكى جوان لەبەر بكە.

واتە: تۆ وا باشە ھەر سەرگەرمى خواردن و پۆشىنى پۆشاك بى، تۆ ھى ئەوہنى بە دوای رەوشتە بەرزو جوانە كاندا برۆى.

ئىجا وشەى: دانىشتن لە زمانى كوردىشدا ھەر وايە، دەلن: دانىشە، يان ھەلمەستە، يان ئە گەر كەستىك بىھوئى بلن: فلان ئىشە بكە، دەلن: ھەلسە بە دوای دا بچۆ.

۳- ﴿مَذْمُومًا﴾، لە حالىكدا كە تۆ زەمكراوى، عەبىدارى و رەخنە لىگىراوى، ﴿مَذْمُومًا﴾، (المذموم: المذموم بالسيء والمعيب: المعيوب)، واتە: كەستىك كە بە خراپە و بە عەيب باس دەكرى، واتە: عەيب لىگىراو و رەخنە لىگىراو.

۴- ﴿مَخْذُولًا﴾، پشت به در راوی، واته: وازلته تراوو پشت به در راوی، (المخذول: الذي أسلمه ناصره)، واته: که سیکه که بابایه که ده بوو سه ری بخات و پشتی بگری، وئی بکات لی بگه ری و پشتی به ریدات، واته: پشت به در راو.

وه که له سووره تی (فاطر) دا خوا ده فه رموی: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ (۱۴)، واته: نه گه ر بانگیان بکه ن، بانگ کرده که تان نابیستن و، نه گه ر گریمان بیستباشیان نه یانده توانی وه لامتان بده نه وه و له روژی قیامه تیشدا بی پروا ده بن به و هاوبه شدانانه ی تیوه، {که تیوه نه وان ده که نه هاوبه شی خوا} هیچ که سیک وه که شاره زا هه و آلت پینادات {که خوابه }.

مهسه له ی دووهم:

پهروه ردگارت بریاری داوه، حوکمی کردوه که جگه له و نه په رستن:

خو ده فه رموی: ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ... ﴾ (۲۳)

ئوهی پیشی (مهسه له ی به که م) فه رموی: له گه ل خوادا په رستراوی دیکه دامه نین.

به لام ئه مه یان ده فه رموی: پهروه ردگارت بریاری داوه: که ئه و په رستن و جگه له و نه په رستن، ئه وهی پیشیان باسی شیرک بوو، باسی په رستنی جگه له خوا بوو، ئه مه یان باسی ته نیا په رستنی خوایه، باسی ته وحیده.

تیمه کوی ئه و بیست و چوار (۲۴) خه سلته ته، به پیتی ریزبه ندیی ئایه ته کان ده هینین، که واته: ئه مه په وش و ئاکاری دووهم، به لام هی به که میان به که مین په وشتی خراب بوو، ئه مه شیان به که مین په وشتی چاکه، که بریتیه له: ته نیا به ندایه تیی کردن و ته نیا په رستنی خوا **﴿عَلَّامٌ﴾** و خو پاراستن له په رستنی جگه له خوا، واته: هی پیشی ریگری بوو له شیرک و، ئه مه یان فه رمانه به ته نیا په رستنی خوا **﴿عَلَّامٌ﴾**.

که واته: بناغه ی کومه لگایه کی ساغ و ته ندروست: به ندایه تیی کردنه بو خوای تاکی بی هاوه ل و هاوتا **﴿عَلَّامٌ﴾**، ئنجا خو پاراستنه له وه که هیچ که س و هیچ شتیک بریتیه ناستی خوا، له مامه له له گه ل کردیدا، چ له به دیهینه رایه تیدا، چ له پهروه ردگار تیتیدا، چ له خواه ندار تیتیدا، چ له ناو سیفه ته کانیدا، چ له په رستشه کاند، که په رستشه کان به گشتی ده بنه وه به دوو جور: (شعائر و شرائع)، (شعائر): کوی (شعیره) یه، واته: دروشمه کان، که ئه وانه زیاتر په یوه ندییان به لایه نی رۆحیه وه هه یه و، زیاتر په یوه ندییان به تاکه کانه وه هه یه، به لام (شرائع) کوی (شریعة) ه، واته: ئه و یاسایانه ی که ژبانی سیاسی و، ئابووری و، کومه لایه تیی، کومه لگایان پی ریک ده خری، که ئه وانه زیاتر په یوه ندییان به لایه نه مادیه کانه وه و په یوه ندییان به لایه نی گشتی کومه لگاوه هه یه، که واته: کاتیک خه لک ته نیا خوا ده په رستی، که دروشمه کانی په رستنی، ته نیا بو خوا بن.

ئنجا دروشمه کان (شعائر): سه جده و رکوعه، نزاو پارانه وه یه، ئه وه پری خوشویستن و، ئه وه پری لی ترسان و، ئه وه پری به گوره گرتن و، ئه وه پری مل بو که چکردن و، ئه وه پری پشت

پى بەستنه، ئەوانە دەبى تەنيا بۆ خواپن و، پركووع و، سەجدەو، نوئىژو، تاعەت و، پۆژووگرتن و، تەواف و، نەرزو، قوربانىي و، سوئند پى خواردن و ... ھتد، دەبى تەنيا پىشكەش بەخو بكرين و تەنيا بۆ خوا ئەنجام بدرين.

بەرنامەكان (شرايع)يش: واتە: ئەو ياساو دەستورائەى كە ژيانى كۆمەلگايان پى رىكدەخرى، لەھەموو بوارەكانى: تاكىي و، خىزانىي و، كۆمەلەيەتىي و، سياسىي و، ئابوورىي و، جەنگ و، ئاشتىي و، پەيوەندىيەكان دا، دەبى تەنيا لە خواوہ وەربگيرين، ئەو كاتە ئەو كۆمەلگايە، ماناي وايە: تەنيا خواي پەرستوہ ﴿﴾ ، ئنجا تيمە لە كۆتايى تەفسىرى سوورەتى (يوسف)دا، بە درىژى قسەمان كردوہ دەربارەى: تەنيا خواپەرستىي و خۆپاراستن لە پەرستنى غەيرى خوا، كە شىركە، بۆيە لىرەدا ناچىنەوہ سەر ئەو بابەتە، بەلام لىرەدا پىويستە ئەوہ بخەينەرۋو، كە وشەى (قضى) لە زمانى عەرەبىيدا و لە بەكارھىتانى قورئاندا، بە شەش مانايان بەكارھاتوہ:

يەكەم: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْأَمْرِ): بە ماناي فەرمان كردن، وەك: $\text{﴿﴾ وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴿﴾}$ ، واتە: پەرۋەردگار ت فەرمانى كردوہ، كە جگە لەو نەپەرستن.

دوۋەم: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْخَلْقِ): بە ماناي دروستكردن و بەدەھىتان، وەك لە سوورەتى (فصلت)دا خوا دەفەرموئى: $\text{﴿﴾ فَفَضَّلْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ ... ﴿﴾}$ ، واتە: خوا ھوت ئاسمانى دروستى كردن (ھىتانيە دى و تەواۋى كردن) لە دوو پۆژاندا، {واتە: بە دوو قوناخ}.

سەيەم: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْحُكْمِ)، بە ماناي داوھرىي و برباردان، وەك لە سوورەتى (طہ)دا، خوا دەفەرموئى: $\text{﴿﴾ فَأَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ... ﴿﴾}$ ، ئەو جادووگەرئەى كە فەرەون كۆي كەربوونوہو بۆ دژايەتىي مووسا، دواي ئەوہى موەجىزەكەى مووسا دەبين و، دەزانن كە ئەوہ موەجىزەيە و لە خواوہ ھاتوہ بە مووسا دراوہ و، لە جۆرى سىحر نىە و مسولمان دەبن، فەرەون ھەرەشەيان لىدەكات كە دەست و پىي راست و چەپيان بېرى و، بە گلۆپكى دار خورمايان ھەلبواسى، پىي دەلین: $\text{﴿﴾ فَأَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ﴿﴾}$ ، واتە: ھەرچى بربارى لەسەر دەدەى، بربارى لەسەر بدە، واتە: بى منەت بە، چى دەكەى، بىكە، چى بربار دەدەى، بربار بدە، كەواتە: لىرەدا وشەى (قضى) بە ماناي برباردان و ھوكم كردنە.

چوارەم: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْفَرَاغِ): لە قورئاندا بە ماناي: ئەنجامدان و لىبوونوہو لە شتىكىش دى، لە چەند شوئىكى قورئاندا دەتوانين نمونەى بۆ بئىنەوہ، بۆ وینە:

أ - له سوورهتی (البقرة) (۲۰۰) دا، خوا دهفه رموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مِنْكُمْ﴾، واته: هه رکات په رسته شه کانی جه جتان ته واو کردن، (قضیتم) واته: (اکلمتم أو أتمتم) ته واوتان کردن، لیوونه وه.

ب - له سوورهتی (الجمعة) دا دهفه رموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ...﴾ (۱۰)، (قضیت الصلاة یعنی: اذیت الصلاة، أو أكملت الصلاة، أو أتمت الصلاة) یانی: نوژنه که کرا، یان ته واو کرا، یان: کوتایبی هات.

ج - هه روه ها له سوورهتی (یوسف) (۴۱) دا، دوا ی نه وه ی یوسف علیهما السلام ته عبیری دوو خه ونه که بو دوو ها وه له زیندانییبه که ی ده کات، دوا یی ده لی: ﴿فُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ (۱۱)، واته: نه و کاره ی که تیوه له باره یه وه پرسپارتان ده کرد، کوتایبی هات و، ته واو بوو، واته: نه وه خه ونه که م بو ته عبیر کردن و، کاره که ته واو بوو.

پینجه م: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْإِرَادَةِ وَالْمَشِيئَةِ): به مانای ویستن و خواستن، وه ک له سوورهتی (آل عمران) دا خوا دهفه رموی: ﴿... إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۱۷)، واته: هه رکات خوا کاریکی ویست، به س پی بفه رموی: بیه، ده بی.

شه شه م: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْعَهْدِ): واته: پاسپاردن، وه ک له سوورهتی (القصص) دا خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ...﴾ (۱۱)، واته: تو له لای روژناوا نه بووی کاتیک که تیمه نه و کاره مان به مووسا راگه یاند و پیمان سپارد، لیره دا (قَضَيْنَا بِمَعْنَى: عَهْدْنَا)، کاتیک که رامن سپارد و پیمان راگه یاند، وه سیه تمان بو کرد.

نه مه ته فسیری (القرطبي)^(۱) هیناویه تی و ته فسیره کانیش ناماژه یان پتکردوه و، له وانیه (قضى) به مانای دیکه ش، هاتبی.

مهسه لهی سیه م:

ههروه ها پهروه ردگارت فهرمانی کردوه و، بریاری داوه، که نهوپه ری چاکه له گهل باب و دایکدا بکه ن و، هه رکا ت له لات که وتنه ته مه نه وه، به کیکیان یان هه ردووکیان ته نانه ت وشه به کی ناخوشیشیان پی مه لی و، تیان مه خوره و، به پرینه وه بیان دوتنه و بالی میهره بانیمان بو شو ربکه و، بلئ: پهروه ردگارم! وه ک چون میان به گچکه یی پی گه یاندوه، به زه ییت پیاندا بی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا نَهْرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ٢٤﴾.

که ئەم دوو ئایه ته په وشته کانی: سیه م و چواره م و پینجه م و شه شه م و حه وته م و هه شته م، ده گرنه خو یان، به تیکه لی: هه م له په وشته چاکه کان، هه م له خو ووخده خراپه کان، که ئیمه پیشر پو لئیمان کردن بو دوا زده به دوا زده (۱۲ - ۱۲).

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نو برگه دا:

۱- ﴿وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، ئەمه ده گپردرئته وه و باده درئته وه بو ئەوهی پئشئ: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، (یعنی وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَنْ تُحْسِنُوا بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا)، واته: پهروه ردگارت فهرمانی کردوه که: له گهل باب و دایکتاندا چاکه کاری بکه ن، چاکه کاری بکه نه پشه.

که ده فه رموی: ﴿وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، به بی (ب) ده گونجا خوا بفه رموی: (وَإِحْسَانًا إِلَى الْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا)، به لام لی ره دا که به (ب) ته عه ددای کردوه، ئەمه مانای لوتفی خراوه ته ئیو، وه ک له سووره تی (یوسف) دا، یوسف علیّه ده فه رموی: ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ... ١٠٠﴾، بیگومان خوا چاکه ی له گهل کردم {به لام لی ره دا (أحسن) وشه ی لوتفیشی خراوه ته ئیو} واته: چاکه ی له گهل کردم و میهره بانیی و لوتف و په نهانکاری له گهل مندا ئەنجامدا، کاتیک که منی له زیندان ده ره یئا.

لیره شد: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، یانی: چاکه یان له گه لدا بکن و له گه لیشیاندا به لوتف بن، بویه وشه ی (إحسان) به رکاری خواستوه و گواستوو به توهه بو به رکار.

۲- ﴿إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾، هه رکات له لای تو که وتنه ته مه نه وه و به سالدا چوون، به کیکیان، یان هه ردووکیان.

وشه ی (إِمَّا) له نه سلدا (إِنْ مَا) یه، به لام تیکدا ده غم کراون، تیکهه لکیش کراون.

﴿إِمَّا يَبْلُغَنَّ﴾، خو تیرا ویشه توهه: (إِمَّا يَبْلُغَنَّ) که هه ر یه ک مانایان هه یه، که ده فه رموی: ﴿أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾، لیره خوا ﴿﴾ ده یتوانی بفه رموی: (إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ)، واته: هه ردووکیان، به لام بوچی فه رموو یه تی: ﴿أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾؟ پسیپورانی زمان ده لاین: نه مه مانای گرنگی پیدان ده گه یه نن، واته: نه گه ر یه کیکیان به ته نیا، نجا باب یان دایکه، یا خود هه ردووکیان پیکه وه، له لای تو که وتنه ته مه نه وه، یانی: خوی پهره ردگار ده یه وی پیمان بفه رموی: له هه موو حاله ته کاند، چ له حاله تیکدا که باب به ته نیا لای تو ده که ویته ته مه نه وه، چ له حاله تیکدا که دایک ده مینته وه له لای تو ده که ویته ته مه نه وه، چ له حاله تیکدا که هه ردووکیان پیکه وه له لای تو ده که ونه ته مه نه وه، نه ی مروّف! توش کوری، یان کچی، باب و دایکت که له لای تو که وتنه ته مه نه وه، تو له خزمه تیان دابه، له لای تو، واته: تو به ختیویان بکه و سه ره رشتیان بکه و ویلیان مه که، به لکو له گه لیاندا به و له خزمه تیاندا به، مه گه ر خویان ناره زوومه ندی نه وه بن مالیان جیابی، نه گه رنا تو هه ر له خزمه تیان دابه، بویه فه رموو یه تی: ﴿عِنْدَكَ﴾، واته: له لای تو، یانی: تو هه ر له گه لیان دابه و له خزمه تیاندا به! دواپی باسی ده که یین، که ده بی چونیان مامه نه له گه لدا بکات؟ لیره دا که ده فه رموی: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (والدین) دیاره (ال) ته عریفی له سه ره، نه و ناساندنهش بو جینسه (للإستغراق)، که واته: (والدین) به بی (ال) ته عریف، واته: باب و دایک و، نه و وشه یه بابیش و دایکیش ده گریته وه، به لام که (ال) ی چوو سه ر، واته: باب و دایکی تاك تاك مروّفه کان، واته: نه ی نه و مروّفانه ی که خوا ده تاندوینن! به پیاوو نافرته وه، نه گه ر هه رکام له ئیوه، باب و دایکی هه ردووکیان، یان یه کیکیان، له لای که وتنه ته مه نه وه، له کاتیک دا که خوی له خزمه تیان دابه.

۳- ﴿فَلَا تَقُلْ لِمَا أْفِي﴾، تو ئو ففیان پی مه لئ، (أْف) پیشتر باسمان کرد (أْف: إسم فعل مضارع، أْف: أَتَضَجَّرُ)، واته: من بیزارم، ناره حه تم.

نه مه به سی جور خویندراوه ته وه:

أ- خویتراووتهوه:(أَفُ).

ب- خویتراویشهتهوه:(أَفُ).

ج- خویتراویشهتهوه:(أَفُ)، بهلام زیاتر به (أَفُ) خویتراووتهوه، یانی: من نارههتم و بیزاری دهردهپریم، ئهوهیان بی مهلی.

۴- ﴿وَلَا نَنْهَرُهُمَا﴾ دهلی: (النَّهْرُ: الزَّجْرُ، وَنَهْرَهُ وَانْتَهَرَهُ أَي: زَجَرَهُ)، واته: (نَهْر) و (زَجْر) مانایان لیک نزیکه، واته: تیوهخوپرین و لی تووره بوون، قسهی توند لهگهل کردن.

یانی: قسهی توندیان لهگهل مهکه، تیپانهوه مهخوره.

۵- ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ قسهیهکی بهپرئزو حورمهتیان لهگهلدا بکه.

وشهی (کریم) (الکریم من کل شیء: الرفیع فی نوعه، أو المرْفُوعُ المحمود)، واته:(کریم) لههر شتیگدا واته: باشرین لهجووری خوئی، بوئموونه:

۱- ئهگهر بفرموئی: ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾ الشعراء، واته: لههر رووهکیک که زور بهرههمداره.

۲- بهلام (وجه کریم)، واته: پروویکی جوان.

۳- ﴿كِنْدُبٌ كَرِيمٌ﴾ النمل، واته: کتیپیک که زور بهخشندهیهو زانیاری بهخوئنهرهکهی دهبهخشیت.

لیرهشدا (کریم) واته: پهسهند کراوو ستایشکراو، یانی: قسهیهکی پهسهند کراوو ستایشکراوو باشیان لهگهلدا بکه

۶- ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ﴾ بالی میهرهبانیمان بو شور بکه، ﴿جَنَاحٌ﴾ واته: بال، ﴿الذَّلِيلِ﴾ واته: ملکهچی، ﴿وَأَخْفِضْ﴾ واته خواری بکهوه و شووری بکهوه و، بهرزی مهکهوه.

بهلام که بالی ملکهچییان بو شور دهکهی، دهبی هاندهرهکهت چی بی؟

۷- ﴿مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ دهبی لهرووی بهزهیهوه بیت، (من الرحمة): (من ابتدائية أي الذل الناشئ عن الرحمة، لا من الخوف والمداهنة)، واته: ئهو بال شورکردنی میهرهبانیه، با له بهزهیهوه بیت، باله شویرهیه که لهبهزهیهوه پهیدا بووه، نهک له ترسهوه، یاخود له مامهلهیهکی پرووکهشی و پرووالهتیپانهی بی رووح، لهگهل باب و دایکدا!

۸- ﴿ وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمُهُمَا ﴾، بشلن: پەروەردگارم! بەزەبیت پێیاندا بێت، لەگەڵیان میهرەبان بە.

۹- ﴿ كَمَا رَبَّانِي صَغِيرًا ﴾، وەك چۆن منیان بە گچکەیی بەخۆکرد و هەراش کرد.

ئەمە سەرنجمان پادە کیشیتەووە بۆ ئەوێ: کە ئەو مرۆف! بزانه هەر وەك ئیستا نەبووی، کە مرۆفێکی پر بە کراسی، بە لکو بزانه لە چیهووە هاتووی! چۆن سەرەتا دایکت نۆ (۹) مانگ لەسکی خۆیدا هەلیگرتووی، ژانی پێووە گرتووی و پیتەووە نازەحەت بوو، وەك خوای پەروەردگار باسی دەکات، هەروەها دوای قوناغی کۆرپەیی، بە مەلۆتکەیی چەندە پیتەووە گرفتار بوو، پاشان بابت خەمی لیتخواردووی، هەروەها دایکت خەمی لی خواردووی، پێیان گەیانندووی، هەتا هەراش بووی و گەورە بووی، ئنجا ئیستاش کە ئەوان پێویستییان بە خزمەتی تۆیە، سەردەمی گچکەیی خۆت بەبیر بێتەووە و بۆیان لە پەروەردگارت بپاریتووە، هەرچی بۆخۆت پیت دەکری بۆیان ئەنجام بدە، ئەوێ کە پیت ناکری، لە خوای پەروەردگارت داوا بکە، کە بەزەبی پێیاندا بێت و، لەگەڵیان بەکەرەم و بە لوتف بێت.

کورتیه باسینک دهربارهی چاکه له گه‌ل دایک و بابدا

تیمه ئەم کورتیه باسه، له چوار پرگان دا باس ده‌که‌ین:

برگهی یه‌که‌م: پیگه‌و پله‌ی چاکه له‌گه‌ل باب و دایکدا، له قورئان و سوننه‌تدا:

سه‌ره‌تا با بزاینین: ئەگەر مروّف له‌گه‌ل باب و دایکیدا چاک بێ، خزمه‌تیان بکات و پزیزان لێ بگری، چ پیگه‌و پله‌یه‌کی هه‌یه؟ بێگومان له ئیسلامدا بایه‌خیکێ زۆر به‌پزیزگرتن، چاکه له‌گه‌ل کردنی دایک و باب دراوه، له زۆر له ئایه‌تان دا خوا ﷻ ئەوه‌ی باس کردوه، هه‌روه‌ها له فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ دیسان ئەوه زۆره، که تیمه وه‌ک نمونه‌ جهوت ئایه‌ت و جهوت فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ دینین:

أ- جهوت ئایه‌ت له باره‌ی پله‌وپایه و پاداشتی چاکه له‌گه‌ل باب و دایک دا:

(۱)- له سووره‌تی (الإسراء) (۲۳)دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾، واته: په‌روه‌ردگارت فه‌رمانی کردوه و برپاری داوه، که جگه له‌و مه‌په‌رستن و، چاکه‌کاری له‌گه‌ل باب و دایکتاندا بکه‌نه پیشه.

(۲)- له سووره‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ (۳۱)، واته: خوا بپه‌رستن و، هیچ شتیک مه‌که‌نه هاوبه‌شی و، له‌گه‌ل باب و دایکیشتاندا چاکه‌کاری بکه‌نه پیشه.

وه‌ک ده‌بینین: خوا ﷻ له‌ دوای په‌رستنی خوێ، یه‌کسه‌ر باسی چاکه له‌گه‌ل باب و دایکدا ده‌کات.

(۳)- له سووره‌تی (الأحقاف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا...﴾ (۱۵)، واته: مروّفمان راسپاردوه، که چاکه له‌گه‌ل باب و دایکیدا بکات، دایکی به‌ زه‌حمه‌ت هه‌لیگرتوه و، به‌ زه‌حمه‌تیش دایناوه، پاشان هه‌لگرتنی و له‌شیرپرینه‌وه‌ی، سی (۳۰) مانگی خایاندوه.

کہ ئەمە زانیان دەیکەنە بەلگە، لەسەر ئەووە کە دەگونجی، کۆرپە تەنیا شەش (٦) مانگ لە سکی دایکیدا بێنیتەووە و بشرژی، واتە: دەلێن: (أَقْلُ الْحَمَلِ سِتَّةَ أَشْهُرٍ)، کەترین ماوەی کۆرپە لە سکی ئافرەتی دوو گیاندا، شەش مانگە.

٤- لە سوورەتی (العنکبوت) دا دەفرمووی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾﴾ واتە: مروڤمان راسپاردووە کە چاکە لەگەڵ باب و دایکیدا بکات.

(حُسْنًا) یانی: (أَحْسَنُ مَعَهُمْ حُسْنًا)، چاکەیان لەگەڵدا بکە چاکە ی تیروتەواو، ئەووەی پێشێ کە فرمووی: (إِحْسَانًا) کە هەریەک واتایان هەبە، بەلام (إِحْسَان) چاوە و (حُسْن) ناوە.

٥- لە سوورەتی (لقمان) دا دەفرمووی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ، وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُهُ، فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾﴾ واتە: هەر وەها مروڤمان راسپاردووە سەبارەت بە باب و دایکی، دایکی بێ هیزی لەسەر بێ هیزی هەلیگرتووە.

واتە: تاكو ئەو مندالە لە مندالانی سکی دایکیدا گەورەتر دەبێ، بێگومان لە وزەو هیزو پیزی دایکی، ئەو مندالە پێدەگات، بۆیە تاكو مندالە کە هەرراشتر دەبێ و، کۆرپە کە لەسکی دایکی دا گەورتر دەبێ، دایکی بێ هیزتر دەبێ، ﴿وَفِصْلُهُ، فِي عَامَيْنِ﴾، دوایش لە شیرگرتنەووەیشی لە ماوەی دوو سالاندا، ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾، (خوا راسپاردووە و دەفرمووی): سوپاسگوزاری بۆ من بکەو، بۆ دایک و بابیش بکە و سەرەنجام بۆ لای من، واتە: دینەووە لای من داخۆ چۆن لەگەڵ باب و دایکتاندا مامەلەتان کردووە!؟

ئەم ئایەتە ی سوورەتی (لقمان) کە دەفرمووی: لە شیرپێنەووەی مندال (فِصَال) لە دوو سالییدا دەبێ، واتە: شیر پێدانی مندال، لای زۆرییە کە ی دەبێ دوو سالان بخایەنێ و، ئایەتە کە ی سوورەتی (الأحقاف) یش کە دەفرمووی: ﴿وَحَمَلُهُ، وَفِصْلُهُ، ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾، هەلیگرتنی لەسکدا و ماوەی شیر پێدان و لێپێنەووەشی، لە ماوەی سی (٣٠) مانگدا، کەواتە: دوو سال کە دەکاتە بیست و چوار (٢٤) مانگ لە سی (٣٠) مانگە کە دەربکە، دەمێنیتەووە (٦) مانگ (٣٠ - ٢٤ = ٦)، کەواتە: لای کەمی دووگیانی (حَمَل) شەش مانگە و دوو سال (٢٤) مانگ یش شیر پێدان، دەکاتە سی (٣٠) مانگ.

۶- له سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فهرموئی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ (۸۳) واته: یادبکه‌وه! کاتیک په‌یمانی پته‌ومان له وه‌چه‌ی نیس‌رائیل وهرگرت (له جووله‌که)، که جگه له خوا ناپه‌رستن و له‌گه‌ل باب و دایک‌یشتاندا چاک ده‌بن، چاکه‌کاری بکه‌نه‌پیشه.

۷- له سووره‌تی (الانعام) دا، ده‌فهرموئی: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ (۱۵۱) واته: بلن: وهرن! نه‌وه‌ی خوی په‌روه‌ردگارتان لیتی قه‌ده‌غه‌ کردوون، به‌سه‌رتاندا بخوینمه‌وه: هیچ شتیک مه‌که‌نه‌هاوبه‌شی خوا، {نه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌یه} ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، له‌گه‌ل باب و دایکتاندا چاکه‌کاری بکه‌نه‌پیشه و خوټان بیاریزن له پیچه‌وانه‌ی چاکه‌کاری، که بریتیه له هیشاندنی دلّی دایک و باب (عقوق الوالدین) و بن‌فهرمانی کردنیان و دلّ‌ره‌نجان‌دیان.

شایانی باسه: تیمه له به‌رگی پینجی‌نم ته‌فسیره (ته‌فسیری سووره‌تی (الانعام)) دا، به‌دریژی باسی نه‌و نایه‌تانه‌مان کرده، که نه‌و ده (۱۰) نه‌رکه‌یان گرتوونه‌خوټان، که پینان ده‌گوتری: (الْوَصَايَا الْعَشْر) ده‌وه‌سیه‌ته‌کان، له‌ویدا به‌دریژی قسه‌مان لئ کردوون.

ب- جهوت‌فهرمووده‌ده‌رباره‌ی پله‌وپایه و پاداشتی چاکه له‌گه‌ل باب و دایک دا:

۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۷۸۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۳۷).

واته: یه‌کیک له‌عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود (خوا لیتی‌پازی بن) ده‌گپرتنه‌وه و، ده‌لئ: پرسیارم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد: کام کرده‌وه له‌لای خوا خوشه‌ویستره؟ فهرمووی: نویژ له کاتی خویدا، گوئی: نه‌دی دواي نه‌وه؟ فهرمووی: چاکه له‌گه‌ل باب و دایکان، گوئی: دواي نه‌وه؟ فهرمووی: تیکوټان له‌ری‌خوادا.

چه‌مک و اتای وشه‌ی (بِرُّ الْوَالِدَيْنِ):

(الْبِرُّ: ضِدُّ الْعُقُوقِ، وَكَذَا «الْمَبْرَةُ» بَرَزْتُ وَالِدَيْي أَبْرُهُ، فَأَنَا بَرٌّ وَبَارٌّ، وَالْجَمْعُ: بَرَرَةٌ وَأَبْرَارٌ) واته: (بِرُّ) پیچه‌وانه‌ی (عقوق) ه، (عقوق) واته: هیشاندنی دلّی باب و دایک و ریژی به‌رانبه‌ر کردنیان، (مَبْرَةٌ) و (بِرُّ) هه‌ردووکیان به‌مانای چاکه‌کاریین، ده‌گوتری:

(بَرِزْتُ وَالِدَيْ)، واتە: لەگەڵ باب و دایکەدا چاکە کار بووم، یان (بَرِزْتُ وَالِدِي) لەگەڵ باپم دا چاک بووم، (أَبْرَةُ) واتە: چاکەى لەگەڵدا دەکەم، (بَرَّ وِيارَ) هەردووکیان واتە: چاکە کار، (بَرَّ) بە (بَرَزَةَ) کۆدەکریتەوه و، کۆى (بار) یش بریتىە لە (أَبْرَار).

(۲) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ. فَقَالَ: «أَحْيِ وَالِدَاكَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ»} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۰۰۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۴۹}.

واتە: عەبدوڵلای کورپی عەمپی کورپی عاص خوا لە خووی و باپی رازی بئی، دەلتی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ داواى مۆلەتی لیکرد، بچتی بۆ جەنگ و جیهاد، فەرمووی: باب و دایکت زیندوون؟ گوتی: بەلتی، فەرمووی: بچۆ تیکۆشانەکە لە خزمەت ئەواندا بکە.

واتە: خزمەتی ئەوان بکە بۆ تۆ بە چوونە جەنگ و جیهاد دادەنری، رەنگە باب و دایکەکەى، پیر بوو بن، بەتەمەن بوو بن، هەر ئەو کورەشیان بووبتی، خزمەتیان بکات، ئنجا ئەو جەنگ و جیهادەش، پەکی لەسەر ئەو نەکەوتە، حالەتیکی دەنگدانی گشتی (التفیر العام) نەبوو، بۆیە پیغەمبەر ﷺ مۆلەتی داو، چونکە: هەرکاتیک ئەرکیکی تاییەت (واجب عینی) هەبئی، واتە: فەرزییک کە پەکی لەسەر شەخسییک بە تاییەت کەوتە، دەبئی ئەو واجبە تاییەتیە جتی بە جتی بکات و، نەچتی بۆ ئەنجام دانی ئەرکیکی گشتی، چونکە لە کاتیک دا: ئەرکی گشتی و ئەرکی تاییەتی تیک دەگیرین، ئەرکە تاییەتیەکان پێشەخرین، مەگەر لە هەندی حالەتی دەگمەندا.

(۳) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا أَقَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي جُنْتُ أَبَايَ عَلَى الْهِجْرَةِ، وَلَقَدْ تَرَكْتُ أَبَوَيَّ بَيْنَكِيان، قَالَ: «ارْجِعْ إِلَيْهِمَا فَأُضِحِّكُهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا»} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۶۹۰۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۵۲۸، وَالتُّسَائِيُّ: ۴۱۶۳، وَابْنُ مَاجَةَ: ۳۷۸۲، وَالحَاكِمُ: ۷۲۵۵، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَابْنُ حِبَّانَ: ۴۱۹}.

واتە: عەبدوڵلای کورپی عەمپی کورپی عاص (خوا لە خووی و باپی رازی بئی)، دەلتی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ گوتی: هاتووم بەلینت پیدەدم کۆچ بکەم {لە شویتیک بوو دەبووایە کە کۆچ بکات بۆ مەدینە} بەلام باب و دایکیشم بە جیھێشتوون، بەگریانەوه {ئنجا کاتیک پیغەمبەر ﷺ زانی باب و دایکی بەو شیوەیە بە جتی هێشتوون}، فەرمووی: بگەرێتووە بۆ لایان، وا بکە بیانھێنە پیکەنین، وەک چۆن واتکردووە بیانھێنە گریان.

هه لئه ته مه بهستی ئه وه نه بووه واز له كوچكردنه كهی بئنی و بگه پرتته وه! نه خیر، به لكو مه بهستی ئه وه بووه: وهك چوون دلت ناره حهت كردوون، به هوی كوچكردنه كه ته وه، بگه پرتته بو لایان و دلیان خووش بکه و بیانته بیکه نین.

که واته: فه رمایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ ده بی به سه لیهی باش سه رنج بدرین.

(۴) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ!» قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا، ثُمَّ لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۵۳۸، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۵۱).

ئه بوو هو په ربه (خوا لئی رازی بی) ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: لووتی له ئه رزی بچه قی، ئنجا لووتی له ئه رزی بچه قی، ئنجا لووتی له ئه رزی بچه قی، {یانی: لووتی شو پری، یا خود په شیمان بی، ئه وه ته عبیری که له زمانی عه په بییدا به کارهاتوه، مه رج نیه مه بهستیان ئه وه بووی: لووتی بکه ویتته سه ر ئه رزی، یانی: په شیمان بی، گوترا: کتی ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فه رمووی: هه ر که سیک که فریای باب و دایکی بکه وی، له کاتی کدا هه ردووکیان یان به کیکیان که وتوونه ته ته مه نه وه، (واته: له خزمه تیاندایی)، که چی نه چیتته به هه شت.

یانی: هینده خزمه تیان نه کات و، هینده دلیان رانه گری، که له دوا ی ئیمان و جی به جی کردنی ئه رکه شه رعییه کان، ئه و خزمه ته یان نه بیته سه رباریک که به هویه وه بچیتته به هه شت، ئه گه رنا بیگومان ته نیا به خزمه قی باب و دایک مروف ناچیتته به هه شت، ده بی ئیمان و عه قیده شی هه بی، ده بی تاعه ت و به ندایه تیشی بو خوا هه بی.

بویه زور جار ده لیم: ده بی چاک سه رنجی فه رمایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ بدری، لیده دا یانی: که سیک و پرای ئیمان و عه قیده و، ئه نجمدانی ئه رکه شه رعییه تاییه تیه کان و، خو پاراستن له قه ده غه کراوه کان، ئه و خزمه قی باب و دایکه شی نه کاته سه رباریکی کرده وه چاکه کانی و، پیی نه چیتته به هه شت، ئه وه په شیمان و زیانباره.

(۵) - {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أْبَرِّ النَّبِيِّ صَلَّى الرَّجُلِ أَهْلًا وَوُدَّ أَبِيهِ، بَعْدَ أَنْ يُؤْتَى»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۵۷۲۱، وَالْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ: ۴۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۵۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۵۱۴۳، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۰۳، وَقَالَ: هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ).

واته: عه بدوللای کوری عومه ر (خوا له خووی و بابی رازی بی)، ده لی: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: باشترین چاکه کاریی له گه ل باب و دایکدا، بریتیه

لەوہ کہ دواى ئەوہى باى دەمرى، لەگەل ئەوانەى کہ باى خۆشویستون (لەگەل دۆست و خۆشەویستەکانى بایدا) چاکەکار بى.

يانى: پەيوەندیان لەگەل پارىزى، بە شىوہەك لە شىوہەکان پىزىان بگرى و لەگەلئاندا چاکەکار بى، کہ ئەوہ بە نىسبەت دایکىشىوہ، ھەروايە، بەلام لىرە لەو مەقامەدا تەنیا باى باب کراوہ.

(۶) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ، فَيَقُولُ: «أُرْسِلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ خَدِيجَةَ»} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۶۴۳۱).

واتە: دایکمان عائىشە (خوا لى رازى بى) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ عادەتى وابوو کہ مەرىكى سەردەبەرى، بەش بەشى دەکرد و دەیفەرموو: بىنیرن بو دۆستەکانى خەدیجە.

يانى: دەستە خوشکەکانى و، ئەوانەى کہ لەپۆزگارى پىغەمبەردا ﷺ لەگەل خەدیجەدا ھامووشۆيان ھەبوو و دۆستایەتى و خۆشەویستیان لەگەلى ھەبوو، ئەو بەشە گۆشتانە بو ئەوان بەرن، واتە: ھەر لەبىرى بوو و ئەوہش وەفایە!

مەبەست ئەوہیە کہ چاکەکردن لەگەل باب و دایک دا، تەنیا لە کاتى ژياناندا کورت ھەنەھاتوہ، بەلکو لە دواى خۆشيان دەگونجى چاکە لەگەل دۆست و خۆشەویستەکاناندا بکەى، ئەوہش ھەر بەشیکە لە چاکەکارى بەرانبەر بە باب و دایک، ھەرەھا بو ھاوسەرىش ھەروايە، چ ژن بو مىردى چ مىرد بو ژنى.

(۷) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مِنَ الْكَبَائِرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالِدَيْهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ يَشْتِمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ أُمَّهُ»} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۶۲۸، وَمُسْلِمٌ: ۹۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۰۲).

واتە: عەبدوللای کورى عەمرى کورى عاص (خوا لە خووى و باى رازى بى) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: بەکىک لە گوناھە گەورەکان ئەوہیە کہ پیاو قسە بە باب و دایكى خووى بلى! گوتیان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! ھىچ پیاویک قسە بە باب و دایكى خووى دەلى، (جنىویان پى دەلى)؟ فەرمووى: بەلى! پیاویک قسە بە باى پیاویک دەلى، ئەویش قسە بە باى ئەو دەلئتەوہ و، قسە بە دایكى پیاویک دەلى، ئەویش قسە بە دایكى دەلئتەوہ.

مانای ئەوہیە کہ ئەو بوو ھۆکارى ئەوہى کہ قسە بە باب و دایكى بگوتى، کەواتە: وەك بوخوى پى گوتىن وایە.

برگەى دووھەم: دایک و باب کافریش بن، ھەردەبەى چاکەیان لەگەڵدا بکرى:

ئەمە لە ئایەتەکانى قورئاندا زۆر بە پروونى پراگەيەنراوە، بۆ ئموونە:

(۱) - لە سوورەتى (العنكبوت) دا، خوا ﷻ دەفرموى: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنْتِخَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾

واتە: ئەگەر باب و دایکت ھەولیان لەگەڵ دای، شتیک بۆ من بکەيە ھاوبەش، کە زانیاریت لەبارەيەووە نیه، بەقسەیان مەکە، گەرانیوەتەن بۆ لای منە، ئنجا ھەوالتان پێدەدەم بەوہى دەتانکرد. واتە: لەوہدا بەقسەیان مەکە، بەلام لە ھیچ شتیکی دیکەدا کە پێچەوانەى شەریعتی خوا نەبن و سەرپێچی خوا تیدا نەبن، بن فەرمانیان مەکەو، ناگوێرایەڵ مەبەو لە قسەیان دەرمەچۆ.

(۲) - لە سوورەتى (لقمان) دا، خوا ﷻ دەفرموى: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنْتِخَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾

واتە: ئەگەر باب و دایکت ھەولیان لەگەڵدای، (لەگەڵ تۆدا تیکۆشان) شتیک بۆ من بکەيە ھاوبەش، کە زانیاریت لەبارەيەووە نیه، (واتە: نیه) بەقسەیان مەکە، گوێرایەلیان مەکە، بەلام لەگەڵ ئەوہشدا {کە نەک ھەر کافر و موشریکن، بەلکو ھەوڵ دەدەن تۆش بکەنە کافرو موشریک، تۆ ھەر بە چاکە لەگەڵیاندا مامەڵە بکە لە دنیادا} ھاوہلایەتی باشیان بکە لە ژبانی دنیادا، لە پرووی ژبانی دنیایی و گوزەرائی دنیاوہ، لەگەڵیان باشبە، [یانی: ئەوہ کە کافرن و موشریکن، مەیکە بیانووی ئەوہى کە لەگەڵیان خراپ بی] ﴿وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ﴾، شوئنی ئەوانەش بکەوہ کە بۆ لای من گەرانیوە، ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنْتِخَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾، دوایی گەرانیوەتەن بۆ لای منە، ئنجا ھەوالتان پێ دەدەم بەوہى دەتانکرد.

لەو بارەوہ ئەم فرموودەيەش دینین:

(۳) - {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَىٰ أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ، إِذْ عَاهَدَهُمْ فَاسْتَفْتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَدِمْتُ عَلَىٰ أُمِّي وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُ أُمِّي؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۶۲۰، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۰۳).

ئەسمائی کچی ئەبوو بەکری صیددیق (کە خیزانی زوبەیری کوری عەووامە خوا لیبیان رازی بێ) دەلێ: دایکم لە حالیکدا کە هاوبەش بوو خوا دانەر بوو هات، لەو کاتەدا کە قورەیش پەیمانیان هەبوو لەگەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ، {واتە: لە ماوەی سالی شەشی کۆچیی تاکو هەشتی کۆچیی، لە سولحی حودەیبیەو، تاکو سالی هەشتەمی کۆچیی، کە ئازاد کردنی مەککە ی تیدا دەبێ}، لەو ماوەیەدا دایکم هات {بەسەردان هاتو لە مەککەو بوو مەدینە}، منیش پرسم بە پیغەمبەر ﷺ کرد گوتم: دایکم هاتو، ئارەزوومەند بوو بێ بۆلام، {پەنگە دیاریی بوو هینابی، وەک لە ریوایەتی دیکەدا هاتو} ئایا منیش ریزی بگرم و پەيوەندی لەگەڵ بپارێزم؟ {یانی: منیش دیاریی و خەلاتی لە بەرانبەردا بدەم؟} فەرموو: بەلێ، لەگەڵ دایکتدا چاک بە {هەر چەندە هاوبەش بوو خوا دانەریش بێ}.

(الْقُرْطُبِيُّ) دەلێ: {وَاخْتَلَفُوا فِي الْوَالِدَيْنِ الْمُشْرِكَيْنِ: هَلْ يَخْرُجُ بِأَذْنِهِمَا إِذَا كَانَ الْجِهَادُ مِنْ فُرُوضِ الْكِفَايَةِ؟ فَكَانَ الثَّوْرِيُّ يَقُولُ: لَا يَخْرُجُونَ إِلَّا بِأَذْنِهِمَا، وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَهُ أَنْ يَخْرُجُوا بِغَيْرِ إِذْنِهِمَا قَالَ ابْنُ الْمُنْذِرِ: وَالْأَجْدَادُ آبَاءُ وَالْجَدَّاتُ أُمَّهَاتُ، فَلَا يَخْرُجُونَ الْمَرْءَ إِلَّا بِأَذْنِهِمْ، وَلَا أَعْلَمُ دَلَالََةً تُوجِبُ ذَلِكَ لِغَيْرِهِمْ مِنَ الْإِخْوَةِ وَسَائِرِ الْقَرَابَاتِ، وَكَانَ طَاوُسُ يَرَى السَّعْيَ عَلَى الْأَخْوَاتِ أَفْضَلَ مِنَ الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ} (۱).

واتە: زانایان راجیبیان هەیه لە بارە ی باب و دایکی هاوبەش بوو خوا دانەرەو: ئایا ئەگەر جەنگ و جیهاد هاتە پیش، بە مۆلەتی ئەوان دەچێ؟ لە حالیکدا ئەو جەنگ و جیهادە ئەرکیکی گشتی (فرض الكفاية) بێ و، نەبوو بیتە ئەرکی تایبەت (فرض العين)، {ثوري} رای وابوو بەبێ مۆلەتی دایک و باب ناچیتە جەنگ و جیهاد، بەلام (شافعی) گوتوو یەتی: بەبێ مۆلەتی ئەوانیش بوو هەیه بچیتە جەنگ و جیهاد، {ابن المنذر}یش گوتوو یەتی: بایرەکانیش حوکمی بابیان هەیه و نەنکەکانیش حوکمی دایکیان هەیه، {واتە: بایرەکان بابن و نەنەکانیش دایکن، یانی: لە حوکمدا و لەو هەدا کە مۆلەتیان لێ وەرگیرێ، یان لێ وەرنگیری؟} مرووف نابی بەبێ مۆلەتی ئەوان {واتە: بەبێ مۆلەتی باب و

بایریش ههروهه‌ها دایک و نه‌نکیش} بچن بۆ جه‌نگ و جه‌ادیک که (فرض الکفایه) به {واته: گهر کۆمه‌لێک بیکه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وانی دیکه‌ لاده‌چن} ده‌لن: به‌لام پیم شک نایه و نازانم که ئه‌و ده‌قانه ئه‌وه‌ بگه‌یه‌نن، که جگه‌ له‌ باب و دایک و، نه‌نک و بایپر، خزمانی دیکه ئه‌و مافه‌یان هه‌بێ و، براو خوشک و خزمه‌کانی دیکه ئه‌و مافه‌یان نیه، که داوای مؤله‌تیان لێ بکری بۆ چوون بۆ جه‌نگ و جه‌اد، (طاووس) یش که به‌کیکه‌ له‌ زانایان، ده‌لن: خزمه‌ت کردنی خوشکان، {برایه‌ک که چهند خوشکیکی هه‌ن، ئه‌گه‌ر خزمه‌تیان بکات و سه‌ره‌رشتیان بکات و ئاگای لێیان بێ}، له‌ چوونه‌ جه‌نگ و جه‌اد له‌ پیناوی خوادا خیره‌و پاداستی زیاتره‌.

قسه‌که‌ یشیم زۆر پتی به‌ جیهی، به‌ تابه‌تی بۆ کۆمه‌له‌ خوشکیک ئه‌گه‌ر ته‌نیا برایه‌کیان هه‌بێ، یان دوو برایان هه‌بن و، په‌کیشیان له‌سه‌ر خزمه‌تکردن و سه‌ره‌رشتیی وان که‌وتبێ، به‌ دنیایی خزمه‌تی خوشکه‌کانیان بکه‌ن و ئاگیان لێیان بێ و سه‌ره‌رافه‌تیان بکه‌ن باشتره‌، چونکه ئه‌و ئه‌رکه‌ به‌وان نه‌بێ، چی به‌چی ناگری، به‌لام ئه‌رکی ئه‌نجامدانی جه‌نگ و جه‌اد، خه‌لکی دیکه هه‌یه‌ پیی هه‌لسن، به‌لام له‌ حالیکدا که ئه‌و جه‌نگ و جه‌اده ئه‌رکی گشتی (فرض الکفایه) بێ، به‌لام ئه‌گه‌ر بوو به‌ ئه‌رکی تابه‌ت (فرض العین) له‌سه‌ر تاک تاک، ئه‌و کاته‌ هوکمه‌که‌ی ده‌گۆری.

برگه‌ی سییه‌م: له‌ چاکه‌ له‌گه‌ل کردندا، دایک مافی زیاتره‌ له‌ باب:

له‌و باره‌وه‌ وێرای ئاماژه‌ی ئایه‌ته‌ موباره‌که‌کان، که له‌ سووره‌تی: (الأحقاف) و (لقمان) دا ئاماژه‌یان پێداوه، فه‌رمایستی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ زۆر جوان نووته‌ی تیدا خسته‌وته‌ سه‌ر پیتان، بۆ نه‌وونه‌:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٥٩٧١، وَمُسْلِمٌ: ٢٥٤٨).

واته: ئه‌بوو هوره‌یره‌ (خوا لێی پازی بێ) ده‌گیرێته‌وه، ده‌لن: پیاویک هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ، (لێی پرسی) گووتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! چ که‌سێک مافی زیاتره‌، باش مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م (باش هاوه‌لایه‌تی بکه‌م)? فه‌رمووی: دایکت، گووتی: دوایی کێ؟

فەرمووی: دواپی ھەر دایکت، گوئی: دواپی کئی؟ فەرمووی: دواپی ھەر دایکت، (بۆ جاری چوارەم) گوئی دواپی کئی؟ فەرمووی: دواپی بابت.

کەواتە: دەتوانین بڵین: کە مافی دایک لەسەر مندال، لەسەر پۆلەھێ خۆی، سێ ئەوئەندە مافی بابیەتی، ھەلبەتە ئەو بە گشتی، ئەگەرنا ھەندی دایکیش ھەن، وەک پتویست نین، بەلام بە گشتی دایکان ئەرک و زەحمەتیان زیاترە لە بە خێوکردنی مندالدا، جگە لەوھی کە ھەر دایک دەتوانی: مندال نۆ مانگ لەسکی خۆیدا ھەلبگرێ، بەلام دواپی ئەوھش زۆربە دایکان زیاتر ئەریان دەکەوێتە سەرشان و ماندووتر دەبن و، زەحمەتی زیاتر دەکیشن بە پەروەردە کردن و بە خێوکردنی مندالەکانیانەو، وەک (حافظ إبراهیم) لە شیعریکیدا دەلی:

وَالأُمُّ مَدْرَسَةٌ إِنْ أَعَدَدْتَهَا أَعَدَدْتَ شَعْبًا طَيِّبَ الْأَعْرَاقِ

واتە: دایک قوتابخانە، ئەگەر ئامادە بکە (۱) گەلیکی نەجیب زادەت ئامادە کردو

واتە: دایک دەبێتە ھۆی پەروەردە کردنی پۆلەکە، بە شێوەیەکی چاک و نەجیب، سەرەنجام ئەو گەلە، کە ئاfrتەکان تیدا باش ئامادە و پەروەردە کراون، پۆلەو وەچەییکی نەجیب زادە و پیکمان بۆ بەرھەم دینن.

برگەھی چوارەم: مەگەر باب و دایک ستەمکاربن، ئەگەرنا پۆلەکان ھەر قەرزداریانن:

بەلی، مندال و پۆلە، ھەر بە قەرزدارێ باب و دایک دادەنری، مەگەر بە دەگمەن و بەرپزەپر، جاری وایە بابیک ستەم لە مندالەکە خۆی دەکات، یان دایکیکی ستەم لە مندالەکانی خۆی دەکات، ئەوھش کەم و دەگمەنە.

قوله نه زيله كى جى عيبرهت له دوو تووى فەرموودە بە دا:

لەوبارەو ئەو فەرموودە بە دینن، کە بەسەرھاتیکیشە و زۆر جی سەرنجە:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أَبِي أَخَذَ مَالِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِلرَّجُلِ: اذْهَبْ فَأْتِنِي بِأَبْنِكَ، فَنَزَلَ جَبْرِيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ

(۱) واتە: ئەو دایک و ئاfrتە، باش ئامادە بکە.

يُفْرِتُكَ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: إِذَا جَاءَكَ الشَّيْخُ، فَسَلِّهِ عَن شَيْءٍ، قَالَ فِي نَفْسِهِ مَا سَمِعْتَهُ أَذْنَاهُ، فَلَمَّا جَاءَ الشَّيْخُ، قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ مَا بَالُ ابْنِكَ يَشْكُوكَ، أَتُرِيدُ أَنْ تَأْخُذَ مَالَهُ؟ فَقَالَ: سَلَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ أَنْفَقْتَهُ إِلَّا عَلَى إِحْدَى عَمَاتِهِ، أَوْ خَالَاتِهِ، أَوْ عَلَى نَفْسِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِيه، دَعْنَا مِنْ هَذَا، أَخْبَرْنَا عَنْ شَيْءٍ قُلْتَهُ فِي نَفْسِكَ، مَا سَمِعْتَهُ أَذْنَاكَ! فَقَالَ الشَّيْخُ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَزَالُ اللَّهُ يَزِيدُنَا بِكَ يَفِينًا، لَقَدْ قُلْتُ فِي نَفْسِي شَيْئًا، مَا سَمِعْتَهُ أَذْنَائِي، فَقَالَ: قُلْ، وَأَنَا أَسْمَعُ، قَالَ قُلْتُ:

عَدُوُّكَ مَوْوُودًا وَمُنْتَكُ يَافِعًا ... تَعَلُّ بِمَا أُجْرِي عَلَيْكَ وَتَنْهَلُ
 إِذَا نَيْلَهُ صَافَتُكَ بِالسُّقْمِ لَمْ أَبِثْ ... لَسُقْمِكَ إِلَّا بِكَأَيِّهَا أَمَلَمَلُ
 كَأَنِّي أَنَا الْمَطْرُوقُ دُونَكَ بِالذِّي ... طَرِقتَ بِهِ دُونِي وَعَيْنِي تَمَهَلُ
 تَخَافُ الرُّدَى نَفْسِي عَلَيْكَ وَإِنِّهَا ... لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ الْمَوْتَ وَقْتُ مَوْجَلُ
 فَلَمَّا بَلَغْتَ السَّنَّ وَالغَايَةَ الَّتِي ... إِلَيْهَا مَدَى مَا كُنْتُ فِيكَ أَوْمَلُ
 جَعَلْتَ جِرَائِي غِلْظَةً وَقَطَاظَةً ... كَأَنَّكَ أَنْتَ الْمُتَمَعُّ الْمُتَقَضُّلُ
 فَلَيْتَكَ إِذْ لَمْ تَرَعْ حَقَّ أَبَوِي ... فَعَلْتَ كَمَا الْجَارُ الْمَصَاقِبُ يَفْعَلُ
 فَأَوْلِيْتَنِي حَقَّ الْجَوَارِ وَلَمْ تَكُنْ ... عَلَيَّ بِمَالٍ دُونَ مَالِكَ تَبْخَلُ

قَالَ فَحِينِيذٍ أَخَذَ النَّبِيُّ ﷺ بِتَلَايِبِ ابْنِهِ، وَقَالَ: أَنْتَ وَمَالِكَ لِأَيِّكَ { أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۲۲۹۱، وَصَحَّحَهُ

الألباني وأحمد شاكر).

واته: جابیری کوری عه بدولاً (خوا له خوئی و بابی رازی بن)، ده گپریته وه ده لئی: پیاویک هاته لای پیغهمبه ر ﷺ، گوئی: ئه ی پیغهمبه ری خوا! بام مال و سامانه که ی بردووم (لیتی زهوت کردووم)، پیغهمبه ر ﷺ به پیاوه که ی گوت: بابتهم بو بیته، جبریل السلیطه دابه زیه سهر پیغهمبه ر ﷺ و پیی فهرموو: خوا ﷺ سه لامت لیده کات و پیت ده فهرموو: ئه گهر ئه و پیاوه به ته مه نه هات، لیی بپرسه: شتیکی له دلئی خویدا گوتوه، بی ئه وه ی گوئیبه کانی بییستن، {واته: ههر له بهر خویه وه گوتوو به تی، به بیژه نه یگوتوه، له دلئی خویدا قسه کانی هیئاوه و بردوه، کاتیک پیاوه به ته مه نه که هات، پیغهمبه ر ﷺ، پیی فهرموو: ئه وه بوچی کوره که ت سکاالات لیده کات؟ نایا ده ته وئی مال و سامانه که ی لی بستینی؟ پیاوه به ته مه نه که ش گوئی: ئه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ، لیی بپرسه: نایا ئه و مال و سامانه ی ئه ووم، ته نیا خهرجی به کیک له پووره کانی (واته: خوشکی بابی)، یان به کیک له پلکه کانی (واته: خوشکی دایکی)، یا خود ته نیا خهرجی خودی خوئی نه کردوه؟

پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ئى واز لەوانە بەینە، ھەوالم پېیدە، شتیکت لەدلى خۆتدا گوتو، کە گوئیە کانت نەیانبىستو؟ (واتە: گوٲ پى نە کردو)، پیاو بە تەمەنە کە گوٲ: بە خوا ئەى پېغەمبەرى خوا! ﷺ بە بەردەوامى خوا یەقین و دلىناییمان لەبارەى تۆوہ زیاد دەکات، شتیکم لە دلى خۆمدا گوتو، کە گوئیە کانم نەیانبىستو، پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: بىلى، منیش گوٲ دەگرم، کابرا گوٲ: گوٲوومە:

عَدُوُّكَ مَوْدُوًّا وَمُنْتُكَ يَافِعًا ... تُعَلُّ بِمَا أُجْرِي عَلَيْكَ وَتَهْتَلُّ

واتە: کە تازە لە دایک بوو بووی خۆراکم پىدای، کە پىشراگەیشتى مەسرفم کىشای، ئەوہى کە من بوٲ تۆم بە دەست دەهینا، تۆ جار لەدواى جار لىت دەخوارد و لىت ھەلدەهینجا، (واتە: لە نازو نىعمەتیک دا کە من بوٲ فەراھەم ھىنا بووی، تىتدا دەگوزەراندا).

إِذَا نَبَيْلَةٌ صَافَتْكَ بِالسُّقْمِ لَمْ أَبْتِ ... لَسُقْمِكَ إِلَّا بِأَكْيَا أَمَلَمَلُ

واتە: ئەگەر شەوێک دەردتیک میوانت بوو بووايە، من شەوہ کەى ھەمووی شەو نخوونىم دەکىشاو، خۆم رادەژاندا، (لە تاوی تۆ).

كَأَنِّي أَنَا الْمَطْرُوقُ دُونَكَ بِالذِّي ... طُرِقْتَ بِهِ دُونِي وَعَيْنِي مَهْمَلُ

وہک ئەوہ کە ئەوہى ئازارە کەى ھەيە، من بم، نەک تۆی، چاويشم فرمىسکى دەرشت لە تاوی تۆ.

تَخَافُ الرُّدَى نَفْسِي عَلَيْكَ وَإِنَّهَا ... لَتَعْلَمَ أَنَّ الْمَوْتَ وَقْتَ مُؤَجَّلُ

نەفسم لەوہ دەترسا، کە تۆ ھەرى، ھەرچەندە دلىناش بووم کە مردن کاتىکى ديارى کراوی ھەيە، {بە ساغى و نەخۆشى نىە}.

فَلَمَّا بَلَغْتَ السَّنَّ وَالْغَايَةَ الَّتِي ... إِلَيْهَا مَدَى مَا كُنْتُ فِيكَ أَوْمَلُ

کاتىک گەيشتى بەو تەمەنەو، بەو ئامانجەى کە من ھەر چاوەرپى بووم و، ھىوادار بووم پى بگەى، واتە: بى بە گەنج و، خاوہن مال و حال و تىن و تاقەت.

جَعَلْتَ جَزَائِي غَلْظَةً وَقَطَاظَةً ... كَأَنَّكَ أَنْتَ الْمُتَعَمُّ الْمُتَفَضَّلُ

پاداشتى منت کردە قسە رەقى و دل رەقى، وەک ئەوہ کە تۆ چاکەت بەسەر منەوہ ھەبى و، تۆ منت بەخىو کردبى!

فَلْيَتَّكِ إِذْ لَمْ تَزَعْ حَقُّ أَبَوَيْ ... فَعَلَّتْ كَمَا الْجَارُ الْمَصَاقِبِ يَفْعَلُ

خۆزگە ئەگەر مافی بابایەتیی منیشت بۆخۆت، رەچاۋ نەدەکرد، ھەرۋەك دراوسییەك كە مال بەمالئ وەیە، ئاۋا رەفتارت كەردبايە.

فَأَوْلَيْتَنِي حَقَّ الْجَوَارِ وَلَمْ تَكُنْ ... عَلَيَّ بِمَالٍ دُونَ مَالِكَ تَبْخُلُ

ھەر مافی دراوسییەتییە لەگەڵ جئ بەجئ كەردبام، {واتە: چۆن دراوسئ خواردن دەدات بە دراوسئ و، بەتەنگیەۋە دئ و، ھاوکاریی دەكات}، ھەر ۋەك دراوسییەكی باش مامەلەت لەگەڵدا كەردبام و مال و سامانەكەى خۆت لە من نەگرتبايەۋەو چرووكیى و پزددیست نەنواندبايە.

ئىجا لەۋكاتەدا پىغەمبەر ﷺ بەخەى كۆرەكەى گرت و فەرموۋى: (أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ)، واتە: تۆ خۆت و سامانەكەى ھى بابتن.

مهسه لهی چوارهم:

پهروهردگارتان له خۆتان بهوهی له دهروونتاندایه، زاناره، نهگه ر ئیوه چاك بن،
بیگومان خوا، بهرانبهه به زۆر گهراوان بۆ لای لیبورهیه:

خوا دهفه رموی: ﴿ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّلِينَ
عَفْوَراً ٥٥ ﴾

شیکردنهوهی ئەم ئایهته، له سنی برگه دا:

١- ﴿ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ﴾، پهروهردگارتان زاناره بهوهی له دهروونتاندا ههیه، واته:
پهروهردگارتان له خۆتان زاناره، بهوهی که له دهروونتاندا ههیه، یاخود: پهروهردگارتان زاناره به
پههایی، نهك له خۆتان، یان له خه لکی دیکه، هه به پههایی پهروهردگارتان زاناره بهوهی که
لهدهروونتاندا ههیه.

(نفوس) یش کۆی (نفس) ه، (نفس) به کوردیی به دهروون مانا کراوه، نهفس ههه
پهروهه، بهلام دهچپته نیو جهستهو، پیتی دهگوتری: (نفس) و له دهروهوهی جهسته، پیتی
دهگوتری: پهروهه، ههه بۆیهه پهروهه له قورئاندا، زهه و مهدهه نهکراوه، چونکه پهروهه
ئهوهه بهچپته نیو جهسته، نه خیری لهدهسته دی، نهشهه، بهلام نهفس له قورئاندا،
ههه ستایشکراوه، له کاتیکدا که چاکه کار دهبی، ههه سهه رکۆنهه زهه کراوه، له کاتیکدا
که خراپه کار دهبی، چونکه پهروهه دواي ئهوهه که دهچپته نیو جهستهوه، به هوی
جهستهوه: چاکه و خراپه له دهسته دی.

کهواته: ﴿ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ﴾، واته: له چاکه و له خراپه، هه لهبهته ئهوهه که له
دهرووندا ههیه، ههه ئهه نیازهه مهبهسته و خولیاو، ئهه پهریارهه ویستانهه، که دواي له
پیتی زمانهوه دههه بهههههه و پاشان له پیتی ئهه نامه کانهوه، جی بهجی دهههههه.

٢- ﴿ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ ﴾: نهگه ر ئیوه چاك بن.

وشهه (صالح) یانی: چاک و پهچهوانهه (صالح) (فاسد) ه، واته: خراپ، ههروهه
(مُصْلِح) واته: چاکه کار، واته: که شتیک تیکچووپی چاک بکاتهوه، واته: چاکسازیکاره،

(مُفْسِد) واته: تیکدهرو خرابه کار، ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾، واته: نه گهر ئیوه راست بن، له هه بوونی نیازی چاکه کاری له گه ل باب و دایکدا.

۳- ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوْبَانِ غَفُورًا﴾، به دنیایی نهو (خوایند) بۆ زۆر گه پراوان لیبوردیه، واته: نه گهر ئیوه له ئەسلی نیازو مه به سه کانی خوتاندا، به رانه به دایک و بابتان، چاکه کاربن و، به ریز بن و، به خزمهت بن، مه به ستان بن چاکه بیان له گه لدا بکهن، ههر چهنده جار جار و شه یه کتان له ده م ده ربه چن، یان هه لوئستیک بنوئن و، ره فته رتکتان لی بپشکوئته وه، که پچه وانهی ریزگرتن و چاکه کردن له گه ل باب و دایک بن، پهروه ردگارتان، له گه لتان لیبوردیه، چونکه نه گهر ئەسل ئەوه بن له گه لئاندا چاکه کاربی، نه گهر شتیکیشت له پته ده ربه چن، که م و کوریه ک ببی، ئەوه پهروه ردگارتان لیتان ناگری، بنگومان هه رکه سیکیش، له ئەسلدا چاکه کاربن، هه رکاتیک هه له و که م و کوریه کی بوو، ده گهر ئته وه بۆلای خوا، بۆیه ده فهرموئ: ﴿لِلْأَوْبَانِ﴾.

پیشتریش له شیکردنه وهی وشه کاندا، باسمان کرد که (أَبْ يَتُوبُ أَوْبًا، يَغْنِي رَجَعَ يَرْجِعُ رَجُوعًا)، (آب) واته: (راجع)، ههروه ها (أَوَاب) یانی: (رَجَاع) که سیک که زۆر ده گهر ئته وه بۆ لای خوا.

(الأواب: الحفیظُ الذی إذا ذکَرَ خطأه، استغفر منه) واته: (أَوَاب) نهو پارێزه ره یه که هه ر کاتیک هه له ی خوئی وه بیر هاته وه، داوای لیبوردنی بۆ ده کات.

پتعه مبه ر ﷺ ده رباره ی (أَوَابین) فهرموویه تی: {صَلَاةُ الْأَوْبَانِ حِينَ تَرْمَضُ الْفِصَالُ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمًا: ۱۷۸۰، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَم).

واته: نوێژی (أَوَابین) نهو کاته یه که به چکه حوشر گهرم ده بی و، ناتوانی له سه ر زهوی بن، (أَي: إِذَا وَجَدَ الْفِصِيلُ حَرَّ الشَّمْسِ، الرَّمَضُ: شِدَّةُ وَقَعِ الشَّمْسِ عَلَى الرَّمْلِ وَغَيْرِهِ).

نهو کاته ی به چکه حوشر هه ست به تینی گهرما ده کات له سه ر زهوی، نهو کاته ش مه به ست کاتی چیشه نگاوه، هه له به ته یه کیک له سیفه ته کانی (أَوَابین) نهوه یه نوێژی چیشه نگاوه ده کهن، به لام ئەسلی مانای (أَوَابین) نهوه یه: نهوانه ی زۆر بۆ لای خوا ده گهر ئته وه.

مهسه لهی پینجه م:

مافی خزم و نه دار و ریبوارانیش بده، به لام ده ستبلاوی و هه له خهرجی و سامان به فیرودان مه که، چونکه سامان به فیروده ران برای شهیتانان، شهیتانیش به رانبر به بهروه ردگاری ناسوپاس بوو:

وهک ریزبه ندیی سیفته و ئاکاره په سندو ناپه سنده کان، ئهم مهسه لهیه سیفته ته کانی: نویه م و دهیه م و یازدهیه م و دوازدهیه م، ده گرنه خویمان:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا يُبْدِرُ تَبْدِيرًا﴾ (۱۶)
 إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿۱۷﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له شش برگه دا:

(۱) - ﴿وَأَتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾، دواى ئه وهی خوا ﴿بِاسْمِ اللَّهِ﴾ باسی ماف پیدانی باب و دایکانی کرد، ئنجا ده فهرموئ: ههروه ها مافی خزمانیش بده، (الإيتاء: الإِعْطَاءُ، وَهُوَ حَقِيقَةٌ فِي إِعْطَاءِ الْأَشْيَاءِ وَمَجَازٌ شَائِعٌ فِي التَّمَكِينِ مِنَ الْأُمُورِ الْمَعْنَوِيَّةِ، كَحُسْنِ الْمُعَامَلَةِ وَالنُّصْرَةِ).

که ده فهرموئ: (وَأَتِذَا) ئه وه کرداری فه رمان (فَعَلَ الْأَمْرَ)، واته: بده، ئنجا وشه ی (إيتاء) بریتیه له به خشین که حه قیقه ته له به خشین شتاند و مانای مه جازیشی ههیه، له رووی مه عنه و ییه وه، که بریتیه له وهی تو که سیک و لیبکه ی، به هره مه ند بی له شتیک.

﴿ذَا الْقُرْبَىٰ﴾، (ذَا) واته: خاوه ن (صاحب)، (الْقُرْبَىٰ) واته: نیزیکی، (صَاحِبُ الْقَرَابَةِ)، واته: ئه وهی خاوه ن نیزیکیه له تو، مافی خوئ پی بده، که بریتیه له خزمان.

لیرده دا به گشتی خوا ﴿بِاسْمِ اللَّهِ﴾ ده فهرموئ مافی خزمان بده، به لام له ئایه ته کانی دیکه داو، له کوئ قورئانداو، له فه رموده کانی پیغه مبه ردا ﴿بِاسْمِ اللَّهِ﴾، پاشان زانایان به هه له ئینجان له قورئان و سوننه ت دا، ریزبه ندییان کردوه بو خزمانیش که کئ له پیش کییه؟! ههروه ها ئه و خزمانه ی که میرات ده گرن، ئه وانیان پله به ندییی کردوه، به لام لیرده دا به گشتی ده فهرموئ: مافی خویمان بده به خزمان.

(۲) - ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾، ههروهه نه داریش مافی خوئی پییده.

کاتی خوئی له تهفسیری سوورهتی (التوبة) (۶۰) دا، باسمان کردوه، له تهفسیری ئه و نایه ته دا که باسی (الصَّدَقَات) دهکات، که (فقیر) که سیکه هیچی نه بی پیی بژی و، (مسکین) که سیکه شتیکی ههیه، به لام به شی به ریوه چوونی ناکات، به شی ژیان و گوزه رانی ناکات، بویه من وشه (فقیر) م به (هه ژار) لیکداوه ته وه و، وشه (مسکین) بشم به (نه دار) لیک داوه ته وه، ده شگونجی پیچه وانه که ی ته واو بی، وه که هه ندیک له زانایان ده لاین: به پیچه وانه وه: (مسکین) ئه وه یه که هیچی نه بی و (فقیر) ئه وه یه که شتیکی هه بی، له رووی زمانی کوردیش وه: ده گونجی بلتی: نه دار ئه و که سه یه که هیچی نه و، هه ژار به مانای (مسکین) ه، به لام به هه ر حال، من وام داناوه: فقیر: هه ژار مسکین: نه دار.

(۳) - ﴿وَابْنَ السَّبِيلِ﴾، ههروهه هاواکاری کوری ریگا بکه، واته: ریوار، ئه و ریوارهی په کی که وتوه و له ریبه دایه و، له مال و خزم و کهس و کار و نیشتمانی خویشی دووره و پیوستی به هاوکاریه، که کاتی خوئی، ئه وه زه قتر بووه، سه فه رو هاتوچۆ هه روا ئاسان نه بووه و، که سائیک هه بوون، که چوونه سه فه ری دوور، ئه و سهروهت و سامانه ی که بیان بووه، یان نه یا ماوه و خه رجان کردوه، یان لیان ستاندوون، ریگر لیان ستاندوون و رووتیان کردوونه وه، یا خود لیان بزر بووه، یا خود و لاخه که یان که هوئی هاتوچۆ یان بووه، مردوه، یان به هه رحال به شیوه یه که له شیوه کان به ده ستیانه وه نه ماوه و، پیوستیان به هاوکاری بووه، که ئیستاش ئه و حاله ته هه ر هه یه، بویه خوا ﷻ ریواریشی خستۆته ریزی نه دار و خزمانه وه، که ده بی هاوکاری بکری.

(۴) - ﴿وَلَا بُدْرَ بَدْرًا﴾، واته: ههروهه ها به ده ستبلاوی، ده ستبلاوی مه که، (التَّبْدِيرُ: التَّفْرِيقُ وَاسْتَعْبَادٌ لِكُلِّ مَضْعُوعٍ مَالَهُ)، وه که پیشتریش گوتمان (تَبْدِيرُ)، واته: بلاوکردنه وه و په رش و بلاوکردن، که لیره دا خوازاوه ته وه بۆ به زایه دانی مال و سامان.

که واته: (مُبْدَرٌ)، هه ره که سیکه مالی خوئی زایه ده کات، یانی: که لینی پیناگری، کاتی خه رجی ده کات و، هه له خه رجی ده کات.

(۵) - ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾، به دنیایی مالی خو بلاوکه ره وان، هه له خه رجان، مالی خو به فیروده ران، برای شهیتانان.

(۶) - ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾، شهیتانیش هه ر له دیر زه مانه وه، به رانه ر به په روه ردگاری ناسوپاس بووه.

كورتە باسیك دەربارەي (تبذیر) و (إسراف)

أ- (تبذیر) یانی: مآل و سامانی خۆ دەستبلاوانە خەر جکردن و، مآلی خۆ بە فیروۆدان، (مُبذِرین) کە سائیک بە شیوەیەك مآلی خۆیان خەر ج دە کەن، هیچ سوودیکیان پێ ناگە یە نێ.

ب- (إسراف) بە مانای زێدەپرویی کردنە لە مآل خەر ج کردن دا، لە شتیکدا کە سوودی هە یە، بۆ وینە: شتە کە پتیوستی بە هە زار (۱۰۰۰) دینارە، ئەو دە چێ چل هە زار (۴۰۰۰۰) دینار خەر ج دە کات، مانای وایە سی و نۆیە کە ی زێدەپروییە، بە لام هە زارە کە ی جیی خۆ ی گرتووە.

بە لام (تبذیر)، ئەو یە کە هەر لە ئە سڵدا ئەو مآل خەر جکردنە سوودی نە بێ و، کە لیتیک نە گری، مروۆف بێ هوو دە مآلە کە ی خەر ج بکات.

ئنجا دە توانین بلیین:

رەفتاریکی وەك: جگەرە کیشان، قوما ر کردن - کە ئەو هەر زۆر لە پیشترە - هەر وەها مە ی خۆری و بە کارهینانی ماددە سړکەر و سەر خۆشکەرە کان، ئەو هەر هیچ، کە وێرای قە دە غە بوونیان، مآلە کە ش کە تیاندا خەر ج دە کری، مآل بە فیروۆدان و پڕژ و بلاوکردنە وەو هە لە خەر جییە، هەر وەها هەر جۆرە مآل خەر ج کردنیکی دیکە، کە هیچ کە لیتیک نە گری و سوودی نە بێ، چ جای زیانیشتی هە بێ، ئەو هەر هیچ! بە لام ئە گەر هەر زیانیشتی نە بێ، مادام سوودی نە بێ و کە لین نە گری، ئەو هەر بە: (تبذیر) لە قە لە م دە درێ.

ئنجا دە پرسین: بۆچی خوا ﷻ لێرە دا کە سائیک کە دە ست بلاوی دە کەن، کە سائیک کە مآلی خۆیان بە فیروۆ دە دەن و بە شیوەیەك خەر جی دە کەن، کە هیچ سوودیکیان پێ ناگە یە نێ، بە برای شە ی تانی داناون؟ دە لێین: چونکە شە ی تانیشتی بە رانبەر بە خوا و بە چاکە کانی خوا، ناسو پاسە، کە سیکیش مآلی خۆ ی بە شیوەیەك خەر ج دە کات، کە بە هە دە ری دە دات، لە و رەفتارەیدا، وەك شە ی تانی کردووە، ئەو یشت ئەو نیعمە تە ی کە مآل و سامانە، مادام کە لیتی پێنە گرت و بە فیروۆ دا، مانای وایە وەك چۆن شە ی تان بە رانبەر بە چاکە کانی خوا ناسو پاس بوو، ئەو یشت لە نیعمە ت و چاکە ی مآل و سامان دا، ناسو پاسە بە رانبەر بە خوا، چونکە نیعمە تە کە ی خوا، نادیدە دە گری و بە شیوەیەك مامە لە ی لە گە ل دە کات کە پێچە وانە ی رە زامە ندیی خوا و شە ریعە تی خوا، بە رزە وە ندیی خۆ ی و کۆمە لگاشە.

له وبارەوه چه ند فه رمووده به ك دئینه وه:

به كه م: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ، تَرُدُّهُ
اللَّقَمَةَ وَاللُّقْمَتَانِ، وَالتَّمْرَةَ وَالتَّمْرَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمِسْكِينُ الَّذِي لَا يَجِدُ غَنَى يُغْنِيهِ، وَلَا يَفْطَنُ بِهِ، فَيَتَّصِدَّقُ عَلَيْهِ،
وَلَا يَقُومُ، فَيَسْأَلُ النَّاسَ} (أخرجه مالك: ١٦٤٥، وأحمد: ٩١٢٩، والبخاري: ١٤٠٩، ومسلم: ١٠٣٩، وأبو داود:
١٦٣١، والنسائي: ٢٥٧٢، وابن حبان: ٣٣٥٢).

ئه بوو هوره يره ﷺ، ده لئى، پيغهم بهر ﷺ فه رموويه تى: نه دار ئه و كه سه نيه كه
به سهر خه لكه وه ده گه رى، پاروو به ك و دوو پاروو، يان خورمايه ك و دوو خورما، قه ناعه قى
پى دى نن و ده يگيرنه وه، به لكو نه دار {يك باشه چا كه ي له گه ل بكرى و هاوكارى بكرى}،
كه سى كه سامانىكى نيه بئى نيازى بكات له خه لى، {واته: ده وله مه ندى به كى نيه، بئى نيازى
بكات له خه لك، كه چاوى له خه لك نه بئى}، و هه ستيشى پى ناكرى، چا كه ي له گه ل
بكرى و هاوكارى بكرى و ناشچى: داوا له خه لك بكات.

كه واته: كه ده فه رموى: (الْمِسْكِينُ الَّذِي لَا يَجِدُ غَنَى يُغْنِيهِ)، (مسكين) هينده ده وله مه ند
نيه كه سامانه كه ي بئى نيازى بكات، ئه مه پشتگيرى ئه و رايه ده كات كه ده لئى: (مسكين)
ئه و كه سه به كه شتى هه به، به لام پى به رتوه ناچى، به لام (فقير) ئه و كه سه به: هيج
شتى نيه.

دووهم: {مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ} (أخرجه البخاري: ١٩٦١،
ومسلم: ٢٥٥٧، وأبو داود: ١٦٩٣).

واته: هه كه سى كه هه زده كات كه بژىوى بو فراوان بكرى و شوينه وارى بو دا
بخرى، {واته: ته مه نى درى ژ بئى و، ته مه نى پر به ره كه ت بئى} با په يوه ندى خزمابه تى
بگه به نئى.

سىه م: {مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صِفَهُ جَائِزَتَهُ، قَالَ: وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ:
يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَالضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ، فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ،
فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ} (أخرجه مالك: ١٦٦٠، وأحمد: ٢٧٢٠٥، والبخاري: ٥٧٨٤، ومسلم: ٤٨، وأبو
داود: ٣٧٤٨، والترمذي: ١٩٦٧).

واته: هه كه سى كه بپرواى به خواو به پوژى دواى هه به، با رى ز له ميوانى خوى
بگرى: خه لات و دياريه كه ي، {واته: با به پيدانى خه لات و دياريه كه ي، رى زى لئى بگرى}،

گوتهیان: ئەهی پێغه مبهری خوا! ﷺ خه لات و دیارییه که که پیشکه شی میوان ده کړی، چیه؟ فهرمووی: شه و و روژیکه، (واته: شه و و روژیک خزمه تی بکړی و، بابای خانه خوئی گرنگی زیاتری پیندا، به و واتیه که: خزمه تی تاییه تی بکات)، ئنجا میوانداریه تی، سی روژه، له دوای ئەوه به سه ده قه و خیر پیکردن له قه لاهم ده درئی، هه رکه سیکیش بروای به خوا و به روژی دوایی هه یه، با چاکه بلئی، یان بیده نگ بی.

پێغه مبهری خوا ﷺ به گشتی ئەوهی فهرمووه، ئەگه رنا، جاری وایه خزم و کهس و براده ریک مانگیکت له لاده بی، یان زیاتریشت له لاده بی، توش وای نیشان نادهی: که چاکه ی له گه ل ده که ی و خیری پیده که ی، به لکو هه ر وه ک میوان، له و ماوه درێژه دا مامه له ی له گه لدا ده که ی، به لکو له میوانیش زیاتر و، هه روه ک که سیک که له ماله که دایه، به لام پێغه مبهر ﷺ به گشتی و بو هه موو حاله ته کان فه رمایشت ده فه رموئی، ئەمه ش بو ئەوهی که وه ک کلتووریک ده بی بزانی: میوان ده بی شه و و روژیک خزمه تی تاییه تی بکړی و سی روژان به میوان له قه لاهم ده درئی، دوایی بابای خانه خوئی، ناچار نیه که وه ک میوان مامه له ی له گه ل بکات، به لکو وه ک که سیک که چاکه ی له گه ل ده کات و خیری پیده کات.

له کوته یی ئەم مه سه له یه دا قسه یه کی (القرطبی) دینین: (من أنفق ما له فی الشهوات زائداً علی قدر الحاجات، وعرضه بذلك للنفاذ، فهو مُبذَّرٌ، ومن أنفق ربحاً ما له فی شهواته، وحفظ الأصل أو الرقبة، فليس مُبذَّرٌ، ومن أنفق دِرهماً فی حرام، فهو مُبذَّرٌ ويُحجَرُ علیه فی نفقته الدُّرهم فی الحرام، ولا يُحجَرُ علیه إن بذَّله فی الشهوات، إلا إذا خيف علیه النفاذ)^(١).

(قرطبی) وه ک عاده تی خوئی له زور له ئایه ته کاند، حوکمه شه رعییه کان هه لده هینجی، لیره ش ده لی:

هه ر که سیک سامان و مالی خوئی له ئاره زوووه کان دا، خه رج بکات، زیاد له پیوستی خوئی و به هوئی ئەه و خه رج کردنه ی مال و سامانی خویه وه، له ئاره زوووه کانیدا، سامانه که ی به فیرو بدات، ئەوه به (مبذَّر) له قه لاهم ده درئی، (واته: به ده سه تیلو و مال به فیرو دهر)، به لام هه ر که سیک قازانجی مال و سامانه که ی له تیر کردنی ئاره زوووه کانیدا {مه به سه ت پی ئاره زوووی شه رعییه} خه رج بکات، به لام ئەسلی مال و سامانه که ی به یلته وه و پاریزی، ئەوه به مال به فیرو دهر (مبذَر) له قه لاهم نادرئی، به لام هه رکه سیک یه ک دره م

له حەرآمدا خەرچ بکات، ئەو بە مأل بە فیرۆدەر له قەلەم دەدری و، له و درەمەدا که له حەرآمدا خەرچی دەکات، حەجری دەخریتە سەر، {حَجْر: زاراوێهێکی فیهیبه، ئایا کێ (حَجْر)ی دەخریتە سەر؟ خوای پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾، واتە: نەفامە کانتان ئەو مأل و سامانەیان تەسلیم مەکەن، که خوا بەهۆی ئەووە راتان دەگری، واتە: دەبێ حەجریان بخریتە سەر و رێیان لێ بگیرێ له تەصەرپروف و دەست وەردانە مأل و سامانی خۆیان، که سێک که نەزانێ مأل و سامانە کهی بەکاربھێنێ، له بەرژەوهندیی خۆیدا، دەبێ دەستی بگیرێ، بەلام مروّف مەنع ناکرێ و حەجری ناخریتە سەر، ئەگەر مأل و سامانە کهی له تیر کردنی ئارەزووە کانی دا بەکاربێنێ، مەگەر مەترسی ئەوێ لێ بکرێ، مأل و سامانە کهی هەمووی خەرچ بکات و هیچی بۆ نەمێنیتەو.

یانی: دەستە و ئەژنۆ و دەست بەتال دابنیشێ، لەوکاتەدا لەبەر بەرژەوهندیی خۆی، کۆمەلگای مسولمان و قەوارە ئیسلامیی، دەستی دەگری، چونکە ئەو کەسە بۆی نیە مأل و سامانە کهی خۆی، بەو شیوەیە خەرچ بکات و بەفیرۆی بدات، دواییش دەستە و ئەژنۆ دابنیشێ و دەست لەبەر خەلکی پان بکاتەو.

مەسەلە ی شەشەم:

هەرکاتیکیش لەبەر تەنگ دەستی، نەتوانی هاوکاری ئه و کەسانە بکە ی و، بە هیوای بەزەیی و بەخششی خوا بووی، کە لە داها توودا شتیکت بۆ پرەخستنی، قسە یه کی خۆش و ئاسانیان لەگە ئدا بکە:

ئەم ئایە تەش پرەوشت و پرەفتاری سێزده یەم دەگرێتە خۆی:

خوَا دَهِفَرْمُوۡی: ﴿۲۸﴾ **وَإِمَّا نُرْضِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتَعَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا**

شیکردنەو ی ئەم ئایە تە، لە سێ برگە دا:

۱- ﴿۲۸﴾ **وَإِمَّا نُرْضِضَنَّ عَنْهُمْ**، هەرکاتیک رووت لیان وه گێراو پشت تییانکرد، یانی: لە خزمان، لە نەدار، لە پرێوار، چونکە: ئەو سێیە، باسکراون، بەلام بە (قیاس) بۆ سەر ئەوانەش، هەموو ئەوانە ی کە لە کۆمە ئگادا پێویستییان بە هاوکاری هە یە، وه ک لە شوێنەکانی دیکە ی قورئاندا، **خوَا دَهِفَرْمُوۡی** باسیان دەکات، باسی قەرزدار دەکات، باسی هەتیوان دەکات، باسی جەنگاوه ران و باسی سەرجه م ئەو پێکھاتانە ی کۆمە ئگا دەکات، کە پێویستییان بە دەستگرویی و هاوکاری هە یە، وشە ی: (إِمَّا) لە (إِنَّ، مَا) پێکھاتو، (إِعْرَاض) یش پێچەوانە ی (إِقْبَالَ، ه)، (إِقْبَالَ) رووتیکردن و (إِعْرَاض) پشت تیکردن و روو لی وەرگێرانە، چونکە (إِعْرَاض) لە (عُرْض) هوه هاتو، (عُرْض) واتە: (جَانِب) یانی: لا مل تیکردن و روولی وەرگێران، چونکە کە سێک کە بەرەو رووی دەچی، بێگومان تۆ رووی تیدەکە ی، کە لی رە دا ئە سلە ن روو تیکردنە کەش تەعبیریکی مەجازی یە، واتە: هاوکاری کردن و داواگرتنە وه.

لا مل تیکردن، یان روو لیوەرگێرانی ش، یانی: پێنە دان، هەرکاتیک ئەوانە وابوون و، تۆش حالت وابوو: پشتیان تیبکە ی و، روویان تی نەکە ی و، هاوکارییان نەکە ی:

۲- ﴿۲۹﴾ **أَبْتَعَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا**، لە حالیکدا تۆ روویان تیناکە ی، تۆ خوازیار و ئومیدە واری بەزەبیە کی لە پرەوهردگار تە وه، یانی: کە پشتیان تیبکە ی، لەبەر ئەو ی نیتە و لەو کاتە دا بە دەستتە وه نیە و ناتوانی هاوکارییان بکە ی، بەلام مادام هیوات بە بەزەبی و بەخششی خوا هە یە شتیکست بێتە دەست لە داها توودا، لە و حالە دا:

۳- ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا﴾، (لهو حاله تهدا) قسه يه كي ناسانيان له گه لدا بکه.

(الْمَيْسُور: مَفْعُولٌ مِنَ الْيُسْرِ، وَهُوَ السُّهُولَةُ، وَفِعْلُهُ مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ، يُقَالُ: يُسِرُ الْأَمْرُ، كَمَا يُقَالُ: سَعِدَ الرَّجُلُ وَنَجِسَ، وَالْمَعْنَى: جُعِلَ يَسِيرًا غَيْرَ عَسِيرٍ، وَالْقَوْلُ الْمَيْسُورُ: اللَّيِّنُ الْحَسَنُ الْمَقْبُولُ عِنْدَهُمْ)، وشه ي (مَيْسُور) (مفعول) ه له (يُسِر) هوه هاتوه، واته: ناساني و، كردارى (مَيْسُور) به حاله ق: (مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ) دى، واته: بکه ر ناديار، ده گوترى: (يُسِرُ الْأَمْرُ)، واته: کاره که ناسان بوو، ههروه که ده گوترى: (سَعِدَ الرَّجُلُ) پياوه که به خته وه ر بوو، ديسان ده گوترى: (نَجِسَ الرَّجُلُ) پياوه که نه گبه ت بوو.

(الْقَوْلُ الْمَيْسُور) يش قسه يه كي نهرمى چاکه، که په سند بى له لای وان، يانى: به قسه يه كي خوش و، به روويكى خوش بياندوينه و به ريانبکه و، بويان روونبکه وه که جارى به ده سته وه نيه.

که واته: مهرجى پشتيتکردن و، روولتى وه رگيران و، هاوکارى نه کردنى خرم و، نه دارو، ريبوار و پتکها ته کاني دیکه ي کومه لگا، دوو شته:

يه که م: ده بى نه تبى، چونکه خوا ده فه رموى: ﴿أَتَبَعَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا﴾ واته: خوازيارى به زه يه كي له پهروه ر دگارت ه وه، که تو ئومیده وارى، واته: هيات وايه: به هوئى به زه يى پهروه دگارت ه وه، شتکت بيته ده ست له ناينده دا.

دووه م: نه وه يه که تو قسه يه كي نه رم و باشيان له گه لدا بکه ي، يانى: که تو ناتوانى به کردارىش هاوکاريان بکه ي، لاني که م به گوتار، دلپان خوش بکه و رووت له گه لپان خوش بى و، قسه ت له گه لپان نه رم بى، وه ك (مُتَّبِعِي) شاعير ده لى:

لَا حَيْلَ عِنْدِي أَهْدِيهَا وَلَا مَالَ ... فَلْيُسْعِدِ النَّطْقُ إِذَا لَمْ يُسْعِدِ الْحَالُ

واته: نه نه سپم هه يه بيکه مه ديارى، نه مال و سامان، نه گهر به حاليش نه توانم باباى داواکار دلخوش بکه م، با به قسه ي خوش دلخوشى بکه م.

ليره دا که خوا ده فه رموى: ﴿أَتَبَعَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا﴾ مه به ست له به زه يى و ره حمه ت، برتیه له رزق، بوچى خوا ﴿رَزَقًا﴾ به به زه يى ناوه يناوه؟ (سُمِّيَ الرِّزْقُ رَحْمَةً، لِأَنَّهُ سَبَبُ رَحْمَةِ اللَّهِ لِلْمُنْفِقِ)، واته: بو يه وشه ي بزيو به ره حمه ت دانراوه و ناونراوه، چونکه که سيك يارمه ق که سيكي دیکه بدات، نه وه مايه ي دابه زىنى به زه يى خوايه بو باباى به خشه ر، ده شگونجى بلين: تو چاوه رپى و خوازيارى به زه يى خوا بکه، به هوئى

بەزەییەو، خوا ﷻ بژیویکت بینتە دەست و، توانایەکی ماددییت بو ٻرەخسینن، که بتوانی هاوکاری و دەستگرووی ئاتاجان بکە.

هەر وەها ئەم ئایەتە راستییەکی دیکەش دەگەینن، وەك زانیان گوتووینە: (وَفِيهِ تَأْدِيبٌ لِّلْمُؤْمِنِ اِنَّهُ اِذَا كَانَ فَاَقْدًا لِّمَا يَبْلُغُ بِهِ فِعْلُ الْخَيْرِ، وَجَبَ عَلَيْهِ السَّغْيُ لِتَيْسِيرِ اَسْبَابِهِ وَرَجَاءِ ذَلِكِ مِنَ اللّٰهِ)، ئەمە جوړیک له فێرکردنی ٻرودارێشە، که ئەگەر نەیتوانی و توانای نەبوو چاکە و هاوکاری پێ بکات، لەسەری پێویستە هۆکارەکانی بە دەستپێتانی مال و سامان بگریتەبەر، لە خواش بخوازی و داوا بکات.

یان: ئەگەر ئیستاش ناتوانن بێخەش، دەبێ کاریک بکات که لە داها توودا، توانای هەبێ بێخەش و هاوکاری ئاتاجان بکات.

مهسه له ی حه و ته م:

دهست به قووچاوی به ملتیه وه مه نووسینه و به ته واویش بلاوی مه که، نه گه رنا به عه بیداری و په ککه و تووی داده نیشی:

ئه م ئایه ته موباره که ش هه رکام له ره وشت و ئاکاری چوارده و یازده ده گریته خوی:
 خوا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾، دهست وه ک کۆت کرابی به ملتیه وه مه نووسینه، بۆچی خوا وا ده فه رموی؟ (الید: آله العطاء ورمزه، والغل: کنایه عن البخل)، دهست نامرازی به خشین و هیمای به خشینه، (غل) کۆت و زنجیریش کینایه به بۆ چرووکی و رژدی، واته: ئه و نامرازی که پی ده به خشی به ملتیه وه مه نووسینه، وه ک ئه وه ی که کۆت کرابی و چرووک و رژد مه به.

(۲) ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾، به لام وه ک چۆن نابن: دهست به سترابن و زنجیر کرابی و به ملتیه وه نووساندب بۆ ئه وه ی هیچی لی نه یه ته ده ر، نابن به ته واویش بلاوی بکه یه وه، که هیچی پیوه به ند نه بن.

(كُلُّ الْبَسْطِ: الْبَسْطُ الَّذِي لَا بَسْطَ بَعْدَهُ، وَهُوَ مَعْنَى النَّهْيَةِ)، (كُلُّ الْبَسْطِ) یانی: به ته واوی، که هیچ مه جالی دیکه ی تیدا نه مینن بلاوی بکه یه وه.

(۳) ﴿فَلَقَعْدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾، ئه م (ف) یه بۆ (جزاء ه)، یاخود بۆ (تعقیب) به دوادا هاتنه، واته: که به هو ی ئه وه وه، یان: سه ره نجام دابنیشی، (فتقعد)، (قعود) یانی: دانیشتن، (فتقعد) واته: رۆده نیشی و داده نیشی، که ئه مه ره مزه بۆ ته نبه لیلی و بن دهسته لاتی و دهسته پاچه یی، چونکه نه گه ر که سیک توانای هه بن هه لده ستیه سه رپن، ده گوتری: دابنیشه، تۆ هیچت له دهست نایه ت.

(ملوماً) یانی: ره خنه لیگیراوو سه رزه نشت کراو.

۴- ﴿مَحْسُورًا﴾، واتە: پەككەوتوو.

یانی: ئەهی مرووف! لە حالەتی دەستی بە ملهوه نووسانندن دا، بە قووچاویسی وهك كۆتكرابن، سهركۆنهو لۆمه دهكری لهسهر چرووكیسی و پرژدیسی، پهخنهت لیدهگیری و عهیددار دهی، له حالهتی دهستبلاویش دا كه تهواو دهستی خۆت بلاوبكهیهوه، ماندوو و پهككەوتوو دهی و لیت دهبری و دادهنیشی.

(المَحْسُور: الْمَنْهُوْكَ الْقَوِي، بَعِيْرٌ حَسِيْرٌ: إِذَا أُنْعَبَهُ السَّيْرُ فَلَمْ تَبْقَ لَهُ قُوَّةٌ، يَقُوْلُ سُبْحَانَہُ وَتَعَالَى: ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيْرٌ﴾ (المَلِك)، واتە: (مَحْسُور) كهسيكه وزهه نه مابن، دهگوتری: (بَعِيْرٌ حَسِيْر) كاتيك حوشتره كه هيج تواناي رويشتني نه مابن، زور رويشتين و تهواو ماندوو بي و پهكي كهوتبن.

ههروهها خوا ﴿يَعْلَمُ﴾ له سوورهتی (المَلِك) دا دهفهرموي: ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيْرٌ﴾ (٤)، واتە: نهگهر تهماشای گهردوون بکهی، بوئوهی پهخنه و كه م و كورپی و ناریکسی تیدا بدۆزیهوه، سهره نجام چاوت دهگهریتهوه بو لات، به دهرکراوی، ﴿وَهُوَ حَسِيْرٌ﴾ له حالتيك دا كه پهكي كهوتوه، چونكه: زور گهراوه و سووراوه، بهلام هيج كه م و كورپی له دروستکراوه کانی خوا و له گهردووندا نه دۆزیونهوه.

مەسەلەى ھەشتەم:

بەدئىيى پەرۋەردگارت ھەركەسىك بىھوئى، بژىوى بۆ فراوان دەكات و، بۆ ھەركەسىكىشى بوئى، لىى دەگرىتەوھو ھەرخۆى شارەزاو بىنەرى بەندەكانىھەقى:

وهك دهفه رموئى: ﴿ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا

شىكردنهوئى ئەم ئايەتە، لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿ اِنَّ رَبَّكَ ﴾، بىگومان پەرۋەردگارى تۆ، بەخىوكەرى تۆ، مشوورخۆرى تۆ، لەم سوورپەتەدا وشەى (رب) زۆر دووبارە بۆتەوھ، پىشتىرش گوتوومانە، وشەى (رب) ماناى: ۱- خاھون و، ۲- بەخىوكەرو، ۳- مشوورخۆرو، ۴- سەرپەرشتىارو، ۵- پەرۋەردگارو، ۶- پەرستراوو، ۷- بەدەپتەنەرىش ھەر دەگەيەنئى، بەلام لە كوردىيدا زياتر وشەى پەرۋەردگار، يان پەرۋەرنە، يان بەخىوكار، يان سەرپەرشتىار، بەكاردئى.

(۲)- ﴿ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾، رۆزى و بژىو بۆ ھەركەسىك بىھوئى فراوان دەكات، واتە: زۆر دەكات.

(۳)- ﴿ وَيَقْدِرُ ﴾، ھەرۋەھا تەنگ دەكاتەوھ، ﴿ قَدَرَ يَقْدِرُ، أَي: ضَيَّقَ يُضَيِّقُ ﴾ كە مەبەست لە تەنگ كەردنەوھو بەرتەسك كەردنەوھ، كەم كەردنەوھى، واتە: بۆ ھەركەسىكى بوئى، بژىوى بۆ فراوان دەكات و، بۆ ھەركەسىكىشى بىھوئى، لىى ۋە تەنگ دىئى و كەم دەكاتەوھ.

(۴)- ﴿ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴾، بەدئىيى ئەو سەبارەت بە بەندەكانى زۆر شارەزايەو، زۆرىش بىنەرە، واتە: ئاگادارو شارەزاي حال و بالئى بەندەكانىھەقى و دەزانئى: ھەركامىكىان چۆنەو، چى بۆ باشە؟!

رەونكردنەوھى چەمكى: فراوانكردن و تەنگكردنى بژىو:

پىويستە ئەوھ بزانىن كە فراوان كەردن و تەنگكردنەوھى بژىو، ۋەك ھەر شتىكى دىكە بە ويستى خوايە، بەلام لەمىيانى ھۆكارەكاندا ئەو دوو حالەتە دىئە دى: كەسىك كە كۆشش دەكات و ھەولەدەتات و مشوور دەخوات و خۆى ماندوو دەكات، بە زۆرىى وايە:

ئەو جۆرە كەسانە بژیویان دەست دەكەوی و رۆزیان فراوان دەبن، بە ئەندازەى ئەو
كە لیزانانە هەولەدەن و، كۆشش دەكەن و خویان ماندوو دەكەن و، مشوور دەخۆن،
وەك خوا لە سوورەتی (النجم) دا دەفەرموی: ﴿ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴾ (۳۹)
واتە: بۆ مروّف هیج بەرھەمێك نیە، مەگەر كۆشش بكات.

بەلام كەسێك تەنبەل تەنبەل دابنیشن و نەیهوی ئارەقە بكات و، خۆی ماندوو
نەكات، بێگومان ئەو بەژیوێكەى تەنگ دەبیتەو، ئنجا بۆیە خوا هەردوو حالەتەكەى
پالداونە لای خۆی، هەم فراوانکردنی بژیو، هەم كەمکردنەو، كە وشەى (بَسْطُ) و
(قَبْضُ)ى، بۆ بەكارھێناون، واتە: فراوان كردن و تەنگکردنەو، بۆیە پالێ داونە لای خۆی،
چونكە:

۱- بە ویستی خوا ئەو حالەتە دینە دى.

۲- بە پیتی ئەو یاسایانەى خوا لە ژبانی مروّفدا دایناون، دینەدى، كە یەكێك لە یاساكانى خوا لە ژبانی
مروّفدا ئەو یە: هەر كەسێك هەولبەدات و، كۆشش بكات و، خۆی ماندوو بكات بژیوی فراوان
دەبن و هەر كەسێكیش تەنبەل تەنبەل دابنیشن و، تەو زەل بى و، خۆی ئەزىت نەدا و، خۆی
ماندوو نەكات، بژیوێكەى كەم دەبن و چاوى لە دەستی خەلك دەبن.

هەلبەتە ئەو بە زۆرى و وەك بنچینەى كى گشتى وایە، هى واش هەیه زۆر خۆى
ماندوو دەكات، بەلام بژیوێكەى هەر كەم دەبن، هەروەها هى واش هەیه كەمتر خۆى
ماندوو دەكات، بەلام بژیوی زیاترى بەدەستەو دى، بەلام ئەو ریزیەرە و وەك بنچینەى
گشتى: كەسێك خۆى ماندوو بكات بۆ هەرشتێك، ئەو شتەى دەست دەكەوی، وەك
پیشتر خوا فەرمووی: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ... ﴾ (۱۸)
ئەمە بۆ دنیا خوازان، ﴿ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ
كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴾ (۱۹) ئەمەش بۆ دواروژ خوازان، ﴿ كَلَّا نُمَدِّ هَتُولَاءِ
وَهتُولَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴾ (۲۰) ئەمەش بۆ هەردوو لایان
بۆ هەموو كەس و لایەك بە گشتى.

مەسەلەى نۆيەم:

خوادەفەرموئى: رۆلەكانتان لە ترسى ھەژارىي مەكوژن، ئىمە بژىوى ئىوھو ئەوانىش دەدەين و، كوشتىيان تاوانىكى زلە:

ئەم ئايەتە پەشتاى شازدەبەم دەگرىتە خۆى.

خوای پەروەردگار دەفەرموئى: ﴿وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ تَنْزُرُقَهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَلْبَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيراً﴾ (۲۱)

شىكردنەوھى ئەم ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ﴾، ھەروھەا مندالەكانتان مەكوژن، (أَوْلَاد) كوئى (وَلَد) ھەم كور (إِبْن) ھەم كچ (بنت) دەگرىتەوھ، رۆلەكانتان مەكوژن، مندالەكانتان مەكوژن، واتە: كور و كچەكانتان ھەردووکیان دەگرىتەوھ.

(۲) - ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾، واتە: لە ترسى ھەژارىي، لە ترسى ئاتاجىي و نەبوونىي، (إِمْلَاق: إِفْتِقَار، الْمَلَقَةُ: الصَّفَاةُ الْمَلْسَاءُ)، (مَلَقَةٌ) بەو بەردە تەنكە لووسە دەگوترى، كە ھىچ شتىكى پىوھ بەند نابى، ئەو مروققەش كە ھىچى نىھ، بە تاتە بەردىكى لووس چوئراوھ، وەك ئەو چوون ھىچ گلى پىوھ بەند نابى، ئەویش ھىچ مال و سامانى نىھ، ئنجا خوا دەفەرموئى: ﴿وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ لە ترسى ھەژارىي و نەبوونىي مندالەكانتان مەكوژن.

(۳) - ﴿تَنْزُرُقَهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، ئىمە بژىوى ئەوانىش و، ئىوھش دەدەين.

لیرەدا مندالەكانى پىش خستوون، چونكە ئەو كەسە ئىستا ھەژار نىھ، بەلام دەترسى ھەژار بى لە داھاتوودا، بۆيە خوا ﴿تَنْزُرُقَهُمْ﴾ بژىودانى رۆلەكانى پىشخستوھ، يانى: لە داھاتووشدا بژىوى ئەوانىش و ھى ئىوھش دەدەين.

(۴) - ﴿إِنَّ قَلْبَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيراً﴾، بە دلىبايى كوشتىيان لە ترسى ھەژارىي و نەبوونىي تاوانىكى گەورەيە، (الْخِطْءُ: مَصْدَرُ خَطِئَ بَوَزَنٍ فَرِحَ، إِذَا أَصَابَ إِهْمًا، وَلَا يَكُونُ الْإِهْمُ إِلَّا عَنِ عَمْدٍ)، وشەى (خِطْء) چاوگى (خِطِئ) يە، ئەمە بو كەسىكە كە بە ئانقەست گوناھىك بكات، گوناھىش ھەر بە ئانقەست دەكرى، گوناھىك كە بە ئانقەست نەكرى، بە گوناھ لە قەلەم نادرى، وەك خوا ﴿تَنْزُرُقَهُمْ﴾ لە سوورەتى (العلق) دا دەفەرموئى: ﴿نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ خَاطِئَةٌ﴾ (۱۱) (خاطئة) واتە: گوناھبار.

هەر وهه له سوورەتی (القصص) دا دەفه رموی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَّ أَنْ يَنْزِلَ فِي الْبُيُوتِ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَطِيعِينَ﴾ واتە: بەدنیایی فیرعهون و هامان و سەربازەکانیان، گوناھبار بوون، ئەمە بە نەسبەت (خِطَاء) کە لە (خَطِيئ) هوه هاتوه.

بەلام بە نەسبەت هه له (خَطَاء) هوه:

(أَمَّا الْخَطَاءُ: وَهُوَ ضِدُّ الْعَمْدِ وَفِعْلُهُ: أَخْطَأَ وَأَسْمُ الْفَاعِلِ: مُخْطِئٌ)، واتە: بەلام هه له (خَطَاء)، پێچه وانە ی ئانقەست (عَمْد) ه و کرداره کە ی (أَخْطَأَ) یه، ناوی بکەر (اسم الفاعل) ه کە ی (مُخْطِئٌ) ه، کە بریتیه له کە سێک، نە یویستوه ئەو گوناھە بکات، بەلام وا هاتۆتە پێش، وهك (الْقَتْلُ الْخَطَاءُ)، کە سێک فیشە کێک دەگرێتە نێچیرێک، بە کە سێک دەکەوێ، یاخود تارماییه کی دیتە پێشی چاو، وا دەزانێ دیندە یه کە، دوایی تە ماشا دەکات مروڤیکه، یان له کرداردا هه له دهکات، یاخود له نیازو مه بهسته که دا هه له دهکات، یاخود له هه ر دووکیاندا هه له دهکات، ئەوه پێی دەگوترێ کوشتنی هه له.

بەلام کوشتنی ئانقەست (عمد) ئەوه یه کە هه م بیهوێ ئەو کە سه بکوژی و، هه م بهشتیک لهو کە سه بدات کە بکوژ بێ و مایه ی کوشتن بێ، چونکه ئیمه نیه ته کە ی نازانین، ده توانی بلی: من نه مویستوه بیکوژم، بەلام تە ماشا ده کە ی ن: ئەگەر ئەو شته ی به کاری هیناوه و، زه بره کە ی پێ وه شانده، مایه ی کوشتن بێ: چه ک بێ، تیغیک بێ، شتیکی وابی کە مروڤی پێ بفهوتی، ئەوکاته ده ئین: تو مه به ستت کوشتن بووه و نیه تی کوشتن هه بووه، هه م له دلدا به نیه ت و هه م به کرداریش.

لیره دا جیتی سه رنج ئەوه یه کە له سوورەتی (الأنعام) دا کە پێشتر ته فسیرمان کردوه، خوا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ واتە: منداله کانتان به هۆی هه ژاری و نه داریه وه مه کوژن، ئیمه بژیوی ئیوهش و ئەوانیش ده دەین.

بەلام لیره دا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ واتە: منداله کانتان له ترسی هه ژاری مه کوژن {نه ک له بهر هه ژاری کە ئیستا تیدان، به لکو له ترسی ئاتاجیه ک که له داها توودا دی}، چونکه: ئیمه بژیوی ئەوانیش و ئیوهش ده دەین. هۆکاری ئەو جیاوازیهش ئەوه یه کە: له سوورەتی (الأنعام) دا باسی حالیک ده کات کە ئەو کە سه لهوکاته دا تیدایه، کە بریتیه له هه ژاری و نه داریی، بۆیه پێشی بژیوی

باب و دایکەکان پێش دەخات، ﴿مَخَّنُ نَزْرُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، یانی: ئەو حالەتی هەژاری و نەدارییەکی کە ئیستا تێیدان، لەبەر ئەوە منداڵەکانتان مەکوژن، ئیمە بژیوی هەردوو لاتیان دەدەین، پێشئەوی خۆیان (باب و دایک) و پێش خستوه، چونکە هەژاری و نەدارییەکی، ئەوان زیاتر هەستی پێ دەکەن، ئەوان زیاتر دەیچیژن، بەلام لێرە لە سوورەتی (الإسراء) دا چونکە هەژاریەکی لە ئیستادا نیە، بەلکو چاوەڕێ دەکری لە داها توودا بێتە دی، بۆیە دەفەرموێ: ﴿مَخَّنُ نَزْرُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، واتە: ئیمە بژیوی ئەوانیش و ئیوهش دەدەین، لێرەدا هە منداڵەکانی پێش خستوه، واتە: دنیایان! بژیوی منداڵەکانیشتان دەدەین و هە ئیوهش دەدەین، بۆیە هیچ بیانوو و پاساوێکتان نیە بۆ کوشتنی منداڵەکانتان.

کە ئەوهش نەریتیک بوو لە نێو هەندیک لە تیرەو هۆزەکانی عەرەبدا، هەرچەندە زیاتر باسی کوشتنی کچان کراوه، زیندە بە چالکردنی کچان، بەلام وا پێدەچێ جار جارە کوریشیان کوشتن، کەسێک کە خێزانی زۆر بووبێ، کە ئیستاش ئەوه هەر هەیه، هەندێ کەس مندالی خۆی فری دەدات و، هەندێ کەس مندالی خۆی لە دایەنگا (حضانة) دادەنێ، بە تایبەت لە نێو وڵاتی پوژئاوادا، کە بەداخهوه ئەوه ئیستا لە نێو وڵاتی مسوڵماننشینان دا پەیدا بوو، بە تایبەت بۆ ئافرەتانی کە لە پێی ناشەرعییهوه مندالیان پەیدا دەبێ، منداڵەکانیان فری دەدەن، یان لە شوێنیک دایەنێن، بەلکو جاری وا هەیه فری دەدەنە زبڵخانەیه کەوه، ئنجا ئەم ئایەتە: هەم ئەو حالەتانه و، هەم ئەو حالەتانهی لە رابردووش دا هەبوون، هەموویان دەگرێتەوه.

مہسہ لہی دہیم:

توخی زینا مہکەون، چونکہ کاریکی زور دزیو و ناقولایہ و خراپترین شیوازو ریبازہ
بو تیرکردنی غەریزہی جینسیی:

رہوشت رەفتاری حەقەدەہم دەگریتە خوئی:

خوایە دەفەرموی: ﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۚ ﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتە، لە سنج برگەدا:

۱- ﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ ۚ ﴾، نیزیکی زینا مەکەون، بیگومان ئەم تەعبیرە، مانایەکە ی زور لەوہ
بەھیتترە کہ بفرموی: زینا مەکەن! چونکہ: توخی زینا مەکەون، واتە: ھەر لیشی نیزیکی
مەکەونەوہ، چ جایی بیکەن! زیناش پیکەوہ جووت بوونی پیاویک و ئافرەتیکە، بە شیوہیەکی
ناشەرعیی و بەبێ گریبەستی ھاوسەرگیری.

۲- ﴿ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۚ ﴾، بیگومان ئەو زیناکردن و داوین پیسییە، گوناھیکی زور ناقولایە،
(فَاحِشَةً: فِعْلَةٌ بِالغَةِ الْحَدِّ الْأَقْصَىٰ فِي الشُّبْحِ)، واتە: کرداریکە گەشتتوتە ئەوپەری سنووری خوئی لە
ناشیرینی و ناقولایی و دزیویدا.

۳- ﴿ وَسَاءَ سَبِيلًا ۚ ﴾، خراپترین رێگەشە، (السَّبِيلُ: الطَّرِيقُ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ، هُنَا لِلْفِعْلِ الَّذِي يُلَازِمُهُ
الْمَرْءُ، وَيَكُونُ لَهُ دَأْبًا)، وشە (سبیل) واتە: رێگا، کہ لێرەدا خوازاوہ تەوہ بو کرداریکە کہ مرووف
لەسەری بەردەوام دەبێ و دەیکات بەعادت.

کہ دەفەرموی: ﴿ وَسَاءَ سَبِيلًا ۚ ﴾، واتە: رێگەکی زور خراپە، لە ھەموو پروویکەوہ
داوین پیسیی و، زینا رێگەکی خراپە:

۱- لە پرووی تەندروستییەوہ، بو ھەردوو رەگەزی تیر و می.

۲- لە پرووی خیزانییەوہ.

۳- لە پرووی رەوشتیەوہ.

۴- لە پرووی کۆمەلایەتیەوہ.

۵- لە پرووی ئابووربىيەو.

۶- لە پرووی سياسىيەو.

۷- پاشان لە پرووی ئەمىنيەو، زۆر جار ان دەزگا ئەمىنيە كان، لە پى ئافرهتى خراپەو، لە پى پياوى داوین پيس و ئافرهتى داوین پيسەو، زەفەر بە يەكدى دەبەن و، زەفەر بە خەلكى دەبەن، ھەر ھەر ھەر روويكەو تو تە ماشاى زيناو داوین پيسى بکەى، پىيەكى زۆر خراپەو، خراپترين پىيە و، دەرھاويشتەى زۆر خراپى ھەن.

لە چەند بۆنە يەك دا گو توومە: لەم كور دەواریى خۆماندا، ھەندى وشە بە كاردین، خراپى و دزوى و ناقولایى ھەندىك لە گوناھان كەم دەكاتەو، بۆ وینە: بە زينا دەلین: لە شفرۆشى! ئنجا لە شکر و لە شفرۆش! خوا ناوى لىناو زينا و بە كوردى دەلین: داوین پيسى، لە شکر و لە شفرۆش، يانى: ھەك بازارىكە، يەك دەكپى و يەك دەفرۆش! ئەو شتىكى بى مانايە، زينا بە پارە، بى يان بى پارە، ھەر زيناىە و، ھەر داوین پيسى، ئەو سزايەشى كە بۆ دانراو ھەر دەيكەو، مادام زينا لە گەل كراو كە، بە زۆر زيناى لە گەلدا نە كرابت.

ئنجا كە دەفرموى: ﴿وَلَا تُقْرَبُوا الرِّبَا﴾، توخنى زينا مەكەون، واتە: نەك ھەر ئەنجامى مەدەن، بەلكو ئەو ھۆكارو پىشە كىيانەش، كە دەبەن ھۆى تووش بوونتان بە زينا، خو لەوانىش بپارىزن، لەوبارەو بە ئەم فرمودە يە بىن:

{عَنِ ابْنِ بَرِيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَلِيٍّ: «يَا عَلِيُّ! لَا تُتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى، وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۰۷۱، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۱۴۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۷۷۷، وَالحَاكِمُ: ۲۷۸۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ).

ئىنو بوپەيدە لە بابى ﷺ دەگىرتەو كە گو توويەتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ بە عەلى فرموى: ئەى عەلى! بە دواى روانىن و سەرنجدانتدا، سەرنجدانى دىكەى بەدوا مەخە، يەكەمت بۆ ھەيە، بەلام دووھمت لە سەر حىسابە.

واتە: يەكەمجار كە پياو، يان ئافرهت، چاويان لە يەكدى ھەلدەنگوتى، بەبى مەبەست و بەبى بە ئارەزوو ھەر تە ماشا كردن، پروانىنى يەكەم لەسەرت حىساب نە، بەلام پروانىنى دووھم و سىيەم كە جار لە دواى جار سەرنج دەدەى، بىگومان ئەو

مانای وایه که تۆ به مه بهستی ئاره زوومه ندانه وه سه رنجی جاری دووهم و سییه م و هند ده دهی و له سهرت حیسابن.

ئاشکرایه روایننی چه رام گوناھی گچکه یه، به لام گوناھه گچکه کانیش که به رده وام ده بن، حوکمه که یان به ره به ره گه وره تر ده بی، وه که هه ندیک له زانیان ده لئین: به رده وامی له سهر گوناھی گچکه، ده بیته هو ی گوناھی گه وره، ئنجا به راستی ئه گهر مروّف خو ی له ورده گوناھان بیاریزی، خو ی بو له گه وره کانیش چاکتر ده پاریزی، هه روه که له فه رمایشی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتوه که ده فه رموی:

{الْحَلَالُ بَيْنَ، وَالْحَرَامُ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُّشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ؛ فَمَنْ اتَّقَى الْمُشَبَّهَاتِ، اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ، وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَرَاعِي يَزْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ؛ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ: مَحَارِمُهُ... } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۳۹۸، وَالْبُخَارِيُّ: ۵۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۵۹۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۳۳۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۲۰۵، وَالنَّسَائِيُّ: ۴۴۵۳، وَابْنُ مَاجَةَ: ۳۹۸۴، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ).

واته: چه لال روونه و چه رامیش روونه و له نیوانیان دا هه ندیک شتیکی ویکچوو هه ن، زوری که له خه لکی نایانزانی، ئنجا هه رکه س خو ی له ویکچوووه کان بیاریزی، ئه وه ئایین و ئابرووی خو ی پاک راگرتوه و، هه رکه سیکیش وه نیو کاره شو به داره کان بکه وی، ده که ویته قه ده غه وه، وه که شوانتیک که له ده وری قه ده غه (ئاژه له کان) ده له وه پرنی نیزیکه بچیته نیوی، ئه ها! هه موو حوکمرانتیک قه ده غه یه کی هه یه و، ئه ها! قه ده غه ی خواش له زه وی دا چه رامکراوه کانسی...

مەسەلەى يازدەيەم:

خوﺍ ﷻ دەفەر موﻯ: نەفسىك كە خوﺍ كوشتنى قەدەغە كىردو، بەھەق نەبى مەيكوژن و، ھەر كە سىكىش بە ستەملىكراوىى بكوژرى، مافى تۆلە مان داو تە سەر پە رشتيارە كەى، بوﻯ بە زىدە روﻯى لە كوشتنىدا نە كات، بە دىنيابى سەر خراو، (واتە: لە روﻯى شەرعيەو ھە سەر خراو):

ئەمەش پە وشت و پە فتارى ھە ژدە يەم دە گرىتە خوﻯ.

خوﺍ ﷻ دەفەر موﻯ: ﴿ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرِوَيْهِ سُلْطٰنًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴾ (۳۳)

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتە، لە شەش بىر گەدا:

۱- ﴿ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ ﴾، ئەو نەفسەى كە خوﺍ قەدەغەى كىردو، واتە: خوﺍ كوشتنى قەدەغە كىردو، مەيكوژن، ديارە خودى نەفسە كە قەدەغە نى، بەلكو كوشتنى نەفسە كە قەدەغە يە، بەلام خوﺍ ﷻ ھەك زور جار گوتوومانە: ھەموو ئەو وشانەى كە بە سىاق و سەلىقەو ھەق دە زانرىن، بە پىويستى نە زانيو ھە كە فەرمائىشى بى ھەلەو پەلەى خوﻯيان پىن قەلە باﻟغ بكات. كە دەفەر موﻯ: ﴿ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ ﴾ واتە: (النفس التي حرم الله قتله) ئەو نەفسەى خوﺍ كوشتنى قەدەغە كىردو، مەيكوژن.

۲- ﴿ إِلَّا بِالْحَقِّ ﴾، واتە: مەگەر بە ھەق، واتە: بە دادگەرى، بە شايستەيى.

ئىچا ئەمە لىرەدا بە كورتىي ھاتو، ئەو ھەقە كە كە سىكى پىن دە كوژرى، بەلام لە ئايەتە كانى دىكەدا و، لە فەرمائىشتە كانى پىغەمبەردا ﷺ روونكراو تەو: كە ھىچكەس بوﻯ نى ھە كە سىك بكوژرى، مەگەر بەھەق. بوﻯ موونە: كە سىك كە دەستدرىژى دە كرىتە سەر و لە ھالەق بەرگرىي لە خوﻯ كىردىدا كە سىك دە كوژرى: بەرگرىي لە نەفسى دە كات، يان بەرگرىي مالى دە كات، يان بەرگرىي لە نامووسى دە كات، يان بەرگرىي لە نىشتىمانى دە كات، يا خود ھەموو ئەو ھۆكارانەى كە خوﻯنى بابايە كيان پىن پەوا دەبىن، بەبى ئەو ھۆكارانە، نابى ھىچ كە سىك بكوژن.

(۳) ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾، ھەر كەس تىكىش بە ستەملىكراوى بكوژرى، (مَظْلُومًا أَي: بغيرِ سَبِّ يُوْجِبُ الْقَتْلَ)، بەبى ئەوھى ھۆكارىك ھەبى كە كوشتنەكەى پتويست بكات، واتە: بە ستەملىكراوى بكوژرى.

(۴) ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لُولِيَّهِ سُلْطٰنًا﴾، ئەوھ ئىمە دەستەلامان داوھتە سەرپەرشتيارەكەى، (ولِيّ) واتە: مشوورخۆر، سەرپەرشتيار، خوئنگر و خوئن ئەستىن.

(السُّلْطٰنُ مَصْدَرٌ مِنَ السُّلْطَةِ أَي: حُكْمُ الْقَوْدِ) واتە: (سُلْطٰن) چاوغى (سُلْطَة) يە، واتە: دەستەلات، كە لىرەدا مەبەست پتې حوكمى تۆلەيە، ئنجا ئەو تۆلەيە: خوئنە، يان كوشتنەوھى، ياخود جارى واش ھەيە برىتيە لە لىبوردين.

(لُولِيَّهِ أَي: لِمُسْتَحَقِّ دَمِهِ)، (ولي) كەسك كە خاوەن ھەقە بە خوئنەكەى.

(۵) ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾، با زىدەرۆيى نەكات لە كوشتندا، واتە: سەرپەرشتيارەكەى خوئنگر و خوئن ئەستىنەكەى، با زىدەرۆيى لە كوشتندا نەكات.

وشەى (يُسْرِف) بە دوو جوړ خوئندنەوھ (قِرَاءَة) خوئندراوھتەوھ:

أ- (فَلَا يُسْرِف).

ب- (فَلَا تُسْرِف)، ئەى مروّف كە دەتەوئى تۆلەى كوژراوھ ستەملىكراوھ كە بكەيەوھ، زىدەرۆيى مەكە لە كوشتندا، زىدەرۆيى لە كوشتنەكەش دا زانايان دەلّين، چەند جوړىكى ھەيە، بو ئموونە:

۱- يَقْتُلُ غَيْرَ قَاتِلِهِ.

۲- يَقْتُلُ بَدَلَ وَلِيِّهِ اثْنَيْنِ.

۳- يُمْتَلُ بِالْقَاتِلِ.

زانايان ئەو سى حالەتەيان ھىناون، بەلام دەگونجى زىدەرۆيى كردن لە كوشتندا، شتى دىكەش بگريتەوھ، ئەو سى حالەتەش:

يەكەمیان: ئەوھىە كە تەنھا بكوژەكە بكوژى، جگە لە بكوژەكە كەس نەكوژى، ئنجا: براپەتتى، ناموزايەتى، خزمىەتى، ھەر كەسىكى دىكەيە.

دووھەمیان: لە جىياتى يەككە كە كوژراوھ، باباى سەرپەرشتىكار لە بەرانبەر كوژراوھكەيدا، نەچى دووان بكوژى، ياخود زياتر.

سَیِّه مِیَان: جهسته ی بابای بکوژ نه شیوینی و نه تکی نه کات.

(۶) - ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾، به دنیایی نه و سه رخراوه و هاوکاری کراوه.

سئ کورته هه لوهسته له بهردهم نه م ئایتهدا:

یه کهم: لیره دا مه بهست نه وه یه: له پرووی شه رعیه وه سه رخراوه، نه که له پرووی قه ده ری و ته کوینییه وه، نه گه رنا نه گه ر مه بهست پی یاسایه کی گه ردوونی بووایه، که سه ر ده خری و سه رخراوه، ده بووایه هه رکه سیک که که سیک لی ده کوژری به ناهه ق، بتوانی تۆله بکاته وه، به لام نه خیر، زور کهس له دنیا دا به ناهه ق خه لکی لی ده کوژری و تۆله شی بو ناکریته وه و حکوومه تیکی دادگه رانه ش نیه تۆله ی بو بکاته وه، یاخود بکوژه که ی دیار نیه و وه ک به رزه کی بانان بو ی ده رده چن!

که واته: نه م سه رخراوه، مه بهست پی یاسایه کی گه ردوونی نیه، به لکو لیره دا مه بهست یاسایه کی شه رعیه، یانی: له پرووی شه رعیه وه سه رخراوه، که نه گه ر شه رع حاکم بی، ده بی هه رکه سیک به سه ملیکراوی کوژرا، ده سه لات بدریته ده ست سه رپه رشتیاره کانی، تۆله ی بکه نه وه و، بابای بکوژ بکوژنه وه، یاخود خوینی له به رانه ردا وه ربگرن، یاخود بیبوورن، نه وه خو یان ده زانن.

هه لبه ته به و مانایه ی ئیمه گوتمان - که هه ر نه وه ش راست و گونجاوه - مانای ئایته که هیه ج گری و ئیشکالی تیدا نابی، به لام نه گه ر و امانا بگری که مه بهست له سه رخراوی بابای خزم و نیزی که لی کوژراو، نه وه یه که له پرووی ته کوینی و قه ده رییه وه، سه رخراوه، ئیشکال په یدا ده بی. ئنجا (القرطبی) نه و ئیشکاله ی باسکرده و هه ولی وه لامدانه وه یشی داوه، له و باره وه، ده لی: ﴿فَإِنْ قِيلَ: وَكَمْ مِنْ وَيٍّ مَخْذُولٍ، لَا يَصِلُ إِلَى حَقِّهِ! قُلْنَا: الْمَعُونَةُ تَكُونُ بظُهُورِ الْحُجَّةِ تَارَةً وَبِاسْتِنْفَائِهَا أُخْرَى، وَبِمَجْمُوعِهِمَا ثَالِثَةٌ، فَأَيُّهَا كَانَ فَهُوَ نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ﴾^(۱).

واته: نه گه ر گوترا: زور کهس سه رپه رشتیاره، به لام پشت به رداوه و ناگاته مافی خوی! (وه ک باسمان کرد: نیزیکی، خزمی کی کوژراوه و تۆله شی بو ناکریته وه) ده لئین: [که ده فهرموئ: ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾] هاوکاری کران، جاری وایه به هوی ئاشکرا بوونی

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۰، ص ۲۰۹.

بەلگەۋە دەبى، جارى واش ھەيە، بە ھۆى ماف ۋەرگرتنەۋەۋە، جارى واش ھەيە بە ھەردوۋىيان دەبى، ھەركامىكىيان بى ئەۋە يارمەتییە لە خواۋە.

ۋاتە: ھەر نەبى لە پروۋى شەرعییەۋە، كەسەك كە بكوژە، دەزانن ستمكارە، دەزانن كە كوژراۋەكە بە ستمەلىكراۋىي كوژراۋە و خاۋەن ھەقە، ۋاتە: لە پروۋى شەرعییەۋە خاۋەن ھەقە و، بەلگەكەى ديارە و ئەۋەش جوړىكە لە ھاۋكارىي كران و پشتگىرىي كران لەلایەن خواى دادگەرەۋە! ھەرۋەھا جارى واش ھەيە تۆلەى بۆ دەكرىتەۋە بەكوشتنەۋە، يان بەخوین!

بەلام ۋەك گوتم: ھەر ئەۋە رايەۋە ئەۋمانايە راستە، كە: لىرەدا مەبەست: سەرخرانىەتى لە پروۋى شەرعییەۋە، نەك لە پروۋى قەدەرىي و گەردوۋونىيەۋە.

دوۋەم: كە دەفەرموئى: ﴿سُلْطَنًا﴾، ﴿إِمَاءً بَأْتُهُ سَيَكُونُ لِلْمُسْلِمِينَ كَيْفَ سِيَاسِي وَسُلْطَةً فِي قَابِلِ الْإِيَّامِ﴾، كە خوا لەم سوۋرەتە مەككەيەدا دەفەرموئى: ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لِرِوَيْهِ سُلْطَنًا﴾، لە شارى مەككە و لە قوناقى مەككەيى دا، كوا دەسلەلات ھەبوۋە! كەۋاتە: ئەۋە ئاماژەيە بۆ ئەۋە كە مسولمانان لە داھاتوۋدا، قەۋارەيەكى سىياسىيان دەبى، كە لە ژىرسايەى دا دەتوانن تۆلە لە باباي بكوژ، بگەنەۋە.

سەيئەم: كە دەفەرموئى: ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لِرِوَيْهِ سُلْطَنًا﴾، ﴿إِشَارَةً إِلَىٰ إِبْطَالِ تَوَلَّىٰ وَلِيِّ الْمُقْتُولِ قَتَلَ الْقَاتِلِ دُونَ حُكْمٍ مِنْ سُلْطَانٍ، لِأَنَّ ذَلِكَ مِظَنَّةٌ لِلْخَطَا، وَسَبَبٌ لِلْقَوْضَىٰ﴾.

ۋاتە: رستەي: {دەستەلاتمان داۋەتە دەست سەرپەرشتيارەكە} ئاماژەيە بەۋە كە نابى باباي سەرپەرشتيار، خوئى تۆلە كەردنەۋەكە و ھەق كەردنەۋەكە بە ئەستۋە بگري، بەلكو دەبى لايەنىكى دىكە ئەۋە دەستەلاتەي پى بدات، كە برىتيە لە دەستەلاتى شەرعىي، دەستەلاتى سىياسىي، چونكە ھەركەسەك بلى: كەسەك لىكوژراۋە و بچى مىلى كەسەك بگري و، خوئى بچى بكوژ بكوژىتەۋە، بى ئىسپات و بەلگە، ۋىراي ئەگەرى بە ھەلەداچوون، دەبىتە ھۆى پاشاگەردانىش، بەلكو دەبى دەستەلاتىكى سىياسىي ھەبى لىي بكوئىتەۋە و ئىسپات بى لەسەر باباي تۆمەتبار و، تۆمەتەكەى لەسەر ساغ بىتەۋە، ئنجا ئەۋە دەستەلاتەى دەدرىتتى كە تۆلە بگاتەۋە، ئنجا مەرج نىە ئەۋە كاتەش تۆلەكە بە دەستى خوئى بگاتەۋە.

شاياتى باسشە، ھەندىك لە تەفسىرەكان ھەندىك لەم ئايەتانەيان بە مەدىنەيى داناون، چونكە پىيان گونجاۋ نەبوۋە لەگەل ھالى مسولمانانى مەككەدا، بەلام ھىكمەتەكەيمان باسكرد، كە ئەمە ئاماژەيە بەۋە كە: لە داھاتوۋدا مسولمانان قەۋارەيەكى سىياسىي و دەستەلاتىكىيان دەبى، كە بتوانن ئەۋەى خوا ئاماژەي پىداۋە، جىبەجىي بگەن.

مەسەلە ی دوازدهیەم:

بەباشترین شیوەش نەبێ توخنی مائی هەتیو مەکهون، هەتاكو بالغ دەبن، (واتە: تێدەگات و پێدەگات):

ئەمەش رەوشت و رەفتاری نۆزدهیەم دەگریته خوئی:

خوا دەفرموئی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ...﴾ (۳۱)

شیکردنەوهی ئەم رستەیه، لە سنی برگەدا:

(۱) - ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾، هەرۆهەا نیزیکی مائی هەتیو مەکهون، توخنی مەکهون، (الْيَتِيمُ: مَنْ مَاتَ أَبُوهُ، وَهُوَ لَمْ يَبْلُغْ مَبْلَغَ الرِّجَالِ، وَهُوَ سِنُ الرُّشْدِ)، واتە: (یتیم) کەسیکە بابی مردووه، نەشگەیشتۆتە ئاستی پیاوان، کە بریتیه لە تەمەنی تێگەشتن و پێگەشتن.

تیمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) دا بە تەفصیل قسەمان لە بارە ی هەتیو (یتیم) هوه کردوه، زانا یانیش دەلین: مندالی مرووف، بە مردنی باب هەتیو دەبن، بەلام بەچکە ی ئاژەل بە مردنی دایک هەتیو دەبن، گرنگ ئەوهیه لیرە خوا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ دەفرموئی: توخنی مائی هەتیو مەکهون، واتە: نەك هەر مەبخۆن و زیانی پتی مەگەنن، بەلكو هەر نیزیکیشی مەکهوه، کە بیگومان مەبەست توخن کەوتنی خراب و زیانبەخشانهیه، وهك رستە ی دوا یی پروونی دەکاتەوه:

(۲) - ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، مەگەر بە شیوهیهك کە باشترینە، لیرەدا وشە ی (أحسن) کە بو (تفضیل) ه، مەبەست پتی زێدەیهیه لە چاکیی و چاکەکردندا، یانی: مەگەر بە شیوهیهك کە باشترین شیوهیه، ئەگەرنا توخنی مائی هەتیو مەکهون، ئەك مەبەست بەراورد کردن و هەلبژاردن (مقارنە وتفضیل) بن.

(۳) - ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، هەتا دەگاتە تین و تاقەت و توغیانی خوئی، (أشده: أي: شدة تكوینیه، وقوته (أشد) قیل: هو جمع لا واحد له من لفظه، وقیل جمع شدة)، (أشد) واتە: تا دەگاتە تین و تاقەتی خوئی، کە مەبەست پێگەشتن و تێگەشتنە و بالغ بوونه، ئنجا هەندیکیان (أشد) یان بە هیزوتین لیکداوه تەوه، هەندیکیشیان گوتوو یانە: (أشد) کۆیه و تاکی نیه لە بیژە ی خوئی، هەندیکیشیان

گوتووایانه (أشد) کۆی (شُدّة) یه، واته: تین و وزه کان، واته: تاكو ئەو مندالە بئی بابە، له هه موو روویه كه وه تین و تاقت و وزه کانی ته واو ده بن.

له سوورەتی (النساء) له ئایه تی (6) دا خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿وَابْلَاوُا۟ الْيَتٰمٰی حَتّٰی اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ اِنْ اَنْتُمْ مِنْهُمْ رٰسِدًا فَاَدْفَعُوْا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ﴾، واته: هه تیوه کان (مندالە بئی بابە کان) تا قی بکه نه وه، تاكو کاتیک که تییاندا هه ستان پی کرد که تیگه یشتوون و پیگه یشتوون، ئەو کاتە مآل و سامانە کانیان تەسلیم بکەنە وه.

به لآم ئە وه ی که لی ره دا گرنگه بزانی ئه وه یه: خوای کارزان که ده فه رموی: تو خنی مآلی هه تیوان مه که ون! مه به ست ئە وه نیه که خو له و مندالە بئی بابانه دا بپردی و، هیچ جو ره مامه له یه کیان له که لدا نه کری، به بیانوی ئە وه که هه موو شتیکیان فه ده غه یه، له سو نگی ئە وه وه که مندالی بچوو کیان هه یه، مندالی نابالغیان هه یه، بگوتری: سیبه ری خانووشیان هه رامه! ناویشیان هه رامه! که ئە مه وه همی کی بلا وه له نێو کۆمه لگادا!

به لآم له راستییدا مندال با بابیشیان مردبی، نابی دووریان لی بکری، به لکو ده بی سهردان بکری و سه ره رشتی بکری، ده بی بچی له که لیان دا بنیشتی، با چایه کیشیان له مآل بخۆیه وه و ناو یکیش بخۆیه وه و بچی سه بیه ری خانووشیان، به لآم گرنگ ئە وه یه مه به ستت سوود پی گه یاندنیان بی و مه به ستت مآل خواردنیان نه بی، خوای په ره وردگاریش هه روا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتٰمٰی اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ﴾، مه گه ر به با شترین شیوه، ئە گه رنا تو خنی مآلی هه تیو مه که ون، که سی ک که ده چی بو مآلی ک که مندالی بچوو ک و نابالغی بی بابیان هه یه، ئە گه ر دوو چایان له مآلی بخواته وه، بیگومان ده توانی بای ئە وه دوو چایه و زیاتریش سوودیان پی بگه به نی، چ سوودی ماددی بی، چ سوودی مه غه وی.

مهسه لهی سیزده یه م:

به لئین و په یمان به ته واوی جیبه جی بکه ن، بیگومان به لئین و په یمان لپرسراوه یه،
(واته: لئی ده پرسرته وه).

ئهمه ش ره وشت و ره فتاری بیسته مه:

خوَا ۱۰۰۰ خَوَا دَه فَرَمَوَى: ﴿... وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له دوو برگه دا:

۱- ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾، به لئین و په یمان به ته واوی جیبه جی بکه ن، (العَهْدُ: مَا تَعَاقَدَ الْإِنْسَانُ عَلَيْهِ مَعَ غَيْرِهِ، عَقْدًا اخْتِيَارِيًّا يُلْتَزِمُ هُوَ بِنَتَائِجِهِ)، واته: په یمان (عَهْد) بریتیه له و گریبه سته ی که مرؤف له گه ل به ران به ره که یدا ده یبه سته به ویستی نازادانه ی خو ی و پابه ندیش ده بی به ده ره نجامه کانیه وه.

(وَأَوْفُوا) (وَقَى و أَوْقَى) یانی: کردنی کاریک به ته واوی (أوفوا) یانی: په یمان به ته واوی جیبه جی بکه ن، به کوردیش ده لئین: وه فادار بن به په یمان، واته: په یمانه که به ته واوی جیبه جی بکه ن و پیوه ی پابه ندین.

۲- ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾، بیگومان به لئین و په یمان لپرسراوه یه، (مَسْئُولًا: أَي مَسْئُولًا عَنْهُ، يَسْأَلُكُمْ عَنْهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واته: (په یمان) خو ی لئی ناپرسرته وه، به لکو له باره یه وه پرسیار ده کرئ و لپرسینه وه ده کرئ له و که سه ی که ئه و په یمانه ی به ستوه، خوَا لئتان ده پرسرته وه له روژی دواییدا، له باره ی ئه و په یمانه وه.

(الْوَفَاءُ: ضِدُّ الْعَدْرِ، وَقَى بِعَهْدِهِ وَفَاءً وَأَوْقَى بِمَعْنَى)، (وفاء) پیچه وانه ی (عَدْر) ه، (عَدْر) په یمان شکینیه، (وفاء) خاوه ن په یمان بوون و پابه ند بوونه به په یمانه وه، ده گوترئ: (وَقَى بِعَهْدِهِ وَفَاءً، وَأَوْقَى بِوَعْدِهِ وَفَاءً)، هه ردووکیان یه ک واتای هه یه، واته: په یمانی خو ی برده سر، به ته واوی.

مەسەلەى چواردەيەم:

پىوانىش بۆ خەلكى بەتەواوىى پىئون و بەتەرازووى راستىش بكتىشن، ئەو بە باشترە و سەرەنجامىشى چاكتەرە:

ئەمەش رەوشت و رەفتارى بىست و يەكەم و بىست و دووهم، دەگرتە خۆى:

خو دەفەرموى: ﴿ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝۳۵ ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە چوار برگەدا:

(۱) - ﴿ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ ﴾، ھەركاتىك پىواتان بە تەواوىى پىوانە ئەنجام بەدن، (گىل) واتە: پىوان، دەشگونجى (گىل) بە واتاى ئەو دەفرە بى، كە شتى پى دەپىورى، ئەو ئامرازەى كە پى دەپىورى، ئنجا ئەگەر مەبەست پى ئامرازەكە بى، واتە: بە تەواوىى پىرى بکەن و بپىئون، بەلام ئەگەر (گىل) چاوك بى، واتە: پىوان، يانى: پىرۆسەى پىوان بە تەواوىى ئەنجام بەدن، ھەركاتىك پىواتان.

(۲) - ﴿ وَزِنُوا بِالْقِسْطِاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴾، ھەررەھا (بۆ خەلك) بە تەرازووى راست، شتان بكتىشن ﴿ بِالْقِسْطِاسِ ﴾، خوینراویشەتەوہ: (قسطاس).

دەربارەى ئەم وشەيە گوتراوہ: (مُعْرَبٌ مِنَ الرُّومِيَّةِ: قِسْطٌ وَطَاسٌ)، لە رۆمىيەوہ كراوہ بە عەرەبىيى (قسط) واتە: دادگەرىيى، (طاس) یش واتە: قاپ، يانى: ئەو (طاس)ەى كە سەنگەكەى كە دەخرىتە نىو، با لەگەل (طاس)ەكەى دىكەدا يەكسان بى، واتە: با دوو قاپەكە، يەكسان بن.

(۳) - ﴿ ذَلِكَ خَيْرٌ ﴾، ئا ئەو بە باشترە، واتە: ئەو بە باشترە لە تەرازوو بازىيى، ياخود ئەو بە باشترە لە نوقسانىي لە پىواندا، ياخود لە كىشاندا، لە كویدا باشترە؟ لە دنيادا، يان لە دواپوژدا، بەلكو ئەو بە راسترە بلتىن: لە ھەردوو كياندا.

(۴) - ﴿ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾، سەرەنجامىشى باشترە، پىوان بەتەواوىى و كىشان بەراست و دروستىيى، لە خودى خویدا باشترە، ﴿ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾، ھەررەھا سەرەنجامىشى چاكتەرە.

چونكى: كۆمەلگايەك ئەگەر بە تەواۋىي شت بۆ يەكدى بېيۈن و بە تەواۋىي شت بۆ يەكدى بېكىش بە تەرازوۋى راست، بېگومان ئەو كۆمەلگايە متمانەيان بە يەكدى دەبى و، ئەو كۆمەلگايە مالەكەيان حەرەمى تىناكەۋى و، لەگەل يەكدا لىك دلىيا دەبن و، كۆمەلگايەكى تەندروست دەبى، سەرەنجام: ھەموو كۆمەلگايەكە قازانچ دەكات، ھەم كېيارو فرۇشيار و، ھەم سەرەنجام پىكھاتەكان، ئەو ھەم سەرەنجامى باشتە لە تەرازوۋ بازىي و، لە دزىكارىي و فىل و فەرەج، لە كىشان و پىواندا.

مەسەلەي پانزەيەم:

بە دواي شتىكىش مەكەۋە كە زانىارىيەت لەسەرى نىە، چونكى بىستەن و دىتەن و عەقل، لىيان دەپرسىتەۋە:

ئەمەش رەۋشت و رەفتارى بىستەن و سىيەم دەگىرتە خۇي:

خوادەفەرەمۆي: ﴿وَلَا نَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾

شىكىردنەۋەي ئەم ئايەتە، لە سىن بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَلَا نَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، بە دواي شتىك مەكەۋە كە زانىارىيەت پىي نىە، (الْقَفْو: الْإِتْبَاعُ، قَفَاهُ يَقْفُوهُ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْقَفَا)، (قَفَاهُ) واتە: شوپىنى كەوت، (يَقْفُوهُ) واتە: شوپىنى دەكەۋى، لە ئەو كىردارە لە (قَفَا) ۋە ھاتو، (قَفَا) واتە: پىشتەمل، كەسىك بە دواي شتىك بىكەۋى، لە پىشتىەۋە دەروا و، پىشتەملى لىي دىيارە.

كەواتە: ﴿وَلَا نَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، بە دواي شتىك مەكەۋە كە زانىارىيەت لەبارەيەۋە نىە، واتە: گومانى خراب و، تۆمەتى خراب، پال مەدەنە لاي خەلك، زامانتان بە خرابە لە بەرانبەرى خەلكدا نەگەرى، ۋەك: بوختانى داۋىن پىسى، درۆكرن، شايدى دى دانى بە درۆ، گومانى خراب، تانەدان لە رەچەلەكى خەلكى، لە سومەو كەرامەتەيان، با ھەر لەخوۋە زامانتان بە خرابە نەگەرى و، شتىك كە زانىارىيەت پىي نىە و، تەواۋ لىي دلىيا نىن، قسەي لەبارەۋە مەكەن، بۆچى؟

۲- ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾، واتە: چونکه بە دنیایی بیستن و دیتن و عه‌قل، (فؤاد) لێره‌دا بە مانای عه‌قله.

۳- ﴿كُلُّ أُولِيكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾، هه‌رکامێک له‌وانه‌ لێیان ده‌پرسێته‌وه، هه‌رکامێک له‌وانه‌ به‌ جیا‌جیا لێی ده‌پرسێته‌وه، پ‌سپو‌رانی زمان گو‌توویانه: (نُزِّلَتْ هَذِهِ الْجَوَارِحُ مُنْزِلَةَ الْعُقَلَاءِ)، ئەم ئەندامانه‌ وه‌ک کۆمه‌له‌ مرۆفێکی عاقل و‌یناکراون، بۆیه‌ راناوی کۆی عاقلانیان بۆ به‌کارهاتوه: هه‌رکامێک له‌وانه‌ لێی ده‌پرسێته‌وه، لێپرسینه‌وه‌ش لێره‌دا، مه‌به‌ست پێی سزا و پاداشت دانه‌وه‌یه، هه‌ر که‌سه‌ به‌پێی خۆی.

لێره‌دا یه‌کیک له‌ زانیانی مه‌زه‌بی مالیک به‌ ناوی: (ابنُ حُوَيْرِ مَنَدَاد) ده‌لێ:

(تَضَمَّنَتْ هَذِهِ الْآيَةَ الْحُكْمَ بِالْقَافَةِ، لِأَنَّهُ لَمَّا قَالَ: وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، دَلَّ عَلَى جَوَازِ مَا لَنَا بِهِ عِلْمٌ، فَكُلُّ مَا عَلَّمَهُ الْإِنْسَانُ أَوْ غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ، جَازَ أَنْ يَحْكُمَ بِهِ، وَبِهَذَا احْتِجَجْنَا عَلَى إِثْبَاتِ الْقُرْعَةِ وَالْخُرْصِ، لِأَنَّهُ ضَرَبُ مِنْ غَلَبَةِ الظَّنِّ، وَقَدْ يُسَمَّى عِلْمًا اتِّسَاعًا، فَالْقَائِفُ يُلْحِقُ الْوَلَدَ بِأَبِيهِ مِنْ طَرِيقِ الشَّبَهِ بَيْنَهُمَا، كَمَا يُلْحِقُ الْفَقِيهَ الْقُرْعَ بِالْأَضَلِّ مِنْ طَرِيقِ الشَّبَهِ)^(۱).

واته: ئەم ئایه‌ته‌ حوكمی قافه‌ی گرتۆته‌ خۆی، {قافه‌} به‌ کوردیی ده‌لێن: شوێنگه‌ر، شوێن هه‌لگه‌ر، یاخود حوكم دان، به‌ پێی قیافه‌ و شێوه‌ و دیمه‌ن، چونکه‌ خوا که‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ شتێک که‌ زانیاریت له‌باره‌وه‌ نیه‌، شوێنی مه‌که‌وه، ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ هه‌رشتێک زانیاریمان له‌باره‌یه‌وه‌ هه‌بوو، مرۆف هه‌ر شتێکی زانی، یاخود گومانی زالی له‌باره‌یه‌وه‌ هه‌بوو، بۆی هه‌یه: بریاری پێیداو، قسه‌ له‌باره‌یه‌وه‌ بکات، ئنجا هه‌ر له‌سه‌ر ئەم بناغه‌یه‌شه‌ که‌ ئیمه‌ کارمان به‌: تیروپشک (قُرْعَة) [قورعه‌ کیشان]، یاخود شت دانان به‌ ق‌رساندن کردوه، که‌ هه‌موویشی بریتیه‌ له‌ گومانی زالی و، جاری واش هه‌یه: گومانی زالی، به‌ زانیاری ناوده‌برێ، ئنجا بابای (قَائِف) واته: شوێن هه‌لگه‌ر، یان قیافه‌ناس، منداڵ په‌یوه‌ست ده‌کاته‌وه‌ به‌بابیه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌لێ: پێک ده‌چن، {وه‌ک پێشتریش له‌وباره‌وه‌ باس‌مان کرد، له‌ فه‌رمووده‌یه‌ک‌دا که‌ بوخاریی و موس‌لیم هیناویانه‌، دایک‌مان عایشه‌ خوا لێی پازی بی‌ ده‌لێ: رُوژبێک پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌وه‌، زۆر دل‌ خۆش بوو، گو‌تی: فلان که‌سی قیافه‌ناس: زه‌یدو ئوسامه‌ی کوری، که‌ شتێکیان به‌سه‌ر ده‌م و چاودا دراوه‌ و پێیه‌کانیان دیار بوون، گو‌توویه‌تی: ئەو پێیانه‌ له‌یه‌ک‌دین، چونکه‌ ئوسامه‌ زۆر په‌ش بووه‌ و زه‌یدیش زۆر سپی بووه، له‌ لۆکه‌ سپیتر بووه، بۆیه‌ که‌سانتێک له‌باره‌ی په‌چه‌له‌کی ئوسامه‌ و زه‌یده‌وه‌، گومانیان دروست

كردوه، بەلام ئەو زانا قىافەناسە گوتوويەتى، نەخىر ئەوانە يەكن، جارى وا ھەيە، با رەنگە كانىش جىابن، بەلام رەچەلەك چەسپاوه.

ئىجا (ابن خويىز منداد) دەلى: وهك چۆن باباى قىافەناس، لەرىى وىكچوونەوه، مندال پەيوەست دەكاتەوه بە بابى، {مندالتيك كه بابى ديار نيه، يان گومان ھەيە لە بابى}، باباى شەرەزانىش ھەر بەو شىوہيە، لقيك بە ھۆى وىكچوونەوه، پەيوەست دەكاتەوه بە ئەصلەكەيەوه.

ئەمەش دەقى فەرموودەكەيە:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ وَهُوَ مَسْرُورٌ، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ! أَلَمْ تَرَى أَنْ مَجْرَزًا الْمُدْلِجِي دَخَلَ، فَرَأَى أَسَامَةَ وَزَيْدًا، وَعَلَيْهِمَا قَطِيفَةٌ قَدْ غَطِيَا رُؤُوسَهُمَا، وَبَدَتْ أَقْدَامُهُمَا، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ} (أخرجه البخاري: ۶۷۷۱، ومسلم: ۱۴۵۹).

واتە: عائىشە (خو لى پازى بى) دەلى: پوژتيك پىغەمبەر ﷺ ھاتە ژوورى، دەم و چاوى گەش بوو (دەم بە زەردە خەندەو رووى گەش بوو)، فەرمووى: سەرنج نادەى ئەى عائىشە! موجه زىزى {بابايەكى قىافەناس بوو} تەماشاي زەيدى كورى حارىسەو ئوسامەى كورى زەيدى كرد، كە پوژساكىكيان بەسەردا بوو، {لېفەيەك يان پوژسەريكيان بەسەردا بوو، لە كاتى خەوتندا، سەريان داپوژراو، بەلام پىيەكانيان دياربوون}، گوتوويەتى: ئەم پىيانە ھەندىكيان لە ھەندىكيانن.

(المازري) يەكيكە لە زانايان دەلى: {كَانَتِ الْجَاهِلِيَّةُ تَفْدُخُ فِي نَسَبِ أَسَامَةَ لِكُونِهِ أَسْوَدَ شَدِيدَ السَّوَادِ، وَكَانَ زَيْدٌ أَبُوهُ أُبَيْضَ مِنَ الْقَطَنِ} (۱).

واتە: لەسەردەمى نەفامىيدا خەلك تۆمەتيان لە رەچەلەكى ئوسامە دەدا، چونكە ئوسامە زۆر زۆر رەش بوو، زەيدى بايشى لە لۆكە سپى تر بوو.

مهسه لهی شازده یه م:

خوا ده فه رموی: به فیزو که شخهش به زه ویدا مه رۆ، چونکه زه ویت بو نادرێ و، هینده ی چیاکانیش که له گهت نای:

ئه میش نا کاری بیست و چواره م ده گرته خۆی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ (۳۷)

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته، له سێ برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ (الْمَرْحُ: شِدَّةُ الْفَرْحِ) واته: زۆر به دلخۆشی و بوغرای و شادمانیه کی له سنوور به ده ر، به زه ویدا مه رۆ.

بوچی؟

(۲) - ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ چونکه: به دنیایی تو زه ویت بو نادرێ، بیت هه لئاقه نرێ به بیته کانت، کاتیک که پی له سه ر زه وی داده نی، هینده به هیزو پته و نی!

(۳) - ﴿وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ هه روه ها له پرووی دریزی و که له گه تی و به رزیشه وه، ناگه یته چیا یان، لیره دا: (الْمَقْصُودُ: التَّهَكُّمُ بِهَذَا الْفِعْلِ الشَّنِيعِ)، واته: ئه وه جوړیکه له توانج تیگرتن و گالته پیکردن، له و کرداره ناره وایه ی که به فیزو که شخه و بوغرای به زه ویدا بروی، خوا ده فه رموی: ئه ی مروف! تو چی فیزو که شخه یی بکه ی له زه ویدا؟! نه زه ویت بو نادرێ و، نه ده گه یته چیاکانیش، تو دروستکراویکی بچووی خوای، به بوغرای و خو شحالی و به خو سه رسام بوون، به زه ویدا مه رۆ.

مهسه لهی حه فده یه م:

هه ر کام له وانه، خراپه که ی له لای پهروه ردگارت ناپه سنده و ناخوشویستراوه:

خوَا ۱۰۰ دَه فِه رَمُو۱۰۰: ﴿كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوٰهًا ۳۸﴾

هه ر کامیک له وانه، خراپه که ی له لای پهروه ردگارت ناپه سنده، چونکه خو بیست و چوار (۲۴) دانه ره وشت و په فتاری باسکردن، وه که له سه ره تای ته فسیرکردنی نه م نایه تانه وه گوتمان: دوازده یان ناپه سندن و، دوازده شیان په سندن، بویه خوا فه رموو یه تی:

﴿كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوٰهًا﴾، هه ر کامیک له وانه خراپه که ی، له لای پهروه ردگارت ناپه سنده، ناخوشویستراوه، چونکه نه گه ر وشه ی (سینته) ی له گه لدا نه باو فه رموو بای: (كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوٰهًا)، نه وکاته دوازده په سنده کانیشی ده گرتنه وه، واته: هه ر کامیک له و بیست و چوار (۲۴) انه، نه وانه یان که خراپن، له لای پهروه ردگارت ناپه سندن، ناخوشویستراون، به لام بیگومان چاکه کانیان چاکن.

(مَكْرُوٰهًا: اٰی: هٰی مَنٰهِيَاتٌ عَنّٰهَا، وَالتّٰی هِيَ سَيِّئَةٌ فِی ذَاتِهَا وَمَكْرُوٰهَةٌ مَّرْفُوٰضَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ)، واته: هه ر کامیک له وانه خراپه که ی له خودی خویدا خراپه و، له بهر نه وه ی که له خودی خویدا خراپه و، زیان به خشه، بویه له لای پهروه ردگاریشت ناپه سنده و قه ده غه کراوه.

مەسەلەى ھەژدەبەم و کۆتایی:

ئەو ھەش لەو ھیکمەتەىە کە پەرۋەردگارت بۆى سەرش کردووی و، لەگەل خوادا ھیچ پەرستراویک دامەنى، ئەگەرنا بە سەرزەنشت کراویى و دەرکراویى فری دەدریە دۆزەخەو:

خوادە فرموی ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَلَنَلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ (۳۱)

شیکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱) ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾، ئەو لەو ھیکمەتەىە، کە پەرۋەردگارت بۆى سەرش کردووی، بۆى ناردووی.

(۲) ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، لەگەل خواشدا پەرستراوی دیکە دامەنى.

(۳) ﴿فَلَنَلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ﴾ (ئەگەرنا، ئەگەر پەرستراوی دیکە لەگەل خوادا بپەستی) فری دەدریە دۆزەخەو.

(۴) ﴿مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾، بە سەرزەنشتکراویى و دوورخراویى لە بەزەىى خوا، (المَلُومُ: الَّذِي يُنْكَرُ عَلَيْهِ مَا فَعَلَهُ، المَدْحُورُ: المَطْرُود) (ملوم) ئەو کەسەىە پەخەنى لى بگیری، لەسەر ئەوہى کردوویەتى، (مدحوراً) واتە: دەرکراو.

کەواتە: ھیکمەت ھەر لە نىو قورئانداىە، نەك جیاواز بى لە قورئان، من لە کتیبەکانى خۆمدا زۆر جار ئەم ئایەتانەم کردوونە بەلگە، بە تاییەتى ئەم ئایەتەى دواى ئەو بیست و چوار پەفتارە، کە دوازدهیان پەسەندن و دوازدهیان ناپەسندن، ھاتو، ھەمووی ناو ناون: ھیکمەت.

کەواتە ھیکمەت یانى: پازانەو بە سیفەتە بەرزو پەسندەکان و خو بزارکردن و دووری گرتن لە پەوشت و ئاکارە خراپ و ناپەسەندەکان، ھیکمەت ئەمە واتاکەىەتى، ئنجا ئەمە ئەو دەگەبەنى کە ھیکمەتیش ھەر لە نىو قورئانداىە، چونکە خوا ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾

كەواتە ئەو قسەيەى كە زۆر لە نىو زاناياندا باو، كە بەزۆرىش لە شافىعيان وەرگرتو (پەحمەتى خواى لى بى) كە لە كىتەبە كەى خۆى (الرسالة) دا گوتوويەتى، گوتوويەتى: {حِكْمَةٌ} يانى: سوننەت، لە راستىدا ئەمە وانى، بەلكو حكمت هەر لە نىو قورئاندايە و حكمت خۆرازاندىنەويە بە سيفەتە بەرزەكان و، خۆدوورگرتنە لە سيفەتە ناپەسندەكان.

ئىجا كە هەندىك گوتوويانە: (الْحِكْمَةُ إِصَابَةُ الْحَقِّ عِلْمًا وَعَمَلًا)، (حكمت) برىتە لەو كە تۆهەق بىتىكى لە رووى زانين و كردارەو، ئەويش هەر دەچىتەو نىو ئەو، چونكە ئەگەر تۆهەق بىتىكى، خۆت لە سيفەتە خراپەكان دوور دەگرى و، خۆشت بە سيفەتە چاكەكان دەپازىنەو.

ياخود كە گوتراو: (الْحِكْمَةُ: وَضْعُ الشَّيْءِ فِي مَوْضِعِهِ، الْمَوْدَى لِلغَايَةِ مِنْهُ)، (حكمت) برىتە لە دانانى هەرشىتىك لەو شوینەى خۆيدا، كە بەو ئامانجەى دەگەيەنى، كە بوى پەچاوكراو.

يان كە گوتراو: (الْحِكْمَةُ: مَعْرِفَةُ الْحَقَائِقِ)، واتە: حكمت زانینی راستیەكانە.

يان گوتراو: (الْحِكْمَةُ: التَّخَلِّي مِنَ الرَّذَائِلِ، وَالتَّحَلِّي بِالْفَضَائِلِ)، واتە: (حكمت) بىزار كرانە لە سيفەتە نزمەكان و، پازانەويە بە سيفەتە پەسندەكان.

هەموو ئەو پىناسانە، دەچنەو نىو ئەو كە: خوا ﷻ كۆى ئەو بىست و چوار خەسلەتە پەسندو ناپەسندەى، بە حكمت لە قەلەم داو، كە دەبى ناپەسندەكان خۆيان لى بەدوور بگىرى و، پەسندەكانىش خۆيان پى پرازىترىتەو، كۆى ئەوەى بە حكمت لە قەلەم داو، و، حكمتەكەشى وا داناو، كە خوا ﷻ بە وەحىى بو پىنخەمبەر ﷺ ناردو.

وہك پىشترىش گومان خوا ﷻ دەستىكى ئەو بىست و چوار (۲۴) پەوشت و ئاكارە پەسندو ناپەسندەى، بە: تەنيا خواپەرستى و، خۆبەدوور گرتن لە هاوبەش بو خوا دانان، دەست پىكرد و، كۆتايىەكەشى هەر بەو هینا، چونكە سەرچاوەى هەموو سيفەتە بەرزەكان، برىتە لە تەنيا خواپەرستى، تەنيا بەندايەتىى بو خوا كردن، هەرەها ماك و مىكروپى هەموو خوو و خدە خراپ و ناپەسندەكانىش، برىتە لە هاوبەش بو خوادانان و،

دوور له خوایی و پشت له خوایی و مامه له کردن له گه ل غهیری خوادا، وهك مامه له کردن له گه ل خوادا، که پیی ده گوتری: (شرك) هاوبه شدانان.

خوا به لوتف که پهمی خوئی، ئیمه له و که سانه بگپیری که به راستی نه هلی خوا به یه کگرتن و، به ندایه تییان بو خوا ساغده که نه وه و، خوا بمانپاریزی له وهی که هاوبه ش بو خوا دابنئین، شتیک که بیزانین، یان نه یزانین، ناشکرا بی، یا خود په نهان بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دەرسی چوارەم ✱

پنجاهه نهم دهرسه

نهم دهرسه مان سیزده (۱۳) ثابته ده گرتته خوئی، ثابته کانی: (۴۰ - ۵۲)، که تیاندا کومه نیک راستی گهوره و گرنگ له باره ی خوی بهرز و مهزن و، قورثانی به پیز و قسه له جی و، پیغه مبهری کوتایی ﷺ و زیندوو کرده وه و، قیامهت و سزاو پاداشته وه، خراونه روو، له میانی نه وه شدا: نامازه به هندیك بیرو پای پووچی کافره کان کراوه و بهر بهر چیشیان دراوه ته وه و، سه رجه م نه و بابه تانه ی له م سیزده (۱۳) ثابته دا خراونه روو، ده (۱۰) بابه تن: چواریان له باره ی خوی بهرزو بی وینه وهن و، سییان له باره ی قورثانه وه و، دوو انیان له باره ی زیندوو کرانه وه و قیامه ته وهن و، به کیشیان له باره ی پیغه مبهری کوتاییه وه (موحه ممه ده ﷺ).

﴿۱۰﴾ وَأَفْصَلَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنشَاءً لِّكُمُ لِنُقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿۱۰﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿۱۱﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَبَّغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿۱۲﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿۱۳﴾ نَسِجٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۱۴﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿۱۵﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَىٰ آذَانِهِمْ نُفُورًا ﴿۱۶﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿۱۷﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿۱۸﴾ وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿۱۹﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿۲۰﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿۲۱﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَنْظُرُونَ إِلَيْهِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۲۲﴾

مانای دەقا و دەقى ئايەتەکان

((ئایا پەرۋەردگارتان ئىۋەى تايەت كىردۈە بە (هەبوۋى) كورانهۋە (كورانى بو ئىۋە بە كلا كىردوونەۋە) و، لە فرىشتانىش مېنە (كچە)كانى بو خۆى داناون؟ بىگومان ئىۋە قسەيەكى ناقۆلاى مەزن (بەرانبەر بە خوا) دەكەن ﴿۴۰﴾ بە دىنئايىش لەم قورئانەدا، وپنەى جۇراوجۇرمان هېئانۋەۋە تاكو بېرىان بېتەۋە (پەند وەر بىگرن) لە حالئىكدا كە ھەر سلەمىنەۋەيان بو زىدە دەكات ﴿۴۱﴾ بلى: ئەگەر وەك دەلئىن (خوا) پەرستراوانى دىكەى لەگەل بوونايە، ئەو كاتە بەرە و (خواى) خاۋەن عەرش (دەچوون و) پرىيان دەگرتەبەر (بە مەبەستى دژايەتېى كىردى)! ﴿۴۲﴾ (خوا) پاك و بى لەكەيە و بەبەرزىيەكى گەورە، بەرزە لەۋەى دەلئىن ﴿۴۳﴾ ھەوت ئاسمانەكان و زەوى و ھەر كەس كە تىيان دايە، بى خەۋشىى بو دەردەبىرن و، ھىچ شتىك نىە كە بە ستاىشكىردنەۋە پاكىى وى رانەگەيەنئى، بەلام لە بە پاكىرتنەكەيان تىناگەن، بە دىنئايى ئەو ھىدىى لىيوردەيە ﴿۴۴﴾ ھەر كاتىكىش قورئانت خويئند، پەردەيەكى پۇشرا و لە نىوان تۆۋ ئەوانەدا دادەئىين، كە بىروايان بە دواروژ نىە ﴿۴۵﴾ پۇششىشمان خستە سەر دلەكانيان (پىگىرە) كە تىى بگەن و، قورسايشمان خستۆتە گونئەكانيانەۋەۋە، ھەر كات باسى يەكتايى پەرۋەردگارت بكەى، پاشەو پاش پشت ھەلدەكەن و، دەسلەمنەۋە ﴿۴۶﴾ ئىمە زانائىن بەۋەى بو گوئىت بو ھەلدەخەن، كاتىك گوئىت بو ھەلدەخەن و، كاتىك چپە دەكەن، كاتىك ستەمكاران دەلئىن: ئىۋە تەنئا شوئىن پىاۋئىكى جادوو لىكراۋ دەكەون ﴿۴۷﴾ پىرانە! چۆن وئىنانت بو دئىنەۋە، سەرەنجام گومىرا بوون و ناتوانن پى دەربكەن! ﴿۴۸﴾ ھەرۋەھا گوتىان: ئايا ئەگەر بووئىنەۋە بە ئىسقان و گل و خۆل، ئايا ئىمە لە نوئى دروست دەكرئىنەۋە و، زىندوو دەبىنەۋە؟! ﴿۴۹﴾ بلى: بىنە بەرد، يان ئاسن ﴿۵۰﴾ يان بىنە ھەر دروستكراۋئىك كە لە دل و سىنەكانتان دا بە گەورە دادەنرى (كە بگونجى زىندوو بىكرتەۋە)، ئنجا دەلئىن: كى دەمانگىرتەۋە (بو ژيان)؟ بلى: ئەو كەسەى يەكەمجار ھېئانۋىە دى، ئنجا سەرىانت بەرە و لا دەلەقتىن (بە گائتە پىكردن و سەرسورمانەۋە) و دەلئىن: ئەۋە كەيە؟ بلى: لەوانەيە نىزىك بى ﴿۵۱﴾ ئەو پۇژەى كە بانگتان دەكات، ئىۋەش يەكسەر بە ستاىشكىردنىەۋە، ۋەلام دەدەنەۋەۋە، پىتان وايە تەنئا كەمىك ماۋنەۋە (لە ژيانى دنئادا، لە قۇناغى بەرزەخدا) ﴿۵۲﴾).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

﴿ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ ﴾ : واته: ئایا خوا ئیوه‌ی تاییه‌ت کردوه به‌کورانه‌وه و بۆ ئیوه‌ی ساغکردوونه‌وه؟ (الصَّفَاءُ ضِدُّ الْكَدْرِ، صَفَى الشَّرَابَ يَصْفُو صَفَى، وَصَفَاهُ تَصْفِيَةً، وَأَصْفَاهُ، الْوُدُّ: أَخْلَصَهُ لَهُ)، (صَفَاءٌ) دژی لیلیه، به‌کوردیی ده‌لین: (ساف)، واته: روون یاخود بئ خلته، ده‌گوتری: (صَفَى الشَّرَابَ)، واته: خواردنه‌وه‌که ساف بوو، بئ خلته بوو، (وَصَفَاهُ تَصْفِيَةً)، واته: سافی کرد، بئ خلته‌ی کرد، پالوتی. (أَصْفَاهُ الْوُدُّ: أَخْلَصَهُ لَهُ) واته: خو‌شه‌ویستی خۆی بۆ وی ساغ کرده‌وه، خو‌شه‌ویستی‌یه‌که‌ی هیچ خلته‌ی تیدانیه به‌رانبه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که باسی ده‌کری.

که‌واته: ﴿ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ ﴾، واته: ئایا خوا کورانی تاییه‌ت کردوون به ئیوه‌و، پالوتوونی و به‌شی که‌سی دیکه‌یان پێوه‌نیه؟!

(صَرَفًا): (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، وَتَضْرِيْفُ الرِّيحِ: صَرَفَهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ)، (صرف) بریتیه له‌وه‌ی که شتیک له‌حالی‌که‌وه بگۆری بۆ حالی‌کی دیکه، (تَضْرِيْفُ الرِّيحِ: صَرَفَهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ) (تَضْرِيْفُ الرِّيحِ) که له‌قورئاندا زۆر هاتوه، واته: جو‌راو جو‌رکردنی بایه‌کان، گۆرینی له‌باریکه‌وه بۆ باریکی دیکه.

که‌ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ ﴾، واته: له‌م قورئانه‌دا به‌زۆر شیوازی جو‌راو جو‌ر ئه‌و راستییانه‌مان روونکردوونه‌وه.

(نُفُورًا): (النُّفْرَةُ: الْإِنْزِعَاجُ مِنَ الشَّيْءِ إِلَى الشَّيْءِ، يُقَالُ: نَفَرَ عَنِ الشَّيْءِ نُفُورًا)، (نُفُور) له (نَفْرَةٌ) ته‌وه هاتوه، (نَفْرَةٌ) بریتیه له‌وه‌ی که ئینسان له‌شتیک بیزار بئ، یاخود به‌په‌له له‌شوئینی‌که‌وه بۆ شوئینی‌کی دیکه بپوا، ده‌گوتری: (نَفَرَ عَنِ الشَّيْءِ نُفُورًا) له‌کوردییدا سه‌له‌مینه‌وه‌ی پئ ده‌لین، یاخود دوورکه‌وتنه‌وه‌ی پئ ده‌لین، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلین: له‌و شته سه‌له‌مییه‌وه.

(حِجَابًا مَسْتُورًا): واته: په‌رده‌یه‌کی پۆشراو، (السُّتْرُ: تَغْطِيَةُ الشَّيْءِ: وَالسُّتْرُ وَالسُّتْرَةُ: مَا يُسْتَرُّ بِهِ)، (سُتْرٌ) بریتیه له‌داپۆشینی شتیک، به‌لام (سُتْرٌ وَسُتْرَةٌ) ئه‌وه‌یه که ئه‌و شته‌ی پئ داده‌پۆشری، (حِجَابٌ) یش، واته: په‌رده‌و نیوان.

(أَكِنَّةً): (جَمْعُ كِنَانٍ، وَهُوَ الْغِطَاءُ الَّذِي يُكْنَفُ فِيهِ الشَّيْءُ، نَحْوَ غِطَاءِ وَأُغْطِيَةِ)، (أَكِنَّةً) كَوَى (كِنَان) ه، ئەو پۆششەبە كە شتېكى لە بن پەنھان دەكرى، وهك (غِطَاء) كە بە (أُغْطِيَةِ) كۆدەكرىتەوه، (كِنَان) يش بە (أَكِنَّةً) كۆدەكرىتەوه، مانايان زۆر لىك نىزىكە.

(وَقْرًا): (الْوَقْرُ: الثَّقُلُ فِي الْأُذُنِ، الصَّمَم) (وَقْر) برىتە لەو قورسايەى كە بە گوچكەدا دى و دەبىتە هوى ئەوهى گووى هىچ نەبىستى، بۆبە بە (صمم) يش لىكدراوئەتەوه، واتە: كەرى، شتېك لە گوئدا هەبى بىتە ماىەى نەبىستى.

(مَسْحُورًا): (اسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنْ سَحَرَهُ يَسْحَرُهُ سِحْرًا، وَهُوَ الْأَخْذَةُ، وَالسَّحْرُ: كُلُّ مَا لَطْفًا مَأْخُذُهُ وَدَقٌّ)، (مسحور) ناوى بەركارە لە (سَحَرَهُ يَسْحَرُهُ سِحْرًا فَهُوَ مَسْحُورٌ) واتە: جادوو لىكراو، (وَهُوَ الْأَخْذَةُ) واتە: گرتن لەلاىەن شەيتان و جندەوه بە شىوئەبە كى پەنھان، مەبەست پىى جادوولىكرانە، (سحر) هەر شتېك بە پەنھانكارىى بكرى، بە شىوئەبە ك هەستى پى نەكرى.

(رُفَاتًا): (تُرَابًا: أَجْزَاءُ مُتَفَتِّتَةً، وَالرُّفَاتُ «الرُّفَاتُ»: مَا تَكَسَّرَ وَبَلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، كَالْفَتَاتِ، يُقَالُ: رَفَّتَ الشَّيْءُ يَرْفُتُهُ وَيَرْفُتُهُ: كَسَرَهُ وَدَقَّهُ).

وشەى: (رُفَات) گل و خوول، چەند بەشىكى وردو خاش، (رِفَات، رُفَات) هەر شتېك تىك شكابى و كوون بوو بى و رزىبى، وهك (فُتَات) واتە: وردە نانى سەر سفرە، دەگوئى: (رَفَّتَ الشَّيْءُ) واتە: شتەكەى وردو خاشكرد.

(فَسِيخُضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ): سەرىانت بەرەو لا رادەوه شىن، يان دەله قىنن، (نَعَضُ رَأْسُهُ يَنْعَضُ وَيَنْعَضُ نَعَضًا وَنَعُوضًا: إِذَا تَحَرَّكَ وَأَضْرَبَ، وَيَنْعَضُ رَأْسَهُ: حَرَكُهُ بَارْتِفَاعٍ وَأَنْخِفَاضٍ كَمَا لَمْتَعَجِبَ مِنَ الشَّيْءِ)، (نَعَضُ رَأْسُهُ) واتە: سەرى لەقى، (يَنْعَضُ وَيَنْعَضُ نَعَضًا وَنَعُوضًا) بە كەسىك دەگوئى كە سەرى بجوولى، ئەوه بوو حالەتى: (لازم)، بەلام بوو حالەتى (مُتَعَدِّي) (يَنْعَضُ رَأْسَهُ) واتە: سەرى خووى لەقاند، (بَارْتِفَاعٍ أَنْخِفَاضٍ) سەرى بەرزو نزم بكاتەوه، ياخود سەرى بابدات بەلای راست و چەپ دا، وهك شىوئەبە ك لە سەرسوپمان، ديارە ئەو شتانە دەگەرىنەوه بوو كلتورى گەلان، رەنگە هەبى سەر بە راست و چەپدا پراوئە شىنى، بوو نىشانەى سەرسوپمان، ياخود نىشانەى بە درو دانانى قسەبە ك كە دەكرى، ياخود سەرى بە شىوئەبە ك بلەقنى، وهك گالته پىكردن، زياتر شىوازى ئەو سەر جوولاندانە، پەيوەستە بە كلتورى و عادەتى گەلانەوه.

(إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا): (لَيْتَ فَهُوَ لَآيْتٌ وَلَيْتٌ)، (لَيْتٌ) واتە: مايه‌وه، (لَايْتٌ وَلَيْتٌ) هه‌ردووکیان ناوی بکه‌ر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ن.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

وهك له پیناسه‌ی ئەم دەرسەدا گوتمان: خوا ﷻ له‌م سێزده (۱۳) نایه‌ته‌دا، که هه‌ر له‌سه‌ر دواندن بپروایه‌کان، به‌تایه‌ت هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌کان، به‌رده‌وامه، له‌م سێزده (۱۳) نایه‌ته‌دا چه‌ند راستیه‌ك ده‌خاته‌ روو:

هه‌نده‌یکیان ده‌رباره‌ی خوا به‌یه‌کگرتن و ته‌نیا په‌رستراوێتیه‌تی خوا ﷻ.

یه‌کیان ده‌رباره‌ی قورئان.

هه‌نده‌یکیان ده‌رباره‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

هه‌نده‌یکیشیان ده‌رباره‌ی زیندوو بوونه‌وه‌و، هاتنی روژی دوا‌یی و سزا و پاداشت.

سه‌ره‌تا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ﴾، نایا په‌روه‌ردگارتان ئیوه‌ی تایه‌ت کردوه به‌کورانه‌وه؟ واته: ئیوه‌ی تایه‌ت کردوه به‌هه‌بوونی کورانه‌وه، کوره‌کانی بو ئیوه‌ ساغ و یه‌کلا کردوونه‌وه؟ ﴿وَأَخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنشَاءً﴾، که‌چی له‌فریشتان مینیه‌ی بو‌خوی داناون (هه‌لبێژاردوون)، ﴿إِنكُم لَلْقَوْلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾، به‌دنیایه‌وه به‌هوی ئه‌و قسه‌تانه‌وه، ئیوه‌ قسه‌یه‌کی مه‌زن (ناقولو‌و ناشیرین) به‌رانبه‌ر به‌خوا ﷻ ده‌لین، شتیک که‌ بو‌خوتان پیتان باش نیه، بو‌خوای داده‌نین، که‌ بریتین له‌کچان (له‌مینیه‌کان)، که‌ نه‌ویش هه‌ر راست نیه، چونکه‌ فریشته‌کان مینیه‌ نین، وه‌ك خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (الزخرف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنشَاءً أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَسُئِلُونَ﴾، واته: فریشته‌کان که‌ به‌نده‌ی خوای خاوه‌ن به‌زه‌یین، به‌مینیه‌یان دانان! نایا ناگیان له‌دروستکرانیان بووه {داخو ئیرن یان می؟!} ئه‌و گه‌واهییدانه‌یان ده‌نووسری و لیشیان ده‌پرسریته‌وه،

لیره‌دا خوا ﷻ - وه‌ك من تیی ده‌گه‌م - هه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه، که‌ پووچی عه‌قل و بیرکردنه‌وه‌ی هاوبه‌ش بو‌خوا دانهر و کافره‌کان بخاته‌ روو، که‌ یه‌کێک له‌بیرۆکه‌ پووچه‌کانیان ئه‌وه‌یه، پیمان وایه‌ مینیه‌بوون نوقسانییه‌ و عه‌یبه‌یه، بو‌یه‌ش زۆر به‌کچان

قەلس بوون و، ھەبووھ كچى خۇيانيان زىندە بە چالكردوھ! بىگومان ئەوان كەمتر لە كوران، تەماشای كچانيان كردوھ، كە ئەوھش بىرىكى نەفامىيە و، ئىستاش ھەر ھەيە لە زۆر كۆمەلگاكاندا، بەلام خۇاى پەروەردگار نىر و مئىى وەك يەك خۇلقاندوون و، بە ھەر كامىكىان كۆمەلئى تايبەتمەندىى داون، ئنجا بەو تايبەتمەنديانەوھ، پىاو دەبىتە پىاوو، ئافرەت دەبىتە ئافرەت و، ھىچ كامىان بۆى نىە، كە بە ھۆى نىرايەتىى، يان مئىايەتىى خۆى بەسەر ئەوى دىكەدا ھەلكىشىن، بەلكو تەنيا بە ھۆى كردهوھى باش، ئەگەر پىاوان كردهوھى باشيان زياتر بىن، يان ئافرەتان كردهوھى باشيان زياتر بىن، ئا ئەوھ مايەى بەرزىى و نىزىكىيانە لە خوا، ئەگەرنا خۇدى نىرايەتىى و مئىايەتىى، پىوھرىك نىە بۆ چاك بوون، ياخود خراب بوون.

ئنجا ئامانچ لىرەدا ئەوھىە، كە ئىوھ ئەم بىرۆكە پووچانەتان ھەيە!

ئنجا دەفەرمۆى: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾، بە دئىايى لەم قورئانەدا جوراو جور (بەيانى راستىيەكان) مان كردوھ، لە حالەتلكەوھ گۆرىومانە بۆ حالەتلكى دىكە، بە زۆر تەعبىر و شىوازى دەربرىن، ئەو مەبەستانەى وىستوومانن دەرمان بىرون (خستووماننە روو)، بە تايبەت باسى يەكتايى خوا و پەراوتىتى خوا ﷻ، خوا زۆر وىنەى بۆ ھىناونەوھ لە قورئاندا و، بە زۆر شىوازى دەربرىنى جوراو جور، باسى كردوھ، ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا﴾، واتە: لەم قورئانەدا، زۆر شىوازى دەربرىنى جوراو جورمان بەكارھىناون، لە حالەتلكەوھ گۆرىومانە بۆ حالەتلكى دى، چ دەربارەى تەنيا خواپەرسىتى، چ دەربارەى پىغەمبەرايەتىى و وھىى، چ دەربارەى رۆژى دوايى و زىندوو بوونەوھو، سزاو پاداشت، چ دەربارەى قورئان و كىتبەكانى خوا، بۆچى؟

﴿لِيَذَّكَّرُوا﴾، تاكو بىريان بىتەوھ، (تذكّر) ھەم بە ماناى بىرخۆ ھىنانەوھىە، ھەم بە ماناى دەرس و پەند وەرگرتنە، بۆ ئەوھى دەرس و پەند وەربرگرن، ياخود وەبىر خۇيانى بىتنەوھ، ﴿وَمَا يَرْبُدْهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، بەلام ھەر سلەمىنەوھو دووركەوتنەوھو ياخىى بوونيان، تىدا زىاد دەكات.

ئنجا دىتە سەر بابەتلكى دىكە، كە لەم چەند ئايەتەدا، زۆرترىن گرنكىى پىدراوھ، دەفەرمۆى: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ﴾، پىيان بلى: ئەگەر وەك ئەوان دەلىن، لەگەل خوادا پەراوتى دىكە ھەبوونايە، ﴿إِذَا لَا بُغْوًا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، لەو حالەتەدا بەرەو خۇاى خاوەن عەرش پىيان دەگرتە بەر، واتە: بەرەو لای خوا دەچوون، بۆچى؟!

بۆ دژایه تیی کردنی! به لّام هه ندی له توژهره وان ئاویان لیکداوه تهوه: بۆ خو لّی نیزیك خسته وهی خوا عَلَىٰ، به لّام مانای یه که میان راسترو گونجاوتره له گه لّ ئەم سیاقه دا.

هه لّبه ته خوژراویشه تهوه: (گَمَا تَقُولُونَ) که واته: پرووی دواندن هه ر له کافره کانه، که (گَمَا يَقُولُونَ) واته: وه که ئەو بیروایانه ده لّین، به شیوازی نادیار، به لّام (تقولون) لّیره دا خوا ده یاندوینتی، سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يَقُولُونَ عَلٰوًا کَبِیْرًا، پاکیی و به رزییه کی گه وره بۆ خوا، له وهی که ئەوان به رانه ر به خوا ده یلّین! واته: خوا زۆر له وه پاکتر و چاکتر و به رزتره، که شایسته ی ئەو جوژه قسانه بّی، که ئەوان ده رهه ق به وی ده یانکه ن.

تَسْبِیْحٌ لِّهُ السَّمَوٰتِ السَّبْعِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ، چه وت ئاسمانه کان و زه وی و، هه ر که س که تیان دایه، پاکیی و بّی خه وشیی بۆ (خوا) راده گه یه نّی، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ، واته: هه یچ شتیک نیه، مه گه ر به ستایش کردنه وه به پاکیی ده گری، وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيْحَهُمْ، به لّام ئیوه به پاکگرتنه که ی ئەوان تیناگه ن، لّی حالی نابن، اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا، به دنیایی خوا هیدی و مه ندی لّیورده یه، ئنجا ئایا مه به ست له و به پاکگرتنه چیه، که ئیمه تیی ناگه ین؟! دواتر له مه سه له گرنه گه کاندایا تر شی ده که یه وه و، مانای به هیزتر و راستتر ئەوه یه که ئەوه جوژیکه له به پاکگرتن و ستایش کردن، که دروستکراوه کان بۆ خوا ده یخه نه روو، که بۆ ئیمه فامکراوو زانراو نیه. چونکه هه ندیکیان گو توویانه: مه به ست ئەوه یه که به زمانی حال دروستکراوه کان ئەنجامی ده دن بۆ به دیهینه ریان.

به لّام زانیانی دیکه وه لّامیان داوه تهوه: که ئەوه شتیکیی زانراوو فامکراوه و له گه لّ ئایه ته که دا گونجاو نیه.

هه ندیکیی دیکه گو توویانه: مه به ست پّی ئەوه یه که کافره کان ئەوه نافامن.

که ئەو کاته ئەو مانایه، رّیی تیده چّی، به لّام ئیمه دوایی چه ند فه رمووده یه که دینینه وه له و باره وه، که مه به ست له و به پاکگرتن و ستایش کردنه ی خوا، له لایه ن دروستکراوه کانه وه، جوژه به پاکگرتنیکه، به شیوه یه کی ئاسایی بۆ ئیمه زانراو و فامکراو نیه.

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا، (ئهی موحه ممه دا!) هه ر کاتّی قورئانت خویند، له ئیوان تو و ئەوانه دا که بروایان

بە پۇژى دوايى نى، پەردەيەكى پۇشراو دادەنئىن، واتە: پەردەيەك كە زۆر پۇشەرە، وەك خۇشى پۇشرايى وايە، ئەو وە واتايەكى، ياخود پەردەيەك كە پەنھانە و نابىزى، پەردەيەكى پەنھان دادەنئىن لە نىوان تۆ و ئەوانەدا كە پروايان بە پۇژى دوايى نى، بۆ ئەو وە لە قورئان تىنەگەن، كە لىرەدا ئەمە تەعبىر كىردنە لەو وە كە ئەوانە ئەو وەندە بەرە و تاوان و گوناھ چوون، ئەو وەندە دوور كە وتوونەو لە هەق، حالیان وەك حالى كە سىكە: قسەى بۆ بكرى، لە پاش ديوارىكەو كە نەبىستى، ياخود پەردەيەك لە نىوان گوئى ئەو و ئەو قسەيەدا كە دەكرى، دانرابى، بە شىوہەك كە نەبىستى، لىي حالى نەبى، واتە: حالى وان بەو شىوہە، ئەگەرنا، خوا ﷻ پەردە ناخاتە سەر گوئى و چاوى خەلك، مەبەست لىرەدا وىنا كىردى حالى ئەوانە، وەك كە سىك وان، كە لە شوئى دىكە خوا ﷻ باس دەكات، كە: پۇشاكىان بەسەر چاوى دا درابى و، قورسايان خرابىتە سەر گوئى و، دليان مۇركرابى و داخرابى.

﴿ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴾ ﷻ ھەر وەھا لەسەر دلە كانيان چەند كىف و پۇشەرىكىمان داناون تاكو تىي نەگەن و، قورساييمان خستوتە گوئىە كانيانەو تاكو نەبىستى، ﴿ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوَّا عَلَى آذَانِهِمْ نُقُورًا ﴾ ﷻ ھەر كاتىش بە تەنيا باسى پەروەردگارى خۇت كىرد لە قورئاندا، واتە: ھاوبەشت بۆ دانەنا و، تەنيا باسى خوات كىرد، ئەو و بىپروايانە دەبىنى: پاشەو پاش بە سلەمىنەو وە، لىت دوور دەكەونەو.

﴿ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ ﴾ ﷻ تىمە زانائىن بەو وە كە بە ھۆيەو گوئىت بۆ ھەلدەخەن، ﴿ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ﴾ ﷻ كاتى گوئىت بۆ ھەلدەخەن و گوئىت بۆ دەگىرن، ﴿ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى ﴾ ﷻ ھەر وەھا كاتى لە نىوان خۇياندا چە چىيانە، ﴿ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴾ ﷻ كاتىك كە ستمكارەكان دەلئىن: تىوہ تەنيا بە دواى پياوئىكى جادوو لىكراو دەكەون.

﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ ﴾ ﷻ سەرنج بەدە! چۆن وىنانت بۆ دىننەو! جارنىك بە جادوو لىكراوت دادەنئىن! جارنىك بە جادووگەرت دادەنئىن! جارنىك بە شاعىرت دادەنئىن! جارنىك بە كاهىنت دادەنئىن! ئاشكرايە لىرەدا خوا ﷻ باسى يەك وئىنەى كىردو كە دەلئىن: تىوہ بە دواى پياوئىكى جادوو لىكراو دەكەون! بەلام وئىنەى ئەم قسەيە لە شوئىەكانى دىكەش دا، ھاتوہ بۆيە بە كو ھىناوئىتە (وئىنانت بۆ دىننەو).

﴿ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴾، بۆيە سەرگەردان بوون، ناتوانن رې دەركەن! كەسى
 كە ھەستە ۋە رەكەن كافي خۆي پەكخستېن، كەسى بە ھۆي گوناھو تاوان و كوفر و خراپە و
 كەللە رەقىي و عىنادىيە ۋە، عەقل و چاۋ و گوڭى خۆي لە كارخستېن، بىگومان گومرا
 بوو ۋە ناشتوانى رې دەركا و، ناشتوانى بىتە ۋە سەر رې، ھەر بۆ خۆيشى واى بە خۆي
 كىردو!

﴿ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفْنًا ﴾، ھەر ۋەھا گوتيان: ئايا ئەگەر بووينە ۋە ئىسقان و
 بووينە ۋە بەشتىكى وردوخاش ئىسكى وردوخاشكراۋ تىكشكىتراۋ (زۇفات)، واتە: چ بە شىۋەي
 ئىسقان مابىنە ۋە، ياخود ئىسقانە كەش وردو خاش كرابى و، بوويتە ۋە بە خاك و خۆل، ئايا
 ئەگەر وامان لىھات: ﴿ أَوَأَنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴾، بە سەرسورمانە ۋە دەپرسن: ئايا تىمە
 جارېكى دىكە لە شىۋەي دروستكراۋىكى نويدا، دروست دەكرىنە ۋە؟!

﴿ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴾، (ئەي موھەممەد ﷺ!) بىيان بلىن: بىنە بەرد ياخود،
 بىنە ئاسن، ﴿ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ﴾، يان دروستكراۋىكى كە لە سىنە كافي
 تىۋەدا گورەيە، واتە: گورە ترە لە ۋەي كە زىندوۋ بكرىتە ۋە و ژيانى بەيتىتە ۋە بەر،
 واتە: ئەگەر بەردبن، يان ئاسن بن، يان ھەر دروستكراۋىكى دىكە بن، كە لە سىنە و
 عەقلىتان دا گورەيە كە ژيانى بىتە ۋە بەر.

بەلن! خوا ھەر زىندووتان دەكاتە ۋە.

﴿ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ﴾، ئىنجا پىت دەلېن: كى دەمانگىرېتە ۋە بۆ ژيان؟! كى
 زىندوومان دەكاتە ۋە؟! ﴿ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ﴾، بلىن: ئەو كەسەي كە يەكەمجار
 تىۋەي داھىناۋ ھىنايە دى، ھەمىشە دروستكردنى شتىك، لە دووبارە كىرنە ۋەي بە
 زەھمە ترە، كە سىك كە كىتتىك دەنووسى، ئەگەر دەستنووسە كەي لى ونبى، دوايى
 دەتوانى ۋەك پىشتر كە نووسىۋوۋەتى، ياخود باشترىش بىنووسىتە ۋە، كە سىك كە شتى
 دروست دەكات، ئەگەر ئەو شتەي لى شكا، ياخود لى تىكچوو، دەتوانى ۋەك خۆي،
 يان باشترىش دروستى بكاتە ۋە، ئەو بە نىسبەت تىمە ۋە شتىكى زانراۋە، بەلام بە
 نىسبەت خواۋە ﴿ هَلْ دِهَۋَىٰ تَيْبَگَه يەننى، ئەگەرنا بە نىسبەت خواي زاناۋ تواناۋە:
 دووبارە كىرنە ۋەش ھەر ۋەك دەستىكردن وايە، ۋەك يەكن، ھىچى بۆ خوا ﴿ تىناچى.

﴿فَسَيَغْضُوبَنَّ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ﴾، ئنجا (له بهرانبه ر ئه و وه لامة تدا) سه ريان ت به ره و لا راده وه شين (ده له قينن)، ئنجا چ به رزى و نزمى پى بكن، چ راست و چه پى پى بكن، ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ﴾، ده لين: ئه وه كه نكيه؟! كه ي ئه و دو باره كرده وه و زيندوو كرده وه به ده بى؟! ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾، بلئ: ره نكه نيزيك بئ، پى ده چى نيزيك بئ، دياره خوا ﴿يَكُونَ﴾ به توانجه وه ئاوا ده فه رموى.

﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ لِحَمْدِهِ﴾، ئه و روزه كه بانگتان ده كات، به ستايش كرده وه وه لامي ده ده نه وه، كه بانگتان ده كات زيندوو بينه وه، تيوه ش به ده م ستايش و مه دحى خوا وه، وه لامي خوا ده ده نه وه، ﴿وَتُظَنُّونَ أَنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، گومانيش وا ده بن و واى بو ده چن، كه كه مي ك نه بئ نه مابنه وه، ئنجا كه مي ك نه بئ نه مابنه وه، له ژيانى دنيا دا، يا خود له ژيانى دنيا دا، وه م له ژيانى به رزه خدا، كاتيك رۆزى دوايى و قيامه ت ده بينن، هم دنيا و هم قوناغى به رزه خيش، له چاو قيامه ت و رۆزى دوايى، زور كه متان دېته به رچاو! وه ك له شوينى ديكه ده فه رموى: پييان وايه كه سه عاتيك ماونه وه، يا خود رۆزىك، يا خود كه متر له رۆزىك ماونه وه.

مەسەلە گىرنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

خوایىڭلار بە كافرە ھاوبەشدا نەرەكان دەفەرموئى: ئايا پەرورەدگار تان ئىوھى تايبەت كىردوھ بە ھەبوونى كورانەوھ و، خوئى لە فرىشتان، مېنەكانى ھەلبۇزاردوون؟ بە دنىيائى ئىوھ قسەيەكى ناقولاي مەزن بەرانبەر بە خوایى كەن:

خوایى دەفەرموئى: ﴿أَفَأَصْفَنكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَقَائِلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾

شىكىردنەوھى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿أَفَأَصْفَنكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ﴾، ئايا پەرورەدگار تان ئىوھى تايبەت كىردوھ بە كورانەوھ؟ كورەكانى بۇ ئىوھ يەكلایى و ساغ كىردووتەوھ؟.

ئايا خوایى ئىوھى ھەلبۇزاردوھ و، تايبەتى كىردوون بە كورانەوھ؟ (الإضفاء: جَعَلَ الشَّيْءَ صَفْوًا أَوْ: خَالِصًا) دەلى: (إضفاء) ھەرورەھا (إضطاء) یش ئەوھىە كە شتىك ھەلبۇزىردى، ياخود ساف و ساغ بىكرىتەوھو، شتى ناموئى پىوھ نەمىنى.

۲- ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا﴾، لە فرىشتەكانىش مېنەى بۇ خوئى ھەلبۇزاردوون؟ چونكە ئەوان بانگەشەى ئەوھىان دەكرد، كە فرىشتەكان كچانى خوان و شەيتانەكانىش كورانى خوان.

وھك لە سوورەتى (الزخرف) دا خوایى ھەبۇرەوھ دەفەرموئى: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكِنَبُ شَهَدَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ﴾، واتە: نەو فرىشتانەى بەندەى خوایى خاوەن بەزەبىن، كىردىاننە مېنە! ئايا ئامادەى دروستكرانىان بوون (تاكو بزائن داخوئىن، يان مى؟!) ئەو شاھىدەى دانەھىان دەنووسرى و لىشىان دەپرسرىتەوھ {لەسەر ئەو بە درؤ شاھىدەى دانەھىان}.

۳- ﴿إِنَّكُمْ لَقَوْلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾، به دنیایی تیره قسه‌یه‌کی مه‌زن ده‌کهن، واته: به دنیایی تیره قسه‌یه‌کی ناقولا و ناهه‌قی مه‌زن ده‌کهن، به‌رانبه‌ر به‌ خوا! ﴿قَوْلًا عَظِيمًا﴾: فی القبح والساء، قسه‌یه‌کی زور مه‌زن له‌ ناشیرینی و ناقولا‌ییدا، به‌رانبه‌ر به‌ خوا ﴿قَوْلًا عَظِيمًا﴾ ده‌کهن.

تیمه پیشتر له‌ به‌رگی پینجه‌می ئەم ته‌فسیره‌دا، له‌ کاتی لیکدانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی: (۱۰۰) و (۱۰۱) له‌ سووره‌تی (الإنعام) دا به‌ ته‌فصیل له‌م باره‌وه‌ قسه‌مان کردوه، که ئەمه‌ش ده‌قی ئەم دوو ئایه‌ته‌یه:

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَفُوا لَهُمْ بَيْنَ وَبَيْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ ﴿۱۰۰﴾ ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ﴿۱۰۱﴾

واته: هاوبه‌شیان له‌ جند بو‌ خوا دانان و خواش جنده‌کانی دروستکردوون، هه‌روه‌ها کوپان و کچانیان بو‌ (خوا) هه‌لتاشین به‌بئ زانیاری، پاکیی و به‌رزیی بو‌ خوا له‌وه‌ی که‌ خوی پئ وه‌سف ده‌کهن، په‌یداکه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، رۆله‌ی چۆن ده‌بن، له‌ حالیکدا که‌ هاوه‌ل و هاوسه‌ری نه‌بئ؟! (خوا) هه‌موو شتیکی وه‌دییه‌ناوه‌ و به‌ هه‌موو شتیکیش زانایه. خوا ﴿قَوْلًا عَظِيمًا﴾ له‌م دوو ئایه‌ته‌دا، وێرای خستنه‌ رووی قسه‌که‌یان، شه‌ش (۶) به‌لگه‌شی بو‌ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئەو قسه‌ پووچه‌یان خستوونه‌ روو:

۱/ ده‌فه‌رموی: ﴿وَخَرَفُوا لَهُمْ بَيْنَ وَبَيْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، واته: کوپان و کچانتیکیان بو‌ هه‌لتاشین به‌بئ به‌لگه‌ و به‌بئ زانیاری، بئگومان ناتوانن له‌وباره‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ک به‌ئینه‌وه، به‌بئ به‌لگه‌ هه‌ر له‌خۆوه‌ ده‌لێن: شه‌یتانه‌کان کوره‌کانی خوان و، فریشته‌کانیش کچه‌کانی خوان!

که‌واته: ئەوه قسه‌یه‌کی نازانستیانه‌ی بئ بنه‌ماو پووچه‌.

۲/ ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾، پاکیی و به‌رزیی بو‌ خوا، له‌وه‌ی که‌ خوی پئ وه‌سف ده‌کهن، خوا ﴿قَوْلًا عَظِيمًا﴾ ئەگه‌ر به‌دییه‌ننه‌ر و خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیکی بئ، نابئ وه‌ک دروستکراوه‌کانی، پتویستی به‌ هاوسه‌ر بئ و، رۆله‌ی هه‌بن!

۳/ ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (بدیع) واته: په‌یداکه‌ر به‌بئ چاولیکردن له‌ غه‌یری خۆی، (بدیع ومبدع) که‌سیکه‌ که‌ شتیکی داده‌هێتی بئ ئەوه‌ی چاولیکه‌ری تیدا بئ، بو‌ وینه‌یه‌کی پیشتر، له‌ نوێ په‌یدای بکات (علی غیر مثال سابق).

۳- ﴿إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾، به دنیایی یتوه قسه یه کی مه زن ده کهن، واته: به دنیایی یتوه قسه یه کی ناقولا و ناهه قی مه زن ده کهن، به رانبه ر به خوا! ﴿قَوْلًا عَظِيمًا: فِي الْقُبْحِ وَالسُّوءِ﴾، قسه یه کی زور مه زن له ناشیرینی و نا قولاییدا، به رانبه ر به خوا ﴿قَوْلًا عَظِيمًا﴾ ده کهن.

ئیمه پیشتر له بهرگی پینجه می ئهم ته فسیره دا، له کاتی لیکدانه وهی ئایه ته کانی: (۱۰۰ و ۱۰۱) له سوورہتی (الإنعام) دا به ته فصیل له م باره وه قسه مان کرده، که ئهمه ش ده قی ئهم دوو ئایه ته یه:

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَفُوا لَهُمْ بَيْنَ وَبَيْنَ وَبَنَتِ بَغْيٍ عَلِيمٌ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۰۰﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنۢىۤ يَكُوۡنُ لَهُۥ وَلَدٌۢ وَّلَمْ تَكُنۡ لَّهٗۤ صٰحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْۡءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿۱۰۱﴾﴾

واته: هاوبه شیان له جند بو خوا دانان و خواش جنده کانی دروست کردون، ههروه ها کوران و کچانیان بو (خوا) هه لتاشین به بن زانیاری، پاکیی و بهرزی بو خوا له وهی که خوی پی وه سف ده کهن، په یداکه ری ئاسمانه کان و زهوییه، روله ی چون ده بن، له حالیکدا که هاوهل و هاوسه ری نه بن؟! (خوا) هه موو شتیکی وه دیهیناوه و به هه موو شتیکیش زانایه.

خوا ﴿قَوْلًا عَظِيمًا﴾ له دوو ئایه ته دا، ویرای خستنه رووی قسه که یان، شه ش (۶) به لگه شی بو بهر په چدانه وهی ئهو قسه پووچه یان خستوونه روو:

۱/ ده فه رموی: ﴿وَخَرَفُوا لَهُمْ بَيْنَ وَبَيْنَ وَبَنَتِ بَغْيٍ عَلِيمٌ﴾، واته: کوران و کچانیکیان بو هه لتاشین به بن به لگه و به بن زانیاری، بیگومان ناتوانن له و باره وه به لگه یه که بهیننه وه، به بن به لگه هه ر له خووه ده لئین: شه ی تانه کان کوره کانی خوان و، فریشته کانیش کچه کانی خوان!

که واته: ئه وه قسه یه کی نازانستیانه ی بنه ماو پووچه.

۲/ ده فه رموی: ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَصِفُونَ﴾، پاکیی و بهرزی بو خوا، له وهی که خوی پی وه سف ده کهن، خوا ﴿قَوْلًا عَظِيمًا﴾ نه گه ر به دیهیننه ر و خاوه ن و پهروه ردگاری هه موو شتیک بن، نابن وه ک دروستکراوه کانی، پیوستیی به هاوسه ر بن و، روله ی هه بن!

۳/ ﴿بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، (بدیع) واته: په یداکه ر به بن چاولیکردن له غهیری خوی، (بدیع و مبدع) که سیکه که شتیک داده هینن بن ئه وهی چاولیکه ری تیدا بن، بو وینه یه کی پیشتر، له نوئی په یدا ی بکات (علی غیر مثال سابق).

۴ / ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾، (خو) چۆن پۆلەى دەبن ئەگەر هاوسەرى نەبن، خوا ﷻ کۆرۆ کچەکانى چۆن پەيدا بوون؟ بە پىتى ئەوەى بۆ تيمە زانراوه، کۆرۆ کچ لە ئەنجامى پیکهوه جووتبوونى نىوان دوو هاوسەرى نىر و مى دا، پەيدا دەبن.

۵ / ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خواش هەموو شتیکى هیناوه تە دى، کهواته: هەرچى هەيه دروستکراوى خوايه و هيجيان پۆلەى نين.

۶ / ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، هەر وهها ئەو بە هەموو شتیک زانايه، ئەگەر گريمان کۆر و کچى هەبوونايه، دەبووايه خوا ﷻ بزانتى، چونکه زانيارىى خوا بە هەموو شتیکه وه پەيوهستهو، هيج شتیک نيه خوا نەبزانتى.

هەر لەو باره وه خوا لە سوورەتى (الزخرف) (۱۵ - ۱۹) دا، دەفه رموى: ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿۱۵﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿۱۶﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَاطِمٌ ﴿۱۷﴾ أَوْ مَنْ يُنشَأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۸﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنَّتًا آشْهَادًا خَلَقَهُمْ سَتَكُنِبُ شَهَادَتَهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۹﴾﴾

واته: لە بەندهکانى، بە شتیکيان بۆ خوا دانا (واته: بەندهکانيان کردن بە بە شتیک لە خوا)، بىگومان مروفى (بىپروا) سپله يه کى زۆر روون و ناشکرايه. ئايا له وانه که دروستى کردوون، کچى بۆ خووى هەلبژاردوون و ئیوهى تايهت کردوون بە کورانه وه؟! (کۆرەکانى بۆ ئیوه ساغ کردووته وه؟! . لە حالیک دا هەر کات یه کیکيان موژدهى به وه پیدرا که بۆ (خوای) به به زه یى به وینه هیناوه تە وه، رووی رهش داده گهړى و زۆر په ست و خهفه تاوییه، {داخ و خهفه تی زۆرى ده چیتە دلە وه، له بهر ئە وهى موژدهى کچى پیدراوه، لە حالیکدا که خویمان به کچان رازی نین، که چى کچان بۆ خوا داده نین} ئايا که ستيك که له پازانه وه و خشل دا پى ده گات و له کاتى مشت و مپدا روونکه ره وه نیه! {ناتوانى مه بهسته کانی خووى جوان بگه یه نى، ئە وه بۆ خوا داده نین؟!} ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنَّتًا ﴾، هەر وهها ئەو فریشتانه ی که بهنده ی خوان، به مینه یان له قه له م دان، ئايا ئاگادارى دروستکرانيان بوون؟! بىگومان ئەو شایه دیدانه یان ده نووسرى و ليشيان ده پرسرته وه.

مەسەلەى دووھم:

ئىمە لەم قورئانەدا روونکردنەوہى جۇراو جۇرمان داون، لە ھەموو روونکەوہ، تاكو پەند وەربگرن و بىريان بکەوئتەوہ، كە چى ھەر سلەمىنەوہيان بۇ زياد دەكات:

خو دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە سىئ بركەدا:

۱- ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾، بە دلىيايش لەم قورئانەدا بە شىوہى جۇراو جۇر مەبەستەكامان روونکردوونەوہ، (صَرَّفْنَا: نَوَعْنَا الْبَيَانَ)، روونکردنەوہكەمان جۇراو جۇر كردوہ، (خَذِفَ مَفْعُولٌ صَرَّفَ لِأَنَّهُ نُزْلٌ مَنْزِلَةٌ اللَّازِمُ، فَلَمْ يَقْدَرْ لَهُ مَفْعُولٌ)، خو ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ كە فەرموويەتى جۇراوجۇرمان كردوہ، چى جۇراوجۇر كردوہ؟ (صَرَّفْنَا الْبَيَانَ، أَوْ صَرَّفْنَا التَّغْيِيرَ) روونکردنەوہ و دەربرىنمان جۇراوجۇر كردوہ لەم قورئانەدا، بەلام بۆيە بەركار (مفعول)ەكەى قرتىتراوہ، چونكە وشەى (صَرَّفَ) وەك كرداری لازيم كە پىويستى بە بەركار ناكات، مامەلەى لەگەلدا كراوہ، يان لەبەرنەوہى ھەر ديارە (صَرَّفْنَا) واتە: (صَرَّفْنَا الْبَيَانَ)، لە چەندان شويئى قورئاندا ھاتوہ و، مەگەر چۆن، ئەگەرنا وشەى (صَرَّفَ) بەركار (مَفْعُول)ەكەى ديار نىہ، چونكە بە سىاق و سەليقە دەزانرى.

وشەى: (صَرَّفْنَا) چاوگەكەى: (تَصْرِيفًا) ه، (التَّصْرِيفُ: تَعَدُّدُ الصَّرْفِ، وَهُوَ النُّقْلُ مِنْ جِهَةٍ إِلَى جِهَةٍ أُخْرَى)، (تصريف) برىتيە لە جۇراو جۇرى گواستەنەوہ. يانى: لە ھالىكەوہ بۇ ھالىك شىتك بگۇردرى.

۲- ﴿لِيَذَكَّرُوا﴾، تاكو بىر بکەنەوہ، ياخود تاكو پەند وەربگرن، ئەم وشەيە: ﴿لِيَذَكَّرُوا﴾ ئاواش خوئتراوہتەوہ: (لِيَذَكَّرُوا)، بۇ ئەوہى كە بىر بکەنەوہ، ياخود بىريان بىتەوہ.

۳- ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، كە چى ئەو جۇراو جۇرکردن روون كردنەوہى مانا و مەبەستەكان، ھەر سلەمىنەوہيان تىدا زياد دەكات، ھەر دووركەوتتەوہيان تىدا زياد دەكات، (النُّفُورُ: هُرُوبُ الْوَحْشِيِّ وَالْدَّابَّةِ بِجَزَعٍ وَخَشْيَةٍ)، واتە: (نُفُور) برىتيە لەوہ كە ئاژەلئىك، ياخود ژياندارىكى كىوى بە ترس و دلەراوگەوہ رابكات، واتە: ئەوانە وەك چۆن ئاژەلئىك ترسىكى بۇ دى، ھالەتتىكى ترس و دلەراوگەى بۇ پەيدا دەبى و رادەكات، ئەوانىش بەو شىوہيە دووردهكەونەوہ.

ئەم قورئانە كە بە شیوهی جوراوجۆر مەبەستەکانی تیدا پادەگەبەنرین، خوا ^{تەئالە} دەیهوی له هەموو دەلاقە و پەنجەرەکانی عەقل و دل و خەیاڵ و ئەندیشه و هەست و سۆز و هتدەوه، مەبەستەکان بەریتە نیو ناخ و پرووحی مرؤف، لە هەموو دەرگیان دەدا، ویستووێتی بە هەموو شیوازیک راستییەکان بخاتە نیو عەقل و دلی مرؤفەوه، کەچی ئەو بیپروایانە لە ئەنجامی ئەوەدا کە بە خۆیانیاں کردو، لە ئەنجامی ئەوەدا کە بەهۆی گوناھو تاوان و کەللە رەقییەوه، کارئیکیان کردو کە پەردە بەسەر چاو و عەقلیان هەلکشئ، هەرچەندە ئیمە مەبەستەکانیان بە شیوهی جوراوجۆر بو دەخەینە روو و لە لووتکەى رەوانبیزی و پاراوییدا بۆیان دەخەینەروو، بو ئەوهی بیریان بیتەوه و پەند وەرېگرن، کەچی هەر سلەمینەوهو دوورکەوتنەوهیان تیدا زیاد دەکات.

مهسه له ی ستیه م:

خوَا ۱۱۱ فِه مَووِیَه قی: بَلّی نِه گه ر وه ک ده لّین: خوَا په رستراوی دیکه ی له گه لّدا بوونایه، رتییان به ره و خواهن عه رش (خوَا) ده گرت به ر (که دژایه تیی بکه ن)، پاکیی و به رزیبه کی گه وره بو وی، له وه ی که ده لّین، حه وت ناسمانه کان و زه وی و هه ر که س که تییان دایه، بئی خه وشیی بو خوَا راده گه یه نن و، هیچ شتیک نیه به ستایش کردنه وه به پای نه گرتی، به لّام له به پاکگرتنه که یان تیناگه ن، نه و هتیدی لیبورده یه:

خوَا ده فه رموی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا بُدَّوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿۴۲﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِیْرًا ﴿۴۳﴾ تَسْبِیْحٌ لِّهُ السَّمَوٰتِ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِیْهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَّلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِیْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِیْمًا عَفُوْرًا ﴿۴۴﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلهَةٌ﴾، بَلّی: نه گه ر له گه ل وی په رستراوانی دیکه هه بوونایه.

(۲) - ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾، وه ک ئه وان ده لّین، ئه مه نه گه ر به ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ بخوینریته وه، واته: به شیوازی نادیار (غائب)، خوَا ۱۱۱ ديار کافره کان ده دوینتی، به لّام خوینراویشه ته وه (کما تقولون)، واته: ئه ی کافره کان وه ک ئیوه ده لّین، نه گه ر له گه ل خوادا په رستراوانی دیکه هه بوونایه.

(۳) - ﴿إِذَا لَا بُدَّوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، ئه وا نه و کاته به ره و خواهن عه رش رتییان ده گرت به ر، بو لای ده چوون.

لیره دا ئه و راستییه دووباره ده که مه وه که وشه ی (آلهة) کو ی (إله) ه و (إله) یش یانی: په رستراو، ئنجا به هه ق په رسترتی، که په رستراوی به هه ق (الإله الحق) هه ر په کیکه، که خوَا (الله) یه، یان به ناهه ق په رسترتی، بیگومان په رستراوانی ساخته و ناهه ق زورن.

که واته: (إله) جیا یه له (الله)، (الله) ناوی ناستی نه ر (عَلَم) ی خوایه ۱۱۱ له زمانی عه ره بی دا، به ئینگلیزی ده لّین: (God)، به فارسی ده لّین: (خدا)، به لّام (إله) واته: په رستراو، وشه یه که بو خوَا به کاردی و، بو جگه له خواش به کاردی، بو خوَا به کاردی که هه ر خوَا په رستراوی به هه قه، بو جگه له خواش به کاردی، له حالیکدا جگه له

خوا به ناهق ده کریته (إله) و په رستراو، بویه خوا (الله) جیا به و (إله) په رستراو جیا به، چندان جاری دیکه ش باسم کرده: هندی له بانگخواز و وتاریژه کان، جیاوازی نیم دوو وشه به ناکه، بو وینه: وشه (خوا) کوّده کهنه وه و ده لاین: (خوا به کان)، که (الله) له زمانی عه په بیدا نه ده کریته دووان (مثنی)، نه کوّ (جمع) ده کریته وه، به لام (إله) ده کریته دووان (إلهان)، ده کریته کوّ (آلهه)، چونکه هر یه ک خوا هه به، که (الله) به، به لام په رستراوی به ناهق زورن.

که ده فهرموئی: ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ (أَي: لَا تَحَقِّقْ لَتَعْدُدِ الْآلِهَةَ بَلْ هُوَ مَجْرَدُ قَرْضٍ) واته: وه ک ده لاین، واته: چندان په رستراوی بوون نیه، به لام وه ک گریمانیه ک (وه ک عه په بیدا ده لاین: (على سبيل القرض)) نه وه داماننا و ابوو (گریمان و ابوو)، نه گهر گریمان له گه ل خوادا په رستراوی دیکه هه بوونایه، به ره و خاوه ن عه رش پریان ده گرت بهر.

(إبتغاء) واته: خواستن، (إبتغاء السبيل: طلب طريق الوصول إلى الشيء)، واته: داواکردنی پریه ک، که پیدایه بگاته شتیک، بوچی به ره و خوا ی خاوه ن عه رش پریان ده گرت بهر؟! نایا بو نه وه ی به سه ری دا زالین! یا خود بو نه وه ی خویانی لئ نزیک بخه نه وه، هه ردوو و اتایه که هاتوون له قورئان دا، بو نه وونه:

أ - و اتای به که م: له سووره تی: (المؤمنون) ده فهرموئی: ﴿وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ...﴾ (۱۱) واته: له گه ل خوادا هیچ په رستراوی دیکه نین، نه گهر نا هه ر په رستراوه چی دروست کرده سه په رشتی ده کرد، (گریمان نه گهر په رستراوی به هق بوونایه)، ﴿وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، هه روه ها هه ندیکیان به سه ر هه ندیکیان دا زال ده بوون، ده بوو به ناکوکیان له سه ر نه وه ی: کئ سه په رشتی دروستکراوه کان بکات؟!

که واته: ﴿إِذَا لَا تَبْتَغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾ واته: به ره و خوا ی خاوه ن عه رش پریان ده گرت بهر، بو نه وه ی به سه ری دا زالین و دژایه تی و ناکوکی له گه ل بکه ن (نه گهر په رستراوی دیکه له گه ل خوادا هه بوونایه).

ب - و اتای دووه میان: که نه گهر له گه ل خوادا په رستراوی دیکه هه بوونایه، پریان به ره و خوا ده گرت بهر، تا کو خویانی لیوه نزیک بخه ن، نه میس هه ر سووره تی (الإسراء) دا هاتوه، (که دواپی ده یگه نین)، که ده فهرموئی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (۵۷) واته: نه وانه ی که

نه‌وانه (بیبروایه‌کان) لئیان ده‌پارینه‌وه، به‌رهو په‌روه‌ردگاریان هوکار ده‌خوازن، که خوئیانی لیوه نیزیک بخن، به ئومیدی به‌زه‌یی خوان و له سزایه‌که‌شی ده‌ترسین.

به‌لام وه‌ک گوتم ئه‌وه‌ی که لی‌ره گونجاوتره، مانای یه‌که‌میانه، واته: به‌رهو خوای خاوه‌ن عه‌رش ری‌یان ده‌گرته‌به‌ر، تا‌کو به‌سه‌ریدا زالی‌ن و دژایه‌تی‌ی و نا‌کوکی‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن و له‌گه‌لی یه‌کلای‌ی بکه‌نه‌وه: ئایا کامیان سه‌ره‌رشتی‌ی دروست‌کراوه‌کان بکات؟!؛

۴- ﴿سُبْحٰنَهُۥ وَتَعٰلٰی عَمَّا یَقُوْلُوْنَ عَلُوًّا کَبِیْرًا﴾، پاکیی و به‌رزیه‌کی گه‌وره بو‌ خوا، له‌وه‌ی که نه‌وان ده‌لی‌ن، ئه‌مه خو‌نراو‌یشه‌ته‌وه: (کَمَا تَقُوْلُوْنَ)، ئه‌وه‌ش له‌ حال‌یکدا که به‌ شی‌وه‌ی دواندن بی‌بروایه‌کان بدو‌ن‌رین.

۵- ﴿تَسْبِیْحٌ لِّهٖ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ﴾، جهوت ناسمانه‌کان و زه‌وی و خوا به‌پاک ده‌گرن.

۶- ﴿وَمَنْ فِیْہِنَّ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سێک که تییاندا‌یه، واته: هه‌ر که‌سێک که تییان دایه له خاوه‌ن عه‌قل و شعوره‌کان، له ناسمانه‌کان و زه‌وی دا؛ له فریشتان و له مرو‌قان و له جنده‌کان و دروست‌کراوانی‌کی دیکه، که ئیمه نایانزانین، هه‌موویان خوا به‌پاک ده‌گرن.

۷- ﴿وَإِنْ مِّنْ شَیْءٍ اِلَّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِہٖ﴾، هیچ شتی‌ک نیه، (وَإِنْ مِّنْ شَیْءٍ) واته: (مَا مِّنْ شَیْءٍ)، واته: هیچ شتی‌ک نیه، که خوا به‌پاک نه‌گرئ به ستایش‌کردنی‌ه‌وه، هه‌م به پاکیی ده‌گرئ، هه‌م ستایش و مه‌دحی ده‌کات: (یُسَبِّحُہُ مُتَّبَسِّئًا بِحَمْدِہٖ) به پاکیی ده‌گرئ، هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که ستایشی‌شی ده‌کات.

۸- ﴿وَلٰکِنْ لَا یَفْقَهُوْنَ تَسْبِیْحَہُمْ﴾، به‌لام تی‌وه له به پاک‌گرتنی ئه‌وان تیناگه‌ن، هه‌روه‌ها ئاواش خو‌نراوه‌ته‌وه: (لَا یَفْقَهُوْنَ)، واته: ئه‌وان تیناگه‌ن، واته: هه‌م به شی‌وه‌ی ناماده (حاضر)، هه‌م به شی‌وه‌ی نادیار (غائب).

۹- ﴿اِنَّہٗ كَانَ حَلِیْمًا غَفُوْرًا﴾، به‌دل‌ناییه‌وه خوا هیدی و مهنده، (حَلِیْم) واته: هیدی و مهنده، که‌سی که زوو تو‌وره نه‌بی، په‌له نه‌کات، (غَفُوْر) واته: لی‌بوره.

(زِیَادَة «کان» للدلالة على أن الحليم والغفران صفتان له مُحَقَّقَتَان)، واته: له‌و ئایه‌ته‌دا که (کان) زیاد کراوه، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌که: (حَلِیْم و غفران)، هیدی مهنیدی و لی‌بوره‌یی، دوو سیفته‌ی له می‌ژینه‌ی خوان و، له ئه‌زه‌له‌وه له خوا‌دا چه‌سپا‌ون.

کورتە باسیک له باره‌ی به پاکگرتن و ستایشکردنی خواوه

ئێستاش کورتە باسیک دەکەین له باره‌ی ستایشکران و به پاکگیرانی خواوه ﴿وَلَا يَلِيَهُنَّ سَهْرَجَةٌ﴾ له لایه‌ن سه‌رجه‌م دروستکراوه‌کانیه‌وه، خۆی به‌رزى مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ، وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: هه‌یج شتیك نیه‌ خوا به‌ پاك نه‌گرێ به‌ ستایشکردنیه‌وه، به‌لام له‌ به‌ پاکگرتنه‌که‌یان تیناگه‌ن، واته: نه‌ له‌ پاکگرتنه‌که‌یان تیده‌گه‌ن، نه‌ له‌ ستایشکردنه‌که‌یان، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموێ: به‌ ستایشکردنیه‌وه به‌ پاكی ده‌گرن، واته: نه‌گه‌ر له‌ به‌ پاکگرتنی دروستکراوه‌کان بو‌ خوا تینه‌گه‌ن، له‌ ستایش کردنه‌که‌شیان تیناگه‌ن و حاالی نابن.

ئێستاش با له‌وه‌ باره‌وه‌ چه‌ند شتیك به‌خه‌ینه‌ روو:

١/ که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿سُبْحٰنَهُۥ وَتَعٰلٰی عَمَّا یُقُوْلُوْنَ﴾ واته: پاکیی و به‌رزیی بو‌ خوا، له‌وه‌ی که‌ ده‌یلێن، واته: خوا زۆر زۆر پاکه‌ و، زۆر زۆر به‌رزتره‌ له‌وه‌ی، نه‌و شتانه‌ی کافه‌رکان ده‌یانلێن، شایسته‌ی خوا بن و له‌خوا بوه‌شینه‌وه‌، له‌ هاوبه‌ش و رو‌له‌ و ...هتد.

٢/ که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿تَسْبِيْحٌ لَّهُ﴾ به‌ پاکگرتنی و بی‌خه‌وشیی بو‌ راده‌گه‌یه‌نن، وشه‌ی (سَبَّحَهُ، يُسَبِّحُهُ)، بو‌ خۆی به‌رکار (مفعول به) ده‌خوازی و پیوستیی به‌ پیتیك نیه‌، به‌لام لی‌ره‌دا که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿تَسْبِيْحٌ لَّهُ﴾ نه‌وه‌ (ل) ه: (لِتَعْدِيَةِ «يُسَبِّحُ» الْمُضْمَنِ مَعْنَى يَشْهَدُ) بو‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ (يُسَبِّحُ) به‌رکار بخوازی، له‌ حالیکدا که‌ مانای (يَشْهَدُ) ی نیاواخن کراوه‌، که‌واته: (تُسَبِّحُ لَّهُ: تَسْبِيْحٌ لَّهُ وَتَشْهَدُ لَّهُ)، به‌ پاکیی ده‌گرێ و شایه‌دییشی بو‌ ده‌دا، هه‌رچی که‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌، هه‌م خوا ﴿يُسَبِّحُ﴾ به‌ پاك ده‌گرێ و، هه‌م شاهیدییشی بو‌ ده‌دا که‌ ته‌نها خۆی شایسته‌ی په‌رستران و به‌ندایه‌تی بو‌ کرانه‌.

ده‌شگونجی نه‌و (ل) ه، وه‌ک گو‌تراوه: (هِيَ الْمُسَمَّاةُ لِمِ التَّبِيْنِ كَاللَّتِي فِي: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ الشرح)، لامی روونکردنه‌وه‌ بی، وه‌ک نه‌و لامه‌ی که‌ له‌ سوورته‌ی (الشرح) دا هاتوه‌، خو‌ خوا ده‌یتوانی به‌فه‌رموێ: (أَلَمْ نَشْرَحْ صَدْرَكَ)، به‌لام که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ نه‌مه‌ بو‌ روونکردنه‌وه‌یه‌، واته: ئایا بو‌ تو، سینه‌ی تو‌مان گوشاد نه‌کرد؟

۱۳/ که ده فهرموی: ﴿وَأَنْ مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تُفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، هیچ شتیک نیه که خوا به پاک نه گری به ستایشکردنیه وه، نه مه لیره دا زانایان دوو و اتایان بو لیکداونه وه:

واتای یه که م: گوتوو یانه: مه به ست پئی ده لاله تیانه له سهر به دیهینه ریان، واته: تو ته ماشای ههر شتیک بکه ی و، لئی وردبیه وه و، سه رنجی بده ی، ده تگه یه نی به وه ی که به دیهینه ر و په یداکه ر و په روه ردگار ه که ی بناسی، که ده شفهرموی: ﴿وَلَكِنْ لَا تُفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، واته: ئه ی بیروایه کان، ئیوه له به پاکگرتن و ستایشکردنی دروستکراوه کان بو خوا، تیناگه ن، نه گه رنا هیچ شتیک نیه که خوا به پاک نه گری و ستایشی نه کات. یا خود: ئه ی مسولمانینه! ئه وه هاوبه ش بو خوا دانه ره کانن، له به پاکگرتن و ستایشکردنی دروستکراوه کان بو خوا تیناگه ن، نه گه رنا ههر که سن ته ماشایان بکات و، لیان وردبیته وه، حالی دروستکراوه کان، ئه وه ی لی ده فامریته وه که به دیهینه رو په روه ردگار یک هیئاو نیه دی، مه به ست له به پاکگرتنه که، نه وه یه.

واتای دووه م: گوتوو یانه: یانی: هیچ کام له دروستکراوه کان نیه، که جوریک له یادکردنی خواو، به پاکگرتنی و، ستایشکردنی خویان نه بی، به لام ئه و به پاکگرتن و ستایشکردنه بو خه لکی به گشتی زانراو نیه.

هه لبه ته ئیمه به بی چه ندو و چون، رای دووه م هه لده بژیرین، بوچی؟

له بهر کوومه لیک نایه ت و فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ که لیره دا ئاماژه به پینج دانه یان ده که یین وه ک نمونه:

۱/ له سووره تی (ص) دا خوا ده فه رموی: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾﴾، واته: یادی به ننده که ی ئیمه داوود، بکه، خاوه ن هیزو توانا، ئه و زور بو لای خوا ده گه راپیه وه و په شیمان ده بووه وه، ئیمه چپایه کاغان بو رام و ده سته مو کرد بوون، که له گه ل ئه ودا ئیواران و به یانیان (ده مه و خوره لات) خویان به پاک ده گرت، (واته: له گه ل داوود دا، داوود موناجات و رازو نیازی له گه ل خوا ده کرد، به و ده نگه زولال و خوشه ی خوی، که ده نگه زور زور خوش بووه)، هه روه ها بالنده کانیش بو ی کو ده بوونه وه هه موویان زور بو لای خوا گه راپه بوون.

پیغه مبه ر ﷺ شه ویک گوئی له (ئه بوو موسای ئه شعهری) بوو، قورئانی ده خویند، که ئه ویش ده نگه زور خوش بووه، ئه وه ننده خوش بووه، که یه کیک له هاوه لان ده لی: ده نگه هیچ عوودو تارو سه نج {ئامیره موسیقاییه کان که ئه و کات هه بوون} نه بیستوه

ھىندەى دەنگى ۋى خۆش بىن!)، پىغەمبەر ﷺ كە گوۋى لى بوۋە، پىى دەفەرموۋى: ئەگەر دوۋىنن شەۋى ئاگات لى بوۋايە كە گوۋىم بو گرتبوۋى: {لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِّنْ مَّرَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۶۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۸۵۵). واتە: تو ئاوازىك لە ئاوازەكانى (داۋود) ت پى دراۋە، دەنگت زور خۆشە! (ئەبوو مووسا) ش گوۋى: {لَوْ عَلِمْتُ لَحَبَّرْتُهُ لَكَ تَخْبِيرًا} (أَخْرَجَهُ ابْنُ حَبَانَ: ۷۱۹۷، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ)، واتە: ئەگەر زانىبام، ھىندەى دىكە دەنگى خۆم خۆشتر دەكرد بو تو ئەى پىغەمبەر! ﷺ.

خو دەفەرموۋى: چىايە كانمان بو داۋود دەستەمۆ كىرد بوون، تاكو لەگەل ئەودا يادى خوا بكنەن و، خوا بە پاك بگرن، لەمەشەۋە ديارە كە چىايە كان زىكر و يادى خوا دەكەن.

۲ / ھەروەھا لە سوورەتى (مىرىم) دا، خوا ﷻ دەفەرموۋى: ﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝۸۹ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝۹۰ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۗ ۝۹۱﴾

واتە: ھەروەھا (بىپروايە كان) گوۋىيان: خۋاى خاۋەن بەزەى پۆلەى ھەيە!، شتىكى زور گەورەتان گوت! (گوناهو تاۋانتيكى گەورەتان گوت) ئاسمانە كان خەرىكن بە ھۆى ئەو قسەى ئىۋەۋە شەق بىبەن و! زەۋىيش خەرىكە بقلېشى! ھەروەھا چىايە كانىش خەرىكن پرووخىن و، بە دەنگى بەرز بكنەن، بە ھۆى ئەۋەۋە كە لافى پۆلەيان بو (خۋاى) خاۋەن بەزەى لىدا.

ئەمەش ئەۋە دەگەيەنى: كە ئاسمانە كان و زەۋى و چىايە كان، جوړىك لە ھەستىيان ھەيە، بەرانبەر بە خۋاى خاۋەن و پەروەردگارىيان.

ئىجا با ئاماژە بە چەند فەرمودەيە كىش بكنەن، كە دەقن لەسەر ئەۋەى ھەموو دروستكراۋە كان جوړىك لە بە پاكگرتن و ستايش و يادى خۋاىيان ھەيە، كە ئىمە تىى ناگەين:

۳ / {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا مِّمَكَّةَ، كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۳۷۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۶۲۴).

واتە: جابىرى كورى سەمورە (خۋا لىى رازى بى) دەلىن: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: من بەردىك دەناسم لە مەككە، كە پىش ئەۋەى پەۋانە بكرىم {بكرىمە پىغەمبەر} سلاۋى لى دەكردم، ئىستاش ئەو بەردە دەناسم.

گاشە بەردىكى گەورە بوو، ديارە ئەو بەردەش وەك موعجيزە يەك سلاوى لە پيغەمبەر ﷺ كىردو، بىگومان دەبى بە نازناوى پيغەمبەرايە تى سلاوى ليكرى بى، گو تىبىتى: (السلام عليك يا نبي الله)، يان گو تىبىتى: (السلام عليك يا رسول الله)، ئنجا هەر چۈن بى، بەرد كە سلاو بىكات، ماناى وايە زىكرىش دەكات و، خواش بە پاك دەگرى و ستايشيشى دەكات.

۴ / {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: وَقَدْ كُنَّا نَسْمَعُ تَسْبِيحَ الطَّعَامِ، وَهُوَ يُؤْكَلُ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۵۷۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۶۳۳)، واتە: عەبدوللاى كورى مەسعوود (خو لى پازى بى)، دەلى: ئىمە (لە گەل پيغەمبەر ﷺ دا بووين، خواردمان دەخوارد)، گويمان لە بە پاكگرىتى خواردنە كە دەبوو، (خواردنە كە خوای بە پاك دەگرت و، تەسبيحى خوای دەگرد) لە كاتىك دا كە دەخورا.

۱۵ / {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَسْمَعُهُ (الْمُؤَدَّن) حِنْ وَلَا إِنْسُ وَلَا شَجَرَ وَلَا حَجْرًا وَلَا مَدْرًا إِلَّا شَهِدَ لَهُ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۷۲۳، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي) واتە: ئەبوو سەئىد خو لى پازى بى دەلى: پيغەمبەرى خو ﷺ فەرمووى: هېچ شتىك گو بى لە دەنگى (بانگىيىز) نابى لە جىنن و مروڤ و درەخت و بەرد و گل (قور) مەگەر (رۆژى دوايى)، شايدى بۆ دەدا.

هەلبەتە درەخت و بەرد و گل و هەرشتىك كە شايدى بدات، ماناى وايە جوړىك لە هەست و دەرك پىكردىيان هەيە بۆ خوا ﷻ، خواھنى خويان دەناسن.

كەواتە: بە پاكگرىتن و ستايشكرىنى خواش، بۆ ئەوان شتىكى ناسايە، بەلام ديارە بە شىوہەكى ناسايە بۆ ئىمە، بۆيە ئىمە نايىستىن، مەگەر وەك موعجيزە يەك كە پيغەمبەر ﷺ پىمان بگەيەنى، وەك لە فەرموودەكان دا ھاتو، كە خواردن لە دەستى دا، خوای بە پاك گرتو، ھەروەھا لە (صحيح البخاري)^(۱) دا ھاتو، كە ئەو بنكە دارخورمايە پيغەمبەر ﷺ وتارى لەسەر دەدا، دواى ئەو پىرەژنىك مېنەرىكى بۆ دروستكرى و، چووہ سەر مېنەرەكە، ئەو كۆلكە دار خورمايە ھاوہلان گوتوويانە: گويمان لە دەنگى بوو، وەك چۈن بەچكە حوشتر دەنالىنى بۆ داىكى و جوړىك لە سۆزى بۆ دەردەبىرى، خەلكى مزگەوت ھەموومان ئاوا گويمان لە دەنگى بوو [ھاواری كرى، لە داخ و نارەھەتى ئەو پيغەمبەر ﷺ ئەوى بە جىھىشتوہ و چۆتە سەر مېنەر! تاكو پيغەمبەر ﷺ لەسەر مېنەرەكە ھاتە خواری دەستى پىداھىنا دوو سى جار، ئنجا بى دەنگ بوو^(۲).

(۱) {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ إِلَى جِدْعٍ فَلَمَّا اتَّخَذَ الْمِنْبَرَ، تَحَوَّلَ إِلَيْهِ، فَحَنَّ الْجِدْعُ، فَأَتَاهُ فَمَسَحَ يَدَهُ عَلَيْهِ} صحيح البخاري: ۳۳۹۰.

(۲) لە رىوايەتى دىكەدا وردەكارى زياترى ئەو رووداو ھاتوون، كە من لەماناكرىدەكەدا نامازەم پىيان دا.

مەسەلە ی چوارەم:

خوایێك بە پێغه مبهری خوێ ڤه رمووه، ههركات قورئانت خویند، په رده یه کی پۆشراو ده خهینه نێوان تۆ و ئهوانه وه که پروایان به رۆژی دوا یی نیه و، داپۆشه رانیش ده خهینه سه ره عه قَل و دلیان تا کو تیی نه گهن و، قورسایش ده خهینه گوئیانه وه بو ئه وه ی نه بیستن:

خوای ده فهرمووی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿۱۵﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿۱۶﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پینچ بر گه دا:

۱- ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ هه ر کاتیک قورئانت خویند، واته: به بی هه لا واردن هه ر کاتیک تۆ قورئانت خویند.

۲- ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ ئیمه له نێوان تۆ و ئه وانه دا که پروایان به رۆژی دوا یی نیه.

۳- ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ په رده یه کی پۆشراو داده نین، (الحجاب: الساتر الذي يخجب البصر عن رؤية ما وراءه)، (حجاب) ئه و په رده یه یه که رێ ده گری له چاو، که پشت په رده که ببینن.

که ده فهرمووی: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ زانایان و شاره زایانی زمانی عه ره بیی، دوو واتایان بو لیکدا ونه وه:

۱ - (مستورا: أي: حجاباً بالغاً الغاية في الحجب، كأنه مستورٌ بساترٍ آخر: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾)، په رده یه یه که گه یشتوو ته ئه وه په ری داپۆشین، وه ک خو شی پۆشرا بی، نه ک هه ر ئه وشته ی که ده یشاریته وه و، ده بیو شی، به لکو خو شی داپۆشرا وه به پۆشه ریک دیکه، وه ک له شو نیتیک دیکه دا خوای ڤه رمووی: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ الفرقان، واته: رێ لنگر تینکی رێ لنگیرا و.

۲ - یاخود: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ (أي: حجاباً لا تراه الأعين)، واته: په رده یه که که چا وه کان نایبینن، ئنجا هه ر کامیکیان بی، واتا که ی هه ر ئه وه یه که خوا په رده یه کی هینده مه حکه می دانا وه، چ په رده که خو شی پۆشرا بی، چ په رده که هینده پۆشه ر بی بو ئه و شته ی له پتشییه وه یه و، که وتۆ ته نێوان ئه و و ئه و که سه وه که ده یه و بیبینن، که به هیچ جو ریک رێ دیتنی نادا ت!

۴- ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾، ههروهها له سهر دلّه کانیان پۆشاکانی کمان داناون، تا کو تیی نه گهن! (اکنة: جمع کِنان، مثل: أغطية وغطاء)، (اکنة) کۆی (کِنان)ه، یانی: کیف و شتی که شتیکی تیدا بپوشری و په نهان بکری، وهك (غطاء)، به لام پۆشهر (غطاء) بریتیه له وهی به سه ری دابدری و داپوشی، به لام (کِنان) نه وه یه تیی بخری و، له ویدا په نهان بکری.

۵- ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾، له گوچکه کانیاندا قورسایمان داناه، (وَقْرًا: ثَقْلًا)، (وَقْرًا) به بار ده گوتری، به لام (وَقْرًا) نه و قورساییه که بچیته نپو گوچکه و بپیته هو ی کهر بوون (نه بیستن).

روونکردنه وهی دوو مه سه له ی پپو یست:

مه سه له ی یه که م: که خوا ده فه رموی: په رده مان خستوو ته بهر چاویان و عه قل و دلّه کانیانمان به پۆشاک داپوشیوه و قورسایمان خستوو ته نپو گو ییان، بو ته وهی نه یینن و تیی نه گهن و نه بیستن، نه مه: ته عبیره له حاله ق بیپرواییی و که لله ره قیی بیپرواییه کان، به رانه ر به قورئان و پیغه مبه ر ﷺ، نه ک خوا وای لی کردبن، نه گه رنا خوا ﷺ بوچی قورئانی بو دابه زاندوون و، پیغه مبه ری بو ناردوون؟! نه گه ر هه ر له سه ره تاوه خوا په رده ی خستوو ته بهر چاویان و، دلی خستوو نه ته نپو کیف و تووره که وه، بو ته وهی: عه قل و دلیان هیچی بو نه چیت و، هیچی نه چیته نپو، نه گه ر هه ر له سه ره تاوه، خوا ﷺ قورساییی خستوو ته گوچکه یانه وه، بو ته وهی هیچ نه بیستن! نه دی بوچی پیغه مبه ری بو ناردوون؟! بوچی قورئانی بو دابه زاندوون؟! که واته: نه م ته عبیره مه به ست پییی نه وه یه: که نه وانه به هو ی که لله ره قیی و تاوان و دنیا ویستی و به رژه وه ندیی خوازیی خویانه وه، کارئیکیان به خویان کرده: عه قل و هه سه ته وه ره کانی خویان له کار خستوون، نه چاویان توانای هه ق بینینی هه یه، نه گوچکه یان توانای هه ق بیستنی هه یه، نه عه قل و دلیان توانای تیگه یشتنی هه قی هه یه.

مه سه له ی دوو م: ده گونجی خویندنی قورئان، یان چه ند ئایه تیکی تابهت، مرو ف له کافران په نهان بکات، واته: ده گونجی خویندنی قورئان، یان چه ند ئایه تیکی تابهت و دیاریکراو و گونجاو له گه ل نه و مه به سه ته دا، بپیته هو ی په نهان بوونی مرو فیی مسولمان له چاوی کافران، له و باره وهش دوو شتان دینین:

أ- {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ: (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ) أَقْبَلَتِ الْعَوْرَاءُ: أُمُّ جَمِيلٍ ابْنَةُ حَرْبٍ، وَلَهَا وَلَوْكَةٌ، وَفِي يَدَيْهَا فِهْرٌ، وَهِيَ تَقُولُ: مُدْمَمًا أَبِينَا، وَدِينَهُ قَلْبِينَا، وَأَمْرُهُ عَصِينَا، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ

جَالِسٍ فِي الْمَسْجِدِ، ثُمَّ قَرَأَ قُرْآنًا، وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أَقْبَلْتُ وَأَنَا أَخَافُ أَنْ تَرَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا لَنْ تَرَانِي، وَقَرَأَ قُرْآنًا اغْتَصَمَ بِهِ، كَمَا قَالَ: وَقَرَأَ: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (الإسراء، ١٥) فَأَقْبَلْتُ حَتَّى وَقَفْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ، وَلَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا بَكْرٍ، إِنِّي أُخْبِرُ أَنْ صَاحِبَكَ هَجَانِي، فَقَالَ: لَا وَرَبِّ هَذَا النَّبِيِّ مَا هَجَاكَ، قَالَ: قَوْلْتُ وَهِيَ تَقُولُ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ أَنِّي بِنْتُ سَيْدِهَا (أخرجه الحاكم: ٣٣٧٦، عن أسماء، وابن حبان: ٦٥١١، وأبو يعلى: ٣٥، عن ابن عباس قال الحاكم، هذا حديث صحيح الإسناد، لم يُخرجاه، وقال شعيب الأرنؤوط في تعليقه على صحيح ابن حبان، حديث صحيح بشواهده).

واته: نه سمانی کچی نه بوو به کری صیددیق (خوا له خووی و بابی رازی بی) ده لئ: کاتیک سوورپه (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ) دابه زی، نافرته یه ک چاوه که: نوممو جه میلی کچی حه رب هات، {نه بوو سوفیان کوری حه ربه، نه م نوممو جه میلیه ش خیزانی نه بو له هه بی مامی پیغهمبه ر ﷺ بووه، دیاره کچی حه رب بووه، واته: خوشکی نه بوو سوفیان بووه و یه ک چاویشی هه بووه، بویه بییان گوتوه: (العوراء)}، له به رخویه وه هه ر هاوار و ده نگه ده نگی بوو^(۱)، له ده ستیدا به ردیکی تیژ هه بوو و، له به رخویه وه ده یگوت: سه ریچی له زه مکراو ده که ین و، رازی نابین به کاره که ی و، رقمان له دینه که شیه تی^(۲)، پیغهمبه ریش ﷺ دانیشتبوو له مزگهوت و نه بوو به کری له گه ل بوو ﷺ، کاتیک نه بوو به کر نه وی بینی، گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ نه وه هات و من ده ترسم بتبینی! پیغهمبه ر ﷺ فه رمووی: نامبینی و هه ندی قورئانی خویند و په نای به قورئان گرت (واته: قورئانی کرده فه لغانی خووی تا کو نه بیننی) {و نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (الإسراء، ١٥) نه و نافرته ش هات {پیغهمبه ری خوا ی نه بینی} گوتی: نه ی نه بوو به کر! هه و الم پیدراوه که هاوه له کهت هه جوی کردووم، {هه جو: نه وه یه که به شاعر له دژی که سیک قسه بکری، واته: زه ممی کردووم به شاعر،} نه بوو به کر (خوا لئی رازی بی) گوتی: سویند به په روه ردگاری نه م ماله {دیاره له ته نیشته که عبه بوون،} پیغهمبه ر ﷺ به شاعر له دژی

(۱) ولولة: الدعاء بالویل والعویل، واته: (ولولة) بریتیه له وه ی بلئ: هاوار بو من! هه روه ها بریتیه له هاوار کردن و ده نگ به رز کردنه وه.

(۲) مه به ستی له زه مکراو: پیغهمبه ر ﷺ بووه، (محمد) واته: ستایشکراو (مذمم) واته: زه مکراو، بویه پیغهمبه ر ﷺ ده یفه رموو: ته ماشای قوره ییش ناکه ن؟! ده یانه وی قسه به من بلئن، که چی خوا له منی لا ددها، نه وان قسه به (مذمم) ده لئن، به لام من ناوم (محمد) ه! نجا (أم جمیل) له به رخویه وه نه وه ی به شاعر ده گوت.

تۆ قسەى نە کردووە، [بینگومان قسە کەى ئە بوو بە کر راست بوو، چونکە ئە گەر قسە یە ک لە دژی ئەو کرابی، وە ک لە سوورەتی (المسد) دا هاتووە، ئەو شیعەر نیه و، قورئانە و، خوا فەرموویەتی و مەبەستی پێ ئەو ئایە تانە بوو، کە خوا دە فەرمووی: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَأُمَّرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝٥ ﴾ [المسد].

کە دە فەرمووی: ﴿ وَأُمَّرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴾، واتە: ژنە کە شی کۆل هە لگەرە، داران لە کۆلێ دە نێ، ﴿ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴾، لە گەردنی دا پە تیکی هۆنراو هە یە (لە جیاتی ملوانکە ی زێر و مرواریی، پە تیکی ئە ستووری چنراو لە پووشی دارخورما دە خری تە گەردنیه وە و، پێی سزا دە درێ لە رۆژی دوا ییدا) و کۆلە دارێکی لە کۆل دە نرێ (لە جیاتی ئەو ی بە فیزو کە شخەووە خو ڕاوە شینێ بە نێو ژناندا، وە ک خیزانی ئە بوولە هە ب، کە گوتوویە تی: (أنا بنت سیدها) من کچی گەورە ی قورە یشم، واتە: کچی حە ریم، خوا ئاوی لە بارە وە فەرموو، کە ئەو گوتوویە تی: ئەو قسە ی مو حە مە د ﷺ وە وە ک شیعەر بە سەر منی دا گوتووە!! بۆ یە ئە بوو بە کر سویندی بو ڤ خواردووە { ئنجا رۆ یشت و گو تی: قورە یش دە زانی من کچی گەورە ی قورە یشم } واتە: کە س بو ی نیه قسە بە من بلی.

ب- لە و بارە وە (القرطبي) لە تە فسیرە کە ی خویدا^(١) بە سەر هاتیک دە گێرێ تە وە، کە پیم باشە لێرە دا بە کورتی بیهینم، دە لێ:

کاتی خو ی لە قورئوبە [کە شارێک بوو لە شارە کانی ئە ندە لووسی کۆن و ئیسپانیای ئیستا]، لە قە لایە کە وە لە دوژمن رام کرد، دوو ئە سپ سوار بە دوام کە و تن، {ئە و پیادە بوو، ئە وانیش سوار بوون} منیش هەر لە و دە شتە دانیشتم، زانیم بە ڕا کردن لە بەر دە ستیان دە رباز نابم، دانیشتم و دە ستم کرد بە قورئان خویندن و سەر هتای سوورە تی: (یس) م خویند و جگە لە وە ش ئە و ئایە تانە ی کە بە گونجاوم دە زانین بو ئە و حالە تە م، سەر هتای سوورە تی (یس) کە خوا دە فەرمووی: ﴿ يَس ۝١ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٣ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٤ نَزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝٥ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا

فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾، {ئەم ئايەتانهى خويندوون و هەندى شوينى ديكەى قورئانى خويندو، كە بە گونجاوى زانيوه و ليره‌دا باسى نه‌كردوه}، دەلى: ئەو دوو سواره هاتن له من تپه‌رين و، دوايى گه‌رانه‌وه و گوتيان: چى ليهات؟! له به‌رخويانه‌وه ده‌يانگوت: (هَذَا دَيْبُهُ، يَعْنُونَ شَيْطَانًا)، واته: ئەوه شه‌يتان بوو؟! چى ليهات چۆن ون بوو؟! ئەوه بوو خواى پاريزه‌ر پاراستمى.

هه‌لبه‌ته، ئەوه ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر ئەوه: ئينسان تا چ پادده‌يه‌ك به‌ئيمان و عه‌قيدە و دليكى ساغ و سافه‌وه ئەو ئايەتانه بخوينى، پيشتريش ئەگه‌ر په‌يوه‌نديى له‌گه‌ل خوادا باش بى، بيگومان خوا سه‌ره‌رشتياري به‌نده‌كاني خوئى ده‌بيت و، ئاگاي لتيان ده‌بى، وه‌ك له فه‌رمايشتى پيغه‌مبه‌ردا هاتوه: {تَعْرِفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ، يَعْرِفَكَ فِي الشُّدَّةِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْمَ ٢٨٠٤، وَالطَّبْرَانِي: ١١٣٤٣، وَصَحَّحَهُ كُلُّ مِنَ الْأَلْبَانِي وَشَعِيبِ الْأَنْوُوطِ) واته: له كاتى خوشييدا خوا بناسه، خوا له ته‌نگاناندا له فريات دى و ده‌تناسى.

مہ سہ لہ ی پینجہ م:

ہہ رکات بہ تہنیا باسی پہرورہ دگارت کرد لہ قورئاندا، ئەوان (کافرہ کان) پاشہو پاش پشت ہہ لڈہ کەن و دەسلە منہوہ، تیمہ ئەوہ دەزانین کہ بوئی، گوئی بو تو ہہ لڈہ خەن، کاتیک گویت بو پادە دیرن و کاتیک چپہ دە کەن، کہ ستە مکاران دە لئین: ئیوہ تہنیا بہ شوین پیاوئیکی جادوو لیکراو دە کەون! سەرنج بدە! چۆن وینانت بو دیننہوہ و گومرا بوون و ناتوانن ری دەربکەن:

خوای مەزن دە فەر موئی: ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَيَّ آدْبِرَهُمْ نَفُورًا ﴿١٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿١٧﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایە تانہ، لہ دە برگەدا:

۱- ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾، ہەر کاتیک بہ تہنیا باسی پەروہ دگارت بکە، واتە: بئیی: (لا إله إلا الله)، جگہ لہ خوا هیچ پەرستراوی بہ ہەق نین، یاخود باسی ھاوبە شەکانی نە کە، ئەوانە ی لہ وەہم و خە یالی ئەوان (کافرہ کان) دا ھاوبە شی خوان.

۲- ﴿لَوْ عَلَيَّ آدْبِرَهُمْ نَفُورًا﴾، ئەوانە پاشە و پاش دە کشینەوہ بہ سلە مینەوہوہ، (نفور: جمع نافر، أو مصدر: نفرواً نفوراً، أو حال: ولو نافرین)، (نافر) واتە: کە سیک لہ شتیک ترسا بی و رایکردبی و سلە می بیتەوہ، (نفور) کۆ (جمع) یە کە تی، یان (نفوراً) دە بیتە چاوگ، واتە: سلە میونەوہ پاشەو پاش بہ سلە مینەوہ، یاخود (نفوراً) دە بیتە حال، واتە: پشتیان ھە لکردوہ لہ حالیکدا سلە میونەوہ، بہ سلە مینەوہ ییوہ پشتیان ھە لکردوہ.

وشە ی (أدبار) یش کۆی (دُبُر)ە، یانی: پشت، پاش، دوا، واتە: پاشەو پاش کشاونەوہ، کە سیک لہ ناکا و تینیکی بە ھیزی بو بی و فریا ناکەوئی بسوورپیتەوہ، ہەر کہ ترسە کە ی رووبەروو بوو، یە کسەر پاشەو پاش دە کشیتەوہ، ئەوانە ش ئەوہ نەدە قە لسن بہ بیستنی خوا بہ یە کگرتن، کہ تو باسی دە کە ی: تہنیا خوا بپەرستن، ھیندە پی قە لسن، یە کسەر پاشەو پاش دە کشینەوہ و فریا ناکەون بسوورپیتەوہ و پشتت تیبکەن و برۆن، ہەر یە کسەر پاشە و پاش دەرۆن.

۳- ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئىمە زاناترىن به وهى كه ئەوان گوئى بۆ هەلدەخەن، بۆ تۆ، (أَعْلَمُ: إسم تَفْضِيلٍ مُسْتَعْمَلٍ فِي مَعْنَى قُدْرَةِ الْعِلْمِ وَتَفْضِيلِهِ، فَلَيْسَ لَهُ مُقَابِل) كه دەفه رموی: ئىمە زاناترىن، مەبهست ئەوه نیه له كى زاناترىن؟! واتە: ئىمە زۆر زۆر زاناین، لىرەدا (أَعْلَم) (إسم تَفْضِيل) ه، به لام به كارهی تراوه بۆ: به هیزی ئەو زانیارییهى خوا، ئەك مەبهست ئەوه بى له كه سىك زاناتره.

كه دەفه رموی: ﴿بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئەم (ب)ى، سەر (یستمعون) (لتعدیه اسم التفضیل إلى مُتَعَلِّقٍ لِأَنَّهُ قَاصِرٌ عَنِ التَّعْدِيَةِ إِلَى الْمَفْعُولِ)، (إِسْتَمَعَ) واتە: گوئى هەلخست، لىرەدا ئەم گوئى هەلخستنه بۆ ئەوهى بهر كار (مفعول به) یكى بى، ئەو (ب)ى خراوه ته سەر، ﴿بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئىمە زاناترىن به وهى كه ئەوان بۆوى، گوئى بۆ تۆ هەلدەخەن.

به لام ئەو (ب)ى سەر (بما) مانای هۆكار (سبب) و هاندەر دەگه یه نى، یانى: ئىمە دەزانین هۆكاری چیه و به چ هاندەرىك گویت بۆ دەگرن.

۴- ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾، كاتىك گویت بۆ پادە دىرن.

۵- ﴿وَإِذْ هُمْ يُجْرَوْنَ﴾، ههروهه كاتىك له نىوان خۆياندا چه چه دەكەن، (بَجْرَى) واتە: چه چه كردن، (فسكه فسك كردن، له بهر خووه قسه كردن، به شيوه يه كى په نهان و نهينى قسه كردن)، (بَجْرَى) چاوهگه، به لام لىرەدا وهك ئەوان خۆيان بووبنه چاوهگه چه چه، ئەوه نده به په نهانى قسه دەكەن.

۶- ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾، كاتىك كه ستهمكاران ده لىن، ستهمكاران مەبهست له كافره كانه، به لام لىرەدا خوا ﷻ له برى ئەوهى بهه رموی: ﴿إِذْ يَقُولُ الْكَافِرُونَ﴾، فه رموويه تى (الظالمون) تاكو بزائرى ئەوانه و پراى ئەوهى بى پروان، ستهمكارىشن.

۷- ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾، واتە: ئىوه ته نهها به دواى پياوئى كى جادوو لىكراو ده كه ون، (مَسْحُورًا: مَطْبُوبًا خَبَلَهُ السَّحْرُ، أَوْ لَهُ سِحْرٌ وَهُوَ الرُّثَّةُ، فَلَا يَسْتَعْنِ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ) واتە: جادوو لىكراوئىك، كه جادوو شىتى كرده، ياخود: خاوهن سى، (سَحْر) به مانای سپه لاه دى، ياخود به مانای هه ناو دى، واتە: ئەو يش وهك ئىمه پىويستى به خواردن و خواردنه وه هه يه، یانى: به دواى مروفتى كه وهك خۆتان ده كه ون.

۸- ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾، ته ماشا بكه! چۆن وىنانت بۆ دىننه وه.

هه ر چه نده ئەوان يهك وىنه يان هىناوه ته وه، كه گوئويانه: ﴿رَجُلًا مَسْحُورًا﴾، پياوئى كى جادوو لىكراو، ياخود پياوئىك وهك ئىمه خاوهن سپه لاه و هه ناوه و پىويستى

به خواردن و خواردنه وه هه یه، به لَام بۆچی ده فه رموی: ﴿ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾؟!، جارئ ئه و (ل)ی (لک)، (للتَّغْلِیلِ وَالْأَجْلِ أَيْ: ضَرَبُوا الْأَمْثَالَ لِأَجْلِكَ)، یانی: وینان له بهر تو ده هیننه وه، بۆ ئه وهی وینای تو بکه ن و پروونت بکه نه وه، به و شیوه یه ی که خوینان ده یانه وی بتناسینن، به لَام بۆچی خوا ﴿لَا تَرَهُدَا﴾ ده فه رموی: وینانت بۆ ده هیننه وه؟ ده لئین: به لئ یه ک وینه یه، به لَام بۆیه خوا ﴿لَا تَرَهُدَا﴾ وا ده فه رموی، چونکه له چهندان شوینی دیکه ی قورئان دا، بیروایان وینه ی دیکه یان بۆ پیغه مبه ر هیناونه وه، بۆ وینه:

أ - ﴿قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ (۵۲) الذاریات، واته: گوتیان جادوو گه ره یان شیته.

ب - ههروه ها باسیان کردوه که شاعیر یان کاهینه: ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا نُنْمِئُونَ﴾ (۱۱) وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ﴾ (۱۲) الحاقه.

که واته: که ده فه رموی: ﴿ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾، به لئ لیره دا ته نیا وینه یه کیان بۆ هیناونه ته وه، به لَام له شوینانی دیکه ش وینه ی دیکه یان بۆ هیناونه وه، بۆیه خوی زاناو شاره زا لیره دا که قسه له باره ی پیغه مبه ره وه ﴿لَا تَرَهُدَا﴾ ده کات، مه به ستی هه موو شوینه کانی دیکه شه، یانی: ئاوا به و شیوه یه وینه ت بۆ ده هیننه وه، جارئک وا ده لئین، جارئکی دیکه وا ده لئین، چونکه ئه و قسانه یان هه موو پیکه وه نه کردوون، له بهر ئه وه ی: نه گه ر بلئین: جادوو لیکراوه، نابئ بلئین: جادووگه ره! ههروه ها نه گه ر بلئین: شیته، نابئ بلئین: شاعیره و، نه گه ر بلئین شاعیره، نابئ بلئین: کاهینه! به لَام هه رجاره، قسه یه کیان کردوه، هه رجاره، ته ماشایان کردوه: بزائن ئه و خه لکه به چی چه واشه ده بیته و هه لده خه له تی، چ قسه و تۆمه تیک له عه قلی وان دا باشتر جتی ده بیته وه، ئه وه یان به کارهیناوه، نه گه رنا زانیویانه پیغه مبه ر ﴿لَا تَرَهُدَا﴾ هیچ کام له م وه سفانه ی شایسته نین، که ئه وان بۆی به کار دینن.

(۹) - ﴿فَضَلُّوا﴾، له ئه نجامی ئه و بیرکردنه وه ی خوینان دا، ئه وان گومرا بوون و، رینان ون کرد، (ضَلَّ) واته: ون بوو، (ضَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ)، واته: له رینه که ون بوو، به لَام (ضَلَّ الطَّرِيقِ) واته: رینه که ی ون کرد، که واته کرداری: (ضَلَّ) هه م به (لازم) دئ، واته: پیویستی به بهرکار ناکات، وه ک: (ضَلَّ الْبَعِيرُ)، واته: حوشتره که ون بوو، هه م به شیوه ی (مُتَعَدِّي) یش دئ، واته: پیویست به بهرکار ده کات، (ضَلَّ الْبَعِيرُ)، واته: پیاوه که وشتره که ی ونکرد، که واته: (ضَلَّ)، هه م به مانای ون بوو، دئ، هه م به مانای شته که ی ون کرد، دئ، ﴿فَضَلُّوا﴾، ئنجا لیره دا: هه ردووکیان ده گرته وه: أ - له رینه که ون بوون. ب - رینه که یان ونکرد.

(۱۰) - ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾، ده ستیان له رنی گیر نابئ، واته: ناتوانن رنی په یدابکه ن و، رنی ده رناکه ن به ره و راسته شه قام، یا خود رنی ده رناکه ن بۆ ئه وه ی له و ناکوکیه ی له قسه کانیان دایه، ده رباز بن، چونکه قسه کانیان دژیه کی (تناقض) یان تیدایه.

مهسه له ی شه شه م و کوتایی:

کافره کان گوتیان: نایا نه گهر بووینه وه ئیسک و پرووسکی ورد، جاریکی دیکه له نوئی دروست ده کرئینه وه؟! بلئی: چه ز ده که ن بینه به رد یان ناسن، یان دروستکراوئیک که له سینه تاندا: گه وره یه و قورسه ژبانی بیته وه بهر، ئنجا ده لئین: کئی ده مانگیریته وه؟ بلئی: نه و که سه ی یه که مجار به دیهیناون، ئنجا به سه ر له قاندنیانه وه ده لئین: نه وه که یه؟ بلئی: په نگه نزیک بی، نه و روژه ی بانگتان ده کات، به ستایشکردنیه وه وه لامی ده دهنه وه، پیتان وا ده بی که میک نه بی نه ماونه وه له دنیا دا:

خوای بهرز و مهزن ده فه رموی: ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفْنًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْخِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له یازده برگه دا:

١- ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفْنًا﴾ بیروویه کان گوتیان: نایا نه گهر بووینه ئیسقان و شتیکی وردو خاشکراو، واته: هه ر ماینه وه په یکه ری ئیسقان، یان ئیسقانه که ش وردو خاش بوو، پرتووکاو بوو، له گه ل گل و خوئل تیکه ل بوو، (العظام) کویه، تاکه که ی (العظم) ه، واته: ئیسقان، (الرُّفَات: الْأَشْيَاءُ الْمَرْفُوتَةُ، أَي: الْمَفْتَتَةُ)، (رُفَات) نه و شتانه ن که وردو خاشکراون، پرتووکیتراون، (رَفَّتِ الشَّيْءُ: كَسْرُهُ كَسْرًا دَقِيْقًا، الدَّقَاقُ وَالْحُطَامُ وَالْجُدَادُ) واته: زور چاک وردی کرد ورد و خاشی کرد، (دُقَاق) شتیکه کرابی به ئارد، (حُطَام) یش شتیکه وردو خاش کرابی، (جُدَاد) یش به هه مان شتیه، هه موو وشانه که له سه ر نه و کیشه هاتوون، بو شتیک هاتوون که وردو خاش کرابی، ئنجا به رد بی، شووشه بی شکیترابی، یاخود شتیک هاردرا بی و، کرابی به ئارد.

٢- ﴿أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾﴾ نایا دوای نه وه ی ده بینه ئیسقان و، گل و خوئل و، ورد و خاش ده بین، ئیمه به دروستکردنیکی تازه، زیندوو ده کرئینه وه؟! (الْبَعْثُ: الْإِحْيَاءُ، وَالْخَلْقُ مَصْدَرٌ بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ، وَلِكُونِهِ مَصْدَرًا، لَمْ يَتَّبِعْ مَوْصُوفَهُ فِي الْجَمْعِ)، (بَعْث) واته: زیندوو کرانه وه،

بەلام (خلىق) چاۋگە بە ماناى (مفعول) ە {يانى: (مخلوق) دروستكراۋ} ئنجا لە بەرئەۋەى (خلىق) چاۋگە، بۆيە لە كۆكردنەۋەدا بە دواى (موصوف) ەكەى نەكەۋتوۋە {كە (مبعوثون) ە}، چونكە (خلىق) چاۋگە، پىۋىست بە كۆكردنەۋە ناكات و چاۋگ (مصدر) خۆى ماناى كۆ (جمع) دەگەيەنى.

۳- ﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾، پىيان بفرموو: بىنە بەرد، يان بىنە ئاسن! (كونوا: مُسْتَعْمَلَةٌ فِي مَعْنَى التَّسْوِيَةِ) (كونوا) بە ماناى يەكسان بوون بە كارھاتوۋە، واتە: يەكسانە بەرد بن، يان ئاسن بن! (أَوْ مُسْتَعْمَلَةٌ فِي الْقَرَضِ) واتە: گرىمان بەرد بن، ياخود ئاسن بن، كە مانا كە يان زۆر لە يەك نىزىكن: يەكسانە، گرىمان: وابن يان وابن.

۴- ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾، يان دروستكراۋىك بن لەۋەى كە لە سىنە تاندا گەۋرەيە، لە دل و عەقلىتان گەۋرەيە، كە ناگونجى زىندوو بكرىتەۋە.

(خَلْقًا) لىرەش دا چاۋگە و بە ماناى (مخلوق) ە، يانى: دروستكراۋىك كە لە عەقل و دللى تىۋەدا زۆر گەۋرەيە، (يَكْبُرُ: يَعْظُمُ، يَقْوَى)، واتە: مەزنە، بە ھىزە، كە ژيانى بىتەۋە بەر، (كُونُوا أَشْيَاءَ أَبْعَدَ عَنْ قَبُولِ الْحَيَاةِ مِنَ الْعِظَامِ وَالرُّقَاتِ)، واتە: ئەسلەن ئەگەر بىنە شتىك گەۋرەتر بن لە تىسكى وردو خاشكراۋ، دوورتر بن لەۋەى كە ژيانى بىتەۋە بەر، دىسان خوا ھەر ژيانتان دىتتەۋە بەر و زىندووتان دەكاتەۋە.

۵- ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا﴾، ئنجا دەلىن: كى دەمانگىر تىتەۋە و زىندوومان دەكاتەۋە؟! ئەم (ف) ە (تَفْرِيعٌ عَلَى جُمْلَةٍ: قُلْ كُونُوا)، پىشى كە دەفەرموى: بلى: بىنە بەرد، يان ئاسن، يان ھەر دروستكراۋىك كە لە سىنەتان گەۋرەترە، لەۋەى گىانى بىتەۋە بەر، ئەۋانىش لە ئەنجامى ئەۋەدا دەلىن: كى زىندوومان دەكاتەۋە و دەمانگىر تىتەۋە؟! كە واتە: قسەكەى وان لى و دەرھاۋىشتەى رستەى پىشەۋەيە.

۶- ﴿قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، بلى: ئەۋ كەسەى كە يەكەمجار تىۋەى ھىنايە دى، (الْفَطْرُ: الْإِبْتِدَاءُ وَالْإِخْتِرَاعُ)، وشەى (فَطْرٌ) بە ماناى شەق كىردن دى، شەق كىردنى نىۋان بوون و نەبوون، لىرەدا (فَطْرٌ) يانى: شتىك كە لە سەرەتاۋە دەست پى بكرى و دابھىترى و پىشىنەى نەبوۋى، واتە: ۋەك چۆن يەكەمجار خوا تىۋەى ھىناۋەتە دى، كە ھىچ نەبوون، تىستا دواى ئەۋە شتىك بوون، بەلام لە بەين دەچن، دەتوانى ئاسانتر دووبارەتان بكاتەۋە، ۋەك گوتم: ئەم وىنا كىردنەش بۆ عەقلى تىمەيە، تىمە شتىك كە لە سەرەتاۋە دروستى دەكەين، بە زەحمەتر بۆمان دروست دەبن و، دەيھىنە بوون، بۆ وىنە: شتىك دەنۋوسى، خانۋويەك دروست دەكەى، بەلام دواى ئەۋەى كە دروستى دەكەى،

نه گهر لیت تیک بچی، ناسانتر ده توانی دووباره‌ی بکه‌یه‌وه بو ئیمه وایه، نه گهرنا به‌نسبت خوای په‌روه‌ردگار‌ه‌وه هم‌موو حاله‌ته‌کان یه‌کسان.

(۷) ﴿فَسَيَغْضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾، ئیمه پیشت‌ر باسی (نَغَضَ) همان کرد، که به‌مانای (حَرَكَ) دئی، (نَغَضَ رَأْسَهُ)، واته: سه‌ری جوولاً و پاره‌شا، به‌لام (أَنْغَضَ رَأْسَهُ)، واته: سه‌ری خوئی جوولاند و له‌قاند و پاره‌شاند، ئنجا: (يَغْضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ) واته: سه‌ریان به‌ره‌و تو ده‌له‌قینن و ده‌جوولینن، نرمی ده‌که‌نه‌وه‌و به‌رزی ده‌که‌نه‌وه، یاخود به‌لای راست و چه‌پ دا، هه‌رچه‌ند ته‌فسیره‌کان وایان نه‌گوتوه، به‌لام وه‌ک پیشت‌ر گوتم: نه‌وه ده‌گه‌رپت‌ه‌وه بو کلتووری کومه‌لگا و گه‌لان، جوول‌هی سه‌ر، یان جوول‌هی چاوو ده‌ست، نه‌وانه په‌یوه‌ندیان به‌کلتووری گه‌ل و میلله‌تانه‌وه هه‌یه، سه‌ریان به‌ره‌و تو ده‌له‌قینن، یانی: وه‌ک گالت‌ه‌ پیکردن، یاخود وه‌ک سه‌رسورمان ده‌ربرین.

(۸) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾، ده‌لین: نه‌وه که‌ی دئی، نه‌و زیندوو کردنه‌وه و ژبانده‌وه و گپ‌راندنه‌وه‌یه؟! نه‌م راناو (هو) (الضَّمِيرُ عَائِدٌ إِلَى الْعَوْدِ الْمَأْخُوذِ مِنْ قَوْلِهِ: يُعِيدُنَا)، واته: (مَتَى هُوَ أَي: مَتَى هَذَا الْعَوْدِ) نه‌م گه‌رانه‌وه و گپ‌رانه‌وه‌یه که‌یه؟!

(۹) ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾، بلن: په‌نگه، له‌وانه‌یه نیزیک بن، (عَسَى لِلرَّجَاءِ عَلَى لِسَانِ الرَّسُولِ أَي: لَا يَبْعُدُ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا) نه‌وه له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وا ده‌فه‌رموی: تو بلن: په‌نگه نیزیک بن، بو‌یه وا ده‌فه‌رموی، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاته‌که نازانن، نه‌گه‌ر نا، خوا ناه‌رموی: په‌نگه، له‌وانه‌یه، رپی تیده‌چن، نه‌و شتانه بو خوا ناگونجین، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ دلنیا‌یه که قیامه‌ت دیت، به‌س نازانن که‌نگی دئی؟ بو‌یه ده‌فه‌رموی: په‌نگه، له‌وانه‌یه، نیزیک بیت.

(۱۰) ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾، نه‌و روژه‌ی بانگتان ده‌کات، ئیوه‌ش به‌ ستایش‌کردنه‌وه وه‌لامی خوا ده‌ده‌نه‌وه، واته: خوا بانگتان ده‌کات زیندوو بینه‌وه، ئیوه‌ش یه‌کسه‌ر زیندوو ده‌بینه‌وه، یاخود بانگتان ده‌کات: فلان و فلان (له‌سه‌ر زمانی فریشته‌کان)، ئیوه‌ش ده‌لین: (لَبَّيْكَ) به‌لن له‌ خزمه‌ت‌داین، یه‌کسه‌ر بانگکران و زیندوو کردنه‌وه‌تان یه‌ک ده‌بن و، به‌ ستایش‌کردنی خواوه، وه‌لامی خوا ده‌ده‌نه‌وه، لیره‌دا (دعاء) ده‌گونجی مه‌به‌ست لئی بانگکردنی راسته‌قینه‌ی بن، یاخود مه‌به‌ست پئی فه‌رمانی: ته‌کوینی و قه‌ده‌ریی خوا بن، واته: دروستان ده‌کاته‌وه.

(۱۱) ﴿وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، واته: نه‌و کاته‌ش پیتان واده‌بن، که‌میک نه‌بن نه‌ماونه‌وه، واته: ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بن، نه‌ماونه‌وه له‌ ژبانی دنیا‌دا، یاخود له‌ ژبانی به‌رزه‌خدا، یاخود له‌ هه‌ردووکیان دا، چونکه هه‌م ژبانی دنیا، هه‌م ژبانی قوناعی به‌رزه‌خ، واته: دوا‌ی مه‌رگ و مردن،

ئەگەر بەراورد بىرىڭىز لەگەڭ رۆژى دوايى دا، ماۋەيەكى كەم دېتە بەر چاۋ، بۆيە دەفەرمۇي: ئەۋكاتە پىتان ۋادەبى كە كەمىك ماۋنەتەۋە، ئەم راستىيەش لە زۆرئىك لە ئايەتەكانى دىكەي قورئاندا، خوا خستۋويەتە روو، كە لە رۆژى دوايى دا، مروققەكان كە ژيانى دنيا بەراورد دەكەن بە دۋارۆژ، دەلېن: ﴿لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (۴۶) النازعات، واتە: تەنيا ئىۋارەيەك يان چىشتەنگاۋئىك ماۋنەۋە!

ياخود ۋەك لە ئايەتەكانى سۈرەتى (طە) ھاتوۋە، كە ھەندىكىان دەلېن: تەنھا دە (۱۰) رۆژ ماۋنەۋە ۋ، ھەندىكىان دەلېن: تەنھا رۆژئىك ماۋنەۋە!

كەۋاتە: لىرەدا ھەريەكە ۋ مەزىندەي ماۋەيەكى كەم دەكات ۋ، مەزەندەي ھەندىكىان بۆ ھەندىكىان جىاۋازە، واتە: ژيان ۋ مانەۋەي مروققەكان لە دنياۋ بەرزەخدا، لەچاۋ دۋارۆژ، ئاۋا كەمىان دېتە بەرچاۋ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دەرسي پښجهم ✱

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەشت (۸) ئايەت دەگرېتە خۇى، ئايەتە كانى: (۵۳ - ۶۰)، لەو ھەشت ئايەتەدا، خۇاى زاناى تۇانا ﷺ باسى پېنج بابەتى جۇراو جۇرى كىردو، كە تەو ھەرى سەرە كىيان ئامۇزگارىى و بەرچا و پوونىى خۇاى مېھرە بانە بۇ بەندە كانى، لە پېش ھەموویانەو ھە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ، بىرۇادارانېش لە پشئەو ھە و، خەل كېش بە گشتىى، لە چەند پوویكەو ھە:

۱- چۇنەتى قسە كىردن و، مامەلەى بىرۇاداران لە گەل خەلك و كۇمەلگادا.

۲- زاناىى و پاىە بەرزىى و بى وئەبىى خۇا و، بەرز كىردنەو ھەى ھەندىك لە پېغەمبەران بەسەر ھەندىكىاندا و، باسىكى داوود ﷺ كە خۇا (زەبوور)ى پىداو ھە و، لە خۇا پارانەو ھە و ھۇكار گىرتنەبەرى سەرچەم بەندە چاكە كان، لە پېش ھەموویانەو ھە پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بۇ لای خۇا ﷺ و سام و ھەببەت و ترسیان لە سزا و لېپرسىنەو ھەى خۇا.

۳- راگە ياندنى ئەو راستىيە كە ھىچ ئاوەدانىيەك نىە، پېش ئەو ھەى قىامەت بى، خۇا لە بەىنى نەبات (خەلكە كەى نەفەوتىنى)، ياخۇد سزايەكى سەختى نەدات، لەسەر تاوان و لادە كانىان.

۴- راگە ياندنى ئەو راستىيە: كە بە ھۇى بە درۇدانانى گەلە پېشۇو ھە كانەو ھە، خۇا كۇتايى بە ناردنى نىشانە و موغجىزە بەرھەستە كان ھىئاو ھە، بۇيە بۇ پېغەمبەرى خاتەم ﷺ لەو شىئە موغجىزەى نەناردو ھە، چۇنكە عادەتى خۇا و ابوو ھە، ھەر قەومىك خۇا موغجىزەيەكى بەرھەستى پىيدا و بىرۇاى پېنەھىتى، سزاي بدات و لە بەىنى بەرى.

۵- خۇا دەىخاتەو ھە بىرى پېغەمبەرە كەى ﷺ كە پىى فەرمو ھە: پەروەردگارت ئابلۇوقەى خەلكى داو ھە و لە ژىر پكىفى وىدان و لە چەنگى قوتار نابن.

ھەرو ھە باسى ئەو سەفەرە سەرسۇپھىنەرە دەكات، كە پىى كىردو ھە، ئەو ىش سەفەرى شەوړوۋىى و بەرزبوونەو ھە بوو، كە لە سەرسۇپھىنەرىى دا، وەك خەونىك بوو ھە، كە بۇ تاقىكىردنەو ھەى خەلكى بوو ھە، ھەرو ھە درەختى نەفرىن لىكراو، كە لە قورئاندا باسكراو ھە، كە مەبەست پىى درەختى (زەققووم) ھە، ئەو ىش دىسان ھەر بۇ تاقىكىردنەو ھەى خەلك بوو ھە.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
 مُبِينًا ﴿٥٢﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمَكُمُ أَزْوَاجًا يَشَأْ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا
 ﴿٥٣﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا
 ﴿٥٤﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٥﴾ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٦﴾ وَإِنْ مِنْ قَرِيبٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ أَلْقِيئِهَا أَوْ
 مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٧﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
 كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا
 ﴿٥٨﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرِّجْأَ الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ
 وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا ﴿٥٩﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه‌تەکان

{هه‌روه‌ها (ئه‌ی موحه‌ممه‌دا!) به‌بهنده‌کانم بَلِّی: کام قسه‌باشتره‌ئوه‌و بَلِّین، چونکه‌شه‌یتان به‌بینان تیکده‌دات، به‌دَلنیایی شه‌یتان دوژمنیکی ئاشکرای مروّقه **٥٣** په‌روه‌ردگارتان پیتان زاناتره، ئه‌گه‌ر بیه‌وی په‌حمتان پئی ده‌کات، یان ئه‌گه‌ر بیه‌وی ئازارتان ده‌دات، تۆشمان به‌بریکار نه‌ناردۆته‌سه‌ریان **٥٤** هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگارت زاناتره‌به‌و که‌سانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دان و، بیگومان هه‌ندیك له‌پیتغه‌مبه‌رانیشمان به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا په‌سند و پله‌به‌رزتر کردوه‌و، زه‌بووریشمان به‌داوود دابوو **٥٥** بَلِّی له‌و (په‌رسترا)انه‌بپارینه‌وه‌که‌پیتان وایه‌جگه‌له‌خوا هه‌ن، (وشتیکیان له‌ده‌ست دی)، که‌ناتوانن نه‌زیانتان لی‌لابه‌رن و نه‌لیشتان لا‌بدن **٥٦** ئه‌وانه‌ی که‌(کافره‌کان) لییان ده‌پارینه‌وه، کامیان (له‌هه‌موویان) له‌خوا نزیکتره‌(له‌بو‌خوا سولحاوان)، به‌ره‌و لای په‌روه‌ردگاریان هۆکار ده‌گرنه‌به‌ر و، ئومیده‌واری به‌زه‌یه‌که‌ینی و، له‌ئازارو سزایه‌که‌ی ده‌ترسین، به‌دَلنیایی ئازار و سزای په‌روه‌ردگارت مه‌ترسیلیکراوه **٥٧** هیچ ئاوه‌دانیه‌کیش نه‌که‌ئیمه‌پیش هاتنی (پروژی) قیامه‌ت (خه‌لکه‌که‌ی) نه‌فه‌وتین، یان سزایه‌کی توندی نه‌ده‌ین (له‌سه‌ر تاوان و لادانیان)، ئه‌وه‌له‌کتییدا نووسراوه **٥٨** ته‌نیا ئه‌وه‌ش پئی لیگرتین نیشانان (موعجیزه‌به‌ره‌سته‌کان بو‌پیتغه‌مبه‌ری کۆتایی و ئۆممه‌ته‌که‌ی) بنیرین که‌: (گه‌له‌) پیتشووه‌کان به‌درۆیان دانان، حوشتیشمان به‌گه‌لی سه‌موود دا (نیشانه‌یه‌کی) پئی بینه‌ر و به‌رچاو پوونکه‌ره‌وه‌بوو، که‌چی (ئه‌و گه‌له‌) سه‌مه‌کارانه‌پئی ببیروا بوون و، نیشانه‌کانیش ته‌نیا بو‌ترساندن ده‌نیرین [و، هه‌ر کاتیک خه‌لکه‌که‌بروایان پئی نه‌هیتان، سزایان ده‌ده‌ین] **٥٩** یادیش بکه‌وه‌: کاتیک پیمان گووتی: به‌دَلنیایی په‌روه‌ردگارت ئابلووقه‌ی خه‌لکی داوه‌و له‌ژیر پکیفی وی دان، ئه‌و دیتنه‌ی (له‌شه‌ورپۆدا) پیتشانیشمان دای و، (باسی) دره‌ختی نه‌فرین لیکراویش له‌قورئان دا، ته‌نیا بو‌تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکی بوون، هه‌رچه‌نده‌له‌سزای خۆشمانیان ده‌ترسین، که‌چی هه‌ر یاخیوونتیکی گه‌وره‌یان بو‌زیاد ده‌کات **٦٠**.

شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(بَزَعُ بَيْنَهُمْ): واتە: بەنيان تىكدهدا، (نَزَعُ: أَفْسَدَ وَأَغْرَى وَبَابُهُ قَطَعَ)، (نَزَعُ) واتە: تىكى بەردان و بەينى تىكدان، لەسەر كىشى (فَعَلَ) يە، (نَزَعُ، يَنْزَعُ، نَزَعًا، قَطَعَ، يَقْطَعُ، قَطْعًا)، وشەى (نَزَعُ) لەگەل (نَعَسَ) مانايان لىك نىزىكە، كە برىتيە لەۋەى نقورچكە لە شتىك بدەى، يان نەقىزەيەك لە ئازەلىك ۋەژەنى، ديارىشە خوتخوتەو دنەدانى شەيتان، ۋەك نقورچكە لىدانى مروؤف و نەقىزەلىدانى ئازەل وينا كراۋە.

(زَعَمْتُ): واتە: (قُلْتُمْ) گوتتان، (وَيُطْلَقُ عَلَى الظَّنِّ، وَأَكْثَرُ مَا يَكُونُ الزَّعْمُ فِيمَا يُشَكُّ فِيهِ، وَلَا يَتَحَقَّقُ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: كِنَايَةٌ عَنِ الكَذِبِ، وَقِيلَ: زَعَمَ زَعْمًا: قَالَ خَبْرًا لَا يُدْرَى أَحَقُّ هُوَ أَمْ بَاطِلٌ).

بۆيە كە وشەى (زَعَمْتُمْ) بە (قُلْتُمْ) گوتتان، لىكدراۋەتەۋە، ئەۋە جىى تىبىنيە، چونكە وشەى (زعم) بۆ گومان بە كاردى و، زياتر بۆ ئەۋ شتانه بە كاردى كە جىگاي دوو دلىين و مروؤف دلىنيانە ۋابن، ھەندىكىشىيان گوتوۋويانە: وشەى (زعم) كىنايەيە بۆ درؤ، (زَعَمَ زَعْمًا) واتە: ھەۋالىكى گوت كە نازانين نە راستە نە درؤيە!

كەۋاتە: وشەى (زَعَمْتُ) واتە: پىتان ۋابوو، بەلام پىۋابوونەكە بەلای درؤدا نىزىكتە، تاكو بەلای راستىيدا.

(تَحْوِيلًا): واتە: لادان، (حَوْلَتُهُ تَحْوِيلًا: نَقَلْتُهُ مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى مَوْضِعٍ)، (حَوْلَتُهُ تَحْوِيلًا) واتە: لامدا لە لايەكەۋە بۆ لايەكى دىكە، ئەمە بە لىتپەر (مُتَعَدِّي) ھاتو، واتە: بەركار (مفعول بە)، دەخوۋازى، بەلام ۋەك چۆن بە (مُتَعَدِّي) ھاتو (حَوْلُهُ)، بە (لازم) ىش ھاتو، (وَحَوْلٌ هُوَ تَحْوِيلًا) واتە: ئەۋ خۆى لاجوو، لايدا لە شوئىتكەۋە بۆ شوئىتىكى دىكە.

(الْوَسِيلَةَ): (الْوَسِيلَةُ: مَا يَتَّقَرَّبُ بِهِ إِلَى الغَيْرِ، وَالْجَمْعُ: الوَسَائِلُ)، (وَسِيلَةً) واتە: ھەر شتىك كە پىتى نىزىك بىەۋە بۆ لاي شتىكى دى، كۆيەكەى (وَسَائِلُ) واتە: ھۆكار، ھۆكارى لى نىزىك بوونەۋە، خۋاي بەخشەر ۋەك لىرە باسى كردو، لە سوورەتى: (المائدة) شدا دەفەرموئى: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ ۳۵، واتە: ھۆكار بەرەۋ خوا بگرنەبەر، لىرەش دەفەرموئى: ﴿يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ ۵۷، واتە: ھۆكار بەرەۋ خوا دەگرنەبەر.

(مَحْذُورًا): واتە: مه ترسییلێکراو، (الْحَذَرُ: التَّحَرُّزُ)، واتە: له خو وریا بوون، (حَذِرُ: يَعْنِي: مُتَحَرِّزٌ وَالتَّحْذِيرُ: التَّخْوِيفُ)، (حَذِرَ) واتە: که سێک له خو وریایه، (تَحْذِير) ش ترساندن و وریا کردنه وه یه.

(فَظَلَمُوا بِهَا): (ظلموا) واتە: سته میان کرد، پێوستیی به (ب) نیه، بو ئه وه ی په رینه وه ی پێ بکات بو به کار (مفعول به)، به لام لیره وه ک زانایان ده لێن: (ضَمَّنَ ظَلَمُوا مَعْنَى كَفَرُوا) واتە: (ظلموا بها) به هوی (ب) وه مانای (کفروا) ی خراوه ته نێو، (فَظَلَمُوا بِهَا) واتە: پێی بپێروابوون به شیوه یه کی سته مکارانه، یا خود سته میان لێکردو پێشی بپێروابوون.

(مُبْصِرَةً): واتە: پێینه ر، یان به رچاو پروونکه ره وه، (أَبْصَرَ) واتە: (رَأَى) بینى، به لام (بَصَرَ) واتە: (عَلِمَ) زانین، (التَّبَصُّرُ: التَّأَمُّلُ وَالتَّعَرُّفُ)، (تَبَّصَّرَ) واتە: لێ وردبوونه وه و ناسینه وه ی شتێک، (المبصرة) واتە: پروونکه ره وه، یا خود ده بێته پێینه ر، (تَجَعَّلَهُمْ بَصْرَاءً) واتە: وایان لێده کات که بینن، که به دلنیا ییه وه مه به ست له بینى عه قلی و ده روونیه، واتە: بزائن و په ی پێ به رن و له و شته ئاگادار بن.

(الرُّؤْيَا): زیاتر به مانای خه ون به کاردی، به لام (الرُّؤْيَا: أَشْهَرُ اسْتِعْمَالِهَا فِي رُؤْيَا النَّوْمِ، وَتُسْتَعْمَلُ فِي رُؤْيَا الْعَيْنِ) (رؤیا) زیاتر واباوه که بو خه ون به کاردی، به لام جاری واش هه یه به مانای بینى چاویش (بینى ئاسایی) به کاردی.

(فِتْنَةً): (أَي: اختبارا) واتە: بو تاقیکردنه وه، وه ک خوا فه رموو یه تی: ﴿وَفِتْنَكَ فُونًا﴾ طه، خوا به مووسا ده فه رموی: تۆمان به زۆر جوۆر و شیوه تاقیکرده وه.

هوی هاتنه خوارهوهی ئایه تهکان

(۱) - هوی هاتنه خوارهوهی ئه و دوو ئایه تهی که ده فه رموو: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا جَبْرًا ۝۵۶﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝۵۷﴾

له و باره وه ئه م فه رموو ده یه هه یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ نَفَرٌ مِنَ الْإِنْسِ يَغْبُدُونَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ، فَاسْلَمَ التَّفَرُّ مِنَ الْجِنِّ، وَاسْتَمْسَكَ الْإِنْسُ بِعِبَادَتِهِمْ، فَتَزَلَّتْ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾} (أخرجه مسلم: ۳۰۳۰، والبخاري: ۴۷۱۴ و ۴۷۱۵، بدون تصريح بسبب النزول).

واته: عه بدوللای کوری مه سعوود (خوا لئی رازی بی) ده لئ: کۆمه لئیک له مروقه کان کۆمه لئیک له جینیان ده په رست {له سه رده می نه فامییدا}، دواتر جینه کان مسولمان بوون، که چی مروقه کان هه ر پابه ند بوون به په رسته که ی خویانه وه، له و باره وه خوا ئه م ئایه ته ی نارده خوار: که ئه وانه ی ئیوه پیتان وایه له بری خوا په رستراون و لیتان ده پارینه وه، ئا ئه وانه کامه یان له خوا نیزیکتره، هوکار به ره و خوا ده گریته بهر و له خوا ده پارینه وه.

که واته: ئه و په رستراوه گو مانلئیکراوانه ی ئیوه که جنده کانن، خویان مسولمان بوون و، ده یانه وی له خوا نزیک بینه وه، که چی ئیوه هه ر ده یانه رستن!

(۲) - هوی هاتنه خوارهوهی ئه و ئایه تهی که ده فه رموی: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ وَءَايَاتِنَا تُؤَدُّ الْنَافَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝۵۸﴾

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ سَأَلَ أَهْلَ مَكَّةَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَجْعَلَ لَهُمُ الصَّفَا ذَهَبًا، وَأَنْ يُنْحَى الْجِبَالُ عَنْهُمْ، فَيَزْدَرِعُوا، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنْ شِئْتَ آتَيْنَاهُمْ مَا سَأَلُوا، فَإِنْ

كَفَرُوا أَهْلِكُوا كَمَا أَهْلِكَ مَنْ قَبْلَهُمْ، وَإِنْ شِئْتَ نَسْتَأْذِنُ بِهِمْ، لَعَلَّنَا نُنْتِجُ مِنْهُمْ، فَقَالَ: لَا بَلْ نَسْتَأْذِنُ بِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ آيَةً^(۱).

واته: عہدوللای کوری عہ بیاس (خوا له خوئی و بابی رازی بی) ده لئی: خه لکی مه ککه له پیغهمبهری خویان ﷺ داوا کرد: کیوی (صفا) یان بو بکاته زیر و، نه و چیا یانه ی له ده و روبه ری مه ککه ن و ته نگیان به خه لکی مه ککه هه لچنیوه، دووریان بخاته وه، تا کو کشتوکال بکه ن، خوا ﷺ فه رمووی: نه ی موحه ممه د! ﷺ نه گه ر ده ته وئی نه وه ی که داویان کردوه، پییان ده ده ی ن، به لام نه گه ر بیرو ابوون ده فه و تیزین، وه ک چون نه و گه لانه ی پیش وان فه و تیزاون، {دوای نه وه ی، نه وه ی له پیغهمبهره که یان یان داوا کردوه، پییان دراوه، که چی بروایان نه هیناوه، بو یه فه و تیزاون}، نه گه ر ده شته وئی په له یان لیتناکه ی ن، به لکو نه گه ر خو شیان بروا نه هینن، خه لکیکی برواداریان لی به ره هم بیینن، پیغهمبهر ﷺ فه رمووی: به لکو چاوه ری ده که ی ن و په له یان لی ناکه ی ن، {به لکو بروابینن، یان وه چه ی برواداریان لی وه پاش بکه وئی} بو یه خوا ﷺ نه م تابه ته ی نارده خواره وه.

(۱) أخرجه الطبراني: ۱۲۷۳۶، قال المنذري (۴/۴۷)، رواه رواة الصحيح، وقال الهيثمي (۱۰/۱۹۶)، رجاله رجال الصحيح، وأخرجه أيضًا: أحمد: ۲۱۶۶، وعبد بن حميد: ۷۰۰، والحاكم: ۱۷۴، ۳۲۲۵: ۷۶۰۲، وَقَالَ فِي الْمَوْضِعِ الْأَوَّلِ: صحيح محفوظ، وفي الثاني: صحيح الإسناد على شرط مسلم، وفي الثالث: صحيح الإسناد، ووافقه الذهبي في الموضوعين الأخيرين، وقال مؤلفا الاستيعاب، قلنا: وهذا إسناد صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه.

مانای گشتی نایه تکان

خوایندگان روو ده کاته پیغهمبهری خاتهم ﷺ و له پشت ئه ویشه وه روو له برواداران ده کات، چ له روژگاری خویدا، چ وه چه کانیان، چ له ئیستاداو، تا کو دنیا به کو تا دی، ده فهرموی: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، به بنده کانم بلی: با کام قسه باشتره، ئه وه بکه ن، واته: باشترین شیوه به کاریبنن له دواندن خه لکدا، به تایهت له دواندن بیبروایان دا، بوچی؟! چونکه ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾، چونکه بیگومان شه یتان به بنیان تیکده دات، ئنجا ئه گهر نه وان شیواز و ده برپینی خراب به کاریبنن، ئه وه زهمینه ی به ین تیکدان و، ناکوکیی په یدا کردن، بو شه یتان خوش ده کهن، که واته: با خویمان بپاریزن له ههر وشه و ته عبیریکی دل بریندارکهر و، ههر قسه یه کی نه گونجاو، که شایسته ی بنده کانی خوا نه بی، شایسته ی شوینکه وتوانی پیغهمبهر ﷺ و، شایسته ی په یره وانی قورئان نه بی، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانُ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾، به دنیا یه وه شه یتان بو مرووف، دوژمنیکی ئاشکرایه، هه میشه لیتی له بوسه دایه، خوا خویه تی بیانوو یه کی بکه ویته ده ست و، خالیکی بیهیزی لی بگری و، زه فهری پی به ری.

به راستی ئه مه ئاموژگاری و رینماییه کی زور گه وره و گرنگی خوی کارزان و شاره زایه، بو ئیمه ی مسولمان، که مسولمانان جگه له وشه و ته عبیری به نه زاکهت، جگه له لیدوان و قسه ی ریک و پیک، نابی به شایسته ی خویمان بزنان، له حالیکدا که خویمان به بنده ی خوا و، په یره وی قورئان و، شوینکه وته ی پیغهمبهر ﷺ ده زانن.

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾، په روه ردگارتان پیتان زانتره، یانی: له خوتان زانتره به ئیوه به په های، ﴿إِنْ يَشَأْ يُرْسِلْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾، لیره دا رووی دواندن، مهرج نیه ته نیا له برواداران بی، رووی دواندن له هه موو ئه وانه یه که قورئانیان ئاراسته کراوه، خوا ده فهرموی: په روه ردگارتان له خوتان پیتان زانتره، به په های، ئه گهر بیه وی به زه بیتان له گه ل ده نوینی، یان ئه گهر بیه وی سزاتان ده دا، واته: خوا ﷺ ئه گهر بیه وی ده توانی: به زور واتان لی بکات رپی راست بگرن و سه ره نجام شایسته ی ئه وه بن که خوا به زه بی پیتان بیته وه، هه روه ها ئه گهر بیه وی ده توانی: واتان لی بکات، رپی چه وت و هه له و خراپه بگرنه بهر و، سه ره نجام سزاتان بدات، به لام خوا ﷺ نه یویستوه زور له بنده کانی

بکات، نه بۆ گرتنی پرتی راست، نه بۆ گرتنی پرتی چهوت، به لکو هه لباردنی داوه ته دهست خویان و سه ریشکی کردوون و دهستی ئاوه لا کردوون، چونکه ئه گهر وانهبی، تاقیکردنه وه نایه ته دی، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً﴾، [ئه ی موحه ممه د ﷺ] تۆمان به بریکار نه نار دووه ته سه ریان، (وکیل) له سه ر کیشی (فعیل) ه، به مانای (مفعول)، واته: تۆ بریکارو کار پتی سپێردراو نی، که له بری ئیمه ئاگات لیان بی، له جیاتی ئیمه بیانخه یه سه ر پرتی راست و، له پرتی چهوت لایان بده ی، تۆ ئه وه ت پتی نه سپێردراوه، به لکو گه یانندی په یامی خوات پتی سپێردراوه.

﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پهروه ردگار یشت زاناتره به هه موو ئه و که سانه ی له ئاسمانه کان و زهوی دان، واته: له ئیوه پیان زاناتره، له خویان پیان زاناتره، له هه ر که س که هه یه خوا پیان زاناتره، یا خود هه ر به ره های پیان زاناتره، وشه ی (أعلم) که بۆ (تفضیل) ه، زۆر جار که له قورئاندا دی، به رانه ریکی له ئاستدا ره چاو نه کراوه، به لکو مه به ست: مانای ته واو و ئه وه پری ئه و وشه یه یه، لیره دا، یانی: به ره های خوا زاناتره، به هه موو ئه و که سانه ی له ئاسمانه کان و زهویدان، له خاوه ن عه قلی و هه ست و ئیراده کان، که فریشته کان و جینه کان و مروقه کانن، یا خود دروستکراوانی دیکه ی خوان، که ئیمه نایانزانین، ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ﴾، به دنیایه وه ش هه ندی له پیغه مبه رانمان به سه ر هه ندیکیاندا هه لباردوون، هه ندیکیان پله ی به رزترمان پیداوون و په سندرمان کردوون، هه موویان په سندن، به لام هه ندیکیان په سندرتن، هه موویان پله به رزن، به لام هه ندیکیان پله به رزترن، ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُوراً﴾، زه بووریشمان به داوود دابوو، که له په یمانی کۆندا به زه بوور گوتراوه: (مزامیر داود)، که دواتر له مه سه له گرنه کان دا باسی ده که یین.

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾، بلی: له وانه بیارینه وه که پیتان وایه: جگه له خوا په رستراون، جگه له خوا، شتیکیان له دهست دی، ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا خَوْفًا﴾، به دنیایه وه نه ده توانن زیانتان لی لابه رن و، نه ده ستوانن زیانتان لی لا بده ن، زیان لی لابه رن ئه وه یه، ئه و زیانه لابه رن و نه یه یلن، زیان لی لادانیش ئه وه یه، ئه و زیانه لابه رن بۆ به کیکی دی، هه یج کامیان له ده ست نایه ن.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾، ئه وانه ی لیان ده پارینه وه، به ره و پهروه ردگاریان هۆکار ده گرنه به ر (ده خوازن)، هۆکاری لی نزیك بوونه وه،

ھۆكاری بەندایەتیی باشترکردن، ھۆكاری رازیکردنی خوا، ﴿أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾ كامەیان لە ھەموویان نیزیکترە، زیاتر خەفتانی ھۆكاری نیزیک بوونەووە لە خوا دەکا، زیاتر خەفتانی ھۆكار گرتنە بەر بۆ بەدەستھێنانی رەزامەندیی خوا، دەکات، ﴿وَبِرَّحْمَتِهِ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ بە ئومیدی بەزەیی خوان و، لە سزا و ئازارەكەشی دەترسین، واتە: ئەوانەى ئیوہ لێیان دەپارێنەوہ، خۆیان خەفتانی ئەوہ دەکەن و، ھۆكار دەخوازن بۆ لە خوا نیزیک بوونەوہ و، ئومیدیان بە بەزەیی خوا ھەبەو، ترسیشان لە سزا و ئازاری خوا ھەبە، ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ بە دنیایی سزا و ئازاری پەرورەدگارت، مەترسیلیکراوہ.

کەواتە: کەسێ خۆی خەفتانی ئەوہ دەکات، زیاتر لە خوا نیزیک بیتەوہ و ھۆكاری خۆ لە خواوہ نیزیک خستن دەستەبەر بکات، چۆن دەبێ چاوەروانییەکت لێی ھەبێ؟! ئەو بۆ خۆی ھێچى لە دەست نایەت، بۆ تۆی چۆن لە دەستی دێ؟! وەك گوتراوہ: (مَنْ لَمْ يَكُنْ لِنَفْسِهِ، فَكَيْفَ يَكُونُ لِغَيْرِهِ؟)، کەسێ بۆ خۆی شتێكى پێ نەكری، بۆ جگە لە خۆی چۆن شتی پێ دەكری؟ یاخود گوتراوہ: (فَاقْدُ الشَّيْءَ لَا يُعْطِيهِ)، کەسێك شتێكى نەبێ، ناتوانی لێی بەخشی! ئەوان خۆیان پێوستیان بەوہ ھەبە، کە خوا بەزەیی پێیان دابێ و، لە سزا و ئازاری خۆی چەپالەیان بدات و، خۆیان پێوستیان بەوہ ھەبە خوا لێیان رازی بێ و، بە بەندەى خۆی حیسابیان بکات و، پەسندیان بکات، ئنجا کە خۆیان ئاتاجن، چۆن دەتوانن بە ئیوہ بەخشن؟!

ئنجا خوا عز وجل دیتە سەر باسی راگەیاندنی راستییەکی دیکە، دەفەرمووی: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبٍ﴾ لێرەدا (إن) بە مانای (ما)یە و (نافیة)یە، واتە: (مَا مِنْ قَرِيْبٍ) ھێچ ئاوہدانییەك نیە، ﴿إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ أَلْقِيْمَةِ﴾ مەگەر ئیمە فەوتینەرینی پێش رۆژی ھەلسانەوہ، پێش رۆژی قیامەت، یانی: خەلکەكەى دەفەوتینین، ﴿مُهْلِكُوْهَا﴾ واتە: (مُهْلِكُوْا أَهْلِهَا) خەلکەكەى دەفەوتینین، نەك خانووبەرە و داروودیوارەکانیان! وشەى (قَرِيْبٍ) واتە: ئاوہدانیی گەورە، شاری قەرەبالغ، کە لێرە دەگونجێ بە مانای وڵات بێ، چونکە کاتی خۆی: دەولەتۆکە شارەکان (دویلات المدن) ھەبوون، ھەر شارێکی گەورە دەولەتیک بوو، بەزۆریش وابوو قەلایەکی ھەبوو، ئەو قەلایەش شوورەى بۆ کراو، بۆ ئەوہى لە مەترسیی دوژمنان پارێزراو بێ، شوورەکە بورجى ھەبوون و، پاسەوان و ئیشکچی لەسەر بوون و، شارەکەیان پاراستوہ، ﴿أَوْ مَعْدِبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا﴾ یاخود ئیمە سزا دەرینی بە سزایەکی سەخت.

واتە: ھەر ئاۋەدانىيەك، يان ئىمە فەوتىنەرىنى پىش ھاتنى رۆژى ھەلسانەۋە، ياخود سزادەرىنى بە سزايەكى سەخت.

فەوتىنەرىنىن، واتە: بە شىۋەى ئاسايى خۇيان دەمرن، كاتىك كە تەمەنى ئاسايى بەرپى دەكەن، كۆتايان پى دى، ھىچ ئاۋەدانىيەك نىە كە خەلكەكەى ئاۋايان بەسەر نەيەت، پىش رۆژى ھەلسانەۋە، ياخود ئەگەر لادان و تاوان و ستەم و خراپە بكەن، پىش مردنى ئاسايى دەيانفەوتىنىن، كە برىتە لە سزادانى خوا بە ھۆى بەلایەكەۋە، ھەرۋەك دەلەين: بەلای ناگەھانىان بۇ دى، پىش ئەۋەى بەمردنى ئاسايى بمرن، خوا بە مردنىكى نا ئاسايى بە ھۆى بەلأو غەزەبىكەۋە لەنىويان دەبات، ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾، ئا ئەۋە لە كىتىدا نووسراۋە و تۆمار كراۋە، دەگونجى مەبەست: (لە كىتىدا) كىتىبەكانى خوا بى بەگشتى، ھەندىك جارىش (كەتاب) لە قورئاندا، بەماناى تەۋرات ھاتەۋە.

دەشگونجى (كەتاب) لىرەدا مەبەست پىنى زانىارىى ئەزەلىى و بى سەرەتاي خۋاي پەرۋەردگار بى، واتە: ئەۋە لە لاي خوا تۆمار كراۋە و زانراۋە، كە ئەۋە مانايە زياتر بەلای مەۋە پەسندە.

ئىجا ھەر بەۋ بۇنەۋە كە خوا ئاۋەدانىيەكان پىش ھاتنى رۆژى دۋايى، يان بەمردنى ئاسايى خۇيان، ياخود بەمردنى نا ئاسايى و بەلأ دەفەوتىنى، دۋاتر دىتە سەر باسى ناردنى بەلگە و موعجىزە بۇ پىغەمبەرى خاتمە ﷺ، كە ۋەك لە ھۆى ھاتنە خۋارەۋەى ئايەتەكاندا باسما كىرد، كافرەكان زۆرجار داۋايان لە پىغەمبەرى خاتمە دەكردو ھەلىان دەپىچا و دەيانگوت:

۱- كىۋى (صفا) مان بۇ بكە بە زىر!

۲- ئەۋە چىپايانەمان بۇ دووربخەۋە!

۳- ئىرە ۋلاتىكى قاقىر و بى ئاۋو دىمەكارە، رووبارمان بۇ بىنە!

۴- گول و گولزار و باخ و باختمان بۇ برەخستىنە، زۆر پىشنىارىان بۇ پىغەمبەر ﷺ دەكردن، يان دەيانگوت: سەرکەۋە بۇ ئاسمان! يان دەيانگوت: فرىشتامان بۇ بىنە! خوا لە ۋەلامى ئەۋە قسە و قالانەدا دەفەرۋى: ﴿وَمَا مَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾، ھىچ شتىك پىنى ئەگرتىن كە نىشانەكان بنىرىن، واتە: ئەۋە موعجىزە بەرھەستانەى كە بۇ پىغەمبەرانى پىشۋومان ناردوون، ھىچ شتىك رىگر نەۋوۋە كە بىاننىرىن بۇ پىغەمبەرى خاتمە ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ

كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلَادُ ﴿١٠٧﴾ ته نیا نه وه ری لئگرتین که: گه له پیشووه کان به و موعجیزه و نیشانه به رهه ستانه، بیپروا بوون! ئنجا نه گهر بو ئه مانیشمان ناردبان، هر پیمان بیپروا ده بوون.

﴿وَأَيْنَانَا نُمُودَ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً﴾ حوشریشمان به گه لی سه مووددا، که به لگه یه کی به رچاو روونکه ره وه بوو، یا خود: به لگه یه کی رۆشن بوو، یا خود به لگه یه ک بوو، به هۆیه وه خه لکه که ده یانتوانی هه ق ببینن و هه قانیه تی پیغه مبه ره که ی خویان: که صالح عليه السلام بوو بزائن، که چی ئه وان: ﴿فَطَلَّمُوا بِهَا﴾ به هۆیه وه سته میان کرد، یا خود واته: به هۆی ئه و حوشره وه که ده بووایه ری راست بگرن، که چی تووشی سته م بوون، چونکه پی بیپروا بوون، به حوشره که بی پروا بوون، دوایی ده ستریزیان کرده سه ر وشره که و کوشتیان و تووشی سته م بوون.

یا خود: ﴿فَطَلَّمُوا بِهَا﴾ واته: پی بیپروا بوون و به شیوه یه کی سته مکارانه، پروایان پی نه هینا! یا خود هه م پی بیپروا بوون، هه م سته میشیان لی کرد!
﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا خَوْفًا﴾ تيمه نیشانه کان، ته نیا بو ترساندن ده نترین.

لیره دا مه به ست له (آیات) موعجیزه به رهه سته کانن، نه ک رسته کانی فه رمایشتی خوا، وشه ی (آیات)، ده بی له هر جیه دا به پی سیاقه که ی ته ماشای بکه ین، چونکه (آیه) که کۆیه که ی (آیات)ه، چوار واتای هه ن:

یه که م: رسته کانی فه رمایشتی خوا: ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ ٢ ﴿الأنفال

دوو هه م: موعجیزه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ١٠١ ﴿الإسراء﴾ که به دنیایی مه به ستی ئه و موعجیزانه ن، که خوا به مووسای عليه السلام دابوون.

سینه م: دیارده سروشتیه کان، که هه ر کامیان نیشانه یه له سه ر به ده یه نه رایه تی و په روه ردگار تی خوا، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ ١٠٥ ﴿یوسف﴾ زور نیشانه هه ن له ئاسمانه کان و زه ویدا، (بیپروایه کان) به لایاندا رت ده بن، که چی پشتیان تیده که ن.

چواره م: به لآو موسیبه ته گه وره کان، که خوا بو فه وتاندنی گه له کافره کان ناردوونی، یا خود بو سه رخستنی ئیمانداران ناردوونی.

که واته: ده بئ به پی سیاقه که، چه مک و واتایه که هی دیاری بی که یین، لیره دا که ده فهرموئی: ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيفًا﴾ نیشانه کان نانترین مه گهر بو ترساندن، واته: موعجیزه کان نادهینه پیغهمبه ران الطَّلِيلَةَ، مه گهر بو نه وهی خه لکه که هی خویانیان پی بترسینن، که نه گهر دوا ی نه و موعجیزه یه هه بر وا نه هینن، که له سه ر داوا ی خویان نیر دراوه، نه و کاته ده بئ بز انن که له به یین ده برین و سزا ده درین.

واته: ئیمه نه مانویست نه و کو مه لگایه ی که پیغهمبه ری خاتمه ﷺ بو ی نیراوه، که له پیشدا مه ککه و ناوه دانیه کانی ده ور و به رنی، له دور گی عه ره بییدا و، دواتریش هه موو مرو فایه تیه، خوا نه یویستوه که موعجیزه یه ک بو پیغهمبه ر موحه ممه د ﷺ بنیری، که دوا یی نه گهر خه لکه که بروایان پی نه هینا، له به یینیان به ری و سزایان بدات! چونکه خوا عاده ق وایه: نه و موعجیزانه بنیری بو ترساندن، ترساندنیش یانی: نه گهر بر وا نه هینن دوا ی هاتنی نه و به لگه و نیشانه یه، له به یین ده برین، ئنجا له به رنه وهی که ئوممه قی موحه ممه د ﷺ کو تا نالقه ی به شه ره له سه ر زه وی، نه گهر خوا موعجیزه یه کی وای نار دبا یه، که دوا یی نه گهر بروایان نه هینابا یه، ده بو وایه له به یین برین و نه وانیش له به یین برابان، نه و کاته مرو فایه تیه کو تایی پی ده هات، بو یه خوا موعجیزه یه کی نار دوه، که نه گهر برواشی پی نه هینن، خوا له به یینیان نه بات، به لکو سزایه که یان هه ل بگری بو قیامه ت، که نه و موعجیزه یه ش بریتیه له قور ئان، که موعجیزه یه کی فیکری و عه قلی و نه ده بییه و، له بری نه وهی هه سته وه ره کانی مرو ف بدوینن، وه ک له قوناغه سه ره تاییه کاند، موعجیزه کانی خوا بو پیغهمبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به و شیوه یه بوون: عه قل و هو شی مرو ف ده دوینن، له به ر نه وهی مرو فایه تیه، دوا ی هاتنی پیغهمبه ری خاتمه ﷺ، که یشتو وه ته قوناغی کامل بوون و پیگه یشتن.

له کو تایی دا خوا ده فهرموئی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾، یاد بکه وه! کاتیک پیمان گوئی: به دلنیا یه وه په روه ردگارت ئابلو و قه ی خه لکی داوه، واته: هه موو مرو فه کان له به ر ده ست و رکیفی وی دان، نه و هه قیقه ت و راستیه ت هه میشه له به ر چاو بی، که نه وانه هه ر چه ند که لله ره ق بن، هه ر چه ند خرابه کار بن، به لام دوا جار هه ر له ژیر رکیف و کو نتر پو لی خوا دان، له چه نگی ده سته لاتی خوا قوتار نابن، دلنیا به توش پشتت به هیژیکی بی سنوور به سته، که هیزی خوا ی په روه ردگاره.

﴿ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَبْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ﴾. نهو دیتنه‌ی که پیشانمان دای، ههروه‌ها دره‌خته نه‌فرین لی‌کراوه‌که له قورئاندا، نه‌وه‌شمان ته‌نیا بو تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لک خستوته پروو، واته: هه‌م دیتنه‌که‌مان که پیشان دای، هه‌م باسی دره‌خته نه‌فرین لی‌کراوه‌که له قورئاندا، نه‌وه‌ش هه‌ر بو تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لک، بوو.

دیتنه‌که که لی‌ره‌خوا به‌وشه‌ی: ﴿الرُّءْيَا﴾ هیتاویه‌تی، که زیاتر به‌مانای (خه‌ون) دئی، نه‌وه‌ی که مروّف له کاتی خه‌وتن دا ده‌یینی، به‌لام جار‌جار به‌مانای دیتنی‌ش دئی، بو‌یه لی‌ره‌زانایان ده‌لین: بو‌یه‌خوا به‌وشه‌ی: ﴿الرُّءْيَا﴾ هیتاویه‌تی، مه‌به‌ست پی‌تی سه‌فه‌ری شه‌ورپویی و به‌رزبوونه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره ﴿﴾، وه‌ک له ده‌رسی په‌که‌می نه‌م ته‌فسیره‌دا با‌سمان‌کرد، له ته‌فسیری ثایه‌تی په‌که‌م دا: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾
يَلَا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ، مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

ئج‌ا زانایان ده‌لین: بو‌یه‌وشه‌ی ﴿الرُّءْيَا﴾ هاتوه، چونکه نه‌وه سه‌فه‌ره هیتنده سه‌رسوره‌یتنه‌رو ده‌سته‌وسان‌که‌ر بووه، هیتنده یاسا‌در و نا‌اسایی بووه، وه‌ک خه‌ون‌تیک بووه، به‌لام خه‌ون نه‌بووه‌و حه‌قیقه‌ت بووه و له حاله‌تی بیداری‌ی دابووه و (وه‌ک پی‌شته‌ر با‌سمان کرد)، به‌جه‌سته‌و به‌رووح بووه، به‌لام نه‌وه‌نده سه‌رسوره‌یتنه‌ر بووه و، نه‌وه‌نده له حاله‌تی ئاسایی مروّفه‌کان به‌ده‌ر بووه، وه‌ک خه‌ون هاتوته به‌ر چاو.

﴿وَنُحِوْفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾. ئیمه هه‌ر ده‌یان‌ترسینین و هه‌ره‌شه‌یان لی‌ ده‌که‌ین و، وریایان ده‌که‌ینه‌وه و، ئا‌گاداریان ده‌که‌ینه‌وه، که‌چی نه‌وه ترساندن و وریاکرنه‌وه و هه‌ره‌شه لی‌کردنه، هه‌ر سه‌رکی‌شیه‌کی گه‌وره‌یان تیدا زیاد ده‌کات، له‌جیاتی نه‌وه‌ی چاو به‌خو‌یاندا بگپرنه‌وه، به‌لام هه‌ر زیاتر سواری سه‌ری خو‌یان بوون و، نه‌سپی سه‌رشیتی گومپایی هه‌لی‌گرتوون، هه‌لوه‌سته‌نا‌که‌ن و، چاو به‌خو‌یاندا نا‌گپرنه‌وه و، له‌سه‌ر بی‌روایی خو‌یان هه‌ر به‌رده‌وامن.

مهسه له گرنه گه کان

مهسه له ی به که م:

فرمانکردنی خوا ﷻ به پیغمبر ﷺ، که به بنده کانی بلی: به باشتین شیوه له گه ل خه لکدا بدوین، چونکه شه بتان که دوژمنیکی ناشکرای مروّفه کانه، هه رخه ریکی نیوان تیکدانیانه و، نه گهر نه وان وشه و ته عبیری ناریک به کاربیتن، نه و کاته شه بتان بواری زیاتری بو دهره خسی بو بهین تیکدانیان، پاشان خوا پیمان راده گه یه نی که له خوین زیاتر پیمان زانتر و ناگدارتره و، ره حم پیکردن و سزادانیان ته نیا مافی خو به تی و هیچ که س بریکاری خوا نیه له و باره وه و، هه رخوشی زانتره به هه ر که س که له گه ردوون دایه و، هه ندی له پیغمبرانی به سه ر هه ندیکیان به سند کرده و، زه بووریشتی وه ک کتیب و بهرنامه یه ک به داوود داوه:

خوا ده فه رموی: ﴿ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلٰى بَعْضٍ وَاَتَيْنَا دَاوُدَ رِزْوٰرًا ﴿٥٥﴾ ﴾.

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نو برکه دا:

(۱) - ﴿ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ ﴾، ههروه ها به بنده کانم بلی: با ئه وه بلین که باشتینه، با ئه و وشه یه بلین و، نه و شیوازه به کاربیتن و، نه و جوړه دهر برینه ره چاو بکه ن، که باشتینه.

(التي: صفة لموصوفٍ مخذوف) واته: ئەم (التي) یه سیفه ته بو وه سفکراویک که قرتینراوه و به سیاق و سه لیه دباره، واته: با ئه و وشه و ته عبیر و شیوازه ی که باشتین، به کار بیتن.

ياخود: ﴿يَقُولُوا أَلَيْهَا أَحْسَنُ﴾، (أَي: يَقُولُوا الْكَيْفِيَّةَ الَّتِي هِيَ بِالِغَةِ فِي الْحَسَنِ)، با ئەو چۆنە تىبە لە قسە كردن دا رەچاۋ بکەن، كە گەيشتۆتە ئەو پەرى لە چاكىي دا، ئنجا بۆ پاساۋدانى ئەو ەى كە بۆچى دەبى بەندەكانى خوا بەگشتى، بە باشتىن شىۋە قسە بکەن لە گەل يە كدى دا، ياخود: بەندەكانى خوا، يانى: ئەوانەى بە ويستى ئازادانەى خۆيان بەندايە تىي بۆ خوا دەكەن، واتە: برۋاداران، باشتىن شىۋە بەكاربىنن؟ لە برگەى داھاتوۋدا روۋنى دەكاتەوہ:

(۲) - ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾، چونكە: بەدلىيائى شەيتان بەينيان تىك دەدات، (النُّزْغُ): الطَّغْنُ السَّرِيعُ، وَالْإِفْسَادُ السَّرِيعُ، وشەى (نَزْغ) كە ماناكەى لە (نَخَس) ەوہ نزىكە، بە ماناى تىۋەژەننى خىرا، ياخود بەين تىكدانى خىرا دى، كە لە ئەسلىدا (نَزْغ) برىتتە لەو ەى كە سىك نەقىزە لە ولاخىكەوہ بژەننى، ياخود قەمچىيەكى لىدات بۆ ئەو ەى برۋا، يان كە سىك نەقورچىك لە كە سىك دەدات، بۆ ئەو ەى بىدارى بكاتەوہ، ئنجا خوتخوتەو دنەدانى شەيتان، بەو نوقورچكە و لى ھەلقورنجىن و، نەقىزە لىدانى مروّف بۆ ولاخ، وىناكراوہ.

(۳) - ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانٌ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾، بە دلىيائى شەيتان بۆ مروّف دوژمىكى ئاشكرايە، ئنجا ئەو دوژمنە ئاشكرايە، لەمىانى وشەو تەعبىرى خراپدا، بەينى مروّفەكان تىكدەدات، تۆ ئەگەر وشەو تەعبىرى خراپ بەكارنەھىننى، بەرانبەرەكەت دلى برىندار نابى، ھەستى نارووشى و باشتىر گوىت بۆ دەگرى، بە تايبەت بۆ ئىمانداران، پىۋىستە لەو ئاستە بەرزەدابن، كە شايستەى خوا ﷻ يەو، شايستەى قورئانە و، شايستەى پىغەمبەرە و، شايستەى ئىسلامە.

(۴) - ﴿رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسْأُ بِرَحْمَتِكُمْ﴾، پەرۋەردگارتان پىتان زاناترە، ئەگەر بىھوى بەزەبىتان لە گەل دەنوئىننى، واتە: ئەگەر بىھوى: دەتانخاتە سەر راستە رى و، شايستەى بەزەبى خوا دەبن.

(۵) - ﴿أَوْ إِن يَسْأُ يُعَذِّبْكُمْ﴾، يان ئەگەر بىھوى: سزاتان دەدات، واتە: ئەگەر بىھوى گومراتان دەكات و، سەرەنجام شايستەى نازار و ئەشكەنجەى خوا دەبن، واتە: ئەگەر بىھوى واتان لى بكات، دەتوانى، بەلام خوا نەيۋىستەو بە زور، نە كەس وا لى بكات، شايستەى بەزەبىيەكەى بى، نە كە سىش وا لى بكات، شايستەى سزايەكەى بى، كە بە ھوى ئىمان و خواپەرستىي و، رىي راست گرتنەوہ، مروّف شايستەى بەزەبىي خوا دەبى و، بە ھوى لادان و گومرايى و، سەرپىچىي و، خراپەكارىيەوہ، شايستەى سزاي خوا دەبى.

(۶) - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾، بەلام تىمە تۆمان نەناردوہ كە سەرپەرشتىار و برىكارى تىمە بى و، نەھىلى مروّفەكان بەرەو كوفر برۆن و، بە زور بىانكەى بە ئىماندار، بۆ ئەو ەمان

نەئاردووی، بەلکو بۆ ئەوەمان ئاردووی که تۆ پەيامی ئیمەیان پێ رابگەیهنی، ئەگەرنا تۆ بەرپرسیارنی بە سەریانەوه، بەو واتایە که: دوایی ئیمە سزای تۆ بدەین، لەسەر ئەوهی که هێشتت کافر بن؟! یان بۆچی هێشتت لە رێ لابدەن؟! نا تۆ تەنیا گەیانندی پەيامی خوات لەسەرە.

(۷) ﴿ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ پەرورەدگار یشت زاناترە، بە هەر کەسێک که لە ئاسمانەکان و زەوی دا هەیه، چونکە توانجیان لە پێغەمبەر دەدا، وەك لەسەر زاری ئەوان دەفەرموی: ﴿ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴾ (۱۱) ﴿الفرقان﴾ واتە: ئا ئەوهیه خوا کردووێتی بە پەوانە کراوی خۆی؟! لەبەر ئەوهی پێغەمبەر ﷺ پارهو سامانی نەبوو، پێیان لەوه کەمتر بوو که خۆی پەرورەدگار بیکاتە نوێنەر و پەوانە کراوی خۆی! بۆیه خوا دەفەرموی: پەرورەدگارت زاناترە بەو خەلکەهی که لە ئاسمانەکان و زەویدا هەن، ئیمە دەزانین کێ شایستەهی هەلگرتنی پەيامی ئیمەیه.

(۸) ﴿ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ ﴾ بەدلتیاییه وەش هەندیک لە پێغەمبەراغان بەسەر هەندیکیان دا بەرزکردۆتەوه، هەندیکیاغان پلهی بەرزتر پێداوه و پەسندترمان کردوه، هەموویان پلهبەرز و پەسندن، بەلام هەندیکیان پلهبەرزو پەسندترن، کەواتە: ئەوهی که بەرزیی و نزمیی دەکات، چ لە نێوان پێغەمبەران دا، چ لە نێوان سەرجهەم مەرفەکانی دیکەدا، که هەندیکیان زیاتریان پێ دەدات، هەندیکیان پەسندتر دەکات، بێگومان تەنیا خواپە و ﷻ، ئەوه ئیشی ئەوان نیه!

(۹) ﴿ وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾ زەبووریشمان بە (داوود) دا، لە حالیکدا که داوود ﷺ شوانتیک بوو، مەری دەلهوه پەند، کەچی خوا هەلیژارد بۆ پێغەمبەرایەتی و، کتیبیی زەبووریشی پێدا، دەشگونجی لێرەدا بۆیه باسی زەبوور کرابی، چونکە خوا فەرمووێتی: ﴿ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴾ (۱۰) ﴿الأنبياء﴾ واتە: لە زەبووردا لە دواي زیکر {زیکر واتە: تەورات، کە زەبوور لە دواي تەورات هاتۆتە خوار، تەورات بە مووسا ﷺ دراوه و زەبووریش بە داوود ﷺ دراوه و داوودیش بە رەچەلەك دەچیتەوه سەر پێغەمبەرائی پێشوو لە بەنی ئیسرائیل، بۆیه لێرە باسی زەبوور کراوه} نووسراوه: کە سەر زەمین بەنده چاکەکانم بە میراتی دەگرن.

کەواتە: ئەو موحەممەدە ﷺ که بەندهی چاکێ خواپەو، شوێنکەوتووێکانی که بەندهی چاکێ خوان، ئەوه کاتی خۆی پەرورەدگار لە زەبووردا تۆماری کردوه، کە ئەو بەنده شایستە و چاکانە، سەر زەمین بە میرات دەگرن، نەك بە هۆی سەرۆت و سامانەوه، کەسێک شایستەهی ئەوه بێ خوا ﷻ سەری بخات و، ریزی لێ بنن، بەلکو بە هۆی ئەو چاکەتی و شایستەییەهی کە بە پێی شەریعتی خوا، شایستەیی هەیه، بۆیه بەو هۆیهوه خۆی پەرورەدگار لێرەدا باسی زەبووری کردوه، کە بە پێغەمبەر داوودی ﷺ داوه.

فامینه وهی پینج راستی گه وره و گرنگ له ههردووک ئایه تی (05 و 06)

خوا ده فه رموی: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥١﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ الَّذِينَ عَلَيْنَا عَلَى بَعْضٍ وَعَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾﴾

۱- ئەو ئایه ته بیان که ده فه رموی: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥١﴾﴾ ئەو راستییه ی لئ وهرده گیری:

ئهی پیغه مبه ر ﷺ! ههروه ها ئهی شوین که وتووای پیغه مبه ری خاته م! پهروه ردگارتان زاناتره به بهنده کان، خوا ﷺ چی بوئی ئەنجامی ده داو، هیچ شتیکی له بهر عاسئ نابئ، که کافره کان ئیستا له ئیوه عاسئ بوو ون و برپوا ناهیتن، له بهرئه وه نیه که خوا ناتوانئ هیدایه تیان بدات، هوکاره که ی ئه وه یه خوئی ویستوو یه تی به و شیوه یه بن، خه لک به ویستی ئازادانه ی خوئی برپوا بینئ، یان برپوا نه هیتنئ، ئەگه رنا ئەگه ر ویستبای جه بریان لئ بکات، وای لئده کردن، شایسته ی به زه یی خوابن، یان وای لئده کردن که شایسته ی سزای خوابن، به لأم ویستوو یه تی ده ستیان ئاوه لآ بکات و ئازادیان بکات.

۲- پاشان که ده فه رموی: ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واته: پهروه ردگارت زاناتره به هه رکه س که له ئاسمانه کان و زویدا هه یه، واته: ئیوه له که س ئاومئد مه به ن، له که س ته مابراو مه بن، چونکه پهروه ردگارت زاناتره به هه ر که سیک که له ئاسمانه کان و زهوی دا هه یه، که سه ره نجام برپوا دینئ، یان ناهیتنئ، گرنگ ئه وه یه هه رکه س هه رچییه ک ده کات به ویستی ئازادانه ی خوئی ده یکات.

۳ - که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ الَّذِينَ عَلَيْنَا عَلَى بَعْضٍ﴾، ئەوه وه لأمی یه کیک له قسه و تۆمه ته کانه، که کافره کان ئراسته ی پیغه مبه ری خاته میان ﷺ ده کرد، بو وینه: له سووره تی (الزخرف) دا گو توو یانه: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ واته: ده بووایه ئەو قورئانه دابه زیبایه سه ر یه کیک له دوو پیاوه مه زنه کان، له دوو ئاوه دانیه کاند، که مه به ستیان پئ مه ککه و تائیف بووه، به پای زۆربه ی زانایان.

دیاره له مه ککه، مه به ستیان پئ (أبو جهل) بووه و، له تائیفیش مه به ستیان پئ یه کیک دیکه بووه له زله زلانی قوره یش، ههروه ها تانه یان له پیغه مبه ر ﷺ داوه:

﴿...أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ ﴿٤١﴾ الفرقان، واتە: ئا ئەمەیه خوا بە پیغەمبەری رەوانە کردووە؟! لێرە دا خوا دەفەرموێ: بەرزکردنەوهی پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بەسەر خەڵکی دیکەدا، کە هەموو پیغەمبەران پەسندکراو و بەرزکراو و پایەدارن، بەلام لە نێو پیغەمبەرانیش دا، هەندیکیان لە هەندیکیان پایەدارترو پلە بەرزترن، ئا ئەوه هەموو کاری خواپە ۱۰۰.

دیاره خواش کارزان و کاربەجییەو، ستم لەکەس ناکات، بەلام بەخششی خوۆشی بە کەسێک دەبەخشێ کە شایستەیه.

٤- کە دەفەرموێ: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ تێمە (زەبوور) یشمان بە داوود دابوو، وەک پێشتریش باسمانکردووە، دەگونجێ دوو حیکمەتی تێداین، کە لێرە باسی داوود بە تاییەتی کراوە:

یەکەم: لەبەر ئەوهی داوود عليه السلام شوان بوو، ئاژەلی لەوه پاندووە، کەچی بەنو ئیسرائیل لەگەڵ جالووت دا {لە (پەیمانی کۆن) دا دەلی: جالوتی جەزیرەیی (جالوت الجزیری) لەگەڵ ئەودا} دەبێتە شەریان، داوود دیت بە قۆچەقانی ^(١) جالووت دەکوژی، لە کاتیکدا نیزیکی دەبی سوپاکەیی بەنو ئیسرائیل شکست بێتی. واتە: خوا عليه السلام بابایەکی شوان، لەبەرئەوهی سروشت و مەعدەنەکەیی باشبوو، دەیکاتە پیغەمبەر و کتیییکیشی پێ دەدا کە زەبوورە.

دووهم: یاخود لەبەرئەوهی باسی داوود کراوە، کە لە سوورەتی (الأنبياء) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ ﴿١٠٥﴾ واتە: بە دنیایی لە زەبووردا لە دواي زیکر {مەبەست: تەوراتە، کە بیرخەرەوه بوو بۆ گەلی بەنو ئیسرائیل} لە زەبووردا نووسیمانەو رامانگە یاندووە {وەک یاسایەکی خۆمان}، کە سەرزمین بەنده شایستەو چاکەکانم بە میراتی دەگرن.

کەواتە: ئەوه:

أ- هەم دلخووشیە بۆ مسوڵمانان، کە مادام ئێوێش بەندهی چاک و بۆ خوا صوڵحاوین، سەرەنجامی ئەو کێبکێ و ناکوکییەیی ئیستا پەیدا بوو، بە قازانجی ئێوێ دەبی، سەرکەوتن لە گرهوی ئێوێ دایە و بەرانبەرە کانتان و دوژمنە کانتان شکستیان پێ دەبێ.

ب- هەم هۆشدارییە بۆ کافرەکان کە ئەمە یاسایەکی خواپە و رایگە یاندووە، کاتی خوێ لە زەبووردا، کە بەنده شایستەکانی خوا سەرزمینی خوا بە میرات دەگرن.

که واته: ئیوه به چاوی کهم تهماشای ئهو بروادارانه مه کهن، تهماشای پیغه مبهه موحه ممه د ﷺ و ئهو په یامه ی پیدای ناردوه مه کهن، چونکه به پیتی یاسای خوا، کاتی خوئی له زه بووردا تو مارکراوه، بهنده چاکه کانی خوا سه رزه مینی خوا به میرات ده گرن.

۵- شایانی باسه خوا لیږه باسی زه بوور ده کات و له شوئینیکی دیکه ش دا هه رباسی زه بوور ده کات، له سووره تی (النساء) (۱۶۲) دا، باسی ئه وه ده کات که زه بووری به داوود داوه، ئیستا له کتیبی پیروز (الکتاب المقدس) دا (خاوهن کتیبه کان وای ناو ده نین)، که دوو به شه: (په یمانی کۆن و په یمانی نوئی)، په یمانی کۆن (۳۹)^(۱) کتیب ده گرتته خوئی، که په کیک له و کتیبانه ته ورا ته و، په کیکیان (زه بوور) ه، که ئه وان ده لئین: (مزامیر). په کیککی دیکه یان (أناشید)، یان (حکم سلیمان) ه، (په یمانی نوئی) ش چوار ئینجیله که و، کومه لیک کتیب و نامه ی دیکه ش ده گرتته خوئی، ئنجا به پیتی ئه وه ی ئیستا له (په یمانی کۆن) دا هه یه، وه که له (التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد القديم) هاتوه له لاپه ره: (۱۱۳۰ تا کو ۱۲۷۸) هه مووی بو مه زامیر ته رخانکراوه، {واته: (مزامیر) که کوی (مزمور) ه، و ئه ویش به مانای ئاواز (نغمه)، یا خود به مانای پارانه وه و لآلانه و راز و نیاز کردنه له خزمهت خوا دا}.

ئنجا مه زامیری داوود چل و یه ک (۴۱) مه زموره، که له په یمانی کۆندا له لاپه ره: (۱۱۳۳ تا کو ۱۱۷۹) ده گرتته وه، ئه وان ه هه موویان هی داوودن، به لام جگه له مه زامیری داوود، کومه لیک مه زمووری دیکه ش هاتوون و چل و یه که که ی داوود، ژماره یه کی دیکه شیان خراوه ته سهر، تا کو ده بن به سه دو په نجا (۱۵۰)، واته: سه دو نو (۱۰۹) مه زمووری دیکه ش که له گه ل ئه وان ه ی داوود: (۱۵۰ = ۱۰۹ + ۴۱) مه زمور، که هه موویان له ژیر ناوونیشانی (المزامیر) دا هاتوون و له لاپه ره (۱۱۳۰ تا کو ۱۲۷۸) له (په یمانی کۆن) ده گرنه وه.

هه لبه ته ئه وه ی له په یمانی کۆندا هه یه، زیاتر پارانه و کرووزانه وه ی داووده، که واش پیده چئی (زه بوور) زیاتر پارانه وه و لآلانه وه و مونا جاتی داوود ﷺ بووبی، به لام ئایا چهندی راست ماوه و چهندی گوږ دراوه؟ ئه وه لئی دلنیانین.

۶ - به نسبت ئه وه وه که پیغه مبهه ران (عليهم الصلاة والسلام)، هه ندیکیان به سهر هه ندیکیاندا به رزکراونه وه؟ خوا له سووره تی (البقرة) دا ده فه رموی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، واته: ئه وان ه پیغه مبهه ران تیکن، هه ندیکیا مان به سهر هه ندیکیان دا به رزکردو ته وه. {هه موویان به رزن، به لام هه ندیکیان به رز ترن، هه موویان په سندن، به لام هه ندیکیان په سندر ترن، هه موویان هه لبرژیر دراو، به لام هه ندیکیان به سهر هه ندیکیان دا هه لبرژیر دراو}.

(۱) به لکو به پیتی کتیبی: (الکتاب المقدس قراءة رعائية) چل و نو (۴۹) کتیب.

پرسیاریک و هلامه‌کهی:

که ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، لیره‌دا پرساریک دروست ده‌بی، چونکه فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه، ده‌فهرموی: ﴿مَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى﴾ (أخرجه مسلم: ۲۳۷۶، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واته: هیچ به‌نده‌یه‌ک بوی نیه بلئی: من له یونسی کوری مه‌تا چاکترم^(۱).

که پیم وایه: بویه‌ش پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی (یونس) التَّيْبَةَ ده‌کات، چونکه خوا باسی هیچ کام له پیغه‌مبه‌رانی نه‌کردوه که به‌و شیوه‌یهی (یونس) سزای دابی، که له سکی نه‌ه‌نگدا زیندانیی و به‌ندی کردبی و، دواتر له نه‌نجامی گه‌رانه‌وی دا بو لای خواو، له نه‌نجامی به‌پاکگرنتی خواو، داوای لیبوردن کردن له خوا، خوا ده‌ربازی کردبیت و به‌خشییبتی، ته‌نیا باسی (یونس) کراوه به‌و شیوه‌یه، به‌لی باسی (ئاده‌م) کراوه و له به‌ه‌شت ده‌رکراوه، به‌لام نه‌وهی (یونس) خه‌ست و خو‌لتره.

ئجنا ئایا لیره‌دا که خوای زانا و شاره‌زا ده‌فهرموی: هه‌ندی له پیغه‌مبه‌رانیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا هه‌لبژاردوون، فه‌رمایشته‌که له‌گه‌ل نه‌و ئایه‌ته‌دا، دژناوه‌ستی و تیک ناگیرین؟!

زانایان چه‌ند وه‌لامیکیان داونه‌وه، بو وینه: من قسه‌یه‌کی پیشه‌وا (النووی) م هیناوه له (شرح صحیح مسلم)^(۲) دوو وه‌لامان ده‌داته‌وه، که هه‌ردووکیانم به‌دلن:

یه‌که‌م: دیاره تاکو نه‌وکاته که خوا به‌ پیغه‌مبه‌ری راگه‌یاندوه: هه‌ندی له پیغه‌مبه‌رانی به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا به‌رزکردووه‌ته‌وه، تاکو نه‌وکاته پیغه‌مبه‌ر (موحه‌ممه‌د) ﷺ نه‌یزانیوه که هه‌ندی له پیغه‌مبه‌ران له هه‌ندیکیان پایه به‌رزتر و پله‌دارترن، واته: دوابی خوا ﷺ نه‌و ئایه‌تانه‌ی ناردوون و، کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (هیچ به‌نده‌یه‌ک بوی نیه بلئی من له یونس چاکترم)، نه‌وه نه‌و کاته بووه، که جارێ خوا ناگاداری نه‌کردووته‌وه که هه‌ندی له پیغه‌مبه‌ران به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا

(۱) شایانی باسه: ئیمه له ته‌فسیری سوورهتی (یونس) دا به‌ ته‌فصیل باسی ژبانی (یونس) مان کردوه و هه‌موو نه‌و ئایه‌تانه‌ی له باره‌یه‌وه هاتوون، هیناومانن، وه‌ک عاده‌تی خو‌مان که له هه‌ر شوئیکدا باسی یه‌کت له پیغه‌مه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ژبان و به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی ده‌که‌ین، هه‌رچی له قورئان دا له باره‌یه‌وه هاتوه، هه‌ولده‌ده‌ین هه‌مووی کو‌بکه‌ینه‌وه.

بەرزکراونەتەو، چونکە دوایی، پێغەمبەر بۆ خۆی فەرموویەتی: {أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} {أَخْرَجَهُ
الْبُخَارِيُّ: ۳۳۴۰، وَمُسْلِمٌ: ۳۲۷}، واتە: من سەروەری خەلکم لە رۆژی قیامت دا.

کە لێرەدا پێغەمبەر ﷺ پایەبەرزایی خۆی راگەیاندووە، وەك حەقیقەتێك، بەلام کاتێک
کە قسەکە دیکە فەرموو، دەبێ جاری خوا ئاگاداری نەکردبێتەو، کە خۆی
سەروەری رۆڵەکانی ئادەمە و سەروەری پێغەمبەرانیشە و، پێغەمبەرانیش هەندیکیان لە
هەندیکیان بەرزترن.

دووهم: پێغەمبەری خوا کە ئەوێ فەرموو، ئەو ئاگادارکردنەو و تێوخورینە، بۆ هەر
کەسێک کە نەفامانە لە پلە و پایە (یونس) علیه السلام دانەبەزێنێ، لەبەر ئەوێ خوا ﷻ
بەسەرھاتەکە ئاوا گیراوتەو، کە سزای داو و لە سکی نەهەنگدا زیندانی کردو، ئەو
نەکاتە بیانوو دەستەچیلە ئەو کە لە پلە و پایە یونس دابشکێنێ، بۆیەش بەتایبەتی باسی وی
کردو، کەواتە: ئەو فەرمايشتهی پێغەمبەری خاتەم ﷺ لە گەڵ حەقیقەتی: هەبوونی پلە پلە یی لە
نیو پێغەمبەران دا (عليهم الصلاة والسلام)، تێک ناگیرێ.

مەسە لەی دووهم:

خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بە کافرەکان بڵی: لەوانە ی پێتان وایە جگە لە خوا پەرستراون، بپارێنەوه، بەلام نەدەتوانن زیانتان لێ لابەرن و، نە دەشتوانن لای بدەن، ئەوانە ی لێیان دەپارێنەوه {لە بەندە چاکەکان}، کامیان لە خوا نزیکترە، خەفتانی ھۆکاری پێ نزیکیکەوتنەوه ی زیاتر لە خوا دەکەن، واتە: خەفتانی ئەو ھۆکارانە دەکەن، کە زیاتر پێیان لە خوا وەنزیکی بکەون و، ئومیدەواری بەخسندەیی خوان و، لە سزایەکەشی دەترسین و، بێگومان سزای پەرورەدگارت جیگای مەترسییە:

خوا دەفەرموی: ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ، فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ، وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ، إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ ۝

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە نو بەرگەدا:

(١) ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ ﴾ بڵی: بپارێنەوه لەوانە ی پێتان وایە جگە لە خوا پەرستراون و، شتیکیان لە دەست دێ و، شایانی پەرستتن. (زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَي: زعمتموهم آلهة من دون الله) ئەوانە ی پێتان وایە، خەیاڵتان وایە، پەرستراون جگە لە خوا، لێیان بپارێنەوه.

(٢) ﴿ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴾، واتە: ھەرچەند زۆریان لێ بپارێنەوه، نە دەتوانن زیانتان لێ لابەرن، نە دەشتوانن زیانتان لێ لابەرن. (الكشف: مستعار للإزالة) (كشفت) واتە: دەرخستن، بەلام لێرەدا خوازاراوتەوه بو لایردن: (كشفت عنه الضر) واتە: زیانەکە ی لێ لایرد، ئەگەرنا (كشفت) واتە: (أظهر) دەریخست.

(٣) ﴿ وَلَا تَحْوِيلًا ﴾، (التحويل: نقل الشيء من مكان إلى آخر) (تحويل) ئەوێه شتیک بەگوازیهوه لە شوێنیکەوه بو شوێنیک، لە لایەکەوه بو لایەک، واتە: نەدەتوانن ئازارو سزایەکە ی خواتان لێ لابەرن و، نە دەشتوانن لێتان لابەرن و لە ئێوهوه بێگوازنەوه بو بەکتیکی دیکە.

(٤) ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ ﴾، واتە: نا ئەوانە ی لێیان دەپارێنەوه.

(۵) ﴿يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾، واتە: بەرەو لای خوا ھۆکار دەخوازن، خەفتانی ھۆکارن و بە دواى ھۆکارىڭ دا دەگەرېن، که لە خوايان نيزىک بخاتەوہ.

(۶) ﴿أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾، کامەيان نزيکترە لە خوا و بەندايەتیی بۆ خوا چاکترە: ئەو خەفتانی ھۆکاری زیاتر دەکات و، زیاتر بە دواى ھۆکاراندا دەچن که پييان لە خوا نيزىک يیتەوہ.
ئەمە واتايەکی.

واتايەکی دیکەى: ئەوانەى تيوە لپيان دەپارېنەوہ، بەرەو پەرورەدگاريان ھۆکار دەخوازن، تاكو بزنانن کاميان لە خوا نيزىکترە؟ واتە: بۆ زانینی ئەوہى که کاميان لە خوا نيزىکترە، ھۆکار دەگرەنەبەر، که بزنانن کى لە خوا نيزىکترە؟ تاكو ئەوانيش وەك وی بکەن، چاوی لى بکەن و بيکەنە سەرەمشق، بۆ خوا پەرستیی باشتر.

شايانی باسە: مانای يەکەميان گونجاوترە و، ھى دووہميان دەبى شتىک مەزەندە (تقدیر) بکرى که قوتینراوہ، که بریتيە لە (تاكو بزنانن) بەلام ھى يەکەم پيويستیی بەوہ نيە.

(۷) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾، واتە: ھەرۆھە بە ئومیدی بەزەبى خوان، (الرَّجَاءُ: الْأَمَلُ مَعَ الْعَمَلِ) (رجاء) بریتيە لە ھيوا ھەبوون لەگەل کرداردا، بەلام (أمل، أمنية) بریتيە لەوہى ئينسان خۆزگە بخوازی، بەلام بەبى ئەوہى کردەوہى شايستەى ھەبى، بۆ ھينانەدى ئەوشتەى بە ئاواقی دەخوازی.
(۸) ﴿وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾، لە سزا و نازارەکەشى دەترسین.

(۹) ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾، واتە: بە دلنيایی سزاو نازاری پەرورەدگارت مەترسليکراوہ، (مَحْذُورًا) واتە: (فَيَنْبَغِي أَنْ يُحْذَرَ) پيويستە وريایی بەرانبەر بکرى.

کەواتە: ئەو سى خەسلەتە گەورە و گرنگە، که خوا عز وجل لەو بەندە لە خوا نيزىکانەدا دەيانخاتە پروو، که کافرو ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان نەزانانە لپيان دەپارېنەوہو دەيانھيننە ئاستى خوا، دەفەرموى: ئا ئەوانەى تيوە چاوہر و انييتان لپيان ھەيەو، بە پەرستراويان دادەنن، خواھنى ئەو خەسلەتە بەرزانەن، که بيگومان مەبەست پييان: ئەو کەسانەن که بۆ خوا صولحاون، ئەگەر نا ئەوان دارو بەرديشيان پەرستوہو، شەيتانيشيان پەرستوہو، طاغووتيشيان پەرستوہ، بەلام ليرەدا مەبەست ئەو کەسانەن که بۆ خوا صولحاون، ئنجا مەبەست فریشتەکان بن، چ پيغەمبەرەن بن، وەك چۆن

نەصرانىيە كان عيسا عليه السلام دەپەرستىن و، جووله كه كان عوزير دەپەرستىن! ﴿﴾ وَقَالَتْ
 الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴿﴾ التوبة، ههروهها
 وهك چۆن ههنديك لهو مسولمانه به ههله داچوانهه، كه ههنديك له دوستانى خوا،
 دىننه ريزى خوا، ده يانهيننه ئاستى خوا، ئه وهى كه له خوا چاوه رپى ده كرى: ئنجا
 شىفای نه خو شه، سه رخستنه، ژىرخستنه، ده رووليكردنه وهيه، تاوان به خشينه، ئه و شتانه
 ته نيا به خوا ده كرىن، لييان چاوه رپى ده كهن، چونكه ههرشتيك ته نيا هى خوابى و، له
 جگه له خوا داوا بكرى، ئه و غه يره ي كردوه به هاوبهش بو خوا!

ئنجا خوا ده فهرموى: ئا ئه و جو ره كه سانه ي ئيوه چاوه روانى ئه وانه تان لييان هه يه
 به هه له، ئه وانه به رده وام خه فتانى ئه وه ده كهن و، هه ميشه مشوورى ئه وه ده خو ن و،
 به دواى ئه وه دا ده گه رپىن، كه هو كارى زياترى له خوا وه نيزيك كه وتنه وه بو خو يان
 ده سته بهر بكن، كامه يان له خوا نيزيكه زياتر خه فتانى ئه وه ده كهن، يا خود: ئه وانه
 هو كار ده خوازن كه بزنان چ كه سيك له خوا نيزيكتره؟ تاكو ئه وانيش وهك ئه و بكن و
 به ئومىدى به زه يى خوان و، له سزابه كه شى ده ترسىن.

كه واته: ئه م سئيه:

يه كه م: خو شو يستنى له خوا نيزيكى.

دوووم: ئومىده وار بوون به به زه يى خوا.

سئيه م: ترسان له سزاي خوا.

ئه م سئيه، هه ر سيكيان پيو يستن بو به ندايه تىي كردنى راست و دروست بو خوا،
 ده بى تو:

۱- هه م خو شه ويستى خوات هه بى و، هه ولبده ي زياتر لى نيزيكى.

۲- هه م ئومىد تى به به زه يى خوا بى.

۳- هه م بترسى له سزا و لپرسينه وهى خواى دادگه ر، هه لبه ته خوا ﴿﴾ وهك زاتى خو ي جى گاي
 مه ترسى نيه، به لام سزاو لپرسينه وهى خوا، جى گاي مه ترسىيه، سزاو لپرسينه وهى خواش،
 په يوه ندى به كرده وه خراپه كانى ئيمه وه هه يه، ئه گه رنا خوا له زاتى خويدا مه ترسيليكراونيه،
 لپترساونيه، به لكو خو شو يستراوو، به به رز گيراوو، به مه زن گيراو و، پشت پى به ستراوو، ئه وپه رى
 ريزو ته قدير بو دانراوه.

مهسه له ی سینه م:

خوا رایگه یاندوه: خه لکی هیچ ئاوه دانیه ک نیه، پیش روژی قیامت نه یفه و تینین به مردنی ئاسایی خو یان، یا خود به سه ختی سزایان نه ده یین، به هو ی تاوان و لادانیانه وه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ أَلْقِيْمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُوْرًا ﴿٥٨﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له چوار بر گه دا:

١- ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ﴾ لیره دا (إن) یانی: (ما)، بو لبردن (نفي)ه، وشه ی (من) یش (زائده) لتاکید (الإستغراق)، (من) زیاد کراوه بو جه ختکرونه وه له سه ر گشتگیری فه وتانندن (إهلاک)، نه گه نا ده گونجا ئاوابن: (وما قریة إلا نحن مهلكوها...) به لام ئەم (من)ه ی چۆته سه ر، بو ئەوه ی زیاتر مانای ئەوه بگه یه نئ، که هیچ ئاوه دانیه ک نیه، هه ر له سه ره تاوه بیگه ر تا کو تایی، ئەمه ش بو جه ختکردنه وه یه له سه ر ئەوه که ئەو فه وتانندنه ی ئاوه دانیه کان، هه موویان ده گریته وه و هیچیان نابو ئیری و هه لئاو ئیری.

به لام ئایا لیره دا که ده فه رموی: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا ﴿٥٨﴾﴾ (قریة) واته: ئاوه دانیه ی، یانی: خوا هه موو ئاوه دانیه ک له به یین ده بات؟! نه خیر، چونکه زو ئریک له زانیان ده لئین: لیره دا سیفه تیک قرتاو (محذوف)ه، که به سیاق و سه لیه ده زانری و له شوینه کانی دیکه ی قورئان دا باسکراوه، واته: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ ظَالِمَةٍ﴾ هیچ ئاوه دانیه کی سته مکار نیه، که خوا پیش روژی قیامت نه یفه و تینئ، یان خوا به سه ختی سزای نه دات، ئنجا ده لئین: ئەمه وه ک ئەو ئایه ته ی سووره تی (الكهف) وایه، که ده فه رموی: ﴿وَكَانَ وِرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿٧٨﴾﴾ واته: له پشتیان وه پاشایه ک هه بوو، له پشتیان وه که به ره و رووی ده چوون، به لام ناوی لئناوه (وراء)، هه موو که شتییه کی داگیر ده کرد، ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ﴾ زانیان ده لئین: (أي سفينة صالحة) واته: هه ر که شتییه کی باشی داگیر ده کرد!

به به لگه ی ئەوه ی: ئەو به نده چاکه ی ده بیته هاوه لی مووسا عليه السلام ده لئ: بو یه که شتییه که م خراپ کردو تیکدا، تا کو نابه رچاوبئ و، ئەو پادشا سته مکاره، که ته ماعی له که شتییه تازه نو ئیه کان ده کرد، ئەو که شتییه نا به رچاوبئ و، وا نه بئ که ته ماعی تی بکات.

ئنجایا چۆن دەزانیین که وشەیی (سەفینە) که لە سوورەتی (الکەھف) دا ھاتووە، (سەفینە صالحە) یە؟! بەو دەزانیین که: بەندە چاکە که دەلی: بۆیە تیکمدا، چونکە ئەو پادشایە ھەموو کەشتییەکی داگیر دەکرد، ئنجایا ئەگەر (کُلُّ سَافِیْنَة) (ھەموو کەشتییەکی) مەبەستی پێ ھەموو کەشتییەکی چاک و خراپ بێ، مانای وایە: بە خرابکراوییش داگیری دەکرد!

کەواتە: مەبەستی کەشتییەکی چاک و بەرچاوە، که جی تەماع بێ.

ئنجایا بە ھەمان شێوەش خوا ﷻ لە زۆر شوینی قورئاندا، باسی ئەو دەکات ئاو دەدانییە ستەمکارەکان دەفەوتینی، بۆ وینە:

أ - لە سوورەتی (الأنبياء) دا دەفەرموی: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً ۗ﴾، واتە: زۆر ئاو دەدانییمان فەوتاندوون که ستەمکار بوون، واتە: خەڵکە که یان ستەمکار بوو.

ب - ھەر وہا لە سوورەتی (القصص) دا دەفەرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۗ﴾، واتە: ئیمە ئاو دەدانییەکان نافەوتینین، مەگەر خەڵکە که یان ستەمکار بێ، ئنجایا لە بەرئەووی لە شوینەکانی دیکەدا، باسی ئاو دەدانییە ستەمکارەکان کراوە، کەواتە: لێرەش که بە گشتی باسی (قرية) کراوە، واتە: ئەو ئاو دەدانییانەیی که خەڵکە که یان ستەمکار و لادەر و تاوانبارن.

بەلام دەشگونجی وشەیی (قرية) ھەر وهك خوئی بێ، بەلام مەبەستی ئەو بێ: ھەر ئاو دەدانییەکی که ھەیە، یان ئەو تا خوا بە مردنی ئاسایی خوئی دەیفەوتینی، یان بە ھۆی کارەسات و بەلای ناگەھان، وهك دەفەرموی:

٢- ﴿إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْعِقْمَةِ ۗ﴾، پێش پۆژی قیامەتی بە مردنی ئاسایی خویان دەپۆن، چونکە: ھەموو پەشت (جیل) ھەکان، وهك جینی بیستانی دین و دەپۆن و، دەپۆنەو، ھەرکەسە تاقیکردنەووی خوئی دەکات و، ئەم سەر زەویە بە جیدیلتن و، دەچیتە قونای بەرزەخ و خەڵکیکی دیکە دین شوینیان دەگرنەو، وهك خوا دەفەرموی: ﴿أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخِرِينَ ۗ﴾ الأنعام، واتە: ئیوومان لە وەجەیی خەڵکیکی دیکە پێ گەیاندو، ئەوان پۆشتوون و ئیو ھاتوون، نۆرەیی خۆتانە تاقیکردنەووی خۆتان بدن، ئیو ش دواپی دەپۆن و وەجە که تان ئەوانەیی لە ئیو پەیدادەبن، ئەوانیش تاقیکردنەووی خویان دەدەن، ھەر وہا چین بە چین، کەواتە: ھیچ ئاو دەدانییەکی نەبە که خوا نەیفەوتینی، پێش پۆژی دواپی.

٣- ﴿أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۗ﴾ واتە: یاخود سزادەری نەبێ بە سزایەکی سەخت، ئەمە لە کاتی لادان و ستەمکارییدا، ئەویدیکەش لەو حالەتەدا که لادان و تاوانیان نەکردو، ژبانی

ئاسايان بە رېي كىردوۋە بە مردنى ئاسايش مردوون، بەلام ئەوۋەي ژيانى ئاسايى بەرپىكات، بە مردنى ئاسايش دەمرى، ھەردوۋە واتاكان گونجاۋن.

۴- ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ واتە: ئا ئەوۋە لە كىتېدا تۆماركراۋە نووسراۋە.

وہك پىشترىش گوتمان: (الكتاب) دەگونجى مەبەست تەۋرات بى، ياخود كىتېە پىشووۋە كانى دىكەبن كە بە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دراۋن، چونكە (ال)ى سەر (الكتاب) بۆ ناساندن (تعريف) ە ومەبەست پىي (عهد)ە، يانى: (كىتېەكە) كە (تەۋرات)ە، ياخود: كىتېەكان كە بۆ پىغەمبەران نىرراۋن، دەشگونجى: (ال) بۆ (جنس) بى، واتە: تىكرىراي ئەو كىتېانەي خوا ناردوۋىنە خوار.

بەلام ماناي راستر بەلاي مەۋە ئەۋەيە، كە وشەي (الكتاب) لىرەدا خوازراۋەتەۋە بۆ زانىارىي خوا و نەخشەۋە ئەندازەگىرىي ئەزەلىي خوا **﴿﴾**.

بەلام ئايا بۆچى خوا، وشەي (الكتاب) بەكاردىنى، بۆ زانىارىي خۆي؟! چونكە: ئىمە كاتى بمانەۋى شتىكما لەبىر نەچى و، لىمان تىكنەچى، دەينووسىن و تۆمارى دەكەين، وہك گوتراۋە: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ) زانىارىي بە ھۆي نووسىنەۋە بىستەنەۋە، ئنجا خوا دەيەۋى ئىمە تىبگەيەنى، كە وہك چۆن ئىۋە كاتى شتىك دەنووسن، لىتان تىكناچى و پاش و پىش ناكات، زانىارىيەكانى خواش، وہك ئەۋە وايە نووسرابن و تۆماركرابن.

ھەلبەتە دەشگونجى، خوا **﴿﴾** زانىارىيەكانى خۆي ھەموو تۆماركردىن، لە دروستكراۋىكى خۆي دا كە ئىمە نازانىن چۆنە؟ كەچەند وشەيەك لەوبارەۋە لە قورئانى مەزن دا بەكارھاتوون: (إمام مبین، كتاب مبین، لوح محفوظ)، كە دەشگونجى: مەبەست لە ھەموو ئەو وشەۋە تەبىرانە، زانىارىي بى سنوورى خرابى و، زانىارىي ئەزەلىي و بى سەرەتا و كۆتابى خرابى، كە يەككە لە سىفەتەكانى خوا، كە سىفەتەكانى خواش لەگەل خوا **﴿﴾**. وہك چۆن زاتى خوا، بى سەرەتايە، سىفەتەكانىشى بى سەرەتان.

(مسطور) يانى: (مكتوب) تۆماركراۋ، نووسراۋ.

كەواتە: كورتەي ماناي ئەم ئايەتە ئاۋاي لىدېتەۋە:

سەرجم خەلكى ئاۋەدانىيەكان لە نىۋان دوو ئەگەران دان: يان بە مردنى ئاسايى خۆيان دەمرن، پىش ھاتنى رۆژى قىامەت، ياخود خوا **﴿﴾** بەلاي ناگەھانىان بۆ دەنىرى و سزايان دەدات، لەسەر لادان و تاۋانىان، لەو دوو ھالەتە بەدەرنىن.

مەسەلەى چۈرەم:

خوایى دەفەر مۆى: هېچ شىتېك رېگىرمان و پەرچ نەبوو كە: موغجىزان بنىرىن
 [لەسەر داواى كافرە كان بۆ پىغەمبەرى كۆتايى موخەممەد ﷺ] ئەو نەبى كە گەلە
 پىشووھە كان پىيان بىپروابوون، وەك گەلى سەموود كە بە حوشترە كەى پىغەمبەر صالح
 ﷺ بى پروابوون، عادەتېشمان وايە كە نىشانە كان بۆ ترساندن دەنېرىن [و ھەر گەلىك
 پروايان پى نەھىنا، دەيفە و تىن]:

خوایى دەفەر مۆى: ﴿ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ وَآلَيْنَا تُمُودَ
 النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴾ (۵۱)

شىكردنەوئى ئەم ئايەتە، لە پىنچ برگەدا:

(۱) - ﴿ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ ﴾ واتە: هېچ شىتېك رېى لى نەگرتىن كە نىشانە كان بنىرىن،
 هېچ شىتېك رېگىرمان نەبوو لە ناردنى نىشانە كان، كە بە دلئايى مەبەست لە نىشانە كان لىرەدا
 موغجىزە بەرھەستە كانن، كە خوای زانا و توانا بە پىغەمبەرانى پىشووئى داون.

(الْمَنَعُ: كَفَّ الْقَاعِلِ عَنْ فِعْلٍ يَرِيدُهُ، فَالْمَنَعُ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِلصَّرْفِ عَنِ الْقَاعِلِ)، (منع) برىتتە
 لەو كە بگەر ئەو كارەى دەپەوئى، ئەنجامى نەدا، وشەى (منع) لىرەدا خوازراوھتەو بۆ
 لادان لە ئەنجامدانى كارىك، واتە: ئەو كارەمان بۆپە نەكرد.

(۲) - ﴿ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ ﴾ واتە: بە ھۆئى ئەوھو كە گەلە پىشووھە كان بىپروابوون بە
 نىشانە كانى خوا، بىپروابوون بەو موغجىزە بەرھەستەھى كە خوا بۆ پىغەمبەرانى پىشوو دەيناردن.

كە واتە: بە درۆ دانانى گەلە پىشووھە كان، ھۆكارى نەناردنى موغجىزە بەرھەستە كانە،
 لەلایەن خوای بالادەستەو بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ.

كە دەفەر مۆى: ﴿ أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ ﴾، (نُرْسِلَ) واتە: بنىرىن، بەلام لىرەدا مەبەست
 لە ناردن، دەرختى و ھىنانەدى و پەخساندەن، داوئى خوا وئىنە كەمان بۆ دىنئتەوھ
 لەو گەلە پىشووھەھى كە نىشانە و موغجىزە بەرھەستى پىداون، بەلام ئەوانە پىئى
 بىپروابوون و، سەرھەنجام سەريان بە فەتارەت چوو.

۳- ﴿وَأَيْنَا ثُمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا﴾ واته: حوشره که مان به گهلی (ثمود) دا، که نیشانه‌یه کی روون بوو، به لآم پتی بیپروابوون به شیوه‌یه کی سته مکارانه. ((مبصرة) أي مضیئة واضحة، أو هو اسم فاعل أبصر المتعدی إلى مفعول، أي: جعل غیره مُبْصِراً وَذَا بَصِيرَةٍ)) واته: وشه‌ی (مُْبصرة) دوو واتای هه‌ن:

أ- له خودی خویدا روْشنبوو، واته: به روْشینی ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، که صالح پیغه‌مبه‌ری خواجه، له‌لایه‌ن خواوه‌ ره‌وانه‌ کراوه‌ و په‌یامی خوای هیتاوه، ئه‌و حوشره‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، که حوشرتیک بوو وه‌ک پیشر باسمانکرد و، له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الحجر) دا به‌ ته‌فصیل به‌سه‌ره‌اته‌که‌یمان هیتاوه و، له‌ سووره‌تی (الأعراف) یش‌ ئامازه‌یه‌کمان پیدا که له‌ ته‌که‌ شاختک، له‌ گابه‌ردیکی گه‌وره‌ ئه‌و حوشره‌ هاته‌ده‌ر، به‌ خوْی و به‌ به‌چکه‌یه‌که‌وه‌! بویه‌ش (الناقة)، (ال)ه‌که‌ی بوْ ناساندن (تعریف) ه‌ومه‌به‌ست پتی (عهد) ه‌، یانی: حوشره‌که‌، حوشره‌ ناسراو و زانراوه‌که‌.

ب - یاخود (مبصرة) ناوی بکه‌ر (اسم فاعل) ه‌، ده‌گوترتی: (أبصر غیره) واته: غه‌یری خوْی والیکرد که بیینی و، خاوه‌ن (بصيرة) بی و به‌رچاو روونبی، واته: ئه‌و حوشره‌ پیینه‌ربوو بوْ ئه‌وان، به‌رچاو روونکه‌ره‌وه‌ بوو بوْ ئه‌وان، وای له‌وان کرد که ببینن، بزائن، دلنیا بن: که صالح عليه السلام پیغه‌مبه‌ری خواجه، به‌ لآم ئه‌وان چییا نکرد؟!

أ - ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ ((الظلم) مُضْمَنٌ معنى التکذیب) وشه‌ی (ظلم) مانای به‌درودانانی خراوه‌ته‌ نیو، واته: به‌درودیان دانا له‌ حالیکدا که سته‌میشیان لیکرد!

ب - یاخود ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ سته‌مکارانه‌ نکوولیان لیکرد، یانی: (الظلم: مُضْمَنٌ مَعْنَى الْجُحْد) له‌م حاله‌ته‌دا (ظلموا) ده‌بی مانای نکوولییکردن (جحد)ی خرابیته‌ نیو.

ج - یاخود: ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ واته: (فکفروا بها ظالمین) پتی بیپروابوون له‌ حالیکدا سته‌میشیان لیکرد، چونکه‌ ئه‌وه‌بوو دوابی حوشره‌که‌شیان کوشت.

﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا خَوْفًا ۝٥٩﴾ واته: نیشانه‌کانیش نانیرین مه‌گه‌ر بوْ ترساندن، (أي: نُخَوِّفُهُمْ بِهَا، فَإِذَا لَمْ يَتَحَقَّقِ الْهَدَفُ، أَوْقَعْنَا بِهِمُ الْعُقُوبَةَ) واته: ئیمه‌ به‌ هوْی ئه‌و نیشانه‌و موعجیزه‌وه‌ که ده‌ینیرین، ئه‌و گه‌ل و کومه‌لگایه‌ ده‌ترسینن، ئنجا ئه‌گه‌ر ئامانجه‌که‌ نه‌هاته‌ دی و نه‌ترسان، ئه‌و کاته‌ سزای خوای دادگه‌ریان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپن، هه‌روه‌ک خوا سزای بوْ گه‌لی سه‌موود نارد و له‌ به‌ینی بردن، دواى ئه‌وه‌ی که بیپروابوون به‌ صالح عليه السلام هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و موعجیزه‌یه‌ی بوْ هیتان، که حوشرتیک بوو به‌ به‌چکه‌وه‌.

مەبەست لەم ئایەتە ئەوئە، كە ئیمە بۆیە ئەو جۆرە موعجیزانە بۆ پیغەمبەرى خاتم ۛ نائیرین، چونكە گەلە پشوووە كان پیمان بیبروابوون و، ئەگەر گەلە پیغەمبەرىش ۛ واتە: ئەو خەلكەى پیغەمبەر ۛ یان بۆ نیردراوە - كە هەم ئەو خەلكەبوون كە لە رۆژگارى خۆى دابوون، لە مەككەو مەدینەو، نیوەدوورگەى عەرەبىی و لە هەموو دنیا، هەم هەموو مرقایەتیین تاكو دنیا بە كۆتا دى - خوا ۛ موعجیزەیهكى بەرھەستى وای بۆ ناردبانایەو، پىی بیبروا بوونایە، دەبوو ئەو خەلكەى لە بەین بردایە، وەك چۆن گەلە سەموودو گەلەكانى دیکەى لە بەین بردن، بەلام لەبەر ئەوئە كە نەبویستووە لە بەینیان بەرى، ئەو جۆرە بەلگە و موعجیزەیهى بۆ نەناردوون، بەلكو بەلگەو موعجیزەیهكى دیکەى بۆ ناردوون، كە لەگەل قۆناغى كاملبوون تیگەیشتن و پیگەیشتنى زیادى بەشەردا دەگونجى، كە بریتیه لە قورئان، قورئان زیاتر عەقل و هوشى مرقفەكان دەدوئى، نەك هەستەوەرەكانیان.

دیارە پشتریش باسى هۆى هاتنە خوارەوئە ئەو ئایەتەمان كرد، كە عەبدوئلاى كورپى عەباس (خوا لىیان رازى بى) دەئى: خەلكى مەككە داوايان لە پیغەمبەر ۛ كرد كە چىای صەفايان بۆ بكاتە زىرو، ئەو چىایانەى دەوروبەرى مەككەیان بۆ لابەرى و دووریان بخاتەو، تاكو كشتوكال بكەن، باخ و باخات بنیژن، خواش بە پیغەمبەر ۛ فەرموو: ئەگەر دەتەوئ ئەوئە داوايانكردو، بۆیان دیننەدى، بەلام ئەگەر پىی بیبروابوون، لە بەین دەچن، وەك چۆن گەلانى پش تۆ لە بەین چوون و ئەگەر بشتەوئ، لىیان لە سەرەخۆ دەبین، پەلەیان لىناكەین، تاكو ئەگەر خۆشيان پروانەهینن، خەلكىكان لى بەرھەم بهینن، پروابنن، پیغەمبەرىش ۛ فەرموو: بەلكو پەلەیان لى ناكەین، خواش بەو بۆئەیهوئە ئەم ئایەتەى ناردە خوار.

مهسه لهی پینجه م:

خوا فرموویه تی: یاد بکه وه! کاتی پیمان فرمووی: پهروه ردگارت دهوری خه لکی داوه، نهو دیتنه ی پیشامان دای و، دره ختی نه فرین لیکراویش له قورئاندا، ته نیا بو تاقیکردنه وهی خه لک بوون، هه رچه نده ده شیانتستینین، که چی هه ر یاخی بوونی گه وره تریان لی دهرده که وی و، لی زیاد ده بی:

خوای پهروه ردگار ده فرمووی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُوحِيهِمْ فَمَا زِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ یاد بکه وه! کاتی پیمان فرمووی: به دلنیا ی پهروه ردگارت ئابلوو قه ی خه لکی داوه، دیاره خوا ﷻ پیشترا وی به پیغه مبهری خاتهم فرمووه، چونکه له پیش سووره تی (الإسراء) دا - وه ک پیشترا گوتمان - به لای که مه وه، به پی رای هه ندیک له زانایان، نه گهر ریزبه ندیی دابه زینی ژماره په نجا (۵۰) بی، که واته: چل ونو (۴۹) سووره تی دیکه، له پیش ئەم دابه زیون.

که خوا ﷻ له سووره ته مه ککه بیه کاند، زورجار ته ئکید ی له وه کردو ته وه، که نهو خه لکه له ژیر ده سه لاتی پهروه ردگار دان.

ئجای یاد بکه وه! کاتی پیمان فرمووی: پهروه ردگارت دهوری خه لکی داوه (ئابلوو قه ی داون)، ئەمه دلدانه وهیه بو پیغه مبه ر ﷻ، یانی: تو دلته نگ مه به و خه م مه خو، نه وانه له ژیر رکیف و ده سه لاتی ئیمه دان و ئیمه بالاده ستین به سه ریان وه، به لام خوا تاقییان ده کاته وه.

(۲) - ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ واته: نهو دیتنه ش که پیشامان دای، ته نیا بو تاقیکردنه وهی خه لک بوو، که مه به ست له م دیتنه - وه ک پیشترا گوتمان - دیتنی نهو نیشانانه بوو، که پیغه مبه ر له سه فهری شه ورپویی و به رزبوونه وهی (الإسراء والعروج) بینینی، که به رای به لگه دارتر: له سالانی سه ره تای پیغه مبه رایه تیدا، نهو سه فهره موباره که کراوه، که

له یهك شهودا، به لكو له به شتیکی شهودا پیغهمبهری خوا ﷺ له مهككهوه بو قودس چوو و له ویشهوه بهرزبوتهوه بو ئاسمانهكان، وهك پیشت به تهفصیل باسمان کرد، ئنجا خوا دهفهرموی: ئهو دیتنه مان که پیشانی تودا، ته نیا بو تاقیکردنهوی خه لك بوو.

هه لبه ته وشه ی (الرؤیا) زیاتر بو مانای ئه وهی که له خهوندا ده بیژی، به کاردی، به لام بو دیتنی چاویش به کاردی، به لام من وای تیده گم، هه لبه ته تهفسیره کانیش نامازه یان پیداه، که خوا ﷺ بو یه ئه وه دیتنه ی پیغهمبهر ﷺ بینویه تی له وه شه ودا، ئه وه موعجزه وه به لگانه ی بینون، وهك خوا دهفهرموی: ﴿لَرِيهٖ مِنْ ءَايٰتِنَا ۝۱﴾ الإسراء، یان له سووره تی (النجم) دا که دهفهرموی: ﴿لَقَدْ رَأٰی مِنْ ءَايٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰی ۝۱۸﴾، بو یه خوا ئه وه دیتنه ی پیغهمبهر به چاوی سه ر بینویه تی، ناوی لیناوه: (رؤیا)، چونکه ئه وه نده سه یر و سه رسوره یته ره، وهك خهون ده چی، ئه وه نده شتیکی یاسا دره، ئه وه نده شتیکی نا ئاسای بووه، که له شتوه ی خهون دایه، بو یه وشه ی (رؤیا) ی بو به کاره ی ناوه.

جیی سه رنجیشه: ئه وانه ی که نکوویان کردوه له وهی: ئه وه سه فهر و شه و پویه ی پیغهمبهر ﷺ به جهسته و روجه وه بووی، ئه وه وشه یان به به لگه هیناوه ته وه و گوتوو یانه: خوا ناوی لیناوه: (رؤیا)!! به لام ئیمه پیشت به لگه مان له وه باره وه هینایه وه، که حیکمه تی ئه وه که وشه ی (رؤیا) یه ی لیره دا به کاره اتوه، بو ته عبیرکردن له وه سه فهره ی پیغهمبهر ﷺ، که به ته ئکید به جهسته و روجه وه بووه، ئه وه یه که ئه وه سه فهره هینده شتیکی سه رسوره یته ره بووه، هینده شتیکی نا ئاسای بووه، وهك خهون چوو، ئه گه رنا، له راستیدا خهون نه بووه.

که دهفهرموی: ﴿فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ وشه ی (فتنه) لیره دا به مانای نا کوکیه، به مانای تیکچوونی سیستمی ژیا نه، ئه گه رنا: به مانای: سزاو ئازارو، تاقیکردنه وه، که لیک مانای دیکه به پی سیاقه کان به کاره اتوه، له وه باره وه ش ئه م ده قه هاتوه:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ)، قَالَ: هِيَ رُؤْيَا عَيْنٍ أَرِيهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ، قَالَ: وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ؟ قَالَ: هِيَ شَجَرَةُ الرُّقُومِ} (أخرجه البخاري: ٦٦١٣، والنسائي: ٣١٢، والترمذي: ٣١٣٤).

واته: عه بدولای کوری عه باس (خوا له خو ی و بابی رازی بی)، ده لئ: مه به ست که: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ ۝٦﴾ دیتنیکی چا و بوو، که پیشانی پیغهمبهر ﷺ دره،

ئەو شەوێی شەوڕۆویی پێکرا، بۆ (بیت المقدس)، {یان: دیتنی خەون نەبوو}، هەر وەها کە دەفەر مۆی: ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ ئەمەش مەبەست پێی درەختی زەققوومە.

ئنجای ئەوانەیی کە گوتووین: مەبەست لە (رؤیا) خەونە:

أ - هەندیکیان گوتووین: ئەو پێشاندانە خەونێک بوو، خوا پێشانی پێغەمبەری داوێ ﷺ، کە ئەو شوێنەیی زەلزەلەکانی قورەیشیان لێ کوژراون لە جەنگی (بەدر)دا، پێشانی دراو، کە ئەو کاتە لە مەککە بوو، پێش جەنگی بەدر، بە چەند سائیک.

ب - هەندیکیشان گوتووین: مەبەست لەو خەونە، ئەوێ کە لە سالی شەشەمی کۆچیدا کە صولحی حودەیبییە لێ کەوتەو، ئەو بوو کافرەکان پێغەمبەر ﷺ یان گێرایەو، بەلام دوایی رێککەوتن و، لە سالی داها توودا، کە سالی حەوتەم بوو و ناوی لێنا (عام عمرة القضاء) سالی گێرانەوێ عومرە، لەو سالەدا، خەونە کە پێغەمبەر ﷺ هاتەدی، وە ک خۆی پەنھانزان باسی کردو، دەفەر مۆی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾ (٢٧) الفتح.

زانایان دەلێن: پێغەمبەر ﷺ ئەو خەونەیی لە مەککە بینیو و ئەوێ گەیاندووە کە: کاتیک دێ بە دەستەلاتەو دینەو نێو مەککە.

بەلام ئەوێ کە گوتمان، هەر ئەو زیاتر بە عەقل و بە دلەو دەنووسن، کە مەبەست شەوڕۆویی پێغەمبەر ﷺ بوو، چونکە ئەو بوو هۆی تاقیکردنەوێ خەلک و تەنانەت هەندیک لەوانەیی ئیمانیا بێهێزبوو، هەلگەراونەو و کافرەکان کەرەستەیی کی پروپاگەندەیی خەست و خۆلیان دەستکەوت دژی پێغەمبەر ﷺ بە حیسابی خۆیان، کە موحەممەد ئیستاشتیک دەلێ، لە عەقلی کەسەو ناچێ! تاقیکردنەوێ کە لەو دابوو، ئەمما ئەو خەونانەیی کە بینیو، نەبوو هۆی تاقیکردنەوێ بۆ خەلک، بۆیە ئەوێ کە لێرەدا دەگونجێ هەر ئەو واتایە کە پێشتر هەلمانبژاردو و باسمانکرد.

لە کۆتایی دا خوا دەفەر مۆی: ﴿وَنُحِوْفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ واتە: هەرچەندە دەیانترسین، بەلام هەر یاخی بوونی گەورەتریا تیدا زیاد دەکات، واتە: هەرچەندە دەیانترسین و هەر شەیان لێ دەکەین، کە ئەگەر ئیمان نەهینن، سزاتان دەدەین، ئەو گەلە پێشووەکانن، دەرسیان لێ وەر بگرن، ئەها ئەوان کە بەرانبەر بە پێغەمبەرەکانیا ناسپاس بوون، خراپە کاربوون، ستمەکار بوون، چیان بەسەرھات! هەرچەندە دەیانترسین و بەسەرھاتەکانیا بۆ دەگێرینەو، بەلام هەر یاخیبوون و بوغرابوونی زیاتریان تیدا پەیدا دەکات! ئینسان ئەگەر میزاجی تیکچوو، خواردنی خووش و

باشیش بخوات، لەبەرئەوێ مېزاجەكەى ناتەواو، هەر زیاتر پىی تىكدهچى، دەبى سەرەتا نەخۆشییەكەى لابرئى، ئنجا سوود دەبینى و بەهرەمەند دەبى لەو خواردن و خۆراکەى دەبخوات، واتە: ئەو ئایەتە قورئانیانە كە هاتوونە خوار بۆ كافرەكان، هەر پتر كوفرو خراپەى تیدا زیاد كرددوون، لەبەر ئەوێ مېزاجەكەى لای داوێ و تىكچووێ.

ئنجاء: ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ درەختى نەفرین لىكراو، لە قورئان دا باس نەكراو، چىیە؟ هەرئەوێ لە فەرماشتى پىغەمبەریش دا ﷺ نەهاتو، بەلام لە سۆنگەى ئەوێ كە: هىچ درەختىك، بە زەمكردنەوێ هیندەى (زەققووم) باس نەكراو، كە خوای پەرئەردگار دەفەرموئى: ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّهٗ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ (٦٥) الصافات، واتە: بەرى ئەو درەختە، مېوێ ئەو درەختە، وەك سەرى شەیتانان وایە، بىگومان كە سىش سەرى شەیتانان نەبىنێو، بەلام لە خەيال و وەهمى هەموو كەسدا، سەرى شەیتان شىكى دزىو ناقتۆلایە! بەلى لەبەر ئەوێ هىچ درەختىك ئەوێ نەدەى درەختى زەققووم زەم نەكراو، بۆیە وای پىدەچى، كە مەبەست پىی ئەو بى و ئەویش بوو بە هۆى تاقىكردنەوێ بۆ كافرەكان، كە ئەبوو جەهل و هەندى لە زەلزانی قورەیش دەیانگوت: خەلكىنە! بىستووتانە لە نىو ئاگردا درەخت برۆئى؟! موخەمەد دەلى: درەختىك لە دۆزەخدا هەبە، بەرى هەبەو بەرەكەى زۆر تال و ناخۆشە! نىو دۆزەخىش ئاگرە، كە چى موخەمەد دەلى: ئەو درەختە لەویدا رئاو! (١) ديارە بەشەر ئەگەر لە چوارچىوێ بچووئى دنیاى خۆى دەرئەچى، برۆا بەو شتانه ناهىنى، بەلام برۆا هىنان بە پەنهان (غىب) و، بە دەستەلاقى بى سنوورى خوا و، برۆا هىنان بەوێ كە رۆژى دواى هەم بەهەشتەكەى، هەم دۆزەخەكەى، جىايە لە وەزعى ئىستای دنیا، ئەوێ وات لىدەكات كە تۆ سنوورو ئاسۆ دال و فىكرت فراوانترى و، برۆا بەو شتانه بىنى كە پىغەمبەرى خاتم ﷺ لەلایەن خواوێ هەوالىيان پى دەدا، يان ئەو شتانهى كە خوای پەنهانزان دەيانفەرموئى.

بەلى ئەو درەختى زەققووێش، بوو بە هۆى فىتنەو تاقىكردنەوێ بۆ كافرەكان، كە گومان بخەنە سەر راستى پىغەمبەر ﷺ، وەك چۆن سەفەرە شەورۆبىەكەشى كەرەستەبەكى دىكەى تاقىكردنەوێ بوو بۆيان.

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣، ص ١٥٩ {أخرجه الطبري في جامع البيان (٤٠/٢٣، ١٤١)} قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، وذكره السيوطي في (الدر المنثور)، (٩٥/٧) و زاد نسبتة عبد بن حميد وابن أبي حاتم.

خوآش ﷺ به‌نده‌کافی خوئی تاقیده‌کاته‌وه و، ئه‌وه‌ش تاقیکرنه‌وه‌بوو بو پرواداران، که ئایا پروای پی دینن؟ هه‌روه‌ها تاقیکرنه‌وه‌ش بوو بو کافره‌کانیش، خوای کارزان و په‌روه‌ردگاریش به‌نده‌کافی خوئی تاقیده‌کاته‌وه، ئنجا ئه‌وه‌ی له تاقیکردنه‌وه‌کان، سه‌ربه‌رزانه‌ده‌رچوو، ئه‌وه له لای خوا به‌نده‌یه‌کی په‌سنده و، که سیکیش متمان‌ه‌ی به خوا بی و، به‌راستی خوا بناسی، زانیاری بی سنووری، ده‌سته‌لای بی سنووری، حیکمه‌تی بی سنوور و په‌های، دیاره‌هه‌ر شتیک خوا بفرموئی ده‌یکه‌م و کردوومه و پیمده‌کری، له سه‌دا سه‌د (۱۰۰/۱۰۰) لئی دلنیا‌ده‌بی، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌لایه‌ن خواوه هه‌والی پیدات، به‌ته‌واویی لئی دلنیا‌ده‌بی، به‌و شیوه‌یه‌ش له تاقیکردنه‌وه‌ی خوای دادگه‌ر و کارزان ده‌رده‌چی، خوا (عزوجل) ئیمه‌له‌و که‌سانه‌بگیرئی، که له هه‌موو تاقیکردنه‌وه‌کافی خوا، سه‌ربه‌رزانه و رووسوورانه‌ده‌رده‌چن و، سه‌ره‌نجام ده‌بن به‌و به‌ندان‌ه‌ی که له‌لای خوا په‌سندو خوشویستراوو جیگای په‌زامه‌ندیین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهرسى شهشهم ✱

پنجاه و نهم دهم

نهم دهم همان پنجاه (۵) نایب ده‌گرتنه خوئی، که بریتین له نایبته‌کانی: (۶۱ - ۶۵)، له و پنجاه نایبته‌دا، خوای زانای شاره‌زا ﷺ باسی به‌سرهاتی ئادهم ﷺ و ئیبلیس - نه‌فرینی خوای لیبی - کرده، که پاش ئه‌وهی خوا ﷺ فه‌رمان به فریشته‌کان ده‌کات، کپنووشی ریزگرتن بو ئادهم به‌ن، که ئیبلیسیش له نیو واندا بووه، هه‌رچه‌نده ئیبلیسیش فریشته نه‌بووه، به‌لکو له جینن بووه، به‌لام ویرای ئه‌وه که فریشته‌کان هه‌موویان کپنووشی ریزگرتن بو ئادهم ده‌به‌ن، ئیبلیس ئاماده نابی ئه‌و کپنووشه بیات و ئه‌و ریزه له ئادهم بگری، خواش ﷺ نه‌فرینی لی ده‌کات، ئه‌ویش هه‌ره‌شهی گومراکردنی تیکرای وه‌چه‌ی ئادهم، له ئادهم و وه‌چه‌کی ده‌کات، که هه‌موویان گومرا ده‌کات و بنبریان ده‌کات و جگه له هه‌ندیکیان.

خوای کارزانیش ﷺ بی منه‌تی ده‌کات و رای ده‌گه‌یه‌نی که ئیبلیس توانای به‌سه‌ر به‌نده هه‌لبژارده و ساغه‌کانی دا ناشکی.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِزُ مَنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْكِ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾﴾

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

{هروه‌ها یادبک‌وه! کاتیک به فریشته‌کامان فهرموو: کپنووش (ی پیزگرتن بو ئادهم) ببه‌ن و، یه‌ک‌سه‌ر هه‌موویان کپنووشیان برد، جگه له ئیبلیس، گوتی: ئایا کپنووش بو که‌سیک بو دروستکراویک ببه‌م، که له قورئ دروستکردوه؟! (۶۱) ئیبلیس) گوتی: ئایا نه‌و که‌سه‌ت دیوه که به سه‌رمندا هه‌لتبژاردوه و، ریزت لیناوه، نه‌گه‌ر هه‌تا رۆژی قیامه‌تی دوام بخه‌ی، (مه‌یلیه‌وه) تیکرای وه‌چه‌که‌ی جگه له که‌میک، هه‌موویان گومرا و بنبر ده‌که‌م (۶۲) (خوا) فهرمووی: برۆ (چیت له ده‌سه‌ت دی بیکه)، هه‌ر که‌سیک له‌وان شوینت بکه‌وی، به‌ دلناییی دۆزه‌خ سزاتانه، سزایه‌کی پر به پیتست و ته‌واو (۶۳) هه‌ر که‌سیکیش که پیت ده‌کری به‌ ده‌نگ دان و خوتخوته‌ت، له‌وان تاوی بده و رای پیچه و، سواره و پیاده‌ی خوتیان به‌سه‌ر وه‌ر بکه و، له سامان و رۆله‌کانیاندا به‌شدریان بکه و، گفتیشیان پی بده (گفت و به‌لینی درۆ و فریوده‌ر) شه‌یتانیش ته‌نیا گفتی فریوده‌رانه‌یان پیده‌دات (۶۴) به‌ دلناییی تو ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ر به‌نده (ساغ و دامه‌زراوه) کامدا نیه و، په‌روه‌ردگاریشت به‌سه‌ بریکار و سه‌ر په‌شتیار (ی به‌نده ساغه‌کانی) بی (۶۵) .}

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(لَا حَتَنَکَ): واته: (لَأَسْتَأْصِلَنَّ)، ریشه کیشیان ده‌که‌م، بنبریان ده‌که‌م، ئەم وشه‌یه له‌وه‌وه هاتوه، ده‌گوترئ: (حَنَكَ الْفَرَسَ: جَعَلَ فِي فِيهِ الرِّسْنَ)، (حَنَكَ الْفَرَسَ)، واته: لغاوی له زار کرد، (رَسَنَ) به‌ ریشمه‌ش ده‌گوترئ و، به (لِغَاوِ) یش ده‌گوترئ، ئەو لغاوه‌ی که له زاری نه‌سپ ده‌کری، بو ئەوه‌ی له‌وه‌ری بو نه‌خوری، هه‌روه‌ها به‌ ریشمه‌ش ده‌گوترئ، (وَاحْتَنَكَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ: أَكَلَ مَا عَلَيْهَا، وَأَتَى عَلَى نَبْتِهَا)، (وَاحْتَنَكَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ)، کولله زه‌ویه‌که‌ی پرووته‌ن کرد، هه‌رچی لئی بوو، خواری، واته: هه‌چی له‌سه‌ر نه‌هیشت و بنبری کرد.

(مَوْفُورًا): (وَقَرَّ الشَّيْءُ يَفْرُ: نَمَّ وَكَمَلَ)، واته: ئەو شته ته‌واو بوو، هه‌مووی هاته‌دی، (وَقَرَّتْهُ مُبَالَغَةً)، (وَقَرَّتْهُ)، واته: زۆرم کرد، ئەمه‌ زیده‌رۆییه له (وَقَرَّه)، (وَقَرَّ)، واته: زۆر بوو، به‌لام (وَقَرَّه)، یانی: شته‌که‌ی زۆر زۆر کرد، زیده‌رۆیی کردنه له (وَقَرَّ) دا.

(وَأَسْتَفْرِزَ): (فَرَزَهُ: أَرْعَجَهُ، الإِسْتَفْرَازُ: الإِزْعَاجُ)، (إِسْتَفْرَزَ أَي: أَرْعَجَ)، (فَرَزَهُ أَي: أَرْعَجَهُ)،
واته: بیزاری کرد، یا خود له شوینی خوی هه لیه قه نند، تاوی دا، رای پیچا، (إِسْتَفْرَزَ)، یانی:
هه لپیچه و تاو بده و، له شوینی خویان نار هه تیان بکه، که ئه وی به جی بهیلن، یا خود
له پیش تووه برۆن.

(وَأَجْلَبَ): (أَضْلُ الْجَلْبِ: سَوْقُ الشَّيْءِ)، (جَلَبَ)، بریتیه له ئه وه که شتیک پیش خوت
بده ی و لئی بخوری، (أَجْلَبْتُ عَلَيْهِ: صَحْتُ عَلَيْهِ بِقَهْرٍ)، (أَجْلَبْتُ عَلَيْهِ)، واته: به سه ریم دا
هاوار کرد، (أَجْلَبَ عَلَيْهِ)، واته: به سه ریدا شیراند، به سه ریدا هاواری کرد، دهنگی به
سه ردا به رز کرده وه، بویه دهنگی به سه ردا به رز ده کاته وه، تاکو پیش خوی بدات و،
لئی بخوری و، هه لپیچی.

که واته: (وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمُ)، یانی: به سه ریاندا هاوار بکه و، هه لیانی پیچه.

(مِحْيَلِكَ): (حَيْلٌ) ناوی کویه، بو ئه سپ، له غه یری بیژه ی خوی، (فَرَسَ)، یانی ئه سپ،
به لام (حَيْلٌ)، واته: کومه له ئه سپتک، کومه له وه لآخه به رزه یه ک، (أَضْلُ الإِجْلَابِ: السُّوقُ
بِجَلْبَةٍ مِنَ السَّائِقِ)، له ریشه دا (إِجْلَابٌ) بریتیه له پیش خودان و، لیخوری کومه له
نازه لیک، یان کومه له خه لکیک، به ده نگدان و به سه ردا هاوار کردنی بابای لیخور.

که واته: (أَجْلَبَ عَلَى الْعَدُوِّ: جَمَعَ عَلَيْهِ)، خه لکی لیکو کرده وه، دوژمنی به سه ردا
کوکرده وه، که ده فهرموئ: ﴿مِحْيَلِكَ وَرَحْلِكَ﴾، واته: سواره و پیاده، سواره و پیاده ی
خوتیان به سه ر وهرکه، به سه ردا کو بکه وه، چونکه (الْجَلْبَةُ: الْأَصْوَاتُ) واته: ده نگه کان.

(وَرَحْلِكَ): (رَجُلٌ وَرَاحِلٌ: الْمَاشِي، وَالْجَمْعُ: رَجَالَةٌ وَرَجُلٌ، وَرَجَالٌ نَحْوُ رِجَالٍ، لِيَجْمَعَ
الرَّكِبَ)، (رَجُلٌ وَرَاحِلٌ)، هه ردووکیان به مانای پیرو، که ستیک که، به پیمان ده پروات،
(رَجُلٌ) و (رَاحِلٌ)، هه ردووکیان به (رَجَالَةٌ) و (رَجُلٌ)، کۆده کرینه وه، هه روه ها (رِجَالٌ) یش،
کوی (راجل) ه، وه ک چۆن (رِجَالٌ) کوی (رَاحِلٌ) ه، واته: سواره کان.

(عُرُورًا): یانی: فریودان، (عَرَزْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ غِرَّتَهُ، وَنَلْتُ مِنْهُ مَا أَرِيدُهُ)، واته: فلان که سم
هه ل خه له تاند، ئه وه ی که ده مه وی له و چنگم که وت، (وَالْغِرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي يَقْظَةٍ)، (غِرَّةٌ) بریتیه
له بیتاگیه که له حالته ی بیدارییدا، (وَعِرَّةٌ كَذَا عُرُورًا)، ئه و شته فریویدا، (وَالْغُرُورُ كُلُّ مَا يَغُرُّ
الْإِنْسَانَ مِنْ مَالٍ، وَجَاهٍ، وَشَهْوَةٍ، وَشَيْطَانٍ)، (عُرُورٌ)، واته: فریودهر، هه ر شتیک که ئینسان فریو
ده دا و هه لیده خه له تینی، له سامان و ناوبانگ و ئاره زوو و شه یتان.

مانای گشتنی نایه‌ته‌کان

تیمه له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأعراف) دا، به دریزی باسی به‌سه‌ره‌تای: نادم و سه‌ووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دایک و بابی مروّقایه‌تیی له لایه‌ک و ئیبلیس له لایه‌کی دیکه وه‌مان کرد، له‌وئی به‌سه‌ره‌تایمان به دریزی باس‌کردوه، بویه لیره، چ له مانای گشتیدا، چ له مه‌سه‌له‌گرنه‌کاندا، به خیرایی به‌سه‌ریدا ده‌رۆین، چونکه ئه‌و به‌سه‌ره‌تاه له گه‌لیک شوینی قورئاندا هاتوه، ئنجا تیمه له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأعراف) نایه‌ته‌کان: (۱۰-۲۵) واته: (۱۶) دا، که باسی به‌سه‌ره‌تای نادم و سه‌ووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و ئیبلیس ده‌که‌ن، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تیر و ته‌سه‌لمان کردوه و، هه‌موو ئه‌و نایه‌تانه‌ی له هه‌موو ئه‌و سووره‌ته‌کاندا هاتوون له‌و باره‌وه، هیناومانن و شیمان کردوونه‌وه. دووباره بوونه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌تای نادم و سه‌ووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له‌گه‌ل ئیبلیسدا، که نادم و سه‌ووا باب و دایکی مروّقایه‌تیین و ئیبلیس‌بسی بابی جینه و، جینن هه‌موویان وه‌چه‌ی ئه‌ون، گه‌لیک په‌ند و عیبه‌ت و ده‌رسی گه‌وره‌گه‌وره‌ی تیدان، بویه خوا ﷻ له‌چهند سووره‌تیکدا ئه‌و به‌سه‌ره‌تاه‌ی هیناوه، به‌لام هیچی دووباره‌کردنه‌وه‌ی، به مانای دووباره‌کردنه‌وه‌ی، به‌لکو له‌هه‌ر شوئیک دا که ئه‌و به‌سه‌ره‌تاه هاتوه، کومه‌لیک ده‌رس و په‌ندی دیکه‌ی تیدان و، له‌پروویکی دیکه و، به‌ئعتیباریکی دیکه هاتوه‌و، شتی تازه‌ی تیدایه.

لیره‌دا خوا ﷻ هه‌ر به‌کورتیی ئه‌و به‌سه‌ره‌تاه دینتی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌م له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأعراف) دا، و له سووره‌تی (ص) دا و، له گه‌لیک جیی دیکه‌ی قورئان دا، که پیش سووره‌تی (الإسراء) دابه‌زیون، خوا ئه‌و به‌سه‌ره‌تاه‌ی هیناوه، بویه لیره‌دا به کورتیی باسی کردوه، چونکه وه‌ک باسمان کرد: ئه‌م سووره‌ته له‌و سووره‌تانه‌یه که پیش وی ژماره‌یه‌کی باش سووره‌تی دیکه دابه‌زیون.

خواش ﷻ به‌سه‌ره‌تیک که به دریزی له شوئیک، یان له‌چهند شوئیکدا باسی کردوه، دوایی که باسی ده‌کات، ناماژه‌یه‌کی کورتی پی ده‌کات و لیره‌شدا به‌و شیوه‌یه. خوا عز وجل فه‌رموویه‌تی:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾، یادبکه‌وه! کاتیک که به فریشته‌کانمان فه‌رموو: کړنووش بو نادم به‌رن.

هیچ گومانی تیدانیه، که مه‌به‌ست له کړنووش (سجود) لیره‌دا، واته: سلأوی لی بکه‌ن، کړنووشی ریزگرتنی بو به‌رن، چونکه کړنووش به مانا باوه شه‌رعییه‌که‌ی، وه‌ک زاراویه‌کی شه‌رعیی تیس‌تا له‌لای ټیمه ټه‌ویه: که سهر بخه‌یه سهر زه‌وی، به‌لام له قورئاندا کړنووش به مانای چه‌مین‌ه‌وه، دی، هه‌روه‌ها به مانای ریزگرتن و سلأو لیکردن دی، که به ته‌ئکید لیره‌دا مه‌به‌ست ټه‌ویه، چونکه کړنووشی په‌رستش، کړنووش به مانا باوه‌که‌ی، ته‌ن‌ها بو خوا ﷻ ده‌بردنی و، له ته‌فسیری سووره‌تی (یوسف) یش دا له‌وباره‌وه له کاتی ته‌فسیرکردنی: ﴿ وَرَفَعَ أَبُوبِي عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ﴾ دا کورته باسیکمان له‌وباره‌وه کرده.

﴿ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴾ تیکرا هه‌موویان کړنووش (ی ریزگرتن) یان بو (ئاده‌م) برد و سلأویان لی کرد، ریزیان لینا، جگه له ټیبلیس، ﴿ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴾، گو‌تی: ټایا کړنووش بو دروستکراوینک به‌رم، بو که‌س‌یک به‌رم که له قورئ دروستت کرده؟ ټهم پرسیارکردنه پرسیارکردنی نکوولیبلیکه‌رانه‌یه، واته: ناگونجی و فه‌رمانه‌که‌ی تو له جی‌ی خویدا نیه، ټنجا ټه‌وه به‌ر له‌وه‌ی بی فه‌رمانی‌ی خوا بی، ره‌خنه‌گرتنه له خوا ﷻ! ټنجا که ده‌لی: له‌به‌ر ټه‌وه‌ی ټه‌وت له قورئ دروستکرده، لیره‌دا ټیبلیس خو‌ی به و که‌ره‌سه‌یه‌وه که لیتی دروست کراوه، خو‌ی به جه‌سته‌ی خو‌یه‌وه، هه‌لده‌کیشی، له حالیکدا که جه‌وه‌ری هه‌ر دروستکراوینک، له کار و ټه‌رکه‌که‌یدا، له‌وه‌دا که به ټیراده‌ی خو‌ی ټه‌نجامی ده‌دا، شیردراوه‌ته‌وه، نه‌ک له‌و که‌ره‌سه‌یه‌ی که لیتی دروستکراوه، که هیچ ټیراده و هه‌ل‌ب‌زاردنی خو‌ی تیدانیه.

پیش‌تریش گو‌توومانه: له هه‌موو شویننه‌کاندا، خوا ﷻ که باسی ټه‌وه ده‌کات، کاتیک فه‌رمانی به فریشته‌کانی کرده، کړنووش بو ئاده‌م به‌رن، یه‌ک‌سه‌ر باسی ټیبلیس‌یش ده‌کات، به‌لام ټهمه ټه‌وه ناگه‌نه‌تی که ټیبلیس فریشته‌بووه، به‌لکو ټیبلیس له جینه‌ه، به‌لام له نیو فریشته‌کاندا بووه، به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ټه‌وه که ټیبلیس له جنده، ټه‌ویه که له سووره‌تی (الک‌هف) دا، خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ﴾ واته: ټیبلیس له جین بو، (واته: بابی جینه‌ه) بو‌یه له فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ده‌رچوو، ټنجا خوا ﷻ له چه‌ندان شوین دا، به ټیمه‌ی راگه‌یاندوه که فریشته‌کان له فه‌رمانی خوا ده‌رناچن: ﴿ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ التحريم.

که واته: ئیبلیس که توانیویه تی له فه رمانی خوا ده ربچن، مانای وایه جیابوو له فریشته، چونکه فریشته له فه رمانی خوا ده رنچن، ئایه ته که ی سوهرتی (الکھف) یش به روونی نوقته ده کاته سهر پیت که له جینن بووه.

﴿ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ ﴾، ئیبلیس له سهر ره خنه گرتنی له خوا به رده وام ده بی و، له سهر بی ئه ده بیی کردنی به رانبر به په روه ردگاری به رده وام ده بی، ده لی: ئایا ئا ئه وه ت بینوه، ئه و دروستکراوه ت بینوه، ئه و که سه ت بینوه، که ریژت لیگرتوه و به سهر مندا هه لئبژاردوه: ﴿ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي ﴾، ئه م شیوازه ده رب پرینه سووکایه تی پیکردنی ئیبلیس ده که به نئ به ئاده م، ئا ئه وه ده بینئ! ئا ئه و که سه ده بینئ که به سهر مندا هه لئبژاردوه و ریژت لئناوه و، له من زیاتر ریژت لئناوه!

﴿ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾، ئه گهر تو دوامبخه ی تا کو پوژی هه لسانه وه، واته: به هیلیه وه و نه ممرینی، ﴿ لِأَحْتَنِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴾، وه چه که ی تیکرا جله و ده که م، یا خود بنبر ده که م، که ده لی: جله ویان ده که م، واته: وه ک چون ئه سپیک جله و ده کری، ئه سپیک لغاو ده کری، ئیختیار و ئیراده ی ده که وپته ده ستی ئه و که سه ی چۆته سهر پشتی و سواری بووه، منیش وه چه ی ئاده م ئاوا لی ده که م، پیش خۆمیان ده ده م و ویستیان زهوت ده که م، وه ک چون و لآخیک کاتیک سواره که سواری ده بی و لغاوی ده کات و بواری نیه بله وه ری و کاتیک لغاوه که ی لی توند ده کات، ئه زیه تی پی ده گات و، به ناچار بی ئه و که سه ی سواری بووه، بو کوئی بوئی، ئاوا ده روات، منیش ئاوا وه چه ی ئاده م و لیده که م، ﴿ إِلَّا قَلِيلًا ﴾، جگه له که میکیان.

یا خود ﴿ لِأَحْتَنِكَ ﴾، یانی: بنبری ده که م (احتنک)، یانی: بنبری کرد، هه مووی خوارد، چه نه گه ی خسته سه ری و هه مووی خوارد، وه ک چون ده گو ترئ: (إِخْتَنَكَ الْجَزَادُ الْأَرْضَ)، واته: کولله زهویه که ی رووتانده وه و خواردی و بنبری کرد، که واته: ﴿ لِأَحْتَنِكَ ذُرِّيَّتَهُ ﴾، یان به مانای ئه وه دی: لغاویان ده که م و پیش خۆمیان ده ده م، یان: بنبریان ده که م و هیچیان لی ناهیلیم، واته: هیچیان لی ناهیلیم له سهر ری تو ئه ی په روه ردگار! به لکو هه موویان گو مپرا ده که م و سهر لی ده شیوینم، جگه له که میکیان.

خوا فه رمووی: ﴿ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ كُلِّ جَزَاءٍ مَوْفُورًا ﴾، واته: [جیت له ده ست دی، بیکه]، هه ر که سیك له وان شوینت که وی، ئه وه دۆزه خ سزاتانه، سزایه کی زور، سزایه کی پر به پیست، سزایه که به شی هه مووتان ده کات.

لیره دا دیار نیه که ئایا خوا وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ وهلامی داواکارییه که ی ئیبلسی داوه ته وه، که هه تا قیامهت بیهیلتیه وه، یان نا؟

به لام له شوینی دیکه ده فه رموی: ﴿ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴾ (۸۰) إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (۸۱) ه، واته: تا کو قیامهت ناتهیلمه وه، به لکو تا کو ئەم گهردوونه کۆتایی پی دئی، ده تهیلمه وه، نه ک بکه ویه کاتیک که فووی دووه میش به که ره نادا ده کری و، ئنجا هه لسانه وه و زیندوو بونه وهی دروستکراوه کان دینه پیشی، تا کو ئەو کاته نا، به لام ئەو کاته ی که دنیا به کۆتا دئی، واته: تا کو مروفتیک له سه ر زه وی مابئی، تۆش ده مینی.

﴿ وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أُسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ ﴾ هه ر که سیکت له وان بۆت هه لده پیچری، هه لیپیچه به دهنگی خۆت، دهنگی بده، تاوی بده.

(إِسْتَفْزِرُ، یانی: (إِزْعَاجُ)، واته: که سیکت له شوینیک هه لیکه نی و ره پیچه کی ده ی و پیش خۆتی بده ی، به ره وه ئەو جیه و رووه و ئەو مه به سه ته ی ده ته وی، یانی: هه ر که سیکت له وان، که ده توانی، به دهنگی خۆت هه لیپیچه.

﴿ وَاجْلِبْ عَلَيْهِم بِحَبْلِكَ وَرَجِلِكَ ﴾ سواره و پیاده ی خۆتیا ن به سه ر وه ربکه.

بیگومان لیره دا مه به سه ت له: دهنگی خۆت و سواره و پیاده، مانا روا له تیه که یان نیه: [به سه ر یاندا هاوار بکه و، سواره و پیاده ی خۆتیا ن به سه ر وه ربکه]، ئە گه رنا یه کیک بۆی هه یه، بلئی: کوا دهنگی شه یان له کوئی ده بیستری؟ کوا سواره و پیاده ی شه یان؟ به لکو مه به سه ت پی ئەوه یه که وه ک چۆن که سیکت بیه وی کۆمه له خه لکیک پیش خۆی بدات، به سه ر یاندا هاوار ده کات، ئنجا سوپای خۆی که سواره ن، تیا ن به رده دا، پاشان ئەوانه ی که پیاده شن، پیرو ن، به سه ر یان وه رده کات، واته: هیز و توانای خۆی، هه مووی به کار دینئی، بۆ پیش خۆدانی ئەو خه لکه، ئە ی شه یان! تۆش ئاویان لی بکه، چی له ده ست دئی، بیکه.

﴿ وَسَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ﴾ ههروه ها له سامانه کان و رۆله کانیا ندا، به شداریا ن به، واته: چی له ده ست دئی، له مال و سامانه کانیا ن بۆ خۆت به کاری بیته، تیدا به شدار به و، به و شیوه یان لیکه، که مال و سامانه که یان له هیتانه دی ئامانجه کانی تۆدا، به کاری بنن، ههروه ها رۆله کانیشیا ن به و شیوه یه مامه له یان، له گه لدا بکه، که تۆ

دەتەۋى ﴿وَعَدَّهُمْ﴾، ھەرۋەھا گەتەشىيان پى بەدە، بەلەتەشىيان پەيدە، دلەشىيان خۇش بىكە، ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾، شەيتەنەش تەنەيا بەلەتەن و گەتە فرەيو دەريان پەيدەدا، تەنەيا تاوان و خرابەيان بۇ دەرازەتەتەۋە و ھەلەيان دەخەلەتەتەن.

﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، بەلام بە دلەنەيا ھە بەندەكانى من، تۇ دەستەلاتت بەسەرياندا نەشكى، واتە: بەندە ھەلەبۇاردەكانى من، بەندە ساغەكانى من.

ئەنجا ئايا ئەۋە چۇن دەزانەن؟ بەھۇى ئەۋەۋە كە: لە شۇتەنەكانى دىكەدا، ئىبلىس خۇى دەلەن: ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ (۸۳)، جگە لە بەندە ھەلەبۇاردەكانت، كە خۇتەراۋىشەتەۋە: (المُخْلِصِينَ)، واتە: بەندە خۇ ساغەكەرەۋەكانت، ئەوانە ئىبلىس خۇى گوتۇۋىتە: دەستەلاتت بەسەرياندا نەشكى، ئەنجا خۇاى پەروەردگارىش لەۋىدا فەرمۇۋىتە: ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (۸۱) ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (۸۲) ﴿الحجر﴾، كەواتە: لىرەدا (إِنَّ عِبَادِي)، واتە: عەبەدە ھەلەبۇاردەكانم، عەبەدە خۇساغ كەرەۋەكانى من، بە ھەردووك خۇتەندەۋەكە:

(المُخْلِصِينَ): ھەلەبۇاردەكان.

(المُخْلِصِينَ): خۇ ساغەكەرەۋەكان.

ئەۋ بەندەنەى من كە ھەلەبۇاردوون و، ئەۋ بەندەنەى من كە خۇيان ساغەكردۆتەۋە، تۇ دەستەلاتت بە سەرياندا نەشكى.

﴿وَكَفَىٰ بَرِيكَ وَكَيْلًا﴾، پەروەردگارىشت بەسە برىكار و سەپەرشتەيار و كارپەسپەردراۋ، بى، ھەر كەسەك كارى خۇى، ھەۋالەى خۇا بىكات و پەشت بە خۇا بەستەن، خۇا بەسە كە سەپەرشتەيار و مشوورخۇر و كار پەسپەراۋى بى.

مه‌سه‌له گرنه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

خوا فه‌رموو‌یه‌تی: یاد بکه‌وه! کاتیک به فریشته‌کامان فه‌رموو: کپ‌نووشی ریزگرتن بو ئاده‌م به‌رن، تیکرا کپ‌نووشیان برد، جگه له ئیبلیس گوتی: ئایا کپ‌نووش بو دروستکراویک بیهم، بو که‌سینک بیهم، که له قورپی دروستت کردوه؟ گوتی: ئایا نه و دروستکراوه‌ت دیوه که ریزت لینگرتوه و به‌سه‌ر منتدا هه‌لبژاردوه! نه‌گه‌ر هه‌تا قیامه‌تی به‌هیتیه‌وه، وه‌چه‌که‌ی جگه له که‌میکیان، هه‌مووان بنبر ده‌که‌م، گومرا ده‌که‌م و، پیش خو‌میان ده‌ده‌م:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦٦﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٧﴾﴾:

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له شه‌ش بره‌گه‌دا:

١- ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾، یاد بکه‌وه! کاتیک به فریشته‌کامان فه‌رموو: کپ‌نووش بو ئاده‌م به‌رن، (للملائكة) ، که (ال)‌ی ناساندن (تعریف)‌ی له‌سه‌ره، ئایا مه‌به‌ست پیتی سه‌رجه‌م فریشته‌کانه و (ال) بو (جنس)‌ه؟ یاخود مه‌به‌ست پیتی کومه‌له فریشته‌یه‌کی دیارییکراون و (ال) بو (عهد)‌ه؟ هه‌ردوو واتاکان نه‌گه‌ریان هه‌یه و زانایان له‌وباره‌وه بوونه دوو را:

أ - هه‌ندیکیان گوتووایانه: تیکرای فریشته‌کانی خوا کپ‌نووشی ریزگرتیان بو ئاده‌م بردوه.

ب - هه‌ندیکیش گوتووایانه: کومه‌له فریشته‌یه‌کی تاییه‌ت و دیارییکراو بوون.

به‌لام گومانی تیدانیه، - وه‌ک پیشتریش باسمان کرد - که مه‌به‌ست له کپ‌نووش (سجدة)، لیره‌دا کپ‌نووشی ریزلینگرتنه، نه‌ک کپ‌نووشی په‌رستن.

٢- ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾، تیکرا کپ‌نووشیان برد، جگه له ئیبلیس.

ئنجانا ئایا ئیبلیس کییه و چ که سه؟ له شوینی دیکه بو وینه: له سووره تنی (الکھف) دا بۆمان باسکراوه، که ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِیْسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهِۗۤ اَفَتَّخِذُوْنَهُ وَدْرِئْتَهُۥۙ اَوْلِيَآءَۙ مِنْ دُوْنِ وَّهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۭۙ يَّسَّۙ لِلظَّالِمِيْنَۙ بَدَلًاۙ﴾.

واته: یادبکه وه! کاتیک به فریشته کامان گوت: کړنووش بو ئاده م ببه ن یه کسه ر تیکرا کړنووشیان برد جگه له ئیبلیس {له هه موو قورئاندا ته نیا لیره دا خوا بۆمان ده رده خات که نه و ئیبلیس له جوړی جند بووه، نه ک له جوړی فریشته}، ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾، له جینن بوو، واش پیده چی، به پیی ته وه که له سووره تنی (الحجر) دا باسکراوه: ﴿وَالْحٰنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ﴾، واته: جانیشمان پیشتر له ئاگریکی بلیسه داری کونکه ر دروستکردبوو، که مه به ست ئیبلیس، ئیبلیس بابی جینن (أَبُو الْجِنِّ)، بن.

﴿فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهِۗ﴾، له فه رمانی په روهردگاری ده رچوو.

﴿اَفَتَّخِذُوْنَهُ وَدْرِئْتَهُۥۙ اَوْلِيَآءَۙ مِنْ دُوْنِ﴾، ئنجانا ئایا خووی و وه چه که ی جگه له من به دوست و سه ره شتیار و، به نیزیکی خوتان، ده گرن ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۭۙ يَّسَّۙ لِلظَّالِمِيْنَۙ بَدَلًاۙ﴾، له حالیک دا که نه وان دوژمنن بو ئیوه، نه وه خراپترین قه ره بوویه، خراپترین جیگره وه یه، بو سته مکاران.

به پیی رسته ی: (اَفَتَّخِذُوْنَهُ وَدْرِئْتَهُۥۙ اَوْلِيَآءَۙ...) ده بی جینن هه موویان وه چه ی ئیبلیس بن.

۳- ﴿قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا﴾، ئیبلیس گوتی: ئایا کړنووش بو که سیک به رم که له قورئ دروستکردوه؟ یانی: کاتیک که دروست کردوه، قور بووه.

لیره دا وشه ی (طینًا)، له پرووی ریزمانی عه ره بییه وه ده بیته (حال)، واته: (حَالَ كُوْنِهِ طِيْنًا)، ئایا کړنووش بو که سیک به رم، له حالیکدا که نه و له قوریه.

(ءَاَسْجُدُ) ئەم هه مزه یه ی پیشی، بو پرسیار لیکردنی نکوولیلیکه رانه (الاستفهام الإنکاری) یه، چونکه: (أَسْجُدُ) یانی: کړنووش ده به م، به لام: (ءَاَسْجُدُ)، یانی: ئایا کړنووش به رم؟! یانی: ناگونجی، کړنووش به م، وه ک یه کئ شتیکت ویی ده دا، ده ئیسی: نه و شته ده ده یه من؟ نکوولیی لی ده که ی، که نه و شته له و که سه وه رگری و قبوولی بکه ی.

لیره دا جیتی سه رنج نه وه یه که ئیبلیس ده لئی: ﴿ءَاسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾، ده لئی: ﴿جَعَلَ جِنْسَ الطِّينِ حَالًا مِنْهُ لِتَحْقِيقِهِ﴾، واته: ره گه زی قوری کرده به (حال) له ئاده م دا، بو نه وه ی به که م ته ماشا کردن و سووکایه تیی پیکردن بگه به نئی.

به لام بیگومان: ئاده م به و رووچه، که خوا ﴿فَوَوَّحْنَا﴾ فووی به به ردا کرد، که دروستکراویکی تاییه تیی خویبه و، به فه رمانی راسته و خوئی خوا دروست بووه: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ ﴿٢٩﴾ الحجر، ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ ﴿٨٥﴾ الإسراء، به لئی به و دروستکراوه تاییه تیه، که خراوه ته نیو نه و جهسته قورینه ی ئاده مه وه، ئاده م بوته جینیشینی خوا، بوته دروستکراویکی ریژلینگیروای خوا، بوته شایسته ی نه وه که فریشته کان ریژی لیبگرن، که چی ئیبلیس خوئی به سهر نه و لایه نه جه وهه رییه ی ئاده مه وه، ههر نابات، وه ک: ئاده م ته نیا قور بی، بیخه بهر له وه که ئاده م تا کو ته نیا قور بووه، ته نیا جهسته بووه، خوا به فریشتانی نه فه رمووه: کړنووشی بو بهرن، به لکو ده فه رموئی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ ﴿٢٩﴾ الحجر، واته: ههر کاتیک جهسته که یم ریگ خست، {یانی: وام لیکرد که ناماده بی، فووی نه و رووچه ی به به ردا بکه م} له رووچی خو م فووم پیدا کرد، نه و کاته کړنووشی بو بهرن.

هه تا ته نیا جهسته بووه، شایسته ی نه وه نه بووه، که خوا به فریشتان بفه رموئی: کړنووشی بو بهرن، به لام دوا ی نه وه ی نه و رووچه تاییه تیه، نه و دروستکراوه تاییه تیه ی که به فه رمانی راسته و خوئی خوا دروست بووه، نه وه ی چو ته بهر، ئنجا شایسته ی نه وه بووه فریشته کړنووشی بو بهرن، که چی ئیبلیس خوئی به سهر رووچه که وه ههر نابات، وه ک ئاده م قوریکی رووت بی و، رووچی تیدا نه بی!

﴿٤﴾ - ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، ئیبلیس گوتی: نا نه و دروستکراوه ده بینی! که نه مه ش ههر بیژیزی کردن و سووکایه تیی پیکردن و، به هه ند هه لنه گرتنی ئاده مه، ﴿كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ ﴿٦٢﴾، نا نه وه ت بینوه که تو ریژت لیگرتوه و به سهر مندا ریژت لیگرتوه و هه لئبژاردوه!

وشه ی: ﴿أَرَأَيْتَكَ﴾، ﴿مُرَّغَّبٌ مِنْ «أ» الْإِسْتِفْهَامِ، وَ «رَأَى» وَ «ت» الْمُخَاطَبِ الْمُقَرَّدِ الْمُتَرْفِعِ وَ «ك» الْخِطَابِ﴾، ﴿أَرَأَيْتَكَ﴾، که نه مه پیکهاته یه کی زور سه رسوره یته ره، له چوار به ش پیکهاته وه:

۱- هه مزه ی (إِسْتِفْهَامِ)، (أ).

۲- (رَأَى)، (أَرَأَيْتَ).

۳- (ت) ه بو تاکی، دویندراو (أَرَأَيْتَ).

۴- (ك) جارِیكى ديكه: تاى دوینزاو، (أَرَأَيْتَكَ)، ﴿أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي﴾، نا نهوت بینوه!
﴿كَرَّمْتُ عَلَيَّ﴾، كه ریزت لی گرتوه به سهر منداو، هه لئبژاردوه به سهر مندا.

رسته ی: ﴿كَرَّمْتُ عَلَيَّ﴾، یانی: (كَرَّمْتُهُ وَفَضَلْتُهُ عَلَيَّ)، ریزت لیگرتوه و به سهر مندا
هه لئبژاردوه: (ضَمَّنَ كَرَّمَ مَعْنَى: فَضَّلَ لِيَذَا عُدِّي بِ عَلَيَّ)، (كَرَّمَهُ)، واته: ریزی لیگرت، به لام
لیره (كَرَّمَ)، به (عَلَيَّ)، تیپه ریزاوه بۆ لای به ركار (مَفْعُولُ بِهِ)، تاكو مانای (فَضَلَ) ی بخریته
نیو، (فَضَلَ) واته: هه لئبژاردوه، واته: ﴿كَرَّمْتُ عَلَيَّ﴾، دوو واتایان ده گه یه نئ: ریزت
لیگرتوه و، به سهر منیشدا هه لئبژاردوه.

۵- ﴿لِيَنْ آخَرْتِنَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، نا نهو دروستکراوه ی که ریزت لیگرتوه و، به سهر مندا
هه لئبژاردوه: نه گهر من به یلیه وه و، مؤله تم بده ی تاكو رۆزی هه لئبژاردوه.

۶- ﴿لَا حَتَنَكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلاً﴾، وه چه که ی تیکرایان بنبر ده که م، یاخود جله ویان
ده که م و لغاویان ده که م و پیش خو میان ده ده م، به ره و دۆزه خ، (إِلَّا قَلِيلاً) ، جگه له که میکیان.

جیی سهرنج نه وه یه: که شه یان له هه موو نهو شوینانه دا، پیی خوش نه بووه شتیک
بلئ: که هه موو که س بزانی درۆیه، له هه موویان دا: به نده چاکه کانی خوا (عباد الله
المخلصین) که لیره به که میك (قَلِيلاً)، ناویان ده بات، هه لئبژاردوه و جیایان ده کاته وه،
خوا ی په روه ردگاریش له سووره تی (سبأ) دا پشگیری رایه که ی ئیبلیس کردوه، که
ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (سبأ،
واته: به دنیایی ئیبلیس گومانه که ی خو ی له سهر یان {له سهر وه چه ی ئاده م} راست برده
سهر {که گوتی: هه موویان گومرا ده که م، جگه له که میکیان}، جگه له کۆمه لئک له
برواداران، هه موویان شوینی که وتن.

که واته: درۆ هینده شتیک خرابه، ئیبلیسش نه یویستوه درۆیه ک بکات، هه موو
که س بزانی درۆیه، هه لئه ته ئیبلیس درۆی کرده، وه که له سووره تی (ابراهیم) دا پیشتر
باسمان کرد: ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ (۲۲) ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾، واته: منیش به لئیم پئدان،
به لئینه که شم نه برده سهر، که واته: درۆی کرده، به لام درۆیه کی کرده، که له قیامه تی
خه لک بۆی ئاشکرا ده بی، به لام درۆیه ک که ههر له دنیا دا دیار بی، نه وه که بلئ:
هه موویان گومرا ده که م، دوایش له دنیا دا دیار ده بی و، ئاشکرا ده بی، که نه خیر
ئیبلیس ناتوانی هه موو وه چه ی ئاده م گومرا بکات، درۆیه کی نه کرده ههر له دنیا دا

كەشف بئى، بەلام درۆيه كى كرده، كه ههتا قيامهتئى كهشف نابئى، ئهويش برىتبه لهو به لئنانهه كى ئىبليس به شوئىن كهوتووانى خوئيان دهدا، ئهگەر ئاوا بكهن، ئاوا دهبئى و، زىندوو بوونهوه نيه و، لئىرسيهوه نيه و، پئغه مبه ران راست ناكهن و ... هتد، كه ئهوانه تاكو قيامهتئى كهشف نابن.

پيشتر باسما كرده: (الإِخْتِنَاكُ: وَضَعُ الرَّايِبِ اللَّجَامَ فِي حَنَكِ الْفَرَسِ، لِيَرْكَبَهُ وَيُسَيِّرَهُ، فَهُوَ هُنَا مَثَلٌ لِحَلْبِهِ ذُرِّيَّةِ آدَمَ إِلَى مُرَادِهِ)، ده لئى: (إِخْتِنَاكُ)، ئهويه كه باباى سوار لغاو بخاته زار و شه ويلگهئى ئهسپهوه، تاكو سواری بئى و لئى بخورئى، ئه مهش وئنا كرده بو ئهوه كه چوئ شه يتان وه چهئى ئادهم، به رهو ئه وه مبهستهئى ده به وئى، ده بات، كه پيش خوئيان ده دات و، لئيان ده خورئى و ده يانبات.

وهك چوئ سوارئىك ئهسپئىك كه لغاوى ده كات، ده توانئى بو ئه وه مبهسته بيئاوئى و، لئىبخورئى كه ده به وئى، لئره دا هه لئىچانى ئىبليسئىش بو ئه وه مروفانهئى كه هه لئانده پئچئى و به قسهئى ده كهن، واى وئنا كرده وهك چوئ ئهسپئىك لغاو ده كرى، ئىرا دهئى ده كه وئته دهست، ئه وه سوارهو، رئشمهئى ده كه وئته دهستى و، به رهو ئه وه ئامانجهئى ده بيات كه ده به وئى، به هه مان شئوه ئىبليسئىش ئه وانهئى كه شوئنى ده كه ون، وهك رئشمهئى له مل كرده بن، جله و و لغاوى كرده بن، ئاوا به رهو ئه وه ئامانجهئى كه ده به وئى، پيش خوئيان ده دا.

ياخود وشهئى (الإِخْتِنَاكُ) يانى: (الإِسْتِئْصَالَ)، ده گوترى: (إِخْتِنَاكُ: الْجَرَادُ الزَّرْعَ: ذَهَبَ بِهِ كَلْبُهُ)، واته: كوله هه موو كشتوكاله كهئى خوارد، هه موو رووه كه كهئى خوارد، يانى: له بنى هئنا و له ريشه وه بنبرى كرده.

مهسه لهی دووهم:

خوا به ئیبلسی فهرموو: برۆ چیت پیده کری درئغیی مهکه، ههر کهس لهوان شوینت بکهوئ، سزای دۆزهخه، سزایهکی پر به پیسته، ههر چیشته لهوان پی کۆده کریتهوه به دهنگت تاویان بده و، سواره و پیاده تیان وهسهر بگییره و، به شداریی سامان و مندالیشیان بکه و، گفتیان پیده، شهیتانیش ته نیا گفتی فریوده ریان پی ده دات، به دلنایی تو به بنده کانم ناویری و، پهروه ردگارت بهسه بریکارو سه ره رشتیار و کار پینسپیرراو بی:

خوا ده فهرموئ: ﴿ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ جَاءَ مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ أُسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّتْهُمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ ۞

شیکردنهوی ئەم ئایه تانه، له نو برگه دا:

١- ﴿ قَالَ أَذْهَبَ ۞ خوا فهرمووی: برۆ، (أَذْهَبَ: إِمضِ لِشَأْنِكَ، إِسْتَمِرَّ عَلَىٰ عَمَلِكَ)، برۆ به دواي حالی خۆت بکهوه، یاخود بهرده وامبه لهسه ر کاری خۆت.

گومانی تیدانیه که خوا ده فهرموئ: ﴿ قَالَ أَذْهَبَ ۞، برۆ، مه بهست پیی فهрман پیکردنی رواله تیی نیه، به لکو مه بهست بی منه تکردنی ئیبلسه و، ئەم فهرمانه به سیاق و سه لیفه ده زانری، که ئەوه هه ره شه یه، وهک چۆن که سیک هه ره شه ده کات، تۆش ده لئی: ده برۆ چیت پی ده کری، بیکه، مه بهستت ئەوه نیه بچی کاره که نه نجام بدات، به لکو مه بهستت ئەوه یه که: تو هیچت پی نا کری، یاخود: هه رچی بیکه ی، به زیانی خۆت ته واو ده بی.

٢- ﴿ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ جَاءَ مَوْفُورًا ۞، ههر که سیک لهوان شوینت بکهوئ، واته: له مروفه کان، له وه چه ی ئادهم، شوینت بکهوئ، ﴿ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ جَاءَ مَوْفُورًا ۞، به دلنایی ئەوه دۆزهخ سزاتانه، سزایهکی پر به پیسته، سزایهکی زۆر و تیر و ته واو.

۳- ﴿جَزَاءً مَوْفُورًا﴾، دەگۈترى: (جَزَاءً جَزَاءً: أَعْطَاهُ عَنْ عَمَلِهِ عَوْضًا)، واتە: لە برى كردهوه كەى قەرەبووى دايە، (جَزَاءً: بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ)، (جَزَاءً)، بە مانای (مَفْعُول) ه، واتە: (مَجْزِي) قەرەبوويەك كە دەدریتەوه بە كەسێك، (مَوْفُورٌ: إِسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ وَقَرَهُ، أَي: كَثُرَهُ)، (مَوْفُورٌ)، ناوى بەركارە لە (وَقَرَهُ) هاتو، (وَقَرَهُ، كَثُرَهُ)، زۆرى كرد، (مَوْفُورٌ: أَي: وَافِرًا وَافِيًا كَافِيًا)، واتە: شتێك كە زۆر بى و، تىر و تەواو بى و، بەشى ئەو شتە بكات.

۴- ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، هەر كامێك لەوان كە دەتوانى، بە دەنگى خۆت، هەلىقەنە و هەلىپىچە و، راي پىچە و پىش خۆتى بدە، (الإسْتَفْزَارُ: طَلَبُ الْفَرْ، وَهُوَ الْخِفَةُ وَالْإِنْزِعَاجُ، وَتَرَكُ التَّثَاقُلِ)، وشەى (فَز)، پىشتر باسماں كرد برىتە لە هەلقەندنى كەسێك، هەلىپىچانى كەسێك، جوولاندنى كەسێك، كە لىرەدا: (فَز)، برىتە لە سووكى و بىزاركردن و، هەلقەندن و، واز لە تەنبەلى هیتان، (الإسْتَفْزَارُ: طَلَبُ الْفَرْ)، (إسْتَفْزَار) داواكردنى سووكى و راپەراندن و هەلقەندنە، لە شوینى خۆى.

كە دەفەرموى: (بِصَوْتِكَ)، بە تەئكید مەبەست پىش هاندانى شەیتان و دنەدانى و، خوتخوتەبەتى، ئەگەرنا كەس دەنگى شەیتانى نەبىستەوه.

۵- ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِحَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾ (الْحَيْلُ: إِسْمٌ جَمْعُ الْفَرَسِ)، (خيل) ناوى كۆبە بو ئەسپ (فارس) ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِحَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾ (رَجِلِكَ: جَمْعُ الرَّجْلِ، كَصَخْبٍ وَصَاحِبٍ)، (صَخْب) واتە: هاوول، بە (صَاحِبٍ) كۆدەكریتەوه، (رَجِلٍ) يش، كۆى (رَاجِلًا) ه، واتە: پىادەكان، پىرۆبەكان. (الإجْلَابُ: جَمْعُ الْجَيْشِ وَسَوْفُهُ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْجَلْبَةِ وَهُوَ الصِّيَاحُ)، (جَلْبَةٌ)، واتە: بەسەردا هاواركردن، (إجْلَاب)، برىتە لە كۆكردنەوهى سوپا و لىخوړىنى و پىش خۆدانى.

كە دەفەرموى: ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِحَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، يانى: سواره و پىادەى خۆتیاں بەسەر وەربكە، (خَيْلٍ)، هەر بە مانای ئەسپەكان دى و كۆى (فَرَسٍ) ه، بەلام هاوكات بە مانای ئەسپ سوارانىش دى، (رَجِلٍ) يش يانى: پىادە، هەلبەتە سوپا كاتى خۆى وابوو، و، ئىستاش هەر وایە، لە سواره و پىادە پىك دى: (المشاةُ والدروع)، پىرۆبەكان و سوارهكان، كە ئىستا: دەببایە و مودەرپەرە و سەیارە و ئەوانەن، كاتى خۆشى ئەسپ سواران بوون، بىگومان كە دەفەرموى: ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِحَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، ئەمە هەمووى ویناكردە، واتە: چۆن سوپايەك، يان دەوله تىك، يان هیزىك لە گەل هیزىكى دىكەدا، بەشەر دى، ئەو لایەنەى دەیهوى بەرەنگارى لایەنى بەرانبەر بىتەوه، هەرچى سواره و پىادەى خۆبەتى، دەنگیان دەدا و هەلىان دەپىچى و،

رایان ده پیچی که به گژ ته ره فی به رانبه ریاندا بکات، واته: توّش به و شیوه به بکه، ناوا به خهستی دوژمنایه تی، وه چه ی ئاده م بکه.

۶- ﴿وَسَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، ههروهه به شداریان بکه له سامانیان و، له روّله کانیندا، ئه مه دواپی زیاتر تیشکی ده خهینه سهر، واته: چیت پی ده کری، بوّ ئه وه ی ئه وان هه نس و کهوت و ته صه پرروفی ناشه رعیی له مال و سامانه کانینان دا بکه، به دلّی تو، ئه و ئامانجانهی که تو ده ته وی بیانهنینه دی، هانیان بده بوّی، ههروهه له روّله کانیشیاندا به شداریی بکه، واته: وابکه که مندالّه کانیشیان به و شیوه به ته صه پرروفیان له گه لدا بکه و به کاریان بینن، که تو ده ته وی.

۷- ﴿وَعَدُّهُمْ﴾، ههروهه گفتیشیان پی بده و، دلّیشیان خوّش بکه بوّ ئه و مه به ستانه ی خوّت، دواپی خوا ده فه رموی: ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾، به دلّیایی شه یتانیش ته نیا به لّینی فریوده ریان پی ده دات، ئه و به لّیتانه یان پی ده دا، که پیی هه لّخه له تین، فریوی پی بخوّن و کلّویان له سهر ده نی، ئه گه رنا به لّینه کانی نایه نه دی، وه که له سووره تی (ابراهیم) دا، ئیبلیس له وی، له روژی دواپی دا دان پی دادینی و، پی لّیده نی و ده لی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ﴾ ۲۲، واته: به دلّیایی خوا به لّینی راستی پیدان، ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ ۲۲، واته: منیش به لّینم پیدان، به لّینه که شم درو بوو، به لّینه که م پیچه وانه بوو.

له وی شه یتان دانی پیدان دینی، لیره ش خوا ده فه رموی: شه یتان ته نیا به لّینی فریوده ریان پی ده دا.

۸- ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، خوا له کوّتایی دا: ئه وه راده گه به نی که به نده کانی من، تو ده سه لاتت به سه ردا ناشکین، لیره دا خوا ﴿﴾ به پیوستی نه زانیوه به فه رموی: ﴿إِنَّ عِبَادِي الْمُخْلِصِينَ﴾، یان ﴿إِنَّ عِبَادِي الْمُخْلِصِينَ﴾، ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، چونکه خوا پیشر ئه و راستییه ی راگه یاننده، ئیبلیس خوّی به زمانی خوّی، به زاری خوّی، دانی به وه داهیناوه که: به نده هه لّیژارده کانی خوا، یان به نده خوّساگه ره وه کانی خوا، ناکه ونه ژیر رکیفی شه یتان، ئیبلیس ده سه لاتتی به سه ریاندا ناشکین، ئنجا له بهر ئه وه ی له شوینه کانی دیکه دا باسکراوه، لیره دا به پیوستی نه زانیوه باسی بکات، ته نیا به وه نده وازی هیناوه، به فه رموی: ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾، ئنجا مادام خوا ئه و به ندانه ی پالداوه ته لای خوّی، واته: ئه و به ندانه ی که تایبه تن به منه وه، بوّ من ساغ و ملکه چن، به ویستی خوّیان بوّ من ملکه چن، تو ده سه لاتت به سه ریاندا ناشکی و پینان ناویری.

۹- ﴿ وَكَفَىٰ بَرِيكَ وَكَيْلًا ۖ ۞ ۙ پەرۋەردگارىشت بەسە بريكار و كار پيسپيراو بى، (أى: يَكْفِي رَبُّكَ لَوْ كَأَنَّكَ، أَيْ: عَاصِمًا وَحَافِظًا)، پەرۋەردگارت بەسە: بريكار و سەرپەرشتيار و كار پى سپىراوى تۆ بى، واتە: پارىزەر و چەپالەدەرى تۆ بى.

چوار كورته سەرنج لەم ئايەتە:

يەكەم: ﴿ وَأَسْتَفْرِزُ مَنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ ۖ ۞ ۙ واتە: ھەرچى ھۆكار و ئامرازى ھەلخەلەتاندن و، خوتخوتە و گومرا كردن ھەيە، كۆى بکەوہ بۆ ئەوانەى لە وەچەى ئادەم شوئنت دەكەون، ھەموو ھۆكارەكان بگرە بەر لە دژيان، بۆ ئەوہى ھەرچى زووتر ھەليانخەلەتینی و گومرايان بکەى، چیت پئدەكرى بيكە.

ليرەدا كە دەفەرموى: ﴿ وَأَسْتَفْرِزُ مَنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ ۖ ۞ ۙ ئەمە ھەرچەندە لە تەفسيرەكاندا نەمبينيوہ، بەلام پيم وايە: دژايەتتى ئيبليس بۆ مروشان وينا كراوہ بە ليدانى شەپپوورى جەنگ و پيگھاتە و جوړەكانى سوپا، كە بە گشتى دەبنەوہ بە: سوارە و پيادە، واتە: وەك چۆن شەپپوورى جەنگ ليدەدرى، تۆش ئاوا شەپپووريان بۆ ليدە، مۇسقا و تەپل و دەھۆلى جەنگيان بۆ بكوته، بۆ ئەوہى ھەليان پيچى و رايان پيچى و ھەرچى جوړەكانى ھيژى خۆتە، لە سوارە و پيادە بۆيان بخە رى و بەسەريان وەرکە.

دووہم: ﴿ وَأَسْتَفْرِزُ مَنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ ۖ ۞ ۙ بەنسبەت ئەم رستە قورئانيەوہ: ھەندىك لە تەفسيرەكان گوتويوانە: ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوہى بەكارھيتانى ئاميرەكانى مۇسقا، ھەرمامە! ئيمەش دەليين: ئەم ئايەتە ھيچ پەيوەندى بەوہوہ نىە و ھيچ پەيوەندى بە ئاميرەكانى مۇسقاوہ نىە و، لە راستييدا ئەو شوئنەوارانەى لەو بارەوہ ھاتوون، ھەموويان ليدكانەوہ و تىگەيشتنى زانايان، لە ھاوہلان و شوئنكەوتووان و زانايانى ديكە، كە زيڊە ھەستياريان ھەبووہ بەرانبەر بە ئاميرەكانى مۇسقا، لەبەر ئەوہى لە رۆژگارى ئەوان دا، ئەو ئاميرانەى مۇسقا، زياتر نيشانەى كەسانى بى بەند و بار بوون، وەك لە زۆربەى رۆژگارەكانيشدا ھەر وايە، ئەگەرنا ئەم ئايەتە كەم و زۆر پەيوەندى بەوہوہ نىە و، من لە كتيبى: (چەند بابەتتىكى ھونەرىيە لە ژير رۆشنايى قورئان و سوننەتدا) بە تەفصيل باسەم كردوہ، كە ئەسل لە دەنگە خۆشەكاندا: دەنگى ئامير بى، دەنگى مروف بى، دەنگى تەير و توال بى، دەنگى تافگە بى، ئەسل لە دەنگى خۆشدا، ئەوہى كە يەكيكە لە نيعمەتەكانى خوا و شتىكى رەوايە، بەلام كاتيك كە بۆ مەبەستى خراب بەكاردەھيترى، ئەو كاتە حوكمەكەى دەگوڤرى، ئەگەرنا ئەگەر بۆ مەبەستى ھەل، يان بۆ مەبەستىكى واجب، يان بۆ مەبەستىكى رەوا، بەكاربھيترى، حوكمەكەى

له سهر ئه سلی خوئی، که بریتیه له ره‌وایه تیی (إباحة) ده‌میئیتیه‌وه، خواش ۱۰ له قورئاندا، ده‌نگی خووشی به: یه‌کیک له موعجیزه‌کانی داوود علیه السلام، داناوه: ﴿يَجِبَالُ أَوِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ﴾ ۱۰ سبأ، وهک پیتشریش باسمان کرد و له‌وباره‌وه فره‌مایشتی پیغه‌مبه‌ریشمان هینا که مه‌دحکردنی ده‌نگی خووشی داوودی تیدایه: (... لقد أوتيت مِزماراً من مزامير آل داود) ^(۱).

سئیه‌م: ﴿وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، (المشاركة: في الأموال والأولاد: هي أن يكون للشيطان نصيبه منها، من حيث الحرام والإسراف والتبذير والإفساد)، هاوبه‌شیی کردنی شه‌یتان له سامانه‌کانیاندا ئه‌وه‌یه: که شه‌یتان پشک و به‌شی هه‌بی تییاندا، له‌و‌رووه‌وه که ئه‌و مال و سامانه له ری‌ی هه‌پامه‌وه وه‌ده‌ستبئین، یاخود: له شوئنی هه‌پامدا خه‌رجی بکه‌ن، یان زی‌ده‌پرویی تیدا بکه‌ن، یان ده‌ستبلاوی تیدا بکه‌ن {واته: یان له حالیکدا ئامانجه‌که ره‌وایه، هه‌له‌ خه‌رجیی بکه‌ن، یان زی‌ده‌پرویی تیدا بکه‌ن، یان بو ئامانجی نا‌ه‌وا به‌کاری بینن} یان بو تیکدان و خراپه‌کاری به‌کاری بینن.

به‌نسبه‌ت‌پروله‌کانیانه‌وه: هه‌م زینده به‌چالکردنیان ده‌گه‌یه‌نی، هه‌م ناولیتانیان به‌ناوی خراپ ده‌گه‌یه‌نی، هه‌م ئه‌وه که ئه‌و مندالانه‌یان به‌شپوه‌یه‌کی ناشه‌رعیی په‌یدابن له ری‌ی زینا و داوین پیسییه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌موو هه‌لس و کهوت و ره‌فتاره‌کانی که‌مرووف ده‌یانکات، له‌گه‌ل منداله‌کانیاندا، که ناشه‌رعیی بن، ئه‌وه هه‌مووی ده‌گریته‌وه.

(مجاهد) که یه‌کیکه له زانایانی تابعین و قوتابی عه‌بدووللای کوری عه‌بیاس بووه، (خوا لئیان رازی بی)، ده‌لن: (إِذَا جَامَعَ الرَّجُلُ، وَلَمْ يُسَمِّ انْطَوَى الْجَانُّ عَلَى إِخْلِيلِهِ، فَجَامَعَ مَعَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ نَسْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ ۵۱ (الرحمن) ^(۲).

موجاهید ده‌لن: کاتیک که پیاو سه‌رجیی له‌گه‌ل هاوسه‌ری دا ده‌کات، به‌لام ناوی خوا ناهئین، جند خوئی له زه‌که‌ری ده‌ئالئینی و کاتیک که له‌گه‌ل خیزانیدا جووت ده‌بن، ئه‌ویش به‌شداری تیدا ده‌کات، ئه‌وه فره‌مووده‌ی خوای به‌رزه، ^(۳) که ده‌فه‌رموی: ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ نَسْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ ۵۱ (الرحمن، واته: له پیش به‌هه‌شتیه‌کاندا نه‌ مرووف و،

(۱) أخرجه أحمد: ۲۳۰۱۹، والبخاري في الأدب المفرد: ۱۰۸۷، ومسلم: ۷۹۳، والنسائي في الكبرى: ۸۰۵۸، والدارمي: ۳۴۹۸، وابن حبان برقم ۸۹۲، والحاكم: ۷۷۵۷، وقال: صحيح على شرط الشيخين.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ۱۰، ص ۲۳۶.

(۳) واته: به‌شیکه له چه‌مک و واتای فره‌مایشتی خواو، فره‌مایشتی خوا ده‌یگریته‌وه نه‌ک ئه‌وه مانای ئایه‌ته‌که بن.

نه جند، له گه ل ٺهو ٺافره تانه دا جووت نه بوون، واته: ٺافره تانتي كه خواي به خشه به تايهت بو پياواني ٺيماندار له به هه شتدا دروستيان ده كات.

چواره م: ﴿وَعِدَّهُمْ﴾، (اي اعظم المواعيد بخصو ل ما يرغبونه)، به لئينيان پييده كه ٺه وه ي ٺاره زوويانه، (گوايه) بو يان ديته دي، بو ويته:

۱ - ٺه وه كه به كانيان تكيان بو ده كه ن.

۲ - ٺه وه كه ترسيان نه بن له سزاي خوا.

۳ - ٺه وه كه به لئين بدات به وانه كه گونا هو سه رپيچيي ده كه ن، كه له ززه ته چه رامه كانيان بو دا بين ده بن!

۴ - ٺه وه كه بلين: سزا و پا داشت، زين دوو بوونه وه نيه.

ٺه وانه هه موويان به لئيني شه يتانن، بو يه خوا ده فهرمو ي: ٺه وه به لئينانه ي كه شه يتان پييان ده دات، ته نيا فريو دان و، هه لئه له تان دن و، كلا و له سه رنانن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ **دەرسى دەوتەم** ✱

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت ئايەتان پېك دى، ئايەتەکانى: (۶۶ - ۷۲) خۋاى بەرز و مەزن لەم ھەوت (۷) ئايەتەدا، باسى پېنج بابەت دەکات:

يەكەم: رام و دەستەمۆكرانى دەريا بۆ سەفەر و ھاتووچۆ تېداکردنى مروّفەكان.

دوو: لە فریا ھاتنى خوا بۆ مروّفان، لە كاتى لى قەومانى نىو دەريادا، كە جگە لە خوا ھاواريان بە كەس ناگات و ھېچ كەس پېيان راناگات.

سى: ھەپەشە و ھۆشدارىيى خوا بۆ مروّفەكان، كە بەلای ناگەھان: ھەميشە لە وشكانىي و دەريادا بۆيان لە بۆسەدايە، با پىشتىنى لى نەكەنەوھە و خاترجەم نەبن.

چوار: راگەياندى ئەو راستىيە كە خوا رېزى لە مروّفان گرتوھە، دەريا و وشكانىي بۆ ملكەچ كرددون و، بزيوھ خوۆش و بە سوودەكانى بۆ پەخساندوون و، بەسەر زۆرىك لە دروستكراوانى خویدا، ھەلبىزاردوون.

پېنجەم: باسى سەرەنجامى خىرى پروادارانى راستە رى گرتووى بەرچا و پروون و، سەرەنجامى شوومى دل كویرانى گومرا.

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكَيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمُ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ ﴿٦٩﴾ وَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْبِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ، فَأُولَئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ ﴿٧٢﴾

ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان

{پەروەردگارتان ئەو كەسەيە كە كەشتىياتان لە دەريادا بۆ دەئاژو، تاكو (بازرگانىي و كار وكاسىيى بكەن و)، لە بەخشى وى بخوازن، بە دنىايى ئەو (پەروەردگارەتان) لەگەلتان بە بەزەييە ﴿٦٦﴾ ھەركاتىكىش لە دەريادا زياتان تووش بوو (گرفتار بوون) جگە لەوى، تىكپراي ئەوانەى لىيان دەپارنەو ە بزر دەبن، كەچى كە بەرەو وشكانىي قوتارى كردن، رووتان (لە خوا) ۋەرگىراو، مروڤىش سېلە و ناسپاسە (بەرانبەر بە خوا) ﴿٦٧﴾ ئايا تىو ە خاترجەم (بى ترس و بىم) بوون كە (خوا) بەبەرى وشكانىياتاندا رۆبچوئى، يان بايەكى رامەلكەرى خۆل و وردە بەردتان بنىرتە سەر، پاشان ھىچ برىكار و سەرپەرشتيارىكتان نەبى (دەربازتان بكات)؟! ﴿٦٨﴾ يان ئايا خاترجەم و بى باك بوون، لەو ەى (خوا) كەرەتىكى دىكە، بتانگىرتەو ە نىوى (دەريا) و بايەكى تىكشكىنەرتان بنىرتە سەر و، بە ھۆى نا سپاسىياتنەو ە، نغروتان بكات، پاشان ھىچ كەسىكتان چنگ نەكەوئى كە تۆلەستىن و، داواكارى ئەو مافەتان بى، لىمان؟ ﴿٦٩﴾ بە دنىايىش تىمە رىزمان لە ۋەچەى ئادەم گرتەو، لە وشكانىي و دەريادا (بە ھۆى رەخساندى ھۆيەكانى بار و سوارەو ە) ھەلمانگرتوون و، لە بژيوە چاك و سوودبەخشەكان پىمان داون و، بەسەر زۆرىك لە دروستكراواغاندا ھەلمانبىژاردوون ﴿٧٠﴾ رۆژىك (ياد بكەو ە!) كە ھەر كۆمەلە خەلكە بە (ناوى) پىشەوايەكەيانەو ە بانگ دەكەين، ئنجا ھەر كەس نووسراو ەكەى بە دەستى راستى بدرتەو ە، ئا ئەوانە نووسراو ەكەيان دەخوئىننەو ە و، ھىندەى دەزووى سەر نىوكە خورماش ستەمىان لى ناكرى ﴿٧١﴾ ھەر كەسىكىش لەم (ژيانى دنىاي) ەدا كوئر بى، (كوئردل بى، لە ئاست ھىدايەتى خوادا) ئەو ە لە رۆژى دوايىدا، كوئر و رى لى و ن بووترىشە ﴿٧٢﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(يُزَجَى): واته: لى ده خورپى ده ئازووى: (زَجَى الشَّيْءُ زَجْوًا: سَاقَهُ وَدَفَعَهُ بَرْفِقٍ، أَرْجَى الشَّيْءِ، زَجَاهُ وَزَجَى الشَّيْءِ، أَي: سَهَّلَهُ وَالْمُزَجَى: الْقَلِيلُ)، (يُزَجَى) له (أَرْجَى) هه هاتوه، (أَرْجَى يُزَجَى) واته: لى خورپى، چونكه ده لى: (زَجَى الشَّيْءُ، زَجْوًا سَاقَهُ وَدَفَعَهُ بَرْفِقٍ) شته كهى پيش خوداو، لى خورپى و ئازووى به نه رمى، (أَرْجَى الشَّيْءِ أَي: زَجَاهُ) كه واته: (أَرْجَى) له گه ل (زَجَى) له گه ل (زَجَى) هه رستىكيان به ماناى لى خورپى، دىن و هه رستىكيان كردارى تپه پر (مُتَعَدِّي)ن و پىويستيان به بهر كار (مفعول به) ده كات.

ههروهها (زَجَى) وهك چوون به ماناى (زَجَى) و (أَرْجَى) دى، واته: لى خورپى و پيش خوداو ئازووى، به هه مان شيوه به ماناى ئاسان كردن پيش دى، (زَجَى): ئاسانى كرد (سَهَّلَهُ)، ههروهها (مُزَجَى) به ماناى كه م دى، ده گوترى: (شَيْءٌ مُزَجَى) واته: شتىكى كه م، يان (بِضَاعَةٌ مُزَجَّاةٌ) به (تاء) واته: كه ل و په ل و شمه كىكى كه م بابه خ، بوچى؟! چونكه شتى كه م، كه نرخ و بههاى كه م بى، پال پيوه ده نرى به ئاسانى، به لام شتىك كه نرخى زور بى، ده ستى پيوه ده گيرى.

(أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ): كه به زهويتاندا به رپته خوار، (أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ) يانى: (أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضُ) وشه (أَرْضِ) باس نه كردوه، له بهرئه وهى ده زانرى، كه نه وهى له بن پى مروفا روده چوئى و، مروفا پيدا ده بردرپته خوار، هه ر زه وييه.

ده گوترى: (خَسَفَتِ الْأَرْضُ خَسْفًا وَخُسُوفًا: غَارَتْ بِمَا عَلَيْهَا، وَخَسَفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضُ: غَيْبُهُمْ فِيهَا) (خَسَفَتِ الْأَرْضُ خَسْفًا وَخُسُوفًا) واته: نه وهى زه وييه روچوو، به وهى كه له سه ريه تى (وَخَسَفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضُ: غَيْبُهُمْ فِيهَا) خوا له زه وييدا ونى كردن په نهانى كردن، واته: به زه وييدا بردنيه خوار و پيدا روى چواندن.

(حَاصِبًا): (الْحَاصِبُ: الْحَصْبَاءُ وَالْحَصْبُ: صِغَارُ الْحِجَارَةِ) (حَصْبَاءٌ) و (حَصْبٌ) برپته له ورده بهرد، بهردى گچكه، چهو.

(حَاصِبٌ) به دوو واتا هاتوه:

یهك: (مَكَانٌ ذُو حَصْبَاءَ) شوینتیک که ورده بهردی لى بن.

دوو: (الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ تَعْمَلُ التُّرَابَ وَالْحَصْبَاءَ) بایه کی توند، که ههم گَل و ههم ورده بهرد، (چهو) له گهل خوی رامالن.

(تَارَةً أُخْرَى): واته: که په تىکی دیکه، (التَّارَةُ: الْمُدَّةُ، وَالْحَيْنُ، وَالْجَمْعُ: تَيْر) کوی (تَارَةً) یه، واته: جاره کان، (تَارَةً) به مانای که پرت، یان به مانای کات دى، کاتىکی دیکه، که په تىکی دیکه.

(قَاصِفًا): (القَصْفُ: الْكَسْرُ وَالْهَشْمُ: هِيَ الرِّيحُ الَّتِي تَكْسِرُ مَا جَرَتْ عَلَيْهِ مِنَ الشَّجَرِ وَالْبَنَاءِ)، (قَصْف) به مانای تیکشکاندن دى، که لیره دا (قَاصِف) بایه که ههر شتیک به سهریدا بپروا له درهخت و خانووبه ره، تىکی بشکینى.

(تَبِيعًا): (تَبِيعُ: التَّابِعُ الْمُطَالِبُ بِالنَّارِ وَالْخَادِمُ التَّابِعُ، وَالْعَجَلُ) (تَبِيع) واته: شوین که وتوو، که سىک که به دواى شتیکدا ده چى و دواى توله ده کا (وَالْمُطَالِبُ بِحَقِّ) ههروهها (تَبِيع) به مانای که سىکه که دواى مافىک ده کات، ههروهها به مانای شوینکه وتوو و خزمه تجیبى دى، که به دواى گهوره که ی ده که وى بو ئه وهى خزمه قى بکات، ههروهها به مانای به چکه ی ره شه ولاخيش دى، واته: گولک.

(فَتِيلاً): (فَتِيلٌ: مَا فَتَلَهُ الْإِنْسَانُ بَيْنَ أَصَابِعِهِ مِنْ خَيْطٍ أَوْ وَسَخٍ، الْخَيْطُ الَّذِي فِي شَقِّ النَّوَاةِ)، (فَتِيل) نه وه یه که ئىنسان له نىوان دوو په نجه کانیدا، باى ده دات، له چلک، یاخود ده زوو، به دوو پیتکه ده پىروینى، ههروهها بهو ده زوو ی سهر نىوی ده نکه خورماش ده گوترى، که ده زوو یکه وهك چون به دوو په نجه شتیک ده خرىته نىو دوو سهره په نجه وه، نه ویش شتیکى باریکه وهك ده زوو یك.

مانای گشتی ئایه تەکان

خوای **خَوَالِدٌ** لەم حەوت ئایه تەدا، باسی چەند بابەتیک دەکات، کە سەرەتا دەست پێدەکات بە خستنه پرۆی یه کۆی له چاکه و نيعمه ته مه زنه کانی خووی، کە بریتیه له پام کردن و دەسته مۆ و ملکه چکردنی ده ریا، بۆ سه فه رو بارو سوار و هاتووچۆی مرووفان، ده فه رموی:

﴿ رَبِّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ ٦٦ ﴾، پهروه ردگارتان نه و که سه یه که شتییه کانتان بۆ ده ئاژووی، که شتییه کانتان بۆ لێ ده خوړی له ده ریا دا.

وشه ی (**الْفُلْكَ**) هه م به مانای یه ک که شتی (**السفينة**) دی، هه م به مانای کۆی که شتییه کان (**السفن**) یش دی.

خوای **خَوَالِدٌ** ته نیا وشه ی (**الْفُلْكَ**) ی به کارهیناوه له قورئاندا، که به زۆری له هه موو سیاقه کاندا، هه م مانای که شتییه ک ده گه یه نئ، هه م به مانای کۆمه له که شتییه کیش دی، به لام نه گه ر وشه ی (**سَفِينَة**) ی به کارهینابایه، نه و کاته هه ر یه ک که شتی ده گه یاند و، نه گه ر (**سُفْن**) بووایه نه و کاته ته نیا چەند که شتییه کی ده گه یاند، به لام خوای **خَوَالِدٌ** وشه یه کی به کارهیناوه، که هه م مانای تاک ده گه یه نئ، هه م مانای کۆ ده گه یه نئ، پهروه ردگارتان نه و که سه یه: که شتییه کانتان بۆ ده ئاژووی له ده ریا دا، واته: ده ریا ی وا لیکردوه، که که شتییه کان تیدا برۆن، وه ک چۆن هه واشی وا لیکردوه که فرۆکه کان تیدا برۆن، مه به ست له ئاژووتنی خوا بۆ که شتییه کان نه وه یه، واته: خوا ده ریا و ئاوی وا دروستکردوه: که شتی بئوانی له سه ری برۆن و بخزن، نه ک وه ک وشکانی، که له بنیدا نه روات، ئاو له بن که شتییه که دا ده خزنی و ده روات، شله، ﴿ لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ ﴾، بۆ نه وه ی له به خششی خوا داوا بکه ن واته: پێیدا بین و بچن و، بازرگانی و کار و که سابه ت بکه ن.

خوای لیره دا نه و مال و سامانه ی که به هۆی بازرگانی و، کارو که سابه ته وه وه ده ست دی، یاخود نه وه ی که له ده ریا دا راوی ده که ن، ئیستا زۆرجاران که شتی، بۆ راوکردنی

ژياندارانى نىۋو دەريا بەكاردى، نەك ھەر بەس بۆ مەبەستى گواستەنەۋەي كەل و پەل و، مروفەكان و باروسوار، ئەوانەي ھەموو بە: بەخشى خوا (فضل اللہ) ناوبردوون، ﴿إِنَّهُ كَاتِبٌ بِكُمْ رَحِيماً﴾ بە دۇنيايى ئەو لەگەلتان بە بەزەيى و مېھربانە.

ئىنجا بە بۆنەي رۆيشتى كەشتىيەكانەۋە بە نىۋو دەريادا، بۆ داواکردى بەخشى خوا، كە مەبەست پىتى ئەو بژيوو پۆزىيەيە، كە بە سواريى كەشتىيەكان دەستيان دەكەۋى، چ ۋەك بازرگانىيى، چ ۋەك گواستەنەۋەي كەل و پەل، چ ۋەك راۋوشكار لە دەريادا، دەفەرمۋى: ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ﴾ ھەر كاتىك زىانتيكتان لە دەريادا تووش بوو، واتە: گرفتار بوون، ﴿ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ﴾ جگە لەۋى، ئەوانەي لىيان دەپارپنەۋە، ھەموويان ون دەبن، جگە لەۋ خوايەي كە دەرياي بۆ رام و دەستەمۆ كرددوون، ئەوانەي دىكەتان ھەموو لى ون دەبن، واتە: ھەر بانگيان ناكەن، ياخود ئەگەر بانگيشيان بكەن، نين، تاكو لە فرىاتان بىن و دەريازتان بكەن! ﴿فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ﴾ كەچى دواي ئەۋەي دەريازى كردن بۆ وشكانىي، پشتتان ھەلكرد، پشتتان لە خوا كرد، لاملتان لە خوا كرد، ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾ بە دۇنيايى مروف سېلە و ناسوپاسە، واتە: مروفتيك دەستى ھىدايەتى خواي نەگەيشتى، ياخود مروفى بىپروا.

﴿أَفَأَمْنُمْ أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾ ئايا خاتر جەم بوون و، بى ترس و بىم بوون، كە خوا بە لاي وشكانىيدا رۆتان بچوئىتى، ئەو وشكانىيەي كە دەچنە سەرى، پىتان وايە كە دەرياز بوون لە مەترسيەكاني نىۋو دەريا، ناگونجى ئەو وشكانىيەش لە بتاندا رۆبچى، ئايا خاترجەم بوون لەۋه؟!

﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ ياخود: ھەر لەۋ وشكانىيەدا كە بۆي چوون، لەۋ سەر زەمىنەدا كە لە كەشتىيەكان دابەزيون و چوونە نىۋى، ئەگەر زەۋىيەكەش لە ژىرتان رۆنەچى و پىدا نەچنە خوار، ئايا خاترجەم بوون لەۋه كە: خوا بايەكى رامالکەرى خۆل و چەوو ورده بەردتان، بنىرتى سەر، بايەكى بەھىز، ۋەك دەبىنين ئەو بايانەي كە ھەلدەكەن، دار و بەرد را دەمانن، بگرە گەردەلوولى وا ھەيە سەيارە لوول دەدات و ھەلدەگرى، دار و درەخت تىكدەشكىنى و، خانووبەرەكان دەرووخىتى، ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلاً﴾ ئىنجا ھىچ كار پى سپىردراۋىك و، ھىچ سەرپەرشتيارىكتان دەست نەكەۋى، كە دەريازتان بكات لەۋ بايە بەھىزە، يان لەۋ بە زەۋىيدا چوونە خوار و رۆچوونە؟

﴿ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى ﴾، یان ئایا خاترجه م و بنی بيم و بنی باک بوون، له وهی خوا کاتیکی دیکه، که ره تیکی دیکه بتانگیرته وه نیوی، واته: نیو ده ریا، ﴿ فَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ ﴾، ئنجا بایه کی تیکشکینه رتان بنیرته سهر، بایه کی به هیز که شت تیک ده شکینن، ﴿ فَيَغْرَقْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ﴾، به هوی ناسوپاسییتانه وه نغروۆتان بکات، نقوومتان بکات له ده ریادا، ﴿ ثُمَّ لَا يَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴾، دواییش هیچ داواکاریکی مافه کانتان، یان داواکاری تۆله تان له ئیمه، چنگ نه که وهی، واته: هیچ کهستان چنگ نه که وهی، که به دوای مافی ئیوه بکه وهی و داوای ماف و قهره بووتان بو بکات، له ئیمه، یاخود تۆله له ئیمه بکاته وه، ئایا له وه دنییا بوون؟!

خوا ﴿ وَهَكَذَا نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾ وه ک پرسیار کردنی نکو و لیلیکه رانه و، سه رزه نشتکه رانه ئه و پرسیاران ه ده کات، دوایی ده فه رموی: ﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ﴾، به دنیاییه وه ریزمان له وه چهی ئاده م گرتوه، ﴿ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ﴾، له وشکانیی و ده ریاش دا هه لمانگرتوون، واته: هویه کانی هات و چوی نیو وشکانیی و ده ریامان بو ره خساندوون، که سواری هۆکاره کان بن، ﴿ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ﴾، ههروه ها له بژیوه خووش و به تام و به سووده کان، پیمان داون، ﴿ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴾، به سهر زوریک له وان ه ش دا که دروستمان کردوون، هه لمان بژاردوون، واته: مروقه کا مان به سهر زور له دروستکراوه کا ماندا، هه لبژاردوون، دوایی ئه وه روون ده کهینه وه که مه به ست پیتی چییه؟!

ئنجا دیته سهر بابه تیکی دیکه، ده فه رموی: ﴿ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئَانِهِمْ ﴾، واته: یاد بکه وه! رۆژیک هه ر کومه له خه لکیک، به ناوی پیشه وایه که یانه وه بانگ ده کهین، کومه لی شوین فلانکه س که وتوون و، کومه لی به دوای فلانکه س که وتوون، یان به دوای بهرنامه یه ک که وتوون، یان به دوای فلان کتیه که وتوون، بانگیان ده کهین:

﴿ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴾، ئنجا هه ر که سیک نووسراوه که ی خوئی، به دهستی راستی وی بدریته وه ﴿ فَأُوْتِيكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ ﴾، ئا ئه وان ه نووسراوه که ی خوئیان ده خویننه وه، چونکه پتی دلخووشن، بویه ده خویننه وه و، شانازی پیوه ده کهن، به پروانامه که ی خوئیان، به لیستی کرده وه کانی خوئیان، که لیستیکی نوورانییه، پره له کرده وه ی چاک تیدا تو مارکراو، ﴿ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴾، به ئه ندازه ی ده زووی سهر نیوکه خورماش، سته میان لی ناگری!

﴿ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى ﴾، ھەر كەس تىكىش لەم ژيانى دىنباھەدا، كوئىر بى، واتە: كوئىردل بى، نەك كوئىرى چاۋ، بەلكو كوئىرى دل و عەقل بى، ھەق نەبىنى، ﴿ فَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ أَعْمَى ﴾، لە مەنزلگای كوئىرى دا كوئىرتىشە، ياخود: لەوى چاۋى دلشى و، چاۋى سەرىشى كوئىر دەبى، ﴿ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴾، گومراترىشە، واتە: گومراترە لەوھى كە لە دىنادا بوو، يانى: گومرا بوونى دوا رۆژى و، كوئىر بوونى دوا رۆژى، لە ھى دىناى زىاترو، بە زەرترە.

لېرەدا خواى دادگەر باسى ئەوھى نەكردوھ، كە بە دەستى چەپيان نامەى كردهوھەكانيان دەدرېتەوھ، چونكە لە شوئىنەكانى دىكە ئەوھ باسكراوھ، بەلام لېرەدا خوا باسى شتىكى كردهوھ، كە ئەمە زىدەيە، بۆ سەر ئەوھ كە نامەى كردهوھەكانيان لە پشتهوھ پراو، لە لای چەپرا، وى بدرىتەوھ، كە برىتتە لەوھى لە دواپروژدا كوئىر دەبن و گومراو سەرگەردان دەبن، زىاتر لەوھى كە لە دىنادا، كوئىرو گومراو سەرگەردان بوون.

مه‌سه‌له گرنه‌گان

مه‌سه‌له‌ی به‌که‌م:

خوا فه‌رموویه‌تی: په‌روه‌ردگار تان نه‌و که‌سه‌یه که‌که‌شتیه‌کانتان له‌ ده‌ریادا بو‌ ده‌ناژوئی، تا‌کو کار و کاسی‌ی و بازرگانی‌ی بکه‌ن و له‌ به‌خششی خوا به‌ ده‌ست بینن، چونکه‌ خوا پیتان میهره‌بان و به‌ به‌زه‌یه، هه‌رکات تووشی زیانیک بوون و گرفتاریش بوون له‌ ده‌ریادا، جگه‌ له‌ خوا، له‌ که‌س ناپارته‌وه، چونکه‌ ده‌زانن که‌س له‌ فریاتان نایه‌ت، هه‌رکاتیکیش ده‌ربازی وشکانی‌ی کردن، ئیوه‌ پشت هه‌لده‌که‌ن و، مرو‌فیش ناسوپاسه‌ به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاری، ئایا خاترجه‌م و بی‌ ترس بوون، که‌ به‌لای وشکانی‌یتاندا پو‌چوئین، یان بایه‌کی رامالکه‌رتان بو‌ بنیرئی و هیچ فریاد په‌سینکتان چنگ نه‌که‌وئی؟ یان ئایا خاترجه‌م و بی‌ ترس بوون، که‌ جارنکی دیکه‌ بتانگیرته‌وه نیتو ده‌ریا و، بایه‌کی تیکشکینه‌رتان بو‌ بنیرئی و نغرو‌تان بکات و، هیچ که‌سیشتان چنگ نه‌که‌وئی، که‌ داواکاری مافی ئیوه‌ بی‌ له‌ ئیمه‌ واته: تو‌له‌تان بو‌ له‌ ئیمه‌ بکاته‌وه؟!

خوا ده‌فه‌رموئی: ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ كَاتِبٌ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْشِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌ چوارده‌ برگه‌دا:

(۱) - ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ﴾، په‌روه‌ردگار تان نه‌و که‌سه‌یه که‌ که‌شتیه‌کانتان، (یان که‌شتی‌تان) له‌ ده‌ریادا بو‌ لیده‌خوړی و ده‌ناژوئی، بی‌گومان رسته‌ی ناوی (الجملة‌ الإسمیة) به‌ردوامی و چه‌سپاوی ده‌گه‌یه‌نی، ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾، په‌روه‌ردگار تان نه‌و که‌سه‌یه، که‌ به‌رده‌وام....

که ده فهرموی: ﴿يُزْجِي لَكُمْ﴾ (يُزْجِي) (الفِعْلُ الْمُضَارِع) هو، تازه بوونه وه ده گه به نن.

که ده فهرموی: ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾، ئەمه ناساندن (تعریف) ی خواجه عَزَّوَجَلَّ.

که ده فهرموی: ﴿يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ﴾، ههم (الْفُلْكَ)، ههم (الْبَحْرِ) ههر دووکیان (ال) ی ته عریفیان له سه ره بۆ (جنس) ن، واته: ته نیا پهروه ردگارتان سه رجه م که شتیان تان له تیکرای ده ریا بان دا بۆ ده ئاژوی، ته نیا پهروه ردگارتان توانیویه تی ئاو وا لیبکات، ئاوی ده ریاکان وا لیبکات، که که شتی تییدا پروات و بیت و بچی.

(۲) - ﴿لِتَبْلَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، بۆ ئەوه ی له به خششی خوا بخوازن، (الْإِنْتِعَاءُ: الطَّلْبُ، وَالْفَضْلُ: الرِّزْقُ، وَالْمَقْصُودُ بِه التَّجَارَةُ)، بۆ ئەوه ی له به خششی خوا بخوازن، واته: داوا بکه ن، به هۆی سوار بوونی که شتیان هه له ده ریا دا، هاتوو چۆ کردنتان، ده بیته هۆی ئەوه ی بزیونیک که به خششی خواجه و، پیتان ده دا، داوا بکه ن وه دهستی بینن.

زۆر به ی توێژه ره وان ته نیا به بازرگانی، لیبکیان داوه ته وه، به لآم وه ک باسما ن کرد: ئیستا که شتییه کان و پرای ئەوه که بۆ هاتوو چۆو بار و سوار و گواستنه وه ی که ل و په ل، به کارده هیتزین، به تاییه تی ئیستا: گواستنه وه ی نه وت و غاز و ئاسن و ئەو شته قورسانه، به هه مان شیوه بۆ راووشکاریش به کارده هیتزین، بۆ ده رهینانی ئەو بزیوه ی که له خودی ده ریاکاندا هه یه، له و ئاژەل و ژیا ندارانه ی که تییا ندا هه ن، که هه موویان گوشتیان هه لآل و ره وایه، جگه له وه ی که دیار بی، زیان به خشه، بۆ ئەوه ش به کارده هیتزین.

(۳) - ﴿إِنَّهُ كَاتِبٌ بِكُمْ رَحِيمًا﴾، به دنیایی ئەو (خوا) به رانبه رتان به به زه ییه، ئەمه ناگادار کردنه وه ی مروّفه، که: خوا ﴿بُؤْيَه وَای بۆ کردوون، چونکه له گه لتان میهره بان و به به زه ییه.

(۴) - ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾، ههروه ها هه رکات له ده ریا ش دا زیانیکتان تووش بوو! زیانی نیو ده ریا بریتیه له وه که بای به هیز هه لیبکات! ئنجا که سیك قه دری ئەو نیعمه تی ده رباز بوون له نیو ده ریا ده زانی، که سواریی که شتی بووبی!

جاری دیکه ش باسم کردوه: ئیمه له سالی (۱۹۹۸ز) له دوورگه ی (مالتا) وه که دوورگه یه که له نیو ده ریا ی سپی نیوه راست دا، به بانگه یشتی حکوومه تی (لیبیا) بۆ کۆبوونه وه یه کی گشتی چووینه شاری: (بنغازی)، که که شتییه که مان نزیکه ی بیست (۲۰) سه عات، یان زیاتر له ده ریا دا بوو، ته نیا بۆ سه رتکی، هه ردووک سه ری ده وری چل (۴۰) سه عات، یان زیاتر،

له حالیکدا که هه‌شتا (۸۰) کیلومه‌تری له سه‌عاتیکدا ده‌بری، له سه‌ری گه‌پارنه‌وه‌دا، تووشی بایه‌کی زۆر به‌هیز بووین، که که‌شتیه‌که‌مان وه‌ک ته‌په‌دۆرتیکی بچووکی سه‌ر ئاو، ئه‌و ده‌ریابه گه‌مه‌ی پی ده‌کرد و، ده‌به‌یناو ده‌یبرد و، زۆر حاله‌تیکی مه‌ترسیدار بوو.

ده‌گونجی تووش بوون له ده‌ریادا، مه‌به‌ست پی ئه‌و حاله‌ته‌ بن، که ئه‌و که‌شتیه، دی و ده‌چی: به‌ پێشه‌وه‌دا رۆده‌چی، به‌ دواوه‌دا، به‌لای راستدا، به‌ لای چه‌پدا، هه‌رجاره که رۆده‌چی، ده‌لیتی: ئه‌وه جاری کۆتاییه!

یاخود مه‌به‌ست پی پی و نکرده له ده‌ریادا، که پی و ن بوون له ده‌ریادا، مه‌گه‌ر چۆن ئه‌گه‌رنا سه‌ره‌نجامه‌که‌ی بریتیه له نغرو بوونی که‌شتی و، ئه‌وانه‌ی که له که‌شتیه‌که‌دان، ده‌فه‌رموی: هه‌رکاتی زیانتان تووش بوو، له ده‌ریادا.

۵- ﴿ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ﴾، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که لیان ده‌پارینه‌وه، ون ده‌بن، جگه له و یانی: جگه له خوا که ئاوی ده‌ریای بو رام و ده‌سته‌مو کردوون.

ئهمه دوو واتای هه‌ن:

یه‌ک: ﴿ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ﴾، یانی: هه‌موو ئه‌وانه‌ی که لیان ده‌پارینه‌وه، جگه له خوا، ون ده‌بن، که لێره‌دا ئه‌گه‌ر وابن، ئه‌و هه‌لواردن (استثناء) ه، ﴿ إِلَّا إِيَّاهُ ﴾، هه‌لواردنی په‌یوه‌ست (استثناء مُفَصَّل) ی پی ده‌گوتری، چونکه که‌سانیک که جگه له خوا په‌رستان چاوه‌پروانیان لیان هه‌بووه، له فریشته و جند و مروّف، خاوه‌نی هه‌ست و ویستن.

دوو: ده‌شگونجی: ﴿ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ ﴾، ئهم (مَنْ) ه، مه‌به‌ست بته‌کانیان بن، واته: ئه‌و بتانه‌ی که لیان ده‌پارینه‌وه، ون ده‌بن، جگه له خوا، ئه‌و کاته ئه‌و هه‌لواردنه، هه‌لواردنیکی پچراو (استثناء مُفَصَّل) ی پی ده‌گوتری، چونکه خوا ﴿ تَدْعُونَ ﴾ له هه‌موو پرووکیکه‌وه، جیا به‌ له بته‌کان و، هه‌ر کاتیک هه‌لواردنی جیا بوو له لی هه‌لواردراو، (مُسْتَتَنِي) جیا بوو له (مُسْتَتَنِي مِنْهُ) ئه‌وه پی ده‌گوتری: هه‌لواردنی پچراو (إِسْتِثْنَاءُ مُفَصَّل) هه‌ردوو واتاکه هه‌لده‌گری.

۶- ﴿ فَلَمَّا نَجَّكَ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ﴾، کاتیک (خوا) ده‌ربازی کردن به‌ره‌و وشکانی، پشتتان هه‌لکرد (الإِعْرَاضُ: التُّرْكُ) وازه‌ینان واته: وازتان له خوا هینا، پشتتان له خوا کرد.

۷- ﴿ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كُفُورًا ﴾، به‌ دنیایی مروّف، سپه‌یه (كُفُور) لێره‌دا به‌ مانای سپه‌له و ناسپاس و پینه‌زان دی.

تُنْجَا وَشَهَى (الْإِنْسَانُ) که ناسیتراو (مُعْرِفٌ) ه: (التعريفُ لِلْجِنْسِ الْمُفِيدِ لِلإِسْتِعْرَاقِ الْحَقِيقِيِّ، أَوْ الإِسْتِعْرَاقِ الْعُرْفِيِّ).

که دهفه رموی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كُفُورًا﴾، یانی: جینسی مروّف، سپله و نا سپاسه، تَنُجَا ئەمه لیره دا، یان به مانای ئەو هیه که تیکرایی مروّفه کان سپله و ناسپاسن، مه گهر ئەوانه ی دەستی هیدایه تی خوا بیانگاتی و، به هوی ئیمان هه بنه سوپاسگوزار و، سپله بیان تیدا نه مینن، ئەگه رنا هه موو مروّفه کان ناسپاسن، یا خود مه به ست پیتی ئیستیغراقی عورفیه، واته: ئەو مروّفانه ی که بیبروان، ئەوانه ناسپاسن به ران بهر به خوا.

۸- ﴿أَفَأَمْتُمْ أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾، ئایا دلنیا و خاترجه م و بن ترس بوون، که (خوا) لای وشکانیبتان له بندا رۆبچوونن، به لای وشکانیبتاندا به ریته خوار، (الْجَانِبُ: الشُّقُّ، وَهُوَ شَاطِئُ الْبَحْرِ الَّذِي يُرْسُونَ عَلَيْهِ) (جَانِب) واته: لا، بهر، بهری وشکانی، که مه به ست پیتی که ناری ده ریا به، ئەو قهراغ ده ریا و وشکانیه ی که له نیزیك ده ریا به، که که شتییه کانی تیدا له نگه ر پین ده گرن.

وشه ی: ﴿أَنْ يَخْصِفَ﴾، خوینراویشه ته وه: (أَنْ نَخْصِفَ) واته: رۆ به یین.

۹- ﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، یا خود ئەگه ر زه ویتان له بندا رۆ نه چوونن، بایه کی رامالکهر که خوّل و لم و چه و ورده بهرد، را ده مالتی، هیتنده به هیتزه، بایه کی واتان بنیترته سهر، خوینراویشه ته وه: (أَوْ تُرْسِلَ عَلَيْكُمْ) بنیترینه سهرتان، (حَاصِبٌ) واته: ورده بهرد هاوێژ، که (حَصْبَاءٌ) بهردی بچووکه، که (چه و) ی پین ده لئین واته: بایه کتان بنیترته سهر، که ورده بهردتان پیدایه بدات.

۱۰- ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَدَكِيلًا﴾، دواپی ئیوه هیه چ کار پینسپیردراوتان چنگ نه که ون، (الْوَكِيلُ: الْمُؤَكَّلُ إِلَيْهِ الْقِيَامُ بِمَا مُمْكَلُهُ)، (وَكَيْلٌ) که سیکه کاری پین سپیردراپن که هه لسی به کار و باره گرنه گه کانی ئەو که سه ی که رایسپاردوه، واته: بریکار، کار پینسپیردراو، سه ره رشتیار، فریاد رهس.

۱۱- ﴿أَمْ أَمْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى﴾، یان ئایا خاترجه م بوون، که که ره تیکی دیکه بتانباته وه نئوی، واته: بتانباته وه نئو ده ریا، خوینراویشه ته وه: (أَنْ نُعِيدَكُمْ) بتانبه بنه وه نئو ده ریا، پینشتر گوتمان (تارَة) به مانای (حین) واته: کات دی، ههروه ها (التارَة: المَرَّةُ الْمُتَكَرِّرَة) که ره تی دووباره بووه وه، به و مانایه ش دی.

لیره دا مه به ست ئەو هیه، که خوا پالنه ر و هانده ری چوونه نئو ده ریا تان بۆ بره خسینن، ئەگه رنا هه ر چه نده به ویستی خوا ده چنه وه نئو ده ریا، به لام به ئیراده ی

خویان پالنهر و هاندهریان ده‌بی، که بچنه‌وه بو کار و که‌سابه‌ت و بازرگانیی و، نه‌و کارانه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندیسه‌کانی خویانیان تیدا ده‌بیننه‌وه.

۱۲- ﴿فَیُرْسِلْ عَلَیْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّیْحِ﴾، خوینراویشه‌ته‌وه: (فَؤُرْسَلْ عَلَیْكُمْ) بنیرینه‌سه‌رتان، هه‌روه‌ها (رِیْح) خوینراویشه‌ته‌وه: (رِیَاح) (قَاصِفًا مِّنَ الرِّیَاح)، (رِیْح) تاکه و (رِیَاح) کویه، یان: بایه‌کی تیکشکینه‌رتان بنیریتته‌سه‌ر، یاخود تیک شکینه‌ریک له بایه‌کانتان بنیریتته‌سه‌ر، (القَاصِف: الی تَقْصِفُ أی: تَکْسِرُ) تیکده‌شکینی.

ئجا بوچی خوا ﴿قَاصِفًا﴾ بای تیکشکینه‌ری ناو ناوه (قَاصِف) که (رِیْح) (مؤنث)ه، هه‌روه‌ها (رِیَاح)یش، بوچی نه‌یفه‌رمووه: (قَاصِفَةً)؟! ده‌لی: (وُوصِفَ الرِّیْحُ بِهِ، فَعَمِلَ مُعَامَلَةَ الصُّفَاتِ الْمُخْتَصَّةِ بِالْمُؤَنَّثِ، فَلَمْ یُلْحِقْهُوَ عَلَاقَةَ التَّأْنِیْثِ) چونکه وشه‌ی (قَاصِف) لیره‌دا کراوه به سیفه‌تیک تابه‌ت به (با)وه، ئجا سیفه‌تی تابه‌ت به (با)وه، پیوستی به‌وه نه‌کردوه که نیشانه‌ی مبیننه‌ی بخریتته‌سه‌ر، چونکه (قَاصِف) سیفه‌تی بایه، واته: بایه‌کی تیکشکینه‌ر، وه‌ک (حَامِل) پیوست ناکات پی بلیتی (حَامِلَةً)، چونکه هه‌ر ئافره‌ت دووگیان ده‌بی، یاخود له ئاژهل، هه‌ر مبیننه‌ئوس ده‌بی، له‌به‌رئه‌وه پیوست ناکات، پی بلیتی: (حَامِلَةً)، چونکه کاتیک (تاء التَّأْنِیْثِ) ده‌خریتته‌سه‌ر سیفه‌تی مبیننه، که نه‌و سیفه‌ته، هاوبه‌ش بی له نیوان نیر و میدا، وه‌ک: (عَاقِل، عَاقِلَةٌ) (إمْرَأَةٌ عَاقِلَةٌ) چونکه پیویش عه‌قلی هه‌یه‌و، ئافره‌تیش عه‌قلی هه‌یه، به‌لام هه‌ر ئافره‌ت دووگیان ده‌بی بوئه پیوست ناکات، پی بگوتری: (حَامِلَةً) لیره‌ش هه‌ر (با) تیکشکینه‌ره و سیفه‌تی تیکشکاندن هه‌ر سیفه‌تی بایه، بوئه خوا ﴿قَاصِفًا﴾ سیفه‌تی (تَأْنِیْثِ)ی نه‌خستوته‌سه‌ر (حَاصِب) یاخود (قَاصِف) هه‌ردووکیان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌س با را ده‌مالی و ته‌نیا با تیکده‌شکینی.

۱۳- ﴿فَیَغْرِقْكُمْ بِمَا کَفَرْتُمْ﴾، سه‌ره‌نجام نغروتان بکات، نوقمتان بکات، له ئاوی ده‌ریادا به هو‌ی سپله‌بیتانه‌وه، به هو‌ی نه‌وه‌وه که سپله‌بیتان نواندوه.

هه‌روه‌ها (یَغْرِقْكُمْ) خوینراویشه‌ته‌وه: (نُغْرِقْكُمْ) واته: نغروتان بکه‌ین.

۱۴- ﴿ثُمَّ لَا یَجِدُوا لَکُمْ عَلَیْنَا بِهِ بَیْعًا﴾، ئجا دوا‌ی نه‌وه‌ی نغرومان کردن، هیچ داواکاریک به‌سه‌ر ئیمه‌وه‌تان چنگ نه‌که‌وی، که نه‌و مافه‌تان بو داوا بکاته‌وه، یان نه‌و تۆله‌یه‌تان بو له ئیمه بکاته‌وه (تَبِيع: مُبَالِغَةٌ فِي التَّابِعِ، أی: الْمُبْتِيعُ غَيْرُهُ الْمَطَالِبُ لِاِقْتِضَاءِ شَيْءٍ مِنْهُ) (تَبِيع) زنده‌روویه له (تابع)دا، (تابع) یش بریتیه له شوینکه‌وتوو، که‌سیک شوین که‌سیک ده‌که‌وی، واته: نه‌وه‌ی که به دوا‌ی ده‌که‌وی و داوا‌ی لی ده‌کات، مافیکی لی داوا ده‌کات، یاخود ده‌به‌وی: تۆله‌ی لی بستینیتته‌وه، که‌سیکی واتان چنگ ناکه‌وی.

مهسه لهی دووهم:

خو ﴿۱﴾ رایگه یاندوه: ریزمان له وه چهی ئادهم گرتوه و وشکانی و ده ریادا هه لمان گرتوون و، له بژیوه خو ش و به سووده کامان پیداون و، به سه ر زۆریک له دروستکراوا ماندا هه لمانبژاردوون:

خو ده فه رموی: ﴿۲﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿۷۰﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿۱﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ﴿۱﴾، به دنیا یه وه ئیمه ریزمان له وه چهی ئادهم گرتوه، (التکریم: جَعَلَ الشَّيْءَ كَرِيمًا، أَي: نَفِيسًا) (تکریم) بریتیه له وهی شتیک (گریم) بکهی، واته: به نرخه بکهی، به ریزی بکهی، به هاداری بکهی.

(۲) - ﴿۲﴾ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ﴿۲﴾، له وشکانی و ده ریادا هه لمان گرتوون، (الحمل: وَضَعُ الشَّيْءِ عَلَى الْمَرْكَبِ مِنَ الرُّوْحَانِ)، (حمل) ئه وه یه که تو شتیک بخه یه سه ر شتیک، یان بیخه یه سه ر شتیک که سواری ده بن، واته: ئیوه مان سوار کردوه و کردوومانن به هه لگیا و له وشکانی و ده ریادا، واته: هۆکاره کامان بو ره خساندوون، که سواریان بین و هاموشو و بار و سواریان پی بکهن، له وشکانی و له ده ریادا.

(۳) - ﴿۳﴾ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ﴿۳﴾، هه روه ها له بژیوه خو ش و به تام و سوود به خشه کان، پیمان داون.

(۴) - ﴿۴﴾ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿۴﴾، دیسان هه لمانبژاردوون و، به ریزمان کردوونه وه و، په سندان کردوون، به سه ر زۆریک له وانده دا که دروستمان کردوون، به هه لبژاردن و په سند کردنیکی مه زن.

که لی ره دا مه به ست ئه و هه لبژاردنه بی زاوه یه، که ده بیبین، که هه موو ئه و دروستکراوانه ی که له سه ر زه وی ده ژین، مرو ف به سه ر یاندا هه لبژاردراوه و، هه موویان بو مرو ف ده سه ته مو کراون، ته سه پر و فیا ن تیدا ده کات و هه موویان بو ی ملکه چن و ده سه ته مو ن.

كورتە باسىك لە بارەى رېزگرتنى خواوہ بۆ مروؤف

ئەم كورتە باسە لە حەوت بېرگەدا دەخەينەرۈو:

بېرگەى يەكەم: **خَوا** لہو ئايەتە موبارەكەدا، پېنج (۵) شتى باسكردوون:

۱- رېز لېگرتنى بۆ وەچەى ئادەم.

۲- ھەلگرتنيان لە وشكانبيدا.

۳- ھەلگرتنيان لە دەريادا.

۴- پيدانى بڑيوہ خوش و بەتام و بە سوودەکان.

۵- بەرزکردنەوہو ھەلېژاردن و پەسەندکردنيان بەسەر زۆرېك لە دروستكراوہكانيدا.

كەواتە: لەم ئايەتەدا خوا عز وجل پېنج شتى باسكردوون، كە ھەموويان ئەوہ دەگەيەنن، خوا مروؤفى بە دروستكراوېكى ناوازە ھېناوہتە دى و كۆمەلئ شتى پيداون، بە دروستكراوہكانى ديكەى نەداون و، سەر زەويشى بۆ پام و دەستەمۆ كردوہ، بە دەريا و وشكانبيەوہ.

بېرگەى دووہم:

كە دەفەرموئ: **﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾**، وشەى (قَد) بۆ ساغکردنەوہ (تَحْقِيق) يە و (ل) ھەكە بۆ سوئند پئ خواردنە و، (و) ھەكەش بۆ بادانەوہو گېرانەوہى ئەو مەبەستەيە بۆ سەر مەبەستە پېشووہكان واتە: ھەك چۆن ئەو كارانەى پېشترمان بۆ مروؤفان كردوون، بە دئنيايى رېزيشمان لە وەچەى ئادەم گرتوہ، **﴿بَنِي آدَمَ﴾**، وەچەى ئادەم، واتە: پياوان و ئافرەتاتېك كە لە ئادەم و حەووا پەيدا بوون، واتە: كوران و كچانېك، نېر و ميانېك، ھەموويان دەگرتتەوہ، يانى: رېز لئ گرتنى خوا بۆ مروؤفان، گشتيە بۆ ھەموو بەشەر، بە تېكراى: رەنگ و زمان و رەچەلەك و ئايين و ھتدەوہ.

وهك له صه حیعی موسلیم دا هاتوه، كه پوژیک جه نازه یهك به لای پیغه مبهردا ﷺ ده گوزهری، نه ویش له بهری هه لده ستی، نه وایش ده لین: نه وه تهرمی جووله که یه که؟ نه ویش ده فهرموئی: {أَلَيْسَتْ نَفْسًا} ^(۱) واته: ئایا مروّف نیه؟!

یانی: مادام مروّفه، خوا به زیندوویی ریژی لیناون و، به مردوویش ههر ریژی لیناون، بویه من له بهری هه لده ستم، واته: وهك مروّف، ریژ له مروّف ده گیری، چاوپوشی له وه بکه داخوچ دین و، چ فیکره و، چ بوچوون و، چ ریبارو، چ پهنگ و، چ زمانیکی هه یه! وهك مروّف، هه موو مروّفه کان ریژلی گیراون، نه مه راستیه که، چه سپیندراوه له کتییی خوادا.

که واته: هیچ که سیک بوی نیه به ناوی ئیسلامه وه، به ناوی دینه وه، بن ریژی به رانبه مروّفیک، یان کومه له مروّفیک بکات، له بهرئه وهی: پهنگیان، په گه زیان، زمانیان، نه ته وه یان، حاله تی کومه لایه تی یان، به که م ته ماشا ده کات، یاخود له بهرئه وهی: ئایینیان، مه زهه بیان، ریباریان، بیروکه یان، به پی نیه وه نیه که نه و به چاک ده زانی، بو وینه: مسولمانان بیگومان غهیری ئیسلام به هه له ده زانن، به لام که سانیك که شوین که وتوو ی غهیری ئیسلامن، نابن شوینکه وتی نه و که سانه بو غهیری ئیسلام، بکه نه بیانوو و پاساوی نه وه که ریژیان لی نه گرن، چونکه مروّفه کان وهك مروّف ریژ لی گیراون: پیاو بن، یان ئافرهت بن، نیر بن، یان م بن، واته: ههر پهنگ و په گه ز و زمانیکیان هه بن.

برگهی سییه م:

خوا هه م باسی ریژ لیگرتنی مروّفانی کردوه، هه م باسی هه لباردنیان کردوه، که بیگومان ریژ لیگرتنه که گشتیه، به لام هه لباردنه که تایه تییه، جیاوازیه که شیان، جیاوازی نیوان (تکریم) و (تفضیل)، نه وه یه که ریژ لیگرتنه که گشتیه، به لام هه لباردنه که تایه تییه، ریژ لیگرتنه که ته ماشای نه وه ده کری، که نه و مروّفانه له خودی خویندا ریژ لیگیراون، به لام هه لباردنه که ته ماشای نه وه ده کری که به به راورد له گه ل به رانبه ره کانیا ندا و، به سه ر به رانبه ره کانیا ندا هه لباردراون.

(۱) {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: كَانَ سَهْلُ بْنُ حُنَيْفٍ وَقَيْسُ بْنُ سَعْدٍ قَاعِدَيْنِ بِالْقَادِسِيَّةِ، فَمَرُّوا عَلَيْهِمَا بِجَنَازَةٍ فَقَامَا، فَقِيلَ لَهُمَا إِنَّهَا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، أَيْ مِنْ أَهْلِ الذَّمَّةِ؛ فَقَالَا: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَرَّتْ بِهِ جَنَازَةٌ فَقَامَ، فَقِيلَ لَهُ إِنَّهَا جَنَازَةٌ يَهُودِيٍّ، فَقَالَ: أَلَيْسَتْ نَفْسًا} أخرجه مسلم: ۲۲۶۹.

برگەى چوارەم:

كە وشەى (كَثِيرٍ) لىرەدا ھاتو، وەك دەفەرموئى: ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ زانايان مشت و مړىكيان لەو بارەو ھەبوو:

۱- ھەندىكيان گوتوو يانە: (كَثِيرٍ) واتە: (كُلِّ)، (يعني: فَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كُلِّ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) بەسەر ھەموو ئەوانەدا، كە دروستمان كرددوون، ھەلمانبژاردوون.

دەلیم: ئەو مانايە پێك دەرناچئ، چونكە خوا (مِنْ)ى، ھەندىك (تَبْعِيض)ى، خستۆتە سەر، دەفەرموئى: ﴿كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا﴾ بەسەر زۆرىك لەوانى دىكەدا كە دروستمان كرددوون، ھەلمانبژاردوون، پەسندمان كرددوون، بە چاكترمان داناون.

۲- دەگونجئ مەبەست ئەو ھەبئ، كە مەرۆف لە خوئ وريا ھبئ، لە خوئ بايى نەبئ، خواى كارزان دەيەوئ فێرمان بكات: بوغرا نەبين و لافى ئەو ھەبئە دەين كە باشترين دروستكراوى خواين!

۳- دەگونجئ خوا دروستكراوانىكى دىكەى ھەبئ، لە مەرۆف چاكتر بن، يان بەرەھايى و لە ھەموو پووئىكەو، يان بە ھەندىك ئىعتىبار و، لە ھەندىك پوو ھە، بۆ وئىنە: فرىشتەكان لەو پوو ھەو كە بئ فرمانى خوا ناكەن، لە مەرۆف چاكترن، بە دئنايى بەرەھايى لە بىيروا و خراپەكارەكان ھەر چاكترن، چونكە: خوا دەفەرموئى: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ ﴿الأنفال، واتە: بە دئنايى خراپترين پىرۆ، خراپترين ژياندار لە لای خوا، ئەوانەن كە بىيروان.

كەواتە: مەرۆفى بىيروا و خراپەكار، لە ئازەل و لە درندەو زىندەو ھەر و تىكرای دروستكراو ھەبئە دىكەى خوا، خراپترە.

برگەى پىنجەم:

كە دەفەرموئى: ﴿تَفْضِيلًا﴾ كە ديارە بە نەناسراو (تَكْرَةً) ھاتو، دەلئى: (التَّكْرِيفِ فِي «تَفْضِيلًا» وَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ أَيْ: تَفْضِيلًا كَبِيرًا)، واتە: بە ھەلبژاردنىكى گەورە مەرۆفە كانمان بەسەر زۆرىك لە دروستكراو ھەبئەكاندا كە دروستمان كرددوون، ھەلبژاردوون.

برگەى شەشەم:

بەرزىى و نزمىى لە نىوان جوئى مەرۆف و، جوئەكانى دىكە لە دروستكراو ھەبئەكان دا، بۆ ئىمە پەنھانە، بۆ وئىنە: فرىشتە، جىبن، ياخود دروستكراو ھەبئەكانى دىكە، ئەو ھەبئەكان بە

بەلگەى تەوقىفىي دەزانرى، واتە: بەلگەيەك، دەق بى لە شەرىعەتەوہ ہاتبى و نوختەى خستبىتتە سەر پىت، لەوہوہ بۆمان دەزانرى، ئەگەرنا لە خۆمانەوہ بۆمان نىہ بلىين: مرؤف لە فلان دروستکراوہى دىکەى خوا باشترە، بەرہەيى، بەلام دەگونجى بلىين: لەو رووہوہ، بەو ئىعتبارە کہ خوا مرؤفى کردوہ بە جىنشىنى خوى لەسەر زەوى، لە مرؤف دروستکراوہکانى سەرزەوى، لە ھەموويان لەلای خوا بەرپزترە بەرہەيى و خوا ھەلبىزاردوہ بەسەر دروستکراوہکاندا، چونکە ھەموويان لە ژىر تەصەرووفى مرؤفدان: بەرووہکەوہ، بە ماددەى بى ژيانەوہ، بە ژياندارانەوہ، بە ھەواو ئاو و وشکانىيەوہ، ھەموويان لە خزمەتى مرؤفدان، بەلام بۆ ئەوہ: کہ ئايا مرؤف لە فرىشتان گەرەتر و چاکترن، يان مرؤف بە گشتى لە جند چاکتر و گەرەترن؟ پىويستى بە بەلگەى تەوقىفىي دەکات، ھەلبەتە بە نىسبەت جىننەوہ، لەبەر ئەوہى پىغەمبەران تەنيا لە مرؤفان بوون، دەتوانىن بلىين: ئەوہ بەلگەيە لەسەر ئەوہ کہ مرؤف لە جىنن گەرەتر و چاکترن، بەلام بە گشتى، ئەگەرنا بىگومان جندىكى مسولمان لە مرؤفىكى کافر چاکتر و گەرەترە، ئەوہ ھىچ گومانىک لەوہدا نىہ، بەلکو دار و بەرد و ماددەى بى ژيان و رووہک و ئاژەل و دپندەکانىش، لە مرؤفى کافر چاکترن، بە دەقى ئايەت، بەلام بە نىسبەت مرؤفە بروادارەکان و فرىشتانەوہ، کہ زورىک لە زانايان لەو بارەوہ قسەيان کردوہ، پىم وايە باشتر وايە نەچىنە نىو ئەو وردەکارىانەوہ، مەگەر بگوترى: بەو ئىعتبارانە و لەو رووانەوہ: فلان دروستکراو لە فلان باشترە، منىش لەو کتیبەدا کہ لە سجنى ئەمرىکايەکاندا نووسىومە، لە باسى: ئيمان بە فرىشتەدا، تۆزىک باسى ئەو بابەتەم کردوہ^(۱).

برگەى ھوتەم و کوٹايى:

ئايا لە نىوان ئەم ئايەتەدا کہ دەفەرموى: مرؤفمان ھەلبىزاردوون بەسەر زورىک لە دروستکراوايماندا و، ئەو ئايەتەى کہ دەفەرموى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيرٍ﴾ ۱ ئمر رَدَدَتْهُ أَسْفَلَ سَفَلِينَ ﴿۵﴾ التىن، ناکوکی نىہ؟!

دەلىين: نەخىر ھىچ جوړە ناکوکیيەك نىہ، چونکە ئەوہى دوو ئايەتەكەى سوورەتى (التىن) دەیفەرموون: بە دلىيى مرؤفمان لە باشترى پىکھاتەدا دروستکردوہ، دوایى گىراومانەتەوہ بۆ ژىرى ھەرە ژىرەوہ (نزمترىن پلە)، مەبەست پىي ئەوہيە کہ: مرؤف لە

(۱) موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى، الكتاب الرابع: الإيمان بملائكة الله وبالجن، الطبعة الثانية/۲۰۱۷م.

ئه‌صلدا له باشتین پیکهاته‌دا دروست بووه، به‌لام دوایی به هۆی بیروایی و لادانیه‌وه گیراوه‌ته‌وه بو پله‌ی هه‌ره خوارۆ، به‌لام له ئایه‌تی ژماره (۷۰) ی (الإسراء) دا ته‌نیا باسی حاله‌تی یه‌که‌م ده‌کات، که بریتیه له‌وه‌ی مروّف له ئه‌صلدا ریز لیگیراوه و به‌سه‌ر زۆر له دروستکراوه‌کاندا په‌سند کراوه و به‌رز کراوه‌ته‌وه.

به‌لام باسی ئه‌وه‌ی نه‌کردوه: کاتیک که بیروا ده‌بن و، له پاسته شه‌قامی خوا لا ده‌دا، چی به‌سه‌ر دی؟! وه‌ک له سووره‌تی (التین) دا باسکراوه و له سووره‌ته‌کانی دیکه‌ش دا، باسکراوه، وه‌ک سووره‌تی (الأنفال) که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ واته: بیگومان خراپترین ژیاندار له لای خوا ئه‌وانه‌ن که بیروان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بروا ناهینن.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

ياد بكنهوه! رۆژتەك كه هەر كۆمه له خه لكه به پيشهوايه كه يان بانگ ده كه ين، ئنجا هەر كهس نووسراوه كهى به دهستى راستى بدريتهوه، ئەوه نامە كه يان خوشحالانە دەخويننهوهو، ههچ ستهميان لى ناكړى و، ههركه سيكيش له م ژيانه دا كوێردل بووبى، له رۆژى دواييدا كوێرتر ده بى و، گومراتر ده بى:

خوا ده فه رموى: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِنِّمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾﴾

شيكردنهوى ئەم ئايەتانه، له شەش برگەدا:

١- ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِنِّمْ﴾، ئەو رۆژه كه هەر كۆمه له خه لكه، به پيشهوايه كه يان بانگ ده كه ين.

وشەى (يَوْمَ) كه (مَنْصُوب) ه، وهك زانايان و شاره زايان زمانى عه رهبى ده لىن: (فَعْل) يَك له پيشيه وه ههيه، كه به سه ليقه ده زانرى، وهك (أَذْكَر) ياد بكنهوه! كه واته: (يَوْمَ) ده بىته (مَفْعُول به) ئەو (فَعْل) و (فَاعِل) ه ته قدير كراوه، كه (أَذْكَر) ه.

ده شگونجى (يَوْمَ) به وانەى پيش خوى (مَنْصُوب) بووبى، واته: ئەو ئايەتانهى له پيشيدا هاتوون، به لام ئەوهى به كه ميان زياتر پيڤه چى.

هه لبه ته ليره دا خوا ﷻ ده به وى ليمان حالى بكات: كه مروف له دنيا دا، به دواى چى بكنه وى و، چ ريبازيك بگرى و، ريشى خوى له مست كى بنى و شوئى بكنه وى، له رۆژى دوايشدا به ناوى ئەوه وه بانگ ده كرى.

٢- ﴿فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾، ئنجا هەر كه سيك نووسراوه كهى خوى به دهستى راستى وى بدريتهوه.

(ف) كه چۆته سه ر (فَمَنْ)، شاره زايان زمانى عه رهبى، پيى ده لىن: (فَاءُ التَّفْرِيع) يان (فَاءُ التَّوْضِيح)، واته: ئەوهى پيشى كه گوتراوه، پيويستى به روونكرده وه ده كات، چونكه:

﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ﴾، ئەمە شىتېكى كورتە و بە كورتىسى ھاتوھ و پىۋىستىي بە درىژە پىدان و روونكردنهوھ دەكات، روونكردنهوھ كەش ئەوھ يە كە: ھەر كە سىك بە دەستى راستى نووسراوھ كەى بدرىتەوھ، لىستى كردهوھ كانى بدرىتەوھ، بروانامە كەى بدرىتەوھ:

۳- ﴿فَأُولَٰئِكَ يَفْرُؤْنَ كِتَابَهُمْ﴾، ئا ئەوانە نووسراوھ كەى خۇيان دەخوئىننەوھ، واتە: بە خۇشحالىي و شادمانىيەوھ، دەخوئىننەوھ، بە پىچەوانەى كەسىكەوھ كە لە پشتەوھ را، ياخود بە لای چەپىدا، نامەى كردهوھ كانى بدرىتەوھ، كە خۇزگە دەخوئى، ئەو نامەيەى ھەر نەبىنىبايە و، ئەو نامەيەى ھەر وئى نەدرابايەوھ، وەك خوا لە سوورەتى (العاقە) دا، دەفەرموئى: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ، فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَأُوتِيَ كِتَابَهُ ۖ ﴿٢٥﴾ وَلَوْ أَدْرِمَ مَا حَسْبِيهِ ۖ ﴿٢٦﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَائِمَةَ ۖ﴾، واتە: ئەوھى كە بە دەستى چەپى نامەى كردهوھ كانى بدرىتەوھ، دەئى: خۇزگە ئەو نووسراوھم ھەر وئى نەدرابايەوھ، خۇزگە ھەر نەمزانبىايە لىپرسىنەوھم چۇنە! خۇزگە ئەو مردنەى كە دەمردم، يەكجارىي بووايە (و، زىندو نەكراپامەوھ). كە بىگومان ئەو خۇزگانە ھىچيان بەر ناگرن، وەك گوتراوھ: (دارى خۇزگە بەر ناگرئى).

۴- ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾، ئەوانەى كە بە دەستى راستيان، نامەى كردهوھ كانيان دەددرىتەوھ و خۇشحالانە نامەى كردهوھ كانيان و، بروانامە كانيان دەخوئىننەوھ و، پىي سەر بەرزن: ھىچ ستميان لى ناكرئى، (فتيل: شِبْهُ الْخَيْطِ فِي شَقِّ الثَّوَابِ)، (فتيل) وەك دەزوويك وايە، كە لە نىو كەلئىنى نىوكە خورما دايە، نىوكە خورما كە شىتېكى رەقە، درزىكى تىدايە، ئنجا لە نىو ئەو درزەدا، شىتېكى وەك دەزوو ھەيە، ئەوھ پىي دەگوترىئى: (فتيل) كە وئىنەى پى دەھىئىرتەوھ بە شتى بچووك و كەم بايەخ و بى ئەمىت.

كەواتە: ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾، لىرەدا (ظلم) بە ماناى (نقص) دئى، واتە: بە ئەندازەى دەزووى سەر نىوكە خورماش، لە پاداشتى كردهوھ كانيان، كەم ناكرىتەوھ.

۵- ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾، بەلام ھەر كەسىكت لەمەدا {لەم ژيانە دنيايەدا} كوئىر بووبئى، كاتى خۇي، كوئىر بووبئى، كە بە تەئكىد مەبەست پىي كوئىرىي دلە، وەك لە سوورەتى (الحج) دا دەفەرموئى: ﴿فَأَيُّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصُرُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۖ﴾.

واتە: ئەوان چاوهكان (ى سەر) يان كوئىر نىن، بەلكو ئەو چاوانەيان كوئىرن كە لە سىنەياندان، واتە: چاوى دليان كوئىرە، چاوى عەقلىان كوئىرە، كوئىر دلن.

كە دەفەرموئى: ﴿ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ ﴾. ھەر ديارە: (فِي هَذِهِ) يانى: (فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، بەلام خوا (الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)ى (حَذَف) كىردو، چونكە بە سەلىقە دەزانرى و، وەك چەندان جار گوتوومانە: خوا ﴿ هَر وَشەيْءَ كَ كە عەقْلَ بَ ناسانى دەركى پى بىكات، لە فەرمايشتى خۇيدا، نايهينى، بۇ ئەوئە ھەرچى زياتر، ئەو فەرمايشتە كورت و پوخت بىتەوہ.

لېرە خوا ﴿ بۇ ئەوانەى كە چاكەكارن و ئيماندارن، دەفەرموئى: ﴿ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴾، بەلام بۇ ئەوانەى دوايى، بۇ بېيروايانى خراپەكار، دەفەرموئى: ﴿ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى ﴾، ھەر كەستىك لەم ژيانى دنيايەدا كوئىر بووبى، ئايا بوچى: وەك لە شوئىنەكانى دىكە بەراوردى پىكردوون: ﴿ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴾، ﴿ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ﴾!

وہلامەكەى ئەوئەيە كە: لەبەرئەوئەى وئىدرانەوئەى نووسراو بە دەستە چەپ، لە ئايەتەكانى دىكەدا، باسكراو، بەلام لېرەدا خوا ﴿ بَ سِيفِهِ تِيكى دىكەش ئەوانە دەناسىنى، تاكو حالىكى دىكەشيان بزانىرى، وئىراى ئەوئەى بە دەستى چەپيان، يان لە پشتەوہ را، ﴿ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴾ (۱۰) الإنشقاق، نامەى كىردەوہكانيان دەدرتەوہ، ئەوئەش بزانىرى كە ھەر كەستىك لەم ژيانە دنيايەدا كوئىردل بووبى، لە رۆژى دوايىش دا ھەر كوئىر دەبى، بگرە كوئىرتريش دەبى.

۶- ﴿ فَهُوَ فِي الْأٰخِرَةِ أَعْمَى ﴾، ئەو كەسە لە دوا رۆژدا ھەر كوئىرە، بەلام لەوئە دەبىتە كوئىرى روالەتتى واتە: چاويان كوئىر دەبى، ديارە لە دنيادا: عەقْل و دليان كوئىر بوو، بەلام لە دوارۆژدا، چاوى سەرىشيان كوئىر دەبى، وەك لە سوورەتى (طە)دا دەفەرموئى: ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَمَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَعْمَى ﴾ (۱۱۴) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿ (۱۱۵) قَالَ كَذٰلِكَ اَنْتَ ءَايٰتُنَا فَنَسِيْنَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ نُنْسِيْ ﴿ (۱۱۶)

واتە: ھەر كەستىك پشت لە بەرنامە و لە يادى من بىكات، (پشت لە كىتبيك بىكات كە منى دەخاتەوہ ياد، يان دیدارى من و دوا رۆژى دەخاتەوہ ياد)، ئەوہ لە دنيادا ژيانىكى تەنگ و تال و بىزاركەرى دەبى و لە رۆژى دوايىشدا بە كوئىرى كۆى دەكەينەوہ. گوئى: پەرورەدگارم! بوچى بە كوئىرى كۆت كىردمەوہ {ھىتاتم بۇ گۆرەپانى سزا و پاداشت} لە حالىك دا من لە دنيادا بىنەر بووم، چا و ساغ بووم؟! (خوا) فەرموئى: ھەر بەو شىئەيە سزات دەدەين كە بووى، كاتى خۆى ئايەتەكانى ئىمەت بۇ ھاتن، تۆ پشت گوئىت خستىن و لە

بیرت کردن، {ئنجبا بهو شیوهیه که تو نایه ته کامانت پشت گوی خستن} نه پرۆش ئیمه تو پشستگویی ده خهین {و نيعمه قی بینین و چاوه کانت لی وهرده گرینه وه}.

چونکه (الجزء من جنس العمل) سزاو پاداشت به پیتی جوړی کرده وهیه، که سیک له دنیادا چاو و عقل و دلی، به رانبهه به نایه ته کانی خوا کویربن، کویردل بی و نایه ته کان نه بینن، له دواړوژیشدا خوای دادگهر چاوی رواله تیی لی ده ستینتته وه.

لیره دا وشه ی: ﴿أَعْمَى﴾ مه به ست پیتی: زیده کردن (تفضیل) نیه، به و واتایه که بگوتری: کویرتره، به لکو: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾، یانی: له دواړوژیشدا کویره، کویری رواله تیه، ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾، گومراتریشه له راسته ری.

لیره دا خوا نه یفه رموو: (أَشَدُّ ضَلَالًا) یا خود وینه ی نه وه، بوچی؟! بو نه وه ی: وشه ی (سبیل) بگونجی له گه لیدا باسبرکی، نه گه رنا نه گهر فهرمووبای: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَشَدُّ ضَلَالًا﴾ له دواړوژدا کویره و گومراییه که ی سه خترو خه ستتریشه، نه گهر وای فهرمووبا، نه و کاته نه ده گونجا وشه ی (سبیل) ی له گه ل بی، بویه خوا لیره دا ﴿فَهُوَ﴾ نه و وشه کورته ی به کارنه هیناوه، به لکو گواستوو به ته وه بو ته عبیریک که له زمانی عه ره بیدا پیتی ده گوتری: (إِطْنَاب) یا خود (التَّزْكِيْبُ الْمُطْنَب) واته: دریز کردن وه ی قسه و زیاده له سهر رویشتنی، چونکه لیره دا که خوای کار به جی ناوا دریزه ی داوه تی، چهند مانایه کی زیاده ده گه یه نی: یه ک: حاله که یانی وینا کردوه: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾.

دوو: زیاتر روونی کردوته وه.

سی: زیاتر خرابیی حاله که یانی پیشان داوه.

چوار: ههروه ها روونیکردوته وه: که کویریان له دنیا و له دواړوژدا، هوکاره که ی بریتیه له گومراییان له راسته پیتی خوا ﴿فَهُوَ﴾.

ئهم: ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾، هه موو نه و واتایانه ده گریته خو ی، بویه خوا ﴿فَهُوَ﴾ به پیچه وانیه عاده تی قورئانه وه، له شیوازی کورته وه، گواستوو به ته وه بو شیوازی دریز، که له زمانی عه ره بیدا پیتی ده گوتری: (إِطْنَاب)، که (إِيجاز) به رانبهه که یه تی.

ئىنا كە دەفەرموئى: ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾، ئەمە بە ماناى: زىدەيى (مُفَاضَلَةٌ) يە، بەلام (مُفَاضَلَةٌ) كە، دەگەرپتەوہ بۆ زىدەيى يەككە لە حالەتەكانى، كە حالەتق رۆژى دوايىتەق، لە گومرايىدا، بەسەر حالەتق دىناى دا، نەك بەراوردى پى كرابى لەگەل غەيرى خۆى دا، واتە: لە غەيرى خۆى گومراترە، بەلكو يانى: گومرابوونى دوا رۆژى زياترە، لە گومرا بوونى دىناى، چونكە گومرا بوونى دىناى، ديارە لە راستە شەقامى خوا گومرا بووہ، بەلام لە رۆژى دوايى دا، گومرا دەبى و، بە رى نازانى: چۆن بچى بۆ جىگا و رىگاي خۆى، كە ديارە رۆژى دوايى عالەمىكى زۆر فراوانترە، ئىنا ئەو كەسەى لە دىنادا گومرا بووہ، لە رۆژى دوايى دا گومراتریشە.

كە دەفەرموئى: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ﴾، ئەو رۆژە ياد بكەوہ! ھەر كۆمەلە خەلكە بانگدەكەين، بە پىشەوايەكەيان، بۆ وىنە دەگوترى: ئەى ئۆممەتق موھەممەد! ﷺ، كە پىشەواى ئەو ئۆممەتە، موھەممەدە، پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ، ھەروەھا ئەوانەى كە شوين (بووذا) كەوتوون دەگوترى: ئەى كۆمەلەى بووذا! يان ئەوانەى شوين زەپرادەشت كەوتوون: ئەى كۆمەلەى (زەپرادەشت)! ھەروەھا ئەوانەى كە شوين بت و، سەنەمەكان كەوتوون، يان ئەوہى شوين ھەر طاغووت و دىكتاتورىك كەوتبى، ھەركەسە بە دواى كى و بە دواى چى كەوتبى، بە ناوى ئەو رىيازەوہ و بە ناوى ئەو پىشەوايەوہ، بانگى دەكرى.

چونكە وشەى (إِسْم) يانى: (كُلُّ مَا يُؤْتَمُّ بِهِ) ھەركەسىك كە بكرتە سەر مەشق و پەپرەويى لى بكرى، جا چ بەرنامە و رىيازىك بى، چ كەسىك بى، چ حيزىك بى، چ رىزمىك بى، گرىگ ئەوہيە ھەركەسە بە دواى چى كەوتبى، بە ناوى ئەوہوہ بانگ دەكرى.

لە كۆتايى ئەم دەرسەدا، دەمەوى ئاماژە بەوہ بكەم: خواى پەروەردگار سى وشەى لە قورئاندا بەكارھىناون، بۆ وىنە ھىنانەوہ بۆ شتى بچووك و كەم: (الْقَيْل، الْقَطْمِير، النُّقير) كە ھەرسىكيان پەيوەندىيان بە خورماوہ ھەيە:

يەك: (الْقَيْلُ: غِلَاةٌ رَقِيْقَةٌ تُشْبِهُ الْخَيْطَ فِي بَطْنِ النَّوَاةِ)، (قَيْل) برىتيە لە دەزوويكى بارىك، كە وەك دەزوو دەچى، لە نىو نىوكە خورمادايە.

دوو: (الْقَطْمِيرُ: اللَّفَافَةُ الرَّقِيْقَةُ الشَّقَافَةُ بَيْنَ الثَّمَرَةِ وَالنَّوَاةِ)، (قَطْمِير) پەردەيەكى تەنكى روونە، لە نىوان نىوكە خورماو، گوشتەكەيدا كە دەخورى، واتە: ئەو ماددە شىرىنيەى كە دەخورى.

سَي: (النَّقِير: تَجْوِيفٌ صَغِيرٌ فِي ظَهْرِ النَّوَاةِ، مِثْلُ النَّقْطَةِ)، (نَقِير) بریتیه له درزیکى بچووک له پشتی نئوکە خورما، که وهك خالیک وایه، واته: ئەو که لاین و درزهى که له پشتی نئوکە خورمايه.

خوای ئەو شتانهى خورماى به نموونهى شتى کهم و بچووک هیناونهوه، چونکه: خورما، وهك میوهیه کی جیهانیی، له هه موو شوینان چنگ ده که وئى و، ئەو شوینهى که دار خورماش لى نه بئى، خورماى بو ده چئى، ئیستاش و ئەو کاتیش که قورئان هاتۆته خواری، ئیدی هه موو کهس زانیویهتى که ئەو شتانهى خوای پهروهردگار وینهیان بئى دههینتتهوه بو بچووکیی: (فتیل و قطمیر و نقیر)، چین و چۆن؟!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ھەشتەم

پیناسہی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەشت (۸) ئایەت دەگریتە خۆی، ئایەتەکانی: (۷۳ - ۸۱) و، لە چوار تەوہری سەرھکیی دا:

تەوہری یەكەم: ھەوآلدانی خوای پەنھانزان، بە تیکۆشانی کافرەکان و ھەوآلدانیان، بوآلدانی پیغەمبەری خوا موھەممەد ﷺ لە پەيامی خوا و، لە ریبازی خوا و، چەسپاندن و دامەزراندنی خوا بووی و، ترساندن خوا بو پیغەمبەر ﷺ کە ئەگەر لابدات، سزای دووقاتی دەدات، لە کاتی ژیان و مردندا.

تەوہری دووہم: ھەوآلدانی خوا ﷺ بە ھەوآلی کافرەکان، بوآلدەرنانی پیغەمبەر ﷺ لە وڵات، (کە مەبەست پینی شاری مەککە یە)، کە ئەگەر وایان کردبایە، لە بەین دەبران و ماوہیەکی کەم نەبێ، لە دوای پیغەمبەر ﷺ نەدەمان، ئەوہش بە پینی یاسای خوا، کە بە پای ژمارە یەك لە زانایان ئەوہش ھەر ھاتە دی، کە سەران کافرانی قورەیش لە جەنگی بەدردا، کوژران، چونکە ئەوہ: دوو سالی پیچوون دوای ئەوہی پیغەمبەر ﷺ ناچار کرا شاری مەککە بەجێ بهێلن.

تەوہری سینیەم: ئاموژگاریی و رینمایی خوا بو پیغەمبەرە کە ی ﷺ، کە پینج نوێژە فەرزەکان ئەنجام بدات، بەرپا بکات و، شەو نوێژیش بکات، وە ک خوا پەرستیەکی زیادە بووی، بە لکو بەھۆی ئەوہوہ شایستە ی پینگە ی ستایشکراو (المقام المحمود) بێ.

تەوہری چوارەم: رینمایی کردنی خوا ﷺ بو پیغەمبەر ﷺ: لە خوا بپارێتەوہ، کە چوونە ژوور و ھاتنە دەری، پەر خیر بێ، ھەردووکیانی پەر خیر و بەرە کەت بن و، خوا یارمەتیی بو برە خستنی و راپیگە یەنن: کە ھەق ھات و ناھەق پووچەل بووہوہ، چونکە ناھەق (باطل) پووچ و قریوکە.

﴿ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِإِفْتِرَىٰ عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَاتَخَذُوكَ حَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ تَبَنَّاتُكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرَكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَاتَذْفَنُكَ

ضَعْفَ الْحَيَوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْهَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ
 مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا
 قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِ الشَّمْسِ إِلَى الْآيْلِ
 وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الْآيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ، نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ
 يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ
 لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه تەکان

((هەر وهه ئایه نازیک بوو ئه و (بیر وای) انه، له وهی بو مان سروش کردووی، سه رت لی بشیوتین و لات بدن، تا کو جگه له وه به ناوی ئیمه هه له بهستی و بلی، ئنجا ئه گه و اتکرد بایه، به دوستان ده گرتی ﴿٧٣﴾ ئه گه له بهر ئه وهش نه بو وایه که چه سپاندمانی و، دامه زراومان کردی، نازیک بوو شتیکی که م به لایاندا بچی ﴿٧٤﴾ ئه و کاتهش سزای دوو قاتی ژیان و، سزای دووقاتی مردغان پی ده چیژتی، ئنجا هیچ پشتیوانیشت له دژی ئیمه چنگ نه ده که وتن ﴿٧٥﴾ ههروهه نازیک بوو له سه ر زه مین (ی مه ککه) بیزار و سه غله تت بکه ن، تا کو وه ده رت بنین لی، ئه و کاتهش که میک نه بی، له دوای تو نه ده مانه وه (وله نیومان ده بردن) ﴿٧٦﴾ (ئه وهش) یاسای خویه له ژیانی ئه و (بیغه مبه ر) انه دا که پیش تو ناردوو مانن و، هه رگیز لادانیشت بو یاسای ئیمه نابینی ﴿٧٧﴾ له کاتی لادانی خور له نیوه راستی ئاسمانه وه، تا کو تاریکایی شه، نو یژ به رپا بکه و، قورئان خویندن (نو یژی) به یانیشت [گرنگی پی بده]، به دنایی قورئان خویندن به یانی بیزارو له لا ئاماده بووه (فریشته کان ئاماده ی ده بن) ﴿٧٨﴾ له شه و گاریشدا شه و نو یژی پی بکه (به قورئان) (ئه وهش خوا په رستییه کی) زیاده یه بو تو، نازیکه په روه ردگارت دوای زیندوو کردنه وهت، پینگی ستایشکراوت پی بدات ﴿٧٩﴾ ههروهه ها بلی: په روه ردگارم! به چوونه نیویکی باش، بمخه نیو (هه ر کار و چالاکیه که وه) و، به هاتنه دهره وه یه کی باشیش، به پینه ده ری و، له لایه ن خو ته وه ده سه ته لاتیکي وه سه ر خه رم بو بره خسیته ﴿٨٠﴾ بشلی: هه ق هات و به تال فه وتا، بنگومان ناهه ق پووچه ل و فه وتا وه ﴿٨١﴾)).

شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(لَيْفَتِنُونَكُ): واتە: بۆ ئەو ھەى لاتبەدن، (فَتَنَ الْمَالُ النَّاسَ: إِسْتَمَالَهُمْ، الْفَاتِنُ: الْمُضِلُّ عَنِ الْحَقِّ، لَيْفَتِنُونَكُ: لَيْصِرْفُونَكُ)، دەگوترى: (فَتَنَ الْمَالُ النَّاسَ) واتە: مالى و سامان خەلكى لادا، (الْفَاتِنُ: الْمُضِلُّ عَنِ الْحَقِّ) (فَاتِن) واتە: گومراكەر، لادەر لە ھەق، كە واتە: (لَيْفَتِنُونَكُ: لَيْصِرْفُونَكُ) بۆ ئەو ھەى لات بەدن، بەلام بۆچى خوا نەيفەرمووھە: (لَيْصِرْفُونَكُ) فەرموو ھەى: (لَيْفَتِنُونَكُ)؟ تاكو ئەو ھەى بگەيەنئى: ھەى كالى ھەى تاقيكردنە ھەى، كە خوا بۆتۇ دەپرە خسىنئى، ئەوانە كاردەكەن بە ھەول و كۆششى خۆيان لات بەدن، وشەى (فَتَنَ) وپراى ئەو ھەى كە ماناى تاقيكردنە ھەى دەگەيەنئى، ماناى سزاش دەگەيەنئى، واتە: كە سەرەنجامىش تووشى سزا بىي، واتە: (لَيْفَتِنُونَكُ) ئەو ماناى ھەى: (لَيْصِرْفُونَكُ) دەيگەيەنئى، واتە: لات بەدن، دەيگەنئى و وپراى لادان، ئەو ماناى ھەى ديكەش دەگەيەنئى.

(وَإِذَا لَأْتَحَذُونَكَ حَلِيلًا): ئەو كاتەش تۆيان بە دوست دەگرت، (الْخَلِيلُ: الصَّدِيقُ، وَالْجَمْعُ أَخِلَاءٌ)، وشەى: (خَلِيل) واتە: برادەر، ھاوول و كۆيەكەى برىتە لە (أَخِلَاءٌ) واتە: ھاوولەكان، وشەى (خَلَّةٌ) (الْخَلَّةُ: الْفَقْرُ وَالْحَاجَةُ) واتە: ھەژارىي و ئاتاجىي، ھەروھەا (الْخَلَّةُ: الْخَصْلَةُ) بە ماناى خەصلەت و سيفەتەش دى.

(كِدْتُ): واتە: نيزىك بوو، دەگوترى: (كِدْتُ أَفْعَلُ كَذَا: قَارَبْتُ الْفِعْلَ، وَلَمْ أَفْعَلْهُ) ئەگەر بلىي: (كِدْتُ أَفْعَلُ كَذَا) واتە: نيزىك بوو ئەو كارە بكەم، بەلام نەمكرد، بەلام ئەگەر بگوترى: (مَا كِدْتُ أَفْعَلُ، أَي: فَعَلْتُ بَعْدَ إِنْطَاءٍ) كارەكەم كرد، بەلام دوايى سستى نواندنتىك، دواى ئەو ھەى كە پىي چوو، كە واتە: وشەى (كَادَ) يانى: (قَارَبَ) نيزىك بوو.

(تَرَكَنُ): واتە: بە لاياندا بچى، پشتيان پىي بېستى، پرويان تىبكەى، (رَكَنْتُ إِلَى كَذَا: إِغْتَمَذْتُ إِلَيْهِ) پشتم پىي بېست، (تركن) ش لە (رُكْن) ھەى ھاتوھ، لەبەرئە ھەى ئىنسان ئەگەر مەترسىيەكى بۆ بىي، خۆى دەپەستىتە گۆشەيەكە ھەى، چونكە ھەم پشتى ديوارە، ھەم ئەملا ولاى ديوارە، تەنيا ئەو لايەى كە روبروويەتى دەمىنئە ھەى، تاكو بەرگرىي لە خۆى بكات، (رَكَنَ، يَرْكُنُ، وَرَكَنَ يَرْكُنُ) ھەردوو كيان ھاتوون، واتە: پشتى پىي بېست، يان بەلايدا چوو، خۆى خستە سەر، واتە: سەنگى خۆى خستە سەرى، بۆ ئەو ھەى

بە ھۆبە ۋە پابوھەستى، (رُكُنُ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ) واتە: لايەكەى، بەلام لە راستىدا (رُكُن) بە ماناى گۆشە دى، واتە: ئەو شوپنەى كە ئەملاولاي گىراون و، پشتىشى گىراو و تەنبا لاي پيشەوھى بەتالە، چۆلايىە.

(ضَعَفَ): (ضَعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعَفْتُهُ، وَضَاعَفْتُهُ: ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَصَاعِدًا)، ئەو سى كىردارە: (أَضَعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعَفْتُهُ وَضَاعَفْتُهُ) ھەرسىكىان واتە: وینەى ئەو شتەم خستە گەل ئەو شتە، ياخود: وینەى خوۋى و زياترىش، كە لە كوردىدا دەلىين: دوو قاتى كىردەوھ، دوو چەندان، ياخود دوو بەرانبەر، يان چەند بەرانبەر، چەند قات.

(لَيْسَتَفِرُونَكَ): (لَيْسَتَفِرُونَكَ: لِيَزْعَبُوكَ) تاكو بىزارت بىكەن، سەغلەتت بىكەن، تەنگە تاوت بىكەن، ھەلتىپچىن، (الْفَرْجُ مِنَ الرُّجَالِ: الْخَفِيفُ) واتە: پياويك كە قالب سووك بى، زوو بە دەستەوھ بى پىي دەگوترى: (فَز)، (الْفَرْجَةُ: الْوَتْبَةُ بِالْإِنْزِعَاجِ)، (فَرْجَةٌ) واتە: بازدانى ئىنسان بە ھۆى بىزارىيەوھ، كەسىك شتىك ھەلتىپچى و سەغلەتت بىكات، لەوۋى لا بچى، ياخود راپەرى و دەرىپەرى.

(أَلَّا يَلْبَثُونَ): (لَيْسَ بِالْمَكَانِ: مَكَتٌ وَأَقَامَ، لَيْسَ يَلْبَثُ لَيْثًا وَتُبْنًا) (لَيْسَ بِالْمَكَانِ) ماىەوھو تىدا نىشتەجى بوو، دەگوترى: (لَيْسَ يَلْبَثُ)، ھەم (لَيْسَ) ھەم (لَيْسَ) ھەردوو كىان چاوكن.

(خِلَافَكَ): (خَلَقَكَ) واتە: لە دواى تۆ، دەگوترى: (جَاءَ خِلَافَهُ، أَي: بَعْدَهُ) لە دواى وى ھات.

(سُنَّةٌ): (السُّنَنُ: الطَّرِيقَةُ وَالْمَثَالُ) واتە: رىيازو وىنە، (السُّنَّةُ: الطَّرِيقَةُ وَالسُّبْرَةُ حَمِيدَةٌ كَانَتْ، أَوْ دَمِيمَةٌ)، (سُنَّةٌ) بە ماناى رىياز دى، ئىنجا ستايشىكراو بى، ياخود زەمىكراو، (سُنَّةٌ) بە كوردى دەبىتەوھ ياسا، دەگوترى: ھالەتتىكى بەردەوام (العَادَةُ الْمُتَّبَعَةُ) نەرىتتىكى پەرىپەوى لىكراو، واتە: ياساى خوا.

(لُدُلُوكِ السَّمْسِ): واتە: لە كاتى لادانى خوۋرەوھ، (ذَلِكَ الشَّمْسُ: زَالَتْ عَنْ كَيْدِ السَّمَاءِ، فَهِيَ دَالِكٌ وَدَالِكَةٌ)، خوۋر ئەگەر لە نىوھراستى ئاسمان، لە نىو جەرگەى ئاسمان، لايدا بە لاي رۆژئاوادا، پىي دەگوترى: (ذَلِكَ وَدَالِكَةٌ) و ھالەتەكەش پىي دەگوترى: (دلوك) واتە: لادان.

(إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ): واتە: ھەتا تارىكاىى شەو، دەگوترى: (غَسَقَ اللَّيْلُ يَغْسِقُ غَسَقًا، وَغُسُوقًا وَغَسَقَانًا، أَي: أَظْلَمَ، وَالْغَاسِقُ اللَّيْلُ إِذَا غَابَ الشَّفَقُ وَأَشْتَدَّتْ ظِلْمَتُهُ)، (غَسَقَ اللَّيْلُ

يَغْسِقُ غَسَقًا، وَغُسُوقًا وَغَسَقَانًا) واته: شهوه که تاريک دادی، به تاريک داهاتن، (غاسق) به شهو ده گوتری، کاتیک که سوورایی و تیشکی خور له ناسوی ناسمان نامینتی و، تاريکاییه که ی خهست ده بیته وه.

(الْفَجْرِ): (الْفَجْرُ: انْكَشَافُ ظُلْمَةِ اللَّيْلِ عَنِ نُورِ الصَّبَاحِ) (فجر) بریتیه له لیک جیابوونه وهی تاريکایی شهو له روشنایی به ره به یان، ههروهها (فجر) به مانای ته قینه وه و به مانای لیک جیاکردنه وهش دی.

(مَشْهُودًا): ده گوتری: (شَهْد: أَي حَضَرَ، يَوْمَ مَشْهُودٍ: يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ لِأَمْرِ ذِي شَأْنٍ)، (يوم مشهود) واته: روژیکی له لا ناماده بوو، که خه لک تیدا کۆده بنه وه بو کاریکی گرنگ.

که واته: ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، واته: بیگومان قورئان خویندنی نوژیی به یانی، له لا ناماده بووه (فریشته کان له لای ناماده ده بن).

(فَهَجَّجَدَ بِهِ): واته: به قورئان شهو نوژی بکه، یانی: له شهو نوژی دا بیخوینه، (هَجْدٌ يَهْجُدُ هُجُودًا: نَامٌ، صَلَّى بِاللَّيْلِ، فَهُوَ هَاجِدٌ)، شاره زایانی زمانی عه ره بی ده لیتن: وشه ی (هَجْدٌ) لهو جو ره کردارانه یه، که دوو مانای پیچه وانه یه کدی ده گه یهنن، وهک وشه ی (عَسَسَ)، که هه م به مانای هات (أَقْبَلَ) دی، هه م به مانای روپی (أَذْبَرَ) دی، که خوا ده فهرموئی: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷﴾ التکویر، واته: شهوگار که دی، یان شهوگار که ده روا.

لیره ش (هَجْدٌ) هه م به مانای نووست (نام) و، هه م به مانای بیداری بووه (إِسْتَيْقَظَ) دی، یان به مانای: شهو نوژی کرد (صَلَّى بِاللَّيْلِ) دی، وشه ی (هَاجِدٌ) واته: شهو نوژی که، که سیکه که شهو هه لده ستیته وه، ههروهها (هَاجِدٌ) به مانای خه وتوو (نَائِمٌ) یش دی، که سیکه که خه وتوو.

به لام به پیی سیاقه که ده زانری، که ئایا لهو شوینه دا: مه به ست له (هَجُودٌ)، شهو نوژی کردن و بیداریه، یا خود خه وتنه؟!

ئنجا (تَهَجَّدٌ) هه ندیک له شاره زایانی زمانی عه ره بی ده لیتن: وهک (تَأْتَمُّ) وایه، (تَأْتَمُّ) یان (تَحَرَّجٌ) واته: (تَرَكَ الْإِنَّم) واته: وازی له گوناح هینا، وازی له (حَرَجٌ) هینا.

که واته: (تَهَجَّدٌ) یش واته: وازی له خه وتن هینا وهو، بیدار بووه بو شهو نوژی کردن.

(نَافِلَةٌ): (النَّافِلَةُ: مَا زَادَ عَنِ الْحَقِّ، أَوْ النَّصِيبِ، أَوْ الْقَرْضِ) (نَافِلَةٌ) له: (تَقْل) ه، یانی: زیاده، (نَافِلَةٌ) شتیکه زیاد بن له ههق، یاخود له پشک و بهش، یاخود له فهرز.
(وَزَهَقَ): (زَهَقَ: أَي: هَلَكَ، مَاتَ، وَمَحَلَ) واته: لهبهین چوو، مرد، پووکایهوه.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایهتهکان

(۱) - هوئی هاتنه خواری نهو سن نایهته موبارهکهی، نهمه دهقهکه یانه: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ، وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَتَّىٰ لَوْلَا أَنْ تُبَيِّنَنَّكَ لَقَدْ كِدْتُمْ تَرُكُّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ إِذَا لَأَذْفَنَّاكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٧﴾﴾

لهبارهی هوئی هاتنه خواری نهه نایهتانهوه، چهند بهسه رها تیک باسکراون، نهو بهسه رها تانه دینم، دوایی رای خو شم لهو بارهوه دینم:

بهسه رها تایی یهکه م:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: إِنَّ أُمَّيَةَ بْنَ خَلْفٍ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَرَجُلًا مِنْ قُرَيْشٍ، أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالُوا: تَعَالَى فَاسْتَلِمَ إِلَيْنَا، وَنَدْخُلُ مَعَكَ فِي دِينِكَ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَشْتَدُّ عَلَيْهِ فِرَاقُ قَوْمِهِ، وَيُحِبُّ إِسْلَامَهُمْ، فَرَقَّ لَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿نَصِيرًا﴾﴾^(۱)

واته: عهبدوللای کوری عه بیاس (خوا له خوئی و بابی رازی بن) دهلی: ئومه ییهی کوری خه لهف و نه بوو جه هلی کوری هیشام و، پیاوانتیک له قوره یش، هاتنه لای پیغه مبهری خوا ﷺ، گو تیان: وه ره دهست له په رستراوه کانی ئیمه بده (وهک ریژ لیگرتن و به پیروزگرتن)، ئیمهش دیننه نیو نایه نه که ته وه، پیغه مبه ریش ﷺ زور له لای قورس بوو که گه له کهی په رت بن، به قسهی ناکهن و زور چه زی به مسولمان بوونیان ده کرد، (نه وهش حاله تیکی ئاسایی و سروشتی پیغه مبه ره ﷺ)، بویه دلای بویان نه رم بوو، (هیچی نه کرد، بهس دلای بویان نه رم بوو)، خواش لهو بارهوه نهو نایه تانهی ناردرنه خوار.

(۱) لباب النقول ص ۱۳۸، وقال مؤلفا الإستيعاب: هذا إسناد ضعيف، ج ۲، ص ۴۴۸.

به لام وهك زانایان و شاره زایانی فهرمووده ناس گوتوو یانه: نه م گپردراوه یه سه نه ده که ی بیتهزه .

به سه رهاتی دووهم:

{عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ: أَنَّ قُرَيْشًا أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا لَهُ: إِنْ كُنْتَ أُرْسِلْتَ إِلَيْنَا، فَاطْرُدِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ مِنْ سِقَاطِ النَّاسِ وَمَوَالِيهِمْ، لِنَكُونَ نَحْنُ أَصْحَابُكَ، فَرَكَنَ إِلَيْهِمْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: ﴿ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ﴾^(۱).

واته: جوبهیری کوری نوفهیر ده لن: قوره یش هاتنه لای پیغه مبه ر ﷺ بییان گوت: نه گهر تو بو لای ئیمه نپردراوی، نه وانه ی که شوئنت که وتوون له خه لکی که م بایه خ و له کو یله کان، نه وانه ده ربکه، تا کو ئیمه ببینه هاوه لت و ببینه کو رو مه جلیسته وه، پیغه مبه ریش ﷺ دلای به لایاندا چوو به لام خوا نه و ئایه تانه ی بو سروش کردن.

به لام نه میش سه نه ده که ی بیتهزه و پشتی پی نابه ستری.

به سه رهاتی سئیه م:

{عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: ذُكِرَ لَنَا أَنَّ قَوْمًا خَلَوْا بِرَسُولِ اللَّهِ ذَاتَ لَيْلَةٍ إِلَى الصُّبْحِ، يُكَلِّمُونَهُ، وَيُفْخَمُونَهُ، وَيَسُودُونَهُ، وَيُقَارِبُونَهُ، وَكَانَ فِي قَوْلِهِمْ أَنْ قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّكَ تَأْتِي بِشَيْءٍ لَا يَأْتِي بِهِ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ، وَأَنْتَ سَيِّدُنَا وَابْنُ سَيِّدِنَا، فَمَا زَالُوا يُكَلِّمُونَهُ حَتَّى كَادَ يُقَارِبُهُمْ، حَتَّى مَنَعَهُ اللَّهُ، فَقَالَ: ﴿ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي ... ﴾ { (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١٤، ص ٨٨، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١، ص ٣٨٣، وَالِاسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٢، ص ٤٥٠ و ٤٥١، قُلْنَا هَذَا: مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ).

واته: قه تاده {که یه کیکه له زانایانی تابیعین، جیلی دوا ی هاوه لان، نه و گپردراوه یه ی هیناوه}، ده لن: بو مان باسکراوه که قوره یشیه کان شه ویک به ته نیا له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ دانیشن، تا کو به ره به یان قسه یان له گه لدا ده کردو، به گه وره یان ده گرت و، پزیزان لیده نا، وایانده کرد خو یان لی نریک ده خسته وه، له نیو قسه کانایاندا که له گه ل پیغه مبه ر ﷺ یان ده کرد نه وه بوو، که گوتیان: تو شتیکت هیناوه، که هیچ که س نه و شته ی نه هیناوه {واته: قسه یه که ده که ی به زمانه و په یامیک که هیچ که س نه بیتهناوه، که راستیان کردوه}،

(۱) (بَابُ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ ص ١٣٨، وَالِاسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٢، ص ٤٤٩، قَالَ (المؤلفان) قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ جِدًّا.

تو گه وره مانی و، کوری گه وره شماني، ئیدی هه روا قسه یان له گه لدا ده کرد و خه ریک بوو پیغه مبه ر ﷺ نیز یکیان لئ بکات، دواپی خوا پیشگیری لیکرد و پاراستی و، ئه و ئایه تانه ی ناردنه خوار، فهرمووی: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ...﴾.

به لام: ئه مه ش گپرداوه یه کی (مُرسل) ه، یانی: به رز نه کراوه ته وه بو لای هاوه لان ئه وه یان لیگپربا بته وه، بو یه به فهرمووده دانانری، واته: فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ، چونکه ئه و شتانه ی که هاوه لان ده یگپرنه وه، مادام به سه نه دیک ی راست بئ و ئه و شته په یوه ندی به پیغه مبه ره وه هه بئ ﷺ ئه وه حوکمی فهرمووده وه رده گری.

به سه رهاتی چواره م:

{عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ، يَسْتَلِمُ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ فِي طَوَافِهِ، فَمَنْعَتْهُ فُرَيْشٌ، وَقَالُوا: لَا نَدْعُكَ تَسْتَلِمُ حَتَّى تُلِمَّ بِأَلِهَتِنَا، فَحَدَّثَتْ نَفْسَهُ، وَقَالَ: «مَا عَلَيَّ أَنْ أَلِمَّ بِهَا بَعْدَ أَنْ يَدْعُونِي أَسْتَلِمُ الْحَجَرَ، وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنِّي لَهَا كَارِهِ»} (أخرجه الطَّبْرِي في تفسيره ج ١٥، ص ١٣٠).

واته: سه عیدی کوری جوبه یر، ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ له ته وافیدا عاده ق و ابوو، دهستی ده گه یانده به رده ره شه، {یان ماچی کردوه، یان دهستی گه یاندوتئ، که ئه وه سوننه ته} قوره ی شیهه کان پیشگیریان لیکرد (رئیان نه داو) گوتیان: لئ ناگه رئین ده ست بگه یه نیه به رده ره شه، تا کو ده ستیش له په رستراوه کانی ئیمه نه ده ی، {که له ده وری که عبه دایانابوون، سیسه دوشه ست (٣٦٠) سه نه م بوون} پیغه مبه ریش ﷺ به دلیدا هات، گوئ: چی ده بئ ئه گه ر ده ستیکیش بگه یه مه به ته کان، دوا ی ئه وه ی که لیم ده گه رئین ده ست له به رده ره شه بده م (یان ماچی بکه م) خواش ده زانئ که من ئه وه م پئ ناخوشه!

ئه مه ش گپرداوه یه کی (مُرسل) ه و، به ده قیکی سوننه ت دانانری و پشتی پئ نابه ستری.

به سه رهاتی پینجه م و کو تایی:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي رِوَايَةِ عَطَاءٍ: أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي وَفْدِ ثَقِيفٍ، أَتَوْا النَّبِيَّ فَسَأَلُوهُ شَطَطًا، قَالُوا: مَتَعْنَا بِأَلِهَتِنَا سَنَةً، حَتَّى نَأْخُذَ مَا يُهْدِي لَهَا، فَإِذَا أَخَذْنَا، كَسَرْنَاهَا، وَأَسْلَمْنَا، وَحَرَّمْ وَادِيَنَا، كَمَا حَرَّمْتَ مَكَّةَ، حَتَّى تَعْرِفَ الْعَرَبُ فَضْلَنَا عَلَيْهِمْ، فَهَمَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَنْ يُعْطِيَهُمْ ذَلِكَ، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ} (١).

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ١٠، ص ٢٤٤، ٤٠٤٢.

واتە: عەتاء لە ئینو عەباسەو (خو لە خوئی و بابی رازی بی) گێراویەتەو: کە ئەم ئایەتە دەربارە شاندی هۆزی (ثقیف) هاتنە خوار، کە هاتنە لای پیغەمبەر ﷺ و کۆمەڵی شتی بی جییان لی داوا کردو، گوتیان: لیمان گەری ماوەی سالیك پەرستراوە کاغان بپەرستین، تاكو ئەو هی بو پەرستراوە کاغان دەکریتە دیاریی و خەلات، {خەلك پاره و سامانی بو بته كان دەبرد، به حساب نەزر و صدەقەیان لە خویان دەگرت و لەو شوینانەیان دادەنان، کە ئەو بتانە ی لێن}، با ئەو پاره و سامانە وەر بگرین، دوای ئەو هی کە پاره کەمان وەرگرت و کۆمان کردەو، بته كان دەشکینین و مسولمان دەبین، بەلام تۆش ئەو شیوەی ئیمە (ئەو دۆل و ناوچە ی هی ئیمە) حەرەم بکە، وەك چۆن حەرەمی مەككە هەبە، {با ئیمەش ئەو شوینە ی کە هۆزی (ثقیف) ی لی بوون، بکریتە ناوچە ی هی حەرەم خاوەن حورمەت و ئەو شتانە ی کە لە شوینە ئاسایە کان قەدەغە نین، لەو هی قەدەغە بن، وەك حەرەمی مەككە، بوچی؟!} تاكو عەرەب زیدە یی ئیمە بەسەر یانەو بەزانن و، پلە ی ئیمە لەسەر خوینانەو بەزانن! پیغەمبەریش ﷺ خەریک بوو وا بکات، بەلام ئەو ئایەتە هاتە خوار.

منیش بە کورتیی دەربارە ی کۆی ئەو گێراوانە، دەلیم:

بێگومان کافرە کان هەولیانداوە لەگەل پیغەمبەر ی خوادا ﷺ کە لایبەدن و بەرەو ناھەق پەلکیشی بکەن و، بیھیننە سەر رێچکە ی خوینان، بەلام گومانی تێدانە، کە ئەو گێراوانە، جگە لە یەکیکیان کە سەنەدە کە ی راست (صحیح) ه، ئەویش (مُرسَل) ه، ئەوانی دیکە سەنەدە کە یان بیھیتزە، بوێ پشیمان پی نابەستری.

بەلام بوێ هینامن، تاكو ئەگەر کەسیك لە تەفسیرە کاندایینیی - چونکە تەفسیرە کان زۆربە یان هەموو ئەو گێراوانە یان هیناون - ئنجا بو ئەو هی هێچکەس بەوانە هەلنەخەلەتی و پیی وابی کە: پیغەمبەر ﷺ شتیکی وای بە دلدا هاتو، کە دەست بە بتاندا بیئنی، یان شتیکی وای بە دلدا هاتو، کە لەبەرئەو هی رپی نادەن دەست بگە یەنیتە بەردە رەشە {کە پیغەمبەر ﷺ مادام تەوافی کردبی، نە بیستراوە، تەنیا رپی دەست گە یاندنە بەردە رەشە ی لی بگرن} ئنجا بو ئەو هی رپی بەدن، با دەست بگە یەنیتە بته کە نیان، یاخود رێگە یان بدات: ماوە ی سالیکی دیکە بته کان یان بپەرستن، ئەو دەبی کە ی بوو بی؟ ئەم سوورەتە مەككە ییە و (ثقیف) لە مەدینە دا هاتوونە لای پیغەمبەر ﷺ مسولمان بوون و وتووێژیان لەگەلدا کردو!!

كەواتە: ئەو گىرداوانە ھىچيان ھى ئەوۋە نىن، بۇ تەفسىرى ئەو ئايەتەنە پىشتيان پى بېستىرى، ۋەك دوايى لە مەسە لە گىرنگە كاندا باشتى تىشك دەخەينە سەر ئەوۋە، كە نىۋەپۇكى ئەو ئايەتەنە ۋ چەمك ۋ واتاي راستەقەينە ئەو ئايەتەنە، لە گەل ئەو ھۆى ھاتەنە خوارەوانەدا، ناگونجى، بەلام زانايان ۋ ئەوانەى كە ويستوويانە: مانا مەبەستەكانى قورئان روون بىكەنەو، زورجار ھەندى گىپراۋەيان ھىناون، لەبەر ئەوۋەى لە پىش ئەواندا باسكراون، بەلام ھەندىكيان زور لىي ورد نەبوونەو، كە ئايا لە گەل نىۋەپۇكى ئايەتەكان دا، دەگونجىن، يان ناگونجىن؟! كە ۋەك دوايى باسى دەكەين، ھىچ كام لەم گىپراۋانە لە گەل نىۋەپۇكى ئايەتەكان دا ناگونجىن.

ماناي گىشتى ئايەتەكان

خو **﴿﴾** روو لە پىغەمبەرى خاتەم **﴿﴾** دەكات ۋ، ھەول ۋ تەقەللا ۋ كۆشى بىۋچان ۋ نەپساۋەى كافىرەكانى بۇ دەخاتە روو، ھەم بۇ ئەو، ھەم بۇ ئۆممەتەكەى كە چەند ھەوليان لە گەل داۋە: بېھىننە سەر رىچكەكانى خۇيان ۋ لە راستە شەقامى خو، لايدەن ۋ واى لىبەكەن كە شتىكى دىكە بفرموى ۋ رابگەيەنى، جيا لەوۋەى كە خو **﴿﴾** پىي پراگەياندوۋە، بەلام خو پىغەمبەرى **﴿﴾** خۇي پاراستوۋە ۋ دامەزراو ۋ پى چەسپاۋى كىردوۋە ۋ كەمىكىش بە لايان نەچوۋە، نەك زور، دەفەرموى:

﴿﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ، ئەوانە نىزىك بوو لاتبەدن، لەوۋەى كە بۇ لاي تۆمان سىروش كىردوۋە، ئەو پەيام ۋ بەرنامە ۋ قورئانەى كە بۇ تۆمان سىروش كىردوۋە، خەرىك بوو لەوۋە لاتبەدن، **﴿﴾** لِنَفْتَرِي عَلَيْكَ غَيْرُهُ، بۇ ئەوۋەى جيا لەوۋە بە ناۋى ئىمەوۋە بلىي، ديارە لەو شتانەدا كە ئەوان ويستوويانە، نەك بە گىشتى، يانى: ھەندىك شت كە لە گەل قورئاندا دژە ۋ جيايە لە قورئان، ھەندى شتى دىكە كە جىي پەسەندى ئەوانە، **﴿﴾** وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا، ئەگەر واشت كىردبايە، ئەو كاتە تۆيان بە دۆست دەگىرت ۋ خۆشەويست، تۆيان ۋەك ھاۋەل ۋ براردەرىكى خۇيان دادەنا.

ئەوان بەو جورە ھەوليان داۋە لە گەل پىغەمبەرى خوادا **﴿﴾**، بەلام با بزائىن پىغەمبەرى خو **﴿﴾**، چۆن بوۋە؟

﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرَكُّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، نه گهر تیمه تۆمان نه چه سپاندا بایه و دامه زراو نه کرد بایه، خه ریک بوو شتیکی کهم به لایاندا بچی.

(تثبیت)، برتیه له چه سپاندن و راگیرکردن و دامه زاروکردنی شتیک، یانی: نه گهر تیمه تۆمان راگیر و دامه زراو و چه سپاو نه کرد بایه، ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرَكُّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، به دنیایی نیزیک بوو که میک، شتیکی کهم به لایاندا بچی، واته: نه صلّه ن پیغهمبهر ﷺ، شتیکی کهمیش به لایاندا نه چوووه و مهیلی به لادا نه کردوون، نه وهی که نه وان داویان لیکردوه، وه لأمی نه داونه وه، که میشی وه لام نه داونه وه، چ جای زور.

﴿إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾، نجا نه گهر تو که میکیش به لایاندا چوو بای، تیمه هه م سزای دوو قاتی ژیان، هه م سزای دوو قاتی مردمان پی ده چیزتی، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾، دوایش تو به سهر تیمه وه و له به رانبر تیمه دا، هیچ پشتیوان و هاوکار و، وه سهر خه رت چنگ نه ده که وتن، که له سزای تیمه بتپاریزن، له نازاردانی تیمه چه پالته بدن.

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، نجا که نه یانتوانیوه لای بدن، له و راسته شه قامهی که خوا ﷺ پیغهمبهری خاتمی ﷺ، خستوته سهر، له و به رنامه یه ی که بو سروس کردوه، کاتیک نا ئومید بوون له وه که لایبدهن و که میک به لای خویاندا به لکیشی بکهن، گواستوو یانه ته وه بو جو ره هه ولیکی دیکه، که برتی بووه له وه ی: وه دهری بنین، بیزار و جارزی بکهن، سه غلّه و ناره حه تی بکهن و نا چاری بکهن: ولات به جی بهیلتی، ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، هه روه ها نه وانه نیزیک بوو که تو هه لپیچن و بیزارت بکهن، جارزت بکهن، وات لیبکهن: نه شوینه ی که نیستا لی، جی بهیلتی، که شاری مه ککه یه، بوچی؟ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، تا کو وه دهرت بنین، له و سهر زه مینه، که مه ککه یه، ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، نه گهر واش بکهن، که میک نه بی له دوی تو نامینه وه، یان نه گهر وایان کرد بایه، که میک نه با، له دوی تو له و شاره دا، له و سهر زه مینه دا، نه ده مانه وه به سه لامه تی، که نه مه زور به ی زانایان وایان لیکدا وه ته وه که نه وانه له دوی پیغهمبهر ﷺ به سه لامه تی نه مانه وه، چونکه جهنگی به در هاته پیش، دوی نه وه ی که پیغهمبهر ﷺ ناچار کرا مه ککه به جی بهیلتی، که له جهنگی به دردا، له زله زله کانی قوره ییش هه فتا (۷۰) که س کوژران و هه فتا (۷۰) شیان لی به دیل گیران و درکیان شکا و، زه بوون کران، واته: به سه لامه تی له و شاره دا، نه مانه وه له دوی پیغهمبهر ﷺ.

واتايەكى دىكەى ئەوئەيە: كە ئەگەر وابكەن، لە دواى تۆ نامىننەوئە مەگەر كەمىك، واتە: ئەگەر تۆ وئەدەر بنىن، بەلام قورەيشىيەكان پىغەمبەريان ﷺ وئەدەرنەنا لە مەككە، بەلكو خۆى لەبەر بەرژەوئەندىيى كارو پرۆژە ئىسلامىيەكەى، شارى مەككەى بەجىھىشت، ئەگەرنا دەتوانى ھەر مېنىتتەوئە، بەلام بە نارەحەتىيى.

كەواتە: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەوئە ھەوآل پىدانە، كە ئەگەر وا بكەن، لە دواى تۆ نامىننەوئە لە شارى مەككەدا، جگە لە كەمىك، بەلام واىان نەكرد، بۆيە مانەوئە، بەو واتايە كە شارى مەككە بەسەر كافرەكان دا كاوول نەبوو، ئىدى دوايى كە لە جەنگى بەدردا، لىيان كوژرا و لە جەنگى ئوھوددا و، لە جەنگەكانى دىكەدا، ئەوئە پىچەوانەى مانەوئەيان نىە لە شارى مەككەدا.

﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، ئنجا ئەوئە كە خوا سزايان دەدا، لەسەر ئەوئە تۆ ناچار بكەن، ئەو شارە بەجىھىتىيى و، كەمىك نەبىيى لە دواى تۆ بە سەلامەتىيى نەمىننەوئە، ئەوئە ياساى خوايە، لە ژيانى ئەو پىغەمبەرانەدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە پىش تۆ رەواغمان كردوون، واتە: ئەوئە ياساى خوايە و عادەتى خوايە، لە ژيانى پىغەمبەرانى پىشوشدا ھاتۆتە دى و، بۆ تۆش دىتە دى، ﴿وَلَا يَحْدُسْتَنِينَا مَحْوِيلًا﴾، تۆش لادان نابىنى بۆ ياساى ئىمە، ياساى ئىمە ناگۆرئى و لانادريى، وئەك چۆن بۆ پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خوا واى كردوئە، ھەر كامىكيان، گەلەكەى وئەدەريان نابىيى، خوا گەلەكەى سزا داوئە، گەلى تۆش ئەگەر وئەدەرت بنىن، خوا سزايان دەدا، ئنجا ئايا خوا سزاي داوئە، لەبەر ئەوئە كە وئەدەريان ناوئە، ياخود ئايا ئەگەر وئەدەريان نابايە، سزاي دەدان؟ ھەردوو واتايەكە لەگەل سىرە و ژيانى پىغەمبەردا ﷺ دەگونجىن، دەگونجى بلىين: بەلىيى خوا سزاي دان، بەوئە كە ھەفتا لە زلە زلەكان و قسە رۆيشتوئەكانيان كوژران، لە جەنگى بەدردا وھەفتاشيان بەدىل گىران، پاشان قات و قىرى و گرانىيان بەسەر ھات، كە پىغەمبەر ﷺ تووكىيى لىيى كردن.

دەشگونجى بلىين: نەخىر خوا سزاي نەدان بەو واتايە، كە وئەك گەلانى پىشوو سزا بدرىن و بنىر بكرىن و، لە بەين بىرىن، چونكە ھەر مانەوئە، بەلىيى دىركيان شكا، بەلام بنىر نەكران وئەك گەلانى پىشوو، ھەردوو واتايەكە لەگەل واقىيى ژيانى پىغەمبەردا ﷺ دەگونجىن.

ئنجا خوا ﷺ فەرمان بە پىغەمبەرى خاتم ﷺ دەكات بە چەند شتىك، كە خولاسەكەيان ئەوئەيە، ئىنسان ئەگەر بىھوئەى خۆراگرىيى، لە گەرمەى نارەحەتىيى و گرفتارىيەكاندا، دەبن

پەيوەندىيى لە گەل خوادا قايمەتر و پتەوتر بىكات، بۆيە دە فەرەموى: ﴿ أَقْرَبُ الصَّلَاةِ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسْقِ اللَّيْلِ ﴾، نوپۇز بەرپابىكە لە كاتى لادانى خۆرەوہە {لە نپوہەراستى ئاسمان بە لای رۇژئاوا} تاكو تارىكايى شەو، كە ئەمە چوار نوپۇزان دە گرىتەوہ:

۱ - كاتىك كە تۇزىك خۆر لادەدا لە نپوہەراستى ئاسمان، نوپۇزى نپوہەرۇ دەبى.

۲ - كە زياتر لادەدا، نوپۇزى ئپوارە (عصر) دەبى.

۳ - كە خۆر ئاوا دەبى و بە تەواويى لادەدا، نوپۇزى شپوان دەبى.

۴ - ﴿ عَسْقِ اللَّيْلِ ﴾ لە تارىكايى شەودا، دواى ئەوہى سوورايى تيشكى خۆر لە ئاسوہە كان نامپىن، نوپۇزى خەوتنان دەبى.

۵ - ئنجا نوپۇزى پىنجەم ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾، ھەرۋەھا قورئان خويندنى بە يانى، ﴿ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴾ بە دلنيايى قورئان خويندنى (نوپۇزى) بە يانى، لەلا ئامادە بووہ، فرىشتە كان لە لای ئامادە دەبن و دەبىينن، واتە: گرنىگى بەدە بە قورئان خويندنى نوپۇزى بە يانيش، چونكە قورئان خويندنى نوپۇزى بە يانى، فرىشتە كان لە لای ئامادە دەبن.

كە واتە: ئەم ئايەتە ئامازەيە بە كاتى ھەر پىنج نوپۇزە كان، دواى ئەوہى كە خوا ﷻ پىنج نوپۇزە كەي لە سەر پىغەمبەر ﷺ فەرز كردن، ھەر لەم سوورەتەدا كە باس دەكات، لە سەفەرى شەوورۇ (بەرزبوونەوہى) دا، ئنجا كاتە كانى بۇ ديارىيكردوون، لە قورئاندا، بە لام وەك دوايى باسى دەكەين، خوا ﷻ جىبرىليشى ناردوہ و بە كردهوش پىغەمبەرى ﷺ فېر كردوہ، بە وردىيى ھەر كام لە كاتى پىنج نوپۇزە كان، كە يەو چۆنە؟

﴿ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ﴾، ھەرۋەھا لە شەوئشدا بە ھوى خويندنى قورئانەوہ، شەونوپۇز بەكە، ئەوہش زىادەيە بۇ تو، واتە: خواپەرستىيەكى زىادەيە بۇ تو.

﴿ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴾، نيزىكە پەرۋەردگار زىندووت بىكاتەوہ و پىنگەي ستايشكراوت پى بەخشى.

ئەمە وەك دوايى باسى دەكەين، مەبەست پىيى تىكاردنى مەزن (الشفاعة العظمى) ه، كە پىغەمبەرى خوا ﷻ، دواى ئەوہى مروفە كان دەچن بۇ لای ئادەم و داواي لى دەكەن، تىكايان بۇ بىكات لە لای خواي پەرۋەردگار: لىپرسىنەوہ و سزا و پاداشت دەست پىبىكات و كوئايى بە راگرتيان بىت لە (گۆرەپانى) كوگردنەوہ و لىپرسىنەوہدا، ئادەم حەوالەي

لای نووحيان ده کات و، نوووح هه و آللهی لای ئیبراهیمیان ده کات و، ئیبراهیم هه و آللهی لای مووسایان ده کات و، مووسا هه و آللهی لای عیسا یان ده کات و، عیسا ش هه و آللهی لای موحه ممه دیان ده کات، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پیغه مبه ر موحه ممه دیش ﷺ تکا له خوای په روه ردگار ده کات که نه و روژه، نه و مهینه تیبه کو تایی پی بیئی و، دوای تکایه که ی ده ست ده کرفی به لپرسینه وهی مروقه کان.

﴿ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ ﴾ هه روه ها بلئی: نهی په روه ردگارم! به چوونه نیوکی باش بخه نیوو، به هینانه ده ریکی باش، مهینه ده ر. وشه ی (مُدْخَلَ) و (مَخْرَجَ)، یانی: برده نه نیو و، هینانه ده ر، که مه به ست پیی چوونه نیوی پیغه مبه ره ﷺ بو هه ر کار و چالاکیه ک و هاتنه ده ری پیغه مبه ره ﷺ له هه ر کار و چالاکیه ک، یاخود چوونه نیو شاری مه دینه یه، بو پیغه مبه ر ﷺ، و هاتنه ده ریته ی له شاری مه ککه.

یانی: په روه ردگارم! با هه ردوویان، هه م هاتنه ده ره که م له شاری مه ککه، هه م چوونه ژووره که م بو شاری مه دینه، یان: هه م چوونه نیو کارو چالاکیم و هه م لی هاتنه ده ریم به شیوه یه کی ریک و په سند و چاک بی. ﴿ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَصِيْرًا ﴾ له لایه ن خو ته وه ده سه لاتیکی پشتگیری که ر و سه رخه رم بو بره خسینه، ﴿ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبٰطِلُ ﴾ هه روه ها بلئی: هه ق هاتوو باتیل پووچه ل بووه، مرد، فهوتا،

﴿ إِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴾ به دلنایی باتیل (ناهق) پووچه ل و فهوتاوه.

مەسەلە گۈرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خوایندگاران! ئەو موحەممەد ﷺ! نىزىك بوو لەوھى بۆمان سىروش كىردووى، كافرەكان لات بەدن، تاكو شتىكى جىيا لەوھى بۆمان ناردووى، بە ناوى تىمەوھ بلىتى، ئەو كاتەش تۆيان بە دۆست دەگرت، ئەگەر تۆشمان نەچە سپاندىبايە، نىزىك بوو شتىكى كەم بە لاياندا بچى، ئەو كاتەش سىزى دوو قاتى ژيان و، سىزى دوو قاتى مردنمان پى دەچىزتى، ئنجا هىچ وەسەر خەرىكىشت لە بەران بەرماندا، چنگ نەدەكەوت:

خوایندگاران! ئەو دەفەرموئى: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَإِلَيْكَ لِيْفْتَرَى عَلَيْنَا غَيْبَهُ وَإِذَا لَاتَخَذُوكَ خَلِيلاً ۗ (۷۲) وَلَوْلَا أَنْ نَبْنِيَنَّكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرَكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلاً ۗ (۷۱) إِذَا لَادَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ۗ﴾

شىكىردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە دە بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾، پىشتىش گومان: (كاد)، يانى: (قرب)، نىزىك بوو، (لَيَفْتِنُونَكَ)، واتە: لاتبەدن، (عَدِي لَيَفْتِنُونَكَ بـ) «عَنْ» لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى فَعَلٍ كَأَنَّ الْفَتْنَ لِأَجْلِهِ، وَهُوَ مَا فِيهِ مَعْنَى يَضْرِفُونَكَ، (فَتْن)، واتە: تاقىكىردنەوھى، ياخود ئازاردان، سىزادان، ئارەحەتكردن، ئەو مانا يانەھى ھەموو ھەن.

لېرەدا وشەي (لَيَفْتِنُونَكَ)، بە پىتى (عَنْ)، بەركارى پى خوازراوھ، تاكو ماناي فيعلتكى بچىتە نىو، كە ئەو تاقىكىردنەوھى لە پىناوى ئەودا بووھ، ئەو پىش ئەوھى كە ماناي: لاتبەدن (يَضْرِفُونَكَ) بخرىتە نىو.

كەواتە: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾، واتە: خەرىك بوو كە تووشى بەلات بكەن و لاتبەدن، نىزىك و خەرىك بوو، لە چى لايدەن و تووشى بەلاى بكەن؟

(۲) - ﴿عَنِ الَّذِي أُوحِيَإِلَيْكَ﴾، لەوھى كە بۆمان سىروش كىردووى، ئنجا ئەوھى كە بۆي سىروش كراوھ، بىگومان قورئانە، وەك خوایندگاران! لە سورهتی (الأنعام) دا دەفەرموئى: ئەي پىغەمبەر!

﴿بَفَرَمُو: ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَيْنَا هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ، وَمَنْ بَلَغَ ﴿١٩﴾﴾. واتە: ئەم قورئانەم بۆلا سۈرۈش كراۋە، تاكو ئىۋەشى پى بترسىنم و وریابكەمەۋە و ھەر كەسكىش كە پى دەگات، دىسان پى بترسىنم و پى وریا بكەمەۋە.

﴿٣﴾- ﴿لِنَفْتَرِي عَلَيْكَ غَيْرُهُ﴾. تاكو جگە لەو، بە ناوی ئىمەۋە بلى، واتە: جگە لە قورئان، بە ناوی ئىمەۋە بلى، لەو بابەتەندە كە ئەوان مەبەستیان بوون، ئەمە دەگونجى مەبەست پى يەكك لەو دووانە، يان، ھەردووكيان پى:

(أ)- پىغەمبەر ﷺ چى دىكە ئاۋا بە قورسى - ۋەك لە ئايەتەكاندا ھاتو - باسى بت و صەنەمەكانيان نەكات و، قسەى سەخت و پەقيان لەسەر نەكات، كە: ئەوانە ھىچ نىن و، بت و صەنەمن و، دەبنە سووتەمەنى دۆزەخ، قسەكانى سووك بكاتەۋە، لەو بارەۋە.

(ب)- كارىك بكات كە مسولمانە سادە و پەش و پروتەكان - بەلای كەمەۋە - جارى نەيەنە كۆپ و مەجلىسەكەى، تاكو ئەو داۋاكارىيە جى بەجى بكات، كە زەلزەكان دەيانگوت: ئىمە لەگەل ئەو پەش و پروتەنە دانانىشىن، با ئەوانە نەيەنە كۆپ و مەجلىسەكەتەۋە!

دەبى مەبەست لەۋە كە خوا دەفەرموئى: ﴿لِنَفْتَرِي عَلَيْكَ غَيْرُهُ﴾. بۆ ئەۋەى شتىكى دىكەى غەيرى ئەۋەى بۆمان سۈرۈش كىردوۋى، بە ناوی ئىمەۋە بلى، مەبەست پى ئەو جۆرە شتانە پى:

چونكە خۋاى پەنھانزان باس دەكات، كە زۆر ھەۋلىان لەگەل داۋە و، ئەگەر خۋا نەپچەسپاندىبايە، خەرىك بوو، تۆزىك بە لاياندا بچى، ئنجا ئەو شتانە، ئەو تۆزەن، ئەگەرنا خۋا كە قورئانى بۆ ناردو، ئەو غەيرى قورئان بلى، ئەۋە تۆزىك و، ھەندىك نى، بەلكو لادانىكى يەكجارەكىيە! ئەو كاتەش خۋا ﴿٢٠﴾ بەۋە ۋازى لى نەدەھىنا، كە سزاي زىانى دىنا و سزاي مردن و مەرگى پى بچىژى و بۆى دوو قات بكاتەۋە! ئاۋا دەبى بە وردى سەرنجى ئايەتەكان بدەين، تاكو بەھەلە لىيان تى نەگەين.

كەۋاتە: لىرەدا ﴿لِنَفْتَرِي عَلَيْكَ غَيْرُهُ﴾. واتە: جگە لەۋەى بۆمان سۈرۈش كىردوۋى، لەو شتانەدا كە ئەوان داۋاى دەكەن، تۆ شتىكى دىكەى جىا لە قورئان، بە ناوی ئىمەۋە بلى، يان بكەى.

﴿٤﴾- ﴿وَإِذَا لَأَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾. ئنجا ئەگەر ۋاشت كىردبايە، تۆيان بە دۆست دەگرت، (الْخَلِيلُ: الصَّدِيقُ الَّذِي يَتَخَلَّلُ حُبَّهُ الْقَلْبَ)، واتە: (خليل) ئەو برادەر و ھاۋەلەيە، كە خۆشەۋىستىيەكەى دەچىتە نىو دل و دەروونەۋە، جىگىر دەبى تىيدا.

(۵) ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّكَ﴾، نه‌گهر ئیمه توّمان نه‌چه سپاندا بیه (التَّبْيِثُ: جَعَلَ الشَّيْءَ ثَابِتًا، أَي: مُتَمَكِّنًا مِنْ مَكَانِهِ غَيْرَ مُقْلَقٍ)، (تثبیت) نه‌وه یه شتیک بچه‌سپینی، دامه‌زراوی بکه‌ی له شوینی خویدا، به شیوه‌یه‌ک که جوو له جوو و له‌ره‌له‌ر و له‌قه‌له‌قی نه‌مینی.

نه‌گهر ئیمه توّمان دامه‌زرا و و چه‌سپاو نه‌کرد بیه:

(۶) ﴿لَقَدْ كِدْتُمْ تَرَكَنُ الْيَهْرَ﴾، (ئه‌ی موحه‌مه‌ده!) نیزیک بوو، هه‌ندی‌ک به لایاندا بچی و پشتیان پین به‌ستی و سه‌نگی خوئیان بده‌یه سه‌ری، یانی: شتیک بکه‌ی که نه‌وان لیت داوا ده‌که‌ن، (الرُّكُونُ: الْمَيْلُ بِالرُّكْنِ، أَي: بِالْجَانِبِ مِنَ الْجَسَدِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي الْمَوَاقِفِ)، (رُكُونُ)، بریتیه له‌وه که ئینسان لایه‌کی خوئی بخاته سه‌ر شتیک، سه‌نگی بداته سه‌ری، دواپی به‌کاره‌یتراوه بو گونجان و، وه‌لامدانه‌وه‌ی شتیک که له مروّف داوا ده‌کری، رازی بی و وه‌لام بداته‌وه و جیبه‌جی بکات.

(۷) ﴿شَيْنًا قَلِيلًا﴾، (شَيْنًا: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِـ «تَرَكَنُ» أَي: شَيْنًا مِنَ الرُّكُونِ)، (شَيْنًا)، لیره‌دا به‌رکارینکی ره‌ها (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ) ه، بو (تَرَكَنُ)، واته: شتیک که‌م مه‌یلیان به‌لادا بکه‌ی، یان شتیک که‌م پشتیان پین به‌ستی و سه‌نگی خوئیان بده‌یه سه‌ری.

(۸) ﴿إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ﴾، نه‌گهر واشت کرد بیه، ئیمه دوو قاتی ژیاغان پین ده‌چیژی، واته: سزای دوو قاتی ژیان، چونکه: (الضُّغْفُ: مُمَائِلٌ مُقْدَارٌ شَيْءٍ ذِي مُقْدَارٍ)، (ضِعْفُ) یانی: وینه‌ی نه‌ندازه‌ی شتیک که نه‌ندازه‌که‌ی زاندرابن.

که ده‌فه‌رموی: (ضِعْفُ) به‌سیاق و به‌سه‌لیقه‌ دیا ره که یانی: (ضِعْفُ عَذَابِ الْحَيَاةِ)، یانی: سزای دوو قاتی دنیامان پین ده‌چیژی.

(۹) ﴿وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾، هه‌روه‌ها سزای دوو قاتی مردنیشمان پین ده‌چیژی.

(۱۰) ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْكَ نَصِيرًا﴾، دواپیش له‌سه‌ر ئیمه هیچ یارمه‌تیدهر و سه‌رخه‌رت چنگ نه‌ده‌که‌وتن، (النَّصِيرُ: النَّاصِرُ، هُوَ الْمُخْلَصُ مِنَ الْعَلَبَةِ، أَوِ الَّذِي يَتَّارُ لِلْمَغْلُوبِ)، (نصير) سیغه‌ی مباله‌غه‌ی (نَاصِرٌ) ه، زور سه‌رخه‌ر، (نَاصِرٌ) یش، یانی: ده‌ربازکه‌ر، له‌وه که مروّف تی بشکن، یاخود که‌سێک که تو له ده‌کاته‌وه: بو که‌سێک که تیشکاوه و به‌رانبه‌ره‌که‌ی پینی ویراوه.

کورتہ باسینک له پینچ سهرنج دا

لیره‌دا پینچ (۵) کورتہ سهرنج ده‌خه‌ینه روو له باره‌ی ئه‌م ئایه‌تانه‌وه:

(۱) - که ده‌فهرموئی: (الضَّغْفَ)، خاوه‌نی ته‌فسیری (التحریر والتنوير) ^(۱) ده‌لن: (إِنَّ الضَّغْفَ أَطْلَقَ هُنَا عَلَى الْقَوِي الشَّدِيدِ، لِعَدَمِ إِمْكَانِ حَمْلِ الضَّغْفِ عَلَى حَقِيقَتِهِ، إِذْ لَيْسَ تَمَّ عِلْمٌ بِمِقْدَارِ الْعَذَابِ يُرَادُ تَضْعِيفُهُ، كَقَوْلِهِ: ﴿فَأَتَتْهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ﴾ (الأعراف).

واته: لیره‌دا وشه‌ی (الضَّغْفَ)، به‌کاره‌یتراوه‌بو: به‌هیزی سه‌خت {واته: سزایه‌کی به‌هیزی سه‌خت} چونکه ناگونج‌ وشه‌ی (ضِعْفَ)، {یانی: دوو به‌رانبه‌ر} به‌پیی مانا راسته‌قینه‌که‌ی خوئی، به‌کاره‌یترائی، چونکه تیمه زانیارییمان نیه به‌ئندازه‌ی سزایه‌ک که ده‌ویستری دوو قات بکریته‌وه، نازانین، ئه‌و سزایه‌چهنده؟ تاکو بزاین دوو به‌رانبه‌ره‌که‌ی و دوو قاته‌که‌ی چهنده؟ تنجا ئه‌مه‌ وه‌ک قسه‌ی خوای به‌رز وایه، که ده‌فهرموئی: ﴿فَأَتَتْهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ﴾ (۲۸) واته: خوایه سزای چهند به‌رانبه‌ر {یاخود دوو به‌رانبه‌ر} یان له ئاگر بده، {هی ئه‌و زله‌زلانه‌ی تیمه‌یان گومرا کردوه و، له ری لاداو}.

که‌واته: لیره‌دا مه‌به‌ست هه‌ر ئه‌وه‌یه: با سزای ئه‌وان زیاتر بی، دوو هینده‌ی تیمه، یاخود چهند به‌رانبه‌ری هی تیمه‌بی، چونکه ئه‌وان بوونه هوی گومراکردنی تیمه، واته: سزایه‌کی سه‌خت و به‌هیز، به‌هیزتر و سه‌خت‌تر له هی تیمه‌بی.

(۲) - که ده‌فهرموئی: ﴿ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾ خاوه‌نی ته‌فسیری (التحریر والتنوير) ^(۱) ده‌لن: (وَإِضَافَةُ الضَّغْفِ إِلَى الْحَيَاةِ وَإِلَى الْمَمَاتِ، عَلَى مَعْنَى «فِي»، فَالْتَّقْدِيرُ: لِأَدْفَتَاكَ ضِعْفًا فِي الْحَيَاةِ وَضِعْفًا فِي الْمَمَاتِ)، واته: وشه‌ی (ضِعْفَ)، که پال‌دراوته لای ژیان و پال‌دراوته لای مردن، لیره‌دا به‌مانای (فِي) دی، واته: (ضِعْفًا فِي الْحَيَاةِ وَضِعْفًا فِي الْمَمَاتِ)، دوو به‌رانبه‌ری سزای ژیان و، دوو به‌رانبه‌ری سزای مردمان پی ده‌چیژی.

(۳) - زۆربه‌ی زانیان وایان لیک داوه‌ته‌وه که: ﴿ضِعْفَ الْحَيَاةِ﴾ واته: له ژیانی دنیا‌دا، سزای دوو قاتمان پی ده‌چیژی، ﴿وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾ واته: له روژی دوایدا سزای دوو قاتمان

(۱) ج ۱۵، ص ۱۷۶.

(۲) ج ۱۵، ص ۱۷۶.

پنجاه چیتزی، به لأم (محمد الطاهر بن عاشور) رایه کی دیکه ی له وباره وه هه یه و ده لئ: نه گهر پیغهمبر ﷺ به لای کافره کان دا، لای دابا و، پشتی پی به ستبان و سهنگی خو ی دابایه سهریان و وه لأمی داواکانی دابانه وه، نه و کاته خوا ﷺ باسی سزای رۆژی دوابی ده کرد و سزای رۆژی دوابیش، و باس ناکری که دوو قات و چند قاته، به لکو به نازار و سزای به ئیش و مه زن، باسکراوه وه ک خوا ﷺ له سووره تی (الأنفال) دا، فهرموویه تی: ﴿لَوْلَا كُنْتُ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته: نه گهر له بهر نه وه نه بوویه که خوا پیشتی بریاریکی داوه، به هو ی نه وه وه که قهره بووتان وه رگرت، {فیدیه تان وه رگرت، له دیله کانی جهنگی به در} سزا و نازاریکی مه زنتان توش ده بوو.

به لأم لیسه خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ نیزیک بوو که شتیکی که م به لایاندا بچی، ئنجا له به رانه ر شتیکی که م دا که به لایاندا چوو بایه، ناگونجی خوا سزای دوارۆژی بدات، که نه و مه یلکردنه ش مه به ست پیی به هه له داچوونی پیغهمبر ی خوا به له کوششکردن (اجتهاد) دا، که نه ویش بو نه وه بووه به رژه وه ندیی ئایین و به رژه وه ندیی کار و بانگه وازه که ی دابین بکات، ئنجا له به رانه ر کوششکردنی پیغهمبر دا ﷺ، نه گهر له کوششه که شی دا نه پییکابی، سزای دوا رۆژی بو نه بووه، چونکه سزای دوارۆژ بو نه وه یه که پیغهمبر ﷺ سه رپیچی له فه رمانی خوا بکات، به لأم هه قی بووه که ئیجه تاد و کوشش بکات، له و شانهدا که ده قیان له سه ر نیه و، جاری خوا سه روشی بو نه کردوه و پیی رانه گه یاندوه چی بکات، مافی خو ی بووه: کوشش بکات، هه روه ک له وه رگرتنی قهره بووی دیله کانی جهنگی به دردا، خو ی و هاوه لانی کوششیان کرد و خواش ﷺ له سه ر نه وه سزای نه دان، له بهر نه وه ی خوا بریاری داوه سزای که ساتیک نادات که له کوششکردن (اجتهاد) دا به هه له دا ده چن، به لأم بیگومان سزای که ساتیک ده دا که سووراو سوور ده زانن نه وه سه رپیچی فه رمانی خوا به و، سه رپیچیش ده که ن، به لأم که سیک که ده قیکی له بهر ده ست نیه و به رچاو روون نیه و عه قلی خو ی به کاردینن، له شتیکی که پیی وایه به رژه وه ندیی ئایین و به رنامه ی خوا له وه دا هه یه، له سه ر نه وه سزا نیه، چونکه کوششکه ر (مه جته د)، نه گهر پییکای، دوو پاداشتی هه ن و نه گهر نه پییکا، پاداشتیکی هه یه، وه ک له فه رمایشتیکی سه حیجی پیغهمبر دا ﷺ دا هاتوه، که ده فه رمو ی:

{إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ}

(أخرجه البخاري: ٦٩١٩، ومسلم: ١٧١٦).

واته: بابای حوکمران هەر کاتی کۆوشی کرد، (ئىجتهدای کرد و عه‌قلی خۆی به‌کارهینا) پاشان پیکای، دوو پاداشتی هەن و، ئە‌گەر کۆوشی کردو نه‌پیکاکا، پاداشتیکی هەر هه‌یه.

که‌واته: له‌ بواری کۆوشکردن دا سزادان هەر له‌ ئارادا نه‌یه، به‌لام مه‌به‌ست له‌ سزادانی ژيان و مردن، له‌ کاتی مه‌یلکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لایاندا، مه‌به‌ست، ئە‌و به‌لا و گرفتاریانەن، که به‌ هۆی هه‌له‌ و که‌م و کورپیه‌کانه‌وه، که مروّف تووشیان ده‌بن، به‌سه‌ری دین.

چونکه مروّف هه‌رچه‌نده‌ نیاز و مه‌به‌ستی باش بێ، به‌لام که نه‌پیکاکا، تووشی ده‌ره‌نجامیکی خراپ دی، مادام له‌و کۆوشکردنه‌ی نه‌پیکابێ، به‌لام خوا ﷻ پیغه‌مبه‌ری ﷺ دامه‌زراندوه و، چه‌سپاندوه، کۆوشتیکی و ئىجتهدایکی هه‌له‌ نه‌کات، که دواپی باجه‌که‌ی بدات^(۱)، هه‌م له‌ ژيانی دنیادا و هه‌م له‌ کاتی مه‌رگیشدا.

ئهمه‌ش رایه‌که‌ (محمد الطاهر ابن عاشور)، هیناویه‌تی، به‌لام پیم په‌سند نه‌یه، هەر چه‌نده‌ نالیم هه‌چ پیتی تیناچێ، به‌لام پای زۆربه‌ی زانایان گونجاوتر و ریکتره‌.

(۴) - که ده‌فه‌رموی: (ثُمَّ)، لیره‌دا بۆ ریزبه‌ندیی پله‌ پله‌یه، چونکه ده‌رباز نه‌بوون له‌ سزا، گرنگتره‌ له‌ پێ چیتزتی سزایه‌که، له‌ پله‌دا، بۆیه‌ خوا ﷻ که ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ دواپی تۆ له‌سه‌ر تيمه‌ هه‌چ یارمه‌تییده‌ر و سه‌رخه‌رت چنگ نه‌ده‌که‌وتن، دياره‌ ده‌ست نه‌که‌وتنی یارمه‌تییده‌ر و سه‌رخه‌ریش، گرنگتره‌، له‌ پێ چیتزانی سزا.

(۵) - مروّف هه‌تا پله‌ی به‌رزتر بێ، ئە‌و به‌لایه‌ی که به‌سه‌ری دی، یاخود ئە‌و سزایه‌ی که ده‌دری له‌سه‌ر سه‌رپێچیه‌که‌ی، مه‌زتر ده‌بن، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الأحزاب) دا هاتوه‌: ﴿يَنْسَاءُ النَّبِيُّ مِنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ واته‌: ئە‌ی ئافره‌تانی پیغه‌مبه‌ر! ﷺ، هەر کامیک له‌ تيوه، گوناھتیکی ناقۆلای ئاشکرا بکات، سزای بۆ دوو قات ده‌کرێته‌وه، {یان: (سزای بۆ چه‌ند به‌رانبه‌ر ده‌کرێته‌وه)} و ئە‌وه‌ش له‌ لای خوا ئاسانه‌.

له‌به‌ر ئە‌وه‌ که مه‌قام و پینگه‌ی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رزتر بووه، بێگومان ئە‌گەر سه‌رپێچی بکه‌ن، سزایه‌که‌شیان سه‌ختر ده‌بن، جیی سه‌رنجه‌: که وشه‌ی ﴿بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ که هه‌م لیره‌دا له‌ سووره‌تی (الأحزاب) دا هاتوه، هه‌م له‌ سووره‌تی (النساء) دا هاتوه، هه‌م له‌ سووره‌تی (الطلاق) یشدا هاتوه، زۆریک له‌ توێژه‌وانی قورئان به‌ زیناو

(۱) ئە‌مه‌ راست نه‌یه و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ چه‌ند جارێک له‌ ئىجتیهاده‌که‌ی دا نه‌پیکاکاوه، به‌لام خوا بۆی راست کردۆته‌وه و، ئە‌وه‌ی دیله‌کانی جه‌نگ و (ابن أم مكتوم) یش، نموونه‌ زه‌قن له‌وباره‌وه.

داوین پیسیان لیکداووتهوه، به لام وهك له تەفسیری سوورەتی (النساء) دا باسمکردوه، روومکردۆتهوه^(۱)، له هەر سێ شوێنهکهدا ﴿بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾، مەبهست پتی سەرپێچیکردنی ئافرهته له میردی و مەبهست پتی یاخیوونی و، ئەوهیه که به شیوهیهك له گەل میردی دا رهفتار بکات، که میردهکهی نارهحهت بکات، بێ فهرمایی بکات و سەرپێچی لێ بکات و، له سنووری شهرع بچیته دەر، به لام به تەکید مەبهست پتی داوین پیسی نیه، هەر که سێک به وردیی سەرنجی ئەو ئایهتانه بدا لهو سیاقانهدا که تیاندا هاتوون، لهوه دُنیا دهبی که وشه ی (فاحِشَة)، کاتیک له قورئاندا به کارهاتیبت به موته قیسی، مەبهست پتی زینا، یان تیربازییه، به لام: ﴿بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾، واته: گوناھینکی ناقوڵای ئاشکرا و روون، مەبهست پتی سەرپێچی ئافرهته له میردی.

لیره دا خوا ﷻ زۆر به روونی و راشکاوایی رایگه یاندوه که: پێغه مبه ر ﷺ ته نانهت که میتیکش به لای کافرهکاندا نه چووه، ته نانهت که میتیکش، به لام به هۆی ئەوهوه که خوا عز وجل پاراستوو یه تی.

ئنجایا مەبهست لهو: کهم به لادا چوونه، چیه؟ ئەوهیه که پێغه مبه ری ﷺ ئیجتهدایتیک کۆششیک بکات، بۆ بهرژوهندیی ئاینه که ی، بۆ بهرژوهندیی گه یاندنی په یامه که ی و، ئەو ئیجتهداد و کۆششه پێغه مبه ر ﷺ تیتیدا نه پیتکی.

بۆ نموونه:

أ - پێغه مبه ر ﷺ له روو وه ره خاندنی دا له عه بدو لای کوری ئوممی مه کتووم، نه پیتکا و، خوی په روو ردگار ره خنه ی لێ گرت وهك خوا فه رموویه تی: ﴿عَسَىٰ وَتُوِيَ ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي ﴿٣﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ... ﴿العَبَسُ (١ - ٨)﴾.

ب - ههروهها له وه رگرتنی قه ره بوو له دیله کانی جهنگی به دردا نه پیتکا، وهك خوا فه رموویه تی: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ ... ﴿١٧﴾﴾ الأنفال.

ج - ههروهها له موته تدانی دا، به دل نه خو شه کان له جهنگی ته بوو کدا، نه پیتکا، ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة، به لام هه موو ئەو نه پیتکانانه که به هۆی کۆششکردنه وه بوون و، بۆشی هه بووه که کۆشش بکات، ئەوه نه بووه که پێک دیار بێ سەرپێچییه له فه رمایی خوا، هه لبه ته خوا ﷻ هه ر بۆی راست کردۆته وه و جار جاریش سهرزه نشتیکی سووکی کردوه و ئاگاداری کردۆته وه که نه ده بوو وابووایه.

(۱) ههروهها له تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) يش دا.

مهسه لهی دووهم:

خوا به پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ فهرموو: نیزیك بوو کافره کان بیزارت بکهن و ناچارت بکهن، تاکو له سه زه مینی مه ککه دهرت بکهن، نه و کاته ش که میك نه بی پاش تو، لئی نه ده مانه وه، نه وه ش یاسای خوا به له ژبانی پیغه مبه را فماندا، که له پیش تو ناردوو مانن و، لادانیش بو یاسای خوا نابینی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۗ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۗ﴾ (۷۷)

شیکردنه وی ئەم دوو ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (ئه ی موحه ممه دا!) نیزیك بوو بی پروایه کان بیزارت بکهن و هه لئیتین و هه لئیتین له زه وی، ده گو تر ی: (فَرَّ: أَي بَارَحَ الْمَكَانَ)، شوینه که ی خوی به جیهیشت، (الِاسْتَفْرَازُ: الْحَمْلُ عَلَى الرَّحْلِ)، (اسْتَفْرَازُ)، بریتیه له وه که تو که سیک ناچار بکه ی شوینه که ی به جی بهیلتی.

که ده فه رموی: ﴿لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (ال ی سه ر (الْأَرْضِ)، بو ناساندن (تعریف) ی (عهد) ه، زه وی به که ت نه و زه وی به ی خوت، یاخود زه وی به که تیی دا نیشته جیی، که شاری مه ککه یه، نیزیك بوو بیزارت بکهن و ناچار تبکهن و له سه ر زه وی هه لئیتین، بوچی؟

(۲) - ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ تاکو له ویت دهر بکهن، ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ ئەمه: (تَغْلِيلٌ لِلِاسْتَفْرَازِ)، هوکار هیتانه وه ی هه لسانه که یه، یانی: بیزار و ناچار و جارزت ده کهن، تاکو تو له وی وه ده رنن.

(۳) - ﴿وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ئنجا نه گهر واشیان کردبایه، که میك نه بی له دوی تو نه ده مانه وه.

(خَلْفَكَ)، خوینراویشه ته وه: (خَلْفَكَ)، (خَلْفَكَ: أَي: بَعْدَكَ، وَأَصْلُ الْخَلْفِ: الْوَرَاءُ فَاسْتَعْمِلَ مَجَازًا فِي الْبُعْدِيَّةِ)، وشه ی (خَلْفَ)، واته: پشته وه، به لام به مه جاز به کاره ی تراوه بو دوی، له رووی کات (زمان) ه وه.

پىشتر گوتمان: (لِبَثِّ)، واتە: ماپەو، (لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ)، واتە: دواى تۆ نامىننەو، لەو شۆپنەدا، لە شارى مەككەدا، مەگەر كەمىك، (إِذَا) (إِذَا: ظَرْفٌ لِلزَّمَانِ وَتَنْوِينُهَا عَوْضٌ عَنْ جُمْلَةٍ مَعْدُومَةٍ وَالتَّقْدِيرُ: إِذَا أَخْرَجُوكَ لَا يَلْبُثُونَ بَعْدَكَ..)، (إِذَا)، زەرفە بۆ كات، كاتىك كە شتىكى تىدا ئەنجامدراو، تەنوينەكەش كە خراو تە سەرى، (إِذَا)، ئەو قەرەبووى رستەيەكى قرتىزاو، كە ماناكەى ئاواى لىدىتەو: ئەگەر تۆيان وەدەر نابايە، كەمىك نەبى، لە دواى تۆ نەدەمانەو.

ئىمە دوايى چەند سەرنجىك لەسەر ئەو ئايەتە دەدەين و، زياتر ماناكەى شى دەكەينەو.

(۴) - ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، (السُّنَّةُ: الْعَادَةُ وَالسَّيْرَةُ الَّتِي يَلْتَزِمُهَا صَاحِبُهَا)، (سُنَّةٌ)، بريتە لەو نەرىت و شۆپە ژيانەى كە خاوەنەكەى پتو پابەنددەبى.

لە راستى دا (سنة)، يانى ياسا، ھەلبەتە ياساش عادەتىكە دووبارە دەبىتەو و بەردەوامە، واتە: ئا ئەو كە لە دواى تۆ جگە لە كەمىك نەدەمانەو، ئەگەر تۆيان وەدەر نابايە، ئەو ياساى خوايە، لە ژيانى ئەو پىغەمبەرانەدا كە پىش تۆ ناردوومانن، يانى: بە نىسبەت ئەوانىشەو، ھەر بەو ياسايە مامەلەمان كەردو، لەگەل كافرە ناحەز و دوژمنەكان، كە پىغەمبەرانىان وەدەرناو و دەر كەردو لە نىشتيمان و زىدى خۆيان: ئەويش ئەو يەكە: سزamanan داون.

(۵) - ﴿وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا مَحْوِيًّا﴾، ھەر و ھە تۆ لادان نابىنى، بۆ ياساى ئىمە، ئەمە رستەيەكە نىواخن كراو، بۆ ئەو ھى تەواو روونى بكاتەو، كەواتە: ئەمە ياساى خوايە، لە پىغەمبەرانىكدا كە لە پىش تۆدا رەوانەمان كەردوون، ھەر بەو شۆپەى مامەلەمان كەردو لەگەل نەيارەكانىندا، ئىنجا تۆ لادانىش نابىنى بۆ ياساى خوا، ياساى خوا ناگۆرى و لاندارى لە كەس و، ھىچ كەس مافى قىتۆي لە بەرانبەر ياساكانى خوادا نى.

چوار سەرنجى كورت لەسەر ئەو دوو ئايەتە:

(۱) - كە دەفەرمۆي: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، ئەمە ئامازەى تىدايە بەو كە پىغەمبەر ﷺ لە مەككە دەچىتە دەر و، ئەوان ناچارى دەكەن مەككە بەجى بهىلى، واتە: دەبنە ھۆكارى چوونە دەرى لە مەككە و كۆچكردنى.

ھەرۈھە ئاماژەشە بەۋە: كە دۋاى ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ ناچار دەبى، شارى مەككە بەجى بھىلى، ناحەزەكانى كەمىك نەبى نامىننەۋە و ئەۋەش پروویدا، چونكە لە جەنگى بەدردا ھەفتا (۷۰) لە سەرانیان، لە نىواندا ئەبوو جەھل و نەضرى كورى حارث و ئومەيەى كورى خەلەف و، عوتبە و شەبەى كورانى پەبىعە و زۆرىك لە زەلزەكان، كوژران، كەۋاتە: بە سەلامەتى نەمانەۋە لە مەككەدا، چونكە ھەفتايان لى كوژرا و ھەفتاشيان لى بەدىل گىرا و، مالىۆترانىيەكى زۆريان بەسەرھات.

دەشگونجى مەبەست ئەۋەبى، كە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ۋاتە: ئەگەر تۆ ۋەدەر بنىن لە شارى مەككە، لە دۋاى تۆ كەمىك نەبى نامىننەۋە، بەلكو خوا ۋەك چۆن گەلانى پىشۋوى بنپر كودە، ئەو گەل و خەلكەى تۆش، كە شاربەدەرت دەكەن و ناچارى كوچكرىنت دەكەن، ئاۋا بنبرىان دەكات، بەلام لەبەر ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ بە ۋىستى ئازادانەى خۆى شارى مەككەى بە جىھىشت، نەك ئەۋان ھەلىپىچن و بلىن: ۋەرە دەبى برۆى، بۆبە خوا ئەو خەلكەى سزانەدا، بە سزابەكى بنپر كەر، ئەۋەش مانايەكى دىكەبەتى، كە ۋەك لە مانا گىشتىبەكەش دا گوتمان، ئەم ئابەتە موبارەكە ھەردووك ماناكەى، لەگەل ھالەت و ژيانى پىغەمبەردا ﷺ دەگونجىن.

دەگونجى بلىن: كەمىك نەبى نەمانەۋە لە دۋاى پىغەمبەر ﷺ، ۋاتە: بە سەلامەتى نەمانەۋە، چونكە زەلزەكانيان ھەموويان كوژران يان بەدىل گىران لە جەنگى بەدردا، كەۋاتە: بە سەلامەتى نەمانەۋە، بەلكو دركيان نەما و لووتيان شكىترا.

دەشگونجى بلىن: خوا ﷻ فەرموۋىتەتى: ئەگەر ئەۋان دەرتبەكەن، كەمىك نەبى لە دۋاى تۆ نامىننەۋە، بەلام بۆبە مانەۋە و بنپر نەكران، چونكە پىغەمبەريان ﷺ دەرئەكرد، بەلكو بە ۋىستى ئازادانەى خۆى شارى مەككەى بە جىھىشت، ھەردووك ۋاتابەكان گونجاۋن.

۲- كە دەفەرموى: ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ پىپۆران گوتوويانە: (جُمْلَةٌ مُسْتَأْنَفَةٌ اسْتِثْنَاءً بَيَانِيًّا لِبَيَانِ سَبَبِ كَوْنِ نُبِيِّهِمْ بَعْدَهُ قَلِيلًا)، ۋاتە: ئەمە رستەبەكە كە دەست پىدەكات، دەست پىكرىدىكى روونكرىدەۋە، تاكو ھۆى ئەۋە روونبىكەتەۋە، كە بۆچى كەمىك نەبى لە دۋاى پىغەمبەر ۋە ﷺ نامىننەۋە؟ ۋاتە: كەمىك نەبى نامىننەۋە بە سەلامەتى، لەسەر ماناى يەكەمىان، ياخود كەمىك نەبى نامىننەۋە كە بنپر نەكرىن، لەسەر ماناى دوۋەمىان.

ئەویش ئەوہیە کہ ئەمە: عادەت و یاسای نەگۆری خوای کارزانە.

۳- کہ دەفەرموی: ﴿وَلَا تَحِدْ﴾ ئەمە وەك پەسپۆرانی زمان دەلێن: زێدەپۆییە، لە لابردن (نەفی)دا، ﴿وَلَا تَحِدْ لِسُنَّتِنَا حَوِيلًا﴾ یانی: لادانت بۆ یاسای تێمە چنگ ناکەوێ. هەرەها دەفەرموی: ﴿وَلَا تَحِدْ أَكْثَرَهُمْ شَكْرِيكَ﴾ (۱۷) الأعراف، واتە: زۆربەیان ت شوکرانە بژێر و سوپاسگوزار دەست ناکەوێ.

چونکە ئەگەر خوا ﷺ بئەرموی: یاسای تێمە ناگۆری، ئەو هەر ئەو دەگەیهێنێ، که ناگۆری، بەلام که بئەرموی: ﴿وَلَا تَحِدْ لِسُنَّتِنَا حَوِيلًا﴾ یانی: هەرچەندە زۆر بگهڕێ و سۆراغ بکە و بپشکنی، هەوڵبەدی، گۆرانیک و لادانیک بۆ یاسای تێمە نابینی.

هەرەها بەنسبەت رێستەکی دیکەیشەو: یانی: هەرچەندە سۆراغ بکە و بپشکنی، زۆربەیان ت سوپاسگوزار چنگ ناکەوێ.

۴- (التَّحْوِيلُ: تَغْيِيرُ الْحَالِ، وَهُوَ التَّبْدِيلُ)، (تحویل) بریتیه له گۆرانی حال، یاخود بریتیه له گۆرین و لادان، ئنجا هەر بۆ ئەوێ بزانی: له تەفسیرەکاندا چی هاتو! هەرچەندە ئەو دوو گێردراوەیەم بە دل نین، بەلام دەیانەینم:

أ- {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ قَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: كَأَنْتَ الْأَنْبِيَاءُ يَسْكُنُونَ الشَّامَ، فَمَا لَكَ وَالْمَدِينَةَ؟ فَهَمُّ أَنْ يَشْخَصَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (أخرجه السيوطي في (لباب النقول في أسباب): ص ۱۳۹، وقال مؤلفا الإستيعاب: سنده ضعيف) ج ۲، ص ۴۵۲.

واتە: سەعیدی کوری جوبەیر، که یەکیکە لە زانایانی شوێنکەوتوانی هاوێلان، (تابعین)، دەلێ: هاوێش بۆ خوا دانەرەکان بە پیغەمبەریان ﷺ گوت: پیغەمبەران زیاتر لە شام نیشتەجێ دەبوون، تۆ چیتە لێرە لە مەدینە! ئەویش ویستی بچێ بۆ ئەوێ (یانی: بۆشام) بەلام خوای بەرز ئەم ئایەتە بۆ نادارە خوار.

که بە تەئکید وەك سەنەدە بێهێزە، نێوەرۆکە کەشی هەر بێهێزە، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ لەوێ ژیرتر بوو، بە قسە هەندیک لە موشکریکەکان هەلخەلەتی، پاشان موشریکەکان لە مەککە بوون، بەلام ئەمە باسی مەدینە دەکات، سوورەتە کەش سوورەتێکی مەککەییە.

ب) - {عَنْ الْحَضْرَمِيِّ: أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ بَعْضَ الْيَهُودِ قَالَ لِلنَّبِيِّ: إِنَّ أَرْضَ الْأَنْبِيَاءِ أَرْضُ الشَّامِ، وَإِنَّ هَذِهِ لِيَسْتُ بِأَرْضِ الْأَنْبِيَاءِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ج ۱۵، ص ۹۰ و ۸۹، وقال مؤلفا الإستيعاب^(۱): سنده ضعيف}.

واته: حەزەمى دەلى: پىمگە يىشتو كە ھەندىك لە جوولە كە كان بە پىغەمبەريان ﷺ گوت: سەرزەمىنى شام، سەرزەمىنى پىغەمبەرانە، ئىرە، (واتە: ئەم شارى مەككە) سەرزەمىنى پىغەمبەران نى، (واتە: ئىرە بە جى بەئىلە و بچۆ بۆ شام، گوايە دەبى پىغەمبەرىش ﷺ وەك لە رىوايەتى پىشىدا ھاتو، بە دلىدا ھاتبى، شتىكى وا بكات!).

بەلام خواى پەروەردگار ئەو ئايەتەى بۆ ناردۆتە خوار!

كە بە تەئكىد ئەو دوو گىردراو، ھەم لە گەل نىو، پۆكى ئايەتە كان دا ناگونجىن، ھەم لە گەل كە سايەتى بەرز و ناوازەى پىغەمبەر ﷺ، عەقل و تىگە يىشتى دا كە لە لووتكە دا بوو.

مهسه له ی سئیه م:

خوا فرمانی به پیغمبر ﷺ کردوه: له کاتی لادانی خوره وه له نیوه راستی ناسمانی، نوژ بهرپابکه، ههتا تاریکی شهو، ههروهها قورئانی نوژی به یانییش بخوئنه، بیگومان قورئان خوئندی نوژی به یانیی له لا ناماده بووه {فریشته کان له لای ناماده ده بن} له شه وئشدا شه و نوژ به قورئان خوئندن بکه، شه وه زیاده یه که تایهت به تو، نیزیکه پهروه ردگارت پاش زیندوو کرانه وهت، بیگهی ستایشکراوت پی بهه خشی:

﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿۷۸﴾
وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿۷۹﴾

شیگردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له ههشت برگه دا:

(۱) ﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾ نوژ بهرپابکه له کاتیکدا که خور لاده دا، (الدُّلُوكُ: زَوَالِ الشَّمْسِ عَنِ كَيْدِ السَّمَاءِ، وَاللَّامُ لَامُ التَّوْقِيْتِ مَعْنَى: عِنْدَ)، (دُلُوكُ)، بریتیه له لادانی خور له نیوه راستی ناسمان {هه ندیکیشیان گوتوو یانه: (الدُّلُوكُ: الْغُرُوبُ)، واته: ئاوا بوون} {ل} کهش که ده فهرموئ: ﴿ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾ لامی دیاریکردنی کاته، یانی: له لای، له نیزیکی.

(۲) ﴿ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ ﴾ تاکو تاریکی شهو (الغَسَقُ: الظُّلْمَةُ)، (غَسَقٌ)، به مانای تاریکی دی، واته: تاکو شهو تاریک دادی، تو نوژ بهرپابکه، که وهک پیشتەر گومان: ئەمه ئاماژه به به کاتی چوار نوژه کان، نوژی نیوه پۆ، که خور توژیک له نیوه راستی ناسمان لاده دا، نوژی عه سر، که خور زیاتر لاده دا، پاشان نوژی شیوان، که خور به ته وای پی ئاوا ده بی و، نوژی خهوتنان، که شهو تاریک دادی.

(۳) ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾ ههروهها قورئان خوئندی نوژی به یانییش، گرنگی پی به، ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾ به چی مه نصووبه؟ ده لی: (أَي: أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، واته: قورئان خوئندی نوژی به یانیی بهرپابکه، واته: نوژی پی بکه، ئەمه بو ئەوه یه که بزانی هه موو نوژی که ده بی قورئانی تیدا بخوئندری، به لام به تایهت لیره دا باسی قورئان خوئندی نوژی به یانیی کردوه، له بهر شه وهی کاتی نوژی به یانیی، کاتیک که دنیا کش و ماته، شه قورئانه ی تیدا ده خوئتری، باشتەر ده بیستری و، له دل و عه قلی خوئنه ر و، بیسه ره کابیش دا باشتەر جیگیر ده بی، سوننه تیشه

قورئان زیاتر له نوژی به یانییدا بخویندری، بویه به تایبته تهوه باسکراوه، به لام تهوه ناماژه شه که نوژه کانی دیکهش، ده بی قورئانیاں تیدا بخویندی، وهك دوایی باسی ده کهین.

۴- ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، بیگومان قورئان خویندنی نوژی به یانی له لا ناماده بوویه، (مشهوداً)، (شهد أي: حضر)، ناماده بوو، (شهد)، یانی: بینی، که واته: (مشهود) یانی: بینراو، یان: له لا ناماده بوو، ئەمەش: (إِسْتِنَافٌ بَيِّنَاتٍ لِّوَجْهِ تَخْصِيصِ صَلَاةِ الصُّبْحِ بِاسْمِ الْقُرْآنِ، مَشْهُودًا أَي مَحْضُورًا) ئەمە بو روونکردنه وهی تهوهیه که بوچی نوژی به یانی تایبته کراوه به ناوی قورئانهوه، تاكو بزانی: له بهر تهوهیه که له نوژی به یانییدا فریشته کان ناماده ده بن.

۵- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾، ههروهها له شهوگاریشدا به هووی قورئانهوه، شهونوژی بکه، (تَهَجَّدُ: مُسْتَقٌ مِنَ الْهُجُودِ وَهُوَ النَّوْمُ، وَمَادَّةُ التَّفَعُّلِ فِيهِ لِلِإِزَالَةِ مِثْلِ: التَّحَرُّجِ وَالتَّأْتُمِ)، پیستر باسماں کرد که (تَهَجَّدُ)، له (هُجُودٌ) هوه هاتوه، (هُجُودٌ)، ههه به مانای خه و (نوم) دی، ههه به مانای له خه و ههلسان و بیداری (إِسْتِيقَاطٌ) یش دی، {هَجَدٌ: نَامٌ، إِسْتِيقَاطٌ}، به لام ماددهی (تَفَعُّلٌ) بو لابردنه، وهك (تَحَرُّجٌ)، واته: لابردنی حه رهج، (تَأْتُمٌ)، واته: لابردنی گونا، که واته: (تَهَجَّدُ)، واته: لابردنی خه، که بریتیه له شهو بیداری و شهونوژی کردن.

۶- ﴿نَافِلَةٌ لَّكَ﴾، یانی: (زِيَادَةٌ لَكَ عَلَى الصَّلَاةِ الْخَمْسِ الْمَفْرُوضَةِ)، ئەمە زیدیه بو تو له پینج نوژه فه رزه کان، واته: زیاده بو تو دانراوه، ئنجا ئایا تهو زیادهیه، فه رز بووه له سه ره پیغه مبه ره ﷺ، یاخود سونهت بووه؟ دوایی باسی ده کهین.

۷- ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، نیزیکه پهروه ردگارت زیندووت بکاته وه و پیگه ی ستایشکراوت پی به خشی، (الرَّجَاءُ مِنَ اللَّهِ وَعَدٌّ، أَي: لِيَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا)، وهك ده لاین: (الْكَرِيمُ إِذَا أَطْمَعَ أُعْطِيَ)، به خشه ره، ئەگه ره که سیکى ئومیده وار کرد، پی ده به خشی.

لیره دا خوا ده فره موئ: نیزیکه، رهنگه، له وانهیه پهروه ردگارت زیندووت بکاته وه و پیگه ی ستایشکراوت پی به خشی، که واته: ئەمە به لینه له لایه ن خواوه، واته: بو ته وهی که خوا ته وهت پی به خشی، به و جو ره ی گو ترا خوا به رسته.

۸- ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، (المَقَامُ: مَحَلُّ الْقِيَامِ، وَالْمُرَادُ بِهِ الْمَكَانُ الْمَعْدُودُ لِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَهُوَ وَصْفٌ مَجَازِيٌّ، لِأَنَّ الْمَحْمُودَ مَنْ يُنْمُو فِيهِ)، (مقام)، شوینی ههلسان و راوه ستانه و، مه به ست پی تهو شوینهیه که ناماده کراوه بو کاریکی مه زن، که تهوهش وه صفیکی مه جازیه، چونکه: تهوهی ستایش ده کری، تهو که سهیه که لهو شوینه ده وهستی، لهو پیگه یه دا ده وهستی، نهك خودی شوینه که.

کورتە باسیک: چوار بابەتی گرنگ

هەر لەبەر رۆشنایی ئەم دوو ئایەتە (٧٨ و ٧٩)دا، ئیمە چوار بابەتی گرنگ دەخەینە روو، بۆ زیاتر تیشک خستنه سەر نێوهرۆك و چه مەك و واتای، ئەو دوو ئایەتە موبارەكە، ئەو دوو ئایەتەش، ئەمە دەقەكەیانە:

خوادەفەرموی: ﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ، نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

بابەتی یەكەم: گرنگی و پێویستی خواپەرستی، بۆ خۆراگری له بەردەم ئاستەنگ و كیشە و گرتەکاندا:

١- لێرەدا خوا ﷺ پاش باسکردنی فیل و پیلانی دوژمنانی پێغەمبەر ﷺ، كە هەول و تەقەلایان داوه بیزاری بكەن و، و فشاری لێ بكەن و، ناچاری بكەن: شار و سەر زەمینەكەى خۆی كە مەككەى بە جێی بهێلێ، دواى ئەو، فەرمان بە پێغەمبەر ﷺ، دەكات، كە نوێژ بەرپا بكات، پێنج نوێژە فەرزهكان، هەروەها شەو نوێژیش بكات، زیاده له پێنج فەرزهكان.

ئەمەش ئەوێ لێ وەردهگیرێ، كە بۆ خۆراگری و دامەزراویى له بەردەم كیشە و گرفت و، تەنگ و چەلەمە و، نارهەتییەكانى كە زاده و بەرھەمى پیلان و فیل و تەلەكەى دوژمنان و ناحەزانن، باشترین ھۆكار بۆ دامەزراویى و نەلەخشاویى، بریتىە لە پتەوكردن و توند و تۆلكردنى پەيوەندیى بەندایەتییى لەگەڵ خواى بەرزى بى وینەدا، لە زۆر شوینی قورئاندا، ئەو راستییە هاتو، هەروەها لە فەرمايشتی پێغەمبەریشدا ﷺ هاتو، بۆ وینە:

١ - ئایەتەكانى (٧٨ - ٧٩)ى سوورەتى (الإسراء).

٢ - ئایەتەكانى: (٩٧ - ٩٨ - ٩٩)ى سوورەتى (الحجر)، واتە: سى (٣) ئایەتى كۆتایی سوورەتى (الحجر)، كە پێشتر تەفسیرمان كردوون، خواى پەروەردگار هەمان ئەو راستییە مەزنە دووبارە دەكاتو، كە بۆ خۆراگری له بەردەم پیلانی ناحەزاندا، پێویستە مەرووف خواپەرستیى خۆی، بەندایەتییى خۆی، بۆ خوا تۆختر بكات و قوولتر بكاتو، وەك دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ

يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٩﴾

واتە: بە دلنایای ئیمە دەزانین که تۆ سینەت تەنگ دەبێ بەوەی که دەیلێن، (بۆیە) بە ستایشکردنی پەرورەدگارتەو، بە پاکیی بگرە، {واتە: زۆر (سبحان الله) و (الحمد لله) بکە، پەرورەدگارت بە پاک بگرە و ستایشی بکە}، هەرۆهەا لە کړنووش بۆ خوا بەران بە، {واتە: زۆر نوێژ بکە} و پەرورەدگاری خۆت بپەرستە، تاکو یەقینت بۆ دێ. {کە بە تەئکید مەبەست پێی ئەو مردنەیه، کە هیچ کەس گومانێ تێیدا نیە}.

۳- شونیتیکی دیکە که خوا ئەو راستییە تێدا خستۆتە روو، ئایەتی (۴۵)ی سوورەتی (البقرة) یە، که خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾، واتە: یارمەتیی وەر بگرن لە خۆراگری و لە نوێژ.

واتە: هەولبەدەن سێفەتی خۆراگری لە خۆتاندا بێننە دی، داوای یارمەتیی و هاوکاریی لە خۆراگری بکەن و داوای یارمەتیی لە نوێژ بکەن. بۆ ئەوەی نە لەخشا و دامەزرابن لە دینداریتاندا، لە خواپەرستیی و لە گرتنی راستە شەقامیی خوای پەرورەدگادا و، لە بەرانبەر کێشمە کێش و گرفت و، ناپەرەحەتیەکان دا، که ناحەزانتان بۆتان دیننە پیش.

۴- شونیتیکی دیکەش، ئایەتی ژمارە سێ (۳)ی سوورەتی (طه) یە، که دەفەرموێ: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾

واتە: دەجا خۆراگر بە لەسەر ئەوەی دەیلێن و، پەرورەدگارت بە پاک بگرە بە ستایشکردنیەو، بەر لە خۆرەلەتەن و لە پیش ئاوابوونی دا، هەرۆهەا لە کاتەکانی شەوگادا، پەرورەدگارت بە پاک بگرە و لەملا ولای پوژگاریشدا، بە پاکیی بگرە، بە ئەکو پارزویی.

واتە: بە ئەکو لە ئەنجامی خوا بە پاکراگرتن و ستایشکردنت دا، بۆ خواو، لە ئەنجامی بەندایەتیی کردنی چاکت دا، بۆ خوا، لە کاتەکانی شەو و لە کاتەکانی پوژدا، بە شتۆهەک دینداریی بکە و بەندایەتیی بۆ خوا ئەنجام بەدە، که لە کردو کۆششی خۆت و لە بەرھەمی کۆششی خۆت پارزویی.

(۵) - شۆبىتىكى دېكە، ئايەتە كانى: (۲۴ - ۲۵ - ۲۶) سۈرەتى (الإنسان) ن، كە دەفەرموئى: ﴿فَأَصْرًا لِّعَمْرِكَ رَبِّكَ وَلَا تَطْعَمِ مِنْهُمْ إِيمَانًا أَوْ كُفُورًا﴾ ﴿۲۴﴾ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۲۵﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿۲۶﴾.

واتە: دەجا خۆراگر بە بۆ بېرىرى پەرۋەردگارت و، گوپرايەلىسى ھېچ گوناھبارىك و ھېچ سېلەيەك لەوان مەكە و، ناوى پەرۋەردگارت بېنە بەيانىان و ئىواران و، لە شەوگارىشدا كرنووشى بۆ بە و، شەوگارىكى دوور و دريژ خوا بە پاك بگرە.
كە بە تەئكىد مەبەستى پى راز و نياز و لى پارانەوہ و نوئزكردنە.

(۶) - شۆبىتىكى دېكە، ئايەتى كۆتايى سۈرەتى (النحل) ە، كە دەفەرموئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ﴿۱۲۸﴾، واتە: بە دلنبايەوہ خوا لەگەل ئەوانەيە، كە پارىزيان كرده و لەگەل ئەوانەش دايە، كە چاكەكارن.

پارىزيان كرده، يانى: لە ھەموو ئەو شتانەى خوا پىتى ناخۆشن، خۆيان پاراستوہ، خواش بە گشتى دوو جوړە شتى پى ناخۆشن: ۱- قەدەغەكانى بشكىتى، ۲- ئەركەكانى بچوئى، چاكەكارىشن، يانى: ھەم لە خواپەرستىياندا، ھەم لە ھەلس و كەوتى پوژانەيان لەگەل خەلكدا، خوا لەگەل ئا ئەوانە دايە و، بە لەگەل دابووتىكى تايبەت، ئەگەرنا خوا بە گشتى لەگەل ھەموو دروستكراوہ كانى خۆى دايە.

(۷) - شۆبىتىكى دېكە، ئايەتى سۈرەتى (آل عمران) ە، فەرموويەتى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿۲۰۰﴾، واتە: ئەى ئەوانەى پرواتان ھىناوہ! خۆرابگرن و، لە بەرانبەر ناپرەھەتتايەكان خۆرابگرن و، سەنگەر نشىنى بگەن و، پارىز لە خوا بگەن، بەلكو سەرفرازبن.

(۸) - وهك نمونەيەكيش ئەم فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ، دىنين: {عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ، صَلَّى} (أخرجه أبو داود: ۱۳۱۹ وصححه الألباني، وضعفه شعيب الأرنؤوط).

واتە: حوزەيفە خوا لىنى رازى بى، دەلى: پىغەمبەر ﷺ عادەتى وا بوو، ئەگەر كارىك سەغلەتى دەكرد و ناپرەھەت دەبوو، نوئزى دەكرد (واتە: بەندايەتسى بۆ خوا دەكرد).

بابەتى دووھەم: دىاربىكردنى كاتى پىنج نوپۇزە فەرزەكان:

دىارە ئايەتى ژمارە (۷۸) لە سوورەتى (الإسراء)، كاتى پىنج نوپۇزە فەرزەكان روون دەكاتەو، چونكە پىنج نوپۇزە فەرزەكان، لە سەفەرى شەپوړوۋى و بەرزبوونەوھى پىغەمبەر ﷺ، بۆ ئاسمانەكاندا فەرزكران، وەك پىشتر باسماں كورد، لە دەرسەكانى سەرەتای تەفسىركردنى ئەم سوورەتەدا، ئنجا دواى ئەوھى پىنج نوپۇزە فەرزەكان، واتە: بەيانى، نيوەرۆ، ئىواران، شىوان، خەوتنان، فەرزكران، دەبى كاتەكانىش دىارىي بكرىن، بۆيە لەم ئايەتى ژمارە (۷۸)ى سوورەتى (الإسراء)دا، كاتى پىنج نوپۇزە فەرزەكان دىارىي كراو، با سەرنج بدەين چۆن؟

۱-) خوا دەفەرموى: ﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾، نوپۇز بەرپا بكە، لەو كاتەدا كە خۆر لادەدا، ﴿ إِلَى عَسَقِ اللَّيْلِ ﴾، هەتا تارىكايى شەو، ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾، هەرەھا قورئان خويندنى نوپۇزى بەيانىش گرنگىي پى بدە، كاتى هەر پىنج نوپۇزەكان بە كورتىي لىرەدا هەيە:

وشەى (دلوك)، دەگوترى: (ذَلَكْتَ الشَّمْسُ فِي وَسْطِ السَّمَاءِ، فَهِيَ ذَالِكٌ وَذَالِكَةٌ)، واتە: خۆر لە نيوەرەستى ئاسماں لای دا، ئنجا: هەم (ذَالِكٌ)ى بۆ بەكاردى، هەم (ذَالِكَةٌ)ش، واتە: (مَائِلَةٌ) لادا، ئنجا ئەم (دلوك)ە، واتە: لادانى خۆر لە نيوەرەستى ئاسماں بەرەو رۆژئاوا، بە سى واتايان هاتوھ: (زَوَالِ الشَّمْسِ عَنْ وَسْطِ قَوْسِ قَرِضِي فِي طَرِيقِ مَسِيرِهَا اليَوْمِي، وَوَرَدَ بِمَعْنَى: مَيْلُ الشَّمْسِ عَنْ مِقْدَارِ ثَلَاثَةِ أَرْبَاعِ الْقَوْسِ، وَهُوَ وَقْتُ الْعَصْرِ، وَوَرَدَ بِمَعْنَى غُرُوبِهَا، فَصَارَ لَفْظُ الذُّلُوكِ، مُشْتَرَكًا فِي الْمَعْنَى الثَّلَاثَةِ)^(۱).

يەك: لادانى خۆر لە نيوەرەستى ئاسماں لە كەوانەيەكى گریمانەيىدا، {كەوانەيەكى گریمانەيى، واتە: ئەو كەوانەيە لە ئاسماں نيە، بەلام گەردووناسان وەك گریمانە دايدەننن}، لە رىي رۆيشتنى رۆژانەى خۆردا {لەبەر چاوى ئىمە، ئەگەر نا، زەوييە بە دەورى خۆيدا دەخوليتتەوھ لە بەرانبەر خۆردا، ئىمە وا دەزانين خۆر لە خۆرھەلاتەوھ دەچى بۆ خۆرئاوا، بۆ چاوى ئىمە وا ديارە} كە تۆزى لادەدا، ئەمە كاتى نوپۇزى نيوەرۆيە.

دوو: واتى دووھى (دلوك)، لادانى خۆرە لە ئەندازەى سى لەسەر چوارى (۴/۳)ى كەوانەيەك {كەوانەيەكى گریمانەيى} لە رىي رۆيشتنى رۆژانەيىدا، كە ئەويش كاتى ئىوارەيە (غص).

سۈ: ئاوابوونى خۆر، كە ئەویش كاتى نوۋىژى شىوانە.

كەواتە: وشەى (لُدُوكِ)، ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ﴾، پىشتىرىش باسماڭ كىرد كە (ل) سەر (لُدُوكِ)، لامى تەوقىتە، واتە: (عِنْدَ ذُلُوكِ الشَّمْسِ)، لە كاتى لادانى خۆردا، لە نىوہ راستى ئاسماڭ، ئەمە وشەى كە سۈ ماناى تىدا ھاوبەشەن:

۱- خۆر تۆزىك لابدات كە نوۋىژى نىوہرۆيە.

۲- خۆر بە ئەندازەى سۈ لەسەر چوار (۴/۳) ى كە وانەى كە لابدات، كە نوۋىژى عەسرە.

۳- خۆر بە تەواوېى لابدات و ئاوابى كە نوۋىژى شىوانە.

۲- كە دەفەرموۋى: ﴿إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ﴾، (وَالْغَسَقُ: الظُّلْمَةُ، وَهِيَ انْقِطَاعُ بَقَايَا شُعَاعِ الشَّمْسِ حِينَ يُمَاتِلُ سَوَادُ أَفْقِ الْغُرُوبِ، سَوَادَ بَقِيَّةِ الْأَفْقِ، وَهُوَ وَقْتُ غَيْبُوبَةِ الشَّفَقِ، وَذَلِكَ وَقْتُ الْعِشَاءِ)، وشەى (غَسَقِ)، واتە: تارىكىي كە برىتتە لە نەمانى پاشماوہ كانى تىشكى خۆر، بە شىوہى كە كە تارىكىي ئاسوۋى خۆرلىئاوابوون، لە گەل تارىكىي بەشە كانى دىكەى ئاسودا، بە كسان بى، كە ئەویش برىتتە لە ونبوونى سوورايى بنى ئاسماڭ، (غَيْبُوبَةِ الشَّفَقِ)، كە ئەوہش كاتى نوۋىژى خەوتنانە.

۳- ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، (أَيُّ أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ فِي الصَّلَاةِ)، قورئان خوۋىندى بەيانى بەرپابكە لە نوۋىژدا، ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، دەلى: (مَنْصُوبٌ بِالْعَطْفِ عَلَى الصَّلَاةِ)، دەفەرموۋى: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ﴾، (أَيُّ أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، يانى: (قُرْآنَ الْفَجْرِ) بۆيە (منصوب) ە چونكە گىپراوہ تەوہ بۆ سەر: نوۋىژ بەرپابكە (أَقِمِ الصَّلَاةِ) يانى: قورئانخوۋىندى بەيانى بەرپابكە، ياخود: (مَنْصُوبٌ عَلَى الْإِعْرَاءِ أَيُّ: عَلَيْكَ بِقُرْآنِ الْفَجْرِ)، (عَلَيْكَ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، واتە: گرنىگى و بايەخ بدە بە قورئان خوۋىندى بەيانى.

كەواتە: كە دەفەرموۋى: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ﴾، ئەمە مەبەست تەنيا مەبەست پىي يەك نوۋىژ نىە، بەلكو مەبەست: نوۋىژ كىردنە لە (ذُلُوكِ) ەوہ تاكو (غَسَقِ)، لە تۆزىك لادانى خۆرەوہ لە نىوہ راستى ئاسماڭ، ھەتا بە تەواوېى ئاوا دەبى، كە ئەویش كاتە كانى ئەنجامدانى ھەر چوار نوۋىژە كانى: نىوہرۆ و عەسر و شىوان و خەوتنانن، دوايىش ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، ئەویش كاتى نوۋىژى پىنچەمە، چونكە (الْفَجْرِ)، واتە: شەبەقى بەيان، كە تارىكىي و رووناكىي لىك جىادەبنەوہ، بۆيەش تەنيا بۆ نوۋىژى بەيانى، باسى قورئان كراوہ، چونكە لە نوۋىژى بەيانىدا دنيا كىش و ماتە و لە ھەموو نوۋىژە كەى

به‌یانیید، ده‌نگ به قورئان خویندن به‌رز ده‌کریت‌هوه، نه‌ک وه‌ک نوئژی خه‌وتنان و شیوان ته‌نیا له دوو رکاتیان دا ده‌نگی پی به‌رزبکریت‌هوه، یان وه‌ک نوئژی نیوه‌رۆ و ئیواره (عصر)، که له هیچ رکاتیکیان دا ده‌نگ به قورئان خویندن به‌رزنه‌کریت‌هوه، له نوئژی به‌یانیید، له هه‌ردوو رکاته‌یدا ده‌نگ به قورئان خویندن به‌رز ده‌کریت‌هوه، چ سووره‌تی (الفاتحة)، چ سووره‌تی دواى (الفاتحة) {ئه‌و سووره‌تانه‌ی له دواى سووره‌تی (الفاتحة)، ده‌خوئترین} ئنجا وه‌ک له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه، پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌وه‌نده قورئانه‌ی که له نوئژی به‌یانیید خویندوو‌یه‌تی له نوئژه‌کانی دیکه‌دا به‌گشتی هینده‌ی قورئان نه‌خویندوه، کتیبه‌کانی سوننه‌ت بۆمان باس ده‌که‌ن که: پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوئژی به‌یانیی قورئانی زۆری تیدا ده‌خویند، هه‌روه‌ها نوئژی خه‌وتنان، له دواى نوئژی به‌یانیی، قورئانی زۆری تیدا خویندوه، به‌لام نوئژی شیوان به‌زۆریی وا بووه، که‌می قورئانی تیدا خویندوه، هه‌ر رکاته سووره‌تیکی کورت، یان چه‌ند ئایه‌تیکی که‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاته‌که‌ی که‌مه، دیسان نوئژی نیوه‌رۆش، زۆری قورئان تیدا خویندوه، به‌لام به‌ده‌نگی نزم، هه‌روه‌ها نوئژی ئیواره (عصر) ییش ئه‌ویش که‌متر له نوئژی نیوه‌رۆی تیدا خویندوه.

ئنجا جگه‌ له‌و ئاماژه‌یه‌ی قورئان، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ باره‌ی کاتی پینج نوئژه‌ فه‌رزه‌کانه‌وه فه‌رمایشتی هه‌ن، که من دووانیان به‌ نمونه‌ دینمه‌وه:

(۱) - {نَزَلَ جَبْرِيلُ فَأَمَّنِي فَصَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، يَحْسُبُ بِأَصَابِعِهِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ} (أخرجه البخاري: ۴۰۰۷، ومسلم: ۱۸۸۸، وأبو داود: ۳۹۴، والنسائي: ۴۹۳).

واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: جبریل علیه‌السلام، له ئاسمان دابه‌زی، پيش نوئژی بۆ کردم و، منیش نوئژم له‌گه‌ل کرد، دوا‌یی نوئژم له‌گه‌ل کرد، دوا‌یی نوئژم له‌گه‌ل کرد، دوا‌یی نوئژم له‌گه‌ل کرد، به‌ په‌نجه‌کانی [پیغه‌مبه‌ر ﷺ] پینج نوئژی ژماردن.

ئنجا نوئژی یه‌که‌میان ئه‌گه‌ر نیوه‌رۆ بووبی، هی دووه‌میان عه‌س بووه و هی سییه‌میان شیوان بووه و چواره‌میان خه‌وتنان بووه و پینجه‌میان به‌یانیی بووه.

به‌لام ئه‌گه‌ر نوئژی یه‌که‌م به‌یانیی بووبی، بیگومان دووه‌میان نیوه‌رۆ بووه، سییه‌میان عه‌س بووه، چواره‌میان شیوان بووه، پینجه‌میان خه‌وتنان بووه، که‌واته: جبریل کاته‌کانی بۆ دیاری کردوون، که هه‌ر کام له نوئژه‌کان، له چ کاتیکدا بکه‌ن؟

(۲) - {عَنْ سَلِيمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَسَأَلَهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «أَشْهَدُ مَعَنَا الصَّلَاةَ»، فَأَمَرَ بِإِلَّا فَأَذَّنَ بِعَلْسِ، فَصَلَّى الصُّبْحَ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ حِينَ زَالَتْ الشَّمْسُ عَنْ بَطْنِ السَّمَاءِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةٌ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ حِينَ وَجَبَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ حِينَ وَقَعَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ الْعَدَّ فَنَوَّرَ بِالصُّبْحِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ فَأَبْرَدَ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ بَيضاء نَقِيَّةً، لَمْ تُخَالِطْهَا صُفْرَةٌ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ قَبْلَ أَنْ يَفَعَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ عِنْدَ ذَهَابِ ثُلُثِ اللَّيْلِ أَوْ بَعْضِهِ (شَكَّ حَرَمِيٌّ) فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ: «أَيُّنَ السَّائِلُ؟ مَا بَيْنَ مَا رَأَيْتَ وَقْتُ»} (أخرجه مسلم: ۱۳۹۱، وأبو داود: ۳۹۵، والنسائي: ۵۲۲).

واته: سوله‌یمانی کوپی بوره‌یده له بابیه‌وه (خوا لیمان رازی بنی)، ده‌گیرته‌وه، که پی‌اوئیک هاته لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له باره‌ی کاته‌کانی نوئژه‌وه، پرسیاری لی کرد، واته: کاته‌کانی پینج نوئژه‌وه فه‌رزه‌کان، نه‌ویش فه‌رمووی: نوئژمان له‌گه‌ل بکه {واته: نه‌مروؤ پینج نوئژه‌وه فه‌رزه‌کامان له‌گه‌لدا بکه، ده‌بی نه‌و کاته‌ی نه‌و پی‌اوه هاتوه، شه‌و بووبی}، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی به بیلال کرد، که له کاتی تاریکاییدا {واته: به‌ره به‌یانی دابوو، شه‌به‌قی به‌یانی دابوو، به‌لام جاری دنیا هه‌ر تاریک بوو} له کاتیکی زوودا بانگی دا، نوئژی به‌یانی کرد، کاتی که تازه شه‌به‌قی به‌یانی دابوو، به‌ره له‌وه‌ی دنیا سپی هه‌لگه‌ری.

دوایی بو کاتی نوئژی نیوه‌روؤ، فه‌رمانی پی کرد، کاتی بانگ بدات که خور له تیوه‌راستی ناسمان توؤزیک لایداه، نوئژی نیوه‌روؤ بوو بوو، نه‌و کاته فه‌رمانی پیدا بانگی دا و نوئژیان کرد.

دوایی له کاتی نوئژی تیواره (عه‌سر)دا، فه‌رمانی پیکرد بانگ بدات له کاتیکدا که خور هه‌ر به‌رز بوو {واته: کاتی که نوئژی عه‌سر بوو، به‌کسه‌ر فه‌رمانی پیکرد} بیلال بانگیدا و نوئژیان کرد.

دوایی فه‌رمانی پیکرد بو نوئژی شیوان کاتیک بانگ بدات که خور ئاوبوو، {خور ئاوبوو، شیوان بوو، به‌کسه‌ر بانگیدا و} نوئژیان کرد، له سه‌ره‌تای کاته‌که‌یه‌وه.

دوایی بو نوئژی خه‌وتنان فه‌رمانی پیکرد، کاتی بانگ بدات که سوورایی بنی ناسمانی نه‌ما {واته: پاشماوه‌کانی تیشکی خور نه‌مان، له سه‌ره‌تای کاته‌که‌یه‌وه، نه‌مه له روژی به‌که‌م}.

دوایی بۆ بەیانی فەرمانى بە بىلال كىرد: كاتى بانگى بەیانی بلى، كە بەرەبەیان رووناك داھات {واتە: لە كۆتایی یاخود لە نىوہ راستى كاتى نوئىژى بەیانیدا بانگى دا}.

دوایی بۆ كاتى نوئىژى نىوہ پۆ، فەرمانى پىكرد، كاتى بانگ بدات كە نىوہ پۆ، چرقەى نىوہ پۆ بەسەر چووبوو و دنیا بەرەو فىنكى چوو بوو {یانى: لە سەرەتای كاتە كە یەوہ بانگى نەدا، بۆ ئەوہى بزائرى، سەرەتای كاتى كە نگییە و كۆتایی كاتى نىوہ پۆش كە نگییە؟ ھەر وہا بۆ نوئىژە كانى دىكەش}.

دوایی بۆ نوئىژى عەسەر فەرمانى پىكرد بانگ بدات، كاتى كە خۆر سپى و پاك بوو {واتە: جارى زەردایى تىكەل نەبوو بوو، زەردایى كە بەرەو نوئىژى شىوان بچى، تىكەلى نەبوو} بوو.

دوایی بۆ كاتى نوئىژى شىوان فەرمانى پىكرد، كاتى بانگ بدات كە سوورایى نەما بوو، یان سوورایى خەرىك بوو كە كۆتایی بى، {واتە: دوا كاتى نوئىژى شىوان}.

دوایی بۆ نوئىژى خەوتنان كاتى فەرمانى پىكرد بانگ بدات، كە سىيەكى شەوى پۆبىوو، یاخود ھەندىكى پۆبىوو {خەرمى كە یەك كە لە راویيە كان گومانى ھە یە و لەوہدا دوو دل بوو، لەوہدا كە فەرموویەتى: ھەندىكى پۆبىوو، یاخود یەك لەسەر سى پۆبىوو} كاتى كە بەیانی كىردەوہ، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: پرسىاركەرە كە لە كوئىھ؟ {بۆیان ھىنا} ئەویش فەرمووى: لە نىوان ئەو دوو كاتانەدا كە بىنىت، ئەوہ كاتى پىنج نوئىژە فەرزە كانە.

لە پۆژى یەكەم دا لە سەرەتای كاتە كاندا بە بىلالى فەرمووہ: بانگ بدە و، لە سەرەتای كاتە كاندا نوئىژە كانى كىردن، لە پۆژى دووہم دا لە كۆتایی كاتە كاندا، ئەو پىنج نوئىژانەى كىردن، تاكو بزائرى كە سەرەتا و كۆتایی ئەو كاتانەى پىنج فەرزە كانى تىدا دەكرىن، كە نگییە؟

بابهتی سییه‌م: گرنگی و گوره‌یی نویژی به‌یانی و شه و نویژ:

۱- نویژی به‌یانی:

دە‌بارە‌ی نویژی به‌یانی خوا ﷺ که دە‌فه‌رموی: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانُ مَشْهُودًا﴾، هه‌روه‌ها قورئان خویندنی نویژی به‌یانی، گرنگی و، بایه‌خ پیده، یاخود: قورئان خویندنی نویژی به‌یانی‌ش به‌پا بکه، {زۆربه‌ی نویژ بریتیه له قورئان خویندن} به دنیایی قورئان خویندنی نویژی به‌یانی‌ش له‌لا ئاماده‌بووه.

(مَشْهُودًا)، وه‌ک پیشتر باس‌مان کردوه، یانی: له‌لا ئاماده‌بوو، هه‌روه‌ها به‌مانای (بیراو) یش دێ، که له‌لا ئاماده‌بوو، یانی: فریشته‌کان له لای ئاماده‌ده‌بن، هه‌لبه‌ته ئە‌مه ئە‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گیرێ، که نویژ به‌ بێ قورئان خویندن نابێ، چونکه لێره‌دا خوا ﷺ ناوی له نویژی به‌یانی ناوه: قورئان خویندن ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانُ مَشْهُودًا﴾، که‌واته جه‌وه‌هر و کاکل و زۆربه‌ی نویژ، بریتیه له قورئان خویندن.

هه‌روه‌ها رای زۆربه‌ی زانیانه که له‌سه‌ر هه‌ر کام له پیش نویژ خوین (إمام) و ئە‌وه‌ی که نویژ له دوا‌ی پیش نویژه‌که‌وه ده‌کات (مأموم) و له هه‌ر پکاتی‌کدا فه‌رزه که قورئان بخوینن {واته: سووره‌تی (الفاتحة)} دياره به‌نسبه‌ت نویژ خوینانه‌وه، ئە‌گه‌ر نا به‌نسبه‌ت پیشه‌واوه له دوو پکاتی به‌که‌می هه‌ر پینج نویژه فه‌رزه‌کاندا و پرای سووره‌تی (الفاتحة)، چه‌ند ئایه‌تیک، یان سووره‌تیک له دوا‌ی سووره‌تی (الفاتحة)، ده‌خوینن، هه‌لبه‌ته رای دیکه‌ش هه‌ن له‌و باره‌وه، به‌لام ئە‌وه رای زۆرینه‌یه و ئە‌م رایه‌ش زیاتر راسته، وه‌ک له سه‌ره‌تای، له به‌رگی به‌که‌می ئە‌م ته‌فسیره‌دا ته‌فسیری قورئانی به‌رز و به‌پیز، له کاتی ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الفاتحة)‌دا، باسی ئە‌وه‌مان کردوه.

له‌و باره‌وه‌ش که نویژی به‌یانی فریشته‌کان له لای ئاماده‌ده‌بن، ئە‌م سێ فه‌رمووده‌یه دینین:

۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانُ مَشْهُودًا﴾، قَالَ: تَشْهَدُهُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۱۲۵، وَابْنُ مَاجَةَ: ۶۷۰، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واته: ئەبوو هوریره رضی اللہ عنہ، دەلن: پێغه مبهەر صلی اللہ علیہ وسلم له باره‌ی ئەم پرسته قورئانییه‌وه که فهرموو یه‌تی: قورئان خویندنی نوێژی به‌یانیی، به‌ دلناییی قورئان خویندنی نوێژی به‌یانیی له‌ لا ئاماده‌بوویه، پێغه مبهەر صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: فریشته‌کانی شه‌و و فریشته‌کانی رۆژ، {فریشته‌کانی شه‌وگار و فریشته‌کانی رۆژگار} له‌ لای ئاماده‌ ده‌بن.

واته: فریشته‌کانی شه‌و، که‌ کۆتا کاتیانه‌ و فریشته‌کانی رۆژگار، که‌ سه‌ره‌تای کاتیانه‌ دین، به‌کدی به‌دل ده‌که‌ن، هه‌ردوو کۆمه‌له‌ فریشته‌کان، له‌ کاتی نوێژی به‌یانیدا کۆده‌بنه‌وه.

(٢) - هه‌ر له‌و باره‌وه‌ ئەم فه‌رمایشته‌ش هاتوه‌: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «فَضْلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ عَلَى صَلَاةِ الْوَاحِدِ: خَمْسٌ وَعِشْرُونَ، وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ» قَالَ: ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: «وَأَقْرَأُوا إِنْ سَنَيْتُمْ: ﴿وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَأَنْتُمْ مَشْهُودًا﴾ (الإسراء) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٤٨، وَمُسْلِمٌ: ٦٤٩).

واته: ئەبوو هوریره رضی اللہ عنہ، دەلن: پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رموو یه‌تی: په‌سنیدی و گه‌وره‌یی پله‌ی نوێژی به‌ کۆمه‌ل به‌سه‌ر نوێژی تاکدا، (په‌سنیدییه‌که‌ی) به‌ بیست و پینج پله‌یه، واته: بیست و پینج پله، چاکتر و په‌سندتره، فریشته‌کانی شه‌وگار و فریشته‌کانی رۆژگاریش له‌ نوێژی به‌یانیدا پێکه‌وه کۆده‌بنه‌وه و ئاماده‌ی نوێژی به‌یانیی ده‌بن.

(٣) - {يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةُ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ بِالنَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ وَصَلَاةِ الْفَجْرِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٥٥٥، وَمُسْلِمٌ: ٦٣٢).

واته: فریشته‌کانی شه‌و و فریشته‌کانی رۆژ یه‌کدی ده‌گۆرن، (یاخود له‌گه‌ ئاتاندا به‌رده‌وامان به‌ دواتان ده‌که‌ون) له‌ کاتی نوێژی ئیواره (عصر) و نوێژی به‌یانیدا کۆده‌بنه‌وه.

ب - شه‌و نوێژ:

به‌ نسه‌بت شه‌و نوێژه‌وه، خوا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَهَجَّجَدَ بِهِ - نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، هه‌روه‌ها له‌ شه‌وگادا شه‌و نوێژ بکه، زیاده‌یه‌ بو‌ تو، نزیکه‌ په‌روه‌ردگارت زیندووت بکاته‌وه و پله‌ و پایه‌ی ستایشکراوت پێ به‌خشی.

ئه‌مه‌ به‌ ئاشکرا دیاره‌ که‌ شه‌و نوێژی پێغه مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم هۆکارێکه‌ له‌و هۆکارانه‌ی، خوا ئه‌و پله‌و پایه‌ به‌رزه‌ی پێبه‌خشی، که‌ بریتیه‌ له‌ پله‌و پایه‌ی تیدا ستایش کراو، که‌ بێگومان ستایشه‌که‌ بو‌ پێغه مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌چێته‌وه.

که ده فہرموی: (وَمِنْ اللَّيْلِ)، دیارہ (مِنَ)، بۆ بہ شیکہ (لِلتَّبَعِضِ)، کہ ده فہرموی: (فَتَهَجَّدْ بِهٖ)، ئەمہ ئاویہ (فَمَنْ فَتَهَجَّدْ بِهٖ)، (بِهٖ)، راناوہ کہی ده چیتہ وه بۆ قورئان، (أَيُّ: بِالْقُرْآنِ)، واتہ: له شہ وگارد ا ہہ لہسہ وه و بہ ہوی قورئان خویندنه وه، شہ ونویژ بکہ، واتہ: شہ ونویژ بکہ و قورئانی تیدا بخوینہ.

(وَالْتَهَجُّدُ مِنَ الْهُجُودِ وَهُوَ مِنَ الْأَضْدَادِ، هَجَدَ: نَامَ، وَهَجَدَ: سَهَرَ) (تَهَجَّدُ) له (هُجُودٌ) وه وهاتو، (هُجُودٌ) یش له و کردارنہ یہ کہ مانای پیچہ وانہ یان ہہ یہ، دوو مانای دژ بہ یہ کیان ہہ یہ، (هَجَدَ)، واتہ: خہوت، ہہ روہ ہا (هَجَدَ)، واتہ: بیدار بووہ وه، ہہ روہ ک (عَسَسَ) یانی: (أَقْبَلَ): ہات، ہہ روہ ہا یانی: (أَدْبَرَ): رویشت، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾ ﴿٧﴾ التکویر، واتہ: شہ وگارد کہ ہات، یان شہ وگارد کہ رویشت.

(هَجَدْتُهُ)، واتہ: نواندم، خہ واندم، یا خود ہہ لَم ستاند، بیدارم کردہ وه.

ہہ ندیکیش دە ئین: (التَّهَجُّدُ: تَرَكَ الْهُجُودَ مِثْلَ التَّائِمِ وَالتَّحَرُّجِ، أَي: تَرَكَ الْإِنْمَ وَتَرَكَ الْحَرَجَ)، (تَهَجَّدُ)، واتہ: ازہینان له خہو، وه ک (تَأْتَمُّ) و ازہینان له گوناح و (تَحَرُّجُ)، و ازہینان له سہ غلہ تی، ہہر چۆن بئ (فَتَهَجَّدْ بِهٖ)، یانی: شہ ونویژ بکہ بہ ہوی قورئانہ وه، بہ ہوی قورئان خویندنه وه وه، شہ و بیدارہ.

(نَافِلَةٌ لَّكَ)، واتہ: زیادہ یہ بۆ تۆ.

ئجائہ و زیادہ یہ، وه ک فہرز زیادہ یہ، یان وه ک پەسند (مندوب)؟ ہہ ردووک و اتایہ کان ہہ لڈہ گری.

١ - ہہ ندیک له زانایان وه ک (القرطبي) ہیناویہ تی^(١) گوتوو یانہ: کہ شہ ونویژ له سہر پیغہ مہر ﷺ فہرز بوو، واتہ: (نَافِلَةٌ لَّكَ: أَي فَرِيضَةٌ زَائِدَةٌ لَكَ عَلَى الْفَرِيضَةِ الْمَوْطَفَةِ عَلَى الْأُمَّةِ)، واتہ: فہرز یکی زیدہ یہ له سہر ئەو فہرزہ ی کہ له سہر ئوممہ تہ کہت دانراوہ، کہ پینج نوژہ کانن.

٢ - ہیندیکیش گوتوو یانہ: (كَانَتْ صَلَاةُ اللَّيْلِ فِي الْإِبْتِدَاءِ وَاجِبَةً عَلَى الْكُلِّ، ثُمَّ نُسِخَ الْوُجُوبُ فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا) واتہ: گوتراوہ: شہ ونویژ له سہر تہا وه له سہر ہہ مووان پیویست بوو، بہ لام دواپی حوکمی فہرز بوونہ کہی لبرا و، شہ ونویژ بوو بہ کاریکی خۆبہ خشانہ، {بوو بہ کاریکی پەسند و باش و فہرز بوونی تیدا نہما}.

هه‌لّه‌ته خوا ﷻ له زۆر شوینی قورئاندا باسی گرنگی شه‌ونوژی کردوه، هه‌روه‌ها له سوننه‌تی پیغه‌مبهریش دا ﷻ زۆر هاتوه، که ئیمه چه‌ند نمونه‌یه‌کیان دینینه‌وه:

(۱)- یه‌کێ له‌و شوینانه له‌ قورئاندا ئه‌وه‌یه که خوا ده‌فه‌رموی له‌ سووره‌تی (الإنسان) (۲۶) دا: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، له‌ شه‌وگاردا کړنووش بو خوا بیه و شه‌وگاریکی درێژ خوا به‌ پاک بگره، کړنووش بو خوا بیه، واته: نوێژ بکه، چونکه کړنووش، به‌لێ سه‌جده‌ی قورئان خویندن هه‌یه، که هه‌ر له‌ نوێژ دایه، مه‌گه‌ر به‌ ده‌گه‌من، هه‌روه‌ها کړنووشی سوپاسگوزاریی (سَجْدَةُ الشُّكْرِ) یش هه‌یه، به‌لام سه‌جده‌ بردن، که خوا فه‌رمانی پیده‌کات به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷻ، زیاتر مه‌به‌ست پێی نوێژکردنه، ئه‌و سه‌جده‌یه‌ی که له‌ نێو نوێژدایه.

(۲)- له‌ سووره‌تی (السجدة) شدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾﴾.

واته: بێگومان ته‌نیا ئه‌وانه‌ برۆا به‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ دینن، که هه‌ر کاتیک ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان بیرخرانه‌وه و به‌سه‌ریاندا خوێنایه‌وه، (خَرُّوا سُجَّدًا)، به‌ سه‌جده‌دا ده‌که‌ون، به‌ کړنووشدا ده‌که‌ون ((خَرُّوا)، یانی: (سَقَطُوا)، واته: وه‌ک به‌ ویستی خوێان نه‌بێ، بکه‌ون، ئاوا بو خوا ده‌که‌ونه سه‌جده‌ {هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگاریان به‌ ستایشکردنه‌وه به‌ پاک ده‌گرن و، خوێان به‌ زل ناگرن، ته‌نیشه‌ته‌کانیان له‌سه‌ر جیه‌کانیان به‌رز ده‌بنه‌وه.^(۱) {واته: بو شه‌ونوێژ هه‌لده‌ستن.^(۲)

﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، که شه‌ونوێژیش ده‌که‌ن له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌پارینه‌وه، به‌ لیترسانه‌وه و به‌ ئومیداربوونه‌وه، ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، له‌وه‌ش که پیمان داوان ده‌به‌خشن.

خوا ده‌فه‌رموی: ته‌نیا ئه‌وانه‌ برۆا به‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ دینن، که ئه‌وانه‌ حال و سیفه‌تیانن.

(۱) (تَتَجَافَى)، یانی: (تَتَبَاعَدُ)، (جُنُوبٌ) کۆی (جَنَّبَ)، واته: لا ته‌نیشان، (عَنِ الْمَضَاجِعِ)، کۆی (مَضَاجِعَ) ه، (مَضَّجَ) یش ئه‌و شوینه‌یه که ئینسان تیدا خه‌وتوه .
 (۲) وشه‌ی (تَتَجَافَى)، وه‌ک بلێنی: جارێک نه‌فس و شه‌بتان ده‌لێ: هه‌لمه‌ستن. جارێک پالنه‌ری ئیمان ده‌لێ: هه‌لسن، ئه‌م وشه‌یه (تَتَجَافَى)، ئه‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گیرێ.

۳- له سووره تی (الزمر) یشدا، خوا ده فهرموئ: ﴿ أَمَّنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

واته: ئایا که سیک که له کاته کانی شه و گاردا، به کړنوش بر دووی و، به پراوه ستاوی
ده مینیته وه، واته: نویتز ده کات، شه و نویتز ده کات، مه ترسیی پوژی دواوی هه یه و به
نومیدی به زه یی پروه ردگاریه تی {ئایا نه و که سه ی که ناوایه، وه ک نه و که سه وایه، که
هه موو شه و گار به خه وتن ده باته سهر، و مه ترسیی پوژی دواوی نیه و نومیدی به زه یی
پروه ردگاریه نیه؟} بلئی: ئایا نه وانه ی ده زانن و، نه وانه ی نازانن یه کسانن؟ به دنیا یی
به س خاوه ن عه قلان په ند وهرده گرن.

که واته: لیره دا خوا ﷻ نه وانه ی که شه و بیدار ده بن، شه و زیندوو ده که نه وه به
کړنوش بر دووی و، به پراوه ستایی و، ترسی پوژی دواویان هه یه و به نومیدی به زه یی
پروه ردگاریانن، نه وانه به خاوه ن زانست و به خاوه ن عه قل ناوزه د ده کات.

۴- له سووره تی (الاسراء) (۷۹) یشدا که باسما ن کرد: ﴿ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ
عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝﴾

واته: له به شیک ی شه و گاردا به هو ی خویندنی قورئانه وه شه و نویتز بکه، نه وه
زیاده یه بو تو، نیزی که پروه ردگارت زیندووت بکاته وه و، نه و پله یه تی ببه خشی،
که تیدا ستایش ده کریی.

۵- با فه رمایشیکیش وه ک نمونه بینین، پیغه مبه ر ﷻ، ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُهَيِّئُ لَكَ إِذَا ذَهَبَ
ثَلَاثُ اللَّيْلِ الْأَوَّلُ، نَزَلَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَيَقُولُ: هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ؟ هَلْ مِنْ تَائِبٍ؟ هَلْ مِنْ سَائِلٍ؟ هَلْ مِنْ
دَاعٍ؟ حَتَّى يَنْفَجِرَ الْفَجْرُ﴾ (أخرجه مسلم: ۱۷۷۴).

واته: خوا لیده گه ری (مُهَيِّئُ) (واته: لیده گه ری کات بر وای) هه تا کاتیک که سیه کی
یه که می شه و تپه ری، {که گه یشته سیه کی دووهم و گه یشته نیوه راستی شه و} خوا
داده به ز ی بو ئاسمانی نیزی و، ده فهرموئ: ئایا که س هه یه داوای لیبوردن بکات؟ ئایا
که س هه یه بگه ریته وه و په شیما ن بیته وه؟ ئایا که س هه یه داوا بکات؟ ئایا که س هه یه
پار یته وه؟ تا کو شه به قی به ره به بیان ده دات.

خوَا ۞ بهو شیوهیه چاوه‌ریی به‌نده‌کانی ده‌کات، که داوای لی‌وردنی لی بکه‌ن و بو لای بگه‌رینه‌وه و، داوای لی بکه‌ن و، لی بی‌پارینه‌وه، بی‌گومان نه‌مه وینا‌کردنی پیغه‌مبه‌ره ۞، بو نیزیکی خوَا ۞ لهو کاته‌دا له به‌نده‌کانی، نه‌وه زیاتر دیته زه‌ینه‌وه.

ده‌شگونجی بلیین: خوَا ۞ دیته ناسمانی نزیك، بهو شیوهیه که بو خوَا شایسته‌یه، هه‌ردووک لی‌کدانه‌وه‌کان زانایان بوویانن، هه‌م هی پیشین، هه‌م هی پاشین، نه‌وه‌شم بویه باس کرد، بو نه‌وه‌ی هیچ که‌س وانه‌زانن، که نه‌گه‌ر زانایه‌کیش بلی: نه‌مه مه‌به‌ست پیی نیزیکی خوایه له به‌نده‌کانی، نه‌ک خوَا ۞ بهو شیوهیه که دیته زه‌ینه‌وه: خوَا سه‌ر عه‌رشى به‌جی بهیلى و بیته ناسمانی نزیك له ئیمه، حه‌وت ناسمانان بیری و بیته ناسمانی نزیك له ئیمه‌وه، نه‌گه‌ر که‌س‌یکیش وای لی‌ک دابه‌وه، وانه‌زانن: به پیچه‌وانه‌ی عاده‌ت و ری‌بازی پیشینی چاک قسه‌ی کرده، چونکه نه‌وانیش لهو باره‌وه هه‌ر قسه‌یان کردوون، نه‌ک هه‌ر لیره، له باره‌ی گه‌لیک له سیفه‌ته‌کانه‌وه، که بیان ده‌گوتری: (الصُّفَاتُ الْخَبْرِيَّةُ)، هه‌ندیکیان جوړی له ته‌ئویلیان کردوون، که له‌گه‌ل زمانى عه‌په‌بیدا ده‌گونجی، له‌گه‌ل پایه و مه‌قامی به‌رزی خوای په‌روه‌ردگاردا ده‌گونجی و، له‌گه‌ل عه‌قلی خه‌ل‌کدا دیته‌وه، هه‌ندیکیان وه‌ک مانا روا‌له‌تییه‌که‌یان مانایان کرده، به‌لام له‌گه‌ل به پاک‌گرتنی خوادا، که سیفه‌ته‌کانی وه‌ک سیفاتی به‌نده‌کان بن، واته: (إِثْبَاتٌ مَعَ تَنْزِيهِ)، واته: سیفه‌ته‌که‌یان بو خوَا چه‌سپاندوه له‌گه‌ل به پاک‌گرتنی خوادا، واته: هیچ که‌س نه‌یگوتوه: خوَا سه‌ر عه‌رش به‌جی دپلی و دیته ناسمانی به‌که‌م، که نه‌مه مانایه‌کی روا‌له‌تی و پرووکه‌شییه، په‌نگه هه‌ندی له خه‌ل‌کی عه‌وام، یان هه‌ندیک له‌وانه‌ی تیان په‌راندوه، له ئیسپاتی سیفه‌ته‌خه‌به‌رییه‌کاندا، وه‌ک هه‌ندی له حه‌نبه‌لییه‌کان، نه‌وه جوړه بیرو‌کانه‌یان بو هاتن، به‌لام هیچ زانایه‌کی قوولی ساغکه‌ره‌وه (محقق) شتی وای نه‌گوتوه.

بابه تی چوارهم: پیگهی ستایشکراو (المَقَامُ الْمُحْمُود):

خو ده فهرمووی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدَ بِهِ، نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، واته: له شه وگاردا شه و نوپژ بکه، به هوئی خویندنی قورنانه وه، نیزیکه په روه ردگارت زیندووت بکاته وه و، نه و پیگه یه ی که تیدا ستایش ده کری، پیت بیه خشی.

نجا نایا مه به ست (المَقَامُ الْمُحْمُود) چیه؟ زانایان به گشتی له و باره وه، چوار قسه یان کردوون، چوار رایان هیناون که (القرطبی)، هر چواریانی هیناوه^(۱)، که له راستیدا چوار رایه که ش، هر ده بنه وه به یه ک، وه ک له دوایدا باسی ده که یین:

رای یه که م: ده لین: مه به ست پیی نه و تکا کړنه ی پیغه مبهری خوا به ﷺ، که له پروژی دوایدا تکا له خوی په روه ردگار ده کات و له خوی به به زه یی ده پارپته وه، که لپرسینه وه و سزا و پاداشت دانه وه ی خه لک ده ست پیبکری و، خه لک له و کوکړنه وه ی گوړه پانی مه حشر، که زور ده که ونه سه غله تی، نه وه کوتایی پی بی و ده ست بکری به لپرسینه وه، له و باره وه، نه م دوو فهرمووده یه دینین:

(أ) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، سئل عنها قال: هِيَ الشَّفَاعَةُ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۱۳۷، وصححه الألباني).

واته: نه بوو هوریه ره ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ که فهرمووی: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، پیغه مبهری خوا ﷺ نه وه ی خوینده وه، لیی پرسرا له و باره وه، فهرمووی: مه به ست پیی تکا کړنه.

(ب) - {قال رسول الله ﷺ: إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَآجَ النَّاسِ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِإِبْرَاهِيمَ، فَإِنَّهُ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُوسَىٰ، فَإِنَّهُ كَلِيمُ اللَّهِ، فَيَأْتُونَ مُوسَىٰ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِعِيسَىٰ، فَإِنَّهُ رُوحُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَيَأْتُونَ عِيسَىٰ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُحَمَّدٍ ﷺ، فَيَأْتُونِي، فَأَقُولُ: أَنَا لَهَا...} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۵۱۰، ومسلم: ۴۷۸).

واته: پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: کاتی رۆژی هه‌لسانه‌وه هات، خه‌لك تیکه‌ل ده‌بن و پیکدا دین و ده‌چن، ده‌چن بۆ لای ئاده‌م ده‌لین: تکا له په‌روه‌ردگات بکه! ده‌لن: من شایسته‌ی ئه‌وه نیم، به‌لام بچن بۆ لای ئیپراهیم دۆست و خوشه‌ویستی تایبه‌تی خوا بوو، ده‌چن بۆ لای ئیپراهیم، ئه‌ویش ده‌لن: ئه‌وه کاری من نیه و، منیش شایسته‌ی ئه‌وه نیم، به‌لام بچن بۆ لای مووسا، چونکه ئه‌و دوینه‌ری خوا بووه، (خوا‌ی په‌روه‌ردگاری راسته‌وخۆ دواندوه)، ده‌چن بۆ لای مووسا، ئه‌ویش ده‌لن: من شایسته‌ی ئه‌وه نیم، به‌لام بچن بۆ لای عیسا، عیسا رووحی خوا و وشه‌ی خوایه، (واته: خوا ﷺ یه‌کسه‌ر رووحه‌که‌ی خستۆته نێو مندالدانی دایکی، به‌ وشه‌ی خۆی، بئێ ئه‌وه‌ی پێویست به‌وه بئێ دایک و باب پیکه‌وه جووت بن) ده‌چن بۆ لای عیسا، ئه‌ویش ده‌لن: من شایسته‌ی ئه‌وه نیم، کاری من نیه، به‌لام بچن بۆ لای موحه‌مه‌د ﷺ، ده‌فه‌رموی: که دین بۆ لام، ده‌لیم: ئه‌وه کاری منه و من شایسته‌ی ئه‌و پیکه‌یه‌م {دوایی فه‌رمایشته‌که هه‌مووی باس ده‌کات که ده‌پارێته‌وه}.

ئیمه له ته‌فسیری سووره‌تی (یونس) دا، به‌ درێژی قسه‌مان له‌باره‌ی شه‌فاعه‌ته‌وه کرد، بۆیه لێره ناچینه نێو ورده‌کاریه‌که‌وه.

رای دووه‌م: ده‌لن: ئالای ستایشکردنی له رۆژی دوایی دا، پێ ده‌دری، (إِعْطَاءُهُ لِيَوْمِ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ):

که له‌م فه‌رمایشته‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه، پیغهمبهر ﷺ ده‌فه‌رموی: {أَنَا سَيِّدٌ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا فَخْرَ، وَبِيَدِي لِيَوْمِ الْحَمْدِ، وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَخْتُ لِيَوْمِ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۰۰۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۶۱۵، وَابْنُ مَاجَةَ: ۴۳۰۸}.

واته: ده‌فه‌رموی: من سه‌روه‌ری رۆله‌کانی ئاده‌مم له رۆژی هه‌لسانه‌وه‌دا و، به‌ شانازییکردنیه‌وه وانا لیم، ئالای ستایشکردن به‌ ده‌ست من ده‌بئێ، به‌ شانازی کردنه‌وه‌ش وانا لیم، هه‌چ کام له پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیه له ئاده‌مه‌وه و جگه له ئاده‌میش، مه‌گه‌ر له ژیر ئالا و به‌یداغی مندا ده‌بئێ له رۆژی دوایی دا.

رای سێهه‌م: ده‌لن: ئه‌وه‌یه که خوا‌ی به‌رز موحه‌مه‌د ﷺ، له‌گه‌ل خۆی له‌سه‌ر عه‌رش، یان له‌سه‌ر کورسی داده‌نیشینن:

(۱) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى كُرْسِيِّ الرَّبِّ، بَيْنَ يَدَيْ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى} (۱).

واته: عەبدوللای کوری سەلام (کە بەکیکە لە زانایانی خاوەن کتیبەکان و مسوڵمان بوو، خوا لیتی پازی بێ)، دەلێ: موخەممەد ﷺ لە رۆژی قیامەتدا، لەسەر کورسی پەروەردگار لە پیش دەستی پەروەردگاری تَبَارَكَ وَتَعَالَى دەبێ.

(٢) - {عَنْ مُجَاهِدٍ: قَالَ: يُجْلِسُهُ مَعَهُ عَلَى عَرْشِهِ} (١).

واته: خوا موخەممەد ﷺ، لەگەڵ خۆی لەسەر عەرشی خۆی دادەنیشیتێ.

دوایی لەو بارەوه، قسە ی خۆمان دەکەین.

پای چوارەم: دەلێ: پینگە ی تیدا ستایش کراو، بریتیه لە تەکاکردنی و دەرھێنانی ئەوانە ی لە ئاگری دۆزەخ دان، دەلێ: {إِخْرَاجُهُ مِنَ النَّارِ بِشِقَاعَتِهِ مَنْ يُخْرَجُ} (کما فی صحیح مسلم: ١٩١، وأحمد فی المسند عن جابر بن عبد الله).

واته: بریتیه لە تەکاکردنی پینگەمبەر ﷺ، کە بەھۆیەوه کەسانیک لە ئاگری دۆزەخ دەرپاز دەبن.

ھەلۆیستی من دەرپارە ی ئەو سێ رایە: دەلێم: پای بەکەم کە بریتیه لە تەکاکردنی پینگەمبەر ﷺ و، پای دووھم کە بریتیه لەو کە پینگەمبەر بەیداغی ستایشکردنی بە دەستەوه دەبێ و، پای چوارەم کە بریتیه لە دەرپازکردنی خەلکیک لە ئۆممەتی، بە ھۆی تەکاکردنیەوه، ھەر سێکیان دەبنەوه بە یەك!

بە نەسبەت پای سێیەمەوه، کە دەلێ: دانیشتانندی خوا بۆ پینگەمبەر ﷺ، لەسەر کورسی، یان لەسەر عەرشی خۆی، دەلێین:

خوا ﷺ پیش دروستکردنی گەردوون، چۆن بوو، دواییش ھەر وایە، کە بێگومان خوا ﷺ پێویستی بە عەرش و بارەگا نیە ھەلیگری، بەلکو عەرش و ھەرچی دروستکراوەکان، خوای پەروەردگار رایگرتوون، ئەو دەبێ لە شتە ئاشکرا و بەلگە نەویستەکان بێ، بۆ ھەر ئیمانداریک: کە خوا پێویستی بە جگە لە خۆی نیە و، خوا ﷺ گۆرانی بە سەردا نایەت، پیش ئەوھ ی دروستکراوەکانی بێنیتە دی، چۆن بوو بە عەرش و کورسیشەوه و، ھەوت ئاسمانەکان و زەوی و ھەرچی کە خوا دروستی کردو، پیشی خوا چۆن بوو، دواییش ھەر وایە، خوا گۆرانی بە سەردا نایەت و سیفەتیک لە خوادا زیاد نابێ، کە پیشتر نەیبوو بێ.

نجا نه گهر نهو شوینه وارانهش بگرین، که دیاره هموویان شوینه وارن، نهوه نیه پیغهمبه ﷺ، فهرمووینی، نه گهر نهو شوینه وارانهش رواله ته که شیان بگرین، ده بی بزاینن که: به ته نکید مه به ست له دانیشانندی موحه ممه د ﷺ، له سهر عه رش، ریزگرتنی خوایه بو پیغهمبه (محمد) ﷺ، نه گهر له سهر عه رشی دابنن، یان له ههر شوینتیکی دابنن، مانای وایه خوای پهروه ردگار ریزی زیاده ی لی ده نن، به لام نهوه نیه که مه به ست نهوه بن، پیغهمبه ﷺ له سیفته تی به ندایه تی و دروستکراویتی، به رزتر بگریته وه بو مه قامی خوا! پاکیی و بن خه وشیی و بن وینه یی بو خوا.

(القرطبي) له و باره وه له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ده نن: (وَلَيْسَ إِقْعَادُهُ مُحَمَّدًا عَلَى عَرْشِهِ مُوجِبًا لَهُ صِفَةَ الرَّبُّوبِيَّةِ، أَوْ مُخْرِجًا لَهُ عَنِ صِفَةِ الْعِبُودِيَّةِ، بَلْ هُوَ رَفَعَ لِمَحَلِّهِ، وَتَشْرِيفًا لَهُ عَلَى خَلْقِهِ).

واته: خوا عز وجل که موحه ممه د ﷺ له سهر عه رش داده نیشینی، نهوه پیوسته کهری سیفته تی پهروه ردگاریتی نیه بو موحه ممه د ﷺ، ههروه ها نهوه پاساوی نهوه نیه بلئی: له سیفته تی به ندایه تی براوه ته دهر، به لکو مه به ست پتی نهوه یه، که خوا پیگه ی پیغهمبه ﷺ به رز ده کاته وه و ریزی لی ده نن، به سهر دروستکراوه کانی دا.

به لام من نهو شوینه وارانهش ناچنه عه قل و دلوه:

أ - عه بدوللای کوری سه لام، به کیک بووه له زانایانی خاوه ن کتیه کان.

ب - موجهیدیش یه کیکه له زانایانی تابعین، واته: هیچ کامیان وانین که قسه که یان پال بده نه لای پیغهمبه ری خوا ﷺ، تاکو حوکمی فهرمایشتی هه بی، نجا عه بدوللای کوری سه لامیش (خوا له ویش و له هه موو هاوه لان رازی بی)، وه گومان: زانایه کی خاوه ن کتیه کان بووه و، ههر ته عبیری شوینه واره که ش که هیناویه تی: {إِنَّ مُحَمَّدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى كُرْسِيِّ الرَّبِّ، بَيْنَ يَدَيِ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى}، نه مه بو خوئی ته عبیری په یمانی کون و نویه، واته: نهو کارتیکراو بووه به و کلتووره ی پیشر هه یبووه، ههر بویش گه لیک له زانایان، نه وستانه ی که زانایانی خاوه ن کتیبان گوتوویانن، وه نهو فهرموودانه ی دیکه یان ته ماشای ناکهن، که هاوه لانی دیکه ی پیغهمبه ﷺ گوتوویانن، چونکه زانیویانه: که م و زور نه وانه کارتیکراو بوون، به کلتور و بهو بیر و بوچوونه پیشووانه ی که هه یان بوون، پیش مسولمان بوونیان.

(۱) جامع البيان لأحكام القرآن، ج ۱۰، ص ۵۶.

له کۆتایی ئەم کورتە باسەدا، ئەم فەرماشتهی پیغمبەر ﷺ دینین: که دەفەر موی: {مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةُ، اَتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦١٤، وَأَبُو دَاوُدَ: ٥٢٩، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢١١، وَابْنُ مَاجَهَ: ٧٢٢}.

واتە: هەر که سێک کاتیک که گوئی له بانگ دەبن، بلی: ئەی خوایه! پەرورەدگاری ئەم بانگەوازه تیر و تەواوو، ئەم نوێژە بەرپاکراوه، وەسیلە و فەزێلە بە موحمەد ﷺ بەخشە، {وسیلە}، وەک له فەرماشتهی دیکەدا هاتو، تەنیا بۆ یەکیک له بەندەکانی خوا دەشێ، که پیغمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئومید دەکەم که من ئەو کهسە بەم و ئێۆش بۆم داوا بکەن، {فضیلە}ش پلەو پایە ی بەرز، پەسندە، هەر وەها ئەو پیگە تیدا ستایشکراوی که بە ئینت پێداوه، پێی بدە، {هەر که سێک ئەو دوایەم بۆ بکات} تەکا کردنی من بۆ وی، له روژی دوایدا پێویست دەبێ.

پێشتریش باسمان کرد، که هاتنی ئەم رسته یه: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا﴾ (٧٩)، دوا ی باسی پێنج فەرزه ی نوێژەکان و شەونوێژ، گرنکیی و بایە خیی هەر کام له پێنج نوێژە فەرزه کان و شەونوێژیش دەر دەخات، که ناماژە یە کمان دا بە گرنکیی شەونوێژ و، پێنج فەرزه کانیش له گەلیک شوینی ئەم تەفسیره دا، کهم و زۆر باسمان کردوون، له داها تووشدا بە پێی پێویستی باسیان لێوه دەکەین^(١).

(١) له تەفسیری سوورەتی (العنکبوت) دا، باسیکی تیر و تەسەلمان کردو له بارە ی بەرپاکردنی نوێژەوه بە گشتی.

مهسه لهی چوارهم:

خوای **﴿قُلْ رَبِّ اَلَيْسَ لِي بِرَبِّكَ نَصِيْبٌ﴾** ده فه رموی: ههروه ها بلتی: پهروه دگارم! به چوونه نیویکی پهسند بمخه نیو (هه ر کار و چالاکیه که وه) و به چوونه ده ریکی باشیش، بهینه ده ری و، له لایه ن خۆته وه دهسه لاتیکی وه سه رخره م بو بره خستینه و بلتی: هه ق هات و به تال نه ما، بیگومان ناهه ق بووجه ل و فه وتاوه:

خوای ده فه رموی: **﴿وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨١﴾﴾**

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له شهش برگه دا:

١- **﴿وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾**، ههروه ها بلتی: پهروه دگارم! به چوونه نیویکی باش بمخه نیو، یانی: بمخه نیو هه ر کار و باریکه وه که نه جامی ده دم، هه ر کار و پرۆزه به که وه که نه جامی ده دم، هه ر هه نگاوێک که هه لیده هینم، هه ر هه لویستیک که ده نیونم، هه مووی ده گریته وه، (المُدْخَلُ وَالْمُخْرَجُ: اسْمٌ مَّكَانٍ الْاِدْخَالَ وَاِلْخِرَاجِ)، وشه ی (مُدْخَلٌ، مُخْرَجٌ)، هه ردووکیان ناوی شوینن، ناوی شوینی بردنه نیو و هینانه ده ر.

٢- **﴿وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾**، واته: بهینه ده ر به هینانه ده ریکی پهسند.

بمخه نیو به چوونه نیویکی باش و، بهینه ده ر، به هاتنه ده ریکی باش.

(الصَّدَقُ اَيُّ: الْمَحْمُودِ مِنْ نَوْعِهِ)، (صدق) هه ر شتیک له جووری خو ی شتیک پهسند و باش بئ.

که واته: **﴿اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾**، به بردنه نیویکی باش، بمخه نیو هه ر کاریکه وه که دهستی پئ ده که م، **﴿وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾**، ههروه ها به هینانه ده ریکی باش، بهینه ده ر، له هه ر کاریک که ته واوی ده که م.

٣- **﴿وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾**، له لایه ن خۆته وه دهسته لاتیکی وه سه رخره م، دهسته لاتیکی پشتگیری کهرم بو بره خستینه، بیشتر گوتمان: (نصیر)، زیده روویه له (نَاصِرٌ)، (نَاصِرٌ)، واته: سه رخره، پشتگیر، پشتگیری کهر، به لام (نصیر)، زیده روویی له ماناکه ی دا زیاتره.

(سُلْطَان)، (سُلْطَان: إِسْمٌ مُّضَدَّرٌ يُطْلَقُ عَلَى السُّنْطَةِ، وَعَلَى الْحُجَّةِ، وَعَلَى الْمَلِكِ)،
 (سُلْطَان)، ناوی چاوگه به کارده هیترئ بو ده ستلات، هم بو به لگه، هم بو حوکمرانیی و
 ده سترویشتوو به تی.

(۴) - ئنجا دواى نه وهى نه و پارانه وه بهت کردو نه و سن داوا بهت له خوا کردن:

۱- ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾، ۲- ﴿وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾، ۳- ﴿وَاَجْعَلْ لِّيْ
 مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾، دواى نه وهى به و سن شیوه به، پارابه وه له پهروه ردگارت، ئنجا نه و
 هه واله ش بده، بلئ: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾. هه ق هات، چه سپا.

(۵) - ﴿وَزَهَقَ الْبٰطِلُ﴾، باتیل نه ما، پوو چابه وه، له به ینچوو.

(۶) - ﴿اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا﴾، به دنئیایی باتیل فه وتاوه، پوو چه له، بئ نیوه پروکه.

وشه ی (حق)، به شتی چه سپاوو، له گه ل واقیعدا پر به پیست ده گوترئ و، (باطل)
 یش پیچه وانه ی (حق) ه، به شتیکی بو ش و بئ نیوه پروک و نه چه سپاوه ده گوترئ، شتیکی
 که حه قیقه تی نه بئ، وه ک جاری دیکه ش گوتوو مانه: هه ر کام له جه ره سی بیژه ی هه ق و،
 جه ره سی بیژه ی باتیلیش، واتا که یان ده گه به نن، وه ک سه یید قوتب (ره حمه تی خوا ی
 لیبی) گوتوو به تی و، زانا یانی دیکه ی شاره زای ره وان بیژی ش گوتوو یان، چونکه وشه ی
 (الْحَقُّ)، له دوو پیتان پیک دیت: (ح) و (ق)، که (ق) گیره دار (مُسَدَّد) ه، نه و دوو پیته ش
 هه ر دوو کیان پیان ده گوترئ: پیتی گه روو (حرف الخلق) و به قوولایی گه روو ده گوترئ:
 (حَقُّ)، به لئ، نه گه ر دیقته بده به جه ره سی بیژه ی (حق) ده لالهت له سه ر چه سپاوی
 ده کات، به لام (باطل)، له چوار پیتان پیکه اتوه: (ب) و (ط) له گه ل (ا) و (ل)، بیژه (لفظی)
 (باطل) یش به بو شایی (جوف) ی زار ده گوترئ و، ده لالهت له سه ر بو شیی و بئ نیوه پروکی
 ده کات.

(زَهَقٌ: اِضْمَحَلٌ بَعْدَ وُجُوْدٍ، وَمُضَدَّرَةٌ: الزُّهُوْقُ وَالزُّهْقُ)، (زَهَقٌ) واته: دواى نه وهى که
 هه بوو، له به ینچوو، چاوگه که شی (زُهُوْقٌ وَزَهَقٌ) ه.

که ده فه رموی: ﴿اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا﴾، نه مه: (تذیل) لِلْجُمْلَةِ السَّابِقَةِ، لِمَا فِيْهِ
 مِنْ عُمُوْمٍ يَشْمُلُ كُلَّ بٰطِلٍ فِيْ كُلِّ زَمٰنٍ ته واو که ری رسته ی پیتشوویه، که مانابه کی گشتی
 تیدایه، هه موو جو ره باتیل و ناهه قیک ده گرته وه، له هه موو کات و شوینه کاند.

دوای نهوهی خوا ﷺ فرمانی به پیغمبر ﷺ کردوه، به نهجامدانی نهو پینج کردهوه گورانهی که پینج نویژه فرهزهکانن، ههروهها شهو نویژیش، ننجافرمانی پیکردوه به: کردنی چهند قسهیهکی ههرهباش: هم له خوا بیاریتهوه که داواکردنی سنی شتی گهوره و گرنکه له خوای بهخشر، هم نهو ههوالهش بدات، که ههق چهسپاو و باتیل پووچه.

ننجا لهو بارهوهش نهو فرموودهیه ههیه:

(۲) - {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ، وَحَوَّلَ الْكَعْبَةَ ثَلَاثِينَ نَضْبًا، (وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ صَنَمًا) فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَطْعُمُهَا مِخْصَرَةً فِي يَدِهِ، وَرُبَّمَا قَالَ بِعُودٍ، يَقُولُ: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۶۷۸، وَمُسْلِمٌ: ۱۷۸۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۳۸).

واته: عهبدوللای کوری مهسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دهلتی: پیغمبر ﷺ له سالی نازادکردنی مهککهدا چوو ه نیو مهککه و، له دهوری کهعهه سیسه دو شهست (۳۶۰) پهیکه، (له گپرانهوهیهکی موسلیم دا: (۳۶۰) صه نهه) دانرابوون، پیغمبر ﷺ به گوچانیک، یان به دارنیک^(۱) که به دهستهوه بوو، له بتهکانیهوه دهژهنی و، تیی ده کوتان و، ده یفه رموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، له سپردها هاتوه: ههه کاتنی ناماژهی بو یهکتی له بتهکان دهکرد، که هه بووه به ناسن داکوتراوه، زور به مهحکه میی، ههه ناماژهی بو دهکرد، یاخود به ناستهه گوچانه کهی دهگه یاندی، له په و روو ده کهوت.

به لگه هینانهوهی (قرطبی) بهه نایه ته له سهه رهوایی شکاندنی نامیرهکانی موسیقا و به رهه رجدانهوهی: (القرطبی)^(۲) دهلتی:

(فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى كَسْرِ نُسْبِ الْمُشْرِكِينَ، وَجَمِيعِ الْأَوْثَانِ، إِذَا غَلِبَ عَلَيْهِمْ، وَبَدَخُلَ بِالْمَعْنَى: كَسْرُ آيَةِ الْبَاطِلِ كُلِّهِ، وَمَا لَا يَصْلُحُ إِلَّا لِمَعْصِيَةِ اللَّهِ، كَالطَّنَابِيرِ وَالْعِيدَانِ وَالْمَرَامِيرِ الَّتِي لَا مَعْنَى لَهَا إِلَّا اللَّهُ بِهَا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى.. وَقَدْ هَمَّ النَّبِيُّ ﷺ بِتَحْرِيقِ دُورٍ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ، وَهَذَا أَصْلُ فِي الْعُقُوبَةِ فِي الْمَالِ مَعَ قَوْلِهِ ﷺ فِي النَّاقَةِ الَّتِي لَعْنَتُهَا صَاحِبَتُهَا «دَعَوْهَا

(۱) دهلتی: (المخصرة ما يتوكل عليها كالعصا ونحوها)، (مخصرة)، ههه شتیکه که سهنگی بدریته سهه، وهه گوچان و شیهوی وی، المعجم الوسيط، ص ۲۳۷.

(۲) ج ۱۰ ص ۲۵۹.

فَرِثَهَا مَلْعُونَةً»^(۱)، فَأَزَالَ مُلْكَهَا عَنْهَا تَأْدِيبًا لِمَصْحَبَتِهَا وَعِقَابًا لَهَا، بِمَا دَعَتْ بِهِ، وَقَدْ أَرَأَقَ عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ لَبَنًا شَيْبَ بِمَاءٍ عَلَى صَاحِبِهِ»^(۲).

واته: لهم نایه ته‌دا به لگه هه‌یه له‌سه‌ر (په‌وایی) شکاندنی په‌یکه‌ر و تیک‌پرای ئه‌و بت و سه‌نه‌مانه‌ی هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان، هه‌ر کاتیک مسولمانان ده‌سته‌لاتیان به‌ سه‌ریاندا شکا، ئنجا به‌ قیاس بو‌ سه‌ر بت و سه‌نه‌مه‌کان، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ئامپازی شتی خافلآن و گورانیین، ده‌چنه‌ نیوی، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیک که ته‌نیا بو‌ سه‌ر پیچی خوا به‌ کارده‌هینری، وه‌ک (طَنَابِيرٍ وَعِينِدَانٍ وَمَزَامِيرٍ)^(۳)، (طنبیر) و (عُودٌ) و (مِرْمَارٍ)، هه‌موویان ئامیری موسیقاییین، که هه‌چ واتایه‌کیان نیه، جگه له‌ خافلآن له‌ یادی خوای به‌رز... پیغه‌مه‌ریش ﷺ ویستی مائی ئه‌وانه بسووتینی، که له‌ نویری به‌ کومه‌ل دواکه‌وتبون، که ئه‌مه‌ش بنچینه‌یه، له‌ سزادان له‌ مال و ساماندا، له‌گه‌ل فه‌رمووده‌ی پیغه‌مه‌ر ﷺ، ده‌رباره‌ی ئه‌و حوشره‌ی که ئافره‌ته‌ خاوه‌نه‌که‌ی نه‌فرینی لیکرد، پیغه‌مه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: {وازی لی بینن، (سوود له‌و حوشره‌ مه‌بینن)، چونکه نه‌فرینی لی کراوه‌} پیغه‌مه‌ر ﷺ ئه‌و حوشره‌ی له‌ ژیر خاوه‌نداریتی ئه‌و ئافره‌ته‌دا نه‌هیشت، هه‌م بو‌ ئه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی ته‌مبئ بکات و، هه‌م جوړیک له‌ سزاشی بدات، به‌ هوی تووک کردینه‌وه له‌و حوشره، به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ش له‌وباره‌وه: ئه‌وه‌یه که عومه‌ری کوپی خه‌تتاب ﷺ، شیریک که ئاوی تیکه‌ل کرابوو، له‌ خاوه‌نه‌که‌ی رشت و به‌ گوړینی وه‌رکرد.

وه‌لام و هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی ئه‌و به‌لگه‌ هینانه‌وه‌یه:

ده‌لیم: ئه‌وه‌ی که (قرطبی) هیناویه‌تی (په‌حه‌تی خوای لی بی)، دیاره‌ رای ژماره‌یه‌ک له‌ زانایانی دیکه‌شه، به‌ تایه‌تی حه‌نبه‌لییه‌کان، به‌لام بیگومان نایه‌ته‌که‌ش و فه‌رمووده‌که‌ش که عه‌بدو‌ل‌لای کوپی مه‌سه‌وود گپراویه‌ته‌وه، ده‌رباره‌ی ئه‌و بت و سه‌نه‌مانه‌ی له‌ ده‌وری که عه‌به‌ دانراون، ئنجا په‌یوه‌سته‌کردنه‌وه‌یان به‌ هه‌رچی ئامیری موسیقا و گورانیی هه‌یه، به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی که ئه‌وانه‌ مایه‌ی خافلانی خه‌لکن! ئه‌وه‌ وپرای عه‌قل و لوژیک و پیره‌وی گشتی ئیسلام، له‌گه‌ل سوننه‌تی کرده‌یی پیغه‌مه‌ریشدا ﷺ تیکده‌گیری، چونکه:

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۵۹۵، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۵۶۱، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ.

(۲) أَخْرَجَهُ وَالبخاري: ۶۴۴، ومسلم: ۶۵۱.

(۳) (الطَّنَابِيرِ)، كَوَى (طُنْبُرٍ ه)، (العِينِدَانِ)، كَوَى (عُودٌ ه)، (الْمَزَامِيرِ)، كَوَى (مِرْمَارٍ ه)، هه‌مووشیان له‌ ئامیر و ئامرازه‌کانی موسیقا و گورانی و سه‌روودن.

وہك له كئیبى: (چەند بابەتتىكى ھونەرىي لەبەر پۇشنايى قورئان و سوننەت دا) كە بە تەفصیل ھەموو ئەو شوئىنەوارانە و ئەو فەرمايشتانەم ھىناون، كە زانايان لەوبارەوہ پىشتيان پى بەستوون، چ بۆ:

أ - بەناپەوا دانانى بەكارھىناني ئامىرەكانى مۇسقىقا و سروود و گۇرانىي.

ب - بەرەوا دانانى بەكارھىناني ئامىرەكانى مۇسقىقا و سروود و گۇرانىي، بەچەند مەرچىك و بەتايىبەتى لە بۇنەكان دا.

ئەمەش ئامازەيەك بە سى لەو دەقانەي سوننەت كە زۆر بەروون و راشكاويى پەوايى بەكارھىناني ئەو ئامىرانە - بە گىشتى - دەگەيەنن:

(۱) - پىغەمبەر ﷺ لە مالى خۇيدا، لە كاتىك دا دايكمان عائىشە دانىشتوہ، ئافرەتتىك ھاتوہ، ئەويش فەرموويەتى: ئەي عائىشە! ئەمە دەناسى؟ گوتى نەخىر، ئەي پىغەمبەرى خوا، ئەوہ گۇرانىي بىزى فلان ھوزەيە، پىت خۇشە گۇرانىيت بۆ بلى؟ گوتى: بەلى، ئنجا گۇرانىي بۆ گوت، پىغەمبەر ﷺ سىنيەك، يان تەشتىكى وىدا [كە لە جياتى دەف و تەپل بە كارى بىنى، چونكە دەف و تەپلىان پى نەبووہ] ئەمەش دەقى ئەو پرووداويە كە بەچەند گىرراويەك ھاتوہ: (عن السائب بن يزيد أن امرأة جاءت إلى رسول الله ﷺ، فقال: يا عائشة! أتعرفين هذا؟ قالت: لا يا نبي الله، فقال: هذه قينة بني فلان، تحبين أن تُغنيك؟ قالت: نعم، قال: فأعطاها طبقاً فَعَنَّتْهَا،...) رواه أحمد والنسائي والطبراني وهو صحيح.

(۲) - ھەرۈھە كاتىك ئافرەتتىكان گواستوتەوہ بۆ ھاوسەرەكەي، دايكمان عائىشە لەگەلى دا چوہ، دوايى پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: {يَا عَائِشَةُ! مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْؤُ! فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهُؤُ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۶۸). واتە: ئەي عائىشە! ئايا (لَهُؤ) تان پى نەبوو! ئەنصارىيەكان ھەزىيان لە (لَهُؤ) يە.

كەواتە: ئەوہى (قُرْطُيى) و، ھەندىك لە زانايان لە تەفسىرەكانى دىكەش دا ھىناويانە، ئەم ئايەتە بە ھىچ جۇرىك نايگىرتتەوہ و لەگەل سوننەتى كىردەيى پىغەمبەرىش دا ﷺ ناكۆكەدا، بەلى، مسولمانان دەبى ئاگان لىبى، لە فەرزەكان نەخاقلين و، لە بەكارھىناني ئامىرەكانى گۇرانى و مۇسقىقا و سرووددا، زىدەرۋىي نەكەن و لەسەر ھىسابى ئەركە شەرىعيەكانيان نەبى و، بۆ مەبەستى خراب بەكارىيان نەھىنن، وەك: جوولاندنى غەرىزە خرابەكان، بۆ

(۱) (لَهُؤ)، ئامىرى گۇرانىي و سروود پى گوتن، واتە: ئامىرە مۇسقىايەكان وەك: تەپل و دەف و... ھتد.

وێنە: غەریزە ی شەڕەنگیزی، غەریزە ی جینسی، بەلام ئەگەر بە شتێوەیەکی ئاسایی بێ و لە بۆنەکاندا بێ، ئنجا ژن هێنانه، مەرە مندالەیه، کەسێک کە لە سەفەر دێتەو، کەسێک لە نەخۆشییەک چاک دەبێتەو، لەو بۆنانەدا لە سەردەمی پیغەمبەردا ﷺ ئەوانە بوون.

٣- جارێکیان پیغەمبەر ﷺ لە غەزایەک، لە سەفەریک، گەرایەو: {فَجَاءَتْ جَارِيَةٌ سَوْدَاءُ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ أَنْ رَدَّكَ اللَّهُ تَعَالَى سَالِمًا أَنْ أُضْرِبَ عَلَيَّ رَأْسِكَ بِالْدَفِّ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ نَذَرْتُ فافْعَلِي، وَإِلَّا فَلَا، قَالَتْ: إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ، قَالَ: فَقَعَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَضَرَبَتْ بِالْدَفِّ} (أخرجه أحمد: ٢٣٠٦١، وابن حبان: ٤٣٨٦، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح رجال ثقات رجال الصحيح، وأخرجه أيضا وأبو داود: ٣٣١٤).

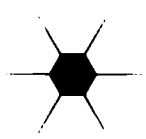
واتە: کەنیزەکیکی رەش پێست هات، گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا! لەسەر خۆمم پێویست کردبوو (نەزرم کردبوو) کە ئەگەر خوای بەرز بە سەلامەتی تۆی گەراندهو، دەف لەسەر سەرت لێدەم، (پیغەمبەر ﷺ) فەرمووی: ئەگەر نەزرت کردو، لەسەر خۆت، بیکە و ئەگەر نەتکردهو، مەیکە، گوتی: نەزرم کردو، پیغەمبەری خواش ﷺ دانیشت، ئەویش دەفی لێدا.

دیاره نەزریش - مادام پیغەمبەر ﷺ بفەرمووی: ئەگەر نەزرت کردو - یان لە شتی پێویست دا، یان لە شتی سوننەت و پەسند دا، یان لە رەوا و موباح دا، دەبێ، لە شتی حەرەم دا نابێ، ئەگەر دەف لێدان و گۆرانیی گوتن حەرەم و قەدەغە بووایە، پیغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: نەزەر لە شتی حەرەم و قەدەغەدا نابێ، ئەو شتەش قەدەغەیه و نابێ بیکە ی!

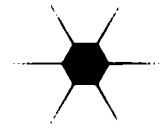
کەواتە: هەندیک لە زانایان (رەزا و رەحمەتی خویان لێبێ)، هەر چاویان لەسەر ئەو هەل و مەرچ و ژینگەیه بوو، کە لە مێشکی خۆیان دا بوو، و لە بەرچاویان بوو زۆریش لە هەستیارییان بەرانبەر بە ئامێرەکانی موسیقا و گۆرانیی و سروود دا، کاردانەو بوو، لە ئەنجامی ئەوەدا کە بە زۆری ئەو ئامێرانە لە لایەن خەلکی گوناھبار و سەرپێچیکار و تاوانبارەو بەکارهاتوون، کە لە رۆژگاری ئیمەش دا هەر وایە، بەلام بێگومان شتی رەوا، حەرەم نابێ، لەبەر ئەوەی خەلکی خراب بەکاری دێنی، چونکە دەگونجێ خەلکی باش بۆ مەبەستیکی باش و رەوا بەکاری بێنی، وەك تەفەنگ و دەمانچە: کەسێک خەلکی پێ بکوژێ و، زولمی پێ بکات: حەرەمە، بەلام لە خودی خۆی دا بێ

لايه نه و، ئەگەر كه سێك له پێی خواو چهوساوان دا، جهنگی پێ بکات، یان بهرگری پێ له خۆی بکات و، مه بهستێکی باشی پێ بینیته دی، ئەو کاته هه بوون و به کارهێنایی، نهك هه رهوا، بگره په سند و پێوستان ده بێ، ئنجا ئەو مه سه له یه به گشتی ده که ویته بهر حوکمی ئەو بنچینه شه رعیه که ده لێ: (للسائل حکم المقاصد) ئامرازه کان هه مان حوکمی ئامانجه کان یان هه یه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى نۆيەم

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان پازدە (۱۵) ئایەت دەگریته خۆی، ئایەتەکانی (۸۲- ۹۶)، ئنجا هەرچەندە لەمیانی ئەو پازدە (۱۵) ئایەتەدا، چەند بابەتییکی جوړاو جوړ باسکراون، بەلام تەوهری سەرەکی ئەو پازدە (۱۵) ئایەتە، باسی قورئانە، لەو پروووەوە کە دابەزیناوی خواپە، ئەگەر مرووف و جند، کۆببنه‌و و هاوکاری بە کدی بکەن، ناتوانن وینەیی قورئان بێنن، پاشان باسی ژمارەیک لە داواکارییەکانی کافرەکان دەکات، کە وەک بیانووگرتن دەیانکردنە مەرچی پرواھیتانیان، کە حەوت (۷) داواکاریین:

پاشان بیانووی سەرەکی کافران بو پرواھیتانیان بە وەحیی پیغەمبەران (عَلَيْهِم الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پروون دەکاتەو بە دریزی میژوو، کە بریتیە لە مرووفوونی پیغەمبەران (عَلَيْهِم الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)!

لە کۆتاییشدا خوای کارزان، وەلامی ئەو بیانووھیان دەداتەو و، بە پیغەمبەریش ﷺ دەفەرموی: کە پێیان بلی: خوا بەسە شایەد بێ لە ئیوانمان دا، چونکە شارەزا و بینەری کردەو و هەست و خوستی بەندەکانیەتی.

﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾
 وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرْكَانَ يَتُوسَّ ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن سَأَلْتُمَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَضَّلْنَاكَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن تَحْتِهَا نَجْمٌ وَعِنَبٌ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا

زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلَكِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ
 أَوْ تَرَفٍّ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفَيْكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
 كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ
 بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْسُوكُكُمْ يُسْمِنُكُمْ وَيَسْفِهُكُمْ أَذُنًا
 مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ
 كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ ﴿

مانای دهقا و دهقی نایه تکان

له قورئانیس شهوه داده به زینین که چاره سهر و به زهیه بو برواداران و، ههر
 زیانباریش، بو سته مکاران زیده دهکات ﴿٨٢﴾ ههر کاتیکیش چاکه مان له گه ل مروف (ی
 بیبروادا کرد) روو وهرده گیرئی و لاته نیشتی وهدوور ده خات و، ههر کات زیان و خرابه شی
 تووش بوو، زور ناومید ده بی ﴿٨٣﴾ بلی: ههر کام (له مروقه کان) به پتی سروشت و
 پیکهاتهی خوئی کار دهکات، نجا پهروه ردگارتان بهو کهسه زانتره، که پتی راستری
 گرتوه ﴿٨٤﴾ له باره ی گیانیسه وه پرسیارت لیده کهن، بلی: گیان (رووح) له فرمان (وکار)
 ی پهروه ردگارمه و، که میکیس نه بی زانیاریتان پتی نه دراوه (بهو کهمه زانیاریسه ش
 چیه تی رووح نازانن) ﴿٨٥﴾ نه گهر بشمانه وی شهو قورئانه ی بو مان سروش کردووی (له
 عقل و دلندا) لایده بهین، دوایی هیچ بریکار و سه ره شتیکاریکت له بهرانبه فرمان دا
 بو (پاراستنی) وی، چنگ ناکه وی ﴿٨٦﴾ به لام له سوئگی به زهیه که له پهروه ردگارتوه
 (شهوه ناکهین) به دنیایی چاکه و به خششی وی، به سه رته وه گوره یه ﴿٨٧﴾ بلی:
 نه گهر مروف و جند له سهر شهوه کوینه وه، که وینه ی شهوه قورئانه بینن، وینه ی ویان
 پتی نایه ت، ههر چه نده هه ندیکیشیان پشتیوانی هه ندیکیان بن ﴿٨٨﴾ به دنیاییس تیمه
 له قورئاندا، هه موو په ندیکی جوړا و جوړمان بو خه لکی باسکرده، که چی زوربه ی
 خه لکی ناسپاسی نه بی، نه یانویست ﴿٨٩﴾ گویشیان: پروات بو ناهتینن، هه تا له زهوی
 کانیاومان بو دهرنه قولینی ﴿٩٠﴾ یان باغیکت هه بی له دارخورما و تری و، رووبارگه لیان
 به نیودا به فرکه هه لقولینی ﴿٩١﴾ یان وه که لاف لیده دهی: ناسمانان پارچه پارچه به
 سه ردا بخه یه خواری، یان خوا و فریستان به کومه ل (یان به ره ورومان) بیتی ﴿٩٢﴾

یان مالتکت له زپر هه بئ، یان به ره و ئاسمانن به رزبیه وه و سه ربکه وی و، هه رگیزیش
 برپوا به به رزبوونه وه کهت ناکه یین، هه تا نووسراوئکمان بو دانه به زینن، بیخوئیننه وه! بلئ:
 پاکیی (بئ خهوشیی) بو پهروه ردگارم، ئایا من ته نیا پیغه مبه ریکی مروؤف نیم؟! ﴿۹۳﴾
 هیچ شتیکیش پئی له خه لک (ی ببپروا) نه گرت، کاتیک رینمایان بو هات له خواوه،
 که برپوا بئینن، مه گهر ئه وه که گوئیان، ئایا خوا مروؤفیکیی به پیغه مبه ر ناردوه؟ ﴿۹۴﴾
 بلئ: ئه گهر هاتبا و له سه ر زه وی فریشته ی لیبونا یه به ئارامیی رویشتابانایه (به سه ر
 زه ویی دا)، ئه وه له ئاسمانه وه فریشته مان به پیغه مبه ر داده به زانده سه ریان (به لام
 چونکه ئه وان مروؤفن، په وانه کراوی مروؤفیشمان بو ناردوون) ﴿۹۵﴾ بلئ: خوا به سه له
 ئیوان من و ئیوه دا شایه د و چاودیر بئ، به دلنیایی ئه و شاره زا و بینه ری به نده کانیه تی
 (ئاگاداری هه موو هه ست و خوستیکیان و ئاشکرا و په نهانیانه) ﴿۹۶﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(شَفَاءٌ): (الشَّفَاءُ: البرءُ مِنَ المَرَضِ، دَوَاءُ النَّفْسِ)، (شفاء) واته: چاره‌سه‌ر، لیره‌دا ده‌لن: چاکبوونه‌وه له نه‌خۆشیی، یاخود ده‌رمانی ده‌روون، چاره‌سه‌ری ده‌روون.

(خَسَارًا): (خَسَرَ التَّاجِرُ: يَخْسِرُ خَسْرًا، وَخُسْرًا، وَخَسَارَةً، وَخُسْرَانًا)، (غَبِنَ فِي تِجَارَتِهِ، وَنَقَصَ مَالَهُ فِيهَا)، (وَخَسِرَ فُلَانٌ: هَلَكَ وَضَلَّ، وَخَسِرَ الشَّيْءُ: أَضَاعَهُ)، وشه‌ی (خَسَارًا)، چاوگه له (خَسَرَ التَّاجِرُ يَخْسِرُ خَسْرًا وَخُسْرًا وَخَسَارَةً وَخُسْرَانًا)، بازرگانه‌که زیانی کرد، زیان ده‌کا به زیان لیکه‌وتن، واته: له بازرگانییه‌که‌ی دا زیانی لئ که‌وت و زهره‌ری کرد، یاخود مال و سامانه‌که‌ی له بازرگانییه‌که‌ی دا که‌می کرد، به‌لام (خَسِرَ فُلَانٌ: أَي هَلَكَ وَضَلَّ) واته: فه‌وتا و گو‌مرا بوو، هه‌روه‌ها (وَخَسِرَ الشَّيْءُ)، واته: ئەو شته‌ی لئ زایه بوو، له ده‌ستی فه‌وتا، که‌واته: (خَسَرَ التَّاجِرُ)، (خَسِرَ) (لازم)ه، به‌لام (خَسِرَ)، هه‌م به لازم دئ، (خَسِرَ فُلَانٌ)، واته: فه‌وتا و گو‌مرا بوو، هه‌م به (مَتَعَدِي) یش دئ، وه‌ک: (خَسِرَ فُلَانٌ الشَّيْءُ)، واته: ئەو شته‌ی له ده‌ستچوو.

(وَنَآ): (نَأَى عَنهُ نَائًا: بَعُدَ فَهُوَ نَاءٌ)، (نَأَى بِجَانِبِهِ: تَكَبَّرَ)، (نَأَى عَنهُ نَائًا) واته: لئی دوور که‌وته‌وه، لئ دوور که‌وته‌وه، (فَهُوَ نَاءٌ) ئەو دووره، (نَأَى بِجَانِبِهِ)، واته: ته‌نیشتی خۆی وه‌دوور خست، که مه‌به‌ست پیتی خۆ به‌زل گریه‌ه.

(بِجَانِبِهِ)، (الْجَانِبُ: شِقُّ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ)، ته‌نیشتی مرووف و که‌له‌که‌ی مرووف و جگه له مرووفیش، وه‌ک له په‌ند دا هاتوه: (إِنْ جَانِبُ أَعْيَاكَ، فَالْحَقُّ بِجَانِبِ)، گه‌ر لایه‌ک تو‌ی ماندوو، ده‌سته پاچه کرد، لایه‌کی دیکه بگره، هه‌روه‌ها له په‌ند دا هاتوه: (إِنَّهُ مُنْتَفِخُ الْجَوَانِبِ: أَي مُتَكَبِّرٌ)، واته: ئەو لاته‌نیشته‌کانی فوو دراون، واته: خۆ به‌زلگره.

(رُئُوسًا)، (يَنَسُّ مِنْهُ: يَنْقَطِعُ أَمْلُهُ مِنْهُ، فَهُوَ يَأْسٌ وَيَأْسٌ وَيَتُوسُ وَيَتَسُّ)، (يَنَسُّ مِنْهُ) واته: هیوای پیتی نه‌ما، (فَهُوَ يَأْسٌ)، ئەو بئ هیوایه، بئ ئومیده، (وَيَتُوسُ)، ریزگه (صِيغَةُ) ی زیده‌پرۆییه بو (يَأْسٌ)، واته: زۆر ناو‌مید، هه‌روه‌ها (يَتَسُّ)، به هه‌مان شیوه، یانی: زۆر ناو‌مید.

(شَاكِلَتِهِ)، (الشَّاكِلَةُ: السَّجِيَّةُ وَالطَّبْعُ)، (الشَّاكِلَةُ)، به مانای سروشت و پیکهاته دئ.

(ظَهِيرًا)، (الظَّهِيرُ)، واته: یارمه‌تییده‌رو هاوکار، بۆ تاك و بۆ كۆش، دئ.

(يَبُوعًا)، (يَبُوعًا) واته: كانى و سه رچاوه، (عَيْنُ الْمَاءِ، وَالْجَمْعُ يَبَايِعُ، تَبَعَ الْمَاءُ تَبَعًا وَتُبُوعًا؛ خَرَجَ، وَأَتَبَعَ الْمَاءُ: أَخْرَجَهُ)، (تَبَعَ الْمَاءُ تَبَعًا وَتُبُوعًا)، واته: ناوه که هه لقولى به هه لقولين، هاته دهر له سه رچاوه که، (أَتَبَعَ)، واته: ناوه که هه لقولاند، هيتايه دهر.

(تَفَجَّرَ)، (فَجَّرَ الْمَاءَ: شَقَّ لَهُ طَرِيقًا)، واته: ربي بو ناوه که کرده وه، ناوه که هه دهر قولاند.

(قَبِيلًا)، (الْقَبِيلُ: الْجَمَاعَةُ الْآتِبَاعُ)، واته: پشتيك (وه چه يه ك) كومه له خه لكيتك، شوين كه وتووان، ههروه ها (قَبِيل) به ماناي (ضَامِنٌ أَوْ كَفِيلٌ)، توبالدار و بريكاريش، دى. (زُخْرُفٍ)، (الزُّخْرُفُ: الذَّهَبُ، الزُّيْنَةُ، وَكَمَالُ حُسْنِ الشَّيْءِ، وَزُخْرُفُ الْأَرْضِ: الْأَوَانُ نَبَاتِهَا وَزُخْرُفُ الشَّيْءِ: زَيْنَتُهُ)، (زُخْرُفٍ)، به ماناي زيږ دى، ههروه ها به ماناي جوانى و پاراوه يى دى، ده گوتري: (زُخْرُفُ الشَّيْءِ)، نهو شته ي زور رازاندوته وه و جوانى كردوه، نه خش و نيگارى تيدا كردوه (زُخْرُفُ الْأَرْضِ)، نهو روه كه رهنگاو رهنگانه ن كه تيدا ده روين.

هوى هاتنه خواره وهى نايه ته كان

(۱) - هوى هاتنه خواره وهى نه م نايه ته، كه ده فه رموى: ﴿وَسْتَلُونَاكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵)

له وباره وه نه م دوو گيرراويه دينين:

(أ) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَتْ قُرَيْشٌ لِلْيَهُودِ: أَعْطُونَا شَيْئًا نَسْأَلُ عَنْهُ هَذَا الرَّجُلَ، فَقَالُوا: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَسَأَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَسْتَلُونَاكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (۸۵) قَالُوا: أَوْتِينَا عِلْمًا كَثِيرًا: أَوْتِينَا التَّوْرَةَ، وَمَنْ أُوِيَ التَّوْرَةَ فَقَدْ أُوِيَ خَيْرًا كَثِيرًا، فَأَنْزَلَتْ: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (۱۰۹) {الكهف} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ ج ۱، ص ۲۵۵، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۴۰، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى: ۶۰۸۳، ۱۱۳۱۴، وَابْنُ حِبَّانَ فِي: ۹۹، وَالحَاكِمُ ج ۵، ص ۵۳۱، وَالبَيْهَقِيُّ فِي دَلَالِلِ النُّبُوَّةِ: ج ۲، ص ۴۶، وَأَبُو يَعْلَى فِي الْمُسْنَدِ: ۲۵۰۱، الإِسْتِيعَابُ ج ۲، ص ۴۵۴، قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ).

واته: عه بدوللای کوری عه بباس (خوا له خوئی و بابی رازی بی) ده لی: قوره یشیه کان به جووله که کانیا ن گوت: شتیکمان پی بلین، له باره وه وه له و پیاوه بپرسین، جووله که کان

گوتیان: له باره‌ی پرووحه وه لئی بپرسن، پرساریان لیکرد دهر باره‌ی پرووح، خوای پهره وردگار ئەم ئایه‌ته‌ی ناره‌ده خوار: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵)، جووله که کان گوتیان: تئمه زانیاریه کی زورمان پیدراوه، ته ورا تمان پیدراوه، که سیکیش ته وراقی پیدرابئی، زانیاری و خیر و چاکه‌ی زوری پیدراوه، ئنجا ئەم ئایه‌ته دابه‌زی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَنفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (۱۰۹) الکهف، واته: بلئ: ئە گهر دهریا مه ره که بی وشه کانی پهره وردگارم بووایه، دهریا ته واو ده بوو، بهر له وه‌ی وشه کانی پهره وردگارم ته واوین، هه‌رچه‌نده ئەوه‌نده‌ی دیکه شمان خستبایه سه‌ری.

(ب) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَا أَنَا أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فِي خَرْبِ الْمَدِينَةِ، وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَسِيبٍ مَعَهُ، فَمَرَّ بِنَقْرٍ مِنَ الْيَهُودِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَسَأَلُوهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵) { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۴۶۲، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۹۴).

واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌عوود خوا لئی رازی بی، ده‌بی: من له خزمه‌ت پیغه‌مه‌ردا ده‌رۆیشتم، له نیو هه‌ندیك له که‌لاوه‌کانی مه‌دینه‌دا (له ریوایه‌تیکی دیکه‌دا ده‌بی: له هه‌ندیك له کێلگه‌ کشتوکالییه‌کانی مه‌دینه‌دا) گۆچانیکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، له لقی دارخورما دروست کرابوو، کۆمه‌لیک له جووله‌که‌کان به‌ لایدا تپه‌رین، هه‌ندیکیان گوتیان: له باره‌ی پرووحه‌وه‌ پرساری لئ بکه‌ن، ئەوانیش له‌و باره‌وه‌ پرساریان کرد و، خواش ئەو ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند...

به‌ پئی ئەوه‌ی دووه‌میان بی، ده‌بی له مه‌دینه‌ ئەو پرسیار و وه‌لامه‌ بووبی، به‌لام به‌ پئی گپراوه‌که‌ی عه‌بدوللای کوری عه‌بباس، ده‌بی له مه‌ککه‌ بووبی، چونکه‌ قوره‌یشیه‌کان له جووله‌که‌کانیان پرسیه‌وه‌، واته: چوون بو مه‌دینه‌ و له جووله‌که‌کانیان پرسیه‌وه‌: شتیکیان پئ بلین، له‌و پیاوه‌ی بپرسین.

هه‌لبه‌ته‌ ئەو سووره‌ته‌ی (الإسراء) مادام سووره‌تیکی مه‌ککه‌یه‌، ده‌بی ئەو پرسیار و وه‌لامه‌ش هه‌ر له مه‌ککه‌ بووبی، به‌لام ده‌شگونجی ئەو پرسیار و وه‌لامه‌ له مه‌دینه‌ش له لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه‌ بووبی، هه‌روه‌ک چۆن له‌لایه‌ن قوره‌یشیه‌کانیشه‌وه‌ بووه‌، پیغه‌مه‌ریش ﷺ هه‌ر هه‌مان وه‌لامی دابته‌وه‌، وه‌ک له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الکهف) دا خوا پشتیوان بی، که بیگه‌ینن، له هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌یدا باسی ده‌که‌ین.

مانای گشتی نایه‌تەکان

خوایه عَلَيْهِ له‌م پازده نایه‌تەدا نایه‌تەکانی: (۸۲ - ۹۶) کۆمه‌لێک راستی گه‌وره‌و گرنگ ده‌خاته‌ پوو، راستی جو‌راو جو‌ر، که‌ هه‌موویان په‌یوه‌ستن به‌ ده‌سته‌لات و، سیفه‌ته‌ په‌هاو بئ سنووره‌کانی خواوه عَلَيْهِ، وه‌ک به‌دیهینه‌ریتی و په‌روه‌ردگاریتی خوا، که‌ خوا عَلَيْهِ له‌میانی خسته‌پرووی ئه‌و راستیانه‌دا، زیاتر خو‌ی به‌ بنده‌کانی ده‌ناستی و ده‌سته‌لات و، زانیاری و، میه‌ره‌بان‌یی و، حکمه‌ت و، ویستی په‌های خو‌ی، ده‌خاته‌ پوو، تا‌کو واداریان بکات که‌ خوایه‌ک عَلَيْهِ به‌و شیوه‌یه‌ بئ، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ته‌نیا به‌ندایه‌تی بۆ ئه‌و بکری و ته‌نیا ئه‌و په‌رستری، به‌مانای گشتی و فراوانی په‌رستن و به‌ندایه‌تی.

یه‌که‌مین راستی که‌ خوا عَلَيْهِ ده‌یخاته‌ پوو له‌م پازده نایه‌تەدا، باسی چاره‌سه‌ربوونی قورئانه، ده‌فه‌رموی: ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾، ئه‌وه‌ی له‌ قورئان دایده‌به‌زینن، یان قورئانیک که‌ دایده‌به‌زینن، چاره‌سه‌رو، به‌زه‌یه‌ بۆ بپرواداران، ﴿ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾، به‌لام سته‌مکاران، ته‌نیا زیانباریان بۆ زنده‌ ده‌کات، واته‌: سته‌مکاران لئی به‌هره‌مه‌ند نابن، به‌لکو ده‌بیته‌ هوکاری زیانباربوونی زیاتریان، دواتر ئه‌وه‌ زیاتر شی ده‌که‌ینه‌وه، که‌ جاری وایه‌: یه‌ک هوکار، به‌لام به‌ جیاوازی ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌و هوکاره‌ پووین تیده‌کات، به‌ جیاوازی سروشت، جیاوازی ئاماده‌ییان و هه‌لکه‌وته‌یان، کاریگه‌ری جیاوازیان له‌سه‌ر داده‌نتی، به‌لکو جاری وایه‌ کاریگه‌ری دژ یه‌ک (متناقض) یان له‌سه‌ر داده‌نتی، وه‌ک لیره‌دا خوی تاک و پاک باسی ده‌کات که‌: ئه‌وه‌ی له‌ قورئان دایده‌به‌زینتی، چاره‌سه‌رو په‌حمه‌ته‌ بۆ بپرواداران، که‌چی سته‌مکاران هه‌ر زیاتر پئی زیانبار ده‌بن!

ئنجا دێته‌ سه‌ر خسته‌پرووی راستیه‌کی دیکه‌، که‌ وه‌ک پێشتریش گوتمان: ئه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و راستیانه‌ پیکه‌وه‌ کۆده‌کاته‌وه‌: خسته‌پرووی ده‌سته‌لات و توانایی و سیفه‌ته‌ به‌رزو بئ وینه‌کانی خوایه‌ و له‌میانی ئه‌وه‌شدا خو‌ناساندنی زیاتری خوی به‌رز و مه‌زنه‌ به‌ بنده‌کانی، وه‌ک تا‌که‌ به‌دیهینه‌ر، تا‌که‌ په‌روه‌ردگار، تا‌که‌ خاوه‌ن، تا‌که‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌رچی چاکه‌ و نیعمه‌ته‌ له‌ ژبانی مروّفا، که‌ دوا‌یی ئه‌نجامگیریه‌کی ژیربێژانه‌ که‌ له‌وه‌ ده‌کری، ئه‌وه‌یه‌ که‌: مروّفه‌کانیش ده‌بئ ته‌نیا ئه‌و تا‌که‌ به‌دیهینه‌رو، تا‌که‌ په‌روه‌ردگارو، تا‌که‌ خاوه‌ن و، تا‌که‌ خاوه‌ن چاکه‌یه‌ له‌ ژبانی مروّفا، په‌رستن.

دهفه رموی: ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾، ههر کاتیش چاکه مان له گه ل مروّفا کرد، روو وهرده گیری، روو وهرده چه رختنی و پشت هه لده کات، ﴿وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾، ته نیشتی خویشی دوورده خاته وه، که له که ی خو ی قوول ده کات ده سوورپته وه، یاخود: ته نیشتی تیده کات نه ک رووی تیبکات.

یاخود مه به ست له: ﴿وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾، یانی: خو ی به زلگرت، چونکه نه م ته عبیره له زمانی عه پرهبیدا بو خوبه زلگرتنیش به کارده هیتدری، وه ک چون بو دوورکه تنه وه له شتیک به کاردی.

ئنجا به دنیایی لیره دا مه به ست له (الإنسان) که (ال)ی ناساندنی له سهره، نه م (ال)ه، بو جینسی ئینسان نیه، چونکه ئینسانه برواداره کان وانین، به لکو بو (عهد)ه، یانی: نه و ئینسانانه ی که پیشتر قسه له باره یانه وه کراوه، نه و ئینسانانه ی که روو له هیدایه تیی خوا ناکهن، مه به ست پیتی نه وانه، یانی: ئینسانی بیروا، ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَتُوسَّ﴾، ههر کاتیک خرابه و زیانیکی تووش بوو، زور ناومیده، ﴿يَتُوسَّ﴾، ریژگه ی زیده روویه له (یاؤس) ناومید، به لام (یسوس) واته: زور ناومید و ته مابراوو بی هیوا، ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ﴾، بلتی: ههر که سه له مروّفه کان به پیتی سروشتی خو ی، به پیتی پینکاته و ناماده یی خو ی کارده کات، وشه ی: {شَاكِلَةٌ} به: (طريقة) ریاز و، به: (سجیة)، سروشت و پینکاته، مانا کراوه، واته: ههر که سه مه عده نه که ی و سروشته که ی چون بی، به و شیویه کارده کات، وه ک پیشینان گوتوو یانه: (گوزه چی تیدابی، نه وه ی لی ده رژی)، ههروه ها عه ره ب گوتوو یانه: (وَكُلُّ إِنَاءٍ بِالذِّي فِيهِ يَنْضَجُ)، ههر ده فره چی تیدایه، نه وه ی لی ده چوری، نه وه ی لی ده رژی، ﴿فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا﴾، به دنیایی پهروه ردگارتان زاناتره، به و که سه ی که رییه که ی راستره یان: کن راسته ری تره و ریسی راسترو به رنامه ی چاکتری گرتوه، پهروه ردگارتان پیتی زاناتره.

ئنجا دپته سه ر باسی بابه تیکی دیکه، دهفه رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، ههروه ها له باره ی رووحه وه، پرسیارت لیده کهن، بلتی: رووح له فه رمانی، له کاری تایبه تیی پهروه ردگارمه، ﴿وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، نه ندازه به کی که میش نه بی له زانیاری، پیتان نه دراوه، واته: به و نه ندازه که مه زانیاریه ی که پیتان دراوه، ناتوانن و نه تانوانیوه: چییه ت و نیوه روکی رووح و حه قیقه تیی رووح ده رک بکه ن، یانی: له بهر که م تفاقیی و که م توانایی ئیویه له بواری زانستدا، که ده رک چییه ت و حه قیقه تی رووحتان نه کردوه.

تیمه دوایی {کورتی باسیکی تابیت دهر بارهی رپووح} ده کهین، هه روه‌ها باسی هوئی هاتنه خواری نه و نایه‌ته‌ش ده کهین، هه لبه‌ته تیمه پیشتریش باسماں کرد و له و باره‌وه دوو رپوایه‌تمان هینان، به لام دوایی دو باره قسه‌ی زیاتری له‌سه‌ر ده کهینه‌وه، له مه‌سه‌له گرنکه‌کاندا.

نجا خوا ﷺ دیته سهر باسیکی دیکه و ده‌فهرموئی: ﴿وَلَيْنَ شِدْنَا لَنْدَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، ههر به بونه‌ی نه‌وه‌وه که مروقه‌کان زانیاری که میان پیدراوه، بیگومان له چاو زانیاری خواو، له چاو زانیاری په‌ها که له گه‌ردووندا هه‌یه، مروف پشک و به‌شیک که می پبپراوه، له دهر کردنی نه‌نییه‌کانی گه‌ردوون، نجا به‌شیک له و زانیاریه - که گرنگترین به‌شه - نه‌وه‌یه که له ری و هه‌حیه‌وه بو پیغه‌مبه‌ران هاتوه (عليهم الصلاة والسلام)، به تابیت بو پیغه‌مبه‌ری خاتهم و کوتایی ﷺ، نجا خوا ده‌فهرموئی: ﴿وَلَيْنَ شِدْنَا لَنْدَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، نه‌گه‌ر ویستباشمان نه‌وه‌ی که بو تومان سروش کردوه {به شیوه‌ی په‌نهان بومان ناردوی، که قورئانه} لامان دهر برد، له عه‌قل و دلی تو ده‌مانسریه‌وه، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عِلْمًا وَكَيْلًا﴾، دوایی تو بو هیشتنه‌وه و پاراستنی نه‌وه‌یه له عه‌قل و دلی خو‌تدا، یاخود بو گیرانه‌وه‌ی، هیچ بریکارو سه‌ریه‌رشتیارو پشتیوانیتک له دزی تیمه چنگ ناکه‌وئی، که نه‌هیلئ نه‌وه‌ی زانیاریه‌ت له ده‌ست بره‌وا، یاخود دوای نه‌وه‌ی که رپویشتوه بیگیریه‌وه، ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، نه‌وه‌ی زانیاریه‌ی که له ری و هه‌حیه‌وه بو تو نیردراوه، بو‌ت سروش کراوه ته‌نیا به هوئی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار ته‌وه‌یه، که له عه‌قل و دل‌تدا ده‌پاریزری و، نه‌گه‌ر شتیکیشت له بیر چوو، دیته‌وه یادت، خوا ده‌یه‌نیتته‌وه یادت، ﴿إِنْ فَضَّلَهُ، كَانَتْ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾، به دلنایی به‌خششی خوا له‌سه‌ر تو گه‌وره‌یه، چاکه‌ی خوا و به‌خششی خوا له‌سه‌ر تو زور گه‌وره‌یه نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خاتهم! ﷺ، نه‌ویش له و هه‌حیی و په‌یامه‌ی خوا دا به‌رجه‌سته‌یه، که خوا وه‌ک دوا فه‌رمایشتی خوئی و دوا په‌یام و به‌رنامه‌ی خوئی، بو توئی ناردوه، که تو‌ش بیگه‌یه‌نی به تیکرای مرو‌قابه‌تی.

نجا دیته سهر خستنه‌رووی راستیه‌کی دیکه و ده‌فهرموئی: ﴿قُلْ لِيْنَ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ، وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾، بلئ: نه‌گه‌ر تیکرای مروف و جینن کو‌ببنه‌وه، خر‌بنه‌وه سه‌ریه‌ک، که وینه‌ی نه‌م قورئانه بی‌نن، ناتوانن وینه‌ی بی‌نن، ههر چه‌نده هه‌ندیکیشیان پشتگیری هه‌ندیکیان بن، واته: نه‌گه‌ر نه‌وانه هه‌موویان کو‌ببنه‌وه و هاوکارو پشتیوانی په‌کدیش بن، بو نه‌وه‌ی وینه‌ی قورئان بی‌نن، ههر ناتوانن وینه‌ی قورئان بی‌نن.

ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (هود)دا، باسی ئەو بابەتەمان کردووە، لە کورتە باسێکدا.

دوایی دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ئیمە لەم قورئانەدا لە هەموو وێنە بە کەمان بۆ خەڵکی هێناوەتەووە، بە جۆراوجۆری، واتە: لە هەر بەندیەک، لە هەر وێنەیەک، کە دەبێتە دەرس و پەندو عیبرەت بۆ خەڵک و، دەبێتە هۆی زیاتر رووبوونەو هەمی مەبەستەکان بۆیان، بە شێوەی جۆراوجۆر بۆ خەڵکەمان خستۆتە روو، ﴿فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، بەلام زۆربەیی خەڵکی هەر سێلەیی و ناسوپاسییان ویست، بە جگە لە ناسوپاسیی، رازی نەبوون، قبوولیان نەبوو روو لە سوپاگوزاری خوا بکەن و، شوکرانە بژیری هەلبژیرن، بەلکو هەر ملیان بۆ ناسوپاسیی و سێلەیدا.

ئنجای خوا ﷻ دیتە سەر خستەرووی بر و بیانوووەکانی کافرەکانی رۆژگاری پێغەمبەر ﷺ، کە بەو شێوەیە روویان لە پێغەمبەری خاتم ﷺ کردووە و ئەو بەهانانەیان بۆ هێناونەووە و، ئەو داواکاریانەیان لێکردوون و دوایی گوتویانە: ئەگەر ئەو داواکاریانەمان بۆ جێبەجێ بکە، ئنجای بروات پێ دێنین، کە دەتوانین بلیین: سەرجمە حەوت داواکاری سەرەکیین، دەشگونجێ وردتریش بکێنەووە ژمارەکەیان زیاتریش بکری، بۆ نو و دە (٩ - ١٠) ش، بەلام حەوتی سەرەکیین:

بیانوی یەكەم: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَقْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾، گوتیان: هەرگیز بۆ تۆ برۆ ناھێنین، تاكو كانی و سەرچاوەمان لە زویدا بۆ دەرئەقوڵینی، هەلیقوڵینی و ئاوەکەیی بەفرکە بروات.

ئەوانەیی گوتویانە، بێگومان بێبرۆ و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی رۆژگاری پێغەمبەر ﷺ، بوون، کە ئەوان بە زمانی وتار گوتویانە، بەلام بە زمانی حال: بە پانایی زەمین و بە درێژایی زەمان، ئەو برۆبیانوانە لە عەقل و دلی هەموو ئەوانەدا هەن، کە هیدایەتی خوا قبوول ناکەن، ئەوانەیی کە لە بەهانە دەگەڕێن، وەك گوتراوە: (ئەگەر دز دزبێ، تاریکە شەو زۆرن)، یان گوتویانە: (کەسێک بە تۆزیری بینیری بۆ مازوووان «بۆ مازوو چینی» لە داری هەلناروانی)، واتە: دیتەو دەلی: درەختەکان هیچ مازوووان پێو نەبوون، بە دەستی خالی دەگەڕیتەووە! یانی: کەسێک لە بیانووگرتنی بێ، بەکی ناکەوێ.

بیانوی دووهم: ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ﴾، یاخود باخ و بیستانیکت هەبێ لە درەختی خورماو لە درەختی تری.

بیانووی سییہم: ﴿فَنفَجِرَ الْأَنْهَارَ حِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾ که رووبارگهل به تیو ئه و باخ و بیستان و به ژیر دارودره خته کانیدا فرکه بکهن، به خور پرؤن، نهك به سستی له بهر ئه وهی که ئاوه که یان که مه، به لکو ئاوه که یان ئه وه نده زور بی، هر فرکه فرکی بی، به تیو دارو دره خته کاند!

بیانووی چوارهم: ﴿أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتِ عَلَيْنَا كَسَفًا﴾ یان وهك به هه ئه گوتوته و خه یالت کردوه، یان گومانت بردوه، یان وهك لاف ت لیداوه^(۱)، ئاسمانمان به سهردا بیارینی، پارچه پارچه.

بیانووی پینجهم: ﴿أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا﴾ یان: خوا و فریشته کانیش به کومه ل کومه ل بینی، یاخود: رووبه روومان بیانهیتی.

بیانووی شه شه م: ﴿أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرٍ﴾ یان مال و خانوو به کت هه بی له زیر، یاخود: مال و خانوو به کی به نه خش و نیگارت، هه بی چونکه: (زخرف) هه م به مانای زیر دی، هه م به مانای جوانیی و رازیتراوه ییش دی.

بیانووی هه وته م: ﴿أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ﴾ یاخود بو ئاسمانی، بو سهری به رز بیه وه و هه لکشیی، به ره و سهری برؤی.

﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرِيقِكَ﴾ بر و اش به به رز بوونه وه که ت ناهیتین، ﴿حَتَّى تَنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾ تا کو نووسراویکمان بو دانه به زینی، بیخوینینه وه!

دوایی له مه سه له گرنگه کاند تیشکی زیاتر ده خهینه سهر ئه و مه سه له یه و له و باره وه به سه رهاتییکی دریز ده گیرینه وه، که له ته فسیره کاند هاتوه، هه رچه نده سه نه ده که شی به هیز نیه، به لام تیشکی زور ده خاته سهر نیوه روکی ئه م ئایه تانه و ئه و داواکاریانه، که له چ حاله تیک دا بووه و چون بووه، ئه و داواکاریانه یان ئاراسته ی پیغه مبه ر کردوون؟

خوا ﴿فَهَرَمَانَ﴾ به پیغه مبه ر ده کات: ﴿قُلْ﴾ تو بلی: له وه لامی هه موو ئه و داواکاریانه دا، هه موو بیانوو گرتانه دا ﴿سُبْحَانَ رَبِّي﴾ پاکیی بو پهروه ردگارم، پهروه ردگارم به پاک ده گرم، پهروه ردگارم دووره له هه ر هه له و په له یهك، دووره له هه ر له که و که م و کوپییهك، واته: ئه و شتانه ی ئیوه ئاراسته ی میان ده کهن، بیانکه مه

(۱) (زعم) به کوردیی ده بیته وه به لاف لیدان، که سیک قسه یهك بکات زیاتر نه گه ری درؤی هه بی تا کو نه گه ری راستیی.

داواکاری و بۆ لای خوا و بهر زیان بکه مه وه، بۆ ئه وهی نیسپاتی پیغه مبه رایه تیمم و بروام پی بینن! پاکیی بۆ خوا، که ئه و جوړه داوا یانه ی لیکه م، یا خود: پاکیی بۆ خوا که هه ر که سیک داوا یه کی له خوا کرد، داوا یه که ی بۆ جینه جی بکات! پایه ی خوا زۆر له وه بهر زتره.

یا خود: لیره دا ﴿سُبْحَانَ رَبِّي﴾، بۆ سه رسورمانه، واته: ئه وه ی ئیوه ده یلین، زۆر جیگای سه رسورمانه و شتیکی بی جیی، ﴿هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾، مه گه ر من جگه له مروفتیکی ره وانه کراو، هیچی دیکه هه م؟ واته: ته نیا مروفتیکم خوا وه ک نوینه ری خو ی، ره وانی کردووم و ئه و شتانه له توانای من دا نین، نه ک له توانامدا نین، بگره ئاماده ش نیم ئه و داوا یانه له خوای پهروه ردگارم بکه م، چونکه خوا خو ی خاوه نی، ئه و په ری زانیاری و، ئه و په ری کار به جیی و، ئه و په ری میهره بانیه، ئه گه ر به پیوستیی زانیایه، ئه وانه ی پیده دان، بی ئه وه ی ئیوه داوا ی بکه ن، ههروه ک چون قورئانی پیداوم وه ک تاکه موعجیزه و به لگه ی سه لماندنی پیغه مبه رایه تیمم، بی ئه وه ی من داوا ی بکه م، یا خود ئیوه داوا ی بکه ن.

ئجنا خوا ﴿تَجَا﴾ دوا ی ئه و حهوت داواکاری و، حهوت بیانوو گرتانه ی کافره کان، باسی بیانوو گرتنی ک و به هانه یه کی دیکه ی له میژینه ی کافره کان ده کات، که به دریزی میژوو ئه و برو بیانوو ه یان هه ر بووه و، ئه وه بیانوو ه راسته قینه که یانه: ﴿وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾، هیج شتیکی رینگری له خه لک نه کرد، هیج شتیکی پیشگیری له خه لک نه کرد، بروا بینن، دوا ی ئه وه ی رینمایان بۆ هات، رینمای بهرجه سته له په یام و وه حیی خوادا، ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾، ته نیا ئه وه پیشگیریان بوو، ته نیا ئه وه رینگریان بوو که گو تیان: ئایا خوا ته نیا مروفتیکی به پیغه مبه ر و ره وانه کراوی خو ی ناردوه؟ چون ده بی مروفت نوینه ری خوا و ره وانه کراوی خوا بی! ئا ئه وه په رچ و ئاسته نگی راسته قینه ی بهرده می ئه هلی کوفره بۆ بروا هیتان به پیغه مبه ران ﴿تَجَا﴾، به دریزی میژوو هه ر له ئاده مه وه تاکو خاتهم (عليهم الصلاة والسلام).

ئجنا وه لامی ئه و بیانوو ه شیان ده داته وه و ده فه رموی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يمشونَ مُطْمَئِنِّينَ﴾، بلئ: ئه گه ر له سه ر زه وی فریشته ی لی بوونایه، به ئارامی رویشته بان: واته: فریشته ژیانان له سه ر زه وی بووایه، ﴿لَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾، له ئاسمانه وه فریشته یه کی پیغه مبه رمان بۆ داده به زاندن،

چونکه خوا ﷺ نوپنەر هەر له سروشتی بو لا نیردراوان، پهوانه دهکات، له جوړی خوځیان، به لام سهر زهوی مروقی لین، بویه خوا ﷺ پیغهمبهری مروقی بو ناردوون، نه گهر فریشتهی لیوونایه، به تهئکید نه و کاته پیغهمبهریکی فریشتهی بو دهناردن.

کهواته: نهوهی خوا کردوویهتی، نهوه به جییه و، نهوهی ئیوه داوای دهکهن، شتیکی زور بی جییه، زور نامهنتیقییه، دوايش وردتر باسی دهکهن له مهسهله گرنکهکاندا.

له کوټاییدا خوا دهفهرموئ: ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بلتی: خوا بهسه شایهه و چاودیر بی، له نیوان من و ئیوهه، شایهه بی که: من پیغهمبهر و پهوانه کراوی ویم و نوپنهری ویم، ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعَدَاهُ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، به دلنیایی نه و شارهزاو بینهری بهندهکانیهتی، واته: شارهزا و بینهری دهرو دهروونیان، پراوته و پهنهانیان، ههموو ههست و خوست و کارو کردهوهکانیانه.

ئججا خوای شارهزای بینهر، نهه قورپانهی به بهس (کافی) زانیوه، که سهلمینهری پیغهمبهرایهتی من بی، نه و خوایهی که شارهزاو بینهری ههموو کاروباری مروقهکانه، نه و قورپانهی به کافی زانیوه، بویهش من ئیکتیفا دهکهه بهوهی که خوا به کافی زانیوه و ناچم داواکاریی دیکهه، که ئیوه وهک بیانوو دهیانگرن، ناراستههی خوا بکهه!

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

خوا فهرموویه تی: ئه وهی که له قورئان دایده به زینین، چاره سه رو به زه ییه بو برواداران و،
سته مکارانش هه ر پتر پیی زیانبار ده بن:

خوا ده فهرموی: ﴿ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (۸۲)

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾، له قورئانی داده به زینین.

ئه م (من) ی سه ر: ﴿ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾، (بیانیة و تیسست تبعیضیة و لا ابتدائیة)، واته: (من) بو
روونکردنه وهیه، بو به شیک نیه و، بو ده ست پیکردنیش نیه، ﴿ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾،
واته: ئه و قورئانه ی که دایده به زینین.

که ده فهرموی: ﴿ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ... ﴾، ئه مه روونکردنه وهیه بو ئه و (ما) یه ی
که له دوایی دیت، (ما هو) چونکه (ما) یانی: (ئه و شته ی) که ئه وه جوړیک له ئیبهام و
نه زانراوی تیدایه هه یه، ئنجا ئه م (من الْقُرْآنِ) تیشک ده خاته سه ر ئه و (ما) یه، که
نه زانراوی و لیتییه که له و اتاکه ی دا هه یه.

ئه مه وه که ئه و ئایه ته ی سووره تی (الحج) وایه، که ده فهرموی: ﴿ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ ﴾، واته: خو تان له پیسی بیاریزن له بته کان، واته: له و
پیسییه ی که له بت و سه نه مه کانداهه یه، که ماناکه ی ئاوی لیدیته وه، (أی: فاجتنبوا
الرِّجْسَ الَّذِي هُوَ الْأَوْثَانِ)، خو تان له و پیسییه بیاریزن، که بریتیه له بته کان.

(۲) - ﴿ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾، (ئه و قورئانه ی که دایده به زینین)، بریتیه له چاره سه ر و
به زه یی بو برواداران.

(الشِّفَاءُ: هُوَ زَوَالُ الدَّاءِ وَمَجَازًا: زَوَالُ مَا هُوَ نَقْصٌ مَعْنَوِي)، (شفاء) بریتیه له لاجوونی دورد و نه خویشی، به مه جازیش به مانای لابردنی حاله تیکه که ناته واوییه، له رووی مه عنه وییه وه.

۳- ﴿وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، (قورئان هم شیفایه) هم ره حمه تیشه بو برواداران، واته: مایه ی دابه زینی ره حمه تی خوایه بویان.

۴- ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾، به لام بو سته مکاران ته نیا زیانباری، زیده ده کات، ماناکه ی ناوای لیدیته وه: (تَنْزِيلُ الشِّفَاءِ وَالرَّحْمَةِ وَهُوَ الْقُرْآنُ، أَي: الْقُرْآنُ كُلُّهُ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا)، نهو چاره سه رو به زه ییه ی که بریتیه له قورئان، دایده به زینین، که هم مووی چاره سه ر و به زه ییه بو برواداران، به لام بیروایانی که سته میان له خویان کردوه، هه ر زیاتر بویان ده بیته مایه ی زیانباری.

تجای لیره دا که خوا ﴿وَنَزَّلْنَا﴾ ده فهرموئی: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ﴾، دوایی ده فهرموئی: ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، نه مه: (لِتَحْصِيلِ غَرَضِ اهْتِمَامِ ذِكْرِ الْقُرْآنِ، مَعَ غَرَضِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ، بِطَرِيقِ الْمُوصُولِيَّةِ، بِقَوْلِهِ: مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ)، خوا ده یتوانی هه ر یه کسه ر بفه رموئی: (وَنَزَّلْنَا الْقُرْآنَ الَّذِي هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ)، به لام پیئشی ده فهرموئی: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ﴾، دوایش ده فهرموئی: ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ که نه مه بو گرنگی پیدانه به باسی قورئان، ویرای مه دحکردن و ستایشکردنی قورئان، که به هوئی (ما الموصولة) وه یه، که نهو دوو نامانجه بیپکریئن.

لیره دا ده رباره ی نه م نایه ته موباره که قسه یه که له خوا لیخوش بوو (محمد متوئی الشعراوی) دیننه وه له ته فسیره که ی خوئی (تفسیر الشعراوی) که به (خواطر) ناوی ناوه، هه ندی ته عبیری زور جوان دینن، ده لی: (فَالآيَةُ وَاحِدَةٌ وَلَكِنِ الطَّبَعُ الْمُسْتَقْبَلُ، مُخْتَلِفٌ، فَالْمُؤْمِنُ يَسْتَقْبِلُهَا مِلْكَاتٍ سَلِيمَةٍ، فَيَزِدَادُ بِهَا إِيمَانًا، وَالكَافِرُ يَسْتَقْبِلُهَا مِلْكَاتٍ فَاسِدَةٍ فَيَزِدَادُ بِهَا كُفْرًا، إِذَا: الْمُسْكَلَةُ فِي تَلْقَى الْحَقَائِقِ وَاسْتِقْبَالِهَا، أَنْ تَكُونَ مِلْكَاتُ التَّلْقَى فَاسِدَةً، مِنْ هُنَا نَقُولُ: إِذَا نَظَرْتَ إِلَى الْحَقِّ، فَإِيَّاكَ أَنْ تَنْظُرَهُ، وَفِي جَوْفِكَ بَاطِلٌ تَخْرُصُ عَلَيْهِ، لِأَنْ تُخْرِجَ مَا عِنْدَكَ مِنَ الْبَاطِلِ، ثُمَّ قَارِنْ وَفَاضِلْ بَيْنَ الْأُمُورِ)^(۱).

دیاره به بۆنه‌ی ته‌فسیرکردنی ئه‌و ئایه‌تی ژماره (۸۲)ی سوورہتی (الإسراء) هوه، دوو ئایه‌تی (التوبة) دینن، که خوا ده‌فه‌رموئ: **وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾**

که ئیمه پێشتر له ته‌فسیری سوورہتی (التوبة) دا شیمان کردوونه‌وه، خوا ده‌فه‌رموئ: هه‌ر کات سوورہتیک دابه‌زێنا، هه‌یانه (واته: له دڵ نه‌خۆشه بپروایه‌کان) ده‌لین: کامتان ئا ئه‌مه بروای زیاد کردن؟ (واته: ئه‌م سوورہته)، به‌لام ئه‌وانه‌ی بروادارن، ئیمانی زیاد کردن، له حالیک دا که شادمان و دلخۆشیشن، به‌لام ئه‌وانه‌ی که دلیان نه‌خۆشیی تێدایه، هه‌ر پێسی زیاتری خسته گه‌ل پێسیه‌که‌یان و به‌ بپرواییش مردن.

(الشعراوی) ده‌لن: ئایه‌ته‌که‌ یه‌ک ئایه‌ته، به‌لام سروشته پێشوازیه‌که‌ره‌که، سروشته وه‌رگه‌که جو‌راو جو‌ره: بابای بروادار، به‌ چهند مه‌له‌که‌یه‌کی ساغ و باش، ئه‌و ئایه‌تانه وه‌رده‌گری، بۆیه به‌ هۆی ئایه‌ته‌که‌وه ئیمانی زیاد ده‌کات، به‌لام بابای بپروا، به‌ چهند مه‌له‌که و سیفه‌تیک خراپ و تیکچوووه‌وه پێشوازیی له ئایه‌ته‌کان ده‌کات، بۆیه هه‌ر بپروایی تێدا زیاد ده‌کهن، که‌واته: گرفت له وه‌رگرتنی راستیه‌کان و پێشوازییکردنیان دایه، گرفت ئه‌وه‌یه که به‌ سیفه‌ت و به‌ حاله‌تی خراپه‌وه ئایه‌ته‌کان و راستیه‌کانیان وه‌رگیرین و پێشوازیان لیکری، بۆیه لیره‌وه ده‌لین: هه‌ر کاتیک ته‌ماشای هه‌قت کرد، وریا به‌! له کاتیکدا ته‌ماشای ئه‌و هه‌قه‌ ده‌که‌ی له هه‌ناوتدا له ده‌روونت دا ناهه‌قیی (باطل) و نه‌بن، سوور بی له‌سه‌ری، به‌لکو ده‌بن پێش ناهه‌قیه‌که‌ له ده‌روونی خۆت ده‌راوی و خۆتی لێ پاک بکه‌یه‌وه، پاشان به‌راورد بکه و کاره‌کان پیکه‌وه هه‌لسه‌نگینه.

کورتە باسیک لە بارەی شیفابوونی قورئانەوه

ئەم کورتە باسە لە سێ برگەدا دەخەینەرۆو:

١/ شیفایانی چی؟

٢/ شیفای مەعنەوی لە قورئاندا، یەكدهنگی زانایانی لەسەرە.

٣/ شیفای جەستەیی لە قورئاندا، مشت و مری و راجیایی لەسەرە، واتە: ئەووە كە قورئان بێتە هۆی چارەسەری جەستەیی و ماددی، لە نێوان زانایاندا، راجیایی و مشت و مری لەسەرە.

یهك: مانای (شفاء):

(راغب الأصفهانی) كە ئیمە بە پلەیی یەكەم، بۆ شیکردنەوهی وشەکانی قورئان و، خستنه رووی چەمك و واتایان، پشت بە کتیبەكەیی وی: (مفردات ألفاظ القرآن) دەبەستین، هەلبەتە هەندێ جاریش دەگەرێنەوه بۆ (مختار الصحاح) و، هەندیک جاریش دەگەرێنەوه بۆ (المصباح المنیر) (الفيومي)، و هەندیک جاریش بۆ (المعجم الوسيط) یاخود قاموسەکانی دیکەیی زمان، بەلام كەمتر.

ئنجأ (راغب الأصفهانی) لە: (مفردات ألفاظ القرآن)^(١) دا دەلن:

(شَفَا البئرَ والنَّهرَ وغيرهما: طَرَفُهُ، وَيُضْرَبُ بِهِ المِثْلُ فِي القُرْبِ مِنَ الهَلَاكِ، قَالَ تَعَالَى: ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ (١٠٩) التوبة، ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ﴾ (١١٣) آل عمران، وَأَشْفَى فَلَانٌ عَلَى الهَلَاكِ، أَي: حَصَلَ عَلَى شَفْتِهِ، أَي: حَصَلَ عَلَى شَفَا، وَالشَّفَاءُ مِنَ المَرَضِ: مَوَافَاةٌ شَفَى السَّلَامَةَ وَصَارَ اسْمًا للبِرِّ).

واتە: بۆ بیرو بۆ رووبارو جگە لەوانیش، بە قەراغەکیان دەگوتری: (شفا) واتە: قەراغ و کەنار، وینەش دەهێنرێتەوه بۆ نزیکیی لە فەوتان، بە وشەیی (شفا) وهك خوای بەرز فەرمووێت: ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ (١٠٩)، لەسەر قەراغی کەندەلانیکی بن هەلۆل کە خەریکی رووخان بێ، هەر وهەا لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ﴾ (١١٣)، ئیوه لەسەر کەناری چالێکی ناگر بوون، (وَأَشْفَى

فُلَانٌ عَلَى الْهَلَاقِ)، واتە: خەرىك بوو بىفەوتى، گەيشتە كەنارى مەرگ، (الشِّفَاءُ مِنَ الْمَرَضِ)،
واتە: شىفا لە نەخۆشىي، يانى: گەيشتە كەنارى سەلامەتىي، دوايىش وشەي شىفا كراوه
بە ناو بۆ چاكبوونەوه و چارەسەر بوون لە نەخۆشىي.

دوو: شىفابوونى قورئان لە رووى مەعنەوييهوه:

يەكەدەنگىي زانايايى لەسەر ئەوهيه كە: قورئان لە رووى مەعنەوييهوه چارەسەرە،
چارەسەرى رووحى ئىنسانە، چارەسەرى دەروونى ئىنسانە، و، لابهري نەخۆشىيە دەروونىي و
مەعنەوييه كانىەتى، زانايان ھەموو لەسەر ئەوه يەكەدەنگن، كە جگە لەو ئايەتى ژمارە
(۸۲)ى سوورەتى (الإسراء) لەوبارەوه ئاماژە دەكەين بە دوو ئايەتى دىكەش:

يەكەمیان: لە سوورەتى (يونس)دا، خوا دەفەر موئى: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، واتە: ئەي خەلكىنە! بە
دنياييهوه ئامۆژگارىيتان لە پەروەردگارتانەوه بۆ ھات، ھەروەھا چارەسەرە بۆ ئەوهي
كە لە سىنەكان دا ھەيە و، رېنمايى و بەزەيە بۆ بېرواداران.

كەواتە: لېرەدا خوا ﷻ نوختەي خستۆتە سەر پىت، كە قورئان چارەسەرە، بۆ ئەوهي
كە لە سىنەكاندا ھەيە، كە بە تەئكىد: ئەوهي كە لە سىنەكاندا ھەيە - كە جارى وايە
(صدر) بە ماناي (قلوب) بە كاردى - واتە: قورئان چارەسەرە بۆ نەخۆشىيە پەنھان و
شىردراوھەكانى مروؤف، بۆ حالەتى مەعنەويى مروؤف.

دووهمیان: لە سوورەتى (فصلت)دا، خوا دەفەر موئى: ﴿وَلَوْ جَعَلْتَهُ قُرْءَانًا عَجْمِيًّا لَّقَالُوا
لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَءَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَكَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾،
واتە: ئەگەر ئەم قورئانەمان كەردبا بە قورئانئىكى ئەعجەمىيى {واتە: قورئانئىك كە بە غەيرى
زمانى عەرەبى بۆ عەرەبان ھاتبايە} دەيانگوت: دەبووايە ئايەتەكانى روون بكرىنەوه،
چۆن دەبى ئەعجەمىي بى، لە حالئىكدا ئەوهي بۆ سەرى دابەزىندراوھە عەرەبە، (كە
موحەممەدە ﷺ)، ئەم قورئانە بۆ ئەوانەي بېروايان ھىناوھ، رېنمايى و چارەسەرە و
ئەوانەش كە بېرواناھىنن: گوئيەكانيان قورساى تىدايە {گوئيان ئاخزراوھ، واتە: حالئىكيان
بەسەر خويان ھىناوھ، وەك گوئيان ئاخزرايى و قورقوشمى تىكرايى بۆ ئەوهي نەبيستى،
چونكە مروؤف ئەگەر شتىكى سووكى لە گوئىدا بى، پەنگە ببيستى، وەك لۆكە، بەلام

شېتىكى قورسى وهك قورقوشم، يان ئاسن، يان شېتىكى دېكەى قورسى تېخراپى، ئەوه رېدەگرى لەوهى كه ئىنسان هېچ شېتك بېستى.

﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمَى﴾، ههروهها ئەو (قورئان) له ئاستياندا كویره، (واته: وهك چۆن كویر ناتوانى بهرى دا بروا، قورئانیش رېيان تېنابا، به رى نازانى بچتته نېو عهقل و دليانهوه، لهبهرئهوهى كه عهقل و دل و چاو و گوئى خويان له كار خستون).

﴿أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئەوانه وهك كه سېك وان كه له شوئىتىكى دوورهوه بانگ بكرىن.

كه سېك له شوئىتىكى دوورهوه بانگ بكرى، هه ر دەنگ ده بېستى، به لام لى تېناگات.

كه واته: لېرهدا به ته ئكيد مهبهست له چارهسه ر بوونى قورئان، بو ئەوهى له دل و سینهكان دابه، چارهسه رى مهنه وييه، له نه فامى و نه زانى، له شيرك هاوبهش بو خوا دانان، له كوفر له ئلحاد، له دهغەلى و دوورووى، له گومان و دوو دلى ههروهها له سه رجه م ئەو سيفه ته نزم و پهست و خراپانهى، كه دهروونى ئىنسان پېئانهوه گرفتار ده بى، وهك خو به زلگرى، ئيره يى (حسد)، گومانى خراپ، دوو دلى و ... هتد، هه موو ئەو سيفه تانهى كه رووح پېئانهوه گرفتار ده بى و ده بنه هوئى نه خوئ كهوتنى رووح و دهروونى مروّف.

ئجنا ئەوه كه ئايه ته كان زور به روونى راشكاوبى ده يگه يهنن، زانايان هه موويان له سه ر ئەوه يه كه ده ننگن، كه به پله ي يه كه م: قورئان شيفاو چاره سه رى دهروونى مروّفه، شيفاو چاره سه رى نه خوئىيه دهروونى و رووحىيه كانى مروّفه، كه بېگومان مروّفىش به رووح و دهروونه كه يه وه مروّفه، ئەگه رنا وهك كه له ش و جهسته، كه له ش و جهسته خالى هاوبه شى نىوان مروّف و سه رجه م دروستكراوانى دېكەى خوايه، به مادده ي بى ژيانى شه وه و بهر له وه ش: ئاژەل و په ره روو درندهو، زنده وه ران و، ... هتد، به لام ئەوهى مروّفى كرده به مروّف و مروّفى جيا كرده و ته وه له دروست كراوه كانى دېكە، ئەو فووه خوايه يه، ئەوه دروستكراوه تايه ته ي خوايه كه خراوه ته نېو جهسته ي مروّفه وه، كه رووحه يه كه تى.

سى: شىفا بوۋىنى قورئان بۇ نەخۇشىيە جەستەيەكان:

ئەمە لە نىوان زانايان دا راجىيى لەسەرە و، زانايان لەو بارەوہ مشت و مريان ھەيە، كە ئايا قورئان وەك چۆن چارەسەرە بۇ دەروونى مروؤف و، لابەرە بۇ نەخۇشىيە دەروونى و رووحييەكانى، ئايا بە ھەمان شىوہش: چارەسەرە بۇ جەستەى مروؤف و، لابەرە بۇ نەخۇشىيە و گرفتارىيە جەستەيى و ماددىيى و روالەتییەكانىيى مروؤف؟

ھەندىكىان رايان وايە كە قورئان تەنيا شىفاى مەعنەويى تىدايە.

بەلام زۆربەيان (كە منىش بۇ خۆم ھەر رام وايە)، رايان وايە كە قورئان وپراى شىفاو چارەسەرى مەعنەويى، شىفاو چارەسەرى ماددىشى تىدايە و، وەك چۆن رووحي مروؤف چارەسەر دەكات لە نەخۇشىيە و تىكچوونەكان، جەستەى مروؤفیش چارەسەر دەكات، لەو بارەشەوہ دەگونجى زۆر بەلگان بىننەوہ، بەلام پىش ئەوہى بەلگەكان ريز بکەين، دەلیم:

زىدەرۆيى (افراط) لەو بواردەدا، لە لايەن ھەندى كەسەوہ، كراوہ و، دەكرى كە بۇ ھەموو نەخۇشىيەك، ئايەتىك، يان چەند ئايەتىك بخوئىنى و قورئان بکەى بە جىگرەوہو بەدىل بۇ چارەسەرى جەستەيى، ئەوہ بىگومان زىدەرۆيىە و، ھەر ئەو ھالەتەشە، كەلايەنگرانى راي يەكەمى وا لىكردوہ، ئەو رايە ھەلبىزىرن كە قورئان تەنيا چارەسەرى دەروون و رووحي مروؤف دەكات، بەلام چارەسەرى جەستەى، چارەسەرى نەخۇشىيە و دەردە جەستەيەكانى ناكات، كە وەك گوتم: ھەمىشە لە بەرانبەر زىدەرۆيىدا، كورتهينان ھەيە، ھەمىشە كەسىك بە لايەكدا تىدەپەرئىنى، ئەوى دىكە كورقى دىنى، لە كاردانەوہدا.

بەلنى، بەلگە ھەن لەو بارەوہ كە قورئان دەگونجى چارەسەر بى بۇ ھەندى لە نەخۇشىيەكان، ھەلبەتە ھەندىك ئايەتى تايەتى قورئان، بۇ ھەندىك ھالەتى نەخۇشىيە جەستەيى، دەگونجى چارەسەر بن، بەلام ئەوہ نىە كە ئىمە بىنين قورئان بکەينە بەدىل و جىگرەوہى زانستى پزىشكىي و، ھەموو ئەو لىكۆلینەوہ زانستىيانەى كە زانايان پىيان ھەلدەستن، دەر بارەى چارەسەرى نەخۇشىيە جەستەيەكان، ئنجا مەرچىش نىە ھەرچى نەخۇشىيە جەستەيە، بە قورئان چارەسەر بكرى، بەلام راستىش نىە كە بلتى: قورئان ھىچ كاريگەرىيى نىە بۇ چارەسەرى نەخۇشىيە جەستەيەكان.

سئ به لگه له سهر نه وه که قورئان چاره سهره، بو نه خوشی جهسته یی:

(۱) - چه مکی گشتی نایه ته کان: هم نایه ته که ی سووره تی (الإسراء) که ده فه رموی: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، که لیره دا خوا ﷺ به گشتی فه رموی به تی: قورئان چاره سهره و به زه یی بو برواداران، ههروه ها له شوینه کانی دیکه ی قورئانیشدا، که باسی شیفای بوونی قورئان کراوه، ده گونج بلین: چه مکی (شفاء) له نایه ته کان دا، ویرای لایه نی مه عنه ویی و پرووحی، لایه نی جهسته ییش ده گریته وه.

(محمد الطاهر بن عاشور) په حمه تی خوی لی بی، له ته فسیره که ی خوی (التحریر والتنوير)^(۱)، له ته فسیری هم نایه ته ی سووره تی (الإسراء): ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ دا، ده لی: (وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَىٰ أَنَّ فِي الْقُرْآنِ آيَاتٍ يُشْتَقَىٰ بِهَا مِنَ الْأَدْوَاءِ وَالْآلَامِ، وَرَدَّ تَعْيِينُهَا فِي الْأَخْبَارِ الصَّحِيحَةِ، فَشَمَلَتْهَا الْآيَةُ بِطَرِيقَةِ اسْتِعْمَالِ الْمُشْتَرَكِ فِي مَعْنِيهِ).
واته: له نایه ته دا به لگه هه یه له سهر نه وه که له قورئان دا، هه ندیک نایه ت هه ن، بو چاره سهری ده ردو نازاره کان به کار ده هتیرین، نه و نایه تانه ش که بو چاره سهری نه و ده ردو نه خوشیانه به کار ده هتیرین، له هه واله راسته کاندایاریی کراون {واته: فه رمووده راسته کانی پیغه مبه ر ﷺ} ههروه ها هم نایه ته ش نه و چه مک و واتیه ده گریته وه {یانی: نه وه ی له فه رمایشته کاندایوخته ی تیدا خراوه ته سهر پیت، هه ندیک نایه ت دیاریی کراون و، هم نایه ته ش نه و چه مکه گشتیه ده گریته خوی} به هوی به کارهینانی وشه یه ک که دوو مانای هاوبه شی هه ن.

واته: وشه ی شیفای، هم چاره سهری ماددی، هم چاره سهری مه عنه ویی، ده گریته وه و خوی پهروه ردگاریش لیره دا نه و وشه یه ی به کارهیناوه.

(۲) - چه ن نایه تیکی دیاریی کراوه هه ن، که له فه رمایشته کانی پیغه مبه ردا ﷺ دیاریی کراون، یاخود به نه زموون ده رکه وتوه، که نه و نایه تانه بو نه و جوړه نه خوشی و ده ردانه، شیفای چاره سهرن، بو نموونه:

أ- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: بَعَثْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي سَرِيَّةٍ ثَلَاثِينَ رَاكِبًا، قَالَ: فَزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمٍ مِنَ الْعَرَبِ، فَسَأَلْنَاهُمْ أَنْ يُصَيِّفُونَا، فَأَبَوْا، قَالَ: فَلَدَغَ سَيْدُ الْحَيِّ، فَأَتُونَا فَقَالُوا: فِيكُمْ أَحَدٌ يَرْقِي مِنَ الْعَقْرِبِ؟ {وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ قَتَّةٍ: إِنَّ الْمَلِكَ يَمُوتُ}، قَالَ: قُلْتُ: أَنَا نَعَمْ، وَلَكِنْ لَا أَفْعَلُ حَتَّىٰ تُعْطُونَا، فَقَالُوا: فَإِنَّا نُعْطِيكُمْ

ثَلَاثِينَ شَاةً، فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَرْبَعَ مَرَّاتٍ قَبْرًا، «وَفِي رِوَايَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ قَتَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ» فَأَفَاقَ وَبَرَأَ، فَبَعَثَ إِلَيْنَا بَنُزْلًا، وَبَعَثَ إِلَيْنَا بِشَاءٍ، فَأَكَلْنَا الطَّعَامَ أَنَا وَأَصْحَابِي، وَأَبَوَا أَنْ يَأْكُلُوا مِنَ الْغَنَمِ، حَتَّى أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ الْخَبَرَ، قَالَ: وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَةٌ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ شَيْءٌ أَلْقَيْتَ فِي رُوعِي، قَالَ: كُلُوا وَأَطْعِمُونَا مِنَ الْغَنَمِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۰۸۵، وَابْنُ خَالْتَبَايَا: ۲۲۷۸، مُسْلِمٌ: ۲۲۰۱، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۴۱۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۰۶۳، وَابْنُ مَاجَةَ: ۲۱۵۶، وَدَارُ الْقُطَيْبِيِّ: ۲۴۳).

واته: ئەبوو سەعیدی خودریی ﷺ دەلێ: پێغه مبهری خوا ﷺ، له سڕیه یهك دا كه سی (۳۰) سوار بووین، ئیمه ی نارد بۆ چالاکیه کی سهر بازی، ئنجا له لای هۆزێك له عه ره بان دابه زین، {واته: له شو ئنێك ئایا دی بووه، ئایا په وه ند بوون؟}، داوامان لێکردن كه همانكه نه میوان، به لām رازی نه بوون، {ده بێ له دووری ئەوان خۆیان بارگه و بنه یان خستبێ ئاماده نه بوون كه خواردنیان پێ بدن و وهك میوان مامه له یان له گه ل دا بکه ن} ده لێ: گه و ره ی هۆزه كه پێه وه درا {دوو پشك پێوه ی داوه} هاتن بۆ لامان گوئیان: كه ستان تیدا هه یه، كه روقیه بکات له دژی ژه هری دوو پشك؟ {له ریوایه تی ئیوو قه ته دا - كه یه کیک بووه له راوییه کان - ده لێ: گوئیان: پادشامان خه ریکه هه ری} ئەبوو سەعید ده لێ: گوتم: به لێ من ئاماده م، به لām ئاماده نیم دوعای بۆ بکه م، تاكو پیمان نه ده ن، {پاداشت و به رانبه رمان پێ نه ده ن}، گوئیان: باشه ئیمه سی (۳۰) سه ر مه رتان ده ده ینی له به رانبه ردا.

ده لێ: منیش سووره تی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﷻ، چوار جار ان له سه ری خو ئیند، چاك بۆوه، {له ریوایه تی سوله یمان ئیوو قه ته دا له ئەبوو سەعیده وه ده لێ: هاته وه هۆش و چاك بۆوه} ئیدی پادشایه كه هه م خواردنیك كه بۆ میوان داده نرێ، بۆی نار دین و هه م مه ره کانیش {واته: سی (۳۰) سه ر مه ره كه شی بۆ نار دین}، ئیمه ش من و هاوه له کانم خواردنه كه مان خوارد، به لām هاوه له کانم ئاماده نه بوون له مه ره کان بخۆن، تاكو چووینه وه بۆ لای پێغه مبه ری خوا ﷺ، هه واله كه م بۆ باسکرد، ئه ویش فه رمووی: چۆنت زانی سووره ی فاتحه روقیه یه؟ {له دژی ژه هری دوو پشك به کار دی، بۆ چاکبوونه وه ی که سێک که دوو پشک پێوه ی داوه شیفا بێ؟} گوتم: ئە ی پێغه مبه ری خوا! شتیک بوو خرایه ئیوو دلمه وه، واته: خورپه م بۆ کرا، {رُوع} یانی: {بأل} یانی: شتیک بوو خرایه دلمه وه، ئیلهامم بۆ کرا، پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: بخۆن و له مه ره کان به شی ئیمه ش بدن.

مه بهستی پیغمبهری خوا نه وه بووه که دنیابن: نه وهی که وهریانگرتوه له به رانبه ر چاک کردنه وهی سه روکی نه و هوزه دا، به هوی خویندن سوورته فاتحه وه، شتیکی حه لاله.

(ب) - {عَنْ مُعْمَرٍ عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَنْفُثُ عَلَى نَفْسِهِ فِي الْمَرَضِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ بِالْمُعْوَذَاتِ، فَلَمَّا ثَقُلَ، كُنْتُ أَنْفُثُ عَلَيْهِ بِهِنَّ، وَأَمْسَحُ بِيَدِ نَفْسِهِ لِبَرَكَّتِهَا، فَسَأَلْتُ الرَّهْرِيَّ: كَيْفَ يَنْفُثُ؟ قَالَ: كَانَ يَنْفُثُ عَلَى يَدَيْهِ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ} (أخرجه البخاري: ٥٧٣٥، مسلم: ٢١٩٢، وأبو داود: ٣٩٠٢، والترمذي: ٢٠٦٣، وابن ماجه: ٣٥٢٩).

واته: موعه ممه له زوهری ده گپرتته وه، نه ویش له عوروه، نه ویش له دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بن) ده لئ: پیغمبهرمان ﷺ له وه نه خووشیهیدا که تیدا وه فاتی کرد، (مُعْوَذَات) ^(۱) ی به سه ر خویدا ده خویندن و، فووی له دهستی ده کرد و دهستی به سه ر خویدا ده هینا، به لام کاتیک که جهسته ی قورس بوو {واته: نهیده توانی بو خووی نه و سئ سوورته بخوینتی و، فوو بکاته دوو دهسته که یه وه، به جهسته ی خویدا بینتی} من له نیو هه ردوو دهسته که ییدا سئ سوورته که م ده خویندن و دوایی دهستی خویم به جهسته ی دا ده هینا، له بهر به ره که تی دهستی پیغمبهر ﷺ، {واته: دایکمان عایشه له جیاتی نه وهی سوورته که کان له دوو دهستی خووی دا بخوینتی و، به جهسته ی پیغمبهریان دا بهینتی، هه ردوو که دهستی پیغمبهری ﷺ ده هینان، سئ سوورته که ی تیدا ده خویندن و دوایی دوو دهستی پیغمبهریشی به جهسته ییدا ده هینان، نه وه نده ی پی بگه یشتابیه}، موعه ممه ده لئ: له زوهریم پرسی؟! چوون پیغمبهر ﷺ فووی ده کرد و دوایی دهستی به جهسته ی خووی دا ده هینا؟ گوئی: فووی ده کرده هه ردوو دهسته کانی، دوایی سوورته که کانی ده خویندن، ئنجا دهستی به دم و چاوی خووی دا ده هینا.

له ریوایه تی دیکه دا هاتوه: {وَمَا بَلَغَ مِنْ جَسَدِهِ}، هه ر شوینتیک که دهستی پیی گه یشتابیه، له جهسته ی دهستی پیی دا ده هینا.

نه مه ش به لگه یه له سه ر نه وه که نه و قورئان شیفای جهسته شه، چونکه پیغمبهر ﷺ دوا ی نه وهی نه و سئ سوورته ی خویندوون، فووی له دهستی کردوه و، به دم و

(۱) (المُعْوَذَات) یش سوورته تی: (الإخلاص، الفلق، الناس)، نه و سئ سوورته تن که پیغمبهری خوا ﷺ عاده تی وابوو هه موو به یانیان و ئیواران، نه و سئ سوورته ی خویندوون، که چوته سه ر جیگی خه وتن، نه و سئ سوورته انه ی خویندوون له دوو له په دهستی داو فووی کردوه و، دوایی نه وه نده ی دهستی گه یشتوتتی له جهسته ی، پیندا هیناوه.

چاۋو جەستەى خۆیدا ھېناۋن، ئنجا ئەگەر تەنبا حالەتە مەعنەۋىيەكە بوۋايە، پىۋىستى بەۋە نەدەكرد، دەست بە جەستەى خۆیدا بەھىنى و فوو بکات.

(۳) چەند فەرمودەيەكى پىغەمبەرى خوا دەربارەى سوود بەخش بوۋنى دوعا لە پروۋى ماددىى و مەعنەۋىيەۋە:

أ- پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرەمۆى: {إِذَا فَرِغَ أَحَدُكُمْ فِي النَّوْمِ، فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَخْضُرُونَ، فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۹۶۲۱، والترمذي: ۳۵۲۸، وَحَسَنَهُ الألباني).

واتە: ئەگەر يەكئەك لە ئىۋە لە خەۋىدا، راپلەكى و ترسا، با بلى: پەنا بە وشە تەۋاۋەكانى خوا دەگرم، {ناۋە تەۋاۋەكانى خوا، زۆربەى زانايان دەلین: (كَلِمَات) لىرەدا مەبەست پىنى ناۋەكان (أَسْمَاء)ە، چونكە ھەر ناۋىكى خوا وشەيەكە، دەشگونجى مەبەست لە (كَلِمَاتِ اللَّهِ) وشەكانى خوا بى كە قورئانە، لە توۋرەيى خوا و لە خراب سزادانى خوا و، لە خرابەو زىانى شەيتانەكان و، لە شەر و خرابەى ئەۋەكە لە لام ئامادە بىن [و، بتوانن زەفەرم پى بىن].

ب- پىغەمبەر ﷺ فەرەمۆيەتى: {لَا بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ} (أخرجه مسلم: ۲۲۰۰، وأبو داود: ۲۸۸۶، وابن حبان: ۶۰۹۴، والحاكم: ۷۴۸۵).

واتە: ھەر دوعايەك بخۆنرى [بۆ چارەسەرى نەخۆشەيەك، چ جەستەيى چ پروۋىسى] ئاسايە، مادام ھاۋبەشدانانى تىدانەبى.

ج- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: لَدَعَتْ رَجُلًا مِّنَّا عَقْرَبٌ، وَنَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أُرْقِي؟ قَالَ: مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَفْعَلْ} (أخرجه مسلم: ۲۱۹۹).

واتە: جابىرى كورى عەبدوللا (خوا لە خۆى و بابى رازى بى) دەلى: دوو پشك بە پىۋاۋىكى ۋەدا، ئىمەش لە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ دانىشتبوۋىن، پىۋاۋىك گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ دوعاى بۆ بىكەم؟ فەرەمۆى: ھەر كامىك لە ئىۋە دەتوانى سوود بە برايەكەى خۆى بگەيەنى، با بىكات، [واتە: ئەگەر دوعايەكى خىر دەزانى، يان بە ھەر شىۋەيەك لە شىۋەكان].

چەمكى وشەى (رُقِيَّة):

دەگوترى: (رَقَى الْمَرِيضَ وَنَحَوَهُ بِرَقِيهِ، رُقِيًا، وَرُقِيًا، رُقِيَةً، عَوْدَهُ، يَقَالُ: بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ، وَالرَّقَايَ صَانِعُ الرُّقِيَةِ، وَصَاحِبُ الرُّقَى، وَجَمْعُ الرَّاقِي: رُقَاةٌ، وَهِيَ رَاقِيَةٌ وَالْجَمْعُ رُوقٌ، وَهِيَ رَاقِيَةٌ وَالنَّاءُ لِلْمُبَالَغَةِ)^(۱).

واتە: (رَقَى الْمَرِيضَ وَنَحَوَهُ)، واتە: شىوہى نەخوشى {بۆ نموونە: كەسى كە فيدارە، يان كەستىك كە جند چۆتە نىو جەستەيەوہ} (بِرَقِيهِ، رُقِيًا، وَرُقِيًا، وَرُقِيَةً، عَوْدَهُ)، واتە: پەناى پى بە خوا برد، پەناى پى گرت بە خوا ﷺ، دەگوترى: (بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ) بە ناوى خوا دوعات بۆ دەكەم و، خواش چاكت بكاتەوہ، (راقى) كەستىكە كە (رُقِيَةً) دەكات، خواہنى (رُقِيَةً) و (راقى) كۆيەكەى (رُقَاةً)ە، بەلام ئەگەر ئەوہى دوعا دەكات ئافرەت بى پى دەگوترى: (راقية) و بە (رواق) كۆدەكرىتەوہ، دەشگوترى: (هي راقية)، واتە: ئەو زۆر دوعا دەكات (ت)يەكە بوو زىدەرۆيىكرنە.

ئىشكالىت و وەلامەكەى:

ئىرەدا ئىشكالىت دىتە پىش ئەويش ئەوہىە كە لە ھەندىك فەرمووداندا ھاتوہ، يان لە ھەندىك شوئەواردا كە حوكمى فەرموودەيان ھەيە، كە دەبى پىغەمبەرى خوا ﷺ رىگرى كرىبى لە نوشتەو دوعا، بۆ وئە:

أ - {رَأَى ابْنُ مَسْعُودٍ ﷺ، عَلَى أُمِّ وَلَدِهِ تَمِيمَةَ مَرْبُوطَةً، فَجَبَدَهَا جَبْدًا شَدِيدًا فَقَطَعَهَا، وَقَالَ: إِنَّ آلَ ابْنِ مَسْعُودٍ لِأَغْنِيَاءَ عَنِ الشَّرِكِ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ التَّمَائِمَ وَالرُّقَى وَالنُّوْلَةَ مِنَ الشَّرِكِ، قِيلَ: وَمَا النُّوْلَةُ؟ قَالَ: مَا تَحَبَّبَتْ بِهِ لِزَوْجِهَا} (أخرجه أبو داود: ۳۸۸۳، وابن ماجه: ۳۵۳۰، وابن حبان: ۶۰۹۰، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واتە: عەبدوللای كورى مەسعوود ﷺ نووشتەيەكى ھەلئاسراوى بە كەنیزەكەكەى خۆيەوہ بىنى، {أُمُّ وَلَدِهِ} داىكى رۆلەكەى، ديارە كەنیزەكى بووہ، زۆر بە توندىي رايكىشا و پچراندى و گوئى: مالى ئىبنو مەسعوود بى نيازى لە شىرك، دوايى گوئى: گوئم لە پىغەمبەرى خوا بووہ ﷺ دەيفەرموو: تەمىمەكان و روقىەكان و تيوەلەكان لە شىركن.

(تائىم) كۆى (تيممة)يە، دوعايەكە كە بنووسرىتەوہو ھەلبواسرى، (رُقَى) كۆى (رُقِيَةً)يە دوعايەكە بخوئىندرى، جياوازيەكەيان ئەوہىە ئەگەر بخوئىندرى، پى دەگوترى: (رُقِيَةً)،

(۱) المُعْجَمُ الوَسِيطُ، ص ۳۶۷.

ئەگەر بنووسری و ھەلبواسری پیتی دەگوتری: (تمیمة)، گوترا: (تولە) چییە؟ پیغەمبەر ﷺ فرمووی (۱): ئەوویە کە ئافرەت خۆی پتی لە لای مێردەکە ی خۆشەویست بکات، واتە: ئەو دوایە ئافرت بیکات {کە بە زۆری وایە لە لای جادووگەرەکان و فالچیەکان دەکری} بۆ ئەووی لە لای مێردی خۆشەویست بن.

ب - ھەروەھا لەو بارەووە ئەم دەقەش ھەیە، کە پیغەمبەر ﷺ فرموویەتی: {مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً، فَلَا أَتَمَّ اللَّهُ لَهُ، وَمَنْ عَلَّقَ وَدَعَةً، فَلَا وَدَعَ اللَّهُ لَهُ} (أخرجه أحمد: ۱۷۴۴۰، والحاكم: ۷۵۰۱، وقال: صحيح الإسناد).

(قَالَ: الْخَلِيلُ بْنُ أَحْمَدَ: التَّمِيمَةُ: قِلَادَةٌ فِيهَا عُودٌ، وَالْوَدَعَةُ: حَرْزٌ).

واتە: پیغەمبەر ﷺ فرموویەتی: ھەر کەسێک نوشتەیک ھەلواسنی {کە بە حساب بۆ تەواو کردنە} خوا کارەکە ی تەواو نەکات، ھەر کەسێک (ودەعە) یە کە ھەلواسنی، خوا سەلامەتی نەکات.

خەلیلی کوری ئەحمەدی فەراھیدی گوتوویەتی: (تمیمة) ملوانکە یە کە دوای تیدا نووسرابنی، بۆ ئەووی ئینسان بپاریزنی، (ودەعە) ش بریتیە: لە ملوانکە یە کە موروووەکان بە حساب لە دژی چا و زار ھەسەد بە کاردین.

ئنجایە کێک بۆی ھەیە، بلی: ئەم فەرماشتانەو، ئەو شوینەوارانە پیچەوانە ی ئەوەن، کە ئیمە گوتمان!!

وہلامە کە ئەوویە: وہك (القرطبي) لە تەفسیرە کەیدا (۲) دەلی: (هَذَا كُلُّهُ تَحْذِيرٌ مِمَّا كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَصْنَعُونَهُ، مِنْ تَعْلِيْقِ التَّمَائِمِ وَالْقَلَائِدِ، وَيَظْنُونَ أَنَّهَا تَقِيهِمْ وَتَصْرِفُ عَنْهُمْ الْبَلَاءَ، وَذَلِكَ لَا يَصْرِفُهُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى).

واتە: ئەو ھەمووی وریا کردنەوویە لەو کە خەلکی سەردەمی نەفامی دەیانکرد، کە نووشتەکانیان بە خۆیانەو ھەندەواسی، ملوانکەکانیان ھەندەواسی، پێیان وابوو: ئەو نووشتەو ملوانکانە دەیانپاریزن، بەلایان لی لادەدن، لە حالیک دا کە بەلا تەنیا خوی بەرز لایدەدات.

(۱) دەشگونجی ئەو پرسیار و وہلامە لەگەل (عبدالله بن مسعود) دا کرابنی.

(۲) ج ۱۰، ص ۲۶۵.

واته: له بهرئوه و پیغمبهری خوا ﷺ ئەوشتانهی قەدەغە کردوون، چونکه خەلکە که بییان وابوو: ئەو نووشتە و ملوانکەیه، یاخود ئەو شتە که به خۆیانی هەلدهواسن، به لایه که لادهدات، نهك خوا ﷺ ئەوشتە بکات به هۆکارێک و به لایه که لابادات.

به لام من پیم وایه که له سهردهمی نهفامییدا و ئیستاش هەر که سیک نووشتەیهک، یان ملوانکەیهک، یان شتیک که به لگهیهکی شه رعی له سه ر نه بی بو فلان شتە باش بی به کاربهینن، بیگومان ئەوهیه که پیغمبهری خوا ﷺ قەدەغە ی کردوه، به تایهت: یهک: ئەوانه ی که هه ندی جار شت ده نووسن، که مه فهووم نیه و ماناکه ی دیار نیه، یاخود هه ندیک ژماره و ناماژه و هیل ده نووسن.

دوو: یاخود هه ندیک ناو و وشه ده نووسن، که نازاندی چین؟! یان وشه ی عه ره بی نین، یان به پیتی عه ره بی ده نووسین، به لام ماناکه یان به عه ره بی زانراو نیه، یاخود به کوردی زانراو نیه.

سی: یاخود شتاتیک که پشت ئەستور نین به هیچ به لگهیهکی شه رعی و عه قلی و هه ندیک کهس به کاریان ده هینن: وهك مت و مورو و، نالی گویدریژ، یان نالی ئەسپ، قوچی ناژەل، یاخود جوړه ده زوو یهک که له ده ستیانی ده ئالینن، یاخود له سه ر گوړی پیاو چاکیک، په رۆیهک، یان به ردوو چکه یهک دینن.

ئەوانه به ته نکید قەدەغە کراون و ری لگی راون و، ئەمه جیا به، له وه که ئایه تیکی خوای په ره وردگار، یاخود فه رمایش تیکی پیغمبه ر ﷺ، بو چاره سه ری نه خو شیه کی دیاری کراو، به کاربهینن، ئەوه شتیک په وایه.

هه لبه ته لیره دا ده بی ئەوه ش بزاندی: ئایا دروسته ئەو دوعایه ی که ده کری بشنووسن، پاشان هه لیش بواسن؟ له و باره وه راجیایی له نیوان زانایاندا هه یه، بو وینه: گێردراوه ته وه له عه بدوللای کورپی عه مری کورپی عاص (خوا له خو ی و بابی رازی بی)، که منداله کانی، ئەوه ی زانیای فیری ده کرد، ئەم دوعایه بلن:

{أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ غَائِبَةٍ لَامَّةٍ} (أخرجه البخاري: ۳۱۹۱، والترمذي: ۲۰۶۰، وابن ماجه: ۲۵۳۵)، ئەوه ی نه شیرزانیایه فیر بی، بو ی ده نووسی و پی هه لده واسی.

ئجنا هه ندیک له زانایان ئەوه ده که نه به لگه له سه ر ئەوه که دروسته دوعا بنووسن و هه لبواسن، که به کوردی پی ده لین: نووشتە و، به عه ره بی پی ده لین: (تمیمة) واته:

كاتىك كە نووسراو ھەلواسرا، ئەوجار پىتى دەلئىن: (ھىمىمە)، ئەگەرنا، ئەگەر ھەر دوعا بىي بخوئىندرى، پىتى دەگوتىرى: (رقىة).

بۆ خۆم پىم واىە: لاي دووربىنى و، سەلامەتى زياتر لەو ھەدايە كە ئىنسان دوعا نەنووسى و، تەنيا ئىكتىفا بکات بە خوئىندن، بە تايەق لە سەر ئاو، يان لەسەر خودى نەخۆشە كە و، دەستى پىدا بىنى.

ھەلبەتە ئەوئىش بۆ ھەموو نەخۆشەك نا، بەلكو بۆ ھەندىك نەخۆشى تايەت، ھەر ھەھا ھەموو ئايەتتىكىش نا، بەلكو ھەندىك ئايەت تايەت، ياخود ھەندىك وشەي تايەت، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لىي گىردراونەو، كە بۆ حالەتتىكى تايەت بەكارى ھىئاون، لەو سنوورەدا پىويستە ئەو بەكار بى، نەك بە رەھايى ھەموو قورئان بۆ ھەر نەخۆشەك بەكار بىنى و، ھىچ نەخۆشەك تەلەبەر عاسى نەبى!! بە تەئكىد ئەو ھەراست نىە، چونكە پىغەمبەر ﷺ دەتوانى بفرموى: قورئان بخوئىن بۆ ھەموو نەخۆشەك، بەلام نەخىر ھەم بۆ خۆشى و ھەم ھاوھەلان، ھەم كەسەك كە نەخۆشى و گىرتىكى تەندروستى ھەبوو ھەتتە بۆ لاي، رىئمايى كىردو بۆ چارەسەرىكى گونجا و، بۆ وئىنە: ھەك پىشتەر باسما كىرد لە تەفسىرى سوۋرەتى (النحل) دا كەسەك دى بۆ لاي و دەلئى: برايە كەم سكى دەچى، (رەوانە) پىتى دەفرموى: {اسْقِهِ عَسَلًا} ^(۱)، تاكو چوار جاران، واتە: نەيفەرموو: بچۆ فلان سوۋرەتە يان فلان ئايەتەي لە سەر بخوئىن.

ھەر ھەھا پىغەمبەر ﷺ بۆ خۆشى خۆى چارەسەر كىردو لە ھەندىك نەخۆشىيان و پىشكىيان بۆ ھىئاو، دىسان بۆ خۆى فرمويەت:

{إِنَّ اللَّهَ لَم يَنْزِلْ دَاءً، إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، فَإِذَا أَصَابَ الدَّاءُ الْبَرِيءَ بِإِذْنِ اللَّهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۳۵۴، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه).

واتە: خوا ھىچ دەردىكى دانەبەزاندو، مەگەر چارەسەرىكى بۆ دابەزاندو، ئنجا ھەركات ئەو چارەسەر، گەشىتە ئەو نەخۆشىيە، بە مۆلەتقى خوا چاك دەبى.

كەواتە: پىويستە ھەر حالەتە بە شىوھى خۆى چارەسەر بىرى، كەسەك بىرىنى لە شوئىنەك دەبى، پىغەمبەر ﷺ كە لە جەنگى ئوھوددا كۆلمەي موبارەكى بىرىندار

(۱) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَى الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّلَاثَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ، فَقَالَ: فَعَلْتُ، فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَّبَ بَطْنُ أَخِيكَ، اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ، فَبَرَأَ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۸۸۹، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم ۵۳۶۰.

بوو، ددانی شکاوه، خوینی له بهر رۆیشتوه، فاتیمه‌ی کچی و عه‌لی ئامۆزای (خوا لیتیان پازی بئ) هه‌سیریان سووتاندوه و خۆله‌میشه‌که‌یان خستۆته‌سه‌ر برینه‌که‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی خوینه‌که‌ی بوه‌ست^(۱)، نه‌یفه‌رموووه: فلان ئایه‌تی به‌سه‌ردا بخوینن، هه‌روه‌ها زۆر حاله‌تی دیکه‌ی نه‌خۆشیی که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ری هاتوون، بۆیان باسکردوه‌که‌ فلان شته‌ چاره‌سه‌ره‌، به‌کاری هیناوه‌.

(ابن القیم) کتیبی‌کی هه‌یه‌ به‌ ناوی (الطَّبُّ النَّبَوِي) تیبیدا هاتوه‌که‌ له‌وێ دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر شتی پێشنیار کردوه‌له‌ جووره‌کانی خواردن، له‌ جووره‌کانی میوه‌، له‌و شتانه‌ی که‌ خوای شیفا به‌خش، دروستی کردوون، فه‌رموووه‌تی: ئه‌و شته‌ بۆ فلان نه‌خۆشییه‌، باشه‌، ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ بۆ فلان ده‌رده‌ به‌کاربێنن.

مهسه لهی دووهم:

خوا فهرموو به تی: هه ر کاتیک چاکه مان له گه ل مروقی بیبر وادا کرد، پشت هه لده کات و لاتنه نیشتی دوورده خاته وه و، هه ر کاتیش خراپه و زیانی تووش بوو، زور ناو میدو بی هیوا به:

خوا ده فه رموی: ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَتُوسَّأُ﴾ (۸۳)

شیگردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾، هه ر کاتیک چاکه مان له گه ل مروفا کرد.

(الْإِنْعَامُ: إِعْطَاءُ النُّعْمَةِ)، (إِنْعَام) بریتیه له بیبه خشینى چاکه.

﴿الْإِنْسَانِ﴾، (التَّعْرِيفُ فِي الْإِنْسَانِ تَعْرِيفُ الْجِنْسِ، وَهُوَ يُفِيدُ الْإِسْتِغْرَاقَ، لَكِنَّهُ اسْتِغْرَاقٌ عُرْفِيٌّ)، (الی سهر (الإنسان) بو ناساندنه، مه به ستیش لی ره دا (جنس) ه، واته: تیکرای مروفا، هه مووی ده گریته وه، به لام ده زانین که لی ره دا مه به ست هه موو پیگردنه وهی باوه، واته: ئەو ئینسانانه ی که باون به و شیوه به بن، که ئینسانه بیبر وایه کانی روژگاری پیغه مبه ر بوون و، هی ئیستاش هه ر وان و، له کاتی (هات) دا له خو بایی ده بن و، له که و لى خو یان ده رده چن.

(۲) - ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، پشت هه لده کاو ته نیشتی خو ی دوور ده خاته وه.

﴿وَنَأَىٰ﴾، خو یتر او یشته وه: (وَنَاءٌ)، (نَاءٌ)، واته: (بَعْدَ) یان (أَبْعَدَ)، (نَأَىٰ بِجَانِبِهِ)، (النَّأَى: الْبُعْدُ، وَالْجَانِبُ: الْجَنْبُ، وَهُوَ الْجِهَةُ مِنَ الْجَسَدِ الَّتِي فِيهَا الْيَدُ)، (جَانِب) یانی: ته نیشت، که له که، ئەو لایه به له جهسته، که دهستی ده که ویتتی، ئینسان راست و چه پ (یمن و یسار) ی هه ن، هه روه ک پیش و دوا (أمام و وراء) یشی هه ن.

که ده فه رموی: ﴿أَعْرَضَ﴾، واته: پشتی هه لکرد، ﴿وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، ته نیشتی خو ی دوور خسته وه: ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، (أَي: بَعْدَ مُصَاحِبًا لِجَانِبِهِ، أَي: مُبْعَدًا جَانِبَهُ، وَالْبُعْدُ بِالْجَانِبِ تَمَثِيلُ الْإِحْقَالِ عَنِ الشَّيْءِ)، واته: رووی وه چه ر خاند و، پشتی هه لکرد، ته نیشتی

خوْشی وه دوورخست، واته: دوورکه و ته وه له گه ل ته نیشته که ی دا، یا خود ته نیشتی خوْشی وه دوورخست، که ئەمه وینا کردنه بو سله مینه وه ی مروّف و دوورکه و تنه وه ی له شتیک.

پسپۆرانی زمان گوتوو یانه: ﴿وَحُذِفَ مُتَعَلِّقٌ ﴿۳۰﴾ اَعْرَضَ وَنَا ﴿۳۱﴾ لِدَلَالَةِ الْمَقَامِ عَلَيْهِ، أَي: اَعْرَضَ عَنَّا، وَأَجْفَلَ مِنَّا، أَي: مِنْ عِبَادَتِنَا وَأَمْرِنَا وَتَهْيِينَا، واته: ئەوه ی که وشه ی ﴿اَعْرَضَ﴾ و ﴿وَنَا﴾ پتوه ی په یوه ستن، قرتینراوه، چونکه مه قام و سیاق ده یگه یه نن، واته: پستی له ئیمه کرد و له ئیمه سله میه وه، یانی: له به ندایه تی کردن بو ئیمه و، له فه رمانی ئیمه و، له قه ده غه کردنی ئیمه.

﴿۳﴾ - وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَتُوسَّأُ ﴿۳۲﴾، ئەگه ر زیان و خراپه یه کیشی تووش بوو، زۆر نائومیده، واته: وا چاوه رتی مه که که ئەگه ر چاکه مان له گه لدا کرد، له خوْبا یی ببی، پیت وابی ئەگه ر دوایی تووشی زیان و ناره حه تی ببی، عیبه رتی لیوه ر بگری و بگه ریته وه بو لای خوا، به لکو ئەوکاته ش زۆر نائومیده ببی، هه م به (هات) له خوْبا یی ده ببی، هه م به (نه هات) ده ستی هه م له پچکان ده برتی و، تووشی نائومییدی و بن هیوایی ده ببی، به پیچه وانه ی ئینسانی ئیمانداره وه، ئینسانی ئیماندار له حاله تی هاتدا، له حاله تی خوْشیدا، سوپاسگوزاری ده کات و، له حاله تی ناره حه تی دا، خوْراگری ده کات.

مهسه لهی سینه م:

خوا فهرموویه تی: بلتی: ههر کهسه به پتی سروشت و هه لکه وته و پیکهاته ی خوئی
کارده کات و، پهروه ردگار یشتان زانتره به و کهسه ی رتی راستره:

خوا ده فهرموئی: ﴿ قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴾ (۸۴)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿ قُلْ كُلُّ ﴾، بلتی: ههر کامیکیان.

{(التوین) فی ﴿ کُلُّ ﴾، (عِوَضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ، أَيْ: كُلُّ أَحَدٍ مِمَّنْ شَمَلَهُ عُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ ﴾، وَعُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾، وَعُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ﴾}، ته نوینی سهر ﴿ کُلُّ ﴾، قهره بووی پال وه لادراوه، واته: (كُلُّ أَحَدٍ)، واته: ههر کامیک، که چه می گشتی نه و فهرمایشتانه ی خوا که له ئایه ته کانی پیشی دا فهرمووی: ده یگریته وه: ههر که سیک له م دنیا به دا کوتر بی، له دواړوژیشدا ههر کوتره.

یان که ده فهرموئی: ئەم قورئانه شیفاو به زه ییه بو برواداران، به لام بو سته مکاران
ههر زیانباریان زیاد ده کات.

یان که ده فهرموئی: ئەگه ر چاکه مان له گه ل مروڤدا کرد، پشت هه لده کاو ته نیشتی
خوئی وه دوورده خات.

ههر کامیک له وانه: له برواداران و بیروایان ﴿ قُلْ كُلُّ ﴾، واته: (كُلُّ أَحَدٍ مِمَّا
دُغِرَ)، ههر کامیک له وانه ی که باسکران.

(۲) - ﴿ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ﴾، به پتی سروشت و ریبازو هه لکه وته ی خوئی ره فتر ده کات.

(الشَّاكِلَةُ: الطَّرِيقَةُ وَالسَّرِيرَةُ الَّتِي اعْتَادَهَا صَاحِبُهَا، وَنَشَأَ عَلَيْهَا، وَأَصْلُ الشَّاكِلَةِ: الطَّرِيقُ، وَهِيَ شُعْبَتُهُ الَّتِي تَتَشَعَّبُ مِنْهَا)، (شَاكِلَةٌ)، به و ریبازو ری و شوینه ده گوتری: که خاوه نه که ی
خووی پیوه گرتوه و له سه ری پیکه یشتوه، ئەصلی وشه ی (شَاكِلَةٌ) ش، به و لقه رییه
ده گوتری، که له شه قامه ری جیاده بیته وه.

۳- ﴿فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾، پەرۋەردگارتان زانترە بەۋە كە كى رى راسترە، كى رى راسترى گرتۈە.

ئەمە قسەبە كى كۆكەرەۋەبە، كە خوا ﷺ فەرموۋىبەتى، تاكو خەلك بە گشتى فېربكات، بە تايبەت بېرواداران فېر بكات و، ھانىيان بدات كە ھەۋلېدەن: خاۋەن سۈشتىكى باش بن، بۆ ئەۋەى كىرەۋەى باشىشيان ھەبى، ھەۋلېدە مەعدەنە كەت پاك بى، كىرەۋە كەت چاك دەبى، ئنجا ئەمە ترساندن و وريا كىرەۋەشە، بۆ ھاۋبەش بۆ خوا دانەرەكان، كە ئىۋە بۆبە بېر كىرەۋەى وا سەقەتتان ھەبە، چونكە سۈشتە كەتان خراپە، چونكە بارە دەرۋونىبە كەتان خراپە، {گۆزە چى تىدابى ئەۋەى لى دەرژى}، ۋەك پىشترىش باسماں كىر، كەۋاتە: بەلى مەرۋف مەعدەنى چۆن بى، ھەر بەۋ شىۋەش كىرەۋە كات، ھەر بۆبە پىۋىستە ئىنسان زۆر كار لەسەر جەۋھەرۋە كەسايەتتى و مەعدەن و دىۋى پەنھانىى خۆى بكات، ئەگەر بىھوئى رۋالەتى جوان بى، دەبى ھەۋل بدات: نىۋەرۋكى ئاۋەدان بى، لە راستىدا ئەۋە رۋوحى پاك و چاكى مەرۋفە، كە كىرەۋە رۋالەتتەبە كانى چاك دەكات.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى ئىمە لەۋ كەسانە بگىرئى كە سەر كەۋتوو دەبن، ناخى خۆيان پاك و چاك بىكەن، چونكە ناخى ئىمە جىگەى سەرنجى خوابە، نەك رۋالەتەمان.

ۋەك پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىبەتى: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَىٰ صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۲۵۶۴).

ۋاتە: بە دىنباىى خوا تەماشى دىمەن و مال و سامانەكانتان ناكات، بەلكو تەماشى دلەكان و كىرەۋەكانتان دەكات.

جىى سەرنجى خوا: دلە، دلش سەرچاۋەى كىرەۋەكانە، ئەگەر دلەكە پاك و چاك بى، بە تەئكىد كىرەۋەكانىش پىك و راست و شەرعى دەبن.

مهسه له ی چواره م:

خوا به پیغه مبهری فهرمووه ﷺ: له باره ی رووحه وه پرسیارت لیده کهن، بلئی: رووح له کارو فرمانی پهروه ردگارمه و، که میکیش نه بی زانیاریتان پینه دراوه:

خوا ده فهرموی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵)

شیکردنه وه ی ثمه نایه ته، له سنی برگه دا:

(۱)- ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ له باره ی رووح (گیان) هوه پرسیارت لیده کهن.

بیگومان پرسیاریان لیکردوه ده رباره ی: چیه ت و جه وه هری رووح که چیه؟! ناخی مروّف؟ هه موو مروّفیک هه ست ده کات که جهسته به کی هه به و شتیکی دیکه ی په نه انیشی هه به، جگه له وه جهسته به.

(۲)- ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، بلئی: رووح له کاری پهروه ردگارمه.

وشه ی (امر) لیره دا: (الأمر: إمّا مُرَادِفٌ لِلشَّيْءِ، أي: الشَّيْءُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُوَ لِلَّهِ، أَوِ الْمُرَادُ الْأَمْرُ التَّكْوِينِي)، وشه ی (امر): یان مه به ست پیی شته، واته: نه و شته مه زنه ی که ته نیا هی خواجه، یا خود مه به ست له وشه ی (امر)، فرمانی هینانه دئی (تکوینی) به، واته: رووح به فرمانی راسته و خوئی خوا ﷻ هاتوته دی، عالمی (خَلْقٌ) نه و شتانه ن که خوا پله پله دروستیان ده کات، به لام عالمی (امر) نه و شتانه ن که خوا راسته و خوئی دروستیان ده کات.

(۳)- ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، که میکیش نه بی زانیاریتان پینه دراوه.

نایا لیره دا دویندراوه کان کین؟ ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ﴾، نه م (م) ی سهر (أُوتِيتُمْ)، که راناوی کوی دوینراوه، مه به ست پیی کین؟ زانایان زوریان قسه له و باره وه کردوه، به لام پیم وایه مه به ست تیکرای مروّفانه، چونکه: ده گونجی له و باره وه چوار راو بوچوون هه بن:

أ/ ده گونجی هاوبه ش بو خوا دانه ره کان بن.

ب/ دەگونجی جووله که کان بن، وهك له هووی هاتنه خواره وه که ی دا باسمان کرد.

ج/ دەگونجی برواداران بن.

د/ دەشگونجی هه موو مروڤه کان بن.

که من ئه وهی چواره مم پی راستره، به ته ئکید هه م هاوبه ش بو خوا دانهره کان و، هه م جووله که وه نه صرانییه کان و، خاوه ن کتیه کان به گشتی و، هه م برواداران و، تیکرای مروڤه کانیش، که مێک نه بی زانیاریان پی نه دراوه، واته: زانیارییه کی که میان پیدراوه، له چاو ئه وه هه موو نهینییانه ی له گهردوون دا هه ن، گهردوونی بیزاو و نه بیزاو، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ الْحَاقَّةُ، وانیه (وهك ده ئین ئه ی بیرواینه!) سوئند ده خۆم به وهی که ده بینن و به وهش که نایینن، یان وهك ده فهرموئ: ﴿عَلَيْكُمْ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴿٧٣﴾ الْأَنْعَامِ، زانای په نهان و ئاشکرا.

ئججا به نسبت زانیاری خاوه و، به به راورد له گه ل زانیاری خوادا، به ته ئکید ئیمه زانیارییه کی که ممان پیدراوه و، ئه مه ش ئاماژه یه به وه که: ئیوه به و زانیارییه که مه، ئه گه ر ده رکی چیه ت و جه وه هری رووحتان نه کرد، مه چن نکوولی له بوونی رووچ بکه ن، چونکه زانیارییه که تان هینده نیه، هه موو شتیکی پی بزنان، هه موو نهینیه کانی پی بزنان و، هه موو مه ته له کانی گهردوونی پی حه ل بکه ن، ئججا یاسایه کی لۆژیکی و (منطقی)یه: (إِنَّ عَدَمَ الْعِلْمِ لَا يَسْتَلْزِمُ عِلْمَ الْعَدَمِ)، واته: زانیاری نه بوون به شتیک، به لگه نیه له سه ر نه بوونی ئه وه شته، نه بوونی زانیاری به شتیک، نابی بکریته به لگه ی، یان بکریته زانیاری، له سه ر ئه وهی که ئه وه شته نیه، زورشته هه یه تو نایزانی، به لام هه شه.

کورتە باسیک لە بارەی رووحەو

ئەم کورتە باسە لە پینچ برگەدا دەخەینە روو:

یەكەم: مانای وشەى رووح لە قورئاندا؟

دووهم: رووح چیه و چۆنه؟

سێهەم: ئایا لیکۆلینەو لە بارەى رووحەو، رپیندراو، یاخود رپى لنگیراوه؟

چوارەم: بەلگەکانى رپواپى لیکۆلینەو لە بارەى رووحەو.

پینجەم: پینچ هەلۆهستەى رۆشکەرەو لە بارەى رووحەو.

برگەى یەكەم: وشەى رووح، بە لای كەمەو، بە پینچ واتایان هاتو،

بە پێى سەرنجدانى من:

١- رووحى مروّف، وهك له سوورەتى (الحجر) ئایەتى (٢٩) دا هاتو، خوا دەفەرموى: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوْحِي﴾، واتە: لەو رووحە (كە دروستكراوى تايهەتى خۆمە) فووم بە بەردا كرد، كە مەبەست پێى جەستەى ئادەمە الطّيّب، كەواتە: رووح مەبەست پێى ئەو شتە مەعنەوييەى كە لە مروّفدا هەبە، جگە لە جەستەكەى، جەستەكەى ئەو بەرەهەستە، بەلام رووحەكەى، شتێكى نابەرەهەستەو، بە پینچ هەستەكان دەرك ناكړي.

٢- وشەى رووح، وهك ناو بۆ جبريل، يان وهك سيفهت بەكارهاتو، وهك له سوورەتى (النبا) ئایەتى (٢٨) دا، دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًا﴾، واتە: ئەو رۆژەى كە رووح و فریشتەكان بە ریز دەووستن، كە بە تەكید مەبەست لە رووح: جبریلە، چونكە لە سوورەتى (الشعراء) دا، خوا دەفەرموى: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾، واتە: رووحى ئەمىن دایبەزاندۆتە سەر دلى تو، هەرۆهە (روح القدس) یش هەر كراوه بە ناو، يان نازناو بۆ جبريل: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ النحل - ١٠٢ - كەواتە: مانای دووهمى وشەى رووح لە قورئاندا، بریتىە لە جبريل.

٣- وشەى رووح، بەكارهێنراوه بۆ عيسا الطّيّب، وهك خوا لە سوورەتى (النساء) ئایەتى (١٧١) دا، دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ

وَرُوحٌ مِّنْهُ ﴿٤﴾ واتە: بێگومان مەسیح، عیسی کۆری مەریەم، پەوانە کراوی خواوە و وشە ی خواوە فریبی داوە بۆ مەریەم و رووحیک بوو لە لایەن خۆیەوه {یانی: رووحیک تاییەت بوو لە لایەن خۆی پەرەردگارەوه، کە خراوەتە نێو مندالدانی مەریەم}.

٤- وشە ی رووح بە کارهاتووە بۆ قورئان، لە سوورەتی (الشوری) ئایەتی (٥٢) دا، خۆی پەرەردگار دەفەرموێ: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ واتە: ئاوا بەو شێوەیە {کە پیشتر وەحییمان بۆ پیغەمبەران ناردووە} رووحیکیشمان بە فەرمانی خۆمان بۆ لای تو سڕوش کردووە {کە بە تەئکید مەبەست لە رووح، لێرەدا: قورئانە}.

٥- وشە ی رووح، بریتییە لە پشتگیری کردنی تاییەتی خۆی بەرز، بۆ برواداران، وەك لە سوورەتی (المجادلة) ئایەتی (٢٢) دا هاتووە، خوا دەفەرموێ: ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ واتە: ئەوانە کە سانیکن، خوا ئیمانی لە دڵیان دا چەسپاندووە، {کَتَبَ} یانی: تۆماری کردووە و چەسپاندوویەتی، ئەسلی واتای: {كَتَبَ}: نووسی، بەلام شتیک کە بنووسری، تۆماری دەکری و دەچەسپیتری] ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ بە رووحیک تاییەت لە لایەن خۆیەوه، پشتگیری کردوون، کەواتە: {بِرُوحٍ مِّنْهُ} یانی: {تأييد مِنْهُ}، کەواتە: پشتگیری کردنی تاییەتی خوا، بۆ ئیماندارانیش، بە رووح ناوبراو.

برگە ی دووهم: رووح چییە و چۆنە؟

لەم برگە یەدا ئیمە مەبەستمان ئەو یە کە زانا یان لەو بارەوه چۆن یان قسە کردووە؟!

١ - (المعجم الوسيط)^(١) لەوبارەوه گوتوویەتی:

(الروح: مَا بِهِ حَيَاةِ النَّفْسِ يُدْكَرُ وَيُؤَنَّثُ، وَالنَّفْسُ، وَالنَّفْسُ، وَالْجَمْعُ أَرْوَاحٌ، وَالْقُرْآنُ، وَالْوَحْيُ، وَفِي الْفَلْسَفَةِ: الرُّوحُ مَا يُقَابِلُ الْمَادَّةَ)، واتە: رووح شتیکە کە ژبانی نەفسی پێو بەندە و لە رووی زمانی عەرەبییەوه: هەم بە {مُدْكَر} دێ {هَذَا رُوحٌ} و هەم بە {مؤنث} ییش دێ {هذه رُوحٌ}، وشە ی رووح بە مانای نەفس بە کاردی، بە مانای هەناسەدانیش بە کاردی {بە مانای ژبان و هەناسەدان} و کۆی رووح {أرواح}، هەر و هەر رووح بە مانای قورئان بە کارهاتووە، بە مانای وەحییش بە کارهاتووە، لە فەلسەفەش دا رووح شتیکە لە بەرانبەر ماددە دایە.

مادده نهو شتهیه که به پینج ههسته کان دهک دهکری، به لام رووح له دهره وهی بازنه ی پینج ههسته کانه.

٢ - (ابن القیم) له کتیبی (الروح) دا هیناویه تی: (إِنَّ الرُّوحَ جَوْهَرَ بَسِيطَ مُجَرَّدَ، وَجِسْمٌ نُورَانِيٌّ، مُخَالَفٌ يَطْبَعُهُ لِلْجِسْمِ الْمَحْسُوسِ، سَارَ فِيهِ سَرِيَانُ الْمَاءِ فِي الْوَرْدِ، لَا يَحْدُثُ إِلَّا مُحْدِثٌ، وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ (البقرة) (١).

واته: رووح بریتیه له جه وهه ریکی ساده ی رووت و، جیسمیکی نوورانییه، به سروشت له مادده ی به رهه ست جیایه، رووح ده چپته نیو جهسته وه، وهک چوون ئاو ده چپته نیو گوول {نهو ته راییه ی که له نیو گوولیکدا ههیه، بونه که ی له گه لی تیکه ل و ئاویتیه} رووح ته نیا به پهیدا که ریکی پهیدا ده بی، ئه ویش قسه ی خوای به رزه که ده فهرموئی: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ (البقرة) واته: بیه به کسه ره ده بی.

(٣ و ٤) - (الغزالی) و (راغب الأصفهانی) یش ئاوا پیناسه ی رووح ده کهن، ده لئین: (الرُّوحُ: لَيْسَ بِجِسْمٍ وَلَا جِسْمَانِيٍّ، مُتَعَلِّقٌ بِالْبَدَنِ، تَعَلَّقُ التَّدْبِيرَ وَالْتَّصْرُفَ) (٢).

واته: رووح نه جیسمه و نه جیسمانییشه، به لکو په یوهسته به به دهنه وه، وهک په یوهسته بوونی سه ره رشتییکردن و، هه ل سوورانندی جهسته.

لیره دا پئویسته نه وه بزانی که زانا پئشووه کان که باسی (جسم) یان کردوه، مه به ستیان پئی مادده بووه، (جسم) واته: مادده، شتی به رهه ست، (جسمانی) واته: شتی که له مادده دروست ده بی، ئه وان له جیاتی وشه ی مادده، وشه ی (جسم) یان به کارهیناوه، ده بی نه وه بزانی، (ابن القیم) که ده لی: (جِسْمٌ نُورَانِيٌّ) واته: رووحیش حاله تیکی ماددییه، به لام مادده یه کی نوورانیی، واته: جگه له و مادده یه ی که به پینج ههسته کان ده زانی، نه و مادده یه جو ره مادده یه کی دیکه یه، که به پینج ههسته کان دهک نا کری.

٥ - (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره که ی (٣) خویدا ده لی: (الرُّوحُ: يُطْلَقُ عَلَى الْمَوْجُودِ الْخَفِيِّ الْمُنْتَشِرِ فِي سَائِرِ الْجَسَدِ الْإِنْسَانِيِّ، الَّذِي دَلَّتْ عَلَيْهِ آثَارُهُ مِنَ الْأَذْرَاكِ وَالتَّفَكِيرِ، وَهُوَ الَّذِي يَتَقَوَّمُ فِي الْجَسَدِ الْإِنْسَانِيِّ حِينَ يَكُونُ جَنِينًا، بَعْدَ أَنْ يَخْفِيَ عَلَى نُزُولِ النُّطْفَةِ فِي الرَّحِمِ مِائَةً وَعِشْرُونَ يَوْمًا).

(١) الروح، ابن قیم الجوزیه، تحقیق، عصام الدین الصبابی، دار الحدیث ٢٠٠٣، ص ٢٢٧.

(٢) تفسیر المنیر: ج ٨، ص ١٦٨.

(٣) التحریر والتنویر: ج ١٥، ص ١٩٦.

واته: رووح به کارده هیترئ، بو ئه و دروستکراوه په نهانهی، که به نیو هه موو جهستهی مروّفدا بلاو بوّتهوه، که شوّینه واره کانی به لگهن له سه ری، شوّینه واره کانی وه ک شت زانین و بیرکردنه وه، رووح له جهستهی مروّفدا په یداده بی، له کاتیکدا که کورپه له یه، دوا ی ئه وهی که (نطفة) ده چّیته نیو مندالدانی دایکه وه و سه دو بیست (۱۲۰) پوژی به سه ردا تیده په رن، دوا ی ئه وه رووحی به به ردا ده کری.

وه ک له سووره تی (الحجر) ئایه تی (۲۹) دا، خوا ده فه رموی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، واته: کاتیک جهسته که یم ری کخست و له رووحی خوّم فووم به به ردا کرد، واته: ئه و رووحه م به به ردا کرد که وه ک فوویه ک چه ند به خیرایی په یدا ده بی و ئه نجام ده درئ، ئاوا به و شیویه به، ئه و رووحه به خیرایی ده چّیته نیو جهسته یه وه، نه ک وه ک دروستکراوه ماددییه کان، پله پله دروست بی.

له سووره تی (الفجر) دا، خوا ده فه رموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عِبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنِّي ﴿٣٠﴾﴾، واته: ئه ی نه فسی ئارامگرتوو! بچووّه نیو به بنده کا مه وه، تو له خوا رازی و خواش له تو رازییه. بچو نیو به بنده کانم و بچو نیو به هه شته که مه وه.

(۶) - دوا قسه له باره ی رووحه وه که ئایا رووح چیه و چۆنه؟! ئه م قسه یه له (الشوکانی) ه وه دینین، ئه ویش له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ده لئ:

﴿وَقَدْ حَكِيَ بَعْضُ الْمُحَقِّقِينَ: أَنَّ أَقْوَالَ الْمُخْتَلِفِينَ فِي الرُّوحِ بَلَغَتْ إِلَىٰ مِائِيَةِ عَشْرٍ وَمِائَةٍ (۱۱۸) قَوْلٍ، فَانظُرْ إِلَىٰ هَذَا الْفُضُولِ الْقَارِغِ، وَالتَّعَبِ الْعَاطِلِ عَنِ النَّفْعِ، بَعْدَ أَنْ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ قَدْ اسْتَأْثَرَ بَعْلِمِهِ، وَلَمْ يُطْلِعْ عَلَيْهِ أَنْبِيَاءَهُ، وَلَا أُذِنَ لَهُمْ بِالسُّؤَالِ عَنْهُ، وَلَا الْبَحْثِ عَنْ حَقِيقَتِهِ، فَضَلًّا عَنْ أُمَّهِمُ الْمُقْتَدِينَ بِهِمْ﴾.

واته: هه ندیک له لیکۆ له ره وان گوتوو یانه: قسه ی ئه وانه که له باره ی رووحه وه، پیکه وه نا کۆک بوون و راجیایان هه بووه، ژماره ی قسه کانیا ن گه یشتۆته (۱۱۸) قسه، واته: (۱۱۸) رایان له باره ی ناساندنی رووحه وه، خستوونه روو، ئنجا شه وکانیی ده لئ: {ته ماشای ئه و هه موو قسه زیاده بوّشانه بکه و، ئه و هه موو ماندوو بوونه بی سووده و خالیی له سووده، بکه، دوا ی ئه وهی که زانیویانه خوا زانیاریی رووحی، ته نیا لای خو ی گداوه ته وه و، هیچ

کام لە پیڤه مبه رانیشی له حه قیقه تی رووح ناگادار نه کردۆته وه و مؤله تیشی پینه داون که له باره یه وه بپرسن، یاخود له جه وه ره رو حه قیقه ته که ی بکوئنه وه، چ جای ئۆمه ته کانیا ن که شوین ئه وه پیڤه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده که ون.

هه لبه ته ئه وه رای (الشوکانی) ه له ته فسیره که ی خو ی دا ^(١)، ئه و رای وایه که هیچ بواری تیدا نیه حه قیقه تی رووح بزانی، به لام رای دیکه هه یه که له برگه ی سییه م و کو تایی ئه م کورته لی کوئینه وه یه دا، ده رباره ی رووح، ده یخه ی نه روو.

برگه ی سییه م: ئایا لی کوئینه وه له باره ی رووحه وه، ری پیدراوه؟ یان ری لیگیراوه؟

(١) - به شیک له زانایان واته: که مینه یه ک، وا له و ئایه ته موباره که تیکه یشتوون، واته: ئایه تی ژماره (٨٥) ی سوورەتی (الإسراء)، که ده فه رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

که ریگره له به رده م لی کوئینه وه له باره ی رووحه وه، بوچی؟ ده لئین: چونکه خوا فه رموویه تی: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، بلی: رووح له کاری {یاخود: له فه رمانی} په روو ده رگا رمه، واته: شتیکی تایبه ته به خوا وه ﴿قُل﴾، ئه وان وای لی تیکه یشتوون، که واته: ئیوه ئومیدی ئه وه تان نه بی په ی پی ببه ن!

هه روو هه دواییش که ده فه رموی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئه ندازه یه کی که میش نه بی زانیاریتان پی نه دراوه، ده لئین: به و ئه ندازه که مه زانیارییه ش، مرؤف ناتوانی ده کی چیه ت و حه قیقه تی رووح بکات، که مینه یه ک ئه وه پرایانه.

(٢) - به لام رای زۆرینه - که ئه وانیش پینکاویانه به بوچوونی من و، رای ئه وان رای راست و بی گرتی و گو له - ئه وه یه که ئه و ئایه ته موباره که ئه وه ناگه یه نی، که لی کوئینه وه، ری لیگیرا و بی له باره ی رووحه وه، به لکو ته نیا ئه وه ده گه یه نی، که رووح له کارو فه رمانی تایبه تی خوا یه، واته: جیا یه له ماده، جیا یه له جه سته.

دواییش که ده فه رموی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئه وه ش باسی واقعی حالی مرؤف ده کات، که هه م له باره ی رووحه وه، هه م له باره ی غه یری رووحیه وه،

مرؤف زانیاریه که‌ی که‌مه، له چاو نه‌ئیییه کانی گه‌ردوون و، له به‌رانبه‌ر زانیاری بی سنووری خوادا، زانیاری مرؤف زور که‌م و گچکه‌یه، به‌لام مانای وانیه که به‌و زانیاریه که‌م و گچکه‌یه، نه‌توانی هیچ شتیک بزانی. با نه‌توانی ماهیه‌ت و چیه‌ت شته‌کان بزانی، به‌لام ده‌توانی کاله^(۱) رووشینیان بکا و، ده‌توانی سه‌ره‌ده‌ریکیان لییکا.

ئه‌وه‌ش که‌ رووح له کاری تاییه‌تی خوایه، یاخود له فه‌رمانی تاییه‌تی خوایه، له سی‌تایه‌ت له قورئاندا، خوا ﷻ ئه‌و راستیه‌ی فه‌رموو:

یه‌که‌م: له سووره‌تی (الحجر)، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَكِّدِينَ﴾ (خوا روو به‌ فریشته‌کان ده‌فه‌رموی): واته: هه‌ر کاتی ریکم خست، (واته: جه‌سته‌که‌یم ریکخست) و له رووحی خوم فووم به‌ به‌ردا کرد، (واته: له‌و رووحی که‌ تاییه‌ته به‌ خومه‌وه، واته: له جینیسی ماده‌ه نیه، ئه‌و رووحه‌م به‌شیوه‌ی فووئیک به‌ به‌ردا کرد) بو‌ی به‌ کرئووشدا بکه‌ون.

دووهم: هه‌روه‌ها هه‌مان تایه‌ت و به‌ هه‌مان بیژه له سووره‌تی (ص) تایه‌تی (۷۲) شدا، هاتوه.

سییه‌م: هه‌روه‌ها له سووره‌تی (السجدة) شدا هاتوه، به‌لام به‌م سیاقه که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ (۷) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ﴾ (۸) ﴿ثُمَّ سَوَّيْنَاهُ وَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَا لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (۹)

خوا ﷻ پیناسه‌ی خوی ده‌کات ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾، خوا ئه‌و زاته‌یه، ئه‌و که‌سه‌یه، که‌ هه‌ر شتیکی دروستی کردوه، به‌ باشترین شیوه دروستی کردوه و ده‌ستیکی دروستکردنی مرؤفیشی له قوره‌وه بووه (واته: جه‌سته‌که‌ی له قور بووه (ئاو + گل))، دوایی وه‌چه‌که‌ی له پوخته‌یه‌ک (رپازنه‌راوئیک)، له ئاوئیکی به‌ که‌م دانراو، گپراوه، دوایی ریکخستوه، (جه‌سته‌که‌ی ریکخستوه و ئاماده‌ی کردوه، به‌ که‌لی ئه‌وه بی رووحی به‌ به‌ردا بکری) دوایی له رووحی خوی (دروستکراوی تاییه‌تی خوی) فووی به‌ به‌ردا کردوه و بیست و چاوه‌کان و عه‌قله‌کانی بو‌ داناون، ئیوه که‌میک نه‌بی سوپاسگوزاری (خوا) ناکه‌ن (یاخود: که‌میکیش سوپاسگوزاری خوا ناکه‌ن).

(۱) کاله رووشین: ئه‌نجامدانی شتیک به‌ نیوه چلی، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رکیل و له قه‌ده‌رحال.

لیره‌دا دویندراو به مانای دووه‌میان، ده‌بی‌ هاوبه‌ش بوّ خوا دانهر و کافره‌کان بن، به‌لام به مانای یه‌که‌م: {که‌می‌ک نه‌بی‌ سوپاس‌گوزاریی خوا ناکه‌ن} مه‌به‌ست پی‌ی کوی مرؤفه‌کانه و که‌مه‌که‌یان که سوپاس‌گوزاریی خوا ده‌که‌ن، بروادارانن و زورینه‌که‌یان که سوپاس‌گوزاریی ناکه‌ن، بی‌روایان و هاوبه‌ش بوّ خوا دانه‌رانن.

به پی‌ی زانیاریی من‌ثم‌ نایه‌ته (السجدة - ۹ -)، تاکه شوینه له هه‌موو قورئاندا، خوا ﷻ باسی ئه‌وه بکات که دوا‌ی ئه‌وه‌ی جه‌سته‌ی مرؤفان به‌گشتی ریک‌ده‌خات و ناماده و سازیان ده‌کات، که به‌که‌لکی ئه‌وه بین، پروو‌حیان به‌به‌ردا بکا، ئنجا پروو‌حیان به‌به‌ردا ده‌کات.

شوینه‌کانی دیکه، ته‌نیا باسی دروست‌کردنی ئاده‌من، که باسی ریک‌خستنی جه‌سته‌که‌ی و پروو‌ح به‌به‌ردا کردنی ده‌که‌ن، به‌لام ئیره تاکه شوینیکه باسی ئه‌وه بکات، چون خوا ﷻ جه‌سته‌ی مرؤفاتی به‌گشتی له پوخته‌یه‌کی قورپی ریک‌خستوه و، دوا‌یش له‌و پروو‌حه که دروست‌کراوی تاییه‌تی خو‌یه‌تی، فووی به‌به‌ردا کردوون.

برگهی چوارم: به لگه‌کانی ره‌وایی لیکۆلینه‌وه له باره‌ی رووحه‌وه:

له ته‌فسیره‌کاندا نه‌مبینیوه، به لگه له‌و باره‌وه به‌یترینه‌وه، ره‌نگه هه‌شبێ و من نه‌مبینی بی، له‌و ته‌فسیرانه‌دا که په‌رژاومه ته‌ماشایان بکه‌م و سه‌ره‌نجیان بده‌م، نه‌مبینی.

ئججا ئیمه چوار به‌لگان له‌وباره‌وه، وه‌ک نمونه دینینه‌وه:

ده‌گونجی ئه‌و ئایه‌تانه، له‌و باره‌وه به‌به‌لگه به‌یترینه‌وه، که سه‌ره‌نج‌دانی رووح و تیوه‌پامانی و لیکۆلینه‌وه له‌ باره‌یه‌وه، شتیکی - به‌لای که‌مه‌وه - رپیتدراوه، ئه‌گه‌ر فه‌رمان پیتکراویش نه‌بی:

(۱) - له سووره‌تی (الذاریات) دا، که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿۲۰﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۱﴾ هه‌روه‌ها له زه‌ویی دا نیشانه هه‌ن، بۆ پروا پته‌وان {یاخود: بۆ زانیاری ته‌واوان، (موقنین) کۆی (موقن) ه، که سیک زانیاریه‌کی هه‌یه، له عه‌قل و دلی دا چه‌سپاوه، له‌ره‌له‌ری تیدا نیه و گومان و دوو دلی نه‌ماوه، ده‌شگونجی مه‌به‌ست ئیمانیکه‌ی به‌و شیوه‌یه بی، گرنگ ئه‌وه‌یه خوا ده‌فه‌رموی: له زه‌ویی دا نیشانه هه‌ن، بۆ ئه‌وانه‌ی ئه‌هلی یه‌قینن { ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ هه‌روه‌ها له خودی خوشتان دا ئایا نابین؟

ئججا که به‌ ته‌ئکید (ئایا نابین؟)، مه‌به‌ست پتی بینینی، عه‌قل و دل، واته: ئایا سه‌ره‌نج ناده‌ن و تیوه‌پانامین؟ یانی: وه‌ک چۆن پتویسته له نیشانه‌کانی په‌روه‌ردیگار تیتی خوا، له زه‌ویی دا، پامین و، سه‌ره‌نجیان لی بده‌ین و، لیان بکۆلینه‌وه، به‌ هه‌مان شیوه‌ش خوا فه‌رمان پتی ده‌کات، به‌ پرسیارکردنی نکوولیلێکه‌رانه، یاخود سه‌ره‌زنشته‌کرانه و ده‌فه‌رموی: هه‌روه‌ها له خوشتاندا نیشانه هه‌ن، بۆچی سه‌ره‌نج ناده‌ن و پانامین؟ بۆچی لی ناکۆلنه‌وه؟ ناشکراشه: ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ ﴾ له خو‌تاندا، هه‌م جه‌سته ده‌گرته‌وه، هه‌م رووحیسه ده‌گرته‌وه، چونکه خودی ئیمه هه‌ردووک پیکه‌اته سه‌ره‌کیه‌که‌مان ده‌گرته‌وه، که جه‌سته‌یه‌کی خاکیه، له‌گه‌ل رووحیکه‌ی خوا، به‌و واتایه که خوا ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ ﴾ رووحی به‌ شیوه‌ی تابه‌ت دروستکردوه.

(۲) - له سووره‌تی (فصلت) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ سَرَّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۵۳﴾ واته: له‌مه‌و

دوا نیشانه کانی خوْمانیان له ناسۆیه کان و، له خودی خوْشیاندا پێشان ده دهین، ههتا بوْیان ده رکه وۆی که هه قه، {خوا هه قه، یان قورئان هه قه} ئایا بهس نیه بوْ خوا که چاودێر و ناگاداره به سه ره هه موو شتی که وه؟

(٣)- له سووره تی (الطارق) دا، خوا ده فه رمو ۆی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۗ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾﴾، واته: با ئینسان سه رنج بدات، له چی دروست کراوه! له ناویکی ده رقولیو دروست کراوه، که له نیوان (ئیسقانی) پشت و سینگ دیته ده ری.

که ده فه رمو ۆی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۗ﴾، با ئینسان سه رنج بدات، له چی دروست کراوه؟ دوا یی که ده فه رمو ۆی: ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾، له ناویکی ده رقولو، که به ته کان دیته ده ری، مه به ست پێی ئاوی پیاوو ئافره ته، کاتی ژن و میرد پیکه وه جووت ده بن، ئنجا هه ره چهنده لیره ته نیا با سی جهسته یه، به لام ئه مه ئه وه ناگه یه نی که مرۆف بیر له روو حیسی نه کاته وه.

(٤)- له سووره تی (الأعراف) دا، خوا ده فه رمو ۆی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾﴾ الأعراف، واته: ئایا سه رنجیان نه داوه ته مو لکی فراوانی ئاسمانه کان و زه وی و، هه ره شتی که خوا دروستی کردوه؟... ئنجا له نیو ئه و شتانه دا که خوا دروستی کردوون، خودی مرۆفه، که له جهسته یه کی خاکی به ره هه ست و، له روو حیکی خوا بی، نابه ره هه ست، دروست کراوه.

که واته: خوا ﴿﴾ به سه رزه نشت کردن و نکو و لیبیلێکردنه وه ده فه رمو ۆی: بوچی سه رنجیان نه داوه ته مو لکی ئاسمانه کان و زه وی و هه ره شتی که خوا دروستی کردوه؟ ئه و ئایه ته مو باره کانه به لای که مه وه ری پیدان ده گه یه نن، به وه که مرۆف له باره ی روو حه وه بکو لیته وه، به لکو ده توانین بلین: پتویست بوونیش ده گه یه نن.

برگە ی پینجەم : پینج هەلۆهستە ی رۆشنگەرەو هەبارە ی رووحەو:

یەك: چۆنیەتی دروستكرانی رووم؟

زانایان لەو بارەو ه زۆر قسەیان کردو، بەلام هەر بە كورتی دەئیم: وا پێدەچێ چۆنیەتی دروستكرانی رووم، لە چۆنیەتی دروستكرانی جەستە، كە پلە پلە دروست دەبن، جیایی و، رووم، خوا یەكسەر دروستكردبێ، ئایا بەلگەمان لەو بارەو ه چیه؟ بەلگەمان لەو بارەو ه ئەو پستە یە قورئانییە یە كە لە هەركام لە سوورەتەكانی: ١ - (الحجر) و، ٢ - (ص) و، ٣ - (السجدة) شدا هاتو، لە سوورەتی (ص) و (الحجر) دا، دەفەرموی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ﴾ (٢٩). ئنجا هەركات رێكم خست (جەستەكە ی) و لە رووحی خووم فووم بە بەردا كرد.

بەلام لە سوورەتی (السجدة) دا دەفەرموی: ﴿وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ لە رووحی خو ی فووی بە بەردا كرد، هەلبەتە: فوو كردنە شتێك، یان فوو كردنە نێو شتێك، زۆر خێرایە، ئنجا ئەم تەعبیرە موبارەكە ی قورئان، ئەو ه ی لێ دەفامرێتەو: كە رووم راستەوخو و یەكسەر دروست ببێ، نەك وەك شتێكی ماددی پلە پلە دروست ببێ، بو وێنە: جەستە ی مرووف لە مندالدانی دایكی دا: پیتش (نطفة) یە، دوا یی دەبیتە (علقة)، دوا یی دەبیتە (مُضْغَةٌ) و.... قوئاغە كانی دیکە، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ (١٢) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ (١٣) ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (١٤) ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾.

واتە: بە دنیاییەو ه ئیمە مرووفمان لە پوخته یەك لە قورپی دروستكردو، (پوخته یەك ی وەرگیراو لە قور)، دوا یی ئەو پوخته یە ی كە لە قور وەرمانگرتو، كردمان بە نوظفە، لە نشینگە یەك ی سەقامگیردا (كە مەبەست پیتی مندالدانی دایكە)، دوا یی ئەو نوظفە یە مان كرده خوینپارە (علقة)، دوا یی ئەو خوینپارە یە مان كرده زارجوو (مُضْغَةٌ)، (پارچە گوشتێك بە قەدەر زارجوویك) دوا یی ئەو پارچە گوشتە كە هیندە ی زارجوویكە، گیرامان بە ئیسقان، دوا یی ئیسقانه كانیشمان بە گوشت داپووشی، دوا یی كردمانە دروستكراویكی دیکە، (كە ئەمە دوا ی چوار مانگ و دە شەو، بە رای زۆربە ی زانایان مەبەست پیتی

رووح به بهردا کردنیه تی، بویه ده فهرموئی: ﴿خَلْقَاءَ آخَرَ﴾، پیشن تا کو له حاله ته کانی: (نُطْفَةَ) و (عَلَقَةَ) و (مُضْغَةَ) و (عظام) و... هتد دابووه، بهر له وهی رووحی به بهردا بکری، جوړه دروستکراویکی دیکه بووه: زیندوو (حي) بووه، به لام رووحی له بهردا نه بووه، ژبانی له بهردا بووه، به لام رووحی به بهردا نه کراوه، به لام دواپی که ده فهرموئی: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾، له دواپی چوار مانگ و ده شهو، دواپی ئه وهی له رووه جهسته یه که وه، ریک و پیک و تهواو ده بی و به که لکی ئه وه دپی، که رووحی به بهردا بکری، خوا رووحی به بهردا ده کات، که خوا ده فهرموئی: به شیوهی دروستکراویکی دیکه دروستمان کردا ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، به رزی و پیز بو خواپی باشترینی به دیهینه ران.

ئمهش وهك گوتمان: ئه وهی لی وهرده گیری که رووح ده بی راسته وخو دروست بووبی، به بی ئه وهی کاتی پی چووبی و به پله پله دروست نه بووبی، وهك جهسته.

دوو: کاتی دروستکرانی رووح:

ئه وهش دیسان ته نیا خواپی په نهانزان و به دیهینه ر و په روه ردگار ده یزانی، به لام له و باره وه زانایان دوو رایان هه ن:

أ - هه ندیکان ده لین: رووح پیشتر، واته: بهر له وهی جهسته که بخولقی، به شیوهی (نُطْفَةَ) و (عَلَقَةَ) و (مُضْغَةَ)، له مندالدانی دایک دا، رووحه که پیشتر هه ر بووه.

ب - هه ندیکش ده لین: کاتی ئه و جهسته یه ده گاته ئه و حاله ته ی، به که لک بی رووحی به بهردا بکری، واته: دواپی چوار مانگ و ده شهو، له و کاته دا خوا رووحه که ی ده هیتته دی.

به لام پیم وایه هیچ کام له و دوو رایه، به لگه یه کی وایان به دهسته وه نیه، که جی دنیایی بی و لی مسوگه رو پی پشت نه ستور بین.

لیره دا به پیوستی ده زانم: نامازه بکه م به هه له یه کی زه قی زانای ناودار (محمد الطاهر بن عاشور)، که له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱)، گو تویه تی: (فَقِيلَ: الْأَرْوَاحُ مَخْلُوقَةٌ قَبْلَ خَلْقِ الْأَبْدَانِ الَّتِي تَنْفَخُ فِيهَا، وَهُوَ الْأَصْحُ الْجَارِي عَلَى ظَوَاهِرِ كَلِمِ النَّبِيِّ ﷺ فَهِيَ مَوْجُودَةٌ مِنَ الْأَزَلِ كَوْجُودِ الْمَلَائِكَةِ وَالشَّيَاطِينِ).

له‌وباره‌وه که ئایا رووحه‌کان که‌ی دروست بوون؟ رایه‌ک دینتی که ده‌لتی: له کاتی دروست بوونی جه‌سته‌دا، هەر رووحه، خوا دروستی ده‌کات و به‌ به‌ر جه‌سته‌که‌یدا ده‌کات، به‌ به‌ر ئه‌و کۆرپه‌له‌یه‌ی که له مندالدانی دایکی دا، گه‌یشتۆته قۆناغی‌کی دیاریبکراو، دوایی ده‌لتی:

{گوتراویشه: رووحه‌کان پیش هینانه دی جه‌سته‌کان، دروستکراون {واته: پیش هینانه‌دی ئه‌و جه‌ستانه‌ی که رووحه‌کانیان به‌به‌ردا ده‌کرین} هەر ئه‌و قسه‌یه‌ش راسته‌ و ئه‌و قسه‌یه‌ش به‌ پنی رواله‌تی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ریک دیته‌وه، که رووحه‌کان له ئه‌زه‌له‌وه، {واته: به‌ بئ ده‌ستپیکردن، هەر بوو ون} وه‌ک بوونی فریشته‌کان و شه‌یتانه‌کان!!

ئججا وشه‌ی ئه‌زه‌ل، یانی: هەر بوو و بئ سهره‌تا، که به‌ ته‌ئکید ئه‌وه هه‌له‌یه‌کی زه‌قه، ئه‌و زانا به‌رزه‌تیی که‌وتوه، چونکه نه‌ رووحه‌کان ئه‌زه‌لیین و نه‌ فریشته‌و شه‌یتانه‌کانیش ئه‌زه‌لیین، که ئه‌و رووحه‌کان، ده‌شوبه‌ینتی به‌ فریشته‌و شه‌یتانه‌کانه‌وه و ده‌لتی: وه‌ک چۆن فریشته‌و شه‌یتانه‌کان هه‌ربوو و ئه‌زه‌لیین، یانی: بئ سهره‌تان، رووحه‌کانیش هه‌ر وان!! به‌لام له‌ راستیی دا، جگه‌ له‌ خوا ﷻ هیچ کام له‌ دروستکراوانی خوا ئه‌زه‌لیی و بئ سهره‌تا نین، به‌لکو هه‌موویان سهره‌تایه‌کیان هه‌یه و له‌ کاتی‌کی دیاریبکراودا که خوا ویستوووه‌تی، دروستی کردوون، ئججا ئایا رووح له‌و کاته‌دا که جه‌سته‌که ته‌واو ده‌بئ، له‌ مندالدانی دایکی دا، خوا رووحه‌که‌ی بۆ دینتیته‌ دی، یاخود پیشتر هیناویه‌ته‌دی؟ گرنگ ئه‌وه‌یه رووح دروستکراویکی خوایه و هینراوه‌ته‌ دی، هه‌روه‌ها فریشته‌کان و شه‌یتانه‌کانیش دروستکراوانی خوان و، خوا‌ی په‌روه‌ردگار هیناویه‌ دی، له‌ کاتیکدا که بۆ خو‌ی ده‌زانئ، به‌لام به‌ ته‌ئکید جگه‌ له‌ خوا، هیچ شتی‌ک بوونه‌که‌ی بئ سهره‌تا نیه، هه‌مووی سهره‌تایه‌کی هه‌بووه، لیه‌وه ده‌ستپیکردوه، چونکه خوا ته‌نیا خو‌ی به‌ یه‌که‌مین (أول) ناو ده‌با: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الحديد، واته: هەر خوا یه‌که‌مین و دوایه‌مین.

ئه‌گه‌ر یه‌کتیک بپرسن: ئه‌دی چۆن هه‌م ئه‌هلی ئیمان له‌ به‌هه‌شتی خوادا به‌ هه‌میشه‌یی ده‌میننه‌وه‌و، ئه‌به‌دی ده‌بن و، هه‌م ئه‌هلی کوفریش له‌ دۆزه‌خ دا ئه‌به‌دی و هه‌رماو ده‌بن؟ ده‌لین: ئه‌وه‌ راسته و خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ چه‌ندان ئایه‌تاندایه‌فه‌رموووه، به‌لام ئه‌و کاته: هه‌م ئه‌هلی ئیمان له‌ به‌هه‌شتدا و، هه‌م ئه‌هلی کوفر له‌ دۆزه‌خدا، که هه‌رماو (أبدی) ده‌بن، به‌ هیشتنه‌وه‌ی خوا، هه‌ر ماو ده‌بن، هه‌روه‌ک چۆن که دروستیشکراون، به‌ ده‌سته‌لات و ویستی بئ سنووری خوا دروستکراون، که‌واته: له‌ دوا‌رژدا بوونه‌که‌یان به‌رده‌وام ده‌بن، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه که خوا ده‌یانیه‌یتته‌وه.

که‌واته: مانه‌وه‌که‌یان (هه‌رماو بوونه‌که‌یان)، شتیکی زاتیی نیه و بوونیکی خوازا و (مستعار)ه.

سی: تیگرای زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ک ده‌نگن، که رووچه‌کان پاش له‌به‌ین چوونی جه‌سته‌کان، ده‌مین و له‌به‌ین ناچن:

هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ک ده‌نگن، هه‌لبه‌ته هه‌ندی‌ک له‌موعته‌زیله‌کان گوتووایانه: دوا‌ی ئه‌وه‌ی جه‌سته‌کان له‌به‌ین ده‌چن، رووچه‌کانیش له‌به‌ین ده‌چن، به‌لام ئه‌وه رایه‌کی بی‌هیزه و هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه، به‌لکو ئایه‌ته‌کان زور به‌روونیی ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن، که رووچه‌کان ده‌میننه‌وه، بو‌وینه: ئه‌و ئایه‌ته‌ی له‌سووره‌تی (الأنعام) دایه، که خوا ﷻ باسی حاله‌تی گیانه‌لای کافره‌کان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْرُونَٰ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ عَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَن آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٣﴾﴾

واته: ئه‌گه‌ر تو‌ببینی کاتی سته‌مکاره‌کان له‌بی هوشییه‌کانی مه‌رگدان و فریشته‌کان ده‌ستیان درێژ کردوه، پێیان ده‌لێن: رووچه‌کانتان (نه‌فسه‌کانتان) ده‌رێنن، ئه‌م‌پ‌رۆ سزای پ‌یسوایی ده‌چێژن، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که‌شتی ناهه‌فتان بو‌خوا هه‌لده‌به‌ست و، به‌هۆی ئه‌وه‌شه‌وه که‌خوتان له‌به‌رامبه‌ر ئایه‌ته‌کانی خوا‌دا، به‌زلده‌گرت.

که‌واته: رووح دوا‌ی جیابوونه‌وه‌ی له‌جه‌سته، ده‌مین و، ئه‌مه‌ش رای زۆربه‌ی زانایانه.

شایانی باسیشه: رووح و نه‌فس: هه‌ردووکیان ته‌عبیریان پ‌ی ده‌کری له‌جه‌وه‌ه‌ری مرو‌ف و، دیوی مه‌عنه‌ویی و په‌نهانی، جیاوازیی نه‌فس و رووحیش ئه‌وه‌یه، که رووح وه‌ک خودی خو‌ی، واته: ئه‌و دیوی مه‌عنه‌ویی و جه‌وه‌ه‌ری مرو‌ف، پ‌یی ده‌گوتری: رووح، به‌لام وه‌ک ئاو‌پته له‌گه‌ل جه‌سته‌دا، پ‌یی ده‌گوتری: نه‌فس، هه‌ر بو‌یه‌ش هه‌رچی مه‌دح و زه‌ممه، ئاراسته‌ی نه‌فس کراوه له‌قورئان دا، به‌لام رووح نه‌زه‌ممی ئاراسته‌ کراوه و نه‌مه‌دح، چونکه: رووح هه‌تا نه‌چپته‌نیو جه‌سته‌وه، نه‌چاکه‌ی له‌ده‌ست د‌ی، تا‌کو ستایش و مه‌دح بکری و، نه‌خراپه‌ی له‌ده‌ست د‌ی، تا‌کو سه‌رزه‌نش و زه‌م بکری، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ده‌چپته‌نیو جه‌سته‌وه، خ‌یر و شه‌ری له‌ده‌ست د‌ی، باسه‌رنج بده‌ین:

١ - له‌سووره‌تی (یوسف)دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ ﷻ، واته: به‌دنیایی نه‌فس زور فه‌رمان به‌خراپه‌ده‌کات.

۲ - له سوورهتی (القیامة) دا، خوا ده فهرموی: ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝۲﴾، واته: نه خیر {راست ناکهن} سویند ده خوم به نه فسیک که زور ره خنه ده گری، واته: ره خنه له خاوه نه که ی ده گری.

۳ - له سوورهتی (الفجر) دا، خوا ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝۲۷ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝۲۸﴾، واته: نه ی نه و نه فسه ی نارامت گرتوه! {سه قامگیر بووی له سهر جاده ی شهرع} بگه ریوه بو لای په روه ردگارت، توش له و پازی و نه ویش له تو پازییه.

به لن جیاوازیی بهینی نه فس و رووح، هر نه وه یه که: رووح پیش نه وه ی بچیته نیو جهسته وه، پی پی ده گوتری: رووح و، دواپی که له جهسته ش دپته ده ری، پی پی ده گوتری: رووح، به لام هه تا له نیو جهسته دایه، پی پی ده گوتری: نه فس، بو یه ش له ئابه ته که ی سوورهتی (الأنعام) دا که خویند مانه وه، هاتوه: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾، نه فسه کانتان بیتنه ده ری، نه یفه رموه: (أرؤا حکم)، چونکه رووح هه تا له نیو جهسته دایه، پی پی ده گوتری: نه فس، هه تا له گه ل جهسته دا ئاویته بی، که لی هاته دهر، ئنجا پی پی ده گوتری: رووح، وه که له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ النَّبْرُ﴾ (آخرجه أحمد: ۳۶۵۸۵، ومسلم: ۹۲۰)، واته: هر کات پی رووح کیشرا، چاو دوا ی ده که وی.

یانی: چاو که نه بله ق ده بی، بابای مردوو چاوی نه بله ق ده بی، نه وه سه رنج ده داته رووحه که ی، وه که ده بینین: کات پی رووح له جهسته دپته دهر، پی پی ده گوتری: رووح و، پیش نه وه ی به نیو جهسته شدا بگری، هر پی پی ده گوتری: رووح.

ئنجا دوو وشه ی دیکه ش ههن: (عقل) و (قلب)، نه وانیش په یوه نندیان به رووحه وه هه یه، یه که میان: (عقل)، که به شیوه ی ناو (اسم) له قورئاندا نه هاتوه، به لام به شیوه ی کردار هاتوه: (عَقْلُوهُ، يَعْقِلُونَ، تَعْقِلُونَ)، حکمه ته که شی نه وه یه که عقل نه گه ر به کار نه هینری، ئینسان شتی پی نه فامی و به کاری نه هینتی، بی پی نه کاته وه، مانای وایه بوون و نه بوونی وه که یه که، که واته: عقل بریتیه له ته عبیر کردن له رووح، به و ئیعتیاره ی که شت ده زانی.

(قلب) پیش بریتیه له ته عبیر کردن له رووح، له و رووه وه که شتی پی ده وی، یا خود پی ره فز ده کات، شتی پی خوش ده وی، یا خود ده بوغزینی، شتی پی قبول ده کات، یا خود ره ت ده کاته وه، واته: وشه ی (قلب)، ته عبیر ده کات له رووح، له رووه ئیراده یه که یه وه و، (عقل) ته عبیر ده کا له رووح له رووه دهر کردن و شت زانینه که یه وه، هه روه ها نه فس ته عبیر ده کات له رووح، له و رووه وه، که له نیو جهسته دایه و له گه لی ئاویته یه، به لام رووح، ناوه بو حه قیقه ت و خودی خو ی، بی نه وه ی نه وه ی تیدا ره چاو بگری، که له نیو جهسته دایه، یا خود شت ده زانی، یا خود شت قبول ده کات، یا خود ره فز ده کات!

چوار: قسه‌کردن و لیکۆلینه‌وه‌ی زۆری زانیان دەربارە‌ی رووم:

زانایانی ئیسلام زۆر قسه‌یان له بارە‌ی رووحه‌وه‌ کردوه، که ئەمەش هەر بە‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه، که دروسته‌ ئیمه‌ له‌ رووح بکۆلینه‌وه، به‌ تایه‌ت ئەه‌لی ته‌زکیه، که به‌ (ئه‌ه‌لی ته‌سه‌وووف)‌یش، ناوبراون، بو‌ نموونه‌: (إِبْنُ الْقَيْمِ)، (په‌حمه‌تی خ‌وای لی‌ بی‌)، کتیبکی هه‌یه، هەر به‌ ناوی (الروح)، زۆر به‌ درێژی له‌ بارە‌ی رووحه‌وه‌ دواوه، له‌ بارە‌ی سیفه‌ته‌کانی رووحه‌وه‌ و، له‌ بارە‌ی ئەوه‌وه، که سزای د‌وای مه‌رگ چۆنه‌ و، ن‌یعمه‌تی د‌وای مه‌رگ چۆنه‌؟ هه‌روه‌ها له‌ حاله‌تی نووستن و خه‌ون دا، رووح چۆن ده‌ستی کراوه‌ ده‌بی‌؟ ئنجا له‌ ق‌و‌ناغی به‌رزخ دا، په‌یوه‌ندی رووح له‌گه‌ڵ جه‌سته‌دا چۆنه‌؟ له‌و باره‌وه، زۆر به‌ ته‌فصیل قسه‌ی کردوه، هه‌روه‌ها زانیانی ته‌سه‌وووف و زانستی ته‌زکیه به‌ ته‌فصیل له‌ بارە‌ی رووحه‌وه، د‌واون.

پنج: ده‌گونجی له‌ ئەنجامی به‌ره‌وپ‌یشچ‌ه‌ونی زیاتری زانسته‌دا، زیاتر به‌ رووم ئاشنابین:

له‌ ک‌و‌تایی دا ده‌ئین: ده‌گونجی به‌ ه‌و‌ی به‌ره‌و پ‌یش چ‌و‌ونی زانسته‌وه، زۆر له‌ نه‌تییه‌کانی رووح ئاشکرا بن، وه‌ك خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿سَرِّیْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ نَبَيِّنَ لَهُم أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (س)، (سوف) که ده‌چنه‌ سه‌ر کرداری (المضارع)، به‌زۆری داها‌ت‌وو ده‌گه‌یه‌نن، که ده‌فه‌رموی: ﴿سَرِّیْهِمْ ءَايَاتِنَا﴾، یانی: له‌مه‌و د‌وا، ن‌یشانه‌کانی خ‌و‌مانیان پ‌یشان ده‌ده‌ین، له‌ ئاسۆیه‌کان و له‌ خودی خ‌و‌شیاندا، تا‌کو بو‌یان ده‌رکه‌وی که هه‌قه، خوا ﷻ هه‌قه، {یان: ق‌و‌رئان هه‌قه، یان پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌قه و ئەوه‌ی که له‌ خواوه‌ ه‌یناویه‌تی راسته‌} که‌واته‌: به‌ ن‌سبه‌ت کاتی خ‌و‌ی، (س‌ر‌یه‌م) د‌وای ئە‌وانی گه‌یانده‌وه، له‌مه‌و د‌وا پ‌یشانیان ده‌ده‌ین و، به‌ ن‌سبه‌ت ئ‌یستای ئ‌یمه‌شه‌وه، د‌وای ئ‌یمه‌ ده‌گه‌یه‌نی، ئنجا ئە‌مه‌ به‌ روونی ل‌ی‌ی وه‌رده‌گیری، که به‌رده‌وام زانسته‌ به‌ره‌و پ‌یشه‌وه ده‌چ‌ئ و به‌رده‌وام خوا ﷻ مر‌و‌ف شاره‌زاتر ده‌کات و ناگادارتری ده‌کاته‌وه له‌ نه‌تییه‌کانی گه‌ردوون و خ‌و‌یشی: ﴿الْأَفَاقِ﴾، ئاسۆیه‌کان، ﴿أَنْفُسِهِمْ﴾، له‌ خودی خ‌و‌شیان (خ‌ودی خ‌و‌شیان)‌یش هه‌م جه‌سته ده‌گرێته‌وه و هه‌م رووح ده‌گرێته‌وه.

مهسه لهی پینجه م:

خوا فهرموو به قی: نه گهر ویستباشمان نه وهی بۆ لای تۆمان سروش کردوه، له عقل و دلت دا لامان ده برد، ده مانسریه وه، پاشان هیچ بریکار و هاوکاره له به رانه برمان دا (بۆ پاراستن و هیشته وهی قورئان، له عقل و دلتدا) چنگ نه ده که وت، به لام له سۆنگه ی به زه ییه کی تایه ته وه، له پهروه ردگارتته وه، نه وه ناکه ین و، به دنیایی پهروه ردگارت به خشش و چاکه یه کی گه وهی له سه رته:

خوا ده فره موئ: ﴿ وَلَیْنِ شِئْنَا لَنذَهَبَنَّ بِالَّذِیْ اَوْحٰیْنَا اِلَیْكَ ثُمَّ لَا یَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكٰیلًا ۝۸۶﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ اِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَیْكَ كَبِیْرًا ﴿۸۷﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) ﴿ وَلَیْنِ شِئْنَا لَنذَهَبَنَّ بِالَّذِیْ اَوْحٰیْنَا اِلَیْكَ ﴾، به دنیایی نه گهر ویستبامان، نه وهی بۆ تۆمان سروش کردوه، لامان ده برد، واته: له عقل و دلتدا نه مان ده هیشته.

(اللّٰمَّ فِی (لَیْن) مُوَطَّئَةٌ لِّلْقَسَمِ، وَ ﴿ لَنذَهَبَنَّ ﴾، جَوَابُ الْقَسَمِ).

که ده فره موئ: ﴿ وَلَیْنِ شِئْنَا ﴾، نه وه (ل)ه، زه مینه خۆشکه ره بۆ سویند خواردن، ﴿ وَلَیْنِ شِئْنَا ﴾، واته: به جه ختکردنه وه، نه گهر ویستبامان (نه وهی بۆ تۆمان سروش کردوه، لایه رین) ﴿ لَنذَهَبَنَّ ﴾، به ته نکید لامان ده برد، ﴿ بِالَّذِیْ اَوْحٰیْنَا اِلَیْكَ ﴾، نه وهی که بۆ تۆمان سروش کردوه، واته: له عقل و دلت دا نه مانده هیشته.

(۲) ﴿ ثُمَّ لَا یَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكٰیلًا ﴾، دوایی تۆ بۆ هیشته وهی قورئان، یان پاریزگاریی لیکردنی له عقل و دلتدا، له به رانه بر ئیمه دا، هیچ بریکار و ئوبالداری، سه ره رشتیاریکت، ده ست نه ده که وت.

(ثُمَّ: لِلتَّرْتِیْبِ الرَّئِیْسِ، لِأَنَّ نَفْسِی الطَّمَعِ فِی اسْتِرْجَاعِ الْمَسْلُوبِ اَشَدُّ عَلٰی النَّفْسِ مِنْ سَلْبِهِ)، ده فره موئ: ﴿ ثُمَّ لَا یَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكٰیلًا ﴾، ئەم ﴿ ثُمَّ ﴾، بۆ ریزبه ندیی پله پله ییه، چونکه ئومید نه بوون به گیرانه وهی شتیک که لیت ستیزاوه، له سه ر دلت قورستره له خودی لایردنی نه وه شته و لیستیزانی، واته: شتیکت که لی ده ستیزتی،

ناخۆشه، به لَام ئەگەر ئومیدت نەبێ، که دەتوانی بیگێریهوه، یان بۆت بگێرنهوه، ئەوه له سەر دَل قورستەر، بۆیه خوا **تَعْلَقَ** وشەى: ﴿تَمَّ﴾ ی به کارهێناوه، چونکه ﴿تَمَّ﴾، جاری وا ههیه ته نیا بۆ بادانهوه و گێرانهوه (عطف) ی شتیکه بۆ سەر شتێ، به لَام لێره دا بۆ گێرانهوه شه و بۆ پله به ندییشه.

٣- ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، دیاره: ﴿إِلَّا﴾، ئامرازی هه لآواردن، (أداة الإستثناء) ه، به لَام لێره دا به مانای (لِکِنَّ)، واته: به لَام، به لَام بهزه ییه ک له پهروه ردگارت هوه، رینگمان بوو که ئەوه ت له گه ل بکه ین، که ئەوه ی بۆمان سروش کردوو ی، له عقل و دلت دا لایبه رین و بیسپرنه وه و نهیه تلین، یاخود بهزه ییه ک له پهروه ردگارت هوه وایکرد: تیمه ئەوه ی که له عقل و دلتدایه، بپاریزین نه هیتلین لابیچی.

ده لئی: (مَعْنَى (لِکِنَّ): لِلْإِسْتِدْرَاكِ، فَالْإِسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٌ مَعْنَى (الْإِسْتِدْرَاكِ)، هه لآواردنه که لێره دا به هه لآواردنی پچرێندراو له قه لهم دهری و، به مانای (به لَام) ه.

(لِکِنَّ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ، نَقَتْ مَشِيئَةَ الدَّهَابِ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ فهُوَ بَاقٍ غَيْرُ مَذْهُوبٍ (به)، واته: به لَام بهزه ییه ک له پهروه ردگارت هوه، ویستی نه هیتستنی ئەوه ی که بۆ تۆمان سروش کردوه، ئەو ویستهی لآبرد، بۆیه ئەوه ی که بۆمان سروش کردوو ی، ده میتته وه و لانا بردی.

٤- ﴿إِنَّ فَضْلَهُ، كَانَتْ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾، به دلنایی به خششی وی، (به خششی خوا)، له سەر تۆ گه وره یه، خوا به خششیک گه وره ی به تۆ داوه، که له و وه حیی و په یامه ی خوا دا به رجه سته یه، که دوا فه رمایشتی خوا یه و، دوا په یامی خوا یه بۆ مرو فایه تی.

زانایان ئاوا ته عبیریان له کۆی واتای ئەم ئایه ته کردوه:

(لِکِنَّ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ: مَنَعْتَ تَعْلُقَ الْمَشِيئَةِ بِالدَّهَابِ الَّذِي ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ لَأَنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا، فَلَا يَخْرِمُكَ فَضْلَ الَّذِي أَوْحَاهُ إِلَيْكَ).

واته: به لَام بهزه یی له پهروه ردگارت هوه، رینگبوو له وه ی که (ویست) مان په یوه ست بێ، به لآبرنی ئەوه ی که بۆمان سروش کردوو ی، چونکه به خششی خوا له سەر تۆ گه وره یه، بۆیه (خوا) ئەوه ی که به تۆی خه لات کردوه (ئهو به خششهی که به تۆی داوه)، بیهه شت ناکات لئی، که بریتیه له وه حییه ک که بۆ تۆی ره وان کردوه.

زانایان لهو بارهوه که ئایا: ئەم دوو ئایەتە موبارەکە (٨٦ و ٨٧)، له گەڵ ئایەتی پیشوویان، ژماره (٨٥) دا، که دەربارە ی رووحه، چۆن په یوه ست دەبنه وه به کۆی ئایەتە کانه وه؟ زۆر قسه یان کردوه.

به لام من به رای خۆم ده لیم: خوای پهروه ردگار جاری وایه له سیاقیک دا کۆمه لیک راستی مهزن مهزن ده خاته روو، که هه موویان نه گهر لیان وردبیه وه له یه ک ته وهردا کۆده بنه وه، ئنجا جاری وا هه یه: هه موو نه و راستییانه له و باره وه ن که: خوا باسی ناوو سیفه ته کانی، نیعمه ت و کاره کانی، پیگه و پایه ی به رزی خو ی ده کات، تا کو پیمان بفه رموی: خوایه ک که نه وه حالیه تی و، نه وه سیفه تیه تی و، نه وه کاریه تی و، نه وه ناویه تی، شایسته ی نه وه یه ته نیا نه و به ندایه تی بو بکری.

لیره دا هه ندیک زانایان له باره ی چۆنیه تی پیکه وه په یوه ست بوونی ئایه ته کانی: (٨٥ و ٨٦ و ٨٧) و، به ئایه ته کانی پیشوویانه وه، رایان ئا وایه: ئیوه نه ی خه لکینه! زانیاریه کی که متان پیدراوه له چا و زانیاری خوا، بگره له چا و نه یینییه کانی گه ردوون و، باشتین جوړی زانیاریش بریتیه له وه حیی، نه ویش پپی له خو بای مه بن، چونکه نه گهر خوا بیه وی لایده بات و له عه قل و دلتاندا نایه تی.

مەسە لەی شەشەم:

خوا دەفەر مووی: بَلَى: بە دُنیا یی ئەگەر مرووف و جند کۆ ببینەو! ناتوانن وینە ی ئەو قورئانە بینن، هەرچە نە دەهەندە هەندیکیان پشتگیری هەندیکیان بن:

خوا دەفەر مووی: ﴿ قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاتُوْنَ بِمِثْلِهٖؕ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا ﴿٨٨﴾ ۞

شیکردنەو هی ئەم ئایەتە، لە سنی برگەدا:

(١) - ﴿ قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ ﴾، بَلَى: ئەگەر مرووف و جند پێکەو کۆببێنەو.

وشە ی (الانس) ناوی کۆیە بو (انسان) و، (جن) یش کۆی (جنی) یە، کەواتە: دەتوانین بلیین: یانی: ئەگەر مرووفە کان و جندە کان، یان: ئەگەر مرووف و جند، خربنەو سەر یە ک و پێکەو هاکار و دەستبار گربن...

ئجنا لیرە کە دەفەر مووی: ﴿ قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ ﴾، پسپووانی زمان گوتوو یانە: (اِسْتِیْنَاْفٌ لِّلزِیَادَةِ فِی الْاِیْمَانِ، وَالْاَلَمُ مَوْطِئَةٌ لِّلْقَسَمِ)، یانی: ئەمە رستە یە ک ی لە نووی دەستپێکەرە {بانە دراو تەو و نە گیر دراو تەو و بو رستە کانی پیش خۆی} بو دەر خستنی زیاده چاکە و منە قی خوایە و، (ل) کەش زەمینە خۆشکەرە بو سویند.

بەلام بە سویند لە قەلەم نادری، هەرچە نە هەندیک لە تەفسیرە کوردیە کان، ئەو (ل) یان، بە سویند لە قەلەم داو، لە هەر جیبە ک هاتب و بە: (سویند دەخۆم)، لیکیان داو تەو! بەلام وانیه، چونکە زانایان نە یانگوتو: (ل) ی سویندە دەلین: (اللام الموطئة للقسم)، واتە: لامی زەمینە خۆشکەر بو سویند، بەلام سویندە کە نە هاتو، ماناکە شی بریتیه لە: جەخت لە سەر کردنەو و داکۆکیی لە سەر کردن.

(٢) - ﴿ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ ﴾، کە وینە ی ئەم قورئانە بینن، بیکومان ئەو هی کە دەیهینن، هەر دەب و وینە ی قورئان ب و خودی قورئان نیه، ئجنا لیرە دا مەبەست لە وینە ی قورئان بوون، واتە: وینە ی قەت ی لە کۆی تاییە تەندییە کانی دا، وە ک: پەوانبیزی و زمانپارایی و راستییە مەزنە کان و، ئەدەبە بەرزە کان و، حوکم و یاسایە کان، کە قورئان گرتوونیه خۆی.

٣- ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾، واتە: بە جەختکردنەوە و هەوش ئەگەر تێکرای مروؤف و جند خپر بینه و هەسەرەیک، کە وینە ی ئەم قورئانە بێنن، ناتوانن وینە ی بێنن، ئەمە وەلامی ئەو سویندە قرتیزاوەیە، کە وەك گوتم: (ل) هەكە دەلالەتی لەسەر دەكات، ئەگەرنا خودی سویندە کە باس نەکراوە.

٤- ﴿وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً﴾ هەرچەندە هەندیکیشیان هاوکار و پشتگیری هەندیکیان بن، (الظَّهِيرُ: الْمُعِينُ، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْمُفْرَدُ وَالْجَمْعُ)، وشە ی (ظَهِير)، بە مانای یارمەتیدەر و هاوکار دێ و تāk و کۆی تێدا یە کسانن، وشە ی (ظَهِير)، بۆ کۆمەلە خەلکێکیش بە کاردێ، بۆ تاکێکیش بە کاردێ.

لە کۆتایی ئەم مەسەلە ی شەشەمەدا دەئێین: ئیمە سوپاس بۆ خوا لە سەرەتای سوورەتی (هود)دا، لە بارە ی ئیعجازی قورئانە و هەسەرمان کردووە، باسیکی سەر بە خۆمان لەو بارە و هە کردووە.

هەر و هەها لە کتییی شەشەمی مەوسووعە ی: (الإسلامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، لە چاپی دوو هەمی، ئەو مەوسووعە یەدا، کە دابەشمان کردووە بۆ دوازدە (١٢) کتیب، لە کتییی شەشەمیدا کە لە بارە ی کتیبەکانی خوا و قورئانە و هە ی^(١)، بە درێژی قسەمان لە بارە ی ئیعجازی قورئانە و هە کردووە، خستوو مانە ته روو، کە روو هەکانی دەسە و سانکەر تیی قورئان (وجوه إعجاز القرآن)، ناگونجی دیاری بکری، هەرچەندە من لە وێ و هە ئۆ و هە ئۆ، لە دە (١٠) روو هە دەسە و سانکردنی قورئانم بۆ مروؤف و جند، خستوو نە روو، بەلام گوتوو مە: روو هەکانی ئیعجازی قورئان، ناگونجی: نە بە دە (١٠) نە بە سەد (١٠٠) یش، دیاری بکری، بەلکو قورئان بە بی سنوو، رووی ئیعجازی هە یە، لە هەر کات و سەر دەمەدا و، هەتا مروؤفەکان زیاتر بەرە و پیشە و هە بچن، رووی زیاتری لێ دەردە کە و ن و، هەموو چین و توێژەکانی کۆمەلگا، ئەگەر بە چاوی عەقل و دل تەماشای قورئان بکەن، دەزانن کە قورئان دەستە و ستانکەر (معجز) و، سەلمینەری ئەو هە یە کە مو حە مەد ﷺ پێغە م بەری خوا یە و، قورئان فەرما یشتی خوا یە بۆی هاتو، نە ک و هە کافرەکانی کاتی خو ی و ئەوانی دوا یی و، ئەوانە ی ئیستاش گومان دە بەن: کە مو حوم مەد خو ی قورئانی دانابن! یان کە سیکی دیکە فیری کردب. کە ئیمە ئەو تۆمە تە شمان لە کتییی حە و تە می مە و سو و عە ی: (الإسلامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، کە دەربارە ی ژبانی پێغە م بەری خاتە مە ﷺ بە تە فصیل پوو چە ل کردۆ تە و ه^(٢)، هەر و هەها لە تەفسیری سوورەتی (النحل) یشدا، لەو بارە و هە کور تە باسی کمان کردووە.

(١) موسوعة: الإسلام كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ، الكتاب السادس: الإيمان بكتب الله تعالى. الطبعة الثانية / ٢٠١٨ م.
 (٢) هەمان سەرچاوە: الكتاب السابع: محمد خاتم النبيين: موجز سيرته، وبراهين نبوته...، الطبعة الثانية / ٢٠١٨ م.

مەسە لەی حەوتەم:

خوا دەفەر مووی: بە دنیاییش لەم قورئانەدا، لە هەموو پەند و وێنە یەکی جۆراو جۆرمان بۆ خەلکی هیناوەتەوه، کەچی زۆربەیان هەر ناسو پاسییان ویست و گوتیان: بروات بۆ ناھتین، هەتا: کانیوامان لە زەوی بۆ دەرنە قوئینی، یان باغیکی خورماو تریت هەبیت، رووبارانی بە تێودا فرکە پێکە، یان وەك لاف تێداوه: پارچە پارچە ناسمان بەسەردا بخە، یان خواو فریشتەکان بە کۆمەڵ و رووبەر وومان بینی، یان مایکی زپرینت هەبیت، یان بە ئاسمانیدا سەربکەوی و بەرزیهوه، بپرواش بە پێتە لاجوون و بەرز بوونەوه کەت، ناھتین، تاکو نامە یە کمان دانە بە زینیه سەر بیخوئینەوه! بلس: پاکیی بۆ خوا، ئایا من تەنیا مروئیکی پەوانە کراو نیم؟

خوا فەر موویەتی: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝٨١﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٨٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٨١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قِيْلًا ﴿٨٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ نُنزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٨٣﴾ ﴿٨١﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە سیزدە بڕگەدا:

سەرەتاش دەتین: ئەو داواکاری و بیانوانە کافرەکان بۆ پراوھینانیان بە موخەممەد ﷺ وەك کۆتا پێغەمبەری خوا ﷺ، پراوھینانیان بە قورئان، وەك پەيام و کۆتا کتیبی خوا، سەرجم ئەو داواکاری و بیانوانە، حەوتن، کە دوایی بەرپز باسیان دەکەین.

١- ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ بە دنیاییهوه ئیمە بۆ خەلک لەم قورئانەدا هەموو وێنە یە کمان، یان هەموو پەند یە کمان بە جۆراو جۆری هیناوەتەوه.

﴿صَرَفْنَا﴾، پێشتریش زۆر جار باسی ئەو وشە یە مان کردووە: (التَّصْرِيفُ)، یانی: (التَّنْوِيعُ)، ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾ (الجاثية)، یانی: جۆراو جۆر کردنی بایەکان، جارێک لە باکوورەوه دەت، جارێک لە باشوورەوه، هەر وہە: لای راست و چەپ، یاخود جۆراو جۆر کردنیان: شەمالەو، رەشەبایەو، بای دەریایەو... هتد.

کهواته: که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا﴾ به دنیای بی له قورئاندا بۆ خه لک له هه موو وینه یه کمان به جورا و جوریی، هیناوه، یاخود له هه موو جوره په ندیک هیناومانه ته وه، مه به ست نه وه یه که ئەم قورئانه چاره سهری مه سه له کان به شیوازیکی دۆگماییی و وشک و قالب به ستوویی ناکات، به لکو شیوازی جورا و جور به کار دینن، بۆ ئه وهی له هه موو ده رگایانه وه له عه قل و دلی مرؤف بچیته ژووری، ههروه ها چونکه مرؤفه کان ئاستی جیاواز جیاوازیان هه ن، خوای کارزانیش شیوازی جورا و جور به کار دینن، بۆ ئه وهی به که لکی هه موو ئاسته کان بیت، پاشان مرؤفه کان سروشتیان جورا و جوره و، خاوه نی که سایه تی و بیر و بۆچوونیی جورا و جورن، بۆیه هه ر کامیکیان شیوازیکی و جوریکیی له گه لدا پر به پیسته و بۆ گونجاوه و، ده بیته مایه ی قه ناعه ت پیه تیانی.

که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ هه ر ئەم ته عبیره له ئایه تی ژماره (٤١) ی ئەم سووره ته شدا، هاتوه، به لام له وی ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا﴾ الإسراء، له م قورئانه دا جورا و جورمان کردوه، تا کو بیر بکه نه وه و بیران بیته وه، به لام له گه ل دوو جیاوازیی دا:

(أ) - لیره دا وشه ی ﴿لِلنَّاسِ﴾ ی بۆ زیاد کردوه، بۆچی؟

چونکه لیره دا ئەم ئایه ته له مه قامی دهسته و سان کردن و ته حه ددا کردنی ئینس و جندا هاتوه، بۆیه خه لک مه به ست بوون، که باس بکرین و لیره خوای به رز و مه زن وشه ی: ﴿لِلنَّاسِ﴾ ی بۆ زیاد کردوه، به لام له وی مه قام و سیاقه که به جوریکیی دیکه یه و، مه قام و سیاقی ته حه ددا و دهسته و سان کردن به رامبه ره کان نیه، به لکو له وی ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ الإسراء، له م قورئانه دا شیوازی جورا و جورمان به کارهیناوه، تا کو په ند وه ربگرن، به لام هه ر سه له مینه وه یان زیاد ده کات.

(ب) - لیره دا وشه ی: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، له هه موو وینه یه ک، زیاد کراوه، به لام له ئایه تی پیتشی دا، نیه و ته نیا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾، چونکه - وه ک گوتمان - لیره مه قامی دهسته و سانکردنه و، بیگومان هینانه وهی وینه و په ندی جیاواز و جورا و جور، زیاتر دهسته و سان کردن و ئیعجاز ده گه یه نی.

که دهفه رموی: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ﴿مِنْ﴾ (لِلتَّبَعِضِ فَالْقُرْآنُ مَشْتَمِلٌ عَلٰی اَبْعَاضٍ مِنْ جَمِيعِ اَنْوَاعِ الْمَثَلِ)، بۆ هه ندیکه، چونکه قورئان چه ند به شیکیی تیکرایی په ندو

وینه کان ده گرتته خوئی، واته: له هه موو په ندیک و له هه موو وینه هینانه وهیه که به شیک ههیه له قورئاندا.

۲- ﴿فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، که چی زۆر بهی خه لکی ملیان نه دا، مه گهر بۆ زیاتر ناسپاسیی، (كُفُور) یانی: (جُود)، نکو و لیلیتکردن، یا خود (كُفُور) یانی: ناسپاسیی، سپله یی و بن مه کیی، ﴿فَأَبَىٰ﴾ یانی: (فَمَنَعَ) یان (فَامْتَنَعَ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا)، خه لک رازی نه بوون مه گهر به وه که ناسپاس و سپله بن، له زمانی عه ره بییدا، ئه مه شیوازه پیتی ده گوتری: (تَاكِيْدُ الشَّيْءِ مَا يُشْبِهُ ضِدَّهُ)، جه ختکردنه وه به شتیک که ده شو بهیته پیتجه وانه که ی، واته: له جیاتی ئه وه ی ملکه چ بکه ن، ئاماده نه بوون مه گهر بۆ ناسپاسیی و، بۆ نکو و لیلیتکردن.

۳- ئنجا دیتته سه ر داواکارییه کانیا ن، ده فه رموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾: گو تیان: هه رگیز بۆ تو پروا نا هینین، ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾ وه ک پروا هینانه که یان بۆ پیتجه مبه ر ﴿بَنِي﴾! بیخه به ر له وه ی که ئه گهر پروا بینن، خو یان لیتی به هه ره مه ندن و، ئه گهر بی پروا ش بن، خو یان لیتی زه ره مه ندن، به لام منه ت له سه ر پیتجه مبه ر ﴿بَنِي﴾ ده که ن و ده لئین: پروا بۆ تو نا هینین، واته: پروا بۆ تو نا هینین به قورئان، یان به خوا ﴿بَنِي﴾.

۴- ﴿حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾:

داواکاری و بیانوی یه که م: تا کو له زه وی کانیا ومان بۆ ده رنه قولئینی.

و شه ی (أَرْض)، ﴿تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ﴾ (أَل) ی ناساندنی له سه ره، که مه به ست پیتی (عه د) ه، واته: ئه و سه ر زه مینه زانراوه، که دیاره و باوه و بریتیه له سه ر زه مینی مه ککه، تا کو له سه ر زه مینی مه ککه، کانیا ومان بۆ ده رنه قولئینی، ئیمه بۆ تو پروا نا هینین.

(التَّفْجِيرُ مَضْرُوبٌ فَجْرٌ، مُبَالَغَةٌ فِي الْفَجْرِ، وَهُوَ الشَّقُّ بِاتِّسَاعٍ)، (تَفْجِيرٍ): چا وگی (فَجْرٌ) یه، (فَجْرٌ، يُفْجِرُ، تَفْجِيرًا)، که زیده رو یی کردنه له (فَجْرٌ)، یانی: له تکردن، به لام له تکر دنیکی وا که دوو شته کان لیک جیا بنه وه و، که لینه که یان فراوان بن.

(الْيَنْبُوعُ: إِسْمٌ لِلْعَيْنِ الْكَثِيرَةِ النَّبْعِ الَّتِي لَا يَنْضُبُ مَاؤُهَا، وَصِيغَةُ «يَفْعُولُ» صِيغَةُ مُبَالَغَةٍ غَيْرِ قِيَاسِيَّةٍ)، و شه ی (يَنْبُوعُ)، ناوی کانیه، به لام کانیه که که ناوی زوری لئی هه لبقولئی و ئاوه که ی نه بری، و شه ی (يَنْبُوعُ)، له سه ر کیشی (يَفْعُولُ)، ئه مه ش یه کیکه له شیوازه کانی زیده رو یی کردن، به لام بن ئه وه ی که قیاس بی و، شیوازیکی ده گمه نه.

(۵) ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ﴾:

داواكارى و بيانووى دووهم: ياخود باغىكت هه بىت له دار خورما و له ترى. واته: (دار ميو)، به زورى له قورئاندا خواى پهروهردگار باسى دار خورما دار ميو، پىكهوه دهكات، - به بۆچوونى من - له بهر نهوهى دارخورما بهرزترين جوړه درهختى بهردار و ميوه داره و، ميويش نزمترينيهقى، بهزهوى دا پان ده بىتهوه، به تايهقى نهوهى كه له دىمه كار ده كرى، ميوه كه به زوييدا پان ده بىتهوه، كه واته: له بهرزترين درهختى ميوهوه بگره تاكو نزمترينى، ده بى تىدابى له و باغه دا.

ئجا هه نهوهندهش نا، كه باغه كه له بهرزترين جوړى ميوهوه، كه دار خورمايه، تاكو نزمترينى، كه دار ميوه، تىدابى، به لكو:

(۶) ﴿فَلَنْفَجِرَ الْأَنْهَرُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾، ئجا رووباره كانى به فرکه تىدا ده رقولتى، واته: له خوا بپارئوه كه باغه كه رووبار و سه چاوهى زورى تىداين و، سه چاوه كان ناوه كه يان كو بىتهوه و بىته چه ند رووبارىك و به نيو درهخته كانى دا پرون.

(خِلَالٌ: جَمْعُ خَلَلٍ: مُنْفَرَجٌ مَا بَيْنَ كُلِّ شَيْئَيْنِ)، هه بوشايه كه كه ده كه وىته نىوان دوو شتهوه پى ده گوترى: (خَلَل) كه به (خِلَال) واته: كه لىنه كان كو ده كرىتهوه.

(۷) ﴿أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كَيْسَفًا﴾

داواكارى و بيانووى سىيه م: ياخود وهك لاف تىداوه، ئاسما مان پارچه پارچه به سه ردا بخه يه خوارى.

﴿كَيْسَفًا﴾ خوتراو يشه تهوه: (كَيْسَفًا)، هه ردووكيان (كَيْسَف) يان (كَيْسَف) كووى (كَيْسَفَةٌ)، كه برىته له پارچه، هه روهك (سِدر) و (سِدر)، كووى (سِدرَةٌ).

كه ده فهرموى: ﴿كَمَا زَعَمَتَ﴾ (الرُّعْمُ: الْقَوْلُ الْمُسْتَبَعْدُ أَوْ الْمَحَالُّ)، (زَعَم) برىته له قسه يه كى به دوور زانراو، يان قسه يه كه كه مه حال بى، بويه من به (لاف لىدان) مانام كردوه، ﴿كَمَا زَعَمَتَ﴾ وهك لاف تىداوه، خه يالت كردوه.

(۸) ﴿أَوْ تَأْتِي بِلَهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا﴾

داواكارى و بيانووى چوارهم: ياخود خواو فرىشته كان به كومهل بىنى، ده لى: (القَبِيلُ: الْجَمَاعَةُ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ، وَهُوَ مَنْصُوبٌ عَلَى الْحَالِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، (قَبِيل) برىته له

کۆمه له شتیك كه له یهك جینس بن، یهك په گهز بن، لیرهش: ﴿ قَبِيْلًا ﴾، حالته ریزمانییه که ی ئهوه یه که حاله و حالیش مه نصوصه، که ده گه ریته وه بو (مَلَائِكَةً)، واته: فریشته کان به کۆمه ل بێن، ئه گه رنا خوای بێ وینه تاکه، یانی: خوای بهرز و مهزن بێت و فریشته کانیش به کۆمه ل له خزمه تی دابن و بێن، بو مانیان بێنی، دوایی به سه رهاتیک دینین له و باره وه، زیاتر تیشک ده خاته سه ر مانا و چه مکی ئه و ئایه تانه و ئه و داواکاریانه ی که کردوو یانن.

۹- ﴿ أَوْ يَكُوْنُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ رُّحْرُقٍ ﴾

داواکاری و بیانووی پێنجه م: یان مالتیکت له زیر هه بێ، یا خود مالتیکی په نگین و پازاوه ت هه بێ، ﴿ رُّحْرُقٍ ﴾ هه م به مانای زیر و، هه م به مانای نه خش و نیگار و پازێترانه وه و جوانیی، دی.

۱۰- ﴿ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ ﴾

داواکاری و بیانووی شه شه م: یا خود به ئاسمانی دا بهرز بیه وه، سه رکه وی، (الرَّقِي: الصُّعُوْدُ، رَقِيَ الطَّيْرُ، يَرْقَى رَقْوًا: سَمَا وَارْتَفَعَ)، (رَقِيَ الطَّيْرُ، يَرْقَى) بالنده که بهرز بو وه وه، بهرز ده بێته وه به بهرز بوونه وه، واته: هه لفری، چو وه سه ری.

۱۱- ﴿ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ ﴾

بیانو و داواکاری چه وته م: هه رگیز پروانه تین به بهرز بوونه وه که ی تو به ره و ئاسمان، ﴿ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ ﴾ هه تا نو سراویکمان دانه به زبینه سه ری، بیخوینینه وه.

له هه ندیک له ته فسیره کاندایه هاتوه که هه ر کامیکیان داوای کردوه، که ده بێ نامه یه کی تایه تی بێ، به مجوره:

له خوای پهروه ردگاره وه: بو فلان که سی کوپی فلان که س! دوای سلوو ریز، بو ناگاداریت! موحه ممه د پێغه مبه ری منه، بروای پێ بینه و، قورئان کتیبی منه، دامبه زانده، بروای پێ بینه!!

گوتوو یانه: ده بێ نامه و نو سراوی تایه تیمان بو بێ، بیخوینینه وه، ئنجا بروات بو دینین! ئه وه چه وت داواکاری و بیانووه که ی بپروایان.

خوا له وهلام دا به پیغه مبهەر ﷺ ده فه رموی:

(١٢) - ﴿ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي ﴾:

واته: بَلَسْ: پاکیی بو پهروه ردگارم، ئەمه مه بهست پیی سه رسورمانه! یانی: چه ند شتیکی سه یرو عه جایب و بی مانا داوا ده که ن؟

(١٣) - ﴿ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴾: ئایا من جگه له مروفتیکی په وانه کراو، هیچی دیکه هه م؟ واته: من بهس مروفتیکم وه ک ئیوه، خوا په وانی کردووم و کردوومی به نوینه ری خوئی، به لام ئەو شتانه به من نا کرین.

ئەمه پرسیار کردنی نکوو ئیلیکه رانه یه، یا خود پرسیار کردنی سه رزه نشتکارانه یه، واته: ئیوه عه قلتان له کوئیه؟ ئایا من جگه له مروفتیک هیچی دیکه هه م؟ جگه له وهی خوا منی په وانه کردوه؟ لیره دا بو زیاتر تیشک خستنه سه ر ئیوه پوکی ئەو هه وت بیانوو و، ئەو پینج ئایه ته موباره که، که ئیمه له م مه سه له ی هه وت م دا هیتامانن، با سه رنجی ئەو به سه رهاته بدهین، که له هوئی هاتنه خواره وه که ی دا، نه مه پینا له بهر ئەوهی سه نه ده که ی بیهیزه، به لام له گه ل ئیوه پوکی ئایه ته کاند، زور ده گونجی و تیشکی زیاتر ده خاته سه ر ئیوه پوکی ئایه ته کان، با له رووی سه نه دیشه وه به هیز نه بی، ئەمه ش ده قی ئەو به سه رهاته یه به عه ره بیی بهر له وهی وهی بگیڕینه سه ر کوردیی:

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عَثْبَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَيْ رَبِيعَةَ، وَأَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ، وَرَجُلًا مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، وَأَبَا الْبَخْتَرِيِّ أَخَا بَنِي أُسْدٍ، وَالْأَسْوَدَ بْنَ الْمُطَّلِبِ، وَزَمْعَةَ بْنَ الْأَسْوَدِ، وَالْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةَ، وَأَبَا جَهْلَ بْنَ هِشَامٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ، وَالْعَاصَ بْنَ وَائِلٍ، وَبَنِيهَا وَمُنْبِهَا ابْنِي الْحَجَّاجِ السُّهْمِيِّ اجْتَمَعُوا، أَوْ مَنْ اجْتَمَعَ مِنْهُمْ، بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ عِنْدَ ظَهْرِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: ابْعَثُوا إِلَى مُحَمَّدٍ فَكَلِّمُوهُ وَخَاصِمُوهُ حَتَّى تُغْدِرُوا فِيهِ، فَبَعَثُوا إِلَيْهِ: إِنَّ أَشْرَافَ قَوْمِكَ قَدِ اجْتَمَعُوا إِلَيْكَ لِيُكَلِّمُوكَ.﴾

فَجَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَرِيعًا، وَهُوَ يَظُنُّ أَنَّهُ بَدَأَ لَهُمْ فِي أَمْرِهِ بَدَاءً، وَكَانَ عَلَيْهِمْ حَرِيصًا، يُحِبُّ رُشْدَهُمْ، وَيَعِزُّ عَلَيْهِ عَنْتَهُمْ، حَتَّى جَلَسَ إِلَيْهِمْ.

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّا قَدْ بَعَثْنَا إِلَيْكَ لِنُغْدِرَ فِيكَ، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نَعْلَمُ رَجُلًا مِنَ الْعَرَبِ أَدْخَلَ عَلَى قَوْمِهِ مَا أَدْخَلْتَ عَلَى قَوْمِكَ، لَقَدْ شَتَمْتَ الْأَبَاءَ، وَعَبَتِ الدِّينَ، وَسَفَهْتَ الْأَخْلَامَ، وَشَتَمْتَ

الْأَلِهَةِ، وَفَرَّقَتِ الْجَمَاعَةَ، فَمَا بَقِيَ أَمْرٌ قَبِيحٌ إِلَّا وَقَدْ جِئْتُهُ، فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ، فَإِنْ كُنْتَ إِثْمًا جِئْتَ
بِهَذَا الْحَدِيثِ تَطْلُبُ مَالًا، جَمَعْنَا لَكَ مِنْ أَمْوَالِنَا، حَتَّى تَكُونَ أَكْثَرًا مَالًا، وَإِنْ كُنْتَ إِثْمًا تَطْلُبُ
الشَّرْفَ فِينَا، سَوَدْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ بِهِ مُلْكًا، مَلَكْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْتِيكَ بِمَا
يَأْتِيكَ بِهِ رِيئًا تَرَاهُ، قَدْ غَلَبَ عَلَيْكَ، وَكَانُوا يُسْمُونَ التَّابِعَ مِنَ الْجِنِّ: الرَّئِي فَرُبَّمَا كَانَ ذَلِكَ، بَدَلْنَا
أَمْوَالَنَا فِي طَلْبِ الطُّبِّ لَكَ، حَتَّى نُبْرِّكَ مِنْهُ، أَوْ نُعْذِرَ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا يِي مَا تَقُولُونَ، مَا جِئْتَكُمْ بِمَا جِئْتُمْ بِهِ، أَطْلُبُ أَمْوَالَكُمْ، وَلَا الشَّرْفَ
فِيكُمْ، وَلَا الْمُلْكَ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي إِلَيْكُمْ رَسُولًا، وَأَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابًا، وَأَمَرَنِي أَنْ أَكُونَ لَكُمْ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا، فَبَلَّغْتُكُمْ رَسُولَهُ رَبِّي، وَتَصَحَّتْ لَكُمْ، فَإِنْ تَقَبَّلُوا مِنِّي مَا جِئْتُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصِرُّ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَخُكَّمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ» أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! فَإِنْ كُنْتَ غَيْرَ قَابِلٍ مِنَّا مَا عَرَضْنَا عَلَيْكَ، فَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ
النَّاسِ أَضْيَقَ بِلَادًا، وَلَا أَقَلَّ مَالًا، وَلَا أَشَدَّ عَيْشًا مِنَّا، فَسَلْ رَبَّكَ الَّذِي بَعَثَكَ بِمَا بَعَثَكَ بِهِ، فَلَيْسَ
عِنَّا هَذِهِ الْجِبَالُ الَّتِي قَدْ صَيَّقَتْ عَلَيْنَا، وَيَبْسُطُ لَنَا بِلَادِنَا، وَلِيُفَجِّرَ لَنَا فِيهَا أَنْهَارًا كَأَنْهَارِ الشَّامِ
وَالْعِرَاقِ، وَلِيَبْعَثَ لَنَا مَنْ مَضَى مِنْ آبَائِنَا، وَلِيَكُنْ فِيمَنْ يَبْعَثُ لَنَا مِنْهُمْ: قُصِيُّ بْنُ كِلَابٍ، فَإِنَّهُ كَانَ
شَيْخًا صَدُوقًا، فَتَسْأَلُهُمْ عَمَّا تَقُولُ، حَقٌّ هُوَ أَمْ بَاطِلٌ؟ فَإِنْ صَنَعْتَ مَا سَأَلْنَاكَ، وَصَدَّقُوكَ صَدَّقْنَاكَ،
وَعَرَفْنَا بِهِ مَنْزِلَتَكَ عِنْدَ اللَّهِ، وَأَنَّهُ بَعَثَكَ بِالْحَقِّ رَسُولًا، كَمَا تَقُولُ.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَمَا بِهَذَا بُعِثْتُ، إِثْمًا جِئْتُمْ مِنَ اللَّهِ بِمَا بَعَثَنِي بِهِ، فَقَدْ بَلَّغْتُكُمْ
مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ، فَإِنْ تَقَبَّلُوهُ فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصِرُّ لِأَمْرِ اللَّهِ
حَتَّى يَخُكَّمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ».

قَالُوا: فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ لَنَا هَذَا، فَخُذْ لِنَفْسِكَ، فَسَلْ رَبَّكَ أَنْ يَبْعَثَ مَلَكًا يُصَدِّقُكَ بِمَا تَقُولُ،
وَيُرَاجِعُنَا عَنْكَ، وَاسْأَلْهُ، فَلْيَجْعَلْ لَكَ جَنَانًا وَكُنُوزًا وَقُصُورًا مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ، وَيَغْنِيكَ بِهَا عَمَّا
تَرَكَ تَبْتَغِي، فَإِنَّكَ تَقُومُ بِالْأَسْوَاقِ، وَتَلْتَمِسُ الْمَعَاشَ، كَمَا نَلْتَمِسُهُ، حَتَّى نَعْرِفَ فَضْلَ مَنْزِلَتِكَ مِنْ
رَبِّكَ إِنْ كُنْتَ رَسُولًا كَمَا تَزْعُمُ.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَنَا بِقَاعِلٍ، مَا أَنَا بِالَّذِي يَسْأَلُ رَبَّهُ هَذَا، وَمَا بُعِثْتُ إِلَيْكُمْ
بِهَذَا، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي بَشِيرًا وَنَذِيرًا، فَإِنْ تَقَبَّلُوا مَا جِئْتُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ

تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصْبِرْ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَخْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ».

قَالُوا: فَأَسْقِطِ السَّمَاءَ عَلَيْنَا كَيْسَفًا كَمَا زَعَمْتَ، أَنْ رَبُّكَ إِنْ شَاءَ فَعَلَّ، فَإِنَّا لَا نُؤْمِنُ لَكَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلَ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ذَلِكَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ فَعَلَّ بِكُمْ ذَلِكَ».

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! فَمَا عَلِمَ رَبُّكَ أَنَّ سَتَجْلِسُ مَعَكَ، وَنَسْأَلُكَ عَمَّا سَأَلْنَاكَ عَنْهُ، وَنَطْلُبُ مِنْكَ مَا نَطْلُبُ، فَيَتَقَدَّمُ إِلَيْكَ، وَيُعَلِّمُكَ مَا تَرَاغِبُنَا بِهِ، وَيُخْبِرُكَ مَا هُوَ صَانِعٌ فِي ذَلِكَ بِنَا، إِذْ لَمْ نَقْبَلْ مِنْكَ مَا جِئْتَنَا بِهِ، فَقَدْ بَلَّغْنَا أَنَّهُ إِمَّا يُعَلِّمُكَ هَذَا رَجُلٌ بِالْيَمَامَةِ يُقَالُ لَهُ: الرَّحْمَنُ، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نُؤْمِنُ بِالرَّحْمَنِ أَبَدًا، أَعْدَرْنَا إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ، أَمَا وَاللَّهِ لَا نَتْرُكُكَ وَمَا بَلَغْتَ مِنَّا حَتَّى نُهْلِكَ أَوْ تُهْلِكَنَا.

وَقَالَ قَاتِلُهُمْ: نَحْنُ نَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ، وَهُنَّ بَنَاتُ اللَّهِ، وَقَالَ قَاتِلُهُمْ: لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا.

فَلَمَّا قَالُوا ذَلِكَ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْهُمْ، وَقَامَ مَعَهُ، عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ مَخْرُومٍ، وَهُوَ ابْنُ عَمَّتِهِ هُوَ لِعَاتِكَةَ بِنْتِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَقَالَ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ! عَرَضَ عَلَيْكَ قَوْمُكَ مَا عَرَضُوا، فَلَمْ تَقْبَلْهُ مِنْهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوكَ لِأَنْفُسِهِمْ أَمْوَرًا، لِيَعْرِفُوا مَنْزِلَتَكَ مِنَ اللَّهِ، فَلَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ، ثُمَّ سَأَلُوكَ أَنْ تُعَجِّلَ مَا تُخَوِّفُهُمْ بِهِ مِنَ الْعَذَابِ، فَوَاللَّهِ لَا أُوْمِنُ لَكَ أَبَدًا، حَتَّى تَتَّخِذَ إِلَى السَّمَاءِ سُلْمًا تَرْقَى فِيهِ، وَأَنَا أَنْظُرُ حَتَّى تَأْتِيَهَا، وَتَأْتِي مَعَكَ بِنُسخَةٍ مَنشُورَةٍ، مَعَكَ أَرْبَعَةٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَشْهَدُونَ لَكَ أَنَّكَ كَمَا تَقُولُ، وَأَيْمُ اللَّهِ لَوْ فَعَلْتَ ذَلِكَ، لَطَنَنْتُ إِلَّا أَصْدَقُكَ، ثُمَّ انصَرَفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَاِنْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى أَهْلِهِ حَزِينًا أَسِيفًا، لِمَا فَاتَهُ مِمَّا كَانَ يَطْمَعُ فِيهِ مِنْ قَوْمِهِ حِينَ دَعَا، وَلِمَا رَأَى مِنْ مُبَاعَدَتِهِمْ إِيَّاهُ.

فَلَمَّا قَامَ عَنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ أَبُو جَهْلٍ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ، إِنْ مُحَمَّدًا قَدَّ أَبِي إِلَّا مَا تَرَوْنَ مِنْ عَيْبِ دِينِنَا، وَشَتْمِ آبَائِنَا، وَتَسْفِيهِ أَخْلَامِنَا، وَسَبِّ آلِهَتِنَا، وَإِنِّي أَعَاهِدُ اللَّهَ لِأَجْلِسَنَّ لَهُ عَدَاً بِحَجَرٍ قَدَرًا مَا أُطِيقُ حَمْلَهُ، فَإِذَا سَجَدَ فِي صَلَاتِهِ فَضَخْتُ رَأْسَهُ بِهِ { (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ١٥، ص ١١٠ و ١١١، وَذَكَرَهُ السُّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ، ج ٥، ص ٣٣٧)، وَقَالَ مَوْلَانَا (الإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ^(١))، وَقَلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ).

واته: عهبدوللای کوری عه بیاس (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، ده گپرتیه وه که: **عُتْبَةُ وَشَيْبَةُ ابْنَتَا رَبِيعَةَ، وَأَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ، وَرَجُلًا مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، وَأَبَا الْبَخْرِيِّ أَخَا بَنِي أَسَدٍ، وَالْأَسْوَدَ بْنَ الْمُطَّلِبِ، وَزَمْعَةَ بْنَ الْأَسْوَدِ، وَالْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةَ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ، وَالْعَاصَ بْنَ وَائِلٍ، وَتُبَيْهًا وَمُنْبَهًا ابْنَتَا الْحَجَّاجِ السُّهْمِيِّ** ئەمه چوارده (١٤) کهس، ئەم چوارده کهسه، یاخود لهو چواردانه ئەوه یان که کۆبوونهوه له دواى خۆر ئاوابوون، له پشت که عبه وه، هه ندىکیان به هه ندىکیان گوت: بنیرن بۆ لای موحه ممه دﷺ، قسه ی له گه ل بکه ن و، مشت و مپرى له گه لدا بکه ن، تاکو بیانوو برأوى ده که ن، کۆمه لیک له زله زله کانی وه لامیان بۆ نارد، که کۆمه لیک له گه وره گه وره کانی گه له که ت و قسه به ده ستانی کۆبوونه ته وه و، ده یانه وئى قسه ت له گه لدا بکه ن، پیغه مبه رى خوا ﷺ زۆر به خیرایى هات بۆ لایان، پئى وابوو که له باره ی ویه وه شتیکیان بۆ ده رکه وتوه، رایه کی باشیان بۆ په یدا بووه و، ئەو زۆر سوور بوو له سه ر ئەوه که رپى راست بگرن و زۆر چه زى ده کرد که سه ر راست بن و نا په چه تى و، رۆژ په شیه ک که چاوه رپیان ده کات، زۆر له سه ر دلئى قورس بوو، ئیدى هات هه تا له لایان دانیش ت.

گوتیان: ئەه ی موحه ممه د! ئیمه بۆیه به دواى تۆمان دا ناردوه، تاکو له باره ی تۆوه ئیمه خاوه ن عوزر بین {واته: تۆ هیچ به هانه و بیانووت نه بئى که گله یى له ئیمه بکه ی} سویند به خوا، هیچ پیاوئیک له عه رهبان پیمان شك نایه ت، ئەوه ی هینا بیته نئو گه له که ی خوئى، که تۆ هیناوته، جنیوت به باب و باپیرانمان داوه و نایینى ئیمه ت په خنه لیگرتوه و عاقله کانی ئیمه ت {یاخود پیاوه ژیره کانی ئیمه ت} به نه فام له قه له م داون و جنیوت به په رستراوه کامان داوه و، کۆمه لئى ئیمه ت په رته وازه کردوه و، هیچ شتیکی خراپ و ناقولاً نه ماوه، مه گه ر تۆ کردووته له نئوان ئیمه و خۆتدا، ئنجا ئە گه ر تۆ ئەوه ی که هیناوته {ئهو نایینه ی هیناوته} مه به ست پئى سامانه، با له مال و سامانی خۆمان بۆت کۆبکه ینه وه، تاکو له هه موومان ده وله مه ندر ده بی، هه روه ها ئە گه ر مه به ست سهرۆکایه تى و گه وره ییه به سه رماندا، ده تکه ینه سه رۆک و گه وره ی خۆمان و، ئە گه ر مه به ست پادشایه تیه ده تکه ینه پادشای خۆمان و، به لام ئە گه ر ئەو حاله ته ی به سه رتدا هاتوه، شه ی تائیک ده ستى لئ وه شان دووی و به سه رتدا زال بووه، {ئه وانه کاتیک شه ی تائیک ده چوو ه نئو به ده نى که سه یکه وه و به سه ریدا زال ده بوو پئیان ده گوت: (رئى)}، که ئەو حاله ته ش جارى وا هه یه ده بئى، مال و سامانی خۆمان خه رج ده که ین بۆ ئەوه ی

چارەسەرت بکەین، تاکو چارەسەرت دەکەین، یاخود کاریکت لەگەڵدا دەکەین که ریی گلهییت نەمینی له ئیمه، {یاخود: خزمه کانت نەتوانن گلهییمان لی بکەن}

پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەو شتانەى ئیوه دەیانلین: هیچ کام لەوانەم نیه، من نەهاتووم: مال و سامانە کانتان داوا بکەم، هەر وهە نەشەهاتووم که له نیوتان دا گەر وهی بکەم، هەر وهە نەشەهاتووم که بیمه سەرۆکتان، بەلام خوا ﷻ منی بو لای ئیوه رهوانه کردوه، کتییکی دابه زاندۆته سەر من و، فەرمانی پیکردووم که موژدەدەر بم بو تان و، ترسینەر بم بو تان، منیش ئەوه په یامی پهروهردگارم پیگه یاندن و دلسۆزیم بو نواندن، ئنجا ئەگەر لیم وهربگرن {ئەو په یامی بۆم هیناون، لیم وهربگرن} ئەوه پشک و بەشی خۆتانە له دنیاو دواروژدا و، ئەگەر رەتیشی بکەنەوه بەسەرما، خۆم راده گرم تاکو خوا دادوهری له نیوان من و ئیوه دا دەکات، یان شیوه ئەوهی فەرموو.

گو تیان: ئەى موحەممەد! ئەگەر ئەوهی بو تۆمان پیشنیار کرد، هیچمان لیوه رناگری، تو خۆت دەزانی که هیچ که سیک له خەلک، نیشتمان و ولاته کهى له ئیمه بەرته سکت نیه و، هیچ که سیک له ئیمه کهم سامانتر نیه و، هیچ که سیک له ئیمه گوزەرانى سەختەر نیه، بۆیه تو داوا له پهروهردگارت بکە، ئەو پهروهردگاری توی رهوانه کردوه، ئەو په یامی پیندا رهوان کردووی، که ئەم چیاپانەى دەوری ئەم شارەمان بو لابه رى، که ژیاپان لی وهتەنگ خستووین و، ولاته کهمان بو فراوان بکات، چیاپه کان دووربخاته وه، هەر وهە با رووبارا مان بو دەر قوئینى، وهك ئەو رووبارانەى که له شام و له عیپراق هەن، {مەبەستیان رووباری ئوردن و، دیجله و فورات بووه} هەر وهە با ئەو باب و باپیرانەمان که له پیش ئیمه دا مردوون، بۆمان زیندوو بکاته وه، با له نیو ئەوانەدا که زیندوو یان دەکاته وه، قوصه ی کورى کیلاب هەبى، چونکه پیاویکی به تەمەنى راستگو بووه، ئیمه له باره ی ئەوه وه که تو دەلئى، پرسیاپان لی دەکەین، ئایا هەقه یان ناهەقه؟ ئنجا ئەگەر ئەوه ت کرد که ئیمه داوامان لیکردووی و، ئەو باب و باپیرانەمان که زیندوو یان دەکەیه وه، تو یان به راست دانا، ئەوه ئیمه ش تو به راست دادەنئین و ئەو کاتەش دەزانین که پیگه ی تو له لای خوا ی پهروهردگار چۆنه؟ دەشرانین که ئەوهی تو ی پى رهوانه کردوه، هەقه وهك تو دەلئى!

پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەوهی ئیوه دەیانلین: من بەوه رهوان نەکراووم، بەلکو من ئەوهم بو هیناون له خوا وه، که بۆم هیناون، ئەوهی که پى رهوانەش کراوم، پیم گە یاندوون،

ئىنجا ئەگەر لىم وەر بىگرن، ئەو پشك و بەشى خۆتانە لە دنیا و لە دواړوژدا و، ئەگەر بەسەرىشم دابدهنەوه، ئەو خۆم رادهگرم، تاكو خوا دادوهریى لە نىوان من و ئىوهدا دەكات.

گوټيان: ئەگەر ئەو هوشمان بۆ ناكەى، تۆ لە پەروەردگارت بپارێتو: كە فریشتەیهك بئیرى تۆ بە راست دابنى، لەوهدا كە دەیلێى {واته: شایه دىیت بۆ بدات و با لەگەڵ ئیمەدا وتووێژو قسه و دیالۆگمان لەگەڵدا بكات} و بەرگری لە تۆ بكات، هەر وهها داواى لێكە كە باخ و بیستانت پى بدات و، خەزینەت پى بدات و، كۆشكت پى بدات لە زیرو زیو و، بئىيازت بكات لەوهى كە ئیمە دەبیین، كە تۆش بە داواى بژیودا دەگەرێى، چونكە تۆش لە بازاران دا دەجوولێى و كەسابەت و بازرگانى دەكەى، {یانى: وهك چۆن ئیمە بە داواى بژیودا دەگەرێین، تۆش بە داواى بژیودا دەچى، با پەروەردگارت بئىيازت بكات} تاكو ئیمە گەورەى پێگەى تۆ لە لای پەروەردگارت بزاین، ئەگەر تۆ پێغەمبەرى خواى وهك لاف لێدەدەى.

پێغەمبەر ﷺ {بۆ جارى سێیهم} فەرمووی: ئەوهى ئىوه دەیلێن: من نایكەم و ئەوه نىم كە ئەو داوايه لە پەروەردگارى بكەم و، بەوهش كە ئىوه داواى دەكەن، بۆ لای ئىوه نەئىردراوم، بەلكو خوا منى ناردوه كە دلخۆشكەر و ترسینەر بم، ئىنجا ئەگەر ئەوهى هیتاومه لىم وەر بىگرن، ئەو پشك و بەشى خۆتانە لە دنیا و لە دواړوژدا و، ئەگەر بەسەرىشم دابدهنەوه، خۆم رادهگرم بۆ فەرمانى خوا، تاكو دادوهریى لە نىوان من و ئىوهدا دەكات.

دىسان گوټيان: كەواته: وهك لاف لێداوه: ئاسمانان پارچه پارچه بەسەردا بخه خواری، كە تۆ دەلێى: ئەگەر پەروەردگارىم بیهوى، وا دەكات، چونكە ئیمە بپروا بەوه ناهیتین، تاكو وانەكەى، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەوهش عایدی خوايه، ئەگەر بیهوى وا دەكات و، ئەوهتان پێدەكات كە داواى دەكەن.

گوټيان: ئەى موحەممەد! ئایا پەروەردگارت ئاگادار نەبوو، كە ئیمە لەگەڵ تۆ دادەنشین و ئەو شتانەت داوا لى دەكەین و ئەو داواكارىیانەت ئاراستە دەكەین؟ دەبووايه پەروەردگارت بى، ئاگادارت بكاتەوهو، فێرت بكات كە تۆ وتووێژ لەگەڵ ئیمەدا بكەى و هەوالیشت پى بدات، ئایا ئەگەر ئەوهى هیتاوتە قبوولمان نەكرد، خوا چى دەكات؟ چیمان پى دەكات و چۆن سزیمان دەدا؟ بۆیهش ئەوهى هیتاوتە قبوولمان نەكرد، چونكە بیستوومانە: ئەوهى فێرت دەكات، پیاویكە لە یەمامە، پى دەگوترى:

(الرَّحْمَن)، ئیمەش بە خوا ھەرگیز بڕوا بە رەحمان ناھێنین، {واتە: ئەو رەحمانە ی کە لە یەمامە یە}. ئە ی موخەممەد! ئەو ە ئیمە بیانوو مان بە دەست تۆو ە نەھیشت، سوێند بە خوا ئیمە واز لە تۆ ناھێنین و، ئەو ە ی تۆ بە ئیمەت کردو ە، لیت ناگەرێن تا کو یان نەتفەوتین، یان نەمان فەوتینی!

ئنجایە کیکیان گوئی: ئیمە فریشتان دەپەرستین و ئەوان کچانی خوان.

بێژەریکی دیکە یان گوئی: ئیمە بڕوا بە تۆ ناھێنین، تا کو خواو ﷻ فریشتەکان بە کۆمەڵ بۆ لای ئیمە نەھینی، کاتیک ئەو ە یان پینگوت: پیغەمبەری خوا لە کۆرە کە یان ھەلسا، ە بدوللای کورپی ئەبوو ئومەییە ی کورپی موغیرە ی کورپی ە بدوللای کورپی ە مری کورپی مەخزووم کە دەبیتە کورپە پووری: عاتیکە ی کچی ە بدول موتتەلیب دەبیتە کورپی خوشکی بابی {عاتیکە کچی ە بدول موتتەلیب بوو ە، وە ک چۆن ە بدوللای بابی پیغەمبەر ﷺ کورپی ە بدول موتتەلیب بوو ە} لە گەلی ھەلسا گوئی: ئە ی موخەممەد! ئەو ە گە لە کەت کۆمەڵی شتیان بۆ پیشنیار کردی، ھیچت لێو ە رنە گرتن، پاشان چەند شتیکیان داوا لیکردی بۆ خویمان، تا کو ئەوان پینگە ی تۆ لە لای خوا بزائن، ئەو ە شت بۆ جیبە جی نەکردن، داوی داوا یان لیکردی کە ئەو ە ی تۆ ئەوانی پێ دەترسینی لە سزا، پە لە بکە ی و بۆ یان بینی، ئەو ە شت نەکرد، دە جا سوێند بە خوا، ھەرگیز بڕوا بە تۆ ناھینم تا کو نەچیە ئاسمانی و بە پە یژە یە ک پیھە لانه چی و منیش تەماشات بکە م، کە تۆ بەو پە یژە یە دا سەر دە کەوی و دە چیە سەری و، لەو یو ە ش نوسخە یە ک نامە ی کراو م بۆ بینی و چوار فریشتە شت لە گە لدا بن، شایە دیی بدەن کە ئەو ە ی تۆ دە یلێی: راستە، بە خوا، ئە گەر ئەو ە ش بکە ی، پیم وایە ھەر بە راستت نازانم، {واتە: لە پیش چاوی من بە پە یژە یە ک دا سەر کەوی بۆ ئاسمانی و، نامە یە کیش بینی، چوار فریشتە شت شایە د بن کە تۆ پیغەمبەری خوا ی، ئنجا پیم وایە ھەر بڕوا شت پێ ناھینم} داوی ئە و کابرایە وازی لە پیغەمبەر ﷺ ھینا و پوی، پیغەمبە ریش ﷺ چو ە لای خیزانی زۆر بە خەفە تباریی و بە دلتنە نگیی، بە ھۆ ی لە دەستچوونی ئەو ە و ە کە ئومیدی پێ بوو و چاو ە پروانی دە کرد لە گە لە کە ی، کاتنی بانگیان کرد {وایدە زانی: بۆیە بانگیان کردو ە، تا کو بڕوا ی بێنن} ئنجا کاتیک کە بینی ئاوا خویمان لێ دوور دە گرن، زۆر دلتنە نگ بوو.

ئنجای کاتیک پیغەمبەری خوا ﷺ ھەلسا لە لایان و بە جیبھیشتن، ئەبوو جەھل ھەلسا، گوئی: ئە ی کۆمەلی قورپەیش! خۆتان بینیتان موخەممەد، ئەو ە ی کە ئیو ە داواتان لیکرد،

ھەمووى رەفز كرد و، ھەر لەسەر ئەو بەردەوام بوو، كە خۆتان بينيتان، كە رەخنە لە ئايىنە كەمان بگىرى و جنىو بە باب و باپىرمان بلى و، عەقلمان بە كەم تەماشى بىكات (بە نەفام و كەودە غمان لە قەلەم بدات) و قسە بە پەرستراوہ كائمان بلى، منىش پەيمان بە خوا دەدەم كە بە يانىسى چاوەرپى دەكەم و خۆى لى مەلأس دەدەم، بەردىك ھىندە گەورە بى، بە عاستەم بۆم ھەلبىگىرى، دەستى دەدەمى، ھەر كاتىك كىنووشى برد لە نوژە كەى دا، سەرى پى دەقە پىنم. {ئاوا ھەرەشەى كردوہ، بەلام بىگومان خواى پارىزەرى توانا پىغەمبەرى خۆى پاراستوہ ﷺ}.

بىگومان ئەو بەسەرھاتەى گىرامانەوہ: زياتر تىشىكى دەخاتە سەر نىوہرۆكى ئەم ئايەتە موبارەكانە، با سەنەدەكەشى بەھىز نەبى، ئىمە وەك بەرچاۋ روونىيەك ھىنامان.

مەسەلەى ھەشتەم:

خو دەفەرموئى: ھىچ شتىكىش رىئى لە خەلك نەگرت، كاتىك رىنمايان لە خواوھ بۆ ھات، بىرۋاى پى بىنن، ئەوھ نەبى كە گوتيان: ئايا خوا بە شەرىكى بە پىغەمبەر ناردوھ؟ بلى: ئەگەر فرىشتە لەسەر زەوى بوونايەو، بە ئارامى پىندا رۆىشتباناىە، لە ئاسمانوھ فرىشتەيە كمان بە پىغەمبەر دادەبەزاندە سەريان، بلى: خوا بەسە لە نىوان من و تىوھدا شاىدە بى، بىگومان ئەو شارەزاو بىنەرى بەندەكانىەق:

خو دەفەرموئى: ﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿١١﴾ قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْسُوتُ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿١٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٦﴾ ﴾

شىكردنىوھى ئەم ئايەتانه، لە پىنج بىرگەدا:

(۱) - ﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ ﴾ ھىچ شتىك پىشگىرى و رىگرى لە خەلك نەگرد، بىرۋا بىنن، كاتىك كە رىنمايان بۆ ھات.

(۲) - ﴿ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴾ مەگەر ئەوھ كە بەسەر سوورمان و بە نكوولىيلىكردنىوھ، گوتيان: ئايا خوا مروقىكى بە رەوانەكراو ناردوھ؟ واتە: ھەموو خەلك بە گشتى ئا ئەوھ رىگرىان بوو، ئىمان بىنن بە پىغەمبەران ﷺ، ئىمان بىنن بە پەيام و كىتبەكانى خوا، كە خوا مروقىكى بە رەوانەكراو، بە پىغەمبەر، ناردوھ؟!

خو ﷻ لە وھلاميان دا دەفەرموئى:

(۳) - ﴿ قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْسُوتُ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴾ بلى: ئەگەر لەسەر زەوى فرىشتەى لىبوونايە! بە ئارامى بە زەوى دا رۆبىاناىە، لە ئاسمانىوھ فرىشتەيە كمان وھك پىغەمبەر دادەبەزاندە سەريان، واتە: ئەگەر فرىشتەكان لەسەر زەوى نىشتەجى بوونايە و بە ئارامى بەسەر زەويدا رۆىشتباناىە، ئەو كاتە لە شىوھى خوئان و لە رەگەزى خوئان، پىغەمبەرمان بۆ دەناردن، پىغەمبەرىكى فرىشتەمان

دەناردە لای ئەو فریشتانەیی که دانیشتووی سەر زەوین، بەلام ئیستا ئیوێ مەروڤن لەسەر زەوی و فریشتە نین، بۆیەش لە شێوەی خۆتان پێغەمبەر و پەوانە کراوتان بۆ دەنیرین، که مەروڤنیک بێ، ئەویش موحەممەد ﷺ وەك چۆن هەموو پێغەمبەرانى دیکەى خوا، مەروڤ بوون.

له كۆتایی دا خوا دەفەرموێ:

۴- ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بَلَىٰ: خواش بەسە شایەد بێ لە نیتوان من و ئیوێدا.

۵- ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِمَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، بە دلنایایی ئەو شارەزاو بینەری بەندەکانیەتی.

ئىستاش با سەرنجى چەند وردە کارییەکی رێزمانی و پەوانبێژی بەهین:

﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾

أ - (الباء ب) في (بالله) لتأكيد لُصُوقِ فِعْلِ كَفَى بِفَاعِلِهِ: ﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾، يان: (ب) ی سەر (كَفَىٰ بِاللَّهِ) بۆ تەنکید کردنەوێ پەيوەست بوونی کرداری ﴿كَفَىٰ﴾، بەبکەرەکیە، که خواپە: ﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾، خوا بەسە، (مَفْعُولُ كَفَى مَحْذُوفٌ)، بەرکاری ﴿كَفَىٰ﴾، قەرتیندراوە، (أَي: كَفَانِي)، واتە: بۆ من بەسە خوا شایەد بێ.

ب - (الشَّهِيدُ: الشَّاهِدُ، وَهُوَ مُخْبِرٌ بِأَمْرِ وَاقِعٍ كَمَا وَقَعَ)، (شَهِيدٌ) لێرەدا بە مانای شایەدە، که هەوالدەرە بەشتیک که لە واقع دا هەبە.

ج - ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ لە نیتوان من و ئیوێدا، واتە: خوا بەسە شایەد بێ، که من راست دەکەم و پێغەمبەری خوا، شایەدیی خوا بۆ من بەسە، ئایا شایەدیی خوا، لە چێیدا بەرجەستە دەبێ؟ لەوێدا که موحەممەد ﷺ بە شێوەیەك هەلخستو، هەر کەسێک تەماشای بکات: دەزانن راستگۆیە، هەر وەها قورئانیکیشی بۆ ناردو، هەر کەسێ گۆی لیبگرێ، دەزانن که فەرمايشتی خواپە، شایەدیی دانی خوا لەوێدا بەرجەستە دەبێ، خوا ئاوا شایەدیی بۆ دەدا: هەم موحەممەد ﷺ و هەلخستو: سروشتەکی، پەوشتەکی، کەسایەتیەکی، هەر کەسێک تەماشای بکات، وەك زۆر جار کافرەکان تەماشایان کردو، کەسێک که نهیناسیوه، گوتوویەتی: (لَيْسَ هَذَا الْوَجْهُ بِوَجْهِ كَذَّابٍ)، ئەم دەم و چاو، ئەم پووێ پووێ مەروڤی درۆزن نیه! دیسان هەر کەسێکیش تەماشای قورئانی کردبێ، و، گۆی لە قورئان گرتبێ، زانیویەتی که ئەوێ نەك قەسەى موحەممەد ﷺ نیه، که پەوانبێژترینی عەرەبان بوو، بەلکو قەسەى هیچ کەسێک نیه، جگە لە خوا ﷻ.

د - که ده فہرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ عِبَادَهُ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، ئەمە تەعلیلی ئەوہیە، کە بۆچی خوا بەسە؟ چونکە خوا شارەزاو بینەری کردەوہی بەندەکانیەتی، ئنجا بۆیەش ھەم موخەممەدی ﷺ والیکردوہ، ھەر کەسێک تیی بفرکێ و، تێوہی رامینێ، دەزانێ کە پیغەمبەری خواہە ﷺ، ھەر وہە قورئانیشی وا ناردووتە خواوو دابەزاندوہ، ھەر کەسێ تیبفرکێ و بیخوینتتەوہ، دەزانێ کە فەرمایشتی خواہە.

بێگومان ھەر کەسێ بلی: من پیغەمبەرم، یان دەبێ باشترین کەس بێ، یان دەبێ خراپترین کەس بیت، بۆچی؟ چونکە: ئەگەر باشترین کەس نہبێ و لە داوای پیغەمبەرایەتیە کە ی دا راست نہکات و درۆ بکات، بێگومان خراپترین کەسە، چونکە خراپترین کەس نہبێ درۆ بەناوی خواوہ ناکات، ھەلبەتە ھەر پیغەمبەریک لە رۆژگاری خۆیدا، باشترینی خەلکی رۆژگاری خۆی بوو و پیغەمبەران بە گشتی ھەلبێژێردراوی نیو مروقايەتیین، وەك خوا دەفہرموی: ﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ ۝۵۹﴾ النمل، سەلامی خوا لەسەر ئەو بەندانە ی کە ھەلبێژاردوون، (پیغەمبەران) گولبێژیری نیو باغی مروقايەتیین، بەلێ ھەر کەسێک داوای پیغەمبەرایەتی کردبێ، ئەگەر باشترین کەس نہبووبێ و، راستی نہکردبێ و، لە لایەن خواوہ پەوان نہکرا بێ، دیارە خراپترین کەس بووہ، چونکە خراپترین کەس کەسێکە کە بە ناوی خواوہ درۆ دەکات: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا... ۝۶۱﴾ الأنعام، واتە: کێ ستەمکارترە لە کەسێک کە بەناوی خواوہ درۆ ھەلبەستێ { و بلی: من پیغەمبەرم و ھەویش نہبیت، بلی: وەحییم بو دی و، بۆشی نہیەت؟!}

کورتە باسیک دەربارەى مرؤف بوونی پیغەمبەران

ئیمە لە کۆتایی تەفسیری ئەم ئایەتانەدا، واتە: ئەم پازدە (١٥) ئایەتە، کورتە باسیک لە دوو برگەدا دەربارەى مرؤف بوونی پیغەمبەران، دەکەین:

برگەى یەكەم:

مرؤف بوونی پیغەمبەران، گەورەترین کۆسپی پرواھینانی بیروایان بە پیغەمبەران بوو: بەلێ کافران کە پروایان بە پیغەمبەران نەھیناوە، مرؤف بوونی پیغەمبەرائیان بە گەورەترین کۆسپی بەردەمی خۆیان داناوە، لە زۆر شوێنی قورئان دا، خواى پەرورەدگار ئەمەى خستۆتە روو، بۆ وینە:

(١) - لە سوورەتی (الأعراف) دا نوح عليه السلام بە گەلەكەى خۆى دەفەرموئ: ﴿أَوْعِجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ...﴾ (١٣) الأعراف.

واتە: ئایا سەرتان سوورما کە لە پەرورەدگارتانەو بەرنامەتان بۆ هات، بە پیاویک دا لە خۆتان، تاكو بتانترسینى و، تاكو پارێز بکەن و، بەلکو بەزەبیتان لەگەڵ بنوێنێ؟ دیارە پێتان سەیر بوو، بۆیە فەرمویەتی: ئایا پێتان سەیر بوو؟!

(٢) - هەرۆهەها هەمان رستە هەر لە سوورەتی (الأعراف) دا، لەسەر زمانى پیغەمبەر هوود بەرانبەر بە گەلەكەى (عاد) هاتو: ﴿أَوْعِجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ...﴾ (١١) الأعراف.

واتە: ئایا پێتان سەیر بوو، سەرتان سوورما کە لە پەرورەدگارتانەو بەرنامەتان بۆ بێ، بە پیاویک دا لە خۆتان، تاكو بتانترسینى؟

(٣) - هەرۆهەها لە سوورەتی (یونس) دا، دەفەرموئ: ﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ مِثْلُ سِحْرِ مُوسَىٰ﴾ (٢) یونس.

واتە: ئایا بۆ خەلك جێى سەرسوومان بوو، کە سروشمان کرد بۆ پیاویک لە خۆیان، کە خەلك بترسینە و، مژدە بدە بەوانەى پروایان هیناوە، کە لە لای پەرورەدگاریان

پێشدهستییەکی باشیان هەیه، {پلەو پایەیهکی باشیان بوو خۆیان پێشخستوه، یاخود: پێگەیهکی باش و پڕ ریزو حورمەتیان هەیه}، بێپروایەکان گوتیان: ئاتەو جادووگەرێکی ناشکرایە.

(۴) - له سوورەتی (هود) دا دیسان نوح عليه السلام، که بوو لای گەلهکەیی رەوان دەکرتی، زلهزلانی گەلهکەیی بەمجۆرە دەیدوینن: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا...﴾ (۳۷) واتە: دەستپۆشیشتوانی بێپروا له گەلهکەیی گوتیان: تۆ تەنیا مروۆقیکی وهك خۆمانی {یانی: له بهرته وهی مروۆقیکی وهك خۆمانی، بروات پێ ناھێنین}.

(۵) - هەر وهها له سوورەتی (إبراهيم) دا، دەفه رموی: ﴿...قَالُوا إِنْ أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلَنَا تُرِيدُونَ أَنْ نَصُدُّوْنَآ عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُآ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ (۱۰)

واتە: بێپروایەکان بە پێغەمبەرانیان گوت: ئێوه تەنیا مروۆقیکن، وهك خۆمان، دەتانەوی ئەوهی باب و باپیرانمان پەرستووین، ئێمەیی لێ لابەدن، بەلگەیهکی پروو و ناشکرمان بوو بێنن.

(۶) - هەر وهها له سوورەتی (المؤمنون)، له بەسەرھاتی (نوح) دا، دەفه رموی: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ (۲۱)

واتە: بریار بە دەستانی بێپروا له گەلهکەیی، (واتە: گەلی نووح) گوتیان: ئەمە تەنیا مروۆقیکی وهك خۆتانە، دەیهوی خۆیتان بەسەردا پەسند بکات، هەلبژێرتی، (خۆیتان بەسەردا هەلکێشێن)، ئەگەر خوا ویستبای: فریشتەیی دەناردنە خوار، ئێمە له نێو باب و باپیرانی پێشوومان دا، شتی وامان نەبیستوه.

هەلبەتە راستیان نەکردوه، چونکە خوا له هەموو نێو گەل و نەتەوان دا، پێغەمبەرانێ ناردوون، بەلام ئەوانە نکوولیان له هەق کردوهو، وهك چۆن پروایان بە نووح نەهێناوه، پروایان بە پێغەمبەرانێ پێشووش هەر نەهێناوه.

(۷) - هەر وهها هەر لهو بارهوه، له سوورەتی (المؤمنون) دا، لەسەر زمانی موسا و هاروون دەفه رموی: ﴿فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرِينَ مِثْلَنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ (۱۷)

واتە: {فیرەهون و دارو دەستەکەیی} گوتیان: ئایا بروا بێنن بە دوو مروۆقی وهك خۆمان، که گەلهکەشیان ملکه چی ئێمەن؟

۸- ھەر وہا ھەر وہا له سوورەتی (الفرقان) دا دەفەر موی: ﴿ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوبُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿۷﴾ أَوْ يُنْفَخَ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿۸﴾ ۱۰۰۰

{ئیرەدا مەبەست کافرەکانی رۆژگاری پیغەمبەری خاتەمە ﷺ} گوتیان: ئەو پیغەمبەرە چیهتی! خواردن دەخواو بە بازاراندا دەروا، دەبووایە فریشتەیهک لەگەڵی دابەزیبایە که خەڵکی ترساندبایە، یاخود خەزەنەیهکی بۆ دابەزێتابایە، یاخود باغیکی ھەبووایە لیتی خواردبایە، ھەر وہا سەتەمکاران گوتیان: ئیو بەس بە دوای پیاویکی جادوو لیکراو دەکەون. کەواتە: راستە گەرترین کۆسپی بەردەمی بیروایان، بۆ پرواھێنان بە پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھەر لە ئادەمەوہ تاکو خاتەم، ئەوہ بووہ کہ پیغەمبەران مرووف بوون.

ئجا بابزانین خوا چۆن وەلامی ئەوہ دەداتەوہ؟

برگەھێ دووہم: وەلامی خوای زانا وشارەزا بۆ ئەو گرفت و ئیشکالە:

۱- له سوورەتی (الأنعام) دا، خوا دەفەر موی: ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿۸﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ ﴿۹﴾ ۱۰۰۰

واتە: (کافرەکان)، گوتیان: دەبووایە فریشتەیهک دابەزێتە سەری، (بەلام) ئەگەر فریشتەمان دابەزاندبایە کاریان تیکدەپەری و چاوەرێیان نەدەکرا، {واتە: خوا عادیەتی وایە ئەگەر فریشتە دابەزێتی، بۆ سزادانی ئەو کۆمەلگایانە دایاندەبەزێتی، بۆیە ئەگەر فریشتەمان بۆ دابەزاندبان، سزیمان دەدان و کۆتاییان پێ دەهات و چاوەرێشیان نەدەکرا} ئەگەر {ئەو پیغەمبەرە دەینیرین}، کردبامان بە فریشتە، دەبوو ئەو فریشتەبەشمان ھێنابا سەر شێوہی پیاویک، ئەو کاتە ئەوہی کہ لە خۆبانی تیکەل دەکەن، ھەر لیمان تیکەل دەکردن.

واتە: ئەوہی ئیستا لە خۆبانی تیکەل دەکەن و دەئین: ئەی موھەممەد! ﷺ تۆ پیغەمبەری خوا نی، چونکە مرووفی، ئەگەر فریشتەبەکیشمان ناردبایە، چونکە فریشتە لەسەر شێوہی خۆیان نابینرین و لە ماددەبەھێک دروستکراون، کہ بۆ ئیمە نەبینراو و

نابەرەهەستە، دەبوو خوای بەرز و مەزن ئەو فریشتەیه بەریتە سەر شیوەی پیاویك، ئنجا ئەو پیاووە فریشتەییە کە دەهات، ئەگەر گوتبای: من فریشتەم، دەیانگوت: راست ناکە، ئەووە نیە تۆ لەسەر شیوەی پیاویكی؟ دیسان لیان تیکەل دەبوو.

﴿وَلَلْبَسَنَّا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ﴾ (١) **الْأَنْعَامِ**، یانی: (وَلَخَلَطْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَخْلُطُونَ)، لیمان تیکەل دەکردن، ئەووی لە خۆیانی تیکەل دەکەن، لە تەفسیری سوورەتی (الْأَنْعَام) دا بە درێژیی لەو بارەووە باسمان کردووە و، لێرەدا هەڵەیه کی (هەژار) مان^(١) لە تەرجه مە کوردییە کە ی دا بو قورئان خستۆتە روو، کە وایزانیووە: (لَلْبَسَنَّا) بە مانای: (أَلْبَسَنَّا) یە، بە لَام (لَبَسَ، يَلْبَسُ) یانی: (خَلَطَ يَخْلُطُ)، تیکەلی کرد، تیکەلی دەکات، بە لَام (لَبَسَ، يَلْبَسُ)، واتە: پۆشی، دەپۆشن، ئنجا هەژار وایزانیووە: کە ئەم (لَبَسَ) یە بریتیه لە (لَبَسَ)، بۆیه گوتوو یەتی: پۆشاکمان پێ دەپۆشی، لەووی کە بو خۆیان دەپۆشن! کە لە راستییدا هەر بە لای دا نه چوو، بە لکو (لَبَسَ) بە مانای (خَلَطَ) یە، یانی: لیمان تیکەل دەکردن ئەووی کە لە خۆیانی تیکەل دەکەن، وەك چۆن ئیستا هەق و باتیلیان لە خۆیان تیکەل کردوون، ئەو کاتەش فریشتەو مرووفیان لێ تیکەل دەبوون، چونکە ئەو فریشتەیه، دەبووایە چووبایە سەر شیوەی پیاویك و، ئەو کاتەش ئەگەر پیاووە کە گوتبای: من فریشتەم، دەیانگوت: نا، ئەووە نیە تۆش هەر مرووفیکی وەك ئیمە!

(٢) - وەلامی دووهمی خوای پەرورەدگار لە سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ (٢٠)

لەو ئەلامی ئەو قسەیان دا کە ئەوان گوتوو یانە: ئەو پیغەمبەرە چیه تی؟ خواردن دەخوات و بە بازاردا دەروات؟ واتە: کار و کەسابەت دەکا! خوا دەفەرموی: لە پیش تۆدا هیچ کام لە پیغەمبەرانیان نه ناردووە، مەگەر خواردنیان خواردووە {واتە: مرووفی ئاسایی بوون} و بە بازاراندا رویشتوون و، هەندیکتان بە هەندیکتان تاقی دەکەینهو، تاکو بزاین ئایا خۆراگر دەبن؟ بیگومان پەرورەدگار یشت بینەرە.

واتە: بینەری حال و باس و خواسی مرووفەکانە، ئەگەر نا پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

(١) هەژار موکریانی، کە بە (مام هەژار) و (مامۆستا هەژار) ناسراو.

وَالسَّلَامِ)، مَرُوفٌ بوون و، که مَرُوفِيش بوون، دەبئی بخوون و بخۆنهوه و، کارو که سابهت بکهن و، دەبئی ساغ بن و نه خووش بن و، دەبئی هه موو ئه و شتانهی به سهر مَرُوفه کان دین، به سهر وانیش بین.

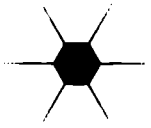
۳- وه لامئیکى دیکه، له سوورەتی (الإسراء) دا، هاتوه: ﴿قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾، واته: بلئ: ئه گهر له سهر زهوی فریشتهی لیبوونایه، به ئارامیی به سهر زهوییدا رۆبیا نایه، ئه و کاته له ئاسمانیوه پیغه مبه ریکی فریشته مان داده به زانده سهریان.

به لام مادام سهر زهوی مَرُوفی لین، دەبئی مَرُوفِیکی وهك خووشیان خوا بیکاته نوینهر و پیغه مبه ری خوئی و، په یام و بهرنامهی خوئی پیدایه بنیرئ.

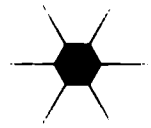
که واته: دەبئی پیغه مبه ر ﷺ له جووری بو لا په وانه کراوان بی، تاکو له یه کدی تیبگه ن، ههروه ها هه مان سروشتیان هه بئ و، بیانوو یان نه بئ، چونکه ئه گهر خوای پهروه ردگار فریشته یه کی کردبایه پیغه مبه ر، هه ر که س گوتبای: خوا بپه رستن، به رۆژو و بن، چاکه بکهن، وا بکهن، وا مه کهن، ده یانگوت: تو بویه بو ت ده کری، چونکه فریشتهی، تووش با وهك ئیمه مَرُوف بای، ئه و کاته تووش وهك ئیمه بو ت نه ده کرا! یانی: بیانوو یان ده بوو، به لام ئیستا خوای کارزان و میهره بان پیغه مبه رانیکی ناردوه، که وهك خو یان: خوین و گوشتن، پرووح و جهستن، سه رمایان ده بئ، گه رمایان ده بئ، به خو شیی دلخو شن، به ناخو شیی دلخو شن، هه ست به ئازار ده کهن، هه ست به خو شیی ده کهن، وهك سه رجه م مَرُوفه کانن.

که واته: کاتی ده بنه پیشره و سه رمه شقیان له چاکه دا و، له واز هینان له خراپه دا، بیانوو یان نیه بلین: ئیمه وهك ئیوه مان بو ناکرئ، چونکه پیغه مبه رانیش وهك ئه وان مَرُوفن، سه لات و سه لامی خوا له سهر هه موو پیغه مبه ران بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دەيەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

- لهم دهرسه‌دا ماناو مه‌به‌ستی هه‌شت (۸) نایه‌ت پروون ده‌که‌ینه‌وه، نایه‌ته‌کانی: (۹۷) -
- (۱۰۴) نوه هه‌شت (۸) نایه‌ته‌ش دوو ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان هه‌ن:
- ته‌وه‌ری یه‌که‌م: له چوار نایه‌تی پیشه‌وه‌دا، چه‌ند راستیه‌کی مه‌زن باسکراون:
- ۱ - خسته‌نه‌ سهر راسته‌ ری و گومرا کردنی خوا بو خه‌لك، ههر که‌سه‌ به‌پیتی شایسته‌یی خو‌ی.
 - ۲ - هه‌روه‌ها سه‌ره‌نجامی شوومی بی‌روایان.
 - ۳ - نجا توانایی بی‌سنووری خوا، بو زیندوو کردنه‌وه‌ی مردووان.
 - ۴ - ده‌وله‌مندی و بی‌نیازی خوا.
 - ۵ - هه‌روه‌ها خاوه‌نداری‌تیی ره‌های خوا بو عه‌مباره‌کانی و، به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه: چرووکی و رژی بی‌روایان به‌ تابه‌ت و، مروقه‌کان به‌ گشتی له‌ ناست به‌خشیندا.
- ته‌وه‌ری دووهم: که‌ چوار نایه‌تی دووهم پیک دینن، له‌وه‌شت نایه‌ته، چوار مه‌سه‌له‌ باسکراون:
- ۱ - نیردرانی موسا سه‌لامی خوی لیبی به‌ نو (۹) به‌لگه‌و نیشانه‌وه‌ بو لای فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی.
 - ۲ - تومه‌تبار کردنی فیرعه‌ون بو موسا، به‌وه‌ که‌ جادوو لیکراوه‌ و، وه‌لامدانه‌وه‌ی موسا بو فیرعه‌ون و ترساندن.
 - ۳ - پاشان ناچار کردنی فیرعه‌ن بو به‌نی ئیسراییل - گه‌له‌ چه‌وسیتراوه‌که‌ی موسا، له‌و کاته‌دا - که‌ سه‌رزه‌مینی میسر جیبیلن و، سه‌ره‌نجام نغروکرانی فیرعه‌ون و، دارو ده‌سته‌که‌ی له‌ ده‌ریای سووردا.
 - ۴ - نیسته‌جی کرانی گه‌لی به‌نو ئیسراییل له‌ سه‌رزه‌مینی شامدا و، پیراگه‌یاندنیان که‌ له‌ کاتی هاتی به‌لینی دواچار، یان روژی دوایدا، هه‌موویان ره‌پیتچه‌ک ده‌درین و ده‌برینه‌ گوره‌پانی لپرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت.

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُمِيَآ وَبُكْمًا ۖ وَصَمًّا مَّا أَوْنَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْنًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأْتَمَسْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{هەر که سێکیش خوا راسته رێی بکات، هەر ئەو رێی راسته گرتوووه، هەر که سێکیش گومرای بکات، هیچ دۆست و پشتیوانت بۆیان جگه لهوی، چنگ ناکهون و، رۆژی قیامه تیش به کویری و لالی و کهری لهسه رپویان دهیانرۆینین و، کۆیان دهکهینهوه، راپیچیان دهکهین، جی حهوانهوهیان دۆزهخه، هەر که ئاگره که دامرگا، بلتسهیان بۆ زیاد دهکهین ﴿٩٧﴾ ئەو سزابهشیان له سۆنگهی ئەوهوهیه که بریایان به نایه تەکانمان نه کردو گوتیان: نایا ئەگەر بووینه تیسک و پرووسک و وردو خاش بووین، لهشیوهی دروستکراویکی تازهدا، زیندوو دهکرتینهوه؟! ﴿٩٨﴾ نایا (به چاوی عهقل و دل) نه یاندیوه که ئەو خوییهی ئاسمانهکان و زهوی هیناونهدی، لهسه دروستکردنی وینهی وان توانایه، کاتیکی دیاری کراییشی (بۆ ژياندهنهویان) داناوه، هیچ گومانی تیدانیه! که چی سته مکاران هەر سپله بیان ویست ﴿٩٩﴾ بلن: ئەگەر تیه خاوهنی عهباره کانی بهزهیی پهروه دگاریشم بوونایه، له ترسی (تهواو بوون و بران) دهستان دهگرتهوه، رژدیستان دهکردو، مروقی (بیرواش) زۆر چرووکه ﴿١٠٠﴾ ههروهها به دلنایی نۆ نیشانه و به لگهی ئاشکرمان به مووسا دابوون (بۆ سه ماندنی راستی خۆی) لهو بارهوه لهوه چهی ئیسپرائیل بپرسه، کاتیک که (مووسا) چوو له لایان، یه کسه ر فیرعهون پتی گوت: ئەهی مووسا! پیم وایه جادوو لیکراوی! ﴿١٠١﴾ (مووسا) گوتی: تۆ ده زانی که ئەو (نیشانه و به لگ) انه

تهنیا په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی، بهروونکه ره وه و بهرچا و پوونیی دایبه زاندوون و، نهی فیرعه ون! من به فوتاوت ده زانم ﴿۱۰۲﴾ نجا (فیرعه ون) ویستی هه لیا نیچی و له زهوی (میسر) وه ده ریان بنی، تیمهش به کسه ر خووی و تیکرای نه وانه ی له گه لی بوون، نغرومان کردن (له ده ریای سووردا) ﴿۱۰۳﴾ دوی ویش به وه چه ی ئیسر ایلیمان فهرموو: له زهوی شامدا نیشته چی بن، نجا هه ر کات (کاتی) به لینی دوا جار (یان دواروژ) هات، بهر یکدر اویی ده تانه یین (بو گوړه پانی قیامت) ﴿۱۰۴﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عُمِيًا وَبِكَمَا وَصَمًا): (عُمِي جَمْعُ أَعْمَى، وَبِكُمْ جَمْعُ أَبْكُمْ، وَصَمٌ جَمْعُ أَصَم)، وشه ی (عُمِي) واته: کویره کان، کووی (أَعْمَى) یه یانی: کویر، (بُكُمْ) واته: لاله کان، کووی (أَبْكُمْ) ه، یانی: لال، (صَم) واته: که ره کان، کووی (أَصَم) ه، یانی: که ر.

(خَبَّتْ): (خَبَّتِ النَّارُ تَخْبُو: سَكَنَ لَهْبُهَا وَصَارَ عَلَيْهَا خِيَابٌ مِنْ رَمَادٍ أَيْ: غِشَاءٌ)، (خَبَّتِ النَّارُ تَخْبُو) واته: ناگره که دامرکا، بلتسه که ی نیشته وه، له وه وه هاتوه وه ک: چادریک خو له میشی به سه ردا ده درتی، په رده یه کی ده که ویته سه ر له شوینه واری نه و ماده ده یه ی که سووتیزاوه و ده بیته خو له میش و دایده پووشی.

(سَعِيرًا): (سَعِير) واته: بلتسه، کلپه، (السَّعْرُ: إِلْتِهَابُ النَّارِ، سَعَرْتُهَا وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا)، واته: بلتسه م دایه، یان کلپه م پی سه ند، (والمِسْعَرُ: الخَشْبُ الَّذِي يُسْعَرُ بِهِ)، (مِسْعَر) نه و بزووته یه، یان نه و داره ی که ناگره که ی پی خو ش ده کرئی و پی، تیی وه رده درتی، بو نه وه ی بجوولتی و زیاتر بلتسه ی به رز بیته وه، (فَهُوَ فِعْلٌ بِمَعْنَى مَفْعُول) واته: بلتسه دار، (سَعِير) له سه ر کیشی (فَعِيل) ه، به لام به مانای (مَفْعُول) ه، واته: بلتسه دار کراو.

(وَرَفَّتًا): (رَفَّتِ الشَّيْءُ، أَرْفَتْهُ رَفْتًا: أَيْ فَتَتْهُ، وَالرَّفَاتُ وَالْفَتَاتُ: مَا تَكَسَّرَ وَتَفَرَّقَ مِنَ الثَّبَنِ وَغَيْرِهِ)، (رَفَّتِ الشَّيْءُ، أَرْفَتْهُ رَفْتًا) واته: نه و شته م وردو خاش کرد، تیکمگوشی، هه ر شتیک که تیک بشکیتری و پارچه پارچه بکرئی، نجا کاو کوته، گیاو گو له، هه ر شتیک بی که پارچه پارچه بکرئی به به شه کانی ده گوتری: (فُتَات) یا خود (رُفَات).

(قَتُورًا): (الْقَتْرُ: تَقْلِيلُ النَّفْقَةِ، وَهُوَ بِإِزَاءِ الْإِسْرَافِ، قَتَرْتُ الشَّيْءَ، وَأَقْتَرْتُهُ وَقَتَرْتُهُ، أَي: قَلَّلْتُهُ، وَمُقْتِرٌ، أَي: فَاقِرٌ)، (قَتْرٌ) بریتیه له که مکردنه وهی به خشین، یان که مکردنه وهی مال خه رج کردن، که له به رانبه ری (إسراف) دایه، (إسراف) واته: زیده روویی، (تقتیر) به مانای ده ستگرتنه وه، (قَتَرْتُ الشَّيْءَ، وَأَقْتَرْتُهُ وَقَتَرْتُهُ) هه ر سیکیان به مانای که مم کرده وه، دین (مُقْتِرٌ) یش واته: بابای هه ژار، که که می هه یه.

(بَصَائِرَ): (جمع بصيرة، وَهِيَ قُوَّةُ الْإِدْرَاكِ وَالْفِطْنَةِ، وَالْبَصِيرَةُ: الْعِلْمُ، وَالْخُبْرَةُ، وَالْبَصِيرَةُ: الْحُجَّةُ، وَالْبَصِيرَةُ: الرُّقِيبُ، وَالْبَصِيرَةُ: الْعِزَّةُ) وشه ی (بصيرة) به چهند واتایه ک هاتوه و له نه صلدا به مانای هیزی زانین و په بیپردنه، (بصر) واته: بینین، به لام (بصيرة) واته: شت زانین و ده رککردنی شت، به لام دوایی ده خوازریته وه و به به مانای زانست به کاردی، هه روه ها به مانای شاره زایی و، چاودیر و، په ندو عیبره تیش به کار دی.

(مَثْبُورًا): (ثَبْرٌ ثَبْرًا وَثُبُورًا: هَلَاكٌ) (ثَبْرٌ) چاوه که ی هه م به (ثَبْرٌ) هاتوه، هه م به (ثُبُورٌ) هاتوه، به مانای فه وتاو.

(لَفِيفًا): (اللَّفِيفُ: مَا اجْتَمَعَ مِنَ النَّاسِ مِنْ قَبَائِلٍ شَتَّى، أَوْ مِنْ أَخْلَاطٍ شَتَّى) (جئنا بكم لفيفاً) أي: مُجْتَمِعِينَ، مُخْتَلِطِينَ، (لَفِيفٌ) هه ر کومه له خه لکیکه که له هوزانی جیا جیا، یاخود له شتی تیکه لی جیا جیا کوبینه وه، که واته: (جئنا بكم لفيفاً) واته: خرطان ده که ینه وه، به ناووته و به تیکه لی ده تانه تینین.

مانای گشتی نایه‌تەکان

وهك له پیناسە ی ئەم دەرسەدا گوتمان: ئەم هەشت (۸) نایه‌تە دوو تەوهر پێك دێنن:

تەوهری یەكەمیان: خوا چەند راستییەك دەخاتە روو، لە چوار (۴) نایه‌تی یەكەمدا، سەرەتا خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، هەر كە سێكیش خوا راستە پێی بكات، هەر ئەو پێی راستگرتووێ، بە دڵنیاوییەو لێرەدا مەبەست لە (يَهْدِ) واتە: بیخاتە سەر راستە پێ، راستە پێی بكات، نەك بە مانای: پێی پێشان بدات، چونكە خوا پێگای پێشانی هەموو كەس داوێ، وهك دواتریش باسی دەكەین، بۆیە دەبێ ورد بین لە سەرنجدانی وشەکانی قورئان، جاری واپە وشەیهك بە چەند واتایەك دێ، بەلام بە پێی سیاقەكە، یەكێ لە واتاكانی دیاریی دەكری، لێرەدا: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، بە مانای ئەوێ نیە، هەر كەسێ خوا پێنمایی بكات، ئەو كەسە پێنمایی كراوێ! نا، بەلكو یانی: هەر كەسێك خوا راستە پێی بكات و بیخاتە سەر پێی راست، ئەو كەسە پێی راستی گرتوێ، ﴿وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، هەر كە سێكیش خوا گومرای بكات، ئەوێ تۆ جگە لە خوا، بۆ وی، هیچ سەرپەرشتیارو دۆست و نزیكت چنگ ناكەون، كە لە گومرایی دەربازی بكەن، خواش ﴿وَهَكَذَا﴾ زۆر جارێ گوتوویمان: نە لە گۆترە كەس دەخاتە سەر راستە پێ، نە لە گۆترەش كەس سەرلێدەشیوتنێ و گومرا دەكات، بۆیە لێرەش گوتمان: لە رستە ی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ دا، مەبەست لە ﴿يَهْدِ﴾، پێشاندان نیە، بەلكو بە مانای: خستە سەر پێی، هەر وهك ﴿يُضِلِّ﴾ پێش، واتە: پێی لێ تێكدان و گومرا كردن، خواش لە گۆترە كەس ناخاتە سەر راستە پێ، هەر وهها لە گۆترەش سەر لە كەس ناشیوتنێ، بەلكو كەسێ شایستە ی ئەوێ خوا بیخاتە سەر راستە پێ و، هیدایەتێك كە خوا ناردووێتی، قبوولی بكات، خواش دلی وەر دەچەرخینێ بەرەو گۆرپایەلیی خوێ و، دەستی دەگری و لوتفی لە گەل دەنوێنێ، وهك دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واتە: ئەوانە ی كە هیدایەتی خوێان وەرگرتوێ، خوا هیدایەتیان بۆ زیاد دەكات و، پارێزکاریان پێ دەبەخشێ.

بەلام بە نەسبەت گومرا كێرەو، خوای دادگەر دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ (۱۷) فصلت، واتە: بەلام گەلی سەموود، تیمە پێنماییمان كردن (هیدیناهم) لێرەدا بە مانای: {پێنماییمان كردن} دێ، بەلام ئەوان كۆرییان هەلێژارد

به سهر بهر پیتی خو بینین و، رینمای بی خوادا، یان وهك ده فهرموئی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۷) ﴿إبراهیم، خواسته مکاران گومرا ده کات.

تنجا ده فهرموئی: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَٰ وَبِكَمَا وَصَمًا﴾ (الإسراء، له رۆژی هه لسانه وهدا (له رۆژی قیامه تدا) کۆیان ده کهینه وه له سهر روویان {واته: له سهر روویان ده یان رۆژینین} کۆیان ده کهینه وه به کۆیری و به لالی و به کهری.

واته: ئەوانه که کۆیان ده کهینه وه، هه م کۆرن، هه م لآن، هه م کهرن، ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ جیتی هه وانه وه یان دۆزه خه ﴿كُلَّمَا حَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾. واته: هه ر کاتیک ناگره که ی دامرکا، خامۆش بوو، تیمه بلیسه یان بۆ زیاد ده کهین، یانی: بۆ ئەوان بلیسه ی زیاد ده کهین، دواتر له مه سه له گرنگه کان دا زیاتر تیشک ده خهینه سهر ئەو ته عبیره، بۆچی خوا نافه رموئی: ﴿زدها سعیراً﴾ ناگره که مان کلپه بۆ زیاد کرد؟ چونکه ناگره که کلپه ی هه ر هه یه، به لام به نسبت ئەوانه وه که پیتی سزا ده درن، بلیسه و کلپه که ی زیاد ده کری.

﴿ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ﴾ ئا ئەوه سزایانه، (جزاء) به مانای قه ره بوو دی، که به پیتی سیاقه که ده زانین، لیره دا (جزاءهم) به مانای سزایه، ئەگه رنا به نسبت ئەهلی ئیمان وه (جزاءهم) یانی: پاداشتیان، تیمه له کوردیدا وشه یه کمان نیه پر به پستی (جزاء) بی، مه گه ر بلیتین: قه ره بوو، یان به رانه ر، ئەگه رنا بۆ خراپه کاران ده لیتین: سزا و، بۆ چاکه کاران ده لیتین: پاداشت.

ئا ئەوه سزایانه، له بهرچی؟ ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ له سۆنگه ی ئەوه وه که بیروا بوون به نیشانه کان و ئایه ته کانی تیمه، ﴿وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا﴾ هه روه ها گوتیان: ئایا ئەگه ر تیمه بووینه وه تیشک و پرووسکی وردو خاش، ﴿أءِذَا نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾، ئایا تیمه له شیوه ی دروستکراویکی نویدا، زیندوو ده کریینه وه!! به سهر سورمانه وه وایان گوت، که ئەو پرسیاره، پرسیار کردنی نکو و لیلیکه رانه یه.

خوا وه لامیان ده داته وه، ده فهرموئی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾، ئایا سه رنجیان نه داهه، نه یان بینیه وه {واته: به چاوی عه قل و دل} ئەو خوایه ی ئاسمانه کان و زه وی هیتاونه دی، توانایه که وینه ی ئەوانیش بینتته دی؟ ﴿وَجَعَلْ لَهُمْ أَجْلاً لَّا رَيْبَ فِيهِ﴾، هه روه ها کاتیک دیاری کرای بۆ داناون، که هه یچ گومان و دوو دلئی تیدانیه ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾، که چی سته مکاران ملیان نه دا، مه گه ر بۆ سپله یی و ناسپاسی، واته: هه یچیان قبول نه کرد، جگه له ناسپاسی.

﴿ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي ﴾، بَلَى: نه گهر ئیوهه مباره کانی بهزه بی پهروه ردگار یشمتان هه بن.

﴿ إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴾، نه و کاتهش له ترسی بران، له ترسی ته واو بوون، دهستان ده گرته وه له به خشین، (وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا) مروفتیش به گشتی {به تایهت مروفی بیروا} چرووک و پژده، مروفت به گشتی له به رانبه ر خوادا و له چا خوا، پژدو چرووکه، مروفی بیرواش، پژدو چرووکه له چا مروفته بروادارو دلفراوان و به خشنده کان.

ته وه ری دووهم: که چوار ئایه تی کوتایی نه م ده رسه ی بو ته رخانکراون، باسی به سه رهاتی مووسایه عليه السلام به کورتیی و پوختیی، چونکه وه ک جاری دیکهش باسما ن کردوه: هه موو نه و مه به ستانه ی که خوا عليه السلام له سووره ته کانی پتشیودا {واته: نه و سووره تانه ی پیش نه م سووره ته، له ریزبه ندیی دابه زیندا} باسی کردوون، دوایی به کورتیی و ئامازه ئاسا باسیان ده کات، به سه رهاتی مووساش عليه السلام که له چه ند شوئیی دیکه دا باسکراوه، لیره دا ته نیا ئامازه به کی کورتی پی ده کاته وه و، ده فه رموی: ﴿ وَقَدْ ءَايَنَّا مُوسَى تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴾، واته: به دنیاییه وه نو نیشانه ی روون و ئاشکرمان، به مووسا دان، که هه ر کام له و نیشانانه به لگه بوو له سه ر راستیی مووسا عليه السلام، ﴿ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ رُؤُوسَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ كَذِبٌ أَجْمَعٌ ﴾، لیره دا: رووی دواندن له پیغه مبه ره عليه السلام، هه روه ها هه ر که سیکیش که قورئان ده خوئیی:

له وه چه ی ئیسرا ئیل بپرسه، له گه لی جووله که بپرسه، چونکه نه وه له کتیه کانی نه وانیشدا هه یه، وه ک دوایی له مه سه له گرنه گه کاندای باسی ده که ی ن و پیشتریش به دوورو درژییی باسما ن کردوه، ﴿ إِذْ جَاءَهُمْ كَذِبٌ أَجْمَعٌ ﴾، کاتی (مووسا) چوو بو لایان، به نو نیشانه که وه، ﴿ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴾، فیرعه ون پیی گوت: نه ی مووسا! من پیم وایه جادوو لیکراوی، واته: جادوو یان لیکردووی و تیک چووی.

مووسا عليه السلام وه لام ده داته وه و ده فه رموی: ﴿ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ﴾، گوتی: تو دنیای و ده زانی که ئا نه وانه {نه و نو نیشانانه} جگه له پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی، هه چ که س داینه به زاندوون، که هه ر کامیک له وانه: ریگا نیشانده ره، زانسته، عبیره ته، ﴿ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴾، نه ی فیرعه ون! من به له به ینچوو و فه وتاوت تیده گه م.

{ظن} لیره دا ده بی به مانای دنیایی بی، یان به مانای زانیاری بی، واته: من ده زانم که تو فه وتاویی و سه ر به فه تاره ت چووی، خوی په نهانزان مووسای دنیای کردوته وه، که نه گه ر فیرعه ون هه ر ملی نه دا، خوئی و سوپا سه رکه شه که ی ده فه وتی ن.

﴿ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَقِزَهُم مِّنَ الْأَرْضِ ﴾، فیرعهون ویستی له زهویدا هه لیا نیچی، هه لیا بقیه نی، ناچار و، بیزاریان بکات، بو ئه وهی خو یان برۆن، ﴿ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمِن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴾، [که دوا یی گه لی ئیسرا ئیل ناچار بوون سه رزه مینی میسر به جی به یلن و شه به یخوونیک رو یشتن و فیرعهون و دارو دهسته که شی که و تنه شو ئیان، وه که له ته فسیری سوورەتی (الأعراف) دا، به ته فصیل باسما ن کردوه] سه رزه نجا م هه موو ئه وانهی له گه لی دابوون و خو یشیمان نغرو کردو خنکاندما نن { له ده ریای سووردا } ﴿ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ ﴾، دوا ی ویش به گه لی ئیسرا ئیلما ن گوت: ﴿ اسْكُنُوا الْأَرْضَ ﴾ له سه ر زهوی نیشته جی بن.

(الْأَرْضُ) ئه و (ال) هی که له سه ری هتی، بو ناساندنه و مه به ست پیی (عَهْد) ه یانی: ئه و سه رزه مینه ی که ده زانی ن، سه رزه مینی شام، نه که مه به ستی پی ره گه زی زهوی بی، به لکو مه به ست زهوی به کی دیاری کراره، که سه ر زه مینی شامه و، پی شتر بو یان دیاری کراره، ﴿ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴾،

ئهمه دوو واتای هه ن:

أ - ئنجا هه ر کاتی به ئینی روژی دوا یی هات، هه مووتان خرده که ی نه وه و ره پیچه کتان ده ده ی ن به ره و گو ره پانی مه حشه ر.

ب - یا خود: هه ر کاتیک به ئینی دوا جار، هات، به ئینی به که مجار و دوا جاریش پی شتر له سه ره تایی ته فسیری ئهم سوورە ته دا باسما ن کردن، به ته فصیل، له ته فسیری ئه و ئایه ته دا که ده فه رموی: ﴿ لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِنَ وَلِنُعْلَنَّ عَلُوًّا كَبِيرًا ﴾ { الإِسْرَاءِ } دوو جار ان خرابه کاری و تیکدان و خو به رز کردنه وه و سته م ده که ن، له زهویدا.

ئنجا به پای به شیک له زانایان، جاریک له و دوو تیکدانا نه، تیپه ریوه و جاری دووه می ماوه، خواش ده فه رموی: ئنجا ئه گه ر به ئینی جاری دووه م هات: ﴿ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴾، هه مووتان ره پیچه که ده ده ی ن و، کو تان ده که ی نه وه و ده تانبه ی نه سه ر زه مینی شام، بو ئه وهی له ویش قه واره به کی سته مکارانه بنیات بنین و، سه رزه نجا م شایسته ی ئه وه بن: خوا سزاتان بدات و، به ئینی سزادانی جاری دووه می شتان به سه ردا بچه سپینی، ئه و ئایه ته ئهم دوو واتای هه ن، له مه سه له گرنگه کانی شدا زیاتر تیشکی ده خه ی نه سه ر.

مەسەلە گىرنگەكان

مەسەلەى بەكەم:

ھەر كەس تىكىش خوا راستە پىرى بىكات، ھەر ئەو پىرى راست گىرتتۈپ ھەر كەس تىكىش گۈمپراى بىكات، جگە لەوى ھىچ دۈستت بۇيان چىنگ ناكەون، پۈژى قىامە تىش لەسەر پۈويان دە يانرۈئىن: كۈپرانەو، لالانەو، كەپرانە، خىپان دە كەپنەو، جىگايان دۈزەخە، ھەر كە ناگرە كە دامىكا، تىلى دە دەپنە و، كەپنە يان بۇ زياد دە كەپنە، ئەو سزايە شىيان لە سۈنگەى ئەو ھەو بە كە بە نىشانە كامان بىپروا بوون، {يان بە ئايەتە خو تىراو ھەكان}، گۈتيان: ئايا ئەگەر بوونە تىسك و پروسك و ورد و خاش بوون، بە دروست كراو تىكى تازە دە ژيەپنەو؟ ئايا ئە ياندىو ھە نازانن: خوا بەك كە ئاسمانەكان و زەوى ھىناونە دى، توانايە كە وئەى ئەوانىش دروست بىكات و، كاتىكى گومان لىنە كراو شى بۇ داناون كە چى ستە مكاران ھەر ناسپاسىيان وىست:

خوا فەرمو وىتە: ﴿ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ يُنظَرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمٌ وَأَبْكَاءٌ وَصُمَّاءٌ ما وَنَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَّتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَائِنِنَا وَقَالُوا آءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَّتًا آءِذَا نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَادِرٌّ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفْرًا ﴿١٩﴾ ۞

شىكىردنەو ھى ئەم ئايەتەنە، لە يازدە بىرگەدا:

(۱) - ﴿ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۞ ھەر كەس تىك خوا راستە پىرى بىكات، ھەر ئەو پىرى راست گىرتتۈپ، (فەھۇ المۇھتەد) كۈرتھە لىنان، دە گەپنە، ھەر كەس تىك خوا راستە پىرى بىكات، تە نىا ئەو پىرى راستى گرتتۈ، كە واتە: ھەر كەسنى خوا راستە پىرى نەكات، ناتوانى پىرى راست بىگىرى، پىرى راست واتە: لە پۈوى: بووناسىيەو، ئىمان و عەقىدەو، پەرىستشە كانەو، ھەلال و ھەرامەو، ... ھتە، بە دىنباى لىرەدا مەبەست لە (ھدايە) - ھەك پىشتىش لە مانا گىشتىيە كەيدا باسما كىرد - پىنماىى نى،

به لکو مه به ست پتی: خستنه سهر ری پراسته، واته: مانای دووم و تایه تیی هیدایهت له بهر چاو گیراوه، نهك مانای یه که می که بریتیه له رینمای کردن، بوچی؟ چونکه خوا رینمای هه موو که سی کردوه، که واته: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ نه گهر مه به ست رینمای کردن بی، خوا رینمای هه موو خه لکی کردوه، ئنجا ئایا هه موویان ری پراستگرتوون؟ نا، که واته: مه به ست نه وه یه ههر که سیک خوا پراسته ری بکات، ههر نه و ری پراستی گرتوه، نهك که سی خوا رینمای بکات، چونکه خوا هه موو خه لکی رینمای کردوه، به لام هه موو نه وانیهی خوا رینمای کردوون، ری راست گرتوو نین.

(۲) - ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾، ههر که سیک خوا گو مرای بکات، تو له جیاتی خوا، دوست و پشتیوانت بو یان چنگ ناکه ون، که سه ره رشتیان بکه ن و ناگایان لئیان بی و، بیانخه نه وه سهر پراسته ری.

(أولياء) کوی (ولی) ه، (ولی) له نه صلدا له (ولی) وه هاتوه، (الْوَالِي: الْقُرْب) نیزیکی، ئنجا (ولی) به مانای: دوست، پشتیوان، یارمه تیده ر، نیزیک، به و مانایانه هه موویان، دی.

که ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾، بوچی (أَوْلِيَاءَ) ی به کو هیناوه؟ (جمع الأولياء، باعتبار مقابلة الجمع بالجمع)، وشه ی (من) هه م بو تاک، هه م بو کو، به کار دی، ئنجا که ده فه رموی: ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ﴾ بو نه وان چنگت ناکه وی، نه وان مادام کو (جمع ن)، (أَوْلِيَاءَ) یشی به کو هیناوه و نه یفه رموه: (فلن تجد لهم ولياً) فه رمویه تی: (أَوْلِيَاءَ) کوی له به رانبه ری کو دا به کاره هیناوه.

(۳) - ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾، له رۆژی هه لسانه وشه دا له سهر روویان کو یان ده که ینه وه، که لیره دا مه به ست نه وه یه: له سهر روویان ده یانرۆئین و، کۆشیان ده که ینه وه و، خریشیان ده که ینه وه (الحشر: جَمْعُ النَّاسِ مِنْ مَوَاضِعٍ مُتَفَرِّقَةٍ إِلَىٰ مَكَانٍ وَاحِدٍ، عُنْدِ الْحَشْرِ بِ «على» لتضمن معنى «مَشُون») واته: (حشر) (کو کردنه وه) بریتیه له کو کردنه وه ی خه لک له چه ند شوئنیکی جو راو جو ره وه، به ره و یه ک شوئنی دیار ییکراو، وشه ی (حشر) به پی (على) په ریتراوه ته وه بو به رکار (مفعول به) تا کو مانای ده رۆن (مَشُون) ی بخریته نیو، نه گه رنا (حَشْرَةً) یانی: کوی کرده وه و، پیویست به (على) ناکات، وهك: (حشر الله الناس)، به لام که به پی (على) به رکار (مفعول به) ده خوازی، نه وه مانای (أَمْشَى) ی خراوه ته نیو، یانی: (نَحْشُرُهُمْ وَمَشِيَهُمْ) کۆشیان ده که ینه وه و ده شیانرۆئین.

لەو بارەووەش ئەم فەرموودەیه هەیه: **إِعْنِ أَنْسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنْ رَجُلًا قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ {يُحْسِرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرَّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا، قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمَشِّئَهُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟} (أخرجه البخاري: ۴۴۸۲).**

واتە: ئەنەسی کۆری مالیک (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پیاویک گوتی: ئەهی پێغه مبه‌ری خوا! **﴿خَوَا كَه دَه فَرَمَوِي: لَه سَه رَوِيَان، لَه سَه ر دَه م و چَاوِيَان كَو دَه كَرِيْنَه وَه﴾** ئایا كافر له سه‌ر دَه م و چَاوِي كَو دَه كَرِيْنَه وَه، دَه رَوِيْنَرِي؟ پێغه مبه‌ری خوا **﴿﴿خَوَا﴾﴾** فەرمووی: ئایا ئەو زاتە هی كه له سه‌ر پێهه كانی رۆیان دوو یه تی، ناتوانی له سه‌ر دَه م و چَاوِشِي بِيروِيْنِي، له رَوَزِي قِيَامَه ت دا؟

۴- **﴿عُمِيًا وَبِكَمَا وَصْمًا﴾** ئەمانه، هه‌ر سێكیان كَو (جمع)ن، واته: كۆی كۆرۆ لال و كه‌ر، ئنجا جی سهرنج ئەوه‌یه، كه له هه‌موو قورئاندا، خوای په‌نه‌انزان هه‌میشه (صم)ی پيش (بكم) خستوه، به‌لام لیره‌دا (عُمِي)ی پيش خستوه، ده‌فه‌رمووی: كۆرِن، لالَن، كه‌رِن؟!

هیکمه‌ته‌که‌شی ئەوه‌یه كه له شوێنه‌کانی دیکه، خوای کاربه‌جی ریزه‌ندی مه‌نتیقی و زانستی ره‌چاو کردوه، چونکه بێگومان: هه‌ر كه‌سێك كه‌ر بوو، لالیش ده‌بێ، بۆیه له شوێنه‌کانی دیکه له سوورەتی (البقرة) له دوو شوێن دا (۱۸ و ۱۷)، هه‌روه‌ها له شوێنه‌کانی دیکه‌دا (صم) واته: كه‌ران، خراوه‌ته پيش (بكم) واته: لالَن، چونکه كه‌سێك لال ده‌بێ، كه‌ر كه‌ر بێ، به‌لام لیره‌دا:

﴿عُمِيًا وَبِكَمَا وَصْمًا﴾، كۆرِن و لالَن و كه‌رِن، له‌به‌ر ئەوه‌ی لیره‌دا مه‌به‌ست ریزه‌ندی بوونی، (الترتيب الوجودي) نیه، به‌لكو مه‌به‌ست ریزه‌ندی له‌گرنه‌گه‌ره‌وه‌ بو‌گرنه‌نگ چوونه (الأهم فالهم) ئنجا به‌ر له هه‌موو شتێك ئەوانه كۆرِن و هه‌یچ نابینن، ناخۆشترین شتیش ئەوه‌یه كه ئینسان نابینا بێ، پاشان ئەوانه لالَن قسه‌یان بو‌ناکرێ، ئنجا كه‌ریشن و هه‌یچ نابستن، واته: له رَوَزِي دوايیدا: به‌لای كۆرِی، گه‌وره‌تره له لالِی و، لالِی گه‌ورتره له كه‌رِی، به‌لام له ژبانی دنیا‌دا: كه‌رِی ده‌بیته هۆی لالِی، بۆیه ته‌نیا لهم شوێنه‌دا كه باسی قیامه‌ت ده‌كات، لالِیتی پيش كه‌رِیتی خراوه.

۵- **﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾** (المأوى محل الأوى، أوى یاوى أوتياً) واته: په‌نا پێ بردن و تیدا هه‌وانه‌وه:

شوێنی هه‌وانه‌وه‌یان، شوێنی تیدا سه‌روه‌ت‌نیان دۆزه‌خه.

۶- **﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾** (خبت أي سكنت وانطفأت) هه‌ركات ناگه‌ره‌كه خامۆش بوو، دامرکا، بلیسه‌یان بو‌ زیاد ده‌که‌ین، لیره‌دا خوا **﴿﴿﴾﴾** ناهه‌رمووی: (كلما خبت زدناها سعيراً) هه‌ر

که ناگره که دامرکا زیاتر بلتسهی دهدهینتی، واته: نیتلی دهدهین و ناگره که خوش دهکهین، به لکو دهفهرموئی: (زدناهم)! چونکه ناگری دوزهخ ناکوژتتهوه، به لام بهنسبت نهوانهوه که ماوهیه که بهو جوړه ناگرهوه رادین و خووی پیوه دهگرن، بویه خوا دهفهرموئی: {زدناهم} بو نهوان بلتسه زیاد دهکهین، نه گهرنا له خودی خویدا ناگره که، نه خهفه دهبت و، نه خاموش دهبت و، نه داده مرکتی، بویه نافه رموئی: (زدناها سعیراً) نه گهر وای فهرمووبا، مانای وابوو، ناگره که خاموش بووهو دامرکاوه، به لام، یانی: بهنسبت نهوانهوه نهوان پیمان وایه، که ناگره که خاموش بووهو دامرکاوه، ﴿زَدْنَهُمْ سَعِيراً﴾، ههر کاتیک به نسبت نهوانهوه، که پی سزا دهدرین، ناگره که دامرکا و خهفه بوو، بلتسه دارتر ده کرتی بو نهوان، نه گهرنا له خودی خویدا ههروه که خویه تی.

وشه ی (سعیر) یش یانی: بلتسه سهندن و کلپه سهندن.

۷ - ﴿ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَائِنَا﴾، خوا ﴿ذَلِكَ﴾ دهفهرموئی: نا نهوه سزایانه به هوئی نهوهوه که بیروبوون به نایه ته کانی تیمه، (آیات) کوئی (آیه) ه، واته: نیشانه، به لام ههم به مانای رسته کانی فهرمایشتی خوا، دی، ههم به مانای موعجیزه ی پیغه مبه ران سهلامی خویان لیتی، دی، ههم به مانای دیارده سروشتیه کانیش دی، ههروه ها به مانای نهو به لایانه ش دی، که خوا به سه ر گهل و نه تهوه یاخیهه کانی هیناون، به چوار واتا دی، که لیره دا ده گونجی: مه به ست پی نایه ته خوینراوه کان بن و، ده شگونجی مه به ست موعجیزه ی پیغه مبه ران، یان دیارده سروشتیه کانیش بی، به هوئی نهوهوه که بیروبوون به نیشانه کانی تیمه، بویه سزیمان دان.

۸ - ﴿وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَاتًا أَوَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ بَشَرًا مِن قَبْلُ﴾، گوتیان: نایا نه گهر بووینهوهو ئیسک و پرووسکی وردو خاش و پرتووکاو، نایا تیمه به دروستکراویکی تازه زیندوو ده کرتینهوه، (رُفات) به شه کانی شتیکی تیک شکاون، شتی که وردو خاش کرابن، که لیره دا: تیسقانه، نه گهرنا ههر شتیکی ره قی تیکشکاو و وردو خاش (رُفات) و (فُتات) ی پیده گوتری.

ئنجا خوا ﴿ذَلِكَ﴾ له وه لامیان دهفهرموئی:

۹ - ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ؟﴾

به دلنیایی لیره مه به ست له (اوم یروا) بینینی چاو نیه و، مه به ست بینینی عهقل و دل:

نایا به چاوی عهقل و دل نه یانبینیهوه، که نهو خوییه ی ناسمانه کان و زهوی هیناونه دی، توانایه: وینهی نهوانیش دروست بکات، نه یفه رمووه: نهوان، به لکو فهرموویه تی: (مثلهم) وینهی نهوان، چونکه نهوهی له رۆژی دوایدا، خوا دروستی ده کاتهوه، خودی نهو جهسته یه نیه، به لکو شیوهی نهوهیه و له ماده یه کی دیکه یه، به لام ههمان مروقه و له ههمان شیوه دا.

به لئی ئەم پرستەیه: ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ بە لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه که زیندوو کرانه‌وه، بریتیه له هینانه‌وه‌ی جهسته‌ی مردوووان له نه‌بوونه‌وه، به‌لام بۆ هه‌ر مردووویه‌ک جهسته‌یه‌کی تازه، له‌سه‌ر شیوه‌ی جهسته‌ی پیشووه‌که‌ی دروست ده‌کرێته‌وه، به‌لام مه‌رج نیه به هه‌مان قه‌باره و له هه‌مان مادده‌ بێ، که کاتی خۆی له دنیا‌دا بووه، بۆچی؟ چونکه:

یه‌که‌م: هه‌مان قه‌باره نابێ، له‌به‌ر ئەوه‌ی له فه‌رمایشتی پی‌غه‌مه‌ردا ﷺ هاتوه، که ئەه‌لی به‌هه‌شت له‌سه‌ر شیوه‌ی با‌ی‌بان ئاده‌من که شه‌ست (٦٠) باسک که‌له‌گه‌ت بووه و^(١)، دیا‌ره چه‌نده‌ش به‌رز بێ، ده‌بێ له قه‌ده‌ر ئەوه، ئەوه‌نده‌ش ئەستوو‌ر بێ! شایانی با‌سه: له سووره‌تی (الواقعة) دا، خوا ﷻ ئاماژه‌یه‌ک به‌و راستیه مه‌زنه ده‌کات، که من پیم وایه: له هه‌موو قورئان دا له‌وباره‌وه: به‌س لێ‌ره له سووره‌تی (الإسراء) دا، ئەو ئاماژه‌یه هه‌یه و له سووره‌تی (الواقعة) شدا، که ده‌فه‌رموئ: ﴿نَحْنُ فَذَرْنَا يُنتَكِرَ الْآمُوتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿١٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمُ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾﴾، واته: ئیمه مرده‌مان له نێو ئیوه‌دا ئەندازه‌گیری کردوه، دامانناوه، بریارمان داوه و، ئیمه (ده‌سته وسان و) لێ‌وه‌پیشکه‌وتوووه نین {که‌سه‌یک که پیشه‌رکه ده‌کات، که‌سێ پیشی بکه‌وێته‌وه، واته: ده‌ربازی بێ و ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ری‌دا نه‌بێ} که وێنه‌ی ئیوه بێ‌نین و به‌جۆری‌ک دروستتان بکه‌ینه‌وه، که نایزانن، یانی: ئیستا نایزانن.

دووهم: مادده‌که‌شی ده‌گۆڕی، چونکه جه‌سته‌یه‌ک به‌رگه‌ی ژیا‌تیکی هه‌تا هه‌تایی بگه‌ری له به‌هه‌شتدا، یاخود له دۆزه‌خدا، دیا‌ره ده‌بێ مادده‌که‌ی و قه‌باره‌که‌ی جیا بێ، وه‌ک له فه‌رمایشته‌کانی پی‌غه‌مه‌ری خوا‌دا ﷻ هاتوه.

١٠- ﴿وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَّارِبِّ﴾، کاتیکی دیاری کرایی بۆ داناون، که هه‌یج دوودلی تیدانیه.
١١- ﴿فَأَبَىٰ الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾، که‌چی سته‌مکاران رازی نه‌بوون به‌جگه له ناسپاسی و سه‌په‌یی، ئاماده نه‌بوون بۆ ملکه‌چی به‌لکو هه‌ر سه‌په‌یی و ناسپاسیان هه‌لبژارد، سته‌مکاران سه‌ره‌په‌چیان کرد و لاملیان کرد له ئیمان و فه‌رمانبه‌ری و، ته‌نیا ناسپاسی و سه‌په‌ییان هه‌لبژارد.

(١) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ قَالَ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ عَلَىٰ صُورَتِهِ طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا فَلَمَّا خَلَقَهُ، قَالَ: أَذْهَبَ فَسَلَّمَ عَلَىٰ أَوْلِيَّكَ النَّقْرِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ فَاسْتَمِعَ مَا يُحْيُونَكَ فَإِنَّهَا تَحْيِيكَ وَتَحْيِيهِ ذُرِّيَّتُكَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالُوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَرَادَوْهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَىٰ صُورَةِ آدَمَ فَلَمْ يَزَلْ يَخْلُقُ بِنَقْضِ بَعْدُ حَتَّىٰ الْآنَ} صحيح البخاري: ٥٨٧٣.

مهسه لهی دووهم:

خوا دهفه رموی: بَلَى: نه گهر ئیوه عه مباره کانی بهزهیی و به خششی پهروه ردگارمتان هه بووایه، نه و کاتهش له ترسی برانیان، له خه رج کردنیدا، هه ر چرووکیستان ده کردو، دهستان ده گرتیهوه، مروقیش پزډ و بهرچاو تهنگه:

خوا دهفه رموی: ﴿قُلْ لَوْ أَنَّمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾ (۱۰۰).

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سی برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ لَوْ أَنَّمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾، بَلَى: نه گهر ئیوه عه مباره کانی بهزهیی و به خششی پهروه ردگارمتان هه بووایه.

ده گوتری: (أَنْفَقَ الرَّجُلُ: أَيِ افْتَقَرَ وَذَهَبَ مَالُهُ) (إنفاق) به مانای هه ژار که وتن دی، (نَفَقَ يَنْفِقُ نَفَقًا، أَي: نَفِدَ)، واته: بره، نه ما.

(۲) - ﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾، یانی: نه گهر عه مباره کانی بهزهیی پهروه ردگاریمتانه له بهر دهست دا بووایه، له ترسی هه ژار که وتن، چرووکیستان ده کردو دهستان ده گرتیهوه، یاخود له ترسی برانی نه وهی که له عه مباره کان دا هه یه، چرووکی و پزډیستان ده کرد.

(۳) - ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾، واته: مروقیش بهرچاو تهنگه، چنگ قووچاوه.

(قتور) واته: زور چرووک و پزډ، که له (قَتَر) هوه وهرگیراوه، نه ویش که مکردنه وهی خه رجکردن و دهستگرتنه وه و تهنگکردنه وه یهوه، (الإنفاق) هه م به مانای هه ژار که وتن دی و، هه م به مانای براندنی نه و مال و سامانه دی، که له بهرده ستدایه.

مەسە لەی سێیەم و کۆتایی:

بەدنیایی نۆ (۹) نیشانهی پۆشنمان بە مووسا دابوون، لەو بارهوه له گەلی ئیسراییل بپرسه: که چووه لایان و فیرعه‌ن پیتی گوت: ئەه‌ی مووسا! پیم وایه جادووت لی کراره، مووساش گوتی: دەزانی که ئەو نۆ نیشانه‌یه ته‌نیا په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌زاندوون و پروونکه‌ره‌وه‌ن و، ئەه‌ی فیرعه‌ون! من به‌ فه‌وتاوته‌ ده‌زانم، ئەه‌یش کاریکی کرد که ناچاره‌ به‌ جیه‌ت‌ه‌شتنی سه‌رزه‌مینی میسرپان بکات و، تیمه‌ش خۆی و هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ گه‌لیدا بوون خنکاندمانن و، دوا‌ی ویش به‌ به‌نی ئیسراییلمان فه‌رموو: له‌سه‌ر زه‌مینی شام نیشه‌ته‌جن بن، نجا که کاتی به‌ لێنی جاری دوا‌ی {یان: پۆژی دوا‌ی} هات هه‌مووتان راده‌پیتچین و ده‌تانه‌تین:

خو‌ا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ بِئِنَّ يَدَيْهِ إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ بِفِرْعَوْنِ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ائْكُفُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾﴾

به‌پێزان! تیمه‌ به‌ خیرایی و له‌ ده‌ (۱۰) برگه‌دا، به‌سه‌ر ئەم چوار ئایه‌ته‌دا په‌ت ده‌بین، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ ته‌فسیری سوورەتی (الأعراف) و، له‌ ته‌فسیری سوورەتی (یونس) یشدا، باسی به‌سه‌رهاقی مووسامان کردوه:

۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، واته: به‌ دنیایی نۆ (۹) نیشانه‌ی پروون و ئاشکرامان به‌ مووسا دابوون.

(بیئات) ده‌گونجی به‌ مانای (واضحات) پروون و ئاشکراکان بێ، یانی: نیشانه‌ی پروون و ئاشکرایه‌کان، ده‌شگونجی (بیئات) کۆی (بیئته‌) بێ، یانی: ئەو نیشانه‌یه‌ که به‌ لگه‌ بوون له‌ خودی خۆیاندا.

تیمه‌ له‌ سوورەتی (الأعراف) دا به‌ درژی‌ی باسی ئەو نۆ (۹) نیشانه‌مان کردوه که بریتین له‌:

(۱- گۆچانه‌که‌ی، ۲- ده‌ستی، ۳- سالانی گرانیی، ۴- که‌می له‌ به‌روبوودا، ۵- توفان و ئاو هه‌لسان، ۶- کولله‌، ۷- ئەسپی، ۸- بۆق، ۹- خۆین).

۲- ﴿ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ ﴾ ، لە بەنى ئىسرائىل بېرسە كاتىك ھاتە لايان.

شايانى باسە لە: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱)، (ص ۱۴۴ - ۱۵۲)د، بە درىژى باسى ئەو نیشانانە كراو، بەلام لەویدا يازدە (۱۱) دانە لەو بەلایانەى بەسەريان ھاتوون، باسكراون، بەلام خوا باسى نۆيان دەكات، كە ئەو دووانەى دىكەشيان ھەر گرتوونە خۆيان، كە بەدنيايەو كىتەبەكانى ئەوان دەستكارى و كەم و زيادىيان تىدا كراو، بەلام ئەوھى كە لە سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) ھەق و راستە، ھەر ئەوھى كە لە دوا كىتەبى خواى زانا و توانادا ھاتو.

۳- ﴿ فَقَالَ لَهُ، فَرِعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴾ ، فىرەئون پىي گوت: ئەى مووسا! من بە جادوو لىكراوت تىدەگەم.

ھەندىكىش گوتوويانە: وشەى (مسحور) وەك (مىمون) و (مشئوم) واىە، كە ھى يەكەمیان: بەماناى پىروۆز بەرەكەتدار و، ھى دووھمیان بە ماناى نەگەت، دىن و، ھەردووکیان لە بنچىنەدا بەماناى (مائن) و (شائم)ن، (مسحور) یش (ساحر)ە، فىرەئون پىي دەلىن: ئەى مووسا! من بە جادووگەرت تىدەگەم.

بەلام پىم واىە ھەر ماناى يەكەمیان راستە، واتە: بەجادوو لىكراوت تىدەگەم، يانى: پىم واىە: تۆ شىتى و عەقلى تىكچوو!

۴- ﴿ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ ، (مووسا عليه السلام) فەرمووى: تۆ دەزانى كە ئەمانە {هَؤُلَاءِ} ناوى ئاماژەىە بۆ عاقلان، بەلام بۆىە خواى تاك و پاك، لىرەدا بەكارى ھىناو، يانى: ھەرىەك لەو بەلگانە، وەك مروۆتىكى عاقل واىە، رى پىشانى خەلك دەداو بۆيان روون دەكاتەو {تەنیا پەروەردگارى ئاسمانەكان و زەوى داىبەزانددوون.

۵- ﴿ بَصَائِرَ ﴾ كۆى (بصيرة)یە، يانى: (الحجج المفيدة للبصيرة، أي: العلم، فكأنها نفس البصيرة) واتە: ئەو بەلگانەى كە سوود بەخشن بۆ بەصیرەت و عەقلى مروۆف، ياخود بۆ زانىارى و بەرچا و روونى، وەك خودى خۆيان زانىارى و بەرچا و روونىە كە بن.

۶- ﴿ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَجْبُورًا ﴾ ئەى فىرەئون! من بە فەوتاویشت دەزانم، يان: من بە فەوتاووت تىدەگەم و وا گومان دەبەم: تۆ فەوتاو، لەبەر ئەوھى دلىنا نەبووہ ئايا فىرەئون ئىمان دىنى، يان ئىمان ناھىتى و، دلىنا نەبووہ سەرەنجامەكەى چۆن دەبى، بۆىە فەرموویەتى: ﴿ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ ﴾ ، چونكە وشەى (ظن) ھەم بەماناى (گومان) دى، واتە: پىوابوونى شتىك،

ئىنجا پېتابوونەكە، بەبارى بوون، يان بەبارى نەبوون دا، ھەم بە مانای زانیاریی و دلتیاییش، دى، دوایی بە پیتی سیاكەكە، ماناكەى دەگۆرى.

أ - ئىنجا ئەگەر مەبەست لە (ظن) گومان بى، ناگونجى مووسا گومانی ھەبى و خواش ئاگادارى کردبیتەوہ! بەلام لەبەر ئەوہى دلتیا نەبووہ، فیرعەون ئیمان دىتى، يان نا؟ لەبەر ئەوہ گوتووہتە: گومانم وایە تۆ فەوتای.

ب - ئەگەر (ظن)یش بە مانای دلتیایی (یقین) بى، یانی: دلتیام و دەزانم تۆ فەوتای، لەبەر ئەوہى خوا ئاگادارى کردۆتەوہ کە فیرعەون ھەر ئیمان ناھیتى.

(مئبور) کەسێکە کە (ئبور)ى تووش دى، (ئبور)ریش بە مانای لە بەین چوون و نەمانە.

(۷) - ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾، (فیرعەون) وىستى لەسەر زەوى ھەلتیانستى، بیانورووژتینى، (الْإِسْتِفْرَازُ: الْإِسْتِخْفَافُ، كِتَابَةٌ عَنِ الْإِبْعَادِ) (استخفاف) بە مانای: بیزارکردن و جوولاندنە، یانی: ناچارىان بکات ھەلسن و، سەر زەوى میسر بەجى بهیلتن.

(۸) - ﴿فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾، ئیمەش خۆى و تیکرای ئەوانەى لەگەلتدا بوون، خنکاندمان، نغرومان کردن، فیرعەون وىستووہتە ناچارىان بکات: سەرزمینى میسر بەجیھىلتن و دوایش بەجىیان ھىشت، ئىنجا کە بەجىشیان ھىشتوہ، خوای دادگەرىش فیرعەون و سوپاپەکەى سزا داوہ و ھەموویانى نغرو کردوہ، لە دەریای سووردا.

(۹) - ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ﴾، لە دوای وى، (لە دوای فیرعەون، کە فەوتە) بە گەلى بەنى ئیسرائیلیمان فرموو: لەسەر زەوى نىشتەجى بن.

یانی: سەرزمینى شام، کە ئەمە ھەم بەسیاق دەزانرى، بە شوینەکانى دیکە، کە بەسەرھاتەکانى فیرعەون و مووسا و گەلەکەى، تییاندا باس کراون، بەوہ دەزانرى کە مەبەست لەو سەر زەمینە، ئەو (ال)ى کە لەسەر (الأرض)ە (ال)ى جینس نىہ، کوى سەر زەوى، بەلکو مەبەست سەرزمینىکى دیاریى کراوہ، کە شامە.

ھەندى لە زانایانىش گوتوویانە: (الأرض) لیرەدا (ال)ەکەى کە ھى ناساندنە بو (جنس)ە، لەکوى سەرزمین دا نىشتەجى بن، چونکە گەلى جوولەکە دوایی بە ھەموو دنیادا بلأو بوونەوہ!

به لأم یتیم وایه: رای یه کهم راسته، چونکه: په راگنده بوونی جووله که به دنیا دا، سزایه کی خوا بووه، نه ک چاکه و نيعمهت، که سیاقی ئهم ئایه تانه ده گه نئ!

(۱۰) ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾، ئنجا هر کاتن به لئنی روژی دوایی هات (ئه و روژی دواییه، که خوا له سهر زمانی پیغهمبه ران (عليهم الصلاة والسلام) هه وائی پنداوه، که بریتیه له کو کردنه وه و زیندوو کردنه وهی خه لک} ئیوهش هه مووتان په پیچک ده که یین و کو تان ده که یینه وه و، ده تانه یین بۆ مه یدان و گو ره پانی سزاو پاداشت.

یا خود: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾، واته: هه رکات به لئنی جاری دووه م هات، له و دوو تیکدانه ی که گه لی ئیسرا ئیل ئه نجامی ده دن و خوای دادگه ریش له به رامبه ر هر تیکدانه ی تیکدا، سزایه کیان ده دا، (لَفِيفًا: الْجَمَاعَاتِ الْمُخْتَلِطِينَ مِنْ أَصْنَافٍ شَتَّى) کو مه له خه لکیکی تیکه ل و ناوئته له جو ره جیا جیاکان.

که واته: ده گونجی مه به ست له: (الْآخِرَةِ) روژی دوایی بن، ده شگونجی مه به ست پیی جاری دووه م بن، له و دوو جارانه ی که وه چه ی ئیسرا ئیل تیکدان و خراپه کاری ده که ن له زه ویدا و، خوای تو له ستینیش سزایان ده دات، له سهر ئه و دوو تیکدانه.

ئنجا ئه گهر به م واتایه بن، ده بن:

أ - جاری یه کهم تپه ری بن و گوزه رانن.

ب - جاری دووه م، تا کو ئیستا نه هاتبن، ئنجا جیی هه لو هه سته شه که: ئیستا له هه موو شوئنه کانه وه گه لی جووله که، له قه واره که یان خرده بنه وه، ئه و قه واره یه ی که له سالی (۱۹۴۸ز) وه، له سهر به شیک خاکی داگیرکراوی فه له ستین دامه زراوه و، به قه ده ری خوا له هه موو شوئنه وه هاتوون و، له وی خرکراونه وه، که نیزیکه بۆ ئه وه بن، خوا به تیکرایی سزایان بدات وه که له فه رمایشتی پیغهمبه ری خوادا ﷺ ناماژه ی پښ کراوه، که مسو لمانان له دژی جووله که جهنگ ده که ن، ئنجا وا پی ده چی که ئه وه جاری دووه م بن، ئه و قه واره یه ی که به سته م و خو فه رزکردن بنیاتیان ناوه، خوای دادگه ر تیکی بدات، به ته ئکیدیش ئه وه ی خواو پیغهمبه ره که ی ﷺ فه رموویانه، هر دئته دی، درهنگ یان زوو.

به لأم ئه وهش په یوه سته به وه وه که ئایا: ئه وان تا چ رادده یه ک تیده په رینن له سته م و خراپه دا و، شایسته ی سزای خوا ده بن، هه روه ها مسو لمانانیش، تا چ رادده یه ک پابه ند ده بن به شه ریعتی خواوه و، شایسته ی ئه وه ده بن که یه کیک له دوژمنه هه ره

سەرسەختەکانیان، کە خەلکی ستەمکاری جوولە کەن، نە ک گەلی جوولە کە بە تیکرا، بە لکو ئەوانەیان کە ستەم دە کەن، سەرزەمینی خەلکی دیکە داگیر دە کەن، یە کە مین رووگە ی مسوڵمانان و، شوینی شە وەرۆیی پینغە مەبری خوا ﷺ و، سییە مین حەرەم.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ **دهرسي يازدهم** ✱

پیناسه‌ی نهم دهرسه

به‌رِیزان! نهم دهرسه‌مان هه‌وت (۷) نایه‌تی کۆتایی سووره‌تی (الإسراء) دا، ده‌گریته خۆی، نایه‌ته‌کانی: (۱۰۵ - ۱۱۱)، که سَن بابه‌تی سه‌ره‌کییان تیداخراونه‌روو:

۱- باسی قورئانه، که به شیوازیک هه‌ق و به هه‌قیشه‌وه دابه‌زینراوه، تاکو به شینه‌یی به‌سه‌ر خه‌لکدا بخوینریته‌وه، له لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری خاته‌مه‌وه ﷺ، پاشان باسی هه‌لوئستی ئه‌رینبیانه‌ی به‌شیک له زانایانی خاوه‌ن کتیب کراوه، که چۆن کارلیکی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن و پیی کارتیکراو (متاثر) ده‌بن!

۲- باسی پارانه‌وه کراوه، که مسولمانان: چ به ناوی: خوا (الله)، چ به ناوی: به به‌زه‌یی (الرحمن) لئی بپارینه‌وه، خوا ناوه هه‌ر به‌رزو په‌سنده‌کانی هه‌ن و، پیوستیشه پارانه‌وه و نوێژ، به ده‌نگیکی میانجی ئه‌نجام بدری، نه زۆر به‌رز، نه زۆر کپ.

۳- فه‌رمان به پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه، که ستایشی خوا بکات و به گه‌وره‌ی بگری، خوا به‌ک که نه رۆله‌و هاوبه‌شی هه‌ن و، نه به هۆی بِن ده‌سته‌لاتیشه‌وه، هه‌وجیی سه‌ره‌رشتیارو پشتیوانه.

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقَرَأْنَا مَا فَرَّقْتَهُ لِنَقْرَاهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتَبٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتُمْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلٰلِ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾﴾

مانای دهقا و دهقی ئابه تهکان

{ههروهها ئهم (قورئان)همان به شیوازکی ههق دابه زاندوهو، به هه قیشهوه دابه زیوهو، توئشان ته نیا به موژدههرو ترسینه روه وانه کردوه ﴿۱۰۵﴾ ئهو خوئندراوه یه مان جیا جیا کردوه (له دابه زاندن دا) تاکو به شینه یی به سه ر خه لکی دا بخوئینه وهو، به دابه زاندنی به ش به ش دامانبه زاندوه ﴿۱۰۶﴾ بلئی: بروای پی بینن، یان بروای نه هئینن، به دنیایی ئه وانهی له پیش ویدا زانیاریان پیدراوه (و شاره زای کتبه پیشووه کانی خوان) کاتیک به سه ریاندا بخوئترتیه وه، له په وروو به سه ر چه نه گه کانیاندا به کړنووشدا ده که ون ﴿۱۰۷﴾ ده شلین: پاکیی بو په روه ردگارمان، به دنیایی به ئینی په روه ردگارمان جیه جیکراوه ﴿۱۰۸﴾ له سه ر چه ناگه کانیان له په وروو ده که ون و ده گریهن و (قورئان خوئندن) گه ردنکه چییان بو زیاد ده کات ﴿۱۰۹﴾ بلئی: به ناوی خوا بپارینه وه، یان به ناوی به به زه یی، به هر کامیان بپارینه وه، خوا ناوه هه ره چاکه کانی هه ن، ههروهها (دهنگ به) نوئژو پارانه وهت به رزمه که وهو، په نهانیسی مه کهو، حاله تیکی میانه لهو ئیوانه دا ره چاو بکه ﴿۱۱۰﴾ بشلئ: ستایش بو ئه و خوایه ی که هیچ رۆله ی بو خوئی دانه ناون و، په نای بو هیچ پشتیوانتیک نه بردوه و، به گه وره گرتنیک شایسته، به گه وره ی بگه ﴿۱۱۱﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَرَّقْنَاهُ): (أَي: بَيْنَا فِيهِ الْأَحْكَامَ وَفَضَّلْنَاهُ، وَقِيلَ: فَرَّقْنَاهُ أَي: أَنْزَلْنَاهُ مُفْرَقًا)، (فَرَّقْنَاهُ) واته: یاسا کاامان تیدا پروونکردوونه وهو خستوونه پروو، گوتراویشه: (فَرَّقْنَاهُ) بهش بهش دامانبه زاندوه.

(عَلَى مُكْثٍ)، (المُكْثُ: ثَبَاتٌ مَعَ انْتِظَارٍ، يُقَالُ: مَكَثَ مُكْثًا وَمَكَثًا، أَي: لَبِثَ وَانْتَظَرَ)، (مُكْث) بریتیه له چه سپان له گه ل چاوه پری کردندا، (مَكَثَ مُكْثًا وَمَكَثًا) واته: مایه وهو چاوه پری کرد.

(يَخْرُونَ): (الْخَيْرِيُّ: صَوْتُ الْمَاءِ، وَخَرٌّ يَخْرُ خَرِيرًا، وَخَرٌّ سَاجِدًا: سَقَطَ)، (خَرِير) به مانای دهنگی ئاو دی، (ده لیم: به مانای دهنگی ((با)) ش دی) ده گوتری: (خَرٌّ يَخْرُ خَرِيرًا) واته: دهنگی هات، (خَرٌّ سَاجِدًا) واته: له په وپوو به کپنووشدا کهوت.

(لِلأَذْقَانِ): (جَمْعُ ذَقْنٍ: وَهُوَ مَجْمَعُ اللَّحْيَيْنِ)، (أَذْقَان) کوی (ذَقْن) ه یانی: چه ناگه، شوینی کوبوونه وهی دوو شه ویلاگه که، (يَخْرُونَ لِلأَذْقَانِ) مرووف که کپنووش ده بات، وه ک به سه ر چه ناگه دا بکه وی، وایه بویه ئهو ته عبیره ی به کاره یئاوه.

(خُشوعًا): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ أَكْثَرُ مَا تُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُوجَدُ فِي الْقَلْبِ)، (خُشُوع) بریتیه له کزیی و زه بوونی ده برین، به لام به زوری وشه ی (خُشُوع) بو ئه وه به کارده هینری که له سه ر ئه ندنامه کان ده رده که وی، {حاله قی دامووی و کزیی و بچووکیی ده برین له به رانبه ر خوادا} به لام (ضراعة) به مانای کپرووزانه وهو لآلانه ویه، که له دلدا هه یه، زیاتر بو ئه وه به کاده هینری.

(وَلَا جَهْرَ): واته: دهنگ به رز مه که وه، دهنگ هه لمه هینه، (الْجَهْرُ: يُقَالُ لظُهُورِ الشَّيْءِ بِإِفْرَاطٍ، لِحَاسَةِ الْبَصَرِ أَوْ حَاسَةِ السَّمْعِ)، (جهر) بو ده رکه وتنی شتیک به کاردی، که به تیپه راندنه وه بو ههستی بینین، یان ههستی بیستن ده رکه وهی، وه ک: وینه یه کی زه ق، رۆشناییه ک، یان دهنگیکی به رز.

(بِصَلَاتِكَ): (الصَّلَاةُ: قَالَ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ اللُّغَةِ: هِيَ الدُّعَاءُ وَالتَّبْرِيكُ وَالتَّمْجِيدُ)، وشهی (صلاة) زور له زانایانی شاره زای زمان گوتوو یانه: واته: پارانه وهو، به پیز دانان و، به پایه به رز دانان، ههروه ها (صلاة) به مانای نوژیژیش هاتوه.

(وَلَا تُخَافَتْ بِهَا): دهنگ به نوژیژو پارانه وه کهت کپ مه که، (المُخَافَةُ وَالحَقْتُ: إِسْرَارُ النُّطْقِ)، نه وهیه که ئینسان شتیک به دهنگی کپ و نزم بیژیژی.

(الدَّلِيلُ): (الدَّلِيلُ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ، يُقَالُ: دَلَّ يَدُلُّ دَلًّا، وَالدَّلُّ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ)، (ذَلَّ) نه وهیه که به هوی دهسته لاته وه که سیک ملی پیکه چ کرابی، ده گوتری: (ذَلَّ يَدُلُّ دُلًّا) به لام (ذَلَّ) نه وهیه که له دواى قورسیی و زه حمه تی بی، ده گوتری: (ذَلَّ يَدُلُّ فَهُوَ ذُلُولٌ) نه وه بو ناژه لیک به کاردی که چه مووش بی، ملکه چ نه بی، به لام دواى دهسته مو بی.

هوی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

هوی هاتنه خواره وهی نه وه ئایه ته هی که ده فه رموی: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱)

له وباره وه، سی به سه رهات گنردراونه وه:

(۱) - {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا بِهَا﴾، قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُخْتَفٍ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ، رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ، فَإِذَا سَمِعَهُ الْمُشْرِكُونَ، سَبُّوا الْقُرْآنَ، وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ، فَقَالَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾، أَي: بِقِرَاءَتِكَ، فَيَسْمَعُ الْمُشْرِكُونَ، فَيَسُبُّوا الْقُرْآنَ، وَلَا تُخَافُوا بِهَا عَنْ أَصْحَابِكَ، فَلَا تُسْمِعُهُمْ وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۲۲، وَمُسْلِمٌ: ۴۴۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۴۶، وَالتَّسَنُّي فِي الْكُبْرَى: ۳۲۰).

واته: عه بدوللای کورپی عه بیاس (خوا له خووی و بابی پازی بی)، ده لی: نه م ئایه ته: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا بِهَا﴾، کاتیک هاته خوار که پیغه مبه ری خوا ﷺ له حاله تی خو په نهان کردن و خو شه شاردان دابوو، ئنجا کاتیک نوژیژی به هاوه لانی ده کرد، دهنگی به قورئان به رز ده کرده وه، هاوبه ش دانه ره کانیش که ده یانیست، جنیویان به قورئان ده دا و، به وه که سه ی که دایبه زاندوه و، به وه که سه ش که هیتاویه تی، خواش به

پێغەمبەری خۆی فەرموو: دەنگ بە نوێژە کەت (قورئان خوێندنە کەت) بەرز مە کەو، نەو هەك هاو بە شدانە رەکان بییستن و، جێتو بە قورئان بەدن، هەر وەها دەنگیشتی پێ کپ مە کەو، وا بکە ی هاو هە کانت نە بییستن، لەو نێوانە دابە {نە دەنگت هە لێنە و نە دەنگت زۆر نزم بکەو و میانجیی بە}.

(۲) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَنْزَلَ ذَلِكَ فِي الدُّعَاءِ} (أَخْرَجَهُ البُّخَارِيُّ: ۴۷۲۲، ومسلم: ۱۰۳۰).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لێی رازی بێ) گوتوو یەتی: ئەم ئایەتە کە دە فەرموی: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، دەربارە ی پارانە وە دابە زینراو، {یانی: پارانە وە کە، نە زۆر بە دەنگی بەرز بێ و، نە زۆریش کپ بێ، کەس نە بییستن}.

(۳) - {عَنْ دَرَّاجٍ، أَنَّ شَيْخًا مِنَ الْأَنْصَارِ، مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، ذَلِكَ فِي الدُّعَاءِ: لَا تَرْفَعِ صَوْتَكَ فِي الدُّعَاءِ، فَتَذَكُرُ ذُنُوبَكَ، فَيَسْمَعُ مِنْكَ، فَتُعَيَّرَ بِهَا} (أَخْرَجَهُ البُّخَارِيُّ فِي التَّارِيخِ الْكَبِيرِ: ۸۸۲، وسنده حسن، كما قال مؤلفا الإستيعاب).

واتە: دەرپراج دە لێ: پیاویکی بە تەمەنی ئەنصاریی لە هاو ئەلانی پێغەمبەر ﷺ بۆی باسکردو، کە پێغەمبەری خوا ﷺ پێی فەرموو: ئەم ئایەتە: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، مەبەست پێی پارانە وە یە، واتە: لە کاتی پارانە وە دا، دەنگ هە لێمە هێنە، گوناھە کانت باس بکە ی، دوایی بە هۆی ئەو وە خە لک رە خنەت لێ بگرێ { و بلێن: بۆ خۆت دانت پێدا هێنا، لە کاتی پارانە وە تدا!!}.

مانای گشتنی نایه تهکان

خوا سبحانه و تعالی لهم كهوت نایه ته دا، سى بابته باس ده كات:

بابه ق یه كه م: باسى قورئانه، له نایه ته كانى (۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹) دا، خوا ده فه رموى:

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ﴾، ئەم قورئانه مان به شىوازىكى ههق دابه زانده و به هه قیشه وه دابه زيوه، واته: شىوازی دابه زانده كه ی، له كات و شوىنى خۆیدا بووه، هه ر نایه ته و هه ر سوورته، كاتىكیش دابه زيوه، هه قى له نىو خوى گرتوه.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، ئەه ی موحه ممه دا! تۆشمان ته نیا به موژده ده رو ترستنه ر هوانه كرده، واته: ئەركىكى دىكه ت نیه، كه تۆ به تۆبزی، مل به وانه بسوورئى و بیانخه یه سه ر ږىگای راست، ئەوه كارىكه ئىشى تۆ نیه، ئەوه كارىكه ته نیا به خوا ده كرى.

﴿وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ﴾، ئەم خویندراوه یه شمان به ش به ش كرده، ئەم قورئانه مان له یه ك جیا كرده توه: سوورته سوورته، نایه ت نایه ت، ئنجا ئایا حىكه متى ئەوه چیه؟ ﴿لِنُقَرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾، تاكو به شینه یی و به كاوه خو به سه ر خه لكیدا بخوئیه وه، بویه: به شىوه ی به ش به ش دامانه زانده، نهك هه مووی به یه كجار، كه وهك دواى باسى ده كه ین، كافره كان ره خنه یان له وه ده گرت و ده یانگوت: ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ ﴿۳۲﴾ الفرقان، واته: ده بووايه ئەم قورئانه ی به یه كجار دابه زىبايه سه ر، {خوا ده فه رموى: حىكه مه ته كه ی ئەوه یه:} كه هه ق و دلتى پى بچه سپینن {یانی: بۆت وه ربگىرى و تى بگه ی و كارلىكى له گه ل بگه ی} به هیمنى و جوانیش خویندوو مانه ته وه.

﴿قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا﴾، بلى: یه كسانه ئیوه {ئهی كافرو بیروا و هاوبه شدانه ره كان!} بروای پى بینن، یاخود بروای پى نه بینن، ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ﴾، به دلتیایى ئەوانه ی كه پىش ئەم قورئانه زانیاریان پیدراوه، {له كئىبه كانى خوا شاره زا كراون} ﴿إِذَا يَتْلَى عَلَيْهِمْ حُزْنٌ لِلَّذِينَ سَجِدًا﴾، كاتىك به سه ر یاندا بخوئىرتته وه، به سه ر چه ناگه كانیان دا به كرنووشدا ده كه ون،

﴿ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴾، دەشڵین: پاکیی بۆ پەرورەدگارمان، که بئێ خەوشە! {ئەمە بۆ سەر سورمانە} بە دنیایی بەڵینی پەرورەدگارمان، هاتە دی، ئەو بەڵینی لە کتیبە پێشووەکاندا دابووی، که کۆتا پێغەمبەری خوێ، بە کۆتا کتیبی خوێ، پەوانە دەکات، ئەو ئەو بەڵینە هاتە دی، زانیوانە که ئەو پێغەمبەری کۆتاییە، ئەو بەڵینەیه که خوا لە کتیبە پێشووەکاندا، بەڵینی داو، پەوانە ی بکات.

﴿ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴾، واتە: بە سەرچەناگەکانیان دا لەپەرورەو دەکەون و دەگرین و {ئەم قورئانەش که دەیخوینن، یان بەسەریاندا دەخوینن} ملکه چییان تیدا زیاد دەکات.

ئنجادێتە سەر بابەتی دووهم: که یهك نایهتی بۆ تهرخان کراوه، دەفەرموێ: ﴿ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا ﴾ بئێ: لە خوا بپارێنەوه، یاخود لە (الرحمن) بپارێنەوه، واتە: بئێن: (یا الله)، یان (یا رحمان)، یاخود بە جگە لەو دوو ناوانەش بپارێنەوه، ﴿ فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴾، خوا ناو هەرە چاک و پەسندەکانی هەن، ﴿ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافَتْ بِهَا وَأَبْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴾، لە نوێژەکەت دا، یان: لە پارانەوه کەت دا دەنگ هەلمەهینە و دەنگیش کپ مەکه، لەو نێوانەدا، {واتە: لە نێوان دەنگ هەلهینان و دەنگ کپ کردندا} پێیهکی میانجیی بدۆزەوه و حالهتیکێ میانجیی پەچاو بکه.

ئنجادێتە سەر بابەتی سێیەم: دەفەرموێ: ﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ﴾، هەرورەها بئێ: ستایش بۆ ئەو خوا بهی که پۆلهی نیه {پۆلهی بۆ خوێ نهگرتوه} وشە (وَلَد) هەم بۆ تاک، هەم بۆ کۆ، بۆ کور و کچ، بەکاردههینری، ﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ ﴾، هەرورەها خوا لە مۆلک و دەسترویشتوویی و خاوهنداریتیی دا، هیچ هاوبهشی نین و، بە هۆی ملکه چیی و بئێ دەستهلاتیهوه، هیچ سەرپەرشتیارو پشتیوانی نین {چونکه پێوستی پێیان نیه} ﴿ وَكَبُرَتْ كُفْرًا ﴾ به گهوره گرتنیکێ شایستهش پەرورەدگارت بە گهوره بگره.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

قورئانمان به شیوازیکی هه ق دابه زاندوه و هه قیشی گرتۆته خوئی و، تۆشمان ته نیا به موژده ده رو ترسینه ره وانه کردوه و، قورئانیشمان روونکردۆته وه، تا کو به شینهیی به سه ره خه لکیدا بیخوئیه وه، هیدی هیدی دامانبه زاندوه:

خوا ده فه رموئی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (۱۰۵) وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿۱۰۶﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾، ئەو راناوه (أنزلناه) بۆ قورئان ده چیتته وه، به پیتی سیاق و سه لیه ده زانری، واته: به شیوازیکی هه ق دامانبه زاندوه، واته: هه ره سووره ته و هه ره ئایه ته، له کات و شوینی خویدا، قه باره ی سووره ته کان و قه باره ی ئایه ته کان، پاشان نیوه پرۆکی ئایه ته کان و، ئەو بابه تانه ی که قورئان باسی کردوون، هه موو ئەوانه: هه ق و راست و ئەندازه گیری کران، بۆ وینه: زۆرتین پانتایی بۆ باسی خواو، باسی خوا به یه کگرتن، ته رخان کراوه، هه رو هه ها هه ره بابه ت و مه سه له یه ک، به ئەندازه ی خوئی گرنگی پیدراوه، قورئان به و شیوه یه، به هه ق دابه زی تراوه.

۲- ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ﴾، ئنجا که داشبه زیوه: هه قی گرتۆته خوئی، له هه موو پرووه کانه وه:

۱ - له رووی بوونناسییه وه.

۲ - له رووی ئیمان و عه قیده وه.

۳ - له رووی په رسته کانه وه.

۴ - له رووی په وش و ئاکاره وه.

۵ - له رووی باری که سیتی و هه ل سوکه وته کانی خیزان و کۆمه لگه وه.

۶ - له رووی چه لال و چه رامه وه.

۷ - له رووی جهنگ و ناشتییهوه.

۸ - له رووی حوکم و سیاسهتیهوه، له هه موو روویکهوه قورئان هه قی گروته خوئی.

۳- ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴾، تۆشمان ته نیا به موژدهدهرو ترستیهر، به دلخۆشکه ر وریاکه رهوه، په وانه کردوه، واته: ئه رکی تۆ کورت هه لهه لاتوه، له: دلخۆشکردنی ئه وانه دا که به ده م بانگی خواوه دین، که دلایان خۆش بکهی و هه والیان پنی بدهی به بهه هشت و به په زامه ندیی خوا، له دواړوژداوو، به سه رکه وتن و به خته وه ریی له دنیا دا، ئه وانه ش که به ده م بانگه وازی خواوه نایهن، بیاترستی و وریایان بکه یه وه که: سه ره نجامی دنیا و دواړوژیان، خراب ده بی.

۴- ﴿ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ ﴾، ئه مه ش قورئانیکه، روومان کردوته وه، یان به ش به شمان کردوه، له کاتی دابه زێرانی دا، (فرقناه) خوێنراویشه ته وه: (فَرَقْنَاهُ)، (فَرَقَ يَفْرُقُ، أَي: بَيْنَ يَبِينُ) روونی کرده وه، روونی ده کاته وه، به لام: (فَرَقْنَاهُ: فَصَّلْنَاهُ، مُفْرَقًا فِي أَيَّامٍ) له چه ندان روژدا به جیا جیا دامانه زاندوه.

که هه ردوو واتاکه ش راستن، دیاره (فَرَقَ وَفَرَّقَ) ش، هه ردوو و اتا کانیان ههن، به لنی قورئان هه م روونکراوه ته وه، که دابه زێراوه، هه م به ش به ش و جیا جیاش دابه زێراوه.

۵- ﴿ فَرَقْنَاهُ لِنُقَرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةٍ ﴾، بو ئه وهی به شینه یی به سه ر خه لکی دابخوینیه وه، (علی مکة: أي: علی مَهَلٍ وَتَأَنٍّ، وَهِيَ عِلَّةٌ لَتَفْرِيقِهِ) بوچی خوا قورئانی به ش به ش دابه زاندوه؟ تا کو به شینه یی، بی په له په ل به سه ر خه لکیدا بخوینیه وه، ئه گه ر هه مووی پیکه وه بووایه، ده بووایه هه مووی پیکه وه بخوینیه وه.

۶- ﴿ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ﴾، به ش به شیش دامانه زاندوه، (نَزَّلَهُ، أَي: أَنْزَلَهُ، مُنْجَمًا مُفْرَقًا) واته: به ش به ش و بربر، دامانه زاندوه، نه ک به لیک به ستراوی، وه ک له سوورەتی (الفرقان) دا هاتوه،

خوا ده فه رموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴾، واته: ئه وانه ی بیروان، گو تیان: ده بووایه قورئانی به یه کجار دابه زێراییه سه ر، (خوا ده فه رموی:) بو یه ئاوا دامانه زاندوه { سوورەت سوورەت، ئایه ت ئایه ت، یان هه ر کو مه له ئایه تیک پیکه وه } تا کو دلنی توئی پنی بچه سپینن، له عه قلتدا بیچه سپینن و به شینه یی و به ریکی به سه رت دا خویندوو مانه ته وه.

مهسه لهی دووه م:

بَلَى: بپروای پئی بیتن، یان بپروای پئی نه هیتن، بیگومان نه وانهی له پیش ویدا زانیاریی خویایان پیدراوه، هه ر کات به سه ریاندا بخوئرتته وه، له په وپوو به سه ر چه ناگه کانیا ندا ده که ونه کپنووش و ده لئین: پاکیی بو په روه ردگارمان، به دنئیایی به لئینی په روه ردگارمان جیبه جئ کراوه و، له سه ر چه ناگه کانیا ن ده که ونه کپنووش و ده گریه ن و، ملکه چیان بو زیده ده کات، یانی: قورئان خوئندنه که، یان قورئان به سه ردا خوئندرانه وه که:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِیْنَ اٰتَوُا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓۙ اِذَا يُسْئَلُوْنَ عَلَيْهِمْ یَخْرُوْنَ لِلالَّذْقَانِ سَجْدًا ﴿۱۰۷﴾ وَیَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كٰنَ وَعَدْرَتِنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۸﴾ وَیَخْرُوْنَ لِلالَّذْقَانِ یَبْكُوْنَ وَیَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿۱۰۹﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا﴾، بَلَى: یه کسانه، بپروای پئی بیتن، یان بپروای پئی نه هیتن، واته: به قورئان که پیشتر باسکراوه، (حرف لا) حرف النفی، ولس حرف النهی) ئەم (لا) یه بو لبردنه، نه که نه هیتن، کاتیک کاریک هه ردوو لای یه کسان بن، ئەم (لا) یه به کاردی، بو وینه: خوا ده فه رموی: ﴿فَاصْبِرْ وَاَوْ لَا تَصْبِرْ وَاَسَ وَاَسَ عَلَیْکُمْ ﴿۱۱﴾﴾ الطور، واته: خوږابگرن، یان خوږانه گرن، یه کسانه.

لیره دا مه به ست که م بایه خیی و گرنگیی پینه دانیانه، واته: یه کسانه نه وانه بپروا بیتن، یان بپروای پئی نه هیتن، بوچی؟

۲- ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ اٰتَوُا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ﴾، به دنئیایی نه وانهی که زانیاریان پیدراوه، پیش نه و، پیش قورئان، نه وانهی له کتیبه کانی خویان شاره زان، که پیش قورئان دابه زیون.

۳- ﴿اِذَا يُسْئَلُوْنَ عَلَيْهِمْ یَخْرُوْنَ لِلالَّذْقَانِ﴾، کاتیک به سه ریاندا بخوئرتته وه، (قورئانیا ن به سه ردا بخوئرتته وه) به سه ر چه ناگه کانیا ندا به کپنووش دا ده که ون.

۴- ﴿سَجْدًا﴾، کپنووش بردووان، کووی (ساجد) ه.

یانی: پیغەمبەر ﷺ بى نیازە لەوەی ئیوہ بپروا بە قورئان بئینن، چونکە ئەوانەى که زانیاریان پتدراوه، پش دابه زینرانی قورئان، ئەوانە که له ئیوہ عاقلتر و شارەزاتر و پیگەیان باشتره، قەدری زپیش له‌ای زپنگەرە.

(۵) ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا﴾، دەشلین: پاکیی بو پەرورەدگارمان، که گفت و به‌ئینی خۆی نەباتەسەر.

(۶) ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾، به دنیایی به‌ئینی پەرورەدگارمان جیبه‌جی کراوه، ئەو گفت و به‌ئینی خوا له کتیبه پیشووہ کاندایاسی کردوہ، که قورئانیک دادەبه‌زینتی و، پیغەمبەری کوتایی دەتیری، ئەوہ هەمووی جیبه‌جی کراو هاتە دی.

(۷) ﴿وَيَحْزَنُونَ لِالَّذِقَانِ يَبْكُونَ﴾، بەسەر چەناگەکانیاندا دەکەون و دەگرین، بیگومان مروّف بەسەر چەناگەو دەم و چاویدا کپنووش دەبات، ئەم تەعبیرەش بەجوانترین شیوہ حالەتی کپنووش بردن ویناو بەرجەستە دەکات.

(۸) ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُسُوعًا﴾، هەرورەها ملکہ چیمان بو زیدە دەکات، یانی: ئەو قورئان خویندنه، یان: قورئان بەسەردا خوینترانەوہیە، ملکہ چیی و، خو بە کهمزانییان له بەرانبەر خوادا، بو زیاد دەکات.

گریانیش له ئەنجامی هەلچوووتیکی دەروونی دا دەبی، چ بە هۆی دلته‌نگیی، یان ترس و بیم، یان بەزەیی و پەرۆش، جاریش هەیه بە هۆی تامەزرۆیی و شەوقەوہ، بو ئینسان پەیدادەبی،

تیرەش یەکیکە لەو دە پازدە (۱۰ - ۱۵) شوینانەى قورئان که دەبی سەجدەیان تیدا ببردی، که تیمه له کوتایی سوورەتی (الأعراف) دا، بە دریزی باسما لەو شوینانە کرد، که سەجدەى قورئان خویندنیان تیدایە.

تیرەدا دوو جاران باسی: کهوتن (خرو) کراوه، مەبەستیش پتی ئەوہیە، که ئەوانە هیتدە بە قورئان، کارتیکراو (متاثر) دەبن: که وهک ویستیان نەمینی، یەکسەر دەکەون.

وشەى (وعد) لەسەر ئەصلی واتای خۆی ماوہتەوہ، که مانای چاوگی (مصدر) هەیه: (وعد يعد وعداً) به‌ئینی دا، به‌ئین دەدا، به‌ئین دان.

دەشگونجی (وعد) بە مانای (موعود) بی، واتە: ئەوہی که خواى، پەرورەدگارمان به‌ئینی داوہ، هاتە دی.

با له وبارەوه، ئەم دوو دەقه بێن:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، كَانَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۹۴، ومسلم: ۴۸۴، وغيرهما).

واته: عایشه خوا لیتی پازی بێ، دەلێ: پێغه مبهری خوا ﷺ له کړنووش بردن و پکوع بردنیدا، زۆر دهیگوت: پاکیی بۆ تۆ ئەی خوایه و، پهروه ردگارمان ستایش بۆ تۆ، ئەی خوایه! لیم ببووره.

۲- {عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: «يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَرْبَعُ كَأْسِيْنَ أَرْبَعُ كَأْسِيْنَ مِنَ الْبُكَاءِ»} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۹۷۱، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخْرَجْهُ، وَقَالَ الذَّهَبِيُّ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ).

واته: موته پریرف له بابی ﷺ ده گپرتیهوه، گوتویهتی: چووم بۆ لای پێغه مبهر ﷺ نوێژی ده کرد، سنیه و هه ناوی، وهك چۆن مه نهجەل قوڵپ ده دا، ئەویش به هۆی گریانه وه، به وشیهوه قوڵپی ده دا.

(الأزیز: صَوْتُ الرَّعْدِ، وَصَوْتُ غَلِيَانِ الْقِدْرِ)^(۱)، (أزیز) به دهنگی ههوره برووسکهو، به دهنگی کولینی مه نهجەلێش ده گوتری.

ئجنا له وباره وه که خاوهن کتیبه پێشووه کان که خاوهن زانیاریین، کاتیک قورئانیان به سه ردا ده خوێنریته وه، چۆن کارلیکی له گه ل ده کەن و کړنووش ده بهن، ئەم به سه رهاته هاتوه، که ئیمه ته نیا جیی مه به ستی لیدینین:

باسی عه بدوللای کوری سه لام ده کات، که یه کیک بوو له زانیایانی جووله کهو، مسولمان بوو: {... قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الْيَهُودَ قَوْمٌ بُهَتُوا، فَاسْأَلْهُمْ عَنِّي قَبْلَ أَنْ يَغْلَبُوا بِإِسْلَامِي، فَجَاءَتِ الْيَهُودُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَيُّ رَجُلٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ فِيكُمْ؟»، قَالُوا: خَيْرُنَا وَإِنُّ خَيْرُنَا وَأَفْضَلُنَا وَإِنُّ أَفْضَلُنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَسْلَمَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ؟»، قَالُوا: أَعَادَهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ، فَأَعَادَ عَلَيْهِمْ، فَقَالُوا مِثْلَ ذَلِكَ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالُوا: شَرُّنَا وَإِنُّ شَرُّنَا، وَتَنَقَّصُوهُ، قَالَ: هَذَا كُنْتُ أَخَافُ يَا رَسُولَ اللَّهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۹۳۸، عَنْ أَنَسٍ ﷺ).

{عبداللای کوری سه لام دی چهند پرسیاریک له پیغهمبهر ﷺ ده کات، که وه لامه کانیان له رتی وه حییه وه نه بی نازانرین، پیغهمبهر وه لامیان ده داته وه وه ئه ویش ئیمان دینی} گوئی: ئه ی پیغهمبهری خوا! جووله که کان کومه لیک بوختانکه رن، بویه له باره ی منه وه پرسیاریان لیکه پیش نه وه ی مسولمان بيم، جووله که کان هاتن {دیاره پیغهمبهری خوا ﷺ له دوا ی ناردوون}، فه رمووی: ئایا عه بدوللای کوری سه لام چ جوړه پیاوئکه له نیوتاندا؟ گوتیان: باشتریتنمانه و، کوری باشترینمانه، پایه دارترینمانه و، کوری پایه دارترینشمانه، پیغهمبهر ﷺ فه رمووی: ئه دی ئه گهر عه بدوللای کوری سه لام مسولمان بی، هه لوئستان چی ده بی؟ گوتیان: خوا له وه بیپاریزی، پیغهمبهر ﷺ دووباره ی کرده وه، ئه وانیش وایان گوته وه، ئیدی عه بدوللا هاته دهر بو لایان و گوئی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئه وانیش گوتیان: خراپترینمانه و کوری خراپترینشمانه و، که م و کوریمان پالدابه لا، عه بدوللاش گوئی: ئا ئه وه بوو لئی ده ترسام، ئه ی پیغهمبهری خوا!

مهسه له ی سئیهم:

بَلَى: له خوا بپارینه وه، یان له به به زه یی (الرحمن) به کسانه، هر کام له ناوه کانی بینن، ناوه هه ره چاکه کان هر هی وین و، دهنگ به نوژیو پارانه وه که ت بهرز مه که وه و په نهانیسی مه که و، له و نیوانه دا حاله تیکی میانه ره چاو بکه:

خو ده فهرموئی: ﴿قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ ﴿۱۱۰﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایهته، له هت برکه دا:

(۱) ﴿قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ﴾، بَلَى: له خوا بپارینه وه، یان: له به به زه یی، یان: ناوی (خوا) بینن، یان ناوی (الرحمن)، یان: باسی خوا بکه ن، یا خود باسی (الرحمن) بکه ن، ئە و واتایانه هه موویان ده گریتته وه، واته: کام ناو بینن، نیوه روکیان هر به که.

(۲) ﴿أَيًّا مَا تَدْعُوا﴾، هه رکام له ناوه کانی بینن، (أَيُّ: اسم الإستفهام في الأصل، فَإِذَا اقْتَرَنْتَ بِهَا «ما» الزائدة، أفادت الشرط، مثلها في ذلك مثل «كيفما» ولذلك جُزِمَ الفعل بعدها)، (أَيُّ) له ئە سلدا ناوی پرسیارکردنه، به لأم که (ما الزائدة) ی ده چیتته سهر، مانای مهرج (شرط) ده گه یه نی، وه ک: (کیفما)، هه رچوئیک تۆ بیکه ی، بویه ش (فعل) ی دوا ی وی مه جزووم ده بی.

(۳) ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾، ئە و (خوا) ناوه هه ره چاکه کانی هه ن، له پرووی زمانه وانیه وه، ئە م رسته یه: (عَلَّةُ الْجَوَابِ، والتقدير: أي اسم من أسمائه تعالى تدعون، فلا حَرَجَ في دعائه بعدة أسماء، إذ له الأسماء الحُسْنَى)، ئە مه هوکاری قسه که ی پیشییه، یانی: هه رکام له ناوه کانی خوا ی بهرز بینن، هیچ سه غله تیبیان له سهر نیه، له کاتیک دا که له خوا ده پارینه وه (به هه ناویک لئی بپارینه وه هه ره به که) چونکه خوا ناوه هه ره په سند و باشه کانی هه ن.

(۵) ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾، نوژیو که ت، یان: پارانه وه که ت، دهنگی پنی هه لمه هینه، (صلاة) به مانای: نوژیو، یان: به مانای پارانه وه یه، به لأم به ته نکید لیره دا مه به ست پنی ئە و قورئانه یه، که له نوژیو ده خوئیری.

(۶) ﴿وَلَا تَخَافُوهَا﴾، هه روه ها ده نگیشتی پنی کپ مه که، به دهنگی زور نرمیش قورئان مه خوئینه، (الْخَفْتُ وَالْمَخَافَةُ: خَفَضَ الصَّوْتِ) دهنگ نرم کردن، دهنگ کپ کردن.

(۷) - ﴿وَأَبْتَعُ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، لەو نێوانەدا پێشەك رەچاوبكە، یانی: رێ و حالەتێکی میانجیی رەچاوبكە، نە دەنگ زۆر هەلینە و، نە دەنگ زۆر كپ بكە.

لەوبارەوهش ئەم شوێنەوارە هاتووە:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ سَاجِدًا يَدْعُو: «يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ» فَقَالَ: الْمُشْرِكُونَ: هَذَا يَزْعُمُ أَنَّهُ يَدْعُو وَاحِدًا، وَهُوَ يَدْعُو مَثْنَى مَثْنَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ۲۲۷۳۹).

واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس خوا لییان رازی بێ، دەلێ: پێخەمبەر ﷺ له کړنووشدا بوو دەپارایهوه دهیگوت: ئەهێ به بهزهیی! ئەهێ به خشنده! هاوبهش بو خوادانه ره كان گوتیان: ئەهێ پیتی وایه له یهك (خوا) دهپاریتهوه، كهچی ناوی دووان دینێ! خواهی بهرزیش ئەم نایهتهی دابهزاند.

شایانی گوتنه: ئیمه له تەفسیری سوورەتی (الأعراف) داو، له کتیبی سییه می مهوسووعه ی: (ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی) داو، له کتیبی سییه می مهوسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا، چەند باسیکی تیرو تەسهلمان کردوون، دەربارە ی ناووسیفه ته کانی خوا ی بهزر و مهزن و تاك و پاك.

مەسەلەى چوارەم:

ھەرۈھە بلئى: ستایش بۆ ئەو خۋايەى رۆلەى نىەو، ھاوبەشى نىە لە مولك و دەستەلات داو، لەبەر بن دەستەلاتى پەناى بۆ ھىچ پشٹیوانىك نەبردوۋەو، بە گەورە گرتنىكى شایستە بە گەورەى بگرە:

خۋا دەفەر موئى: ﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبِيرَةٌ كَبِيرًا ﴾

شكردنەھى ئەم ئايەتە، لە پىنج بىرگەدا:

(۱) - ﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾، ھەرۈھە بلئى: ستایش ھەمووى بۆ خۋايە.

ئىمە چەمك و واتاى وشەى (حمد) مان لە سەرەتای تەفسىرى سوورەتى (الفتاحه) و (الأنعام) و (سبأ) و (فاطر) یش دا، بەدرىژى پوون كىرەتەو، كە پوختەكەى برىتە لە: مەدح و سەناى خۋا و باسكردنى ناوو سىفەتە بەرز و بن و ئىنەكانى.

(۲) - ﴿ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا ﴾، ئەو خۋايەى كە ھىچ رۆلەى نىە، رۆلەى بۆ خۆى دانەناو، (اتخذە: أئى: صَرَّهُ، وَالْإِتْخَاذُ افْتِعَالٌ مِنَ الْأَخْذِ) (أَخَذَ) يَأْتِيُ كَرْتَن، (إِتْخَاذٌ) یش (إِفْتِعَالٌ)، لە (أَخَذَ) ھوە يانى: ھەلبىژاردن.

(۳) - ﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ﴾، ھەرۈھە لە مولك و دەستەلاتىشدا ھاوبەشى نىن.

ھاوبەشدانەران دەيانگوت: خۋا رۆلەى ھەيە، كە ھەندىكىان دەيانگوت: شەيتانەكان كورانى خۋان و، فرىشتەكان كچانى خۋان، بۆيە خۋا لىرەدا: وشەى (ولد) بەكارھىناو، كە بۆ كور (ابن) و كچ (بنت) یش دەبن، واتە: خۋا ھىچ رۆلەى نىە.

ھەرۈھە ھاوبەشىشى نىە لە مولك و دەستەلات و خاۋەندارىتتى دا.

(۴) - ﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ ﴾، بە ھۆى بن دەستەلاتىشەو، پەناى نەبردۆتە بەر ھىچ پشٹیوان و ھاوکارو سەرخەرىك.

وشەى (من)، لە (من الذل) دا، (بِمَعْنَى لَامِ التَّغْيِيلِ)، يانى: بە ھۆى ملكەچىى و بن دەستەلاتىشەو، پىئوستى بە سەرپەرشتىارو دۆست و پشٹیوان نەبوو.

(الذَّل): الْعَجْزُ وَالْإِفْتِقَارُ، وَهُوَ ضِدُّ الْعِزِّ أَي: لَيْسَ لَهُ نَاصِرٌ مِنْ أَجْلِ الذَّلِّ، وَالْمُرَادُ نَفِي النَّاصِرِ لَهُ عَلَى وَجْهِ مُؤَكِّدٍ، فَإِنَّ الْحَاجَّةَ إِلَى النَّاصِرِ، لَا تُكُونُ إِلَّا مِنَ الْعَجْزِ عَنِ انْتِصَارِ لِلنَّفْسِ)،
 واته: مانای (ذَل) دهسته پاچه‌یی و ناتاجیبی به و، پیچ‌ه‌وانه‌ی (عِز) ه، واته: بالآده‌ستی،
 زالیسی، واته: خوا پیوستی به هیچ یارمه‌تییدرو هاوکاریک نه‌بووه، به هوی بی
 دهسته‌لاتیه‌وه، یانی: خوا هیچ هاوکاریکی نه‌بووه، چونکه پیوستی به هاوکارو پشتیوان
 بو که‌سیکه، دهسته‌پاچه بی و به‌گری بی له خوی نه‌کری، به‌لام خوا دهسته‌لاتی بی
 سنورو ره‌های هه‌یه.

(۵) - ﴿وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا﴾، به‌گوره‌ی بگه (خوای به‌رزی مه‌زن) به‌گوره‌گرتنیکی شایسته.

(تکبیراً: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِلتَّكْبِيدِ، إِعْتَقَدَ أَنَّهُ كَبِيرٌ، أَي: عَظِيمٌ الْعِظَمِ الْمَغْنَوِيُّ الشَّامِلُ لَوْجُوبِ
 الوجودِ، وَالغِنَى الْمَطْلُوقِ)، واته: (تکبیراً) به‌رکاری ره‌ها (مفعول مطلق) به‌بو جه‌ختکردنه‌وه،
 بروات و بی که‌خوا مه‌زنه، گوره‌یه‌کی مه‌نه‌ویی گشتگییر، که‌خواه‌نی بوونتیکی
 پیوسته و، خواه‌نی بی نیازی ده‌وله‌مه‌ندییه‌کی ره‌ها و بی سنوروه.

خوا به‌لوتف و که‌په‌می خوی، تیمه‌له‌و که‌سانه‌بگییری که‌خوا به‌یه‌گرتنی
 ته‌واو (التوحید الکامل) له‌عه‌قل و دلاندا ده‌چه‌سپی و، له‌ژیانی روژانه‌یاند: خوا به
 نه‌یا په‌رستی و خوا به‌یه‌گرتن، به‌باشترین شیوه‌تیگه‌یشتنی به‌رجه‌سته‌ده‌بی و، خوا به
 که‌په‌می خوی زیاتر به‌هرمه‌ندمان بکات به‌هوی تیمانی باشته‌وه، له‌فه‌رمایشتی به‌رز و
 مه‌زن و بی وینه‌ی خوی: قورئانی به‌رز و به‌پیز.

لیره‌دا کو‌تایی به‌شیکردنه‌وه و روونکردنه‌وه‌ی ماناو مه‌به‌سته‌کانی سووره‌تی (الإسراء) ه
 دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نېۋەپۈك

- پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى ۵
- بەرچاۋ روۋىيەكى گىرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرە ۋە ۹
- روۋىكردنە ۋە يەك لە بارەى سى (۳۰) بەش (جزء) ەكەى قورئانە ۋە ۱۰
- پېشەكى ئەم بەرگە ۱۲
- دەستېك ۱۷
- پېناسە و نېۋەپۈكى ئەم سوۋرەتە ۱۷
- يەكەم: شوئىنى دابەزىنى: ۱۷
- دوۋەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۱۸
- سىيەم: رېزبەندى ئەم سوۋرەتە: ۲۰
- چوارەم: نېۋەپۈكى ئەم سوۋرەتە: ۲۱
- پېنجەم: تايبەتمەندىيە كانى ئەم سوۋرەتە: ۲۲
- شەشەم: دابەشكردنى بابەتە كانى ئەم سوۋرەتە بۆ يازدە دەرس: ۲۴
- دەرسى يەكەم ۲۷
- پېناسەى ئەم دەرسە ۲۹
- ماناى دەقا و دەقى ئايەتە كان ۳۰
- شىكردنە ۋە ھەندېك لە وشە كان ۳۱
- ماناى گشتى ئايەتە كان ۳۴
- مەسە لە گىرنگە كان ۴۰
- حېكمەتى ئەم سەفەرە لەم كات و ساتەدا ۴۵
- كورتە باسېك دەربارەى شەۋرۆ و بەرزبوۋنە ۋە (الإسراء والمعراج) ۋە ۴۷
- (۱)- ماناى (إسراء) و (معراج): ۴۷
- (۲)- كاتى شەۋرۆ و بەرزبوۋنە ۋە: ۴۹
- (۳)- شوئىنى شەۋرۆ و بەرزبوۋنە ۋە، لە كوئو بۆ كوئى؟! ۵۰
- (۴)- چۆنىەتى شەۋرۆ و بەرزبوۋنە ۋە پېغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشناى قورئان و سوننەتدا: ۵۸
- سى مەسە لەى گىرنگى پەيوەست بە شەۋرۆى و بەرزبوۋنە ۋە ۶۵

- ۶۵..... مهسه له ی یه کهم: وه سفی (بیت المقدس):
- ۶۶..... مهسه له ی دووهم: نوژکردنی پیغه مبهری خوا ﷺ به پیغه مبهران:
- ۶۷..... مهسه له ی سیهم: ئایا پیغه مبهر ﷺ خوی به رزی بینوه له و سه فه ره یدا، یان نا؟!.....
- ۶۸..... هه لوئستی هاوه لآن (خوا لیان رازی بن) له و باره وه:.....
- ئجا ئایا نه و سه فه ره موو باره که به رووح و به جهسته بووه، یا خود ته نیا به رووح؟ ههروه ها
- ۷۱..... ئایا له کاتی بیدارییدا بووه؟ یا خود له کاتی خه ودا بووه؟.....
- ۹۵..... کورته باسیک دهر باره ی دوو که رهت خراپه کاری و، سزادانه که ی خوا بو به نو ئیسرا ئیل
- ۱۰۳..... دهرسی دووهم.....
- ۱۰۵..... پیناسه ی ئهم دهرسه.....
- ۱۰۷..... مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان.....
- ۱۰۸..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
- ۱۱۱..... مانای گشتی ئایه ته کان.....
- ۱۱۷..... مهسه له گرنگه کان.....
- ۱۲۸..... کورته باسیک شه وگارو رۆژگارو په یوه ندیی نیوان زهوی و مانگ له چوار هه لوه سته دا.....
- ۱۳۷..... کورته باسیک چوار راستیی گه و ره و گرنگ.....
- ۱۵۴..... راستیی ه کی مه زن:.....
- ۱۵۹..... دهرسی سیهم.....
- ۱۶۱..... پیناسه ی ئهم دهرسه.....
- ۱۶۴..... مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان.....
- ۱۶۵..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
- ۱۶۸..... مانای گشتی ئایه ته کان.....
- ۱۷۸..... مهسه له گرنگه کان.....
- ۱۸۸..... کورته باسیک دهر باره ی چاکه له گه ل دایک و بابدا.....
- ۱۸۸..... برگی یه کهم: پیگه و پله ی چاکه له گه ل باب و دایکدا، له قورئان و سوننه تدا:.....
- ۱۹۴..... برگی دووهم: دایک و باب کافریش بن، هه رده بی چاکه یان له گه لدا بکری:.....
- ۱۹۶..... برگی سیهم: له چاکه له گه ل کردندا، دایک مافی زیاتره له باب:.....
- ۱۹۷..... برگی چواره م: مه گه ر باب و دایک سته مکاربن، نه گه رنا رۆله کان هه ر قه رزداریانن:.....
- ۲۰۵..... کورته باسیک دهر باره ی (تبذیر) و (اسراف).....

- ۲۱۴..... پروونکردنه‌وهی چه‌مکی: فراوانکردن و ته‌نگکردنی بژیو:
- ۲۲۴..... سی کورته هه‌لوه‌سته له به‌رده‌م ئەم ئایه‌ته‌دا:
- ۲۳۹..... دەرسی چواره‌م
- ۲۴۱..... پیناسه‌ی ئەم دەرسه
- ۲۴۲..... مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۲۴۳..... شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان
- ۲۴۵..... مانای گشتی ئایه‌ته‌کان
- ۲۵۱..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۲۵۹..... کورته باسیك له باره‌ی به‌ پاکگرتن و ستایشکردنی خواوه
- ۴۶۲..... پروونکردنه‌وهی دوو مه‌سه‌له‌ی پینویست:
- ۲۷۵..... دەرسی پینجه‌م
- ۲۷۷..... پیناسه‌ی ئەم دەرسه
- ۲۷۹..... مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۲۸۰..... شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان
- ۲۸۲..... هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان
- ۲۸۴..... مانای گشتی ئایه‌ته‌کان
- ۲۹۱..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۲۹۴..... فامینه‌وه‌ی پینچ راستی گه‌وره و گرنگ له هه‌ردووک ئایه‌تی (۵۴ و ۵۵)
- ۲۹۷..... پرسپاریك و وه‌لامه‌که‌ی:
- ۳۱۳..... دەرسی شه‌شه‌م
- ۳۱۵..... پیناسه‌ی ئەم دەرسه
- ۳۱۶..... مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۳۱۶..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان
- ۳۱۸..... مانای گشتی ئایه‌ته‌کان
- ۳۲۳..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۳۳۱..... چوار کورته سه‌رنج له‌م ئایه‌ته‌:
- ۳۳۵..... دەرسی حه‌وته‌م
- ۳۳۷..... پیناسه‌ی ئەم دەرسه

- ۳۳۸..... مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان
- ۳۳۹..... شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان
- ۳۴۱..... مانای گشتی ئایەتەکان
- ۳۴۵..... مەسەلە گرنگەکان
- ۳۵۱..... کورتە باسیک لە بارەى پزیزگرتنى خواوہ بو مروف
- ۳۵۱..... برگی یە کەم: خوا ^{بە} لەو ئایەتە موبارە کەدا، پینج (۵) شتی باسکردوون:
- ۳۶۳..... دەرسی ھەشتەم
- ۳۶۵..... پیناسەى ئەم دەرسە
- ۳۶۶..... مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان
- ۳۶۷..... شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان
- ۳۷۰..... ھۆی ھاتنە خوارەوہی ئایەتەکان
- ۳۷۴..... مانای گشتی ئایەتەکان
- ۳۷۹..... مەسەلە گرنگەکان
- ۳۸۲..... کورتە باسیک لە پینج سەرنج دا
- ۳۸۷..... چوار سەرنجى کورت لەسەر ئەو دوو ئایەتە:
- ۳۹۳..... کورتە باسیک: چوار بابەتی گرنگ
- ۳۹۳..... بابەتى یە کەم: گرنگیی و پینوسی خواپەرستیی، بو خورگریی لە بەردەم ئاستەنگ و کیشە و گرتەکاندا: ...
- ۳۹۶..... بابەتى دووہم: دیاریکردنى کاتى پینج نوێژە فەرزەکان:
- ۱۰۴..... بابەتى سێیەم: گرنگیی و گەورەیی نوێژى بەیانى و شەو نوێژ:
- ۴۰۱..... أ- نوێژى بەیانى:
- ۴۰۲..... ب - شەو نوێژ:
- ۴۰۷..... بابەتى چوارەم: پینگەى ستایشکراو (المَقَامُ المَحْمُود):
- ۴۱۹..... دەرسی نۆیەم
- ۴۲۱..... پیناسەى ئەم دەرسە
- ۴۲۲..... مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان
- ۴۲۴..... شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان
- ۴۲۵..... ھۆی ھاتنە خوارەوہی ئایەتەکان
- ۴۲۷..... مانای گشتی ئایەتەکان

- ٤٣٤.....مەسە لە گەرنەگە كان.....
- ٤٣٧.....كورتە باسێك لە بارەى شىفابوونى قورئانەوه
- ٤٣٧.....يەك: مانای (شَفَاء):.....
- ٤٣٨.....دوو: شىفابوونى قورئان لە رووى مەعنەوييەوه:.....
- ٤٤٠.....سَي: شىفا بوونى قورئان بۆ نەخۆشییە جەستەيەكان:.....
- ٤٤١.....سَي بەلگە لەسەر ئەوه كە قورئان چارهسەرە، بۆ نەخۆشیی جەستەيى:.....
- ٤٤٥.....چەمكى وشەى (رُقِيَّة):.....
- ٤٥٦.....كورتە باسێك لە بارەى رووحەوه
- ٤٥٦.....بەرگەى يەكەم: وشەى رووح، بە لای كەمەوه، بە پێنج واتايان هاتوه، بە پێى سەرنجدانى من: ...
- ٤٥٧.....بەرگەى دووهم: رووح چييه و چۆنە؟.....
- ٤٦٠.....بەرگەى سێهەم: ئايا ليكۆلينهوه لە بارەى رووحەوه، پێى پێدراوه؟ يان پێى ليگيراوه؟.....
- ٤٦٣.....بەرگەى چوارەم: بەلگەكانى پەوايى ليكۆلينهوه لە بارەى رووحەوه:.....
- ٤٦٥.....بەرگەى پێنجەم : پێنج هەلۆهستەى رۆشنگەرەوه لەبارەى رووحەوه:.....
- ٤٦٥.....يەك: چۆنەتى دروستكرانى رووح؟.....
- ٤٦٦.....دوو: كاتى دروستكرانى رووح:.....
- سَي: تێكراى زانايان لەسەر ئەوه يەك دەنگن، كە رووحەكان پاش لە بەين چوونى جەستەكان.
- ٤٦٨.....دەمێنن و لە بەين ناچن:.....
- ٤٧٠.....چار: قسەكردن و ليكۆلينهوهى زۆرى زانايان دەربارەى رووح:.....
- ٤٧٠.....پێنج: دەگونجى لە ئەنجامى بەرهەوييشچوونى زياترى زانستدا، زياتر بە رووح ئاشنايىن:
- ٤٩٢.....كورتە باسێك دەربارەى مروّف بوونى پيغەمبەران.....
- ٤٩٧.....**دەرسى دەيهەم**.....
- ٤٩٩.....پێناسەى ئەم دەرسە.....
- ٥٠٠.....ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ٥٠١.....شیکردنەوهى هەندێك لە وشەكان
- ٥٠٣.....ماناى گشتى ئايەتەكان.....
- ٥٠٧.....مەسە لە گەرنەگە كان.....
- ٥١٩.....**دەرسى يازدەم**.....
- ٥٢١.....پێناسەى ئەم دەرسە.....

- ۵۲۲..... مانای دهقا و دهقی ئایه‌ته‌کان
- ۵۲۳..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێك له وشه‌کان
- ۵۲۴..... هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان
- ۵۲۶..... مانای گشتی ئایه‌ته‌کان
- ۵۲۸..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان